

Karanlık Serisi - 1

TESS'in
Gözyaşları

PEPPER WINTERS

Muhteşem bir hayatım vardı. Aşıktım, mutluydum ve istediğim her şeye sahiptim. Sonra bir gün, her şey değişti.

Bir adama satıldım!

Sevgilisi Brax Clifflingstone, yıldönümlerini kutlamak için Tess Snow'u Meksika'ya götürene kadar ikisinin de geleceğe dair umutları vardı. Altın rengi kumsalların, denizin ve güneşin tadını çıkaracak, birbirlerine yeniden aşık olacaklardı. Ancak gördükleri güzel rüyanın kabusu dönmesi uzun sürmedi. Dünyanın gölgelerinden habersiz Tess, kaçırılmış, hırpalanmış ve satılmıştı. Yeniden aydınlığa kavuşmanın bedeli ise Şeytan'la yapacağı anlaşmada, yalnızca bedenini değil ruhunu da ortaya koyması demekti.

Zindanının derinliklerinde yankılanan bir fısıltı, "Gözlerindeki karanlığı görüyorum," diyordu. "O karanlık beni besliyor, o karanlık beni çağırıyor."

Ve karanlığın tadı kanıma karıştı. Acı, artık kalbimin en tanıdık yolcusuydu.

"Sindiyeye kadar yaptığınız tüm 'en iyi kitap' listelerini unutun ve bu kitabı en başa altın harflerle kazıyın. Yılın değil, yüzyılın en iyi kitabı."

Lip Smackin Good Books

₺20.00

ARKADYA BITTER YAYINLARI

TESS'İN GÖZYAŞLARI

PEPPER WINTERS

Özgün adı: Tears of Tess

Yayın Yönetmeni: Bülent Oktay

Çevirmen: Arzu Sarı

Editör: Çağla Dirice Çakır

Düzeltili: Yasemin Büte

Son okuma: Arzu Alan

Kapak ve sayfa tasarımı: Ayşe Çalışkan

EKOSAN MATBAACILIK

Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No: 1 (Tara! Tarım Binası)

Zeytinburnu – İstanbul

Cilt: Ekosan Matbaacılık, İstanbul

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695

MATBAA SERTİFİKA NO: 19039

I. Baskı: Ekim 2015

ISBN: 978-975-999-830-1

©Pepper Winters, 2013

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Nurchihan Kesim Telif ve Lisans Hakları Ajansı Ticaret Limited Şirketi aracılığıyla Pepper Winters'tan alınmış olup Beyaz Balina

Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi'ne aittir. Yayınevinin izni olmaksızın kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ARKADYA BITTER YAYINLARI

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi

No: 14 Kat: 1 D: 1 Zeytinburnu / İstanbul

Tel.: 0212 – 544 41 41 / 544 66 68 / 544 66 69

Faks: 0212 – 544 66 70

info@arkadya.net

TESS'in
Gözyaşları

PEPPER WINTERS

İngilizceden Çeviren

Arzu Sarı

Umarım *Tess'in Gözyaşları* tatlı bir ürperti duymanızı ve kalbinizin deli gibi atmasını sağlar.

Eğer siz de kitabı okudukça Q'ya âşık olmaya başladığınızı hissederseniz... İşte, o zaman bir yazar olarak üzerime düşeni hakkıyla yerine getirmişim demektir.

Pepper

Önsöz

Tek kelime...

Eğer biri bana seni en çok korkutan şey nedir diye sorsaydı... Ya da ne seni dehşete düşürür, soluğunu ne keser, neyi yaşayınca hayatın film şeridi gibi gözlerinin önünden geçer deseydi, ona tek bir kelimeyle cevap verirdim.

Nasıl olmuştu da o mükemmel hayatım bir anda cehenneme dönmüştü?

Ne olmuştu da Brax'e duyduğum aşkı sorgular hale gelmiştim?

Başıma geçirilen siyah örtü yüzünden düşünceler denizinde boğulmak üzereydim. Ellerim arkadan bağlanmış halde orada öylece oturmaktan başka bir şey yapamıyordum. Bileğime sürtünen ip keskin dişleri olan bir yırtıcı gibi canımı yakıyor, vücudumdaki bütün kanı emmeye hazırlanıyordu.

Bir gürültü duydum.

Uçağın kargo bölümünün kapısı açıldı. Ardından bazı ayak sesleri geldi kulağıma. Biraz ilacın etkisinden, biraz da başımdaki örtüden dolayı duyularım tam anlamıyla çalışmıyordu. Aklıma bir sürü dehşet verici görüntü geliyordu. Tecavüze mi

uğrayacaktım? Yoksa uzuvlarımdan birini kesip beni sakat mı bırakacaklardı? Brax'ı tekrar görebilecek miydim?

Kendi aralarında tartışan adamların sesini işittim. Biri sertçe kollarımdan çekip beni ayağa kaldırdı. Korkudan bağırma karnıma yumruk yemem bir oldu.

Gözlerimden yaşlar süzüldü. Dışarıya akıttığım ilk yaşlardı bunlar ve kesinlikle son olmayacaklardı.

Beni bekleyen yeni gelecek buydu işte. Kader beni cehennem hak eden aşağılık heriflerin eline düşürmüştü.

“Bu o mu?”

Mideme kramplar girdi, hiçbir şey yememiş olmama rağmen kusmak, içimdeki her şeyi dışarı çıkarmak istiyordum. Aman Tanrım!

Tek kelime:

Satıldım...

Birinci Bölüm

Sığırcık

“Beni nereye götürüyorsun, Brax?” diye sordum kıkırdayarak. İki yıllık erkek arkadaşım, neşe içinde elimdeki valizi aldı. Yüzünde hınzır bir gülümseme vardı.

Havaalanının sınırlarına girdiğimiz andan itibaren heyecandan mideme kramplar giriyordu.

Bir hafta önce Brax benim için romantik bir akşam yemeği ayarlamıştı. En az yemek kadar beni şaşırtan diğer şeyse elindeki zarftı. Zarfı elinden kapıp içine bakmak için onu öylesine sıkıştırmıştım ki az kalsın boğuluyordu. Sonunda amacıma ulaştığımda, zarfın içinden iki adet uçak bileti çıktı. Ancak gidilecek yer kısımları siyah bir kalemle karalanmıştı.

Harika ve tatlı sevgilim Brax Cliffingstone beni egzotik bir yerlere götürmeye karar vermişti. Bu da önümüzde keyifli, eğlenceli, romantizm ve seks dolu bir tatil var demek oluyordu. O sıralar ihtiyacım olan şeyler kesinlikle bunlardı.

Brax sır saklamak konusunda hayli yeteneksiz biriydi. Hatta felaket derecesinde kötü bir yalancıydı da denebilir. Gök mavisi

gözleri sola kaydığında ya da o sevimli kulakları kızarmaya başladığında, doğruyu söylemediğini hemen anlardım.

Ancak nasıl olduysa o gizemli tatili organize ederken, sessiz kalıp açık vermemeyi başarmıştı. Yirmi yaşında ve meraktan ölmek üzere olan her normal genç kız gibi dairemizin her yerini deli gibi aradım. Uçak biletlerinin orijinallerini bulurum ümidiyle Brax'in iç çamaşırı çekmecesini, oyun konsolundaki raf ve kutuları didik didik ettim. Kısaca bir şeyleri saklamak için akla gelebilecek her deliğe baktım, fakat aramalarım sonuçsuz kaldı. Hâlâ elim boştu ve merak içindeydim.

Melbourne Havaalanı'nda, yüzünde nedenini bilmediğim bir mutluluk ve tebessüm bulunan sevgilimin yanında dikiliyordum. Kalbim heyecandan, beynimse meraktan hızla çalışırken, benim tek yaptığım bir ahmak gibi sırtıtmaktı.

“Kesinlikle ağzımdan laf alamazsın. Sürprizimi bozacak tek kişi biletlerimizi kontrol edecek olan havaalanı görevlisi olabilir,” dedi Brax pis pis sırıtarak. “Bana kalsa kalacağımız yere varana dek sana bir şey söylemem.” Bavulu bagaj bölümüne bırakıp beni peşinden sürüklerken hâlâ sırıtıyordu. “Aslına bakarsan, elimde olsa gözlerini bağlar ve gideceğimiz yere varana dek de açmazdım. İşte, o zaman tam anlamıyla bir sürpriz olurdu.”

Brax'in gözlerimi bağladığını, bana sert davrandığını, hatta tamamen onun insafına kaldığımı düşünmek içimi ürpertti. Seksi ve günahkâr sahneler zihnimi doldurup benliğimi yaktı. *Aman Tanrım! Bu konulara girme, Tess. Bir daha böyle şeyler düşünmeyecektin, unuttun mu?*

Aklıma gelen düşüncelerden kurtulmaya çalışırken, Brax'in bedenime değen parmaklarını hissetmek şehvetimi daha da ar-

tırıp soluğumu kesti. Öylesine bir tutkuydu ki içimi titretmişti. Kendimi çıplak ve savunmasız hissediyordum.

“Bunu yapabilirsin, biliyor musun?” diye fısıldadım baygın bakışlarla. “Yani beni bağlayabilirsin...”

Bana hükmetme şansı verdiğim halde, üstüme atlamak ve beni sımsıkı kavrayıp çılgınlar gibi öpmek yerine, Brax'in tek yaptığı yutkunmak oldu. O an öyle bir bakıyordu ki sanki ona, ölü bir balıkla bana tokat at demiştim de farkında değildim.

“Tess bu da neyin nesi şimdi? Esaret konusunda yaptığın üçüncü şaka bu...”

Reddedilmiş, Brax'in bir cümleyle kurduğu amansız bir duvara toslamıştım. Hemen bakışlarımı başka yöne çevirdim. Bacaklarımla arasındaki o karıncalanma patlayan bir sabun köpüğü gibi hızla yok oldu ve Brax'in beni ait olduğum o kutuya geri koymasına müsaade ettim. Kutunun üstündeki etikette şöyle yazıyordu: Mükemmel, ideal, masum kız arkadaş. Israrcı değil, sadece kapalı kapılar ardında ve sadece Brax'in istediklerini yapmaya hazır.

Benim istediğim şeyse yeni bir etiketti. Örneğin şu tarz bir şey: Bağlanmak, poposuna şaplak yemek, beğeni ve taparcasına sevilmek yerine, becerilmek için yapamayacağı şey olmayan kız arkadaş.

Brax'in bakışlarındaki hayal kırıklığı ve hüznü kendimden nefret etmeme sebep oldu. *Buna bir son vermek zorundayım.*

Üç yüzüncü kez kendime aynı şeyi hatırlattım. Bu adamla yaşadığım sevgi dolu, mükemmel ilişki yatak odası fantezilerinden çok daha önemliydi.

“Çok uzun süre oldu. Neredeyse bir buçuk ay,” diye mırıldandım. Sıradan, sanki bir görevmiş gibi yaptığımız son seksin tam

tarihi hâlâ aklımdaydı. Brax sürekli mesaiye kalıyordu, bense üniversitedeki derslerim yüzünden zihnen çok yoruluyordum. Yani günlük hayat, çarşafı kırıştıracak kadar heyecanlı şeyler yapmaktan çok daha önemli bir yerdeydi.

Brax donup kaldı. Acaba duyan oldu mu diye araştırtırcasına etrafımızı saran onlarca insana bakıyordu. “Bu konuyu açmak için ne kadar doğru bir zaman seçtin!” dedi. Çok yakınımızda duran çifte dik dik bakarak beni kenara doğru çekti. “Bu konuyu daha sonra konuşabilir miyiz?” Başını eğip usulca yanağımdan öptü. “Seni seviyorum tatlım. Şu yoğunluğumuz azalsın, baş başa geçirecek daha çok vaktimiz olacak.”

“Peki, ya bu tatil? Beni bu tatile hayran olduğun ve sevdiğin kız arkadaşın olarak mı götürüyorsun?”

Brax’ın gözleri sevinçle parladı. Bana sıkıca sarılarak, “Her gece. Neler olacağını bekle ve gör,” dedi.

Gülümsedim. Beklenti içine girmek beni mutlu etmiş, sıkıntılarımı dağıtmıştı. Yatak odası söz konusu olunca Brax ve benim beklentilerimiz çok farklıydı. Ancak ilişkimizin bu farklılığımız yüzünden bozulmaması için çok dua etmiştim, hatta dizlerimin üzerinde yalvarmışım.

Benim kanımı kaynatan şeyler kesinlikle masum, sevimli, hoş şeyler değildi. Hatta öyle şeylerdi ki ben bile dile getirme cesaretini kendimde bulamıyordum. Dürüst olmak gerekirse, benim kanımı bir lav gibi püskürmeye hazır hale getiren ve ıs lanmama sebep olan, utanç verici ya da günah olarak nitelendirilen şeylerdi. Tabii, burada bahsi geçen şeylerin masum, sevgi dolu öpücükler tarzında olmadığı kesindi.

Halka açık bir ortamda Brax’ın kolları arasında olmak, yüzündeki o seksi tebessüme bakmak, ellerini belimde hissetmek

vücudumu titretiyor, farklı arzularla dolmama yol açıyordu. O an emin olduğum bir şey varsa o da bu tatilin, tam da ihtiyacımız olan şey olduğuydu.

Brax dudaklarını hafifçe benimkilere değdirdi, dil falan yoktu tabii. Bedenime her saniye daha da hâkim olan titreşimleri durdurmak için bacaklarımı bir arada tutup sıkıyordum. *Acaba bende bir sorun mu var?* diye düşündüm. Herhalde böyle olmam çok da normal bir durum değildi. Belki de bir tedavi ya da yöntem vardı, bir nebze de olsa nefsimi köreltecek bir şey.

Brax geri çekilip gülümseyerek, "Göz kamaştırıcısın," dedi.

O an gözlerim Brax'ın biçimli ağzına kaydı, nefes alıp veriş çok hızlıydı. Onu duvara yaslayıp herkesin içinde elimle taciz etsem, Brax ne yapardı acaba? Birden zihnim bu sahneyi değiştirip fanteziye dönüştürdü. Hayalimde Brax beni sertçe duvara yaslıyordu, baldırlarını bacaklarımın arasında hissediyordum. Elleri vücudumda geziniyor, istediği kadar yakın olamadığı için farkında olmadan beni incitip elerimi morartıyordu.

Yutkunup baştan çıkarıcı ve gerçekleşmesi zor olan bu düşüncelerden kurtulmaya çalıştım. "Kendine bu kadar haksızlık etme," diyerek şaka yaptım. Bir yandan da gözleriyle uyumlu bebek mavisi tişörtünü çekiştiriyordum.

Bu adamı seviyordum ama aynı zamanda da onu çok özlüyordum. Böyle bir şey nasıl oluyordu?

Aramıza giren şey hayatın ta kendisiydi. Üniversitedeki derslerim haftanın beş gününü alıyordu, ev ödevleri de cabasıydı. Öte yandan Brax'ın patronu şehrin göbeğinde yeni bir bina inşaatı için sözleşme yapmıştı.

Her ay aynı telaşlarla geçiyordu. Aşka ayıracak vakit yoktu.

Call of Duty' ve ilave kredi alabilmek için yazıldığı mimari çizim dersinin bile seks yapmaktan öncelikli bir yeri vardı.

Ancak bütün bunlar değişecekti. Hayatımız düzelecekti, çünkü ben erkeğimi baştan çıkaracaktım. Beni nelerin tahrik ettiğini Brax'e gösterip yaramazlık yapmak için bavuluma birkaç edepsiz eşya bile koymuştum. Ruh sağlığımı ve ilişkiyi korumak için bunu yapmam şarttı.

Brax parmaklarıyla belimi sıktıktan sonra bir adım geri çekildi. Bavulları tekrar almak üzere hızla öne eğildi.

Madem istediğim şey onu ayartmaktı, neden sadece bunu hayata geçirmiyordum ki? O tam önümde dikilirken, plan yapmak ya da hayal kurmak son derece yanlıştı.

Kol çantamı indirip bej renkli kanvas ceketinin yakasına yapıştım ve onu hızla kendime doğru çektim. Brax'in dudaklarını kendiminkilere bastırmadan önce, "Haydi, Mile High Club'ın" tadını çıkaralım," diye fısıldadım. Öne eğilip bedenimi tamamen onunkine yaslarken, gözleri parladı. *Beni hisset. Beni arzula.*

Sıcak, hatta çok sıcak dudaklarında portakal suyu tadı vardı. Tam dilimi de olaya dahil ediyordum ki Brax, omuzlarımdan tutarak beni uzaklaştırdı.

O sırada yanımızdan geçen biri alkışlayarak, "Saldır kızım!" dedi. Brax geriye doğru bir adım atıp omuzlarımdan üstünden bizi seyreden kişiye baktı. Sonra öfkeli gözlerini bana yöneltti. "İyi gösteri, Tess. Artık işimiz bittiyse, kayıt yaptırmaya gidebilir miyiz?"

Hayal kırıklığı taş gibi mideme oturdu. Her zaman yaptığı gibi bütün şevkimi kırmıştı. O meşhur sarılmasıyla, "Üzgünüm,"

* Playstation isimli oyun konsolunda II. Dünya Savaşı temalı bir oyun. (Çev. N.)

** Uçakta sevişme fantezisi kuranların üye olduğu bir çeşit kulüp. (Çev. N.)

dedi. "Uluorta öpüşmekten ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun. Lütfen, bunu kapalı kapılar arkasına erteleyelim. İşte, o zaman tamamen senin olacağım."

"Haklısın," dedim başımı sallayarak. "Özür dilerim. Seninle tatile çıkacağımız için öylesine heyecanlıyım ki..." Bakışlarımı yere eğip sinirli görünmemek için yüzümü sarı buklelerimin ardına sakladım. *Lütfen Tanrım, reddedilmenin hüznünü gözlerimde görmesine izin verme.* Brax hep gözlerimin ona güvercin tüyünü hatırlattığını söylerdi. Sanki ben bakarken beyaz bir güvercin gökyüzüne havalanıyor gibi geliyormuş. Bazen ne kadar da şiirsel olabiliyordu. Ah, Brax! Ama ben artık şiir istemiyordum. Ben... şey... ben ne istediğimi bilmiyordum.

Brax yine gizemli bir şekilde gülümsedi. "Aslında heyecanlanmakta çok haklısın." Gözlerini kırptırdı. Ardından birlikte kayıt ve bagaj teslim bölümüne doğru yöneldik. Brax'e saldırmamı söyleyen kız bana göz kırpıp başparmağıyla çok iyi işareti yaptı.

Teşebbüsüm karşısında aynı tepkiyi Brax'den almadığım için üzüldüğümü gizleyerek kıza tebessüm ettim.

Kayıt sırasına girince etrafa bakınmaya başladım. Ortalıkta dolaşan insanlar, bekleyen yolcular bir süs havuzundaki balıkları andırıyordu. Havaalanlarındaki hareketlilik oldum olası beni heyecanlandırmıştı. Bu arada çok seyahat ettiğimi de belirtmeliyim. Üniversiteye gitmeden önce mimari ve çizim öğrenimi için Sidney'e gitmiştim. Bina çizimleri yapmaya bayılıyordum. On yaşındayken ailem beni ve abimi bir haftalığına Bali'ye götürmüştü. Beni sürekli hor gören, adam yerine koymayan bir abi ve aileyle seyahat etmenin pek de eğlenceli olduğunu söyleyemem.

Eski anıları düşünmek, eski acıları yüzeye çıkarıyordu. On sekiz ay önce, Brax'ın yanına taşındıktan sonra ailemle olan bağlarımı koparmıştım. Sonuçta annemle babam neredeyse yetmiş yaşındaydılar ve henüz yolun başında olan yirmi yaşındaki bir kızıdan çok daha önemli şeylerle ilgilenmeleri gerekiyordu. Zaten beni korkunç bir hata olarak gördüklerini sık sık söylüyorlardı.

Annemin bana hamile olduğunu öğrendiklerinde dehşete düştüklerini söylüyorlardı. Hatta babamın vasketomi* ameliyatını yapan doktoru, işini iyi yapamadığı gerekçesiyle hemen dava etmişlerdi.

Eski düşmanım *reddedilmek*, bir kez daha kendini göstermişti işte. Sanırım umarsızca Brax'e bağlanmam, dünyada *birinin* beni istediği gerçeğini doğrulatma çabasıydı. Birine yakın olmayı sadece istemiyordum, aynı zamanda buna *ihtiyaç* da duyuyordum. Brax'in elini elimde, tenini tenimde hissetmeye ihtiyacım vardı. Bu arzu yakamı bırakmıyor, bana rahat vermiyordu.

Gözlerimi kırıştırdım, imkânsız istiyordum. Brax'in bana sert davranmasını arzuluyordum, çünkü istendiğimi görmeye ihtiyacım vardı.

Aman Tanrım, yoksa her şeyi berbat mı ediyordum?

Sersemlemiş bir halde Brax'i gişeye kadar takip ettim. Bavulları kantara koyuşunu izledim.

"Günaydın. Bilet ve pasaportunuz lütfen," dedi gişedeki üniformalı kız.

Bagajlarla ilgilenen Brax, "Tatlım, biletlerimizi sen verir misin? Arka cebimdeler," dedi.

* Sperm yolları kesilerek ya da alınarak yapılan, geri dönüşü olmayan kısırlaştırılma yöntemi. (Çev. N.)

Kot pantolonunun arka cebindeki biletlerin bulunduğu zarfı aldım. Yirmi üç yaşında olmasına rağmen Brax, hâlâ pasaklı ve salaş ergenler gibi giyiniyordu. Kalçasını sıktım.

Hemen kaşlarını çatarak bana baktı.

Yapmacık bir şekilde gülümseyip belgelerimizi gişe memuruna uzattım. Erkek arkadaşım, kendisini ellememe izin vermediği için üzölmekle o kadar meşguldüm ki biletlerdeki gidiş yönü bölümüne bakmayı unuttum. *Belki de ben cinselliğe çok düşkünüm?* Sanırım korkularım doğrudu. Yaradılışında bir gariplik vardı.

“Teşekkür ederim.” Gişedeki kız yavaşça gözlerini indirince, gölgeli göz makyajı daha net göröndü. Kahverengi saçları arkadan sımsıkı bir topuz yapılmıştı. Saçında o kadar çok saç spreyi vardı ki sanki kendi saçı değil de plastik bir peruk gibi görünüyordu. Dudağını ısırıp pasaportlarımızı kontrol etmeden önce, zarftan biletleri çıkardı. “Bagajlarınızın kaydı Cancun’a kadar mı yapılsın, yoksa aktarma noktalarında erişim ister misiniz?”

Cancun mu? Kalbim yerinden çıkacak gibi atıyordu. Vay canına! Brax resmen kendini aşmıştı. Evden bu kadar uzak bir yere seyahat etmek isteyeceği aklıma gelmezdi. Dönüp yanağından öptüm. “Çok teşekkür ederim, Brax.”

Elimi tutarken yüz ifadesi daha da yumuşamıştı. “Bir şey değil. Kutlama yapmak için aile ve arkadaşlığa değer veren bir ülkeye gitmekten daha iyi bir yol olamaz.” Bana yaklaştı. “Bir yerde okumuştum, pazar günleri sokaklar dans eden insanlarla dolup taşıyormuş. Herkes kendini müziğe bırakıyormuş.”

Gözlerimi Brax’in ışı ışı mavi gözlerinden ayıramıyordum. Her ne kadar bu ilişki beni tam anlamıyla tatmin etmese de bu adamı, işte bu yüzden seviyordum. Brax de hayatında benzer

tarzda güvensizlik sorunları yaşamıştı. Benden başka kimse yoktu. Ailenin tek çocuğuydu, on yedi yaşına bastığında ise anne ve babasını bir trafik kazasında kaybetmişti.

Yaşadığımız apartman dairesi Brax'indi, kaza sonrası yapılan hayat sigortası ödemesiyle uygun bir fiyata almıştı. Babasının Husky cinsi köpeği Blizzard da bizimle yaşıyordu.

Blizzard ile ben pek anlaşamazdık ama Brax için köpeği çok değerliydi. Blizzard'ı çocukluğundan kalma eski bir oyuncak ayı kadar çok severdi. Ben de köpeğe karşı olabildiğince hoşgörülü davranmaya ve el çantalarımı içindekileri ısıramayacağı kadar uzak ve yüksek yerlere koymaya çalışırdım.

“Harikasin,” dedim ve ne kadar rahatsız olacağını umursamadan, çenesine bir öpücük kondurdum. Kahretsin ki arkamızdaki çift resmen yiyişiyordu. Onların yanında bizim öpücük dediğimiz şey, yaşlılara özgü bir eylem gibi kalıyordu.

Bankonun ardındaki kız iç geçirdi. “Balayına mı çıkıyorsunuz? Cancun harika bir yer. Birkaç yıl önce erkek arkadaşımla gitmiştik. Çok sıcak ve eğlencelidir. Müzikler de o kadar seksiydi ki birbirimize dokunmadan duramıyorduk.”

Bir anda gözümün önüne, Brax'in etrafında yeni seksi biki-nimle dönüyormuşum gibi geldi. Belki de ortam değişikliği, duyduğumuz şehvetin artması için sandığımdan daha çok işe yarardı.

Kıza, “Balayı değil, sadece bir kutlama,” dedim.

Brax ışıl ışıl gözleriyle pis pis sırıttı.

Bir an aklıma çılgınca bir fikir geldi. Acaba bu özel bir tatil miydi? Yoksa Brax bana evlenme mi teklif edecekti? Bayan Clifflingstone olmanın deli gibi attıracağı kalbimi sevinçle doldurmasını beklerken, içimden yükselen tek duygu memnuniyetti. Sorarsa cevabım “evet” olacaktı.

Brax beni istiyordu. Brax güvenilir biriydi. Kendime göre onu seviyordum, hem de büyük ve kalıcı türden bir sevgiydi bu.

Bankodaki kız bilgisayar klavyesinde bir şeyler yazıp uçuş kartlarımızın çıktısını aldığı esnada bir sessizlik oldu. Bagajlarımızı etiketledikten sonra belgelerimizi geri verdi. "Bagajlarınızın kaydı Meksika'ya kadar yapıldı, ancak Los Angeles'ta dört saat kadar beklemek durumundasınız. Dinlenme bölümüne geçebilirsiniz. Uçağa yolcu alımı on bir buçukta başlayacaktır."

Brax belgeleri alıp dizüstü bilgisayarının olduğu çantayı omzuna astı. Elimi tutarak, "Teşekkür ederim," dedi.

Dinlenmek üzere yolcu salonuna gitmeye koyulduk. Uçağa biniş saatine bir saatten fazla vardı. Aklıma bir saatte yapılacak çok şey geliyor olsa da Brax'in bunlara dahil olmak isteyeceğinden emin değildim.

Sonuçta Meksika'ya gidiyorduk. Farklı bir ülke ve farklı bir yatak bizi bekliyordu. Sabırlı olmam gerekiyordu.

Brax vergiden muaf konsol oyunlarına göz gezdirirken bir karar verdim. Bu gece bizim için yepyeni bir başlangıç olacaktı. *Hoşça kal memnuniyet, merhaba şehvet.*

İlişkimiz aşk, heyecan ve tutku dolu bir ateşte alev alev yanacaktı, emindim. Bunu sağlamak için ne gerekiyorsa yapacaktım.

Evet, evet, bu gece her şey çok farklı olacaktı.

İhtiyacım olan şey kesinlikle farklılıktı.

Farklılık güzeldi.

İkinci Bölüm

Mavi Alakarga

Yeryüzünden yüzlerce kilometre yukarıda bir yerlerde, kuru kabin havasıyla mikrodalgada ısıtılan yemeklerin mide bulandırıcı kokusunun karıştığı bir ortamda uyandım.

Brax usulca alnımdan öperek, "Akşam yemeği servisi tatlım," dedi.

Hapishaneyi andıran tek kişilik koltuğumu dikleştirdim, oturmaktan neredeyse düzleşen popomu acıyla ovuşturdum. Vay canına, yolculuk gerçekten de çok uzun sürüyordu.

Hostes tekerlekli servis arabasıyla ağır ağır koridorda ilerliyor, yüzündeki sahte gülümsemeyle alüminyum folyo kaplı tabakları yolculara uzatıyordu.

"Ne istersin?" diye sordu Brax, esnerken ağzını kapatmak için bir elini ağzına götürmüştü.

Aslında ne istediğimi biliyordum. Sıcak bir duş, yumuşak bir yatak ve Brax'le oynamak.

Omuz silkerek, "Bilmiyorum, seçeneklerim neler?" diye sordum.

Hostes bizim oturduğumuz sıraya geldi. Gülümseyerek, "Tavuk güveci mi, yoksa kızarmış biftek mi?" diye sordu.

Ne yazık ki ikisi de kulağa kötü geliyordu. Yine de, "Tavuk lütfen," dedim.

Brax biftek sipariş etti. Yemek boyunca sessizlik hâkimdi. Ne zaman otele vardığımızı düşünsem, zihnimde hep aynı kısa film oynuyordu. Brax' i öpüyor ve tutkuyla üzerine atlıyordum. Brax eteğimi kaldırıp, şaşkın otel müşterilerinin önünde beni arzuldığını söylüyordu. *Libidom normal sınırları epey aşmıştı.*

Vücudumun en kuytu bölgeleri giderek daha çok karıncalanıyordu. Cinsel anlamda ne istediğimi sonunda itiraf edecek olmak, beni hem korkutuyor hem de tahrik ediyordu.

Brax brokoli yiyordu. Gülümseyerek, "Ne düşünüyorsun? Nerelere dalıp gittin?" diye sordu.

Hiçbir şey tatlım, sadece ellerimi bağladığın ve bana çok sert davrandığın fantezilerden kuruyordum. Böyle söylesem, muhtemelen kendini uçakran atardı. Sanırım bu ilişkideki edepsiz olan ve değişiklik isteyen taraf bendim.

Değişim, farklılık, Brax'e göre bunlar *pek hoş* şeyler değildi.

Başımı öne eğip kurumuş tavuk parçasıyla oynamaya başladım. "Seni ne kadar çok sevdiğimi ve yatağa girmek için sabırsızlandığımı düşünüyordum. Yani tek başına..."

Brax'in yüz ifadesi yumuşadı, loş kabin ışıkları altında çok yakışıklı görünüyordu. Biçimli çenesi, mavi gözleri ve açık kahverengi saçları bu ışıpta daha belirgin ve güzeldi. Güçlü kolları, geniş omuzları ve iri yapılı vücudu adeta inşaat işindeyim diye bağıriyordu. Bana kolaylıkla hükmedebilirdi ama bunu hiçbir zaman yapmadı. Bana hep camdan yapılmışım gibi hassas davranırdı. Elinde olsa, özel kesim bir kristalmişim gibi beni bir kaidenin üstüne yerleştirir, tozumu alır, mükemmel ve ıslıl ıslıl görüncüm diye de ne gerekiyorsa yapardı.

Alnını benimkine yaslayıp, “Ben de seni seviyorum. Birlikte zaman geçireceğimiz için de çok mutluyum,” dedi. Servis bölü-mündeki yemeğini itip elini cebine soktu. “Senin için bir hediye aldım. Bu harika tatili hatırlatacak bir şey olsun istedim.”

Soluğum kesildi. Dilim tuğlaya, tükürük salgımsa harca dö-nüşmüş gibiydi.

Siyah, kadife bir kutuyu dizimin üstüne bırakıp ensesini ka-şıdı. “Sadece iki yıldır birlikte olduğumuzun farkındayım ve seni bütün kalbimle seviyorum, Tess. Ama seninle geçirdiğim her yıldan sonra, seni kaybetme korkusu giderek daha da artıyor ve beni çok huzursuz ediyor.”

Bir anda geçmişimizden beri yakamızı bırakmayan uğursuz-luk ve korkuların hepsi bulunduğumuz anı ele geçirmek için gelmişti. Öne doğru eğilip Brax’i dudaklarından usulca öptüm, tam da onun hoşlandığı türden bir öpücüktü. O an onun için kalbim sızladı. Acaba bir gün ailesini kaybetme travmasının ün-tesinden gelebilecek miydi? Doktorlar karabasanların zamanla biteceğini söylemişti, ancak ailesinin ölümü üzerinden altı yıl geçmiş olmasına rağmen, uyku hapları olmadan uyuyamıyordu.

Fısıldayarak, “Beni kaybetmeyeceksin, Brax,” dedim. “Böyle bir şey asla olmayacak. Yemin ederim.” Onu tekrar öptüğümde dudakları hafifçe aralandı. Diliyle alt dudacağımı yaladı, dudakla-rıma değen dili içimi eritti.

Hafifçe inleyerek dudaklarına daha çok yumuldum, daha yo-ğun bir temas için ağzımı daha çok açtım.

Utangaç bir şekilde gülümseyerek geri çekildi. Diğer yolcular bizi gördü mü diye etrafa bakındı, azarlanmaktan korkuyormuş gibiydi.

Mırıldanarak, “Şimdi açabilir miyim?” diye sordum.

Şaşkın bir ifadeyle, “Ne?” diye sordu.

Bir kadın olarak egom okşanmıştı, aklını başından aldığım kesindi. “Hediyeyi... şimdi açayım mı, yoksa otele kadar bekleyeyim mi?” Utanmazlığımı gizleme gereği duymadan, “Çünkü benim de sana bir hediyem var ama otele varana dek beklemelisin,” dedim. Sesimdeki kısıklık ve davetkâr ton burun deliklerinin açılmasına yol açmıştı.

“Şey, şimdi... yani şimdi açabilirsin tabii.”

Gülümsedim. Kutuyu elime alırken uzun süredir hiç olmadığım kadar mutluydum. Brax bana tepki veriyordu.

Kutuyu açtığımda kalbim heyecanla çarpıyordu. “Brax... bu... bu muhteşem.”

“Beğendin mi?” Ses tonu erkeksi bir gururla daha güçlü çıkıyordu. Kadife kutudan bilekliği çıkardı.

“Beğenmek mi, bayıldım.” Kutuyu dizime koyup bileğimi uzattım. Gözlerimi zarif gümüş mücevherden alamıyordum. Gerçekten bizi anlatan bir sembol gibiydi: Zarif kalpler zincire takılıydı, her kalbin ortasında da parıl parıl elmaslar vardı.

Bilekliğin kopçasını takarken Brax’ın parmak uçları, bileğimin alt tarafına hafifçe sürtüyordu. Ürpererek iç geçirir gibi hafif bir nefes aldım.

“Tess... ben...”

Aramızdaki çekim giderek artıyordu, yeni açan bir çiçek gibi güzel ve etkili bir çekimdi. O sırada büyük bir arzu duydum. Onu, onunla sevişmeyi arzuluyordum. Vücudunu vücudumda hissetmeyi istiyordum. Bakışlarımızda bir sıcaklık vardı, Brax bile çenesini kapalı tutmayı başarabilmişti.

Gözlerini kaçırarak büyüü bozdu.

Ben de hiçbir şey olmamış gibi yaptım. Başımı omzuna yas-

layıp yeni bilekliğimi incelemeye başladım. "Bileğimden hiç çıkarmayacağım."

Brax içini çekti. Bana doğru sokulup başımdan öptü. "Ben de çıkarmanı istemem. Bu sonsuza dek senin, tıpkı benim gibi."

Derin bir nefes alarak ortak kullandığımız duş jelimizin elma aromalı kokusunu içime çektim. Acaba bir gün, beni aynı anda hem incitip hem de sevindirmekten vazgeçer miydi?

"Sonsuza dek," diye fısıldayıp gözlerimi kapattım.

Bir sonraki uykumdan frenlerin pistte çıkardığı sesle uyandım. Hafif puslu bir havada uçağımız yere indi. Gecenin saat biri olmasına rağmen havaalanı aşırı kalabalıktı, gerekli işlemleri yaptırmak için kalabalığı takip ettik.

İşimiz bitip de taksi bulmak için dışarıya yöneldiğimizde yorgunluktan beynim uyuşmuş, gözlerim ağırlaşmıştı.

Brax önden gidip bizi otele götürecek olan taksiyi aramaya koyuldu, ben de itaatkâr bir şekilde onu takip ettim.

"Burada bekle," dedi. "Ben gidip danışmaya soracağım. Rezervasyon yaptırdığımız otelin bize araç göndermiş olması lazım."

Bavulları kaldırımın kenarına bıraktı, dizüstü bilgisayarının olduğu çantayı da ben aldım. Ancak ayağımla destek vereyim derken bavullardan birinin üzerine düşüyordum. "Sorun yok. Sen git, ben çantalarla ilgilenirim," dedim.

Yanağımlı okşadı. "Hemen dönerim."

Gülümsedim. Yanımdan ayrılana dek elini bırakmadım. "O zamana kadar seni özleyeceğim."

Brax gülümseyerek geldiğimiz yöne doğru yürüdü. Kot pantolonunun şişkin cebinin altından bile belli olan biçimli kalçala-

rına hayran hayran baktım. Bir kere de olsa onu şık bir takım elbise ya da klasik kesim kumaş pantolon içinde görmek isterdim. Ona ne kadar iltifat edersem edeyim, Brax hep mahcup ve utanç verici davranırdı. Ahmak sevgilim. Kadınların ona nasıl baktığına dikkat etmiyordu tabii, ama benim gözümünden kaçmazdı. Erkeğime sahip çıkmak için tırnaklarımı çıkarmaktan çekinmezdim.

On dakika geçti. Çölün ortasındaki bir vahada dikilir gibi bavulların arasında bekledikçe, gerilmeye başlamıştım. Meksika çok gürültülü bir yerdi, havası da bunaltıcı derecede sıcak ve nemliydi. Avustralya'da sıcağa alışkın olsak da buraya kıyasla, oradaki havada nem yok sayılırdı. Kıyafetlerim ve saçlarım terden sırlıslık olmuştu.

"Affedersiniz *senorita*."

Arkama bakacağım derken bavullardan birine çarptım. Düzgün görümlü bir Meksikalı adam başındaki beyzbol şapkasını çıkardı, başını hafifçe eğerek beni selamladı. Siyah gözleriyle beni incelediğini fark edince içten içe huzursuz oldum.

"Evet?" diye sordum. Bir yandan da gözücuyla Brax geliyor mu diye bakıyordum. Kahretsin, Brax nerede kalmıştı ki?

"Buraya yalnız mı geldiniz diye merak ettim? Bir yere mi gitmek istiyorsunuz? Taksim var. Araç lazımsa istediğiniz yere bırakabilirim."

Dostça gülümsediğinde lekeli dişleri ve göz çevresindeki kırışıklıklar ortaya çıktı. Kötü niyetli bir durum sezmediğim için biraz rahatlamıştım. "Hayır, teşekkürler. Buraya erkek arkadaş..."

"Tess?" dedi aniden gelen Brax. Ardından adama bakarak, "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu.

Adam şapkasını tekrar takarak, "Bir şey yok *senor*," diye karşılık verdi. "Sadece bu güzel bayanın güvende olduğun-

dan emin olmak istedim. Bu şehir yalnız kadınlar için uygun bir yer değil.”

Brax göğsünü kabartarak beni yanına doğru çekti. Kolunu omzuma atınca gözlerim açıldı. “O güvende. İlginiz için teşekkürler.” Ardından adamla ilgilenmeyi bırakıp bana döndü. “Otelin aracını buldum, gitmeye hazır mısınız?”

Başımı salladım. Konuştuğumuz adamın durduğu yere baktım, ancak çoktan gitmişti. Dudağımı ısırardım. Sahi, bu ülke acaba *ne kadar* güvenliydi? Bu şehirle ilgili eğlenceli şeylerin yanı sıra, korku verici hikâyeler de duymuştum. Güvenli veya değil, her iki durumda da Brax'ın gözümün önünden ayrılmasına izin vermeyecektim. Bana bir şey olmaz diyecek kadar aptal biri değildim.

Bavullarımızla otelin servisine doğru yürüdük. Sonraki kırk beş dakikaysa Meksika'nın yollarında rahatsız edici bir yolculuk yaparak geçti. Herkes deli gibi araba kullanıyordu, hatta bir iki kere az kalsın kaza yapıyorduk. Yol boyu yüreğim ağzımdaydı. Trafik ışıklarını kimse önemsemiyor, motosikletlere de sürekli yol veriliyordu. Yaya ve bisikletli sayısı da gecenin ikisi olmasına rağmen çok fazlaydı. Eğer bu şehir bu saatte bile bu kadar kalabalıksa, gündüz saatlerinde nasıl olur hayal bile edemiyordum.

Anlaşılan bu şehir pek uyumuyordu, günün her saati sokaklarda hayat vardı. Geçtiğimiz her bar salsa yapan dansçılarla doluydu, Latin melodileri uykumu açmıştı. Dans etmek, Brax'e sürtünmek, leziz kokteyller içmek ve eğlenmek geliyordu içimden.

Birden Meksika'yı çok sevmiştim.

Hayatım boyunca ailesi tarafından istenmeyen, çekingen, sinmiş bir tip olduğumu düşünerek yaşamıştım. Ancak belki de artık seksi bir dansçı, şehvetli ve karanlık arzuları olan bir dişi olduğumu keşfetmeliydim. Kendime karşı dürüst olmak ve

gerçekte kim olduğumu bulmak için bu tatil harika bir fırsattı. Hayatta istediği hiçbir şeyi savunmamış, diğer insanların isteklerine uygun davranarak yaşamayı seçmiş Tess olmayı bırakmalı ve gerçek Tess'i ortaya çıkarmalıydım. Mideme bir ağrı girdi. Ya gerçek ben Brax'e layık biri olmazsa diye düşündüm.

Devasa oyma eserler ve meyve ağaçlarıyla dolu bir alanda durduk. Suyun aktığı fiskiyenin yüksekliği neredeyse üç katlı bir binaya denkti.

Otel görevlisi valizlerimizi alırken, Brax de otele kaydımızı yaptırdı. Mutlu ve meraklı bakışlarla oteli gezmeye koyuldum. Burası adeta modern bir orman gibiydi, her köşede palmye ağaçları, eğreltiotları ve egzotik bitkiler vardı. Beklentilerimin çok ötesinde bir yerdi. O kadar beğenmişim ki yirmi dört saat uyumamış olmak umurumda değildi. Bir an evvel çevreyi keşfetmek, sahil boyunca yürümek istiyordum. Dalgaların sesi otelden bile rahatlıkla duyuluyordu. Yumuşak kumda yürümek, çıplak yüzmek ve ay ışığında sevişmek için can atıyordum.

Birden bir kol belime dolanıp beni geriye doğru çekti. Kaslı kollara kendimi bıraktım. Brax köprücük kemiğime bir öpücük kondurduğunda ürperdim. "Yatmaya hazır mısın tatlım?"

Evet, kesinlikle yatmaya hazırdım. Hatta hazırdan da öteydim.

Soluğumu tutup başımı sallayarak onayladım.

Brax koluyla beni döndürüp valizimi aldı. Arkamızda dikilen görevli hoşgörülü bir şekilde gülümsüyordu. "Lütfen, siz devam edin, valizlerinizi ben getiririm."

Asansöre bindik, görevli de yanımıza sıkıştı. Asansör aynalarında insanın kendisini her yönden görmesi mümkündü. Saçlarım öylesine karışmıştı ki kuş yuvasından farkı yoktu, şeffaf

bluzum terden sırlısklamdı, gri mavi gözlerimse aşk ve şehvetle parıldıyordu.

Brax gözlerimdeki parıltıyı, ruhumdaki mutluluğu görsün ve onu çok sevdiğimi anlatsın diye ümit ettim.

Asansörden inip odamıza doğru yürürken mavi gözleri sıcacık ve hoşnut bakıyordu. Koridor büyük bir balkona benziyordu, büyük saksılardaki eğreltiotları ve dinlenmek için konulan rahat koltuklar açık hava bir ortama yakışır şekilde yerleştirilmişti.

Görevli odalardan birini gösterip, "Burası efendim, buyurun," dedi.

Brax oda kartını kapının yanındaki yuvasına yerleştirdiğinde, hafif bir ışık odayı aydınlattı. Hipnotize olmuş gibi içeri girdim.

Meksika tarzı ahşap oymalı eşyalar ve hoş tabloların olduğu bu oda muhteşemdi. Yatak örtüsü farklı renklerdeki kumaşlardan yapılmıştı. Ahşap döşemeye serilen el dokuması halıysa mor, kırmızı ve sarı renklerle cıvılcıvıl görünüyordu.

Çocukça bir neşeyle tiz bir çığlık atıp hızla balkona koştum. Sahile vuran dalga sesleri gecenin büyüleyici karanlığında bir fısıltı gibi duyuluyordu.

Cennet... cennetteyim...

Brax, görevliye bahşış verip kapıyı kapattı. Onunla yüz yüze gelmek için döndüm, nefes alıp verişim hızlanmıştı. Uzun ve maceralı bir yolculuktan sonra nihayet yalnızdık.

Yeni bilekliğim çın diye bir ses çıkardı, kalbim keyiften hızla çarpıyordu. Ona doğru adım attım. Brax kollarını açtı. Yorgun ama mutlu görünüyordu.

Bana sıkıca sarılıp çenesini başıma yasladı. "Üzgünüm, Tessie. Beş yıldızlı bir otele gücüm yetmedi."

Birden gözlerim şaşkınlıkla açıldı. Bir rüyanın ortasındaydık fakat o hâlâ daha fazlasını veremediği için üzülüyordu. Bu kadarının bile muhteşem olduğunu göremiyor muydu?

Cevap vermek yerine yüzünü ellerimin arasına aldım. Donup kaldı, gözlerimin ta içine bakıyordu. Gözlerimle ona duyduğum açlığı ve tutkumu anlatmaya çalıştım. Onun ruhuna girip, içimi yakan alevlerle orada büyük bir ateş yakmak istiyordum.

Onu öpmeye başladım.

Brax başını eğerek dilimin dudakları arasında gezinmesine izin verdi. Ancak kapıyı sadece araladı, tam açmadı. *Haydi ama lütfen, sen de beni iste.*

Daha sert bir şekilde öpmeye başladım, dudaklarım kontrolden çıkmıştı. Çok tahrik olmuşum. Onu çok istiyor ve bu anı uzun zamandır bekliyordum. Bir an önce bana sert bir şekilde sahip olmasını istediğimi söylemeliydim. Aylardır akıntıya kapılmış da gidiyormuşum gibi hissediyor olsam da artık ona demirlemiştim. Tıpkı onun bana ait olması gibi ben de ona aittim. Ancak bana bunu hatırlatmasına ihtiyacım vardı.

Brax öpücüklerim karşısında gülerek dudaklarını kaçırdı. “Senin neyin var, Tess? Bana dokunmadan duramıyorsun?”

Mideme bir kramp girdi, kıpkırmızı oldum. “Seni istemem, arzulamam bu kadar tuhaf mı? Farklı bir ülkedeyiz ve buradaki ilk gecemizin tadını çıkaramaz mıyız?” Önce yatağa, sonra Brax’in gözlerine baktım. “İstersen birlikte duş alırız, sonra da sana hediye veririm.”

Hediyem üç parçadan oluşuyordu: File çorap, jartiyer ve çok pahalı alttan destekli bir sutyen. Her şeyi planlamıştım. Bunları giyip kasıla kasıla yürürken Brax bana hayran hayran bakacaktı, kendimi bir tanrıça gibi hissedecektim. Çilekli yağla ona masaj

yapacaktım, sonunda dayanamayıp beni bileklerimden yakalayacak ve çamaşırımı indirecekti. Beni arkadan yakalayacak ve vücutlarımız birbiri üzerinde kayacaktı. Hayal bile edemeyeceğim kadar çok tahrik olacaktım. Bu an için güzellik merkezinde o kadar acıya katlanıp ağda bile yaptırmıştım.

Brax'in gözünün döndüğünü, vahşi ve saldırgan bir hal alıp bana hükmettiğini düşünmek bile beni zangır zangır titretiyordu.

Dudaklarıma küçük bir öpücük kondurup sızlanmaya başladı. "Çok yorgunum. Sabaha erteleyebilir miyiz?"

Hayal kırıklığı kanıma işledi, içimdeki ateşin üstüne resmen buzlu su dökülmüştü. Kahrolduğum halde Brax'e doladığım kollarımı indirip, "Sorun değil, anlıyorum," dedim.

İç geçirdi. "Tamam, tamam. Madem beni bu kadar çok istiyorsun, varım." Sesi kabullenmiş bir tonda çıkmıştı. Ancak gülümsemesinden yorgunluğu anlaşılıyordu.

Gerçekten çok mu yorgundu?

Tutkum korkuya dönüştü ama ona belli etmemeliydim. Şimdi olmazdı. Her zaman olduğu gibi sanki bir görevmişçesine sıradan bir şekilde sevişmek doğru değildi. Çünkü bu bizim tatilimizdi ve mutluyduk. Ayrıca benim cinsel açıdan sapkın olduğumu düşünmesini ya da henüz başlamamış tatilimizi mahvetmeyi de istemiyordum.

Sırlarımı ortaya dökmek için kafamı topladım. Zaten bunun olacağına inanmam bile hataydı. "Yo, haklısın. Çok geç oldu. Uysak iyi olur," diye mırıldandım.

Tam uzaklaşmak üzereydim ki Brax beni dirseğimden yakaladı. Elini kahverengi saçlarında gezdirip yakınarak konuşmaya başladı. "Niçin bunu yapıyorsun?"

Gözlerimi kırptım. "Neyi yapıyorum?"

“Yalan söylüyorsun. Sen asla yalan söylemezsin.”

Utancım güneş yağı gibi tenimde parlıyordu, yerdeki renkli halıya baktım. “Özür dilerim, Brax. Ben sadece... artık görmeni istemiyorum.”

Brax dikleşerek derin bir nefes aldı. “Neden? Ne değişti?”

Gözlerim doldu. *Kes ağlamayı!* Kötülük değil, sadece farklı bir şeydi. Ancak ben artık farklılık istemiyordum. İstedğim şey Brax’i mutlu etmektir. Bencilce davrandığım için kendimden nefret ediyordum. *Ben çok kötü biriydim.*

Başını eğerek yaşlı gözlerime baktı. “Hey, Tess. Ne oldu? Lütfen söyle bana.” Beni yatağa götürüp kucığına oturttu, başımı göğsüne yasladım.

Ya ona anlatırsam da benden nefret ederse diye düşündüm. Tıpkı ailem gibi, o da beni kendinden uzaklaştırır ve yalnız bırakırdı. Yine bir *hata* olurum.

Cevap vermedim, karmakarışık düşüncelerimi çözmeye uğraşırken beni bir kaya gibi sağlam görmesini istedim.

Brax mırıldanarak, “Nasıl tanıştığımızı hatırlıyor musun? Bana ne dediğini?” diye sordu.

Tabii ki hatırlıyordum. Bir kaza geçirmiştik. Bizimki o romantik ve unutulmaz ilk tanışmalardan biri sayılmazdı ama yine de özeldi. Kıkır kıkır güldüm. “Sana göt demiştik.”

Brax kahkaha attı. “Yaa sorma.” Sırtımı okşarken eski anılara dalıp gitmişti, anlatmaya başladı. “Blizzard’la sahilde yürüyordum ve yakalasin diye çubuk atıyordum. Bir anda çılginlar gibi kiteboard yapan bir kız gökten düşen bir melek gibi ortaya çıktı. Sörf tahtasında öyle hareketler yapıyor, etrafa o kadar çok su sıçratıyordu ki... Ancak sonra kuvvetli bir fırtına çıktı ve kızı suyun dışına, hem de Husky cinsi köpeğimin tam da yüzüne fırlattı.”

Kazayı bugün gibi hatırlıyordum. Kiteboard yapabileceğimi düşündüğüm için aklımı kaçırmış olmalıydım, tam bir ahmaklıktı. Aslında *sınırlarımı aşma*, yeni şeyler deneyip rutinimi bozma girişimlerinden biriydi. Ancak çok büyük bir başarısızlıkla sonuçlanmıştı, şiddet ve acıyla sonlandı da denilebilirdi.

Brax sözüne devam etti. "O tahtanın havalanıp kumsala geldiğine, seni ve köpeğimi sürüklediğine hâlâ inanamıyorum. He-men seni kurtarmak istesem de Blizzard ve sen, o kayışlarla öylesine birbirinize dolanmıştınız ki açmak yarım saat sürdü." Brax hüzünlenerik, "Seni kurtarıırken o kadar çok endişelenmişim ki! Omzun çok kötü kanıyordu," dedi. "Bir gözün de mosmor olmuştu. Zavallı köpeğiminse patisi yaralanmış ve çubuğu kırılmıştı." Bir parmağını elmacık kemiğimin üstünde gezdirdi.

Omzumdaki kanamaya zaten kırılan o çubuk neden olmuştu.

"Hastaneye gitmek ister misin diye sordum. Sen de durumum o kadar kötü mü dedin. Korkup panik yapmanı istemediğim için yalan söylemek zorunda kaldım. Sadece bir sıyrık dedim, ama aslında omzunda resmen büyük bir oyuk oluşmuştu ve kan fişkırıyordu. Yalan söyledim, çünkü ne söyleyeceğimi bilmiyordum."

Gerçekten de çok kötü bir yaraydı ve sekiz dikiş atılmıştı. Brax beni yalnız bırakmamıştı.

"Yalan söyledim ve sen şöyle dedin..."

"Asla yalan söyleme. Gerçek, asla yalan ve yalancılar kadar acıtmaz." O günü hâlâ iki saat önce yaşamışım gibi net hatırlıyordum. Çok üzgündüm ve incinmişim. Çünkü on sekizinci doğum günümdü ve ailem unutmuştu.

"Gerçek, asla yalan ve yalancılar kadar acıtmaz," diye tekrarladı Brax. "Bu lafını asla unutmadım. Çünkü çok doğru ve sami-

miydi. Bu cümle bana senin hakkında çok şey ifade etti ve sana âşık olmamı sağladı. Ailem öldüğünde bir sürü insan bana yalan söyledi. Bazıları öldüklerini sakladı, bazıları da durumu geçiştir-meye çalıştı.”

O sırada Brax kollarıyla bana daha sıkı sarılıp beni göğsüne bastırdı. “Ailemle vedalaşamamış olmanın acısı sanırım sonsuza dek içimde kalacak. O kazanın neden olduğunu bilmemek de hep beynimi ve ruhumu kemirecek.”

Gözlerimin içine bakarak, “Bu yüzden Tess. Sakın bana ya-lan söyleme. Gerçek bizim için tek doğru yol,” dedi.

Başımı salladım. Brax haklıydı. Sonunu getirecek cesaretim yoksa böyle bir şeyi ortaya atmamalıydım.

“Bana biraz izin ver. Sana göstereceğim.” *Lütfen, lütfen, beni beğen. Beni beğen.*

Elimi tutup parmaklarımı sıktı. “Bana göstermek istediğin şeyi görmek istiyorum.”

Dudağımı ısırardım. Mavi gözleri artık daha canlı bakıyordu. İçimi sıcaklık bir mutluluk dalgası kapladı, onu öptüm. “Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu tahmin bile edemezsin.”

Başını eğip hafif aralık gözleriyle bana baktı. “Sanırım bili-yorum.” Kalkmama yardım ederken popoma vurdu. “Haydi, ça-buk ol ki seni beklerken uyuyakalmayayım.”

Bir anlığına içimi kaplayan özgüven azaldı. *Ona değişiklik is-tediğimi söylemeli miyim?*

Brax sızlanıp gibi bir ses tonuyla, “Tess, çok fazla düşünüyor-sun,” dedi. Beni tekrar kendine doğru çekip bacaklarının arasına oturttu. “Hiçbir zaman seni bırakmayacağım. O yüzden sürp-rizin her neyse, lütfen artık göstermekten korkma.” Gümüş bi-lekliğimi tuttu. “Umarım bunun benim için sadece bir bileklik

olmadığını biliyorsundur.” Parmaklarıyla kolumun iç tarafına dokununca ürperdim. “Bu daha güzel şeyler için bir başlangıç, bir nevi vaat. Sana hak ettiğin kadar güzel şeyleri vermeye gücüm yettiğinde, tam anlamıyla benim olacaksın.”

Sıkıca sarılarak, “Ben zaten seninim,” dedim.

Nefes alış hızlandı ve doğrulup beni öptü. İlk başta öpüşmemiz masum ve tatlıydı. Ancak daha sonra başını eğip daha kuvvetli öpmeye başladı. Aramızdaki mesafeyi en aza indirmek için elini belime doladı. Diliyle davetkâr bir şekilde dilimi yalamaya başladı.

Ellerimle omuzlarını sıktım, bedenim ısınmaya başlamıştı. İçimdeki korku ve belirsizlik giderek azalıyordu. Altdudağımı ısırınca hafifçe inledim, daha rahat öpmek için ensemden tutarak beni kendine çekti.

Birbirimize kenetlenmiş gibiydik, zaman durmuş, arzu bizi esir almıştı.

Sakin saldırır gibi üstüne atlama, Tess bırak, ilk hamleyi o yapın.

Brax beni öpmeyi bıraktı. Kesik kesik soluyarak, “Haydi, göster,” dedi.

Beni nazikçe kaldırdı, ben de bavulumun yanına gittim. Bavulun ön gözünün fermuarını açıp vibratörü ve yeni aldığım çamaşırların bulunduğu plastik poşeti çıkardım. Hepsini arkama saklayıp, “Hemen dönerim,” dedim.

Brax başını sallayarak, “Burada bekliyor olacağım,” diye yanıtladı.

Banyoya gidip kapıyı kilitledim. Elimdekileri lavabonun yanına bırakıp aynadaki yansıma baktım. Uzun bir yolculuk sonrası perişan haldeydim ama başladığım işi bitirmek

istiyordum. Ancak bunun büyük bir hata olduğunu düşünmekten kendimi alamıyordum.

Bunu yapabilirsin. Sadece dürüst ol. Kendin ol... Geri kalan her şey ballolur. Birlikte üstesinden gelebiliriz. Kendi kendime yaptığım telkinler sonucu yapacağım şey daha doğru gelmeye başlamıştı. Bu ilişkimizde yeni bir sayfa demekti, ilişkimizi daha da güçlü kılabilirdi.

Üzerimdekileri çıkarıp yeni aldığım çamaşırları giymeye başladım. Tanga ve alttan destekli sutyen mor renkli dantelden yapılmıştı. Sutyen aşırı pahalı olabilirdi ama göğüslerim bunların içinde bomba gibi görünüyordu. Alttan destekler sayesinde üstten o kadar taşmışlardı ki neredeyse iki beden daha büyüktü.

Ateşli ve seksi hissetmek istiyor olsam da nedense kendimi sahtekâr gibi hissediyordum. Bembeyaz ve pürüzsüz tenim seksi çamaşırın altından o kadar naif görünüyordu ki bir bakireyi andırıyordum. *Aman Tanrım, annesinin seksi iç çamaşırlarını giymiş özenti bir abmak gibi görünüyorum.*

Jartiyerin kısıkaçlarını tuttururken resmen parmaklarım titriyordu, tam olarak giymem epey bir zamanımı aldı. Kısıkaçların kapanırken çıkardığı ses kendimi gülünç hissetmeme neden olmuştu.

Kaşlarımı çatmış aynada nasıl görüldüğüme bakarken, derin derin iç geçirdim. Seksi, vahşi ve edepsiz görünmek isterken karşımda güvensiz, pişman ve ürkek birini görüyordum.

Kahretsin, benim hissetmek istediğim duygular bunlar değildi ki! Yeni iç çamaşırların şımarıklık ve güç sağlaması gerekiyordu. O an tek yapmak istediğim pazen pijamalarımı giyip yaşadığım fiyaskoyu unutmaktı.

Aynada gözlerimin içine baktım. Sadece yap, haydi kızım.

Saçlarımı dağıtıp karnımı içime çektikten sonra banyodan çıktım.

Brax yatağa uzanmıştı. Ben odaya girince doğrulup dirseğiyle gözlerini kapadı. Bir müddet sonra gayriihtiyarı gözlerini açtı ve dik dik bakmaya başladı. Gözlerindeki arzu kaybolmuş, yerine daha derin bir duygunun kıvılcımları gelmişti.

Kadınısı gücüm o an mantığımın ve korkularımın önüne geçmişti.

Brax aceleyle kayarak yatağın yanına oturdu ve üstünü düzeltti. "Vay canına!"

Ortam ısınmıştı. Brax bir şey demeden ve daha yeni kazandığım güvenimi kaybetmeden aceleyle ona yaklaştım. Arkamda sakladığım vibratörü çıkardım. Parlak mor renkli penisin ucundan çıkan küçük tavşan yüzünden duyduğum utançtan yanaklarım kızardı. Aman Tanrım, *neden* bunu yapıyordum ki?

Brax yutkundu, gözleri bana ve elimde tuttuğum şeye kilitlenmişti.

"Biraz daha farklı ve macera dolu şeyler yapalım istedim," diye geveledim, konuşurken dilim dolanıyordu. "Seni seviyorum. Seks hayatımızı da seviyorum ama ben düşündüm ki... sadece... bakalım şey mi diye... yani... şey..."

Brax yataktan kalkıp ağır adımlarla bana doğru gelmeye başladı. Bir yandan da tişörtünü çıkarıyordu. Ağzım bir karış açık şekilde onu izliyordum.

Ne düşündüğünü yüzünden anlayamıyordum. Mırıldanarak, "Daha fazlasını mı istiyorsun?" diye sordu.

Daha fazla. Ne kadar da tehlikeli bir ifadeydi.

Kesinlikle hayır der gibi başımı salladım. "Daha fazlasını değil. Farklı bir şey..."

Kısa bir anlığına Brax'ın gözlerinde bir acı belirdikten sonra kayboldu.

“Her zaman değil. Sadece bazen...”

Vibratörü tutmak için uzattığı eli titriyordu. “Bunu mu kullanıyorsun?” Parmağı güç düğmesine kaydı. Öylesine rezil olmuş, küçük düşmüştüm ki yutkunmakta bile zorlanıyordum. Dilim damağı kupkuruydu.

Bak Tess, vibratörünü göstermek seksi ve eğlenceli olacaktı, gördün mü? Kendimi tokatlamak istiyordum. Fakat kıvıldamadan durmayı sürdürdüm. Acaba ne diyecek diye dehşet içinde bekliyordum. Kendimi açmak, iç dünyamı göstermek, dizginlediğim arzularımı açığa vurmak istiyordum. Öte yandan Brax'ın bana karşı olan duygularını yok etme riskini aldığımı düşünmemiştim.

“Şaka yapıyorum! Ben böyle biri değilim,” diye bağırarak istedim. Ancak dudaklarım mühürlenmişti. Brax'ın elinde tuttuğu vibratörden gözlerimi ayıramıyordum.

Aptal! Çok aptalcaydı!

Brax güç düğmesini yukarı çekerek vibratörü çalıştırdı. Çıkan ses tüm odayı doldurdu, fırlayan penisle bütün sınırlarımı haykırır gibiydi.

“Farklı demek?” derken sesinde yenilmişlik ve şaşkınlık vardı. Dikkatle vibratöre bakmaya devam ediyordu. Şüphesiz beni kendi organı yerine, böyle bir nesneyle tatmin olmaya çalışırken hayal ediyordu. Onunla haftalardır uzak olmanın nasıl bir işkence olduğunu ona nasıl anlatabilirdim ki?

Beynim patlayacak gibiydi. Bu konu artık benim ihtiyaçlarımla alakalı değildi, artık onun ne hissettiği önemliydi. Yeterince iyi olmadığını düşünmesine, kendini eksik hissetmesine sebep olmuşum. Lanet olsun!

Vibratörü elinden aldım, o an aletten nefret etmiştim. Düğmesine basıp kapattım. Pillerini çıkardığım gibi de çöp kutusuna attım. "Lütfen bunu unutamam, Brax. Çok aptalca bir fikirdi. Ben sadece seni istiyorum, tamam mı? Lütfen, benden nefret etme." *Ben tam bir fabișeyim.*

Brax'in elleri iki yanına düştü. Yere bakmaya başladığı sırada gözleri buğulandı. Bu bakışı tanıyordum. Bir kâbus görüyüandığı zaman da aynen böyle bakardı. Yalnız uyanmaktan deli gibi korkardı. "Tess, ben seninim ama eğer Senin için yeterli değilsem..."

"Hayır!" diye haykırarak atıldım kollarına, çekiştirerek onu yatağa doğru götürmeye çalıştım. "Benim için yeterliden çok ötesin. Çok özür dilerim. Lütfen bu konuyu unut, hem de tamamen. Lütfen!" şimdi yalnız kalma korkusundan taş kesilen bendim. Onu gerçekten istediğime inanmıyorsa, beni iterek kendinden uzaklaştıracaktı.

Panikten elim ayağım boşaldı. Yatağa uzanıp Brax'i üstüme doğru çektim. "Sen bana yetiyorsun. Hatta yetmekten de ötesin. Brax lütfen..." Çok duygusaldım, göğsüm hızla inip kalkıyor, gözlerim yaşarıyordu.

Gözleri göğüslerime kaydđ, dudağını ısırıdı. Daha önce hiç olmadığı kadar yumuşakça göğüslerimi okşadı. "Sana istediğin şeyi veremediğimi düşünmek beni kahrediyor." Parmağını sustyenden içeri sokup göğüs ucuma dokundu.

Nefesim kesildi, onca duygu yoğunluğuna rağmen, benim onunla olmak için tutuşuyordu. Onunla birleşmek ve bütün bu kötü olayları unutmak istiyordum.

"Nefes kesicisin. Senin benden daha iyilerini hak eden ve beni açan biri olduğunu hep biliyordum zaten. Ancak seni bu iç

çamaşırlarıyla görmek ne kadar seksi olduğunu bir kez daha fark etmeme neden oldu." Bana dokunmaya devam ettikçe, ses tonu daha da boğuk ve kısık çıkıyordu. "Sana ayak uydurup uyduramayacağımdan, sana denk olabileceğimden emin değilim. Seni seviyorum, Tess. Seninle olmayı seviyorum ama kendimi daha erkekmiş gibi hissetmek için seni becermeye ihtiyacım yok. Sana bir dost olarak da ihtiyacım var. Bana destek olman çok önemli. Beni anlıyorsun, değil mi?"

Eli göğsümden göbeğime doğru kaydı. Duygularım hâlâ altüst vaziyetteydi. Beni tekrar hayata döndürmesine ihtiyacım vardı. İlişkimizi mahvetmediğim, beni terk etmeyeceği konusunda beni ikna etmesine gereksinim duyuyordum.

"Tek istediğim sensin. İnan bana, başka hiçbir şeyin önemi yok. Halimden memnunum. Senin yanında çok mutluyum," diye fısıldadı.

İçim sızlıyordu. Kullandığımız ifadeleri o da fark etmiş miydi acaba? Ben halimden memnundum, o ise benim ona destek olmamı önemsiyordu. Tutku ya da dizginlenemez şehvetin adı bile geçmiyordu.

Bunun ne önemi vardı şimdi? Bu kadar apral olmamalıydım. Böyle şeyler gerçek hayatta değil, filmlerde olurdu.

Brax kendini çekti, gözleri sevgi ve arzu doluydu. Yaklaşık dudaklarımı dudaklarına bastırdım. O da beni öperek karşılık verdi, hem de hep istediğim gibi acıtacak denli vahşi ve şiddetli öpüyordu. Ellerimi saçlarının arasında gezdirirken inleyerek onu sertçe kendime doğru çektim. İhtiyacım olan şey buydu; acının sınırlarında dans eden tutku.

Birden öpmeyi kesip nefes nefese konuşmaya başladı. "Yani bütün bu olanlar... hiç olmamış gibi davranabilir miyiz?"

Büyük bir rahatlama hissettim. Hayal kırıklığım boşunaydı. Ne ilişkimizi mahvetmiş ne de Brax'ı kaybetmiştim. Daha minnettar olamazdım. "Unuttuk bile."

Brax derin bir oh çekip gevrek gevrek güldü. Burnumun üstüne bir öpücük kondurup, "Beni, verebileceğim kadarına razı olacak kadar çok sevdiğin için teşekkür ederim," dedi.

Pişmanlık ve vicdan azabıyla bütün bedenim titredi, cevap bile veremedim.

Brax elini sırtıma uzatıp sutyenimin kopçasını açtı. Yavaşça çıkarıp göğüs ucumu emmeye başladı, bedenim alev alev yanıyordu.

Brax beni hâlâ seviyordu. Önemli olan tek şey de buydu. Yatak odasını daha heyecanlı hale getirmek, çılgın fanteziler yapmak ya da ilginç pozisyonlarda sevişmek şart değildi. Çok şanslı bir kızdım. *Ben şanslıyım. Şanslıyım.*

Köprücük kemiğini ısırırken Brax hafifçe inledi. Pozisyonunu değiştiren sertleşmiş penisi karnıma değdi.

Zangır zangır titriyordum, ağır ağır kot pantolonunu kalçalarından aşağı indirmeye başladım. Brax tam olarak çıkarabilmem için doğruldu. Pantolondan kurtulduktan sonra topu topu on saniye giyebildiğim elli dolarlık çamaşırımı çıkarıp yere fırlattı.

Brax bacaklarımın arasındayken gözlerimiz birbirine kilitlendi. İçime girince dudağımı ısırDIM. Aslında vajinam yeterince ıslanmamıştı, ama bu şekilde üzerimde olması acının yanı sıra zevk de veriyordu.

İçime daha çok girince Brax gözlerini kapattı. Penisini sertleşirken insanın aklını başından alacak kadar tutkulu değil de gergin olduğunu ve güvenli davrandığını belli ediyordu.

Uyum içinde hareket ediyorduk. Brax beni nazikçe öpü-

yordu, sevgi ve şefkat doluydu. Onun altında dümdüz ve sıcacıktım.

Göğüs uçlarım ilgi görmek ister gibi sızıyordu. Keşke azıcık da olsa ısırta, belki o zaman orgazm olurum diye düşündüm.

“Tess...” dedi nefesini kulağıma vererek. Giderek daha çok hızlandı. Orgazm olmasına yardım etmek için kalçalarından tuttu onu daha çok üstüme bastırdım.

Brax zevkle inledi, kalçası daha da sıkılaştı ve sırtı hazla titredi. O, coşkuyla gidip gelirken, ben de onu memnun etmenin ve kabul edilmenin mutluluğunu yaşıyordum. Göğsüne dikkat ettim, ona çektirdiğim onca şeyden sonra nihayet rahatlamıştı.

Orgazm olup üzerime yığıldığında, çarşafı onun ağırlığı arasında kalmış sandviç gibiydim.

Tavana bakmaya başladım. Beynimde o kadar çelişen düşünce vardı ki neyin mantıklı ya da doğru olduğunu ayırt edemez haldeydim. Brax derin bir soluk alıp başını göğüslerimin arasına gömdü.

Birkaç dakika sonraysa beni yalnız ve karmakarışık bir halde bırakıp uykuya daldı.

Üçüncü Bölüm

Kızılgerdan

“Lütfen burayı imzalayın.”

Otel görevlisi zorunlu feragat belgelerini uzattı. Ayrintılı bir şekilde okuduğumda şaşkınlıktan küçük dilimi yutuyordum. Otelin temin ettiği motosikletleri kullanırken, kaza geçirmemiz, yaralanmamız, sakatlanmamız ya da ölmemiz durumunda otel kesinlikle hiçbir sorumluluk almıyordu. Madem bunları kiralamak çok iyi bir fikirdi, bu kadar kapsamlı bir feragatnameye ne gerek vardı?

Brax'e bakarak, “Cancun’u iki tekerlekli ölüm makineleriyle keşfetmek istediğinden emin misin?” diye sordum.

Kalemin ucunu ısıtıyor, kaşlarını çatmış, motor kiralama belgelerini okuyordu. Bana bakıp gülümsedi. Tanrı’ya şükür dün yaşadıklarımızla ilgili yüzünde en ufak bir korku ya da üzüntü belirtisi yoktu.

“Unutma, sabah söz verdin. Bugün tamamen benim istediğim şeyleri yarın da senin istediklerini yapacağız.”

Gülümsedim. “Peki, öyleyse. Ancak baştan söyleyeyim, yarın bana masaj bile yapacaksın, şikâyet etmek, yakınmak yok.”

Söz verirmişçesine kalbinin üzerinde istavroz çıkardı. Kiralama belgelerini imzalayıp havalı bir edayla uzattı. Kahkaha atarken mavi gözleri mutluluk ve heyecandan ıslık ıslık parlıyordu. "Sana özel bir motor kiralayalım mı, yoksa benimkinin arkasına mı binmek istersin?"

Yabancı bir ülkede, hele ki bu kadar çılgın ve düzensiz akan bir trafiğin olduğu bir ülkede, kendime güvenip de araç kullanmamın mümkünatı yoktu. "Ben senin arkanda otururum. Sonuçta sen ne yaptığını biliyorsun, öyle değil mi?"

Park yerinde bir otobüs tarafından sıkıştırıldığımız ya da yüklü bir kamyonun altında kaldığımız görüntüler gözümün önüne gelince ürperdim.

Brax işin dalgasındaydı. "Ben Harley kullanmış biriyim. Buradaki bir motosikleti kullanmak ne kadar zor olabilir ki?"

Bence gayet de zor olabilirdi. Hele ki etrafımızda daire çizen manyaklar varsa.

Şakayla somurttum. "Harley'yi sadece on dakika kullanmıştın hatırlarsan."

Çalıştığı inşaat şirketindeki arkadaşlarından biri olan Bill, yöredeki motosiklet grubuna katılması için Brax'i ikna etmeye çalışmıştı. Brax denemiş ama çok geçmeden vazgeçmişti. Bu kararına en çok ben sevinmiştim. Çünkü tavanı ve kapıları olmayan araçlarla seyahat etmek bana akıllıca gelmiyordu.

Brax gözlerini devirip benim imzalamam gereken yere parmağıyla vurdu. Dilimi çıkarıp imzayı attım.

Otel görevlisinin yüzü sevinçle parladı. Lobide dikiliyorduk. Bir sürü yeni müşteri bavullarını sürükleye sürükleye gelerek otele giriş yapmayı bekliyordu. Herkesin yüzünde tatil yapacak olmanın getirdiği o tanıdık heyecan vardı.

“Lütfen, beni takip edin.” Beyaz gömlek ve parlak turuncu renkli yecek giyen otel görevlisi bize yolu gösterdi.

Belki de çok kötü bir fikir sayılmazdı. Yorgun ve gürültücü turist kalabalığından bir an önce kurtulup da buraya özgü bir şeyler yapsak, iyi olurdu.

Brax'ın koluna girdim. Neyse ki o gün taytımı ve krem rengi bol tişörtümü giymiştim. Zaten yanımda getirdiğim kıyafetlerden motora binmek için en uygunu bunlar sayılırdı. Tanrı korusun, sendeleme ya da devrilme gibi bir şey yaşarsak, umarım üstümüzdeki ince kıyafetler bizi korur diye içimden geçirdim.

Otel görevlisini takip ederek otelden çıkıp zemindeki otoparka gittik. Görevli bize kanarya sarısı motosikletin anahtarıyla iki adet kask verdi. “Lütfen, bunları yanınızdan ayırmayın. Kaybetmeniz durumunda her biri için yüz dolar ödemeniz gerekir.”

Brax başını salladı, hünerli parmaklarıyla benim kaskımı da takip bağıladı. Dokunuşu kalbimin küt küt atmasına neden oldu. Bana bakıp tebessüm etti. Ardından kendi kaskını da takıp motosiklete bindi.

Orada dikilmeye devam ettim, kendimi gülünç ve içi geçmiş bir ananas gibi hissediyordum. Kask neredeyse bir ton ağırlığındaydı.

Otel görevlisi bana A4 kâğıdına basılı bir harita uzattı. Haritadaki bir bölüm kırmızı kalemle daire içine alınmıştı, sanırım oteldi.

“Burası şu an olduğunuz yer.” Görevli haritayı gösterirken daha yakınımaya geldi, hatta nane kokan nefesini yüzüme veriyordu. “Kaybolursanız eğer hemen bir polis memurundan size yardımcı olmasını isteyin. Şehrin her yerinde bir polise rastlamanız mümkün. Bu arada sakın birbirinizden ayrılmayın. Birlikte kalmanız her zaman daha doğru.”

Bir an nabız atışlarım yavaşladı. Polisler şehrin her yerinde pusuda bekliyorlardı. Hatta cadde köşelerinde silahlı bir şekilde geziyorlardı. Acaba Meksika halkı çok mu acımasız ve tehlikeliydi?

Sakın bu soruyu cevaplama. Özellikle de hiçbir koruması olmayan böylesi bir araçla şehri keşfetmeye çıkarken.

Brax arkasındaki oturma bölümüne eliyle vurunca zoraki bir şekilde gülümsedim. Ayak koyma yerine ayaklarımı yerleştirdikten sonra, kollarımı piton gibi Brax'ın gövdesine sıkıca doladım.

Brax kıkır kıkır güldü. Kontağı çalıştırıp test amaçlı gaza bastı. "Beni öldürecek kadar sıkı tutarsan düşmezsin tatlım."

Zaten planım da buydu. Boynundan öptüm, onu öpünce ürpermesine bayılıyordum. "Sana güveniyorum." Brax gibi ben de bir şey olmayacağı konusunda kendimi ikna etmeye çalıştım.

Otel görevlisi gülümseyerek yanımızdan ayrıldı. Brax debriyaj levyesini serbest bıraktı ve motor hızla gitmeye başladı. Bir an midem allak bullak oldu, kanguru gibi birkaç kez zıpladıktan sonra Brax motoru düzenli bir şekilde kullanmayı başardı.

"Hazır mısınız?" diye sordu omzunun üstünden.

Yalan söylemek zorunda hissederek kulağına doğru, "Evet," diye bağırdım.

Loş ve kasvetli otoparktan ayrılıp sabah güneşinin aydınlattığı yola çıktık. Pis caddelerine rağmen Cancun bana coşkulu bir parti ortamını anımsatıyordu.

Trafiğin yoğun olduğu bir yolun başına gelince Brax, ayaklarını indirerek motoru yavaşlattı. Kalbi kollarımın arasında atıyordu. Motor kullanırkenki aşırı konsantrasyonu yüzünden omuzları sıkı ve gergindi.

Orada beklerken kendini süper kahraman sanıp da son hız

araba kullanan sürücülerini, deli gibi koşturan yayaları ve gökkuşağını bile kışkındıracak kadar farklı renklerde olan çeşit çeşit araçları izledik. Neredeyse yüzüncü kez yaptığımız şeyin ne kadar çılgınca ve tehlikeli olduğunu düşünüyordum.

“Hangi yoldan, Tessie? Sağ mı, sol mu?”

Kafamı çevirip burnumu kırıştırdım. Her taraf öylesine yoğundu ki o anda herhangi bir tarafa sapma imkânı söz konusu değildi. Kuzey, güney, doğu, batı... Her şey birbirinden tehlikeli, ölümcül ve yabancı olduktan sonra, hangi yöne gittiğimizin ne önemi vardı ki?

Birden düşünmeden, “Sağ,” dedim. *Tanrım lütfen otele tek parça dönebilelim!*

Brax “peki” anlamında başını -daha doğrusu kaskın kayışının sıkıldığı çenesini- salladı. Parmak arası terlikli ayağını, güneşin kavurduğu kaldırıma sürterek motoru biraz ileri doğru götürdü. Neredeyse on dakika kadar motoru çalışır halde tutup bekleyerek, çılgın insanların bulunduğu trafığe katılmak için cesaret toplamaya çalıştık.

Geçiş izni istemek için bayrak sallamayı önermek geçti içimden.

“Sıkı tutun!” Brax karın kaslarını içine çekip gaza bastı. Motor büyük bir gürültüyle patinaj yaparak kalktı.

O kalkış sırasında yüreğim resmen ağzıma geldi. Arkasında bir yığın mal taşıyan bisikletin yanındaki daracık yoldan geçerken ya da egzoz borusundan pis dumanlar çıkan otobüsün önüne atlarken kusacağımı sandım.

Panikten dilim damağım kurumuştü. Kollarımla Brax'i o kadar sıkı tutuyordum ki adeta kaburgaları kollarıma batıyordu. Aman Tanrım! İnmek istiyordum. Bu benim eğlence anlayışım değildi.

Trafiğin içinde dümdüz ilerlemeye başladığımızda Brax kahkaha attı. Onun mutluluğu bizi koruyan bir çember gibiydi, ben de o sırada nefes alıp verişimi yavaşlatmaya çabalıyordum.

Sakinleşince yumuşadım. Bundan o kadar keyif alıyordu ki mahvetmeye niyetim yoktu. Beni koruyacağı ve güvende olacağımız konusunda ona güveniyordum.

Bir saat sonra tişörtüm terden sıırıslıklam olmuştu. Yakıcı güneşin altında ve kaskın içinde beynim pişmişti, başımsa ağrıdan çatlıyordu. Birkaç kere serinlemek için Brax'ın sırtından uzaklaşmaya çalıştım ama nafileydi. İkimiz de terden yapış yapıştık, mide bulandırıcıydı.

Labirent gibi caddelerden geçmiş, ara yolları keşfetmiş ve işportacıların etrafında yeterince dolaşp eğlenmiştik. Ancak artık popom ağrıyordu ve motorun sarsıntısından baldırlarım kasılmıştı.

Bir yerde durup soğuk, hatta buz gibi bir şeyler içip serinlememiz şarttı.

Brax ne düşündüğümü anlamış gibi küçük, köhne bir restoranın önünde durdu.

Hijyenik bir yer olmadığı kesindi, önünde bir oyuncak eşek asılıydı. Yırtık masa örtülerine bakınca insanın içeri giresi gelmiyordu. Tabela da o kadar kirliydi ki restoranın adını okuyamamıştım.

"İyyy..." Hurda bir arabadan çıkan egzoz dumanı fena halde öksürmemi neden oldu. *Aman ne hijyenik!*

Brax ellerime dokundu, hâlâ onu sıkıca tutuyordum. "İyi misin?" diye sordu.

Başımı salladım, güçlkle nefes alıyordum. "Evet, bu viraneden daha iyi bir yer bulabiliriz sanırım diyecektim."

Brax motordan inip inmeme yardım etti. Bacaklarım uyuşmuştu. Çocukken ara binmiştim ve kesinlikle o bile bu motordan kat kat daha iyiydi. Çukur ve tümsekler kadınsı yerlerim için uygun değildi.

"Susuzluktan ölüyorum," dedi Brax. Biraz olsun ıslatmak için dudaklarını yaladı. "Çabucak bir şeyler içer ve yolumuza devam ederiz." Kaskını çıkarıp motorun direksiyonuna astı. Ben de aynıını yaptım. O sıcak nesneyi kafamdan çıkardığım için çok rahatlamıştım, uzun saçlarım mahvolmuştu.

Brax gevrek gevrek güldü. "Kötü bir gün ha?"

Anahtarları Brax'e uzattım. Eli, elime değince gözleri sevgiyle parladı.

Gülümsedim. "Sıcak bir günde kask takmak saçları pek de seksi göstermiyor."

Büyük parmaklarını iyice karışmış saçlarımın içinden geçirdi. "Bence sen her durumda çok seksi görünüyorsun." Parmaklarıyla önce yanaklarıma dokundu, sonra da kolumdan aşağı inerek elimi tuttu.

Parmaklarını benimkilere kenetledikten sonra eğilip beni öptü. "Umarım bu yerde buzlu içecekler vardır."

Tenim sıcaktan yanıyordu, buz düşüncesi bile ferahlatmaya yetmişti. Ancak ben yine de kafamı "hayır, olmaz" anlamında salladım. "Unuttun galiba, buza izin yok. Sadece şise su. Yöresel sular Avustralyalı midelerimize iyi gelmez."

İçini çekti. "Doğru söylüyorsun. O halde ben sadece bira içeceğim."

"İçki içip de bu çılgın trafikte motor kullanmayı düşünüyor-

san, çok yanılıyorsun bayım,” dedim gülerek, sonra küçük loş kafeye girdik. O kadar kasvetliydi ki restorandan çok yeraltı mağarasına benziyordu. Duvarlar dökülüyordu, posterler gelişigüzel şekilde şeffaf bandarla asılmıştı, bazı yerler de delik deşikti. Kaşlarımı çattım... tıpkı şey gibi görünüyorlardı... *kahr etsin, yoksa onlar kurşun deliği miydi?*

Bir an kanım dondu. Garip bir önseziyle Brax'ın elini sıktım. Adeta “aman dikkat” diye çalan bir ikaz zili gibiydim. Oldum olası içgüdülerime güvenirdim, hatta birçok kez onlar sayesinde tehlikeli durumlardan kurtulmuştum. “Brax?”

Sigaradan sararmış dişlerini göstererek gülen bir kadın göründü. “Böyle sıcak bir günde müşteri görmek ne güzel!” Aksanlı sesi içimi gıcıklattı. “Size ne vereyim istersiniz?”

Kalbim deli gibi atıyordu. Bir şeyler söylemek, hatta hemen gitmek istiyordum. Ancak ben bir şey diyemeden Brax gülerek, “İki kola lütfen,” dedi.

Kadın bana baktı, bakışı zifiri karanlık bir gece gibiydi. “Yiyecek bir şey istemiyor musunuz?”

Kaskatı kesilmiştim, o kadar sinirliydim ki içimden oradan kaçarak uzaklaşmak geliyordu. Brax susmanın yanı sıra aç olduğuna da karar vermeden önce lafa girdim. “Sadece içecek. Acilen bir yere gitmemiz gerekiyor ve gecikiyoruz.” Hazır cevap oluşum ve ses tonum Brax'ı şaşırttı.

Kadın yüzünü ekşiterek uzaklaştı.

Brax beni çekiştirerek bir masaya oturttu. Oturduğumuz yer tam da tavan pervanesinin altındaydı fakat boğucu sıcak konusunda işe yaradığı söylenemezdi. Terden sıırıslıklam olan yüzümü silmek için bir peçete aldım.

“Senin neyin var?” diye sordu Brax bir eliyle ensesini silerken.

Önsezilerim neden alarm veriyordu? Bir şey mi var diye arkama baktım. Ancak olağandışı bir durum yoktu. Belki de sadece vasat, pis bir kafeydi, başka bir durum yoktu. Belki de aptalcaydı ama...

"Hiç. Üzgünüm. Hemen otele dönüp yüzmek istiyorum, o kadar." İnandırıcı olsun diye yapmacık bir şekilde gülümsedim.

Brax de güldü, güneş altında motor kullanmaktan yüzü pespembe olmuştu. "İçeceklerimizi içer içmez gideriz." Gülerek konuşmaya devam etti. "Yabancı olduğumuz çok belli sanırım. Garson kadın bize ne kadar garip baktı, dikkat ettin mi?"

İçgüdüüm yine devredeydi. Tam olarak bilmesem de kadının bakışının başka bir nedeni var gibi geliyordu. Hele bana öyle bir bakmıştı ki... tıpkı açlık çeker gibi...

Arkadan bir ayak sürüme sesi geldi, bakmak için sandalyemde döndüm. Restoranın arka bölümünde, kasanın yakınında bir adam belirdi. Alçak ve sinirli bir sesle garson kadınla konuşuyor, bir yandan da parmaklarıyla omzuna dokunuyordu.

Mideme bir ağrı saplandı. Nedensiz bir dehşet duygusu iliklerime kadar işleyen büyük bir korkuya dönüştü. Artık orada kalamazdım.

"Brax ben hiç rahat değilim. Kolalarımızı alıp hemen buradan gidebilir miyiz?"

Brax eski sandalyede kamburunu çıkarıp oturdu. "Canım, ben bu halde ne motor kullanabilirim ne de yolu bulabilirim. Bana sadece on dakika ver, olur mu? Sonra hemen gideriz." Çok bitkin görünüyordu.

İstemeye istemeye başımı salladım, dilimi ısıırıyordum. İlgi çekmeye çalışan sorunlu tip gibi görünmek istemiyordum, ama panikten ölmek üzereydim. Gitmek istiyordum, hem de hemen, çok uzağa. Otelin güvenli sınırlarına dönmek için can atıyordum.

Masanın altındaki bacaklarım tir tir titriyordu, endişe bütün bedenime hâkim olmuştu.

Sonra kafeye siyah deri ceket ve kot pantolon giyen başka bir adam daha geldi. Kavruk teni terden parlıyordu, kulağının üstünde yara gibi bir et parçası vardı. Uzun, tel tel saçları zayıf yüzüne düşüyordu. Bana baktığını görünce buz kestim.

Bakışları yırtıcı bir hayvanmkinе benziyordu; boş, aç, karanlık ve düşmanca. Sanki ruhumu, yaşam enerjimi emiyor gibiydi. “Brax...”

“Buyurun bakalım.” Dişlerinin bir kısmı eksik garson buzlu kolaları ve beraberinde getirdiği pembe pipetleri önümüze bıraktı. Bay deri ceketle olan göz temasını keserek yutkunmaya çalıştım. *Topla kendini, Brax burada. O seni korur.*

Brax kolasını açıp büyük bir yudum aldı. “Vay canına, çok susamışım.” Vücutundaki sıvı kaybını telafi etmekle o kadar meşguldü ki korktuğumu fark etmemişti bile.

Otomatığe bağlamış gibi ben de kolamı açıp bir yudum içtim. Mideme giren gazlı içecek, içerideki dehşeti daha da körüklemiş gibiydi. Niçin böyle davranıyordum ki? *Sakin ol, Tess.* Nüfusu çok kalabalık bir şehirde, gayet normal sayılabilecek köhne bir mekâna gelmiş aptal, beyaz bir kızın vereceği tepkiyi veriyordum.

Brax hızlıca kolasını bitirip ayağa kalktı. “İşemem gerekiyor. Hemen dönerim.”

Korkum birden yoğun bir paniğe dönüştü ve hemen karşı çıktım. “Hayır! Yani burada gitmek zorunda mısınız? McDonald’s’ta ya da bir benzincide falan gidersin.” Dizlerimin arasına soktuğum parmaklarımı çıkardım. “Hem buradaki tuvaletlerin temiz olduğundan şüpheliyim.”

Güldü. “Halka açık tuvalet değil ki. Hem başka bir yer bula-

bilir miyiz, bilmiyorum. Üstelik otele dönmemiz dört saat sürer. O zamana kadar patlamamak için şimdi gitsem iyi olacak.”

Parmaklarım bembeyaz olana dek kolamı sıktım. Paniğimi kontrol etmeye, yapışkan bir kız gibi görünmemeye gayret ediyordum. “Peki,” anlamında başımı salladım.

Brax kafenin arka bölümüne doğru yürürken bana öpücük gönderdi. Yeşil tişörtü terden koyu bir renge dönüşmüştü, bu haldeyken bütün kasları net bir şekilde görülebiliyordu. Beni koruyacak kaslar benden giderek uzaklaşıyordu. Attığı her adımda kalbim daha da çok sıkışıyordu. Davranışlarım için hiçbir makul açıklamam yoktu. İçimdeki kötü his kalbime önce korku, sonra da hüznün salmaya devam ediyordu.

Arkamı dön, geri gel.

Brax ikisini de yapmadı, Bano yazan bir kapıdan içeri girip gözden kayboldu.

Adrenalin salgım had safhadaydı. Herhangi bir tehlike un-suru var mı diye kafenin içine bakıp duruyordum. İçgüdülerim bana tehlikede olduğumu söylüyordu. Nasıl bir tehlike olduğu hakkındaysa hiçbir fikrim yoktu.

Etrafta kimse yoktu. Hatta deri ceketli adam bile ortalarda değildi.

Bak Tess, korkacak hiçbir şey yok.

Bacaklarımın arasından tüylü bir şey geçti, korkudan öyle bir sıçradım ki kolama çarpıp yere düşürdüm. Sandalyemi geriye doğru itip masanın altına baktım.

Uyuz, sarı renkli bir kedi göz kırıp miyavladı. Kahretsin, artık sakın olmam gerekiyordu. Kalbim hızla çarpmaktan yorulmuştu. Vücudumdaki her hücre olası bir tehlike için dikkat kesilmişti.

“Bana bakmayı kes kedicik.” Bacaklarımı kediden ve dökülen koladan uzak tutmaya çalışıyordum.

Bir dakika işkence gibi geldi. Gözlerimle hâlâ istemsizce bir oraya bir buraya bakıyordum, ama en çok da Brax’in gözden kaybolduğu kapıya. Bu işi yapmak ne kadar sürebilirdi ki? Şu ana dek işini çoktan bitirmiş olmalıydı.

Bilekliğimle oynamaya başladım. Sanki bilekliğimdeki her kalbe teker teker dokunmak, erkek arkadaşımın daha çabuk dönmesini sağlayacaktı. Korkudan dilim damağım kurumuş, avuçlarım yanmaya başlamıştı.

Haydi, Brax. Acaba gidip motosikletin yanında mı beklesem diye düşündüm. Burada dehşet içinde oturmaktan çok daha iyiydi. Evet, evet, motorun yanına gitmek gayet iyi bir fikirdi. Hem aydınlık ve güneşli hem de halka açık bir alandı.

Ayağa kalktım. Tam gitmek üzere arkamı dönmüştüm ki korkudan kalbim adeta yerinden çıktı.

Üç adam çıkışı tutmuştu. Kollarını kavuşturmuş, kirli dişlerini perdeleyen dudaklarını gergin bir şekilde kapatmışlardı. Deri ceketli adam ortada dikiliyordu. Göz göze geldik, bakışlarında yine aynı düşmanca enerji ve kötülüğün karanlık gölgesi vardı. Gözlerimi ayıramıyordum, sanki karanlığın gücü varlığını felç etmişti. İçgüdülerim doğruydu.

Başım fena halde beladaydı.

Kapıya doğru giderken “Brax!” diye çığlık attım. Aşırı tepki verip vermediğim ya da oraya sadece bir şeyler içmeye falan gelmiş olmaları umurumda değildi. İçgüdülerim, haydi bir şeyler yap diye haykırıyordu.

Kaçmak zorundaydım.

Koş!

Adım attığım anda parmak arası terliklerim muşamba yer döşemesinde ses çıkardı.

Adamlar hemen harekete geçti, beni yakalamaya çalışırken telaşla masayı devirdiler. *Hayır, hayır. Lütfen. Hayır!*

Nefes nefese kapıya doğru koştum, tam bağıryordum ki iri yapılı, kötü kokan biri beni saçlarımdan yakalayıp çekti.

“Brax!” diye bağırdım. Saçlarımı o kadar çok çekiştiriyordu ki kafa derim çıkacak gibiydi. Acımı göz ardı edip mücadele etmeye devam ettim. Beni göğsümden yakalayan adamın kolunu kuduz bir köpek gibi ısırdım.

Isırdığım adam İspanyolca küfür ediyordu. Acıyla beni yere düşürdü. Dizlerimin üstüne düşmeme rağmen kalkıp yeniden kaçmaya başlamam bir saniye sürdü. Brax'e ulaşmaktan başka hiçbir şey umurumda değildi.

“Brax!” diye bağırdım erkekler tuvaletine doğru ama karşıma çıkan kişi, iri yapılı dördüncü adamdı. Eliyle ağzımı kapatmaya çalışırken parmak eklemleri kana bulandı, sonra beni duvara çarptı. Leş gibi kokan avucu öğürmeme sebep oldu, o sırada hakkımdan geldi ve beni sıkıca tuttu.

Öfkeyle söyleniyor, bir yandan da beni zapt etmeye devam ediyordu.

Adamın omzunun üstünden bakınca durumumun umutsuz olduğunu anladım, hayatım mahvolmuştu. Brax pis tuvalet zemininde boylu boyunca yatıyordu, yüzü kandan görünmez haldeydi. Bir kolunu kaldırmaya çalıştı ama birden gözleri kapandı. Hayır!

Öfke, hırs ve korkunun getirdiği azimle adamın avucunu ısırdım, insan etinin çiğ tadı ağızımdaydı.

“Putu!” diye bağırdı adam ben onun ayakları arasından dizlerimin üstünde kaçmaya çalışırken.

“Brax! Uyan!” Deri ceketli adam beni yakalayınca tekmelerimi

boşluğa savurdum. Kulağıma anlamadığım bir şey söyledi. Pis parmaklarıyla bir göğsümü sıkıştırıp beni Brax'den uzağa sürükledi.

“Hayır, bırak beni! Bırak *gideyim!*” diye bağırıp ağlarken çok öfkeliydim ve hayatta kalmak için her şeyi yapacak durumdaydım. “Kahrolası pislik, bırak beni!”

Onun da eli berbat kokuyordu, pis eliyle ağzımı ve burnumu kapatıp nefes almamı engelledi. Oksijen yetersizliğinden ciğerlerim patlamak üzereydi.

Kalçamla adamın cinsel organına vurdum. Deri ceketli adam bağırarak beni uzağa itti, eğilip yaralı cinsel organına baktı.

Kaç Tess, kaç.

Ağlarken kısa süreli bir kararsızlık yaşadım. Brax'in ne halde olduğuna bakmak istiyordum ama kaçmam lazımdı. Önce yardım bulup sonra da onu kurtarmalıydim. Ancak ne kadar mücadele edersem edeyim karşıma hep daha fazla adam çıkıyordu. Parmaklarımın arasından akıp giden kumla dövüşmek gibiydi, bu savaşı benim kazanamayacağım ortadaydı.

“Brax! Tanrı aşkına sana ihtiyacım...”

Deri ceketli adam ileri atılıp çeneme sert bir yumruk attı.

O an başımın üstünde yıldızlar dönmeye başladı ve yere düştüm. Düşüyor, düşüyordum, ağır ve gereksiz bir eşya gibi boşluğa sürükleniyordum. Zemin beni öyle sert karşıladı ki az kalsın dişlerim kırılıyordu. Gözlerimin önünden farklı farklı renkler geçiyordu.

Biri beni sırtımdan yere bastırıp kollarımı arkamda burktu, bileklerimi sert ve sıkı bir nesneyle bağladı.

Sonra sert bir şekilde çekerek ayağa dikti. Başımınla beraber etrafımdaki dünya da dönüyordu. Her şey altüst olmuş, yön kavramım yok olmuştu.

Başıma siyah bir örtü geçirirken deri ceketli adamın düşmanca bakan gözleri memnuniyet ve vahşilikle parlıyordu.

Dördüncü Bölüm

Beyaz Güvercin

Önce koku alma duyum yerine geldi. Dokunma, tatma, duyma ve görme yetilerim hâlâ etkin değildi. Ama koklamak öyle miydi? O leş kokuları almamak neredeyse imkânsızdı.

Kurumuş ter ve amonyaklı idrar kokusu buram buram buranuma geliyordu. Ucuz kolonya, pis ten ve çöp kokusu da cabasıydı.

Kokular ve korku midemi altüst etmişti.

Brax!

Ah Tanrım! Brax iyi miydi acaba? Ölmüş müydü? O kadar kana rağmen hâlâ hayatta olabilir miydi? Soluk alamıyordum, ciğerlerim iflas etmiş gibiydi. Brax orada kalmıştı hem de acı içinde ve bir başına. Acaba onu tekrar görebilecek miydim? Yüzlerce düşünce çarpışan arabalar misali kafatasımın içinde oradan oraya hareket ediyordu. Başım çatlayacak gibi ağrıyordu.

Korku ve tiksindirici kokudan boğazım yanıyordu. Aşağılık herif, sanki şiddet uygulamak için yaratılmış gibi bana nasıl da zevkle vurmuştu. Böyle adamlara insan bile denmemeliydi.

Keşke beni kaçırmak yerine öldürselerdi diye içimden geçiriyordum. Böyle bir vahşete maruz kalacağım kimin aklına gelirdi ki?

Yine pis bir amonyak kokusu geldi; başıma geçirilen şeye doğru öğürdüm. Umarım kusup da kendi pisliğimde boğulmazdım. Kendimi derin derin nefes almaya zorladım.

Sadece sakin ol. Hayatım boyunca kendime inanmış ve güvenmiştim. Ne zaman başım derde girse kendim halletmek zorunda kalmıştım. Çünkü ailem abimin dertleriyle o kadar meşguldü ki bana ayırıcak vakitleri olmuyordu. Bu zor durumdan kurtulacağım konusunda kendimi ikna etmeye çalıştım, daha umutlu hissediyordum. Evet, buradan kesinlikle kurtulacaktım. Kimse özgürlüğümü elimden alamazdı.

Birden yana yatmak zorunda kaldım, sert bir dönüşle savrulmuştum. Mantiğim ve zekâm acıma üstün geldi. Bir araçta olmalıydım.

Artık duyabiliyordum.

İnleme ve ağlama karışımı bir ses geliyordu. Doğrulup sese doğru hareket etmeye çalıştım ama tek duyabildiğim ağlama sesiydi. Şüphesiz sesin sahibi bir kadındı.

Bir adam lanet okur gibi bağıyordu, sonra bir gümbürtü koptu ve yine ağlama sesi geldi.

Burada kaç kurban vardı? Ölmek istemiyordum. Daha önce bir turist daha Meksika'da kaçırılmıştı. Bize bir şey olmaz diye düşünerek seyahat ettiğimiz ve bu ülkeye geldiğimiz için, Brax de ben de aptal olmalıydık.

Motor ile fren gürültüleri yoğunlaştıkça, daha çok ağlama ve sert bir tonda emir verme sesi duydum. Araç son hız gidiyor ve köşeleri keskin manevralarla dönüyordu.

Yalnız değildim. Benim gibi başkaları da vardı. Başka insanlar da kaçırılmıştı.

Yalnız olmadığımı bilmenin teselli olmaması gerekirdi ama biraz da olsa rahatlamıştım. Benimle aynı kaderi paylaşan başkalarının da olduğunu bilmek bana umut vermişti.

Artık tat alma duyum da geri gelmişti.

O an burnuma gelen kötü kokuların kaynağının, yaşadığım dehşetin ve en son içtiğim içecek olan kolanın tatlı tadını dilimde hissettim.

Kola tadı bana Brax'ı hatırlatınca kalbime derin bir keder çöktü. Bir şekilde kaçmayı başarsam bile Brax'ı nasıl bulacaktım? Kafenin nerede olduğu ya da oraya nasıl gittiğimiz konusunda hiçbir fikrim yoktu. Acaba motorsikleti iade etmeyince otel yetkilileri merak edip bizi arar mıydı?

Boğazım düğüm düğümdü, Brax'ın erkekler tuvaleti zemininde ölüme terk edildiği sahneler gözümün önünden gitmiyordu. Herhalde onu ölüme terk etmezler, biri bulur ve hemen hastaneye götürür diye düşündüm.

Beni kaçırdılar. *Kaçırıldım.*

Aman Tanrım. Böyle bir şeyi idrak etmek on tonluk bir yük gemisinin çarpması gibi bir histi. Beni kaçırdılar! Çok çaresizdim.

Nefesim örtünün altında buhar oluşturuyor, korku kulaklarımı ve kirpiklerimi eritiyordu. Kötü bir şey olacağına dair öngörüm doğru çıkmış olsa da artık bana bir faydası yoktu. Başımdaki pis örtü çevremdeki şeyleri görmemi engelleyen kara bir perde gibiydi.

Koca bir el kalçamı sıkınca korkuyla sıçradım. Hemen emekleyerek kaçmaya çalıştım, ama bileklerime bağlanan şey beni engelledi.

Konuştukları dilden hiçbir şey anlamıyordum, kalbim deli gibi çarpıyordu. Keşke uyanısam ve bunların hepsi kötü bir rüya olsa diye diledim.

El kalçamı tekrar sıktı, sonra sert bir şekilde bacaklarımı ayırdı.

Gözümün önüne kırmızı bir görüntü geldi. Öfkeden kudurmuştum, bütün gücümle bir tekme attım. Birden bir el bacaklarımın arasına dokundu, çılgılık attım. Karşı koymaya çalışırken kafamın yanına sert bir darbe yedim.

Vücuduma değen el uzaklaşınca anlık bir rahatlama yaşadım. İçimdeki bütün duyguları dışarı atmak istercesine defalarca öksürdüm. Bunlar gerçekten oluyor olamazdı.

Tiz bir fren sesi duyuldu ve araç durdu. Kapılar büyük bir gürültüyle açılırken kalp atışlarım davul sesi gibi kulaklarımda yankılanıyordu.

Biri ayaklarımdan tuttu ve sert zeminde beni yerde sürükledi. Sonra bir ceset gibi kaldırıp omzuna attı.

Vertigom yüzünden başım fena halde dönüyordu. Dudaklarımsa pis örtüye yapışmıştı.

Dehşetin ve bilinmezliğin gücü beni derinlere, içimdeki karanlık bir yere çekti. Tecavüzcüler, katiller ve çeşit çeşit canavarlarla dolu bir yerdi. Hayatta kalmak için mücadele edeceğim inancı kendine acımaya dönüşmüştü. Zavallı ve çaresiz hissediyordum.

Hayır!

Bunalıma girip vazgeçmemeliydim. *Asla* vazgeçmeyecektim. Ölene dek mücadele etmeye devam edecektim. Uysal ve yumuşak başlı olmamı bekleyen o insan kaçakçılarına yanlış kızı kaçırdıklarını gösterecektim.

Aslında çok hastalıklı ve vahşi bir şekilde de olsa bana değerli

olduğumu göstermişlerdi. Ailem beni istemiyor olabilirdi ama bu aşağılık heriflerin istediği ortadaydı. Beni kaçırdılar, çünkü yapmak zorundaydılar.

Değerliydim. Bu yüzden güçlü olmalı ve hayatta kalmalıyım.

Beni kaçıranlardan birinin omzunda asılı bir vaziyette nereye götürüldüğümü bilmediğim sırada bir şey oldu.

Sanki beynim çatlayıp zihnim ikiye bölündü ve yeni bir ufuk göründü. O ana dek olduğum kız her şeyiyle karşımdaydı; umutları, hayalleri, Brax'e duyduğu gerçek aşkı ve tutkusunu. Ancak güvensizlikleri ve sevgi ihtiyacı yüzünden üzülen, bu yüzden hassas ve kırılgan olan bir kızdı.

Fakat artık bunların önemi yoktu çünkü diğer kısmım, yani yeni ortaya çıkan Tess sert, vahşi ve öfkeliydi. Bu yeni kızın kırılganlıkları ya da naifliği yoktu. O bir savaşıydı, kan görmüş, canavarların yüzüne bakmış bir savaşçı. Bundan böyle bir şeylerin değiştiğinin farkındaydım.

Bir şekilde bu yeni parça, eski Tess'in içinde yaşadığı özü sarıp sarmaladı. Bütün korkuları yok etmek, olası bütün tehlikelerden beni korumak için hâkimiyeti ele almıştı.

En azından ben böyle olmasını diliyordum.

Bunun gerçekleşmesini ümit ediyordum.

Başımdaki örtü saçlarımın bir kısmını da yolarak çıkarıldı, saçlarımın hâlâ kafamda olan kısmıysa elektriklenmişti. Uzun süren karanlık sonrası ışığa tekrar alışmak için gözlerimi kırıştırdım.

Bir odadaydım.

Karanlık ve pis bir odaydı. Belki bir zindan değildi ama daha iyi bir yer olduğu da söylenemezdi. Dört duvarın önünde de ranza vardı. Pencere olmayan odadaki rutubet hızla kemiklerime işledi.

Eski püskü bir yatağın üstüne oturup yeni evimi incelemeye koyuldum. Her yatağın sahibi vardı, kızlar ürkek ve harap durumdaydı. Hepsi de aynı trajedinin mağduruydu. Gözleri yenik ve hüznü, bedenleriyse yaralı bereliydi.

Uzun siyah sakalı olan bir adam, bir anda yakınımda belirdi. Arkasından çıkardığı bıçağı gösterdi.

Ürkererek geriye doğru emeklemeye çalıştım. Bir tarafım beni incitmeyeceğini söylüyordu ama diğer tarafım korkudan sinmişti.

Bir bıçakla neler yapılabileceğini biliyordum. Bir şeyleri kesmeye yarardı. Kasaplar, cerrahlar, cellatlar sıklıkla kullanırdı. Kesilmek ya da doğranmak istemiyordum.

Adam homurdanarak parmağını omzuma sanki oymak istercesine batırdı. Ardından beni ıslak alt ranzaya itti. Karnımın üstüne düşünce acıyla çığlık attım. Sert bir tekme savurarak dönüp ayağa kalkmaya çalıştım. Çoktan kaybettiğim bir savaş için ısrarla dövüşmeyi sürdürüyordum.

Bileklerime bağladıkları şeyi kesmeye çalışırken yaralı tenim daha çok acıdı ve kan akmaya başladı. Bıçak o kadar kördü ki tamamen kesmek sonsuza dek sürebilirdi.

Adam sonunda beni çözmeyi başardı ve söylene söylene geldiği yöne doğru yürümeye başladı. Güçlülükle ayağa kalktım. Acıdan ve kandan kıpkırmızı olan bileklerimi ovuşturdum.

“Sen. Olduğun yerde kal,” dedi bana parmağıyla ikaz işareti yaparak. Adam gözden kaybolduktan sonra da ağır, siyah kapı kapandı. Sonra kilit sesi duyuldu.

Adam gidince yeni oda arkadaşlarıma bakmaya başladım. Kızlardan sadece birkaçı benimle göz teması kurdu, diğerleri korkudan kafalarını bile kaldıramıyordu.

Elimde olmadan dikkatli dikkatli bakmaya devam ettim. Dört ranza, sekiz yatak, sekiz kız. Kızların hepsi yirmili yaşların ya başında ya da sonundaydı. Kaçırılmamızda belirli bir standart yoktu. Sarışın, esmer, kahverengi saçlı, kızıl... Her tipte kız vardı. Saçlarımız gibi ten renklerimiz de farklı farklıydı; üç Asyalı, iki siyahi ve üç beyaz.

Hiçbir ortak unsur görünmüyordu. Bir sonraki kurbanın kim olacağı konusunda polis asla bir tahmin yürütemezdi. Kolay hedef olarak gördükleri her kadını rahatlıkla kaçırabilirlerdi. Uzun, kısa, şişman, zayıf, büyük göğüslü ya da uzun bacaklı olmamızın bir önemi yoktu. Hepimiz bir tek nedenle orada tutuluyorduk.

Henüz bilmediğim bir nedendi.

Öğrenmek istemediğim bir nedendi.

Birbirimize baka baka saatler geçti. Kimse konuşmadı, daha doğrusu hiçbirimiz konuşma gereği duymadık. Sözcüklerden çok daha derin anlama sahip bir yolla, sessizliğimizle iletişim kurduk. Dudaklarımız değil ruhlarımız konuştu. Kederimizi paylaşmak, bize ne olacağı konusundaki endişemizi gidermek ve birbirimizi teselli etmek için suskunluğu seçtik.

Kafesimizi aydınlatan yanıp sönen ampul, odadaki gerginliği daha da tırmandırmaktan başka bir işe yaramıyordu.

Yaklaşık bir saat kadar sonra kapı açıldı ve çarpık dişli, yüzü yaralı genç bir adam geldi. Tepsiyle getirdiği sekiz kâseyi odanın ortasına bıraktı. Hapishanemizin boğucu ve durgun havası yemek kokularıyla doldu. Kızartılarak pişirilmiş bir yemektir, rahat yiyebilmemiz için yanında sıcak ekmek de bırakmıştı. Karnım guruldadı; kahvaltıdan beri ağzıma tek lokma koymamıştım.

Brax aklıma gelince içim sızladı. Birlikteliğimizin tadını çı-

kararak Cancun'da geçirdiğimiz ilk gecenin üstünden çok zaman geçmiş gibiydi.

Onu düşünmemek için kendimi zorladım, çünkü çok can yakıcıydı.

Kimse yerinden kıpırdamadı ama kapı kapanır kapanmaz herkes, ortadaki yemeğe uzun uzun bakmaya başladı.

Herhangi bir sıra düzeni var mı diye görmek için bir süre bekledim.

Ancak hâlâ kimsede bir hareket yoktu.

Akşam yemeğinin kokusu baskın çıktı, daha fazla dayanamayacaktım. Mücadele etmek için gücümü toplamalıydım. Öylece oturarak bekleyemezdim. Bizim için ne zaman geleceklerini kim bilebilirdi ki?

Yemeğe doğru gittim.

Hareket edince vücudumdaki her kemik, her hücre ağrıyordu, ancak zorla da olsa her kıza bir kâse ve ekmek verdim.

Kızlar ürkek ve çekingen bir şekilde tebessüm etti. Donuk bakan gözlerindeki yaş dinmiyordu. Onlara bir nebze de olsa yardım etmiş olmak kendimi iyi hissettirdi. Sonuçta buradaki kimse yalnız değildi. İçinde olduğumuz şey her neyse beraberdik.

Son kâseyi de dağıttıktan sonra kendi payımı aldım, yaşla dolan gözlerimi kırpıştıtarak akmalarına engel oldum. Bir kez akmalarına izin verirsem bir daha dinmeyebilirlerdi.

Brax. Hayatım. Benim mutlu, çok mutlu dünyam bir anda kararmıştı, artık cehennemim ortasıdaydım.

Artık Brax'e ait değildim. Artık kendime bile ait sayılmazdım. Artık kasvedi, bilinmez ve dehşet dolu bir geleceğe aittim.

Zorla da olsa yutkunmaya çalıştım. Hâlâ gözyaşlarıma mani

Tess'in Gözyaşları

olmaya uğraşıyordum. Şu aşamada ağlamanın hiçbir faydası yoktu, boyun eğmeyecektim.

Ağzımı yemekle doldurup hiçkırıklarımı bastırdım, dayanıklı ve sert olmalıydım.

Kesinlikle ağlamayacaktım.

En azından o gece...

Besinci Bölüm

Tavus Kuyruklu Güvercin

İki gün boyunca o oda benim dünyam oldu. Tek işimiz beklemektir, günde iki kez getirilen yemek, beklemek dışındaki tek aktivite sayılırdı. Geçen her saniye ne olacak diye duyduğum korku azaldı ve sonunda yok oldu. Artık kendimi bomboş hissediyordum.

Yemek dışındaki saatleri birbirimize ya da hiçliğe bakarak geçiyorduk.

Birkaç kadın fısıldayarak aralarında konuşuyordu ama ben hiç konuşmadım. Sabırla ve sessizce sadece oturdum. Özgürlüğüm alınmış olsa da onu geri alacaktım.

Hayatım boyunca uyumlu, yumuşak başlı ve uysal olmuştum. Hatta Brax'leyken bile gerçeği söyleyecek gücü hiçbir zaman kendimde bulamamıştım. Bekleyerek ve düşünerek geçen iki günün sonunda bunların hepsi değişmişti. Kınanma, yadırganma konularındaki korkularımı bir kenara atıp hiddet, gaddarlık ve vahşeti buyur etmiştim. Nerede olduğunu bilmediğim öfkeyi derinlerden çıkarmış, beslemiş ve büyütmiştim. Bir daha asla gerçek hislerimi saklamayacaktım. Bir daha asla hak ettiği-

me inandığım şeyin peşini bırakmayacaktım. An itibariyle en çok hak ettiğim şey ise özgürlüktü.

Yemeğimizi her gün yüzünde, kaşından çenesine kadar yara olan aynı genç adam getiriyordu. Yarayı her kim diktiyse berbat bir iş çıkartmıştı. Eğer beni kaçırarlardan biri olmasaydı derisi bu kadar büzük ve kötü dikildiği için ona acıyabilirdim.

İri yapılı değildi ama sıska görüntüsünden beklenmeyecek kadar güçlüydü. Her gelişinde adamı dikkatle izledim. Acaba onu yakalayabilir miyim ya da yakalasam diğer kızlar tutmam için bana yardım ederler mi diye hesap ettim.

Hepimiz birlikte hareket edip adamı haklasak bile ne kadar uzağa gidebilirdik ki? Kapının önünde bekleyen diğer muhafızlar vardı. Üstelik dışarıda bizi neyin beklediğini de bilmiyordum. Şehir, orman, kırsal bir alan ya da bambaşka bir ülke, hepsi olabilirdi. Neler olduğunu öğrenmeden harekete geçmek doğru değildi. Bilgi gücü, sürpriz ise aşılması gereken yeni bir engel demekti, tabii sürprizi biz yapmıyorsak.

İkinci günün akşamında yemek saati olmamasına rağmen kapı açıldı. Deri ceketli adam etrafı kolaçan eder gibi odaya girince kalbim, ödlele tavuk gibi atmaya başladı. Yırtıcı hayvanı andıran bakışlarını anında bana yöneltti. İğrenç gülüşüyle bana doğru gelirken bütün planlarım uçtu gitti.

Yine kanım donmuştu, ağrıyan bedenim korkudan titriyordu. Bu adam yaklaşan bir tehlikenin habercisi gibiydi.

“Benimle gel fahişe.” Parmaklarıyla yaralı bileklerimi tuttuğu gibi beni zorla ayağa kaldırdı. Çatlak dudaklarını yalayarak beni kapıya doğru sürükledi. *Hayır!* Gidemezdim, bu şekilde olmazdı.

Dizlerimin üstüne çöktüm, döşeme tahtasında çıplak ayak-

larım ile destek alabileceğim bir şey aradım, ancak adamın çekiş gücüne direnemiyordum. Yapılı vücuduyla beni hızla çekerek peşinden sürüklüyordu. Deri ceketinden ter ve metal karışımı iğrenç bir koku yayılıyordu.

Kızlar ağlamaya başladı. Saatlerce bozulmayan sessizliğimiz çığlık atan ve ağlayan kızların sesiyle sona erdi. Adamın gelişi elimizdeki tek huzurlu şeyi de yok etmişti.

Karşı koymaya, bileklerimi adamın pençesinden kurtarmaya çalıştım ama arkasını dönüp bana tokat attı. Elmacık kemiğimin acısından gözlerimi yumdum.

“Ölmek istemiyorsan sana denileni yap!” diye bağırdı deri ceketli adam öfkeyle. Bileğimi tekrar kavrayarak beni koridora doğru sürükledi. Yüzüm çok sızlıyordu ama hemen acımı unutmaya çalıştım. Acı dikkat dağıtıcıydı, benim odaklanmam gereken başka şeyler vardı.

Siyah saçlı, nemrut suratlı adamlar hızla yanımızdan geçti. Önce başka bir kadının ağlama sesi geldi, ardından onu başka kadınların yakarış ve çığlıkları izledi. Anlaşılan sadece benim için gelmemişlerdi.

Deri ceketli adamın beni sürüklediği her metrede nabzım daha da hızlı atıyordu. Kilitli kapıdan sonra başka bir kapıdan daha geçtik. İtip kakarak beni duşlarla dolu bir yere götürdü. Bir sürü duş başlığı, çatlamış beyaz seramikler, yere saçılmış kullanılmış kalıp sabunlarla bir hapisane ya da spor salonuna aitmiş gibi görünüyordu.

Aman Tanrım.

Deri ceketli adam yüzüne bakayım diye omuzumdan sertçe çekerek beni döndürdü. “Soyun.”

İçimden yükselen isyan dalgasıyla adamın yüzüne rükürdüm.

Asla onun önünde soyunmazdım, yapamazdım. Sadece Brax beni çıplak görmüştü, o sadece ona özel bir armağandı, başkasına değil.

Geber! Sana da bu yere de lanet olsun! Daha önce hiç bu kadar hırslı ve cesaretli olmamıştım. Artık benimle ilgili çok şey değişmişti. Yeni parçama hoş geldin deyip onu kucaklamanın vakti gelmişti.

Adam güldü. “Demek sert seviyorsun kaltak.” Başımı bile eğmeden yüzüme sert bir yumruk daha attı, hiçbir şey görmiyordum. Aman Tanrım, bu yumruk tokattan çok daha fazla acıtmıştı. Yüzümü tutarak inlemeye başladım. Daha önce hiç kimseden fiske yememiştim ama son birkaç günde bu üçüncüydü.

Eliyle gömleğimin yakasından tutup çekti. Temiz havayı karnımda ve göğüsümde hissedince bağırdım. Yavaş yavaş hissettiğim acı azaldı. Kaçmaya çalışmak için adamın çenesine yandan vurdum. Ancak bir yumrukla acı çekecek biri değildi, beni tekrar yakaladı.

Homurdanarak bana tekrar vurdu. “Demek sen vahşi olansın, fakat bu seni kurtarmaya yetmez. Vahşi olman sadece iyi bir alıcı bulmana engel olur. Böyle yaparsan uyuşturucu bağımlısı ya da psikopat birine satılırsın.” Eğilip Labrador cinsi bir köpek gibi dilinin tamamıyla yanağımı yaladı.

Ürperdim, tiksindim...

“Güzel yüzüne bir darbe daha yemek istemiyorsan hemen harekete geç,” dedi onun gibi bir hayvana göre tatlı denebilecek bir şekilde.

Zaten kafatasımda yüz tane fil tepiniyordu, daha fazlasını kaldıramazdım. Ruhem savaştık istesem de bedenimin kımıld-

dayacak hali yoktu. Ruhlen olmasa da bedenlen itaat etmek zorundaydım.

"Aferin sana, böyle akıllı ol," dedi bir hamlede taytımı aşağı indirirken. Ardından iç çamaşırımı ve sutyenimi çıkarıp yere attı. Daha önce hiç olmadığım kadar savunmasız hissediyordum.

Adam kaçırana, tecavüzcü, sadist bir orospu çocuğunun önünde çırılçıplaktım.

Ellerimi göğüslerimin üstünde kavuşturdum, titriyordum. Adam gevrek gevrek güldü. Benden ayırmadığı gözleriyle ırzıma geçer gibi bakıyordu. "Meme uçların güzelmiş. Onları sonsuza dek kendine saklamayı düşünmüyordun herhalde. Duşa gir ve temizlen." Yerde sabunların olduğu yere doğru beni sürükledi.

Yürürken sendeledim ama direnmeden dediği yere gittim. Orada ondan, iğrençliğinden ve pis kokusundan biraz uzak olacaktım. *Onun sana baktığını düşünme. Eğer izin vermezsen hiçbir şey seni etkileyemez ve incitemez.*

Başka şeyler düşünmeye çalışarak bir kalıp sabun aldım.

Sonra alçak herifler başka kızları da getirdi. Dayak kısmı hariç hepsi benimle aynı muameleye maruz kaldı. Kıyafetleri yere atılırken arkamı döndüm. Yaralı adam çıkardığımız kıyafetleri yerden toplayıp gözden kayboldu. Eski gardırobumuza ait eşyalar artık yoktu, tıpkı eski hayatımız gibi. Yapılan şey bizi çıplak bırakmaktan öte bir anlam taşıyordu. Bu bir mesajdı; onlar bizim sahibimizdi. Artık keyfimize göre giyinme, istediğimiz yere gitme, beğendiğimiz kişiyi sevme hakkımız yoktu. Bizler çıplak ve tir tir titreyen kızlar olmaya indirgenmiş, küçük düşürülmüştük.

Karşılaştığımız acı gerçek ve kötü muamele, bazı kızları çok kötü etkiledi. Gözyaşları içinde yere kapandılar. Ancak çok geç-

meden karınlarına yedikleri tekmeyle ortak duşların altına götürüldüler.

Musluğu açıp pis sabunu köpürtmeye çalışırken tuzlu göz yaşlarımı yuttum.

Su soğuk akıyordu, yine de suyun altında olmak, bedenimizdeki pisliği ve ruhumuzdaki acıyı temizlemek cennette olmak gibi bir duyguydu. Niçin yıkanmak zorunda olduğumuzu düşünmemeye çalıştım. O bir sonraki adımdı, hakkında fikir bile yürütemediğim yeni bir yer demekti. Odaklanmam gereken şey şimdiki zamandı. Korkuyla beslenen hayal gücümün beni ele geçirmesine izin vermek yerine, aklımı başıma alıp mantıklı davranmalıyım.

Zorla da olsa köpürttüğüm sabunla on dakika boyunca cildimi ve saçlarımı yıkadım. Olan biten her şey suyla birlikte aksın gitsin istiyordum. Su mutsuzluğumu, pisliğimi ve beni alıp götürse keşke diye diliyordum. Kanalizasyon suyuna karışmak bile buradan kesinlikle daha iyiydi.

“Yeter!” diye bağırdı gardiyan kılıklı adamlardan biri.

Dediğini yaptık, banktaki eski havlu yığınına doğru yürüdük. Rengi solmuş bir havluyu vücuduma sararken bir ipi boynuma doladılar. Korkuyla zıplayınca adam ipi çekip boynumu sıktı.

Yüzü yaralı adam ipi biraz daha gevşetip, “Artık eskiden olduğun kişi değilsin. Geçmişini unutacaksın. Zaten artık eski hayatına dönmen mümkün değil,” dedi.

Öne doğru eğilince donup kaldım. Bu adamı hafife almıştım. Bize yemek getirdiği için aptal gibi onun diğerlerinden daha iyi biri olduğunu düşünmüştüm, ama değildi. Aynı kötülük tohumu onda da vardı.

"Beni izle." Yürümeye başlarken hızla ipi çekti. Ona yetişeyim diye ipi o kadar sert çekiyordu ki sırtım kamburlaştı. Tek bir hamlede insandan köpeğe indirgenmişim.

Hırlamak, dişlerimi omzuna geçirmek istiyordum. Madem hayvan olmamı istiyordu, bir hayvan olabilirdim.

Tasmamdan tutup ilerlerken duşların olduğu kısım gözden kayboldu. *Lanet olası herif beni hangi cehenneme götürüyor?* Gözlerimi yumdum, bilmek istemiyordum.

Peki ya şimdi ne olacaktı? Temizlendiğime göre bana tecavüz mü edeceklerdi? Ya da bir geneleve koyup zorla uyuşturucu mu vereceklerdi? Bir daha asla eskiden olduğum kişi olamayacaktım. Bir daha özgür olamayacaktım.

Hayır!

Frene basmış gibi çıplak ayaklarımı yere sabitledim. Yaralı yüzü adam ipimi hızla çekince hem ayak parmaklarım acıdı hem de boğulacak gibi oldum.

"Yürü!" diye bağırarak ters ters baktı. Bu kadar yakınımda olması isyanımı daha da körüklüyordu. Dişlerimi sıktım ve tek bir adım daha atmadım. Onu parçalamak istiyordum ama hiçbir şey yapmadım. Sadece ısrarla orada dikilip gözlerine dik dik baktım.

"Hayır, yürümeyeceğim. Bana ve diğer kızlara böyle davranmaya hakkın yok. Bırak gidelim." Sesim korkudan titriyordu. İtaatsizlik ettiğim için canımdan olabilirdim, fakat sonuna kadar savaşmadan yenilmeyecektim. Bu kadar kolay vazgeçmeye niyetim yoktu. Ailemin tepeme binmesine izin vermiş olsam da bu pislik heriflere aynı hakkı vermeyecektim.

Arka taraftan şaşkınlık dolu homurdanmalar duydum. Dönüp bakınca yaşadığım dehşetle gözbebeklerim büyüdü. Oda

arkadaşlarım da kasaplık hayvan gibi sıraya dizilmiş ve iple bağlanmıştı.

Deri ceketli adam bir hışımla bana doğru gelirken diğer kızlar yanımdan geçirildi. Yaralı yüzlü adam ipin ucunu bırakıp geri çekildi.

Ah, kabretsin.

Başımı eğdim, korunmak için kollarımı başımın üstüne kattım. Ancak bir faydası olmadı.

Deri ceketli adam beni yere fırlatıp tekmelemeye başladı. Ucu metal kaplı botlarıyla kaburgalarımı kırıyordu. Bir top gibi tekmelenirken acıyla bağıryordum.

Öyle dayanılmaz bir acıydı ki nefes alamadım, hareket edemedim, hatta ağlayamadım bile. Tekme üstüne tekme atıyordu. Göğüslerime, karnıma, bacaklarıma, topuklarıma, her yerime vurdu. Her tekmeyle bir öncekine göre daha büyük bir hiddetle atıyor, acı da her defasında daha çok artıyordu.

Karın boşluğuma bir tekme daha yedikten sonra üstüme sardığım havlu düştü. Can çekişiyordum. Cehennemin ortasındaydım.

Kendi dilinde bir şeyler söyledikten sonra saçımdan tuttuğu gibi beni ayağa dikti. Kafamı duvara vurdu.

"Basta!"

Bu kelimeyi biliyordum. 'Yeter' demekti.

Deri ceketli adam beni serbest bırakınca yere yığıldım. Her yerim acıyordu. Soğuk döşemeyi tenimde hissedince çıplak olduğumu ve dayak yediğimi hatırladım. *Çok aptalsın, Tess. Hem de çok aptal! Kazanamazsın. Bırak da istedikleri neyse alsınlar.* İtaat etmemek bana pahalıya mal olmuştu. Yerde yatan bir enkazdım, hiçbir şey yapacak takatim yoktu.

Brax. Keşke Brax burada olsaydı. O ne yapılması gerektiğini

bilirdi. Beni nasıl koruyacağını bilirdi. Bu adamlarla başa çıkabileceğimi düşündüğüm için delirmiş olmalıydım.

Sahi *kimdi* bu adamlar?

Çok net anladığım ve an itibarıyla gerçek olan tek bir kelime beynimde yankılanıyordu; kaçakçılar. Bu kelime şiddetli bir kasırğa gibi beni daha çok içine alırken, dehşet içinde oradan oraya sürükleniyordum. Bu gerçeği ne kadar inkâr etmek istesem de bundan kaçamayacağımı iyi biliyordum.

Kaçırılmıştım. Ben ve buradaki diğer kadınlar ortalıktan yok olmuştuk, hatta bu dünyada hiç yaşamamışız gibi izlerimiz bile kalmayacaktı. Bizler artık bir insan değildik. Para karşılığı takas edilecek bir eşya, bir metaydık.

Kaçırılan bir kadından gazetede çok kısa bahsedildiğini bilecek kadar çok haber okumuştum. Kötü haberin etkisi sadece birkaç gün sürerken, kadın belki bir daha asla bulunamayabiliyordu.

Brax'le birlikte Meksika'da olduğumuzu ailem dahil hiç kimse bilmiyordu. Beni hiç aramadıkları ya da mesaj atmadıkları için ailemin kaybolduğumu fark edeceğini sanmıyordum. En iyi ihtimalle yokluğumu fark etmeleri aylar sürerdi. Tabii bir de Brax var. Yine içimde aynı sızı başladı. Kim bilir belki de Brax çoktan ölmüştü. Bir pisuvarın altında soğuk ve cansız bedeni boylu boyunca uzanıyordu.

Yaralı yüzlü adam, deri ceketli adamı iterek tasmamı elinden aldı. İpi boğazıma dolayıp çekerek, "Ayağa kalk," dedi.

İçimden gülmek geliyordu. Bütün kemiklerim kırıldığı halde ayağa kalkmamı bekliyordu. Yediğim dayak acılı bir şekilde de olsa bana bir şey öğretmişti. Bu iğrenç yerde emirlere itaat en önemli şeydi. Ertesi gün de hayatta kalmak istiyorsam kurallara

uymaktan başka çarem yoktu. Bu yüzden, canım yana yana ayaklarımın üzerinde durmaya çalıştım.

Güçlkle nefes alıyordum. Çektiğim acıdan vücudumun her bölümü kanlı gözyaşları dökse de enteresan bir şekilde gözlerim hâlâ kuruydu. Bu adi herifler gözyaşlarımı hak etmiyordu.

Yaralı yüzlü adam, kolumdan tutarak vücut ağırlığımı taşıma-
ma yardım etti. Tuhaf bir şekilde sırtarak, "İşleri kolaylaştırmak
senin elinde, sadece geçici bir süre için buradasın. Savaşçı
yanlarını yeni sahibine sakla," dedi.

Çok şaşırılmışım, göz kırptım. Söylediği şeyle şüphelerimi
doğrulamıştı, keşke yanılıyor olsaydım.

Yaralı yüzlü adam, hem kollarımdan tutarak hem de boy-
numdaki ipten çekerek beni yürüttü. Yaralarım çok ağrıyordu,
özellikle de kırık kaburgalarımın durumu fenaydı. Adamla bir-
likte koridor boyunca yürüdükten sonra sıraya girmiş kızların
yanına gittik. Her kıza farklı bir odaya aldılar. Acaba onları tek-
rar görebilecek miydim?

Deri ceketli adam bir odanın kapısını sırtarak açtı, yaralı
yüzlü olansa beni içeri soktu. Daha önce bizi koydukları hücre
gibi burası da tek kapılı ve penceresiz bir odaydı.

Kapı kilitlenirken çıkan ses atom bombası patlaması duymu-
şum gibi yüreğimi hoplattı.

Odada tarif etmesi zor birçok nesne vardı. Tam ortada iş-
kence makinesi gibi bir şey vardı. Biraz dışı koltuğunu biraz da
jinekolog sandalyesini andıran düzeneğin yan tarafında da kal-
dırkaç kolu bulunuyordu.

Paslanmaz çelikten masanın üstündeyse çok değişik aletler
dizilmişti. Tam tepedeki spot lambanın altında keskinlikleri
daha da net görülüyordu, tam bir kâbus sahnesiydi.

Korkudan küçük dilimi yutmuştum, görünmez olmayı diliyordum. *Işığı kapat, Tess, bu cehennemden kaybol.*

İğneler, neşterler, sıvı kristallerle dolu cam şişeler ve deri kayışlar trajik sonumun habercisi gibiydi. Birden yaralı yüzlü adam beni arkamdan itti. Hiç enerjim yoktu ama yine de ayak diremeye çalıştım. O sandalyeye oturamazdım, kesinlikle oturamazdım.

Boğazımdaki ipi o kadar sıktı ki kırık tırnaklarımla ipi gevşetip hem nefes almaya hem de direnmeye devam etmeye çalıştım. "Hayır!"

Kim olduğumu bilmediğim birinin elleri çıplak vücuduma dolandı. Biraz taşıyarak biraz sürükleyerek beni sandalyeye götürdü. Gıcırıtılı, kan lekeli sandalyeye zorla yatırdılar. Yaralı yüzlü adam arkama geçerek ayağa kalkmama mani olmak için ipi sıktı. Ancak o kadar sıkıyordu ki sanki amacı beni yatırmak değil de boğmaktı.

Çıplak tenim deriye yapışınca garip bir ses çıktı.

Beni sandalyeye yatırmaya yardım eden kişi tepemde dikiliyordu.

Kim olduğunu görünce öfkeden kalbim sıkıştı. Genç, parlak siyah saçlı, dudak çevresi sigara içenlerinki gibi hafif kırışık bir kadındı. Siyah gözleri buradaki adamlar gibi gaddar bakıyordu. Bir kulağında cerrahi maske asılıydı, ellerindeyse lastik eldivenler vardı.

Öfkeden kuduruyordum. Kadınları kaçırma işine dahil olmuş bir kadındı, hemcinslerine ihanet eden bir zorbaydı. "Seni kaltak bunu nasıl yapabilirsin? Nasıl böyle bir şeyin parçası olursun?"

Yaralı yüzlü adam arkamdan uzanıp ikaz amacıyla yanağıma vurdu. Kadın cevap vermedi. Hemen gözlerini kaçırdı ama ne-

deni, mahcup olması ya da duyduğu utanç değil kollarımın ön kısmını deri kayışlarla bağlamaktı. Kollarımı bağladıktan sonra bacaklarımı ayırıp sandalyenin bacak kısmına bileklerimden bağlayarak sabitledi. Ayak bileklerimi o kadar sıkımişti ki deri kayış, bir hayvanın azı dişi gibi etime geçiyordu.

Böyle bir aşağılanmaya maruz kaldığım ve bu kadar savunmasız olduğum için duyduğum utançtan yanaklarım kızardı. Bu sefer kendimi korumak için dövüşmemiştim bile.

Duvarların ardından çok güçlü bir çılgık sesi duyuldu ve birden kesildi. Gözbebeklerim büyüdü. Aman Tanrım, yan tarafta neler oluyordu acaba?

Hızlı hızlı ve kesik kesik nefes alıyordum, hâlâ çok sinirliydim. Kadın maskeyi yüzüne takıp steril bir paketi yırtarak açtı.

Plastik paketin içinde ne olduğunu görmemek için gözlerimi yummak istiyor, ama bakmadan da duramıyordum. Büyülenmiş gibi iğneyi elindeki elektrikli kalemin ucuna takan kadına bakıyordum. Kadın kalemin içini küçük cam bir şişedeki siyah sıvıyla doldurdu.

O da neydi öyle?

Yaralı yüzlü adam, Brax'in aldığı bilekliği kolumun üst tarafına doğru ittirdi. Elinde tuttuğu başka bir şişedeki sıvıyla bileğimi ıslattı. Brax'i hatırlamak yine kalbimi sızlatmıştı. Ondan bana kalan tek şey bu bileklikti. Bir şekilde bilekliğin kolumda kalmasına izin vermişlerdi. Bu aşağılıklar en azından onu çalmadılar diye düşününce, içimde yersiz bir minnettarlık duygusu baş gösterdi.

Yaralı yüzlü adam bir parça pamukla bileğimi sildikten sonra kadına bakarak başını salladı.

Kadın koluma doğru eğildi. Masadan aldığı karbon kâğıdını hafifçe ıslatıp tenime yapıştırdı. Eliyle kâğıdı düzeltip kâğıttaki

figürün net görüldüğünden emin oldu. Kâğıdı kaldırdığında eflatuni kopya kolumun üstündeydi.

Ardından kalemi eline alıp düğmesine bastı. Mekanik bir ses çıkmaya başladı.

Kahretsin! Bana dövme yapacaklardı! Daha önce hiç dövme yaptırmamıştım. Daha doğrusu hiçbir şekli ya da yazıyı, ona sonsuza dek tenimde yer verecek kadar çok sevmemiştim. Hele ki bir barkodu kesinlikle istemiyordum.

“Durun!”

Dövmenin iğnesi tenimde çalışmaya devam ederken yaralı yüzlü adam gözlerimin içine içine baktı. Küçük keskin dişlerini gösterdi.

“Artık hür bir kadın olmadığını kabullen. Sen ticari bir mal-sın. Ticari malların üstünde mutlaka satış barkodu olur.”

O esnada yüzüne tükürmek istedim ama kendimi tuttum. Satılık bir eşya seviyesine indirilip aşağılanırken, dişimi sıkıp buna katlanmaya çalıştım. Kaçtığımda ilk işim bu dövme-yi la-zerle sildirmek olacaktı.

Önce saniyeler, sonra dakikalar geçti, dövmenin acısı giderek daha da şiddetlenmişti.

Artık Tess değildim, artık bir dolar işaretinden fazla bir anlamım yoktu.

Dövmenin sonunda bittiğini kadın kalemi kapatınca anladım. Dövme yapılan yere biraz jel sürüp kolumu saran kadını izledim.

Kızarmış ve şişmiş tenimin üstündeki siyah çizgiler, müstehcen bir şekli temsil ediyordu. İlk dövmem beni bir köpekten raflarda satılan bir ürüne indirgemişti. Satılık bir ürün... Bir eşya, o kadar... Ne daha azı ne de daha fazlası...

Mücadeleci tarafım kaybolmuştu, mutsuzluk yüklü bir çıgın altında kalmıştı. Varlığımın her parçası ayrı acıyordu; kalbim, bedenim ve ruhum. Yılanların ve canavarların yaşadığı derin bir çukura düşmüş, vahşetle dolu bir çamurda yuvarlanıyormuş gibi hissediyordum. Kendime acımdan bile yorulmuştum.

Kadın eldivenlerini çıkarıp yeni bir çift eldiven taktı. Masanın ucuna doğru geçip bacaklarımın arasına gelecek şekilde oturdu. Bir anda dövme sanatçısından jinekoloğa dönüşmüştü.

Aman Tanrım, bu kadarı gerçekten çok fazla!

Kafamı yana çevirip gözlerimi sıkıca kapattım. Ben bu lanet yerde olmadığımı hayal etmeye çalışırken kadının parmakları bacak aramda geziniyor, çaresizliğimden uzaklaşmamı engelliyordu.

Bana sonsuz gibi gelen bir süre bacaklarımın arasını inceledikten sonra baldırına hafifçe vurdu, tıpkı akıllı bir köpeğe 'aferrin oğlum' der gibiydi. İyi köpek olmuştum, bu sefer ne havlamış ne de ısırılmışım. Hafif bir inleme dışında bir eşya olarak onlara hiçbir zorluk çıkarmamış, kendimi ellerine bırakmışım.

Kadın bacaklarımı çözer çözmez dizlerimi sıkıca kapattım.

Yaralı yüzlü adam pis pis sırttı. "Bacaklarını kapalı tutman seni kurtaramaz. Canını yakabileceğimiz daha onlarca yerin var."

Yutkundum, deri kayışlar metal masaya çarptıkça tuhaf bir ses çıkarıyordu.

Lütfen bu aşağılayıcı kontrol artık bitsin.

Beni çözün demek için ağzımı açacaktım ki başka bir steril paketin açıldığını duyunca panikledim. Kadın aradığı küçük şeyi bulduktan sonra bana bakıp zalimce gülümsedi. Işığın aydınlattığı enjektörü görünce kalp atışlarım daha da hızlandı. "Hayır, lütfen. Uslu duracağım. Bana uyuşturucu vermeyin, lütfen."

Uyuşturucu bağımlısı olarak yaşamak beni o ana dek başıma gelen şeylerden en çok korkutuyordu. Kadın cevap vermedi, bağlarımın kurtulabilmek için deli gibi çırpınmaya başladım.

Korkuyla şırıngaya bakıyor, kadının içindeki şeyi koluma enjekte etmesini bekliyordum. Ancak kadının yöneldiği kısım kolum değildi.

Lateks eldivenleriyle saçlarımı kaldırdıktan sonra iğnenin kalın ucunu, kulağımın arkasındaki yumuşak deriye batırdı.

Beni sakat bırakacak bir mermi isabet etmiş gibi çılgın atma-ya başladım.

Kadın gülererek yaralı yüzlü adama İspanyolca bir şeyler söyledi. Şırıngayı çöpe attı. Ardından iPhone'a benzeyen bir şeyi eline alıp yaralı yüzlü adama uzattı. Derim hâlâ zonkluyordu.

Adam bazı numaralar tuşladı.

“Çalışıyoruz, barkod işini hallettik, bağlantı da tamam,” diye mırıldandı.

Hayır! Yapamazlardı! Kaçmaya dair içimdeki umut ve cesareti yitirmiştim. Beni barkodlamakla kalmamışlar bir de takip cihazı yerleştirmişlerdi. Bir şekilde kaçmayı başarsam bile lanet herifler *izimi* sürebilirdi.

Gözlerim yaşardı, artık daha da çaresizdim. O ana dek kaçma umuduyla birçok şeye katlanmıştım. Ancak şimdi o umudum bile elimden alınmıştı.

Yutkundum, ağlamamaya çalışıyordum. Yaralı yüzlü adam kollarımı çözdü, sonra arkama geçip boynumdaki ipi çıkardı.

Serbest olduğumu anlamam biraz zaman aldı. Yaralı bedenimi hareket ettirmemse çok daha uzun sürdü.

Yaralı yüzlü adam ayağa kalkmama yardım etti. Kaburgalarım o kadar acıyordu ki çıplak göğüslerim umurumda bile değildi.

Burnumu çekip dik oturmaya gayret ettim. Bir koyun gibi bana söyleneni yapıyordum, ama utançtan gözlerim sadece yere bakıyordu. Hayatımın en kötü günüydü. Yok, yok en kötü günü beni kaçırdıkları gündü. Brax'in dövülüp kaderine terk edildiği gün. İçimden hıçkırığa hıçkırığa ağlamak gelse de kendimi tutuyordum. Brax'i ya da şu an yaşadığım kâbusu düşünmemem gerekiyordu.

Dizime bir kese kâğıdı koyuldu. Yaralı yüzlü adam çenemden tutarak kafamı kaldırdı, gözlerine bakmamı istiyordu. "Akıllı kız. Demek kaderine boyun eğdin. Böylesi daha kolay değil mi?" deyip yanağımı okşadı. Bu cehenneme düştüğümden beri ilk kez bana böyle dokunuluyordu. Deri ceketli adam tarafından fena halde hırpalandıktan sonra birinin benimle ilgilenmesine, bana sarılmasına ihtiyaç duyuyordum. Fakat böyle bir şey asla olmayacaktı.

Mücadeleye devam et, Tess. Savaşmaktan asla vazgeçme.

Bir sıcaklık hissi kollarımdan vücuduma yayılmaya başladı. Yaralarım iyileşiyor, acılarım azalıyor gibi hissettim. Artık elimde kalan tek şey savaşçı ruhumdu. Mücadele etmeyi bırakmayacaktım.

Beni tuzağa düşürüp damgalayan ve vücuduma takip cihazı yerleştiren kadına baktım. "Senden nefret ediyorum. Bir gün sen de kurbanlarının yaşadığı acıyı tadacaksın. Bir gün karman seni bulacak ve kışından büyük bir ısırık alacak," dedim. Sözümü tutabileceğim bir gün gelecek mi bilmiyordum. Ancak bu insanlara yaptıkları şeyi ödetmek ve masum kadınları kurtarmak hayatımın amacı olacaktı.

Bu insanlardan nefret ediyordum. Her şeyden nefret ediyordum.

Yaralı yüzlü adam kızarak elimden kese kâğıdını aldı. İçinden çıkardığı kıyafetleri yüzüme fırlatıp, "Giysin," dedi.

Ürkekçe önce kahverengi kazağı giydim, sonra beyaz iç çamaşırını ve diz üstü çorapları. Giyecek başka bir şey yoktu.

Beni oyuncak bir bebek gibi giydirmişlerdi. Değersiz, kırık dökük bir bebek...

Doğru dürüst kıyafetler giyme kısmını çoktan geçmiştim. Kaşındıran çorap ve ısıtmayan kazak bile sorun değildi, en azından vücudumu örtecek bir şeylerim vardı. Artık çıplak değildim.

Kadının zorla avucuma bıraktığı saç fırçasına tereddüt ederek baktım. Bu da ne içindi? Yoksa bir yere mi götürülecektim?

İyice karışmış saçlarımı tarayıp saç fırçasını iade ettim. Cildim ucuz sabun kokuyordu, saç kremsiz saçlarımса keçe gibi olmuştu. Her şeye rağmen kendimi daha iyi hissediyordum. Bundan sonra başıma gelecek olan her neyse, artık daha hazırlıklı sayılırdım.

Bandajın altındaki dövmem çok kaşınıyordu. Barkodun nasıl olduğuna daha detaylı bakabilmek için bandajı söküp atmak istiyordum. Acaba artık beni tarayıcı gibi bir şeyde okutabilirler miydi? Acaba içime koyulan takip cihazında ne gibi detaylar be- lirtiliyordu?

Bana hiç kişisel bir soru sormamışlardı. Demek kim olduğum onları hiç ilgilendirmiyordu. Tek umursadıkları artık ola- cağım şeydi.

Kişi bile diyemiyordum, çünkü ben satılık bir maldım.

Altıncı Bölüm

Baykuş

Üç gün geçti. Küçük hücremizde geçen her gün bir öncekine benziyordu. Günde iki kez gelen yemek ve kızlarla yapılan küçük sohbetler dışında pek bir farklılık yoktu. Hem fiziksel hem de ruhsal açıdan uyumuş gibi hissediyordum. Vücudumun hiç fark etmediğim yerlerinde çürükler vardı, kaburgalarımın ağrısı da devam ediyordu. Başıma gelen onca şeyden sonra içimden hiçbir şey yapmak gelmiyordu, oracıkta öylece oturuyordum.

Geçen her saat beni daha asabi yapıyordu. Ranzanın altındaki güve dolu yatağımda otururken tek odağım hissettiğim öfke duygusuydu. Bir şeyler olsun istiyordum. Ne olursa olsun artık umurumda değildi. Sessizce beklemek beni öldürüyordu. İç sıkıntım dövmemden beter kaşınıyordu.

Işık kapatılınca uzun uzun karanlığa bakıyordum. Oda arkadaşlarımın çoğu kendini bırakmıştı. Genelde hemen uyuyorlardı. Uyanık oldukları zaman da boş boş bakıyorlardı. Aralarındaki birkaç cümlelik konuşmalarda hep kederle eski hayatlarından bahsediyorlardı. Onlara benzemek istemiyordum. Beni bekle-

yen karanlık geleceğe odaklanmayı reddediyordum. Öfkeden kuduruyor olsam da geleceğe dair umutlarımı kalbimde canlı tutmaya çabalıyordum.

Elime geçen ilk fırsatta buradan kaçmayı deneyecektim. Arkama bile bakmadan koşmak için ne bir an tereddüt edecek ne de ben ne yapıyorum diye ikinci kez düşünecektim. Gerekirse birini bıçaklayacak ya da vuracaktım. Kaçmak için öldürmeye, kan dökmeye hazır olduğumu bilmek beni güçlü kılıyordu.

Belki de Brax beni kurtarmak için dövüşürken ölmüştü. Şimdi sıra bendeydi. Ne yapıp edip onu bulacaktım. Evet, onu bulacaktım ve bütün bu olanlar kötü bir anı olarak geçmişe gömülecekti.

Yeraltı mezarına benzer hapishanemizin çevresinden önce hafif bir ışık geldi, ardından ayak sesi duyuldu. Küf kokulu çarşafın altında saklanırken korkudan kanım donmuştu.

Bir ayak sesi diğerini takip ediyordu.

Ellerimi yumruk yapıp bekledim. Gecenin bu geç saatinde işittiğim ayak sesi bir kadına ait değildi, sesler köşedeki kovaya doğru ilerledi. Gardiyanlardan biriydi. Ses tonuna ve hareketlerine dikkat kesildim. Geçtiğimiz hafta, bütün duyularımı etkin şekilde kullanma konusunda çok öğretici olmuştu.

O an hem çok korktum hem de bir şeyden emin oldum, gelen kişi deri ceketli adamdı ve benim için gelmişti.

Bir el bacağıma dokundu, karanlıkta el yordamıyla sessizce beni arıyordu. Nerede olduğumu belli etmemek için hiç kıpırdamadım. Yoklayarak beni bulmaya çalışırken zaman kazanmak istedim. Eliyle göğsümü tuttuğu anda nefesimi tuttum. Şimdi değil. Bekle. Korkudan ölü taklidi yapıyordum, onunla dövüşmeyeceğimi sanmasını istiyordum. *Aptal*. Onu yaralamak için ağzımın suyu akıyordu. İntikam güzel şeydi doğrusu.

Üzerime çıkmak için dizini yatağa koyduğu sırada deri ceketli adamın pis nefesinin kokusunu aldım.

Hemen doğrulup yumruğu patlattım.

İlk yumruğum sertti ve tam çenesine geldi. İkincisiye direkt hedeflediğim yere ulaştı, yani tam hayalarına. Haklı zaferim göğsümü kabarttı, gülümsedim.

Bağırarak yere yuvarlandı. Sesi bütün odada duyuldu. Daha önce gece gece bizi rahatsız eden hiç olmamıştı. Kulağa aptalca gelse de iffet açısından dokunulmaz olduğumuzu düşünüyorduk, yani bedenlerimiz yeni sahiplerimize aitti. Sadece an itibarıyla onların kim olacağını bilmiyorduk.

Deri ceketli adamın yattığı yöne doğru bir tekme savurdum. Ayağım isabet etti ama yeterince sert değildi. Adam eliyle ayak bileğimi yakalayıp çevirdi. Dengemi kaybedip düştüm hem de tam onun üstüne. O sırada acıyan kaburgam sebebiyle biraz sersemledim.

Fırsattan faydalanıp iğrenç elleriyle bacaklarıma, kalçama, belime ve göğsüme dokundu. Hemen sıyrılmaya çalıştım ve bir tekme daha atıp, "Çekil üstümden!" diye bağırdım. Üstümden kalkmamaya direnirken kulağını ısırardım.

Feryat etti, paslı metal gibi bir tat dilime geldi. Sonunda kanını akıtmıştım. Kırmızı bayrak görmüş kızgın bir boğa gibiydim.

Öfkeden deliye dönmüştüm. Gözüm hiçbir şeyi görmüyordu, tek düşünebildiğim hiddetimden olabildiğince nasiplenmesiydi. Haykırarak üstüne atladım. Vücudumdaki her organı zarar vermek için seferber etmiştim. Tırnak, diş, diz, dirsek işe yarayan ne varsa hepsi kavgamda rol oynuyordu. Nereye vurduğum umurumda bile değildi. Pençeleri ve keskin dişleriyle avını parçalayan yırtıcı bir hayvana dönüşmüştüm.

Deri ceketli adam kaçmayı başarinca yumruklarımın bir kısmını havaya isabet etti.

“Bana tecavüz mü etmek istiyorsun seni adi herif?” Göz yaşlarım ve duygu yoğunluğum sebebiyle sesim titredi. “Haydi, sıkıysa gel de et.”

Odadaki kadınlar tekrar üzerine atlamam konusunda beni cesaretlendirmek için avaz avaz bağırıyordu. Deri ceketli adamın sendeleyerek kapıya doğru ilerlediğini fark ettim. Yakaladığım gibi yağlı saçlarına yapıştım. Ardından kontrolsüz bir güç uygulayarak burnunu duvara çarptım.

Burnundan gelen kırılma sesiyle eş zamanlı olarak acı acı bağırdı. Adrenalin salgım tavan yapmıştı. Terden sıırıslıkladım, yorgunluktan da bedenim titriyordu ama güçlü olmak ve savaşmak zorundaydım. *Sert ve acımasız ol.*

Birden odanın ışığı açıldı ve gözüm kamaştı.

Geçici körlüğümü bile umursamadan deri ceketli adamın parmağını yakaladım ve bütün gücümle çevirdim. Beklemediğim bir anda göğsüme bir yumruk indirdi. Ciğerlerim yerinden söküldü sandım, nefes alamıyordum.

Kapı açıldı ve bir sürü adam içeri dalıp makineli tüfeklerini yüzüme doğrulttu. Alabildiğim kadar nefesi içime çekip geriye çekildim ve ellerimi havaya kaldırdım. Şakaklarımdan oluk oluk kan akıyordu, ayrıca vücudumdaki çürüklere yenileri eklenmişti. Fakat hepsine değerdı. Deri ceketli adamın haline bakıp da mutlu ve galip hissetmek dünyalara bedeldi.

Saç telleri odanın her yerindeydi, elmacık kemiğinden kan akıyordu. Sanki bir gorilin saldırısına uğramış gibi perişan haldeydi. “Vete a la mierda, puta,” diye bir şeyler söyledi homurdanarak. Silahlı adamın yanından bana doğru parmağını sallıyordu.

Hiçbir şey düşünmemiştim. Sadece bedenimin istediği tepkiyi vermiştim. Ona bütün gücümle tokat atmaya çalıştığım için avucum acıyordu. Ama yanağındaki kırmızı el izime bakarken hissettiğim mutluluğun yanında o acının lafı bile edilemezdi. Deri ceketli adamın vücuduna ağır zarar vermiştim ve bundan çok keyif almıştım.

Düşündüğümünden daha tehlikeli biriydim.

Bana bakarak, "*Estas muerto*," dedi.

Bunun ne demek olduğunu sanırım biliyordum: Sen öldün.

Deri ceketli adam bana dokunamadan iki adam, onu tuttuğu gibi odanın dışına çıkardı. Odadan çıktıktan çok sonra bile sesi gelmeye devam ediyordu.

Diğer adamlar da odadan çıktı ve kapı kilitlendi.

Zindanın orta yerinde dikilip gözbebekleri büyümüş halde beni izleyen kadınlara baktım. Bazıları korkudan çarşaflarını boğazına kadar çekmişti, bazılarınınsa ağzı şaşkınlıktan bir karış açık kalmıştı.

Acaba bana baktıklarında ne görüyorlardı? Ölüm fermanını imzalayan vahşi bir kız mı yoksa ırzını korumak için dövüşen acımasız bir savaşçı mı?

Siyah uzun saçlı ve güzel Asyalı kız çarşafın altından ellerini çıkarıp alkışlamaya başladı. "Erkek arkadaşımınla gittiğim gece kulübünden beni kaçırdıkları gecedен beri ben de aynısını yapmak istiyordum." Sesi titredi, ancak gözlerindeki ateşte kendini gördüm. "Tekrar özgür olacağız," diye ekledi Asyalı kız.

Tek kelime etmeden şaşkın şaşkın baktım. Bir süre sonra seksi siyahi kız da alkışlamaya başladı. Sonra başka bir kız daha. Sıra sıra bütün bayanlar alkışa katıldı. Yüzlerindeki mutsuzluk yerini takdir dolu bir tebessüme bırakmıştı.

Birer birer hepsinin gözünde aynı ateş yanmaya başladı.

Birer birer hepsi aynı paydada birleşti. Artık o odadaki kimse pasif olmayacaktı.

Haklı olan taraf bizdik. Dışarıdakilerse haksızdı.

Er ya da geç haklılığımız bizi özgür bırakacaktı.

Ertesi gün tekrar tasmamla duşa götürüldüm. Eklem ve kas ağrılarıyla yaşamayı öğrenmeliydim. Sonuçta bu ağrılar bana zayıflığımı değil zaferimi hatırlatıyordu. Onur madalyası takmaya eşdeğer bir anlamı vardı.

Yıkandıktan sonra yaralı yüzlü adam, beni koridor boyunca çekiştirip merdivenlerden yukarı çıkardı. Evin, fabrikanın ya da kaçırılanların tutulduğu otelin ya da adı her neyse binanın bu bölümü farklıydı. Duvarlarda güzel sayılamayacak tablolar asılıydı, adamın beni soktuğu odaysa normal odalar gibiydi. Gözüme hemen çarpan detaylar; sanayi alanı manzaralı pencereler, masa, sandalyeler ve arkasına yaslanmış şekilde oturmuş bana bakan bir adam olmuştu.

Sarı saçlı, bronz tenli ve mavi gözlü biriydi. Saçları benimki-
ne benziyordu, mavi gözlerinin parlaklığıysa Brax'i andırıyordu.

Kalp atışlarım hızlandı.

Yaralı yüzlü adam beni zorla bir sandalyeye oturttu. Gözlerimi takım elbiseli adamdan alamıyordum.

“Sen de kimsin?” diye sordum.

Adam gözlerini kısıp avuçlarını masanın üstüne koydu. Yaralı yüzlü adam geri çekilip duvarın yanında beklemeye başladı.

Korkudan sırtımdan ter akıyordu ama artık bana yaşatabilecekleri dehşet için boyun eğmeyecektim. Onlardan birinin kanını akıtmıştım, bunun bir değeri olmalıydı.

“Ben kaderine yön veren, geleceğini elinde tutan kişiyim.”

“Kaderime yön verecek tek kişi benim, sen ya da muhafızların değil. Ya da hastalıklı operasyonunuz. Hiç kimse benim kaderimde söz sahibi değil.”

Gülerek, “Ignacio haklıymış. Tam bir savaşçısın,” dedi. Öne eğilip elindeki kalemi çevirmeye başladı. “Savaşçı olman ölmene yol açabilir. Biraz rahatlamalı ve her şeyi oluruna bırakmalısın. Bırak seni yönlendirelim.”

Ignacio dediği deri ceketli adam mıydı? Hiddetlenerek, “Tevazü edin, sakat bırakın ve öldürün diye mi beni yönlendirmenize izin vereceğim?” dedim.

Ona tokat atmışım gibi arkasına yaslandı. “Aptal kız. Davranışlarını düzeltirsen ve akıllı olursan sana değerli bir eşya gibi davranan bir beyefendiye satılacaksın. Senin için su gibi para harcayacak, ne istersen alacak birinin mülkiyetinde olacaksın.”

Aklıma gelen başıma gelmişti. Bir seks kölesi olarak satıldım.

“Ben kimsenin mülkiyetinde değilim.”

Gülümseyerek kafasını salladı. “Ah, ama burada yanılıyorsun. Çünkü çoktan satıldın. Anlaşma yapıldı bile.”

Yüreğim ağzıma gelmiş olsa da cesur olmaya çalışarak öylece durdum. “Bu işten paçayı sıyıramayacaksın.”

Ayağa kalkıp kucağıma bir paket fırlattı. Refleks olarak paketi yakaladım. Paketin içinden üstünde fotoğrafım olan sahte bir Amerikan pasaportu çıktı, diğer kâğıtlarsa İspanyolcaydı. Dehşet içinde belgelere baktım.

“Çoktan satıldın güzel kız.” Masanın etrafını dolaşıp önümde durdu. Parmak uçlarını yanaklarımda gezdirdi, tıpkı bir beyefendi gibi, tıpkı Brax'ın yaptığı gibi sevgiyle. “Adın ne?” diye sordu.

“Adımı bilmeyi hak etmiyorsun,” dedim hırlar gibi. İçimden parmaklarını ısırarak geliyordu.

Gülerek geri çekildi. “Tamam. Umarım seni satın alan müşteriye layık olursun. Prensip olarak para iadesi yapmıyorum.” Gizlice arkamdan sokulan yaralı yüzü adama bakıp başıyla işaret verdi. “Yap, haydi.”

Son hatırladığım şey yüzüme kapanan elin beni bayıltmaya çalışması oldu. Kloroform kokulu bir paçavrayı ağzıma ve burnuma sıkıca bastırdı. Nefes almamaya, elinden kurtulmaya çablasam da başarılı olamadım.

Bir sis perdesi sinsice gözlerime indi.

Artık kaybettiğim şeylere bilincim de eklenmişti.

Yedinci Bölüm

Bülbül

Kulaklarımda bir basınç hissettim. Anında uçak motorunun sesini tanıdım. Bir hafta önce de bir uçağın içindeydim. Mahkûm edildiğim günden beri bir hafta mı geçmişti? Çok daha uzun bir süre geçmiş gibiydi. Bu bir haftada çok değişmiştim. Artık hayatımın merkezinde sınavlar ya da Brax'ı ne zaman çıplak görürüm diye düşünmek yer almıyordu. An itibariyle bütün ilgi odağım ve tek amacım hayatta kalmaktı.

Başımda yine siyah bir örtü vardı, sakın olmaya çalıştım. Akılımı kaçırmamın bana pek bir faydası olmazdı.

Uçak bulutların arasından yeryüzüne doğru süzülürken kulaklarımda hâlâ basınç vardı. Neredeydim? Bana pasaport vermelerinin bir nedeni olmalıydı, muhtemelen ülke dışına çıkarılmıştım.

İnerken zaman durmuş gibi geldi, sonra uçak yerde bir süre daha yol aldı. Nihayetinde motorlar tamamen durdu ve o esnada hiçbir ses duymadım.

Ellerim bağlıydı, başım klorofrom yüzünden çatlayacak gibi

ağrıyordu. O halde oturmuş beklerken zihinsel açıdan kendimi en kötüsüne hazırladım. Yeni hayatımın bir sonraki aşaması başlamak üzereydi. Kendimi korumak zorundaydım. Bunun için gerekirse tekrar dövülecek, ilk fırsatta da kaçacaktım.

Geçmişimi ve pişmanlıklarımı düşünemezdim. Hatta Brax'i bile aklıma getirmemeliydim.

Beni nelerin beklediği konusunda fikir bile yürütemiyordum.

Dudaklarımda hüznü, buruk bir tebessüm belirdi. Bir hafta önce biri bana dünyada en çok neden korkarsın diye sorsa cevabım çekirge olurdu. O lanet uçan böcekler beni fena halde ürkütüyordu.

Şimdi aynı soru sorulsa cevabım tek kelimeydi...

Beni dehşete düşüren, nefesimi kesen, hayatımı bir film şeridi gibi gözlerimin önünden geçiren o kelime.

Satıldım.

Bir gürültü duydum.

Uçağın kargo bölümünün kapısı açıldı. Ardından bazı ayak sesleri geldi kulağıma. Biraz ilacın etkisinden, biraz da başımdaki örtüden dolayı duyularım tam çalışmıyordu. Aklıma bir sürü dehşet verici görüntü geliyordu.

Kendi arasında tartışan erkek sesleri işittim. Biri sertçe kollarımdan çekip beni ayağa kaldırdı. Korkudan bağırmamla karnıma yumruk yemem bir oldu. Çok hassas bir yerime darbe almıştım, o an bu kadarı çok fazla diye düşündüm. Çok güçlüydüm ama bunun geleceğimi değiştirmeye bir faydası olmamıştı. Gözlerimden yaşlar süzüldü. Dışarıya akıtığım ilk yaşlardı bunlar ve kesinlikle son olmayacaklardı.

Yanaklarımdaki ıslaklık kendimi daha da kötü hissetmeme yol açtı.

Esen soğuk rüzgâr kahverengi renkli bol kazağımın içinden giriyordu. Donan parmaklarımdan anladığım kadarıyla artık Meksika'da değildim.

Kolumdan tutan bir çift el beni serbest bırakana dek yürümeye devam ettim. Sonra başka bir çift el sıkıca beni kavradı, sırtımdan iterek beni ilerleten kişi, "Bu Bay Mercer'in mi?" diye sordu.

"*Si*. Patronumuz bu seferkini beğeneceğini ümit ediyor. Mücadeleci bir ruhu var. Cesaretinin kırıldığını görmek onu epey eğlendirecektir."

Mideme kramp girdi, demek başka kızlar da buraya getirilmmişti. Peki, ne olmuştu onlara, boş ambalaj paketi gibi atılmışlar mıydı? *Aman Tanrım!*

"*Pas de probleme*". Beğeneceğine eminim."

Fransızca kelimeler kulaklarımı tırmaladı.

Beni zapteden yeni kişi sertçe çekiştirerek yürütmeye başladı. İstediklerini harfiyen yapmaktan başka çarem yoktu. Bir süre sonra beni birden çekerek durdurdu, salladım. Kaburgam fena sancıyordu ama dimdik ayakta durmaya devam ettim. Eğilmek ya da yere çölmek korkak ve tereddütlü olduğum anlamına gelebilirdi. Ancak ben ikisi de değildim. Örtüyü kafamdan çıkardıkları anda koşmaya başlayacaktım.

Kement gibi düğümlenmiş yuvarlak bir ip kafamdan geçirildi. Saffkan bir at gibi kafamı sağa sola salladım; aslında daha çok öldükten sonra tutkal yapımında kullanılan yaşlı bir ata benziyordum.

Mırıl mırıl konuşan erkek sesleri duydum, bir şeylere kız-

* *Fr.* Sorun yok. (Çev. N.)

mış gibi boğuk bir tonda birbirlerine söyleniyorlardı. Duy-
mak için kulak kesildim fakat rüzgârın sesinden ne dediklerini
anlayamıyordum.

Uçak motorunun gürültülü sesini tekrar işitince başka bir
uçağın daha iniş yaptığını anladım. Büyük olasılıkla ticari bir
havalimanındaydık, ancak beni gizlice kargo bölümünde ge-
tirdiklerini tahmin ediyordum. O an hiçbir şey göremesem de
yumuşak koltukların ve hosteslerin bulunduğu bir kabinde ol-
madığımı gayet iyi biliyordum. Çünkü seyahat ettiğim yer buz
gibi soğuk ve oldukça rahatsızdı.

Adamlar konuşurken soğuktan tir tir titriyordum. Yanakları-
mın üstünde kırağı gibi donan gözyaşlarım, hayatta kalmak için
katlanacağım soğuğun şiddetini hatırlatıyordu. Bir buz sarkıtı
gibi olmalıydım; soğuk, sert, keskin ve ölümcül.

Bir el uzanıp bileklerime ip bağladı ve ilerlemem için çekiş-
tirdi. Tökezleyerek yürümeye çalıştım, hiçbir şey görmediğim
için yön duygumu tamamen yitirmiştim. Bileklerimdeki ip cil-
dime sürtünüyor, canımı yakıyordu.

Neden kelepçe ya da ip kadar ilkel olmayan başka bir şey kul-
lanmıyorlardı ki? Ne olursa olsun, kadın satmak epey kârlı bir
iş olmalıydı. Acaba benim satışından ne kadar kazanmışlardı?
Üniversiteyi henüz bitirmemiş ve bakire olmayan Avustralyalı
bir kadın bu piyasada ne kadar ederdi?

Özgürlüğümü tekrar satın alacağım. Aklıma gelen şey yüzün-
den içimden deli gibi kahkaha atmak geldi. *Bir bankaya gidecek
ve kendimi satın almak için kredi isteyecektim. Çünkü ben kârlı
bir yatırımdım. Aman Tanrım, aklımı kaçıırıyordum galiba.*

Çok fazla yürümedik. Durduğumuz yerde yüreğim ağzımda
bekledim, bekledim, bekledim.

Bileğimdeki ipi sertçe çektiler. Kollarımı öne getirip düğümü çözmeye çalıştıkları sırada omuzlarım çok ağrıdı.

Sonunda serbesttim.

Geniş, açık bir alandaydım.

Koşabilirdim.

Arkamdan biri boynumdaki ipi ve örtüyü çıkardı. Sağıma, soluma bakıp çevremi inceledim.

Kas yığını üç tane adam çevremde üçgen oluşturacak şekilde duruyordu. *Siyah Giyen Adamlar* filmindeki gibi üçü de takım elbise giymişti, kuvvetli ve koyu renk saçlıydılar. Geceydi, gökyüzündeki yıldızlar ışıltılı parlıyordu. Hilal şeklindeki ay, siyah kadife kumaş gibi görünen göğü ikiye ayırıyordu. Harika bir manzaraydı, öylece durup seyretmek istedim.

“Uçağa bin,” diye emir verdi adamlardan biri. Siyah gözlükleri karanlıkta bile fark ediliyordu. Erkeksi bir otoritenin hâkim olduğu aksanının anlaşılması zordu. Ellerini omuzlarıma koyup özel bir uçağa doğru gitmem için beni itti. Uçağın beyaz gövdesi yeni ve pırlı pırlıydı. Modern ve sahip olmak için servet ödenen türden lüks bir özel uçaktı. Uçağın kuyruğuna ve kanatlarına sahibinin baş harfleri olduğunu düşündüğüm *Q. M.* harfleri zarif bir yazı karakteriyle yazılmıştı.

Acaba bu beni satın alan kişi miydi? Kadınları yeni bir çift çorap alır gibi satın alan, jet sahibi bir zengin miydi? Madem bu kadar zengindi, kendine karşı cinsten bir arkadaş bulmakta zorluk yaşamaması gerekiyordu. Tabii şey değilse... Güçlülükle yutkundum. Belki de hastalıklı diye nitelendirilecek kadar kötü fetişleri olan biriydi, mesela birinin canını yakıp sadistçe keyif almak gibi.

Daha ne kadar hayatta kalabilecektim?

Şimdilik bilmiyordum.

“Haydi, yürü, merdivenlerden çık.”

Ya şimdi ya da asla, Tess.

Dediğini yapıyor gibi gözükmek için adım atar gibi ayağımı kaldırdım. Bedenim enerjile doldu, diz üstü çoraplarımın üstünde döndüm. Oldum olası iyi bir koşucu olmuştum. Bir dönem okulun koşu takımındaydım, ayrıca Brax’le çıkacağım tatil öncesi forma girmek için her gün koşu bandında egzersiz yapmıştım.

Bedenim nasıl kaçacağını iyi biliyordu.

Zihnimi susturup içgüdülerimi devreye soktum.

Kaçmaya başladım.

Daha sert bastıkça soğuk asfalt ayağımı acıtıyordu. Adamlar hemen harekete geçti. *Muhtemelen beni vuracaklar ama umurumda değil.* Belki de kafama bir kurşun yemek daha iyi bir seçenektir.

“*Arret!*” diye bağırdı bir adam, ardından “*Merde!*” diye bağırın başka bir adam sesi işittim.

Havayı derin derin içime çektim, soğuk ciğerlerime kadar işledi. Hangi tarafa gideceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Hangarlar birini yutmak için sonuna kadar açılmış bir ağız gibi belli belirsiz görünüyordu. Ana terminalin parıltılı ışıkları cennetin kapılarından sızıyor gibiydi, ancak mesafe olarak çok uzaktaydı.

Charles De Gaulle kelimeleri parlak ve şatafatlı görüldüğü gibi güvenlik ve umut da vaat ediyordu. Hâlâ çok uzaktı, asla o kadar yolu koşamazdım. Peşimdeki takım elbiseli av köpekleriyle gerçekten imkânsızdı.

---

* *Fr. Dur!* (Çev. N.)

** *Fr. Pislik!* (Çev. N.)

Adamların arayı kapattığını fark edince daha da hızlandım. Sadece ve sadece uçar gibi gittiğim sürece özgür kalma şansım olabilirdi.

Nereden geldiğini anlamadığım biri aniden önüme çıktı.

Birlikte yere yuvarlandık. Bacağım asfalta sürtününce acıyla haykırdım.

Beni yakalayan adam bacaklarını açarak oturdu. Onun da görünüşü diğer korumalara benziyordu; koyu renk camlı gözlüklerin arkasına saklanmış gözler, siyah takım elbise ve işini yapmaya çalışan tavır.

Göğsüm hızla aldığım nefesler ve pişmanlıkla inip kalkıyordu, kaburgama yine feci bir ağrı hançer gibi saplanmıştı. Denedim ama başaramadım. Adam çekiştirerek beni ayağa kaldırırken gözyaşlarımın ikinci postası, alev alev yanaklarımdan süzüldü.

Ayak bileğimi burktuğum için topallıyordum. O an içimden avaz avaz bağırarak ve ağlamak geldi. Bedenim yeni bir sakatlık daha edinerek bana köstek oluyordu; artık koşamazdım.

Başımı öne eğdim, umudumu yitirmiştim. Dört numaralı korumanın haşın ve acımasız gözetiminde topallayarak uçağa doğru yürüdüm.

Adamların hiçbirisiyle göz teması kurmadım, uysalca özel uçağın merdivenlerini çıktım. Uğradığım hezimetle beyaz deri koltuğa yığılırcasına otururken, adamlar bir şeyler mırıldanıp kahkahalarla güldüler.

Denedim. Başaramadım. Denedim. Başaramadım. İçimden bu iki kelimeyi tekrar tekrar söyledim.

Vazgeçme. Bir dahaki sefer kazanabilirsin. Bir dahaki kaçma girişimin başarıyla sonuçlanabilir. Ellerimi sıktım. Kaçmanın bir yolunu bulmaya çalışmaktan vazgeçmeyecektim.

Asla.

“Ayağa kalk, geldik.” Şiş ayağımı dürten bir ayak hissettim.

Ürkerek ayağımı çektim. Gözlerimi açtım. Uyuyor numarası yapmak işe yaramamıştı. Lüks uçakta uçtuğumuz her an korumaları nasıl etkisiz hale getiririm, hostesi nasıl esir alırım diye düşünüp durmuştum.

Ancak hiçbir şey yapamadım. Şişme bebek gibi koltuğumda oturdum.

Aşk hayatımızı daha maceralı ve müstehcen bir hale getirelim diye Brax’in peşini bırakmadığım zamanlar çok eskide kalmış gibi geliyordu. O an eski hayatımı, eski aşkı geri alabilmek için her şeyi yapardım. Beni bekleyen kötü, karanlık, şeytani ve sadist sahibime teslim olmaksızın tatlı, masum, güzel şeyler için her şeyimi verirdim.

Hayatımı geri sarmama yarayan bir tuşa basma şansım olsaydı, anında basar ve Meksika’ya kesinlikle gitmezdim.

Ayağa kalktım. Dört numaralı koruma, halı kaplı lüks koridoru geçmeme yardım etti. Kaba parmaklarıyla sızlayan bileklerimden tutarak beni merdivenlerde bekleyen arkadaşına verdi. Dövmenin üstündeki sarı bezinin pek bir faydası yoktu. O kadar çok acıyor ve kaşınıyordu ki dövme yaptırmak fikrinden bile nefret ediyordum.

Yere ayak bastığım an şaşkınlıktan donup kaldım. Düzgün kesilmiş çimlerle kaplı özel uçak pistinin üstü buzla kaplanmıştı. İleride de hayatım boyunca gördüğüm en heybetli ve göz kamaştırıcı malikâne vardı. Evin dışı krem, pembe ve mavinin pastel tonlarıyla aydınlatılmıştı. Fransız mimarisinin kesinlikle en güzel örneklerinden biriydi.

Koruma dirseğimden çekti. Çimlerin üstünde güçlkle yürüdük. Bir yandan sendeliyor, bir yandan da böylesi bir servete akıl erdiremeyip sersem sersem bakıyordum. Böyle bir malikâneye ve bahçesinde özel uçak pistine sahip olmaya kimin gücü yeterdi ki?

Ön taraftaki merdivenlerden çıkarken soğuktan parmaklarım uyuşmuştu. Girişte insanı yüksek alçı sütunlar ve keruvlar karşılıyordu. Üç atlı çeşmeden çağlayarak akan su, olağanüstü güzellikteydi. Çeşme, kadın satın alan bir adamdan beklenmeyecek kadar ince bir zevkin ürünüydü.

Koruma, büyük gümüş kapıya hafifçe vururken nefesimin soğuk havada oluşturduğu buhara baktım. Burası gerçekten çok soğuktu. Ardından adam tokmağı çevirdi ve beni içeri aldı.

Evin sıcak ortamına girince koruma gözlüklerini çıkarıp başının üstüne koydu. Gözleri parlak yeşildi. Meksika'da beni kaçıran adamların gözlerindeki benzer düşmanlık ve adilik görürüm diye gözlerine dikkatle baktım. Ancak şaşırılmamak elimde değildi, çünkü bu adamın gözleri insanca, şefkatle, merhametle bakıyordu.

Başını eğip önüne baktı.

İşte bu oydu. Benim yeni başlangıcım. Hayatımın yeni sonu...

"*Bon soir, esclave...*"

Kafamı kaldırıp mavi kadifeden ilk merdiven sahanlığına baktım. Altın yıldızlı duvarlarda büyük ve muazzam sanat eserleri savaş cephanesi gibi asılmıştı.

Gri renkli, ekoseli takım elbise, siyah gömlek giyen ve gümüş renkli bir kravat takan koyu renk, kısa saçlı bir adam merdiven sahanlığından bize bakıyordu.

* Kanatlı doğaüstü varlıklar ve bunların heykellerine verilen addır. (Çev. N.)

** Fr. İyi akşamlar, köle. (Çev. N.)

Adamı görünce bütün vücudumu bir ateş sardı. Bakışı bana kendimi çıplak hissettirdi, dehşete düşmüştüm. Duruşu, bakışı ve ifadesi adeta gaddarlık, merhametsizlik ve güç benim diye haykırıyordu. Sanki burası onun kalesi ve ben de son tutsağımı-şım gibi gururlu bir kral edasıyla dikiliyordu.

Göz göze geldiğimizde bütün bedenim ürperdi. Korku? Vahşet? Hangisi emin değildim. İçimde, derinlerde bir yerde adamın çok tehlikeli olduğunu biliyordum.

Soluğumu tutmuş bakarken dudaklarının aralandığını fark ettim. Ellerini cebinden çıkarıp merdiven korkuluğunun üstüne koydu. Uzun ve güçlü parmakları o uzaklıktan bile rahatça görülüyordu. Orada dikilip bana bakması artık fazla gelmeye başlamıştı. Ruhuma kadar soyulmuş gibi perişan hissediyordum.

Geriye doğru bir adım atınca arkamda dikilen korumaya çarptım. Koruma başını eğdi ve kulağıma bir cümle fısıldadı. “Yeni efendine merhaba de.”

Sekizinci Bölüm

Serçe

Efendi kelimesi, tabağa sürtünen bir çatalın çıkardığı iç gıyıklacı ses gibi kulaklarımı tırmaladı.

Efendim. *Efendim.*

Hayır, o benim efendim değildi. Parlak kısa saçlara, dişlerini sıkar gibi görünmesine neden olacak kadar sert bir çeneye, özenle şekillendirilmiş kirli sakala ve düzgün fiziğe sahip bu adam benim efendim olamazdı. Kesinlikle o benim *efendim* değildi. Hatta hiç kimse benim efendim değildi.

Brax aklıma gelince gözlerim yaşardı. Şu an içinde bulunduğum gerçekliğe bakınca, o bana dünyalar kadar uzaktı. Brax kaba ve çocuksuydu, üstelik hep çok çalışkan biri olmuştu. Ancak donuk yeşil gözleriyle bana bakan, biçimli yüz hatlarına sahip bu adam Brax'ın tamamen zıttıydı. Sahip olduğu güç öylesine belliydi ki sanki görülebilir dalgalar halinde bulunduğu ortama yayılıyordu. Beni en çok rahatsız eden de buydu.

Seks kölesi almak için servetinden faydalanacak kadar şişman, çirkin ya da tiksindirici biri değildi. Yaratığı andıran bir

görüntüsü ya da biçimsizlik gibi anormal özellikleri de yoktu.
Sahi kimdi bu adam?

Ondan bu şekilde övgüyle bahsettiğimi fark edince gözlerim şaşkınlıkla açıldı. O bu evin sahibiydi. O benim... Sahibim...
Hayır, asla.

Kim olduğu umurumda değildi, çünkü benim hayatım bana aitti. Ters ters bakarken dişlerimi sıktım. Prestiji ya da servetiyle gözümü korkutup beni sindiremezdi. Dünyadaki herkese ayak-kabularını sildirecek kadar güçlü olduğunu bilen, burnu büyük tavrı umurumda değildi. Ben böyle bir şeyi asla yapmazdım.

Adam göz temasını bir an olsun kesmedi, bakışlarıyla beni kapana kısırmış gibiydi. Yavaşça ellerini korkuluğun üzerinden çekti ve merdivenlere yöneldi.

Küçük dilimi yutacak gibi oldum.

Durgun bir su gibiydi, saf ve berrak bir su... Ancak sonuçta suydu ve yüzme bilmiyorsan tehlikeliydi. Yüzeyinin aksine derinlerinde güçlü akıntılar olabilir ya da bir anda ölümcül girdaplar oluşturabilirdi. Ondan hoşlanan normal bayanların, onunla olmak istememesine neden olacak kadar hastalıklı ne tür zevkleri olabilirdi acaba diye merak ettim. Merakımı giderecek ipucunu gözlerine dikkatle bakarak aradım.

Merdivenlerden inerken, daha doğrusu bana yaklaşmak üzere her adım atışında, kalbim daha da hızlı atıyordu.

Koruma beni ileri doğru itti. "Başını eğ ve yeni efendini selamla."

Önce sendeledim ama hemen adımımı düzelttim. Yumruk yaptığım ellerimi öyle sıkıyordum ki titriyordum ve canım yanıyor. Yaralarım ve sakatlıklarım bana bunun pek de iyi bir fikir olmadığını hatırlattı. Olayı değerlendirince bu evin sahibi

sadece bana hoş geldin demek için geliyordu. Masum bir hoş geldin tehlike arz etmiyordu, tabii şimdilik.

"Benim efendim yok," dedim içimdeki bütün isyanı her kelimeye yansıtarak. "Gitmeme izin ver."

Adam tam adım atacakken durdu ve horoz gibi başını yukarı kaldırdı. Parmaklarını merdivenin korkuluğuna doladı. Manikürlü tırnaklarını gördüm, dikkat ettiğim kadarıyla ellerinde hiç nasır yoktu. Bir kez daha yeşil gözlerini bana yöneltti. Sanki bakışlarıyla bütün düşüncelerimi emiyordu.

O ana kadar adamın yüzünde hiçbir şey okuyamamıştım. Ancak bakışmamız sürdükçe içimde farklı duygular hissettim. Öfke, ilgi, rahatsızlık, teslimiyet ve son olarak da... şehvet.

Nefes alışverişim hızlandı, tekrar geriye doğru bir adım atmaya çalıştım. Adım atmamla arkamda duran korumanın erken duvarına çarpmam bir oldu.

Koruma sıcak, güçlü ellerini kürek kemiklerimin arasına koyup selam vermem için beni zorladı, canım çok acımıştı. "Sana söylenilene yap," dedi.

Çelişkili düşünceler yüzünden kafam karmakarışık. Arkamı dönüp kolunun altındaki kılıftan tabancasını almak, herkese, her şeye ateş etmek istiyordum. Odanın içindeki paha biçilmez sanat eserlerinin hepsine bir kurşun sıkmak, hepsini paramparça etmek geçiyordu aklımdan. Seks kölesini selam versin diye zorlayan bir korumaya sahip bir adam, böyle güzellikleri hak etmiyordu.

"Adi herif," diye mırıldandım. Düşündüklerimin hiçbirini hayata geçiremediğim için kendimden nefret etmiştim. Yapabileceğim tek şey itaat etmektir, en azından şimdilik.

"Dur. Başıyla beni selamlamak istemiyor madem zorlama."

Adamın erkeksi ses tonu bana özen ve güçle şekillendirilmiş parlak ve keskin bir çeliği anımsattı. Bu otoritenin sesiydi. İsyan edip o kadar karşı çıkmama rağmen, içimden kendi irademle onu selamladım. Ses tonundaki kesinlik itaati kaçınılmaz kılıyordu.

Koruma elini sırtımdan çekti. Gülererek, "Madem başını eğmek istemiyor, belki emeklemek istiyordur," dedi.

Sırtıma öyle sert vurdu ki birkaç metre ileri uçtum. O an yeni sahibim tam önümde dikiliyordu. Bir sanat eserini inceler gibi elleri ceplerinde, başı hafif yana yatıktı.

"Eğer isterse emekleyebilir," dedi alçak bir ses tonuyla.

"İstemiyorum," diyerek tersledim.

Bir kez daha göz göze geldik. Bakışlarında Meksika'daki adamların gözlerindeki benzer bir düşmanlık aradım ama hiçbir şey göremedim. Kendini çok iyi saklıyordu. Ne düşündüğünü ele verecek hiçbir iz yoktu. Hatta az önce gördüğüm bazı duygular bile yok olmuştu.

Orada sadece birbirimize bakarak ne kadar olduğunu bilmediğim bir süre dikildik. Koruma boğazını temizleyerek sessizliği bozunca şimdi sırada ne var diye düşünmeye başladım.

"*Laissez-nous.*" Adam elini sallayarak çıkışı işaret etti. Sürekli arkamda dikilen ve orada olduklarının bile farkında olmadığım birkaç koruma hemen orayı terk etti. Takım elbiselerinden çıkan hışırtı sesi, sanki biri sifona basmış da onlar da kapı dışına doğru çekilmiş gibi geliyordu.

Aman Tanrım.

Gözlerim çok büyük bir kütüphanenin olduğu sol tarafa kaydı. Kitaplar maun, kestane ve altın renkli raflarda duruyordu. Alev alev yanan bir şömine ve ona yakın konulmuş berjer koltuklar kitap okumak için çok rahat görünüyordu.

Sağ taraftaysa çok büyük bir oturma bölümü vardı, çok konforlu kanepeler ve koltuklarla oldukça şık görünüyordu. Yerlere zebra ve kaplan postları serilmişti.

Büyük cam kapılarda yansımamı görebiliyordum.

Adam, kolumu uzatsam dokunabileceğim mesafedeydi. Boğazım düğümlendi, gözlerim yaşardı.

Gözlerimi kaçırıp yere baktım. Adamın gözlerine daha fazla bakacak gücüm kalmamıştı. Yorgunluk öylesine bastırılmıştı ki o an tek istediğim uyumaktı. Bu kâbustan kurtulmanın tek yolu da buydu zaten.

"Buradan kaçamazsın," dedi adam bana daha yakından bakarak.

Nefesimi tuttum. "Kaçaçağımı kim söyledi?"

Dimdik duruyordum, sınıksız dudakları aniden aralandı. "Senden o kokuyu alıyorum, kaçmaya çalışan bir av hayvanının kokusunu. Kimsenin seni bulamayacağı bir sığınak arıyorsun." Bana doğru eğilince pahalı kolonyasının kokusu burnuma geldi. "Sen farklısın, sana bu şans vereceğim. Seni incitmeyecekler ama sakın benimle dövüşebileceğini falan düşünme. Asla kazanamazsın."

Kalbim sıkıştı. Sesinde öfke vardı. Acaba *bana* kızgın mıydı? Burada kurban olan bendim. Çok sinirlenmiştim. "Ne bekliyorsun? Kaçırılarak buraya getirilen benim. Beni *satın al*. Buraya kendi irademle gelmedim. Tabii ki kaçmak istiyorum, daha doğal ne olabilir?"

Geri çekilerek dudaklarını büzdü. "Bu seferlik bunu düşünmeden söylediğini varsayıyor ve patavatsızlığını hoş görüyorum. Eğer yine bu şekilde davranırsan, emin ol ki keşke yapmasaydım diyeceksin." Yeşil renkli, donuk gözleri aşağıya bakmaya başladı.

vücut hatlarımı inceliyordu. Bana doğru bir adım attı, öylesine yakınımdaydı ki vücut sıcaklığını bile hissedebiliyordum. “Öğrenmen ve anlamın gereken bazı şeyler var.”

Aramızdaki mesafeyi korumak için geriye doğru bir adım atmak istedim. Fakat zayıflık olarak görüleceği için vazgeçtim. Onun yerine ona doğru bir adım attım, hatta göğsümü onunki- ne yasladım. “Anlamam gereken tek şey var o da senin beni satın alan bir canavar olduğun. Hayatımı çaldın, sevdiklerimi aldın elimden.” Sesim titrese de saymaya devam ettim. “Her şeyimi aldın. Anlamam gereken tek şey işte bu.”

Elini uzatıp yanağıma dokundu. Parmağı çenemde gezinirken nefesim kesildi. Aniden bana dokunmak onu şaşırtmış gibi gözleri parladı. Elini indirip uzun parmaklarıyla dirseğimi tuttu. “Benimle gel,” dedi.

Bana dokununca tenim yanmış, kalp atışlarım hızlanmıştı. Kolumu büküp ondan kurtulmaya çalıştım. “Bırak gideyim.”

Ateş saçan gözleriyle bana baktı. “Emir verecek durumda değilsin, köle.”

Midemi altüst eden Fransız aksanı mı, yoksa köle kelimesi miydi? Öfkeden sinir uçlarıma kadar alev aldım. Adi herif. “Ben. Köle. Değilim.”

Bana tokat attı. Sert bir tokat değildi ama bana haddimi bildirmek için yeterliydi.

Dudaklarımı ısırardım. O, beni kütüphaneye götürürken göz yaşlarımın akmasını engellemeye çalıştım. İç çekerek beni bir berjere oturttu, kendi de tam karşıma oturdu.

Ürkmüştüm ama dilimi tuttum. Ağrımı dindirecek kişi olsa bile onun yaralandığımı bilmesini istemiyordum. İncinmiş, ezik biri olmamı bekleyen taş kalpli aşağılığın tekiydi.

Öne eğilip ellerini açık bacaklarının arasında kenetledi. Aramızdaki mesafeyi kapatacak kadar yakınımaya gelmişti. Gözleri sırlarımı öğrenmeye çalışır gibi yüzümde geziniyordu.

Rahatsız hissettiğim için kıpırdanıp duruyordum. Sonunda onunla göz göze olmayı reddedip şöminedeki alevlere bakmaya başladım.

İkimiz de hareket etmedik. Sessizliği bozacak kişi olmaya da niyetim yoktu. Eve gitmek istiyordum.

Derin bir nefes alıp, "Sen benimsin," dedi. "Şu an seninle tartışmayacağım bazı koşullar sonrası benim mülkiyetime girdin. Bu yüzden bana her anlamda itaat etmelisin."

Cehennemde mesela.

"İnternet, telefon ya da herhangi bir teknolojik alet kullanmana izin yok. Çalışanlarla da konuşmamalısın. Evin dışına çıkmaman da yasak..."

Ayağa kalktı, kaslı gövdesiyle ahşap masaya doğru gitti. Bir parça kâğıt ve siyah bir kese alıp tekrar yerine oturdu. "İş ortaklarım seni nereden aldıklarını, hangi dilleri konuşabildiğini ve ne tür yeteneklerin olduğunu söylemedi. Şu an için hiç kimse sin. Yeni bir başlangıç yapabilirsin. Eğer bunu unutmazsan iyi anlaşırız." Tekrar öne eğilip bana yaklaştı. "Sen kimsenin değil sin, sadece benimsin. Anlıyor musun?" Konuştukça gözleri parıldadı, sanki bu fikre bayılmış gibiydi. Tabii ki bu fikri sevmişt i. Kim bilir daha kaç kadının hayatını mahvetmişti?

Aklıma o an yapabileceğim birkaç fikir geldi. Yüzüne tükürebilir, hayalarına dizimle vurabilir, koşup bağırabilirdim. Tabii bütün bunların katlanmam gereken acı sonuçları olurdu.

Kıpırdamadan sessizce oturdum.

Adam dizlerinin üstüne çöküp koltuğu tek bir hamlede geri-

ye doğru ittirdi. Bana yaklaştıkça kalbim heyecanla atmaya başladı, nefesini çıplak bacaklarımda hissedebiliyordum. Bu kadar erken miydi? Neredeyse on dakikadır oradaydım ve şimdiden bana tecavüz etmeyi mi planlamıştı? Kahretsin, bunu yapamazdım. Daha önce sadece Brax'le birlikte olmuştum. Brax benim için ilkti. Benim kalbimi ve masumiyetimi çalan ilk erkekti.

Nefes al. Başka yerde olduğunu düşün.

Bacağımı kucığına koyup çoraplarımı çıkarırken sıkıca kolçakları tuttum. Uzun çorabımı aşağı doğru çekerken bacağımanın her yerine yavaşça dokundu. Yaralarımı, burkulmuş bileğime hepsine parmakları değdi. Çorabı ayağımdan tamamen çıkarıp beni çıplak bırakırken yüzümü buruşturdum.

Bileğime bakarken kaşlarını çattı. Burkulmuştu ve alev alev yanıyordu. Ancak o görüldüğünden çok daha kötü durumdaymış, sanki kırılmış gibi bakıyordu. "Bunu sana onlar mı yaptı?" Sesi yumuşak ve samimiydi. Sonra tekrar bacağıma bakmaya başladı. Tutsaklığın ve deri ceketli adamın kötü muamelesinin sonucunda oluşan bütün yara, morluk ve çürükleri inceledi.

Gösterdiği alakayla nabız atışım hızlandı, sonra öfkem tekrar kabardı. "Neden umursuyorsun ki? Muhtemelen sen çok daha kötülerini yapacaksın."

Gözlerime bakarak parmaklarıyla baldırımını tuttu. "Umursuyorum, çünkü yaralı bereli kızları sevmem ve tabii ki ben daha kötüsünü yapmayacağım." Sesini alçaltıp, baldırımını sıkarak, "Hak etmediğin sürece tabii," diye ekledi. Bana karşı korumacı tavrı yüzünden anlaşılıyordu. Ayrıca kalbini çarpıtıran bir heyecanı, arzusu var gibiydi. Bana karşı nasıl hastalıklı bir ilgi duyuyorsa sürekli o ilgiyle savaşıyor gibi görünüyordu.

Korkudan kalbim deli gibi atıyordu. Güçlkle yutkundum.

Canımı yakmasını ya da bana zarar vermesini bekliyordum fakat neyse ki bir şey olmadı.

Elini vücudumdan çekip arkasına yaslandı. Çabucak siyah keseden uzun bir nesne çıkardı ve arkasındaki düğmeye bastı. Kırmızı, parlak bir lamba yanıp söndükten sonra normal çalışma moduna geçti.

Diğer bacağımdaki çorabı çıkarıp cihazı sağlam olan ayak bileğime taktı. Soğuk plastik içimi ürpertti, ama o yine de iyice sıkmayı ihmal etmedi. Bacağıma taktığı şey kolay çıkacak gibi görünmüyordu, ancak bir bıçak ya da makas yardımıyla çıkarılabiliirdi.

İşini bitirdikten sonra berjer koltuğun ucuna oturdu.

Düşünmeden, "O da ne?" diye sordum.

Arkasına yaslanıp ellerini pantolonuna kuruladı. "Takip cihazı. Bana ait olan çıplak bacakların hareketlerini saptamak için. Bu arada eğer rahat hissetmiyorsan çoraplarını giyebilirsin."

Tıpkı Meksikalıların yaptığı gibi beni etiketlediğini göz ardı ederek, "Onlar benim çoraplarım değil. Beni kaçıranlar giymem için verdi," dedim. Bunu ona neden söylediğimi bile bilmiyordum. Öte yandan beklediğim ilgisiz, boş bakışlar da değildi.

Orta parmağıyla kaşını düzelttikten sonra elmas kaplı Rolex'ine bakıp saati kontrol etti. "O cihaz bana sürekli senin nerede olduğunu söyleyecek. Görüyor musun köle, buradan kaçış yok."

İçgüdüsel olarak içimden deli gibi gülmek geldi. Bu kadarı da çok fazlaydı. Tenimde bir barkod dövmesi, boynumda garip bir cihaz, ayağımda da bir GPS vardı. Ondan en az Meksika'daki adamlar kadar çok nefret ettim. Acaba diğer kadınlara ne olmuştu? Benim gibi öfkeli ve vahşi Asyalı kız da aynı koşullarda mıydı?

Adam kâğıdı alıp bana uzattı. “Bu senin hakkında bildiğim tek şey. Daha fazlasını öğrenmek istiyorum.”

Kâğıdı alıp okuyunca boğazım düğümlendi.

Konu: Motorsiklete binen sarışın kız

Barkod referans numarası: 302493528752445

Yaş: Yirmi ile otuz arası

Mizaç: Sinirli, kuvvetli ve saldırgan

Seksüel durum: Bakire değil

Cinsel sağlık durumu: Hastalığı yok

Sahibi için öneriler: Öfkesini kırmak için ağır cezalandırma yöntemleri önerilir. Düzgün ve güçlü fizik, aşırı ve uç noktada aktiviteler için uygundur.

Geçmişi: Yakınlarının hiçbiri hayatta değil.

Aman Tanrım. Brax. Bu Brax öldü mü demekti? Hayır, ölmüş olsaydı kesin hissederdim diye düşündüm. Yoksa hissetmez miydim? Eğer sonsuza dek beni terk etmiş olsaydı içimde bir şeylerin parçalandığını, bir boşluk oluştuğunu hissetmez miydim?

Kafamı kaldırıp adama baktım, bir çeşit şefkat, biraz merhamet istiyordum. Böylesi bir ıstırapı yaşarken beni hayata bağlayacak insani bir davranış bekliyordum. Ancak adam gözlerini kapatmış gergin bir şekilde duruyordu.

“Adın ne?” diye sordu Fransız aksanıyla. O güne dek Fransız aksanını hep seksi, hoş ve zarif bulmuştum. Ama şimdi içimden kusmak ve kulaklarımı tıkamak geliyordu.

Öfkem Brax’ın başına gelenlere duyduğum korku ve endişeyi bastırdı. Tersleyerek, “Madem ben hiç kimseyim, neden adımı bilmek istiyorsun?” diye sordum.

Çok kısa bir anlığına adamın yüzünde erotik bir arzu belir-di. "Haklısın. Aslında gerekli değil. Ancak kimsenin seni adınla çağırması, sana kendini yalnız ve kimsesiz hissettirir." *Benim sempati mi bu şekilde mi kazanacaksın? Gerçek yalnızlığın ne olduğunu sen asla bilemezsin.*

"Beni neden satın aldın?"

Tekrar arkasına yaslanıp kule yapar gibi parmaklarını birleş-tirdi. "Satın almadım. Sen bir hediyesin. Benim istemediğim bir hediye. Bir nevi rüşvet diyebilirsin."

Mideme kramplar giriyordu. Beni istemeyen bir adama veril-miştim. Beni satın alan biri olsaydı şayet, en azından benim için bir ton para öderdi ve belki de bana daha iyi davranırdı. Belki değerli bir yarış atı ya da cins bir kedi gibi bana değer verirdi. Ama bu... Noel'de verilen, üstünde bir çift geyik bulunan el ör-güsü bir kazak gibi istenmeyen bir hediyeydim.

"Benimle ne yapacaksın?" Sesim duyduğum üzüntü sebebi-yile fisıldar gibi çıkıyordu.

"Bu seni ilgilendirmez."

"Geleceğim beni ilgilendirmez mi sence?"

"Hayır. Çünkü senin geleceğin de benim."

Böylesi bir haksızlık karşısında zorlukla nefes aldım.

Ayağa kalkıp bana tepeden baktı. Ani bir hareketle kolçakla-rın üstündeki ellerimi tutarak beni koltuğa bastırdı. Nefes alma-yı kestim. Düşünmeyi bile kestim. Dünya durmuştu sanki. Felç olmuş gibi hareketsizdim.

Gözlerini gözlerime dikti, yeşil gözlerinin derinliklerinde beni esir almıştı. Yüzünde bir an karanlık ve kaçınılmaz bir duy-gu belirse de hemen kayboldu. Sonra dudaklarıma bakmaya baş-ladı, dudaklarını araladı.

Çok harlı bir ateş, çok sıcak bir hava bizi yaktı. Şömineden gelen her çatırtı sesiyle hareketlenecek gibi oldum.

Sakın kıpırdama. Sakın kıpırdama.

Sonunda adam geri çekildi. Görünen o ki yoğun bir çaba harcayarak tedbirli bir şekilde kendini toplamayı başarabilmişti. “Kime ait olduğunu öğrenmek istemiyor musun?”

Beni koltuğa bastırmak için dokunma kısmından, soru sormaya geçmesi o kadar hızlı olmuştu ki anlamam vakit aldı. Ağır ağır kafamı iki yana salladım. Madem söylemeye ya da ona hitap etmeye niyetim yok neden ismini bilmek isteyecektim ki? “Hayır,” dedim.

Burun delikleri büyüdü. Kapıya doğru yürümeye başladı, her adımda takım elbisesinin sesi fısıltı gibi duyuluyordu. Kapıya gelince durdu.

“Bir şekilde bana hitap etmen lazım. Bana sahip ya da efendi demeni istemiyorum. Bundan sonra bana Q diyeceksin.”

“Q?”

Cevap vermedi. Yürümeye devam etti. Arkasını bile dönmeden son bir şey daha söyledi. “Hizmetliler sana odanı gösterecek. Unutma, kaçmaya çalışmak yok. Zaten buradan kaçmanın bir yolu da yok.”

Dokuzuncu Bölüm

Karabakal

Q kütüphaneden çıktığı an, içeride bir siluet belirdi. Korkudan yüreğim ağzıma geldi.

Tam seçemediğim görüntüden öylesine ürkmüştüm ki sanki beni farelerle dolu bir tavan arasına kilitlemişlerdi. Q'nun yaralarımın hoşlanmadığını anımsayarak sakin olmaya çalıştım. Soğuk ve rutubetli bir zindanda hasta olmama izin vereceğini hiç sanmıyordum. Bu kadar şeyden sonra zatürreeden ölmemin neresi eğlenceli olabilirdi ki?

Muhtemelen yirmili yaşlarının ortasında olan genç kızın kestane rengi saçları, düzgün ve sıkı bir şekilde örülmüştü. Gülümseyerek, "Seni korkutmak istememiştim," dedi. Aksanı yumuşak ve kadınsıydı; ela gözleriye esmer teninde parıl parıl parlıyordu. Hangi akla hizmet Q gibi bir adamın yanında çalışıyordu ki?

Acaba benim kim olduğumu biliyor muydu? Daha doğrusu ne olduğumu?

"Lütfen beni takip et." Kapıdan çıkıp giriş salonuna yöneldi. "Yanında hiç eşya getirdin mi?" diye sordu yan yana yürürken.

Sinirden gözlerim fal taşı gibi açıldı. Burnumdan soluyarak, “Hayır, hiç eşyam yok,” dedim.

Eşya olan *benim*.

Aklıma gelen bu düşünceyle boğazım düğümlendi. Artık böyle düşünmeye bir son vermeliydim. Ben sadece Tess'tim, başka biri ya da başka bir şey değil. Ne olursa olsun hayatta kalmayı başaracak ve buradan kurtulacaktım.

“Anlıyorum, sorun değil. *Maitre* Mercer'in sana yeni bir gardirop ayarlayacağından eminim.”

“Mercer?” Kızı takip ederek üst kata çıktım. Kalın mavi halıya basmak bulutları ayaklarımın altında hissetmek gibiydi. Dur biraz, Q bana personelle konuşmamamı söylememiş miydi? Bir an duraksadım, acaba bu kızla sohbet etmek Q'nun bana vereceği cezaya katlanmaya değer miydi?

Boş ver! Son bir hafta içinde ilk defa biri benden zorla bir şey istemek ya da bana emretmek yerine benimle insan gibi konuşmak istemişti.

“Bu evin sahibi... O... şey, o efendimizdir.”

Efendi lafı kulağa hiç hoş gelmiyordu. Adil ve iyi bir işveren demesini beklerdim. Hizmetçi kızı eleştirmek ya da utandırmak istemediğim için ağzımı açmadım.

Konuşmadan hayatımda gördüğüm en uzun koridorda yürüdük. Dönen merdivenlerden çıkıp beyaz lake kaplı bir kapının önünde durduk.

“Bu oda senin, sen gelmeden önce yatağını hazırladım.”

Buraya geleceğimi ne zamandan beri biliyorlardı acaba? Günler? Haftalar? Rüşvet olarak verilen, istenmeyen biri için

---

* Fr. Efendi (Çev. N.)

kuş tüyü yastıklar ve ütülü havlular mı koymuşlardı? Nasıl biri kaçırılmış bir kadını hediye olarak verirdi ve ne için? Kaçırılmış bir kadını teminat olarak vermek için aklıma uyuşturucu kaçakçılığı, silah ticareti gibi onlarca yasadışı iş geliyordu. *Gizli işler çeviren piç kurusu Q.*

Adını ağzıma alınca kaskatı kesildim. Ne saçma, ne anlamsız bir isimdi bu böyle.

Kapıyı açıp içeri girdik. Sonra hızla çarparak kapattım. Odaya girince içimden ağlanacak halime gülmek geliyordu. Etrafım koca bir servetle çevriliydi ama ben sadece basit ve değersiz bir köleydim. Kafa dinlemek için özel bir alan, gün ışığı ya da güzel ve zarif şeyleri hak etmiyordum.

Oda sade döşenmişti, hatta neredeyse boştu. Kesinlikle bir sıcaklığı ya da insanı çeken bir cazibesi yoktu. Tek kişilik yatak, gardirop ve raflar boş ve soğuk görünüyordu. Ancak odanın temiz bir havası vardı, çarşaf da mis gibi kokuyordu.

Nereden bakarsan bak burası bir hücreydi, fakat bu kadar şeyden sonra kendime ait bir odam ve temiz bir yatağım olduğu için şükrediyordum. Meksika'daki o iğrenç yerde bir hafta geçirdikten sonra burası insana beş yıldızlı bir otel odası gibi geliyordu.

Brax aklıma düşünce kalbim yine aynı şekilde sızladı. Burada yaşayacak olmam hiç hoşuna gitmezdi muhtemelen. Tek yatak odalı, küçük apartman dairemiz bile bu odaya kıyasla daha konforluydu ve tam bir tasarım harikasıydı. Neredeyse her hafta sonu yaşadığımız yeri daha özel kılmak için bir proje geliştirdi. En son sıtma ağacından çok güzel bir yatak yapmıştı. Bu küçük oda benden faydalanmak isteyen birine aitti ve büyük bir malikânenin içinde olsa da küçük dairemizin onda biri kadar bile güzel sayılmazdı.

Temiz havayı ciğerlerime çekerken güçlü görünmekten, güçlü olmaya çalışmaktan fena halde yorulmuştum. Bu sefer göz yaşlarıma engel olmadım. Oracıkta dikilip ağlarken hayatımın asla eskisi gibi olmayacağını biliyordum.

Hizmetçi kız ilgiyle yanıma gelip beni yatağa doğru götürdü. “Lütfen, ağlama. Bak orada kendi banyon var. İstersen burayı zevkine göre dekore etmen için birkaç eşya da ayarlarız.” Şefkatli kolunu çekingen bir şekilde omzuma atınca sarsıla sarsıla ağlamaya başladım.

İşte, kaderimin beni getirdiği yerde, burada öylece otuyordum. Bütün gücümü kaybetmişim. Öfkeli ve güçlü kalmaya devam etmek istiyordum, ancak kendimi yenik ve acınacak halde hissediyordum.

Benimle ilgilenen kızın ufak bir dokunuşu bile beni çözmeye, bastırduğım duyguları yüzeye çıkarmaya yetmişti.

Hıçkırığa kıkırdığa ağladım.

Sonra başımı yastığa, kendimi de uykunun kollarına bıraktım.

Ertesi sabah duş alıp yine eski kıyafetlerimi giydim. Benim için kıyafet alınıp alınmadığını bilmiyordum, umurumda da değildi. Bu kadar basit bir konu bile içimde, derinlerde bir yerde beni öfkeli olmaya yetmişti.

Çoraplarımı giymeyip yalınayak merdivenlerden inmeye başladım. Beni çalışanların yaşadığı bölüme yerleştirdiklerini düşündüm. Çünkü sabahın beşinde duş alan ve güne hazırlanan insanların gürültüsüyle uyanmıştım.

Aslında doğru dürüst uyuduğum da söylenemezdi. Sürekli akan göz yaşları ve bir türlü geçmeyen baş ağrım uyumama

engel olmuştu. Her şeye rağmen ağlamak bana iyi gelmişti. Gözyaşları içimdeki zehri, duygu birikimini boşaltmaya yardım etmişti. Artık beni bekleyen gelecekle yüzleşmek için hazırdım.

Ufak bir detay gözümden kaçmamıştı. Daha önce hiç köle ya da efendi olmakla ilgili bir tecrübem olmamıştı, ama nasıl olduğuyla ilgili az da olsa bir fikrim vardı. Q'nun başıma birini dikmemesi, tek başıma ortalarda dolaşmama izin vermesi şaşırtıcıydı. Büyük olasılıkla şovenist bir akıl oyunu ve güç gösterisi yapıyordu.

Giriş salonuna gelince çatal bıçak seslerini takip etmeye karar verdim. Korkuma rağmen beni benden alan taze kahve kokusuna doğru yürüdüm. Kurumuş dilim, damağım kafein hasretiyle yanıyordu.

Köşeyi dönünce mutfağı gördüm ve durdum. Mutfak duvarları yerden tavana kadar mat yeşil fayanslarla kaplıydı. Renkli bir aynayı andıran fayansların rengi Q'nun gözleriyle aynıydı.

İtiraf etmeliydim ki esrarengiz yeni sahibim zevk sahibi biriydi. Gümüş kulplu beyaz mutfak dolapları yeni yağmış kar kadar beyazdı. Tavandaki ve yan taraftaki pencerelerden giren gün ışığıyla mutfak, olduğundan daha ferah ve aydınlık görünüyordu. Mutfakta üç ankastre fırın, devasa bir set üstü ocak ve bir ineği içine alacak kadar geniş bir buzdolabı vardı. Isıölçer ve ahşap rafların olduğu bir diğer odada sayılamayacak kadar çok şarap şişesi vardı. Gerçekten Fransa'daysak muhtemelen hepsi yakınlardaki bir üzüm bağının mahsülünden yapılmıştı.

Dün gece bana hayli kibar davranan kız tezgâhın arkasından gülümsedi. "Bonjour". Acıktın mı?"

* Fr. Günaydın (Çev. N.)

Bu kadar tuhaf şeyler yaşarken nasıl yemek yerdim bilmiyordum, ama yine de başımı salladım. Gücümü korumak zorundaydım. Üstelik en son ne zaman boğazımdan bir şeyler geçtiğini bile hatırlamıyordum. Hayır, bir dakika, sanırım hatırlıyordum. En son deri ceketli adamın bana tecavüz etmeye kalkıştığı gece yemek yemiştim. *Lanet olası pislik!*

Birden dudaklarımı büzdüm. Hayatı boyunca kötü bir söz bile söylememiş bir kızken ne çabuk küfürbaz ve ağzı bozuk birine dönüşmüştüm. Yine de kaba, sert ve pis ağızlı olmak bir şekilde beni güçlü kılıyordu.

Elimde olmadan midem guruldadı.

Hizmetçi kız kıkır kıkır güldü. "Sanırım bu soruyu cevaplıyor. Yalnız karnını doyurmadan önce efendimiz ona katılmanı istedi. Kendisi yemek odasında..." Kafasıyla giriş salonunun diğer ucundaki odayı işaret etti. Eski İngiliz tarzına göre dekore edilmiş yemek odasının sürgülü cam kapıları vardı.

Q en uçta, masanın başında oturuyordu. Okuduğu gazete yüzünün görülmesini engelliyordu.

Onu tekrar görünce midemin etrafı dikenli tellerle sarılmış gibi hissettim. Tekrar bir evde olmak bana kendimi nispeten daha rahat hissettirmiş, hatta küçük bir aidiyet duygusu bile yaratmıştı. Ancak birinin bana *sahip olması* asla alışamayacağım bir şeydi. Birinin kölesi olmaya kim alışır ki?

Üstelik sahibim olan kişi beni satın almamıştı, sadece rüşvet olarak kabul etmişti. Merakım giderek artıyordu, acaba beni neyin karşılığında kabul etmişti? Şimdilik bu konunun üstüne düşmeyecektim. Burada çok kalmayacak olmam da umurumda değildi, en kısa sürede kaçmanın bir yolunu bulmam şarttı.

Hizmetçi kıza bakarak kafamı salladım. "Onu görmeyeceğim."

Hizmetçi elindeki pasta tabağıyla kıpırdamadan dikiliyordu. “Başka seçeneğin yok. Emir böyle. Sen de gideceksin. Kanun bu.”

“Kanun mu?” dedim kaşlarımı kaldırarak. Birden kanun kelimesinden nefret ettim. Bana göre kanun, yetkililer tarafından belirlenen ve uygulanması şart olan bir kurallar bütünüydü, güvenlik ve düzen gibi kavramları çağrıştırıyordu. Böyle kötü bir adamın keyfine göre belirlenen kurallara kanun denilemezdi.

“Kanun,” dedi arkadan gelen sert erkek sesi. Q'nun varlığını hissetmek resmen ödümü koparmıştı. Ancak neyse ki bu sefer sıçrayıp korktuğumu belli etmemiştim, kendimle gurur duydum. Bu adamın ölü kadar sessiz hareket etmesine en kısa sürede alışmalıydım. Yanıma gizlice sokulup beni şaşırtmasını ya da boş anımdan faydalanmasını istemiyordum.

Kafamı kaldırıp sesin geldiği yöne döndüm. *Efendimin* yüzüne baktım.

“Bu tarz hiçbir kanuna uymam.”

Q homurdanarak kirli sakalını ovuşturdu. Kısa, parlak, koyu kahverengi saçları saç gibi değil de pösteği gibi duruyordu. Soğuk yeşil gözleri baştan aşağı buz kesmeme sebep oldu. Grafit-rengi kumaştan takım elbisesi, gümüş renkli gömleği ve siyah kravatıyla zeki ve seçkin görünüyordu.

Kolumdan tutunca bağırdım. “Emrediyorum. Geleceksin. Öğrenmen gereken tek kural bu: Ben senin sahibimim. Bu kadar çabuk unutmuş olamazsın, değil mi?”

Beni çekiştirerek giriş salonundan geçirip yemek odasına götürdü. Yirmi kişilik yemek masasındaki yüksek arkalı bir sandalyeye fırlattı. Burnundan soluyarak bana doğru eğildi. “Sen benimsin. Sen benimsin! Kafana girene kadar bunu tekrarla. İtaat

etmemek gibi bir seçeneğin yok. Tabii eğer...” Gözleri ilgiyle parladı. “Tabii eğer cezalandırılmak *istemiyorsan?*”

Kalbim atış hızını arttırmak için adeta bir üst vitese takmıştı, sinek kuşlarının kanat çırpışıyla yarışacak kadar hızlı atıyordu. Güçlkle başımı salladım. Ağzımı açıp tek kelime edemedim. Daha önce hiç kimsenin iradesi, karakteri karşısında boyun eğmemiştim. Ancak Q sert ve ısrarcı tutumuyla beni alt etmişti. Sadece bir iki cümle söylediğinde bile bu denli uysal ve söz dinleyen biri oluyorsam ona nasıl itaatsizlik edecektim ki?

“Mücadele etmeyi bu kadar çabuk mu unuttun?” Aksanı kabalaştı, parmaklarıyla çenemi tutup sertçe sıktı. Hızla atan kalbinin sesini duydum. Birden ışık kadar hızlı davranarak beni öpmeye başladı.

Üstüme uyguladığı güç sebebiyle kafam sandalye arkalığına yaslandı, şakaklarımdan başlayan bir ağrı kafamın içine yayıldı. Dudaklarıyla zorla dudaklarımı araladı. Dilini ağzıma sokarak irademi, mücadele gücümü çaldı. Aslında bir dokunuşuyla bana ait olan her şeyi çaldı.

Diliyle dilimi acımasızca kontrol ediyor, ağzımı o yönetiyordu. Parmakları çenemden boynuma doğru kaydı ve boynumu kavradı. Sanki beni sessizce, sadece parmaklarını kullanarak tehdit ediyor ve şöyle diyordu: İstedğim an seni öldürebilirim. İnan bana öldüğünü kimse bilmez, bilenler de umursamaz. Senin görevin beni memnun etmek için ne gerekiyorsa yapmak.

İnleyerek bakımsız tırnaklarımla yüzünü tırmaladım.

Birden geri çekildi ve kızgın bir boğa gibi solumaya başladı. Ağzımı talan eden dudakları parlıyordu. Benim dilimde ise kaliteli kahvenin tadı ve daha fazlasının olacağına dair bir vaat vardı.

Gömleğinin manşetiyle yanağını silip bana baktı. Kanı hâlâ dinmemişti. Akan kanı görünce daha da gerildi.

Gururdan göğsüm kabarmıştı. Beni taciz edebilirdi ama bunu yaparken yanımdan tek parça ayrılması imkânsızdı.

Masadan aldığı peçeteyi yanağına bastırdı. "Bana itaat edeceksin. Sakın beni başka alıcılar gibi davranmaya mecbur etme."

"İstediğin her şeyi yapmayı mı kastediyorsun? Tecavüz etmek, zarar vermek, can yakmak gibi mi?"

Peçeteyi atıp masanın başındaki yerine geçti. Ellerini önündeki masaya koyunca az önce okuduğu gazete hışırdadı. Her hareketi net ve daha önceden hesaplanmıştı. Sanki hâkimiyet kurma konusunda önceden belirlenmiş tavır ve duruş şablonları vardı da onları uyguluyordu.

Aramızda dört kişilik yer vardı, kişisel alanımdan uzakta olması biraz nefes almamı sağladı. Karanlık arzuların, kötülüğün ve günahın tadını düşünerek derin bir nefes aldım. Neden beni öpmüştü ki? Öpmüşmek yakınlık ve romantizm demekti, ama o öpücük... O öpücük öyle istekli ve tutkuluydu ki daha önce Brax beni hiç böyle öpmemişti. O öpücük Q'dan daha çok nefret etmeme sebep oldu.

Sorumu duymamazlıktan gelerek, "Adın ne?" diye sordu.

Kollarımı kavuşturup ters ters bakmaya başladım. *Asla söylemeyeceğim.*

"Peki. O halde sen soruma cevap verene dek seni *Güvercin* diye çağıracağım. Gri mavi gözlerine de uygun bir isim."

Kalbim paramparça oldu. Brax'le ilgili anılarım beynime üşüşünce içimi büyük bir öfke kapladı. Hastanedeyken bana aldığı pelüş oyuncacı anımsadım. Onlarca kez bana 'küçük güvercinim' demişti.

“Hayır!” diye bağırdım, hiddetim ses tonuma da yansımıştı.

Q, birden patlamam karşısında şaşırılmayı bırak gözünü bile kırpmamıştı. Bir parmağıyla hafifçe altdudağına dokunuyor, bir yandan da soğuk soğuk bakmaya devam ediyordu. Yüzünde beliren otoriter bakış ve attığım çığlık sonrası meme uçlarım sertleşti. Bedenim az evvelki öpücüğü anımsadı. Keşke olmasa dediğim, varlığını kabul etmek istemediğim ruhumun ve vücudumun bütün parçaları öpücüğe tepki veriyordu. Kendimi kötü hissettim. Sanki sapkın ve karanlık arzularım yüzünden bütün olanlara ben sebep olmuştum.

Kahretsin! Acaba Brax’ın bana daha sert davranmasını istediğim için bunları *ben* mi çağırıştım? Acaba kaderim fazla mükemmel bir hayatım olduğunu düşünüp hastalıklı arzularımın mümkün olan en kötü şekilde tatmin olmasına mı karar vermişti?

Nefesim kesildi. Hizmetçi hafifçe kapıyı tıkladı odaya girerken hipnotize olmuş gibi masa örtüsüne bakıyordum. Tabağı önce benim önüme bıraktı, ardından Q’yu selamlayıp onun servisini yaptı.

Açıktan kollarımda ve bacaklarımda derman kalmamış olmasına rağmen önümdeki tabağı ileri doğru ittim. Kendimden bu denli öğrenirken nasıl yemek yiyebilirdim? Bunların hepsi *benim* suçumdu. Cinsel sapkınlığımdan ben sorumluydum.

“Ye, Tanrı’nın cezası!” diye emretti Q.

Yaşadığım onca şeyden, nefesimi kesen öpücükten, kanını akıttığım Meksikalıdan sonra aptalca bulduğum naif yanıma bir son verebilir ve devreye ağzı bozuk yanımı sokabilirim diye düşündüm. “Siktir git!”

Gözbebekleri büyüdü, dişlerini sıktı ama misilleme yapmadı.

Nazikçe tabağındaki yumurtayı dilimledi ve lokmasını dikkatlice çiğnemeye başladı. O kadar net ve kontrollü hareket ediyordu ki sanki içinde sürekli dizginlemeye çalıştığı bir şey vardı. Acaba neyle mücadele ediyor, neye direniyordu? İçindeki bir şeye karşı savaş verdiğini gözlerinde görebiliyordum.

“Eğer adını söylemeyeceksen, bana kendinle ilgili bir şeyler anlat.”

Neden bunu öğrenmek istiyordu ki? Ona ait olmam dışındaki şeylerin hiçbir önemi olmadığını söylememiş miydi zaten?

Yutkundum. Dışarıya, serçe ve karabakalların öttüğü terastaki büyük kuş masasına baktım. Özenle biçilmiş bakımlı bahçe, kışın bile çiçek açan bitkilerle karda beyaz bir dantel gibi parlıyordu. Meksika'nın kavurucu sıcakından sonra Fransa'nın soğuk kışını yaşıyordum. Ancak evimi ve ülkemi çok ama çok özlemiştim.

Q çatal ve bıçağını masaya bırakıp ellerini dizinin üstüne koydu. Tekrar ona bakmakla hata etmişim, rekabet havasında geçen uzun bakışmalarımızdan biri daha başlamıştı. Ben içimden öfkeyle ona bağırırken o da gözleriyle bana tehditler savuruyordu.

Yarışmadan çekilerek sessizliği bozdu. “İki seçeneğin var,” dedi.

Kulak kesildiğim halde küstahlığı elden bırakmayıp duymuyormuş gibi yaptım. Demek iki seçeneğim vardı, haydi şunu üç yapalım. İlk ikisi neydi bilmiyordum ama üçüncüsü kaçmaktı. Bir şekilde buradan kaçacaktım. Dövmemi sildirecek, bileğimdeki GPS cihazını kesecek ve bir yolunu bulup kulağıma monte ettikleri cihazı çıkaracaktım. Başıma gelenlere neden olduğum gibi kendimi bu durumdan kurtarmayı da başaracaktım.

Q derin aksanlı sesiyle konuşmaya devam etti. “Bir; sana tecavüz eder, seni incitir, benden beklediğin her türlü kötü şeyi yapar ve sana sefil bir hayat yaşatırım.”

Gözlerimi kısıp dikkatle onu izledim. Tecavüz kelimesini söylerken omuzları gerilmiş olsa da aynı zamanda, gözlerinde bir heyecan belirmişti. Böylesine zıt iki duyguyu niçin aynı anda hissetmişti? Biri ateşli ve arzulu, diğeriyse öfkeli ve tiksinti dolu... Yumruğumu sıktım, korkudan boğazım düğümlendi.

“Ya da bana kendinden bahsedersin. İşime yarar bir yeteneğin varsa şayet bir şekilde çalışmana izin veririm.”

Elimde olmadan, “Bir şekilde?” diye sordum.

Çok kısa bir an için yüzünde bir pişmanlık belirdi. Hafifçe başını salladı. “Bir şekilde.”

“Ne gibi?”

“Anlat önce.”

Tabağın kenarlarından tutup parmaklarıyla Çin porselenlerini tıklatmaya başladı. “Lanet olasıca kız. Burada sana seçme şansını veriyorum. Tabii, bu istediğim an ikinci seçeneği iptal etmeyeceğim anlamına gelmiyor.” Çok sinirlenmişti, içimi bir korku dalgası kapladı.

Bana kız diye seslenmişti, halbuki çok yaşlı değildi. En fazla otuzlarının başında gösteriyordu. Ancak bağırdığı zaman yaşın pek bir önemi kalmıyordu. Beni deri ceketli adamdan daha çok korkutuyordu. En azından o zaman kiminle dövüştüğümü biliyordum, ama Q söz konusu olunca kim olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu.

Derin bir nefes alıp konuya odaklanmaya çalıştım. Q bana seçme şansını vermişti. Buradan kaçmak istiyorsam sabırlı olmalı ve doğru anı beklemeliydim. Eğer Q çalışmama izin verirse bir yatağa bağlı halime kıyasla daha çok kaçma fırsatım olurdu.

Ellerimi masaya koyup gözlerinin içine baktım. “Ne bilmek istiyorsun?” diye sordum.

Omuzlarındaki gerginlik biraz olsun azalmıştı. Ancak mat yeşil gözlerindeki sert ifade hâlâ yerli yerindeydi. “Nerelisin?”

“Melbourne.”

“İngilizceden başka dil biliyor musun?”

Hayır, anlamında kafamı salladım.

“Değiştirmemiz gereken ilk şey bu olmalı. Uzun süre İngilizce konuşmaktan hoşlanmam. Bence çok sıkıcı bir dil. Fransızca öğreneceksin.” Bu konuyu şimdilik bir kenara koyalım der gibi elini salladı. “Hangi konularda eğitim aldın?”

İçimden örümcek ağında yürüyebilirim demek geldi. Ancak tek bir yanlış cevap doğruca ilk seçenek olan tecavüz ve dayacağı devreye sokardı.

“Hâlâ üniversitede okuyorum. Bir dönem garsonluk ve satış temsilciliği yaptım.”

Hoşnut olmamış gibi manikürlü tırnaklarını inceledi. “Neyse, önemli değil. Muhtemelen çok daha yetenekli birisin. Aksi takdirde...”

Hemen sözlerime devam ettim. “Emlak geliştirme alanında çalışmak için eğitim alıyorum. Mimari taslak hazırlama konusunda bir projem bitmek üzere.”

Duraksadı. Bir anlığına bakışlarındaki sertliğin yerini ilgi ve merak aldı. Sonra tekrar o sert ifadesini takınıp, “Devam et,” dedi.

Söyleyecek çok şey yoktu. “Hâlâ girmem gereken final sınavlarım var. Fakat bütçe oluşturma, yerel yönetimlerle iletişim, gerekli izinlerin alınması, ticari gereklilikler gibi konularla ilgili dersler aldım. Vizelerde ekolojik açıdan sürdürülebilir köy konsepti ile sınıftaki en yüksek not benimdi.” Bu kısım yalandı.

aslında ikinci olmuşum. Ancak madem onun için bir eşyaydım, en değerlisi olduğumu göstermeye çalışmalıydım.

Arkasına yaslanıp iki elinin parmaklarını kule şeklinde birleştirdi. Vücut dilinden iş hayatına dair detayları tanıdım. Q güçlü, her şeyin kendi bilgisi ve kontrolü altında olmasını seven biriydi. “Seni nasıl kaçırdılar?”

Bu soruyu hiç beklemediğim için birden altüst oldum.

Kaçırılırken ve sonrasında yaşadığım vahşeti artık bastırdım, en azından bir kısmını dün gece gözyaşlarım aracılığıyla yastığa bıraktım sanıyordum. Ancak durum hiç de öyle değilmiş. Birden içimi panik ve korku kapladı. Brax’i kanlar içinde gördüğüm anlar dahil yaşadığım her şey tekrar zihnime üşüştü. *Aman Tanrım!* Acaba bir daha özgür olabilecek miydim?

Q yerinde kıpırdandı, hâlâ cevap bekliyordu. Ben kötü anılarla boğuşurken ne yaşadığım şeyleri umursadı ne de sadistçe bir ilgi duydu. Neden şimdi bu konuyu açmıştı ki? *Adi herif.*

Bu olaylar benim başıma gelmemiş gibi davranmaya çalışarak tekdüze bir ses tonuyla soruyu yanıtladım. Dışarıdan biri gibi olayı anlatmak, şaşırtıcı bir şekilde kendimle arama mesefe koymuştu. Deri ceketli adamla dövüşmüş ve ona birkaç ders vermiştim, o zaferin gururu da hâlâ aklımdaydı. “Meksika’da kaçırıldım. Erkek arkadaşımı dövdüler, beni bağlayıp bir yere götürdüler.”

“Bileğindeki incinme dışında sana zarar verdiler mi?”

Dövülme ve zorla yapılan dövme sayılıyorsa cevabım evetti. Başımı sallayarak onayladım.

Nefesini tuttu, alnını kırıştıtarak, “Sana tecavüz ettiler mi?” diye sordu.

Deri ceketli adam denemiş ama başaramamıştı. Dudaklarım-

da acımasız bir gülümseme belirdi. "Hayır. Bir tanesi denedi fakat başarısız oldu."

Onun yüzünde de benimkine benzer bir gülümseme belirdi. Aramızda belli belirsiz tuhaf bir bağ kurulmuştu. Anlayış? Saygı? Sanki söylediğim bir şey Q'nun benimle ilgili düşüncelerini değiştirmişti.

Nabzım hızla atmaya başladı. Belki de kendimi, nasıl biri olduğumu ona gösterirsem beni bir eşya yerine bir kadın olarak görürdü. Böylece yakaladığımız bu iletişimi kaybetmezdik.

Q'nun hisleri neydi bilmiyordum ama eğer bana saygı duyar ve güvende olmamı sağlarsa ben vardım.

Aramızda oluşan şey her neyse Q konuştuğu an kayboldu. "Adın ne?" diye sordu masadaki gazeteye bakarak. Bu soruyu cevaplayacağımı düşünüp de tekrar şansını denemesi boşunaydı.

Dudaklarımı mühürledim ve cevap vermedim.

Bir süre sonra kafasını kaldırıp bana baktı. "Bana adını söyleyeceksin."

Hızla nefes alırken kaburgam sızlasa da sessizliğimi korudum. *Ne yapıyorsun, Tess? Adını saklamak tekrar dayak yemekten daha mı önemli?* Cevabı biliyordum; evet, öyleydi. Sahip olduğum tek şey adımdı. Adım benim kutsalımdı.

Q, "Suzette!" diye bağıınca korkudan sıçradım. Çenesini kaldırıncaya zarif boynu göründü. Düzgün ve kaslı fiziği muhtemelen yoğun bir egzersiz programı sonrası oluşmuştu, ama kesinlikle kas yığını adamlar gibi iri yapılı görünmüyordu. Başka bir hayatta olsak onu gördüğümde ağzımın suyu akabilirdi. *GQ* dergisine kapak olan erkeklerden biri gibiydi. Gözlerimi kısıp düşündüm. Neden kendine Q denmesini istiyordu ki? Çok egoist bir talepti.

Hizmetçi kız kapıda göründü. Sıcak gülümsemesi ve işverene duyduğu hayranlık beni çok şaşırttı. Böyle bir adama nasıl bu kadar sadık olabilirdi?

“*Oui maître?*”

“*Enfermer la dans la bibliothèque. Retirez le téléphone et l'ordinateur portable. Ca comprend?*”

Keşke lisedeyken Fransızca'yı daha iyi öğrenseydim diye içimden geçirdim. Bildiğim, ancak yıllardır konuşmadığım bir dille ilgili paslı bilgilerimi tekrar hatırlamaya gayret ettim. Sanki kütüphane ve bilgisayarla ilgili bir şeylerden bahsediyorlardı.

Ne konuştuklarını anlamaya çalışarak bir Suzette'e bir Q'ya bakıyordum.

Suzette başıyla Q'yu selamlayarak, “*Oui, autre chose?*” dedi.

Beynim son hız çalışıyordu. Muhtemelen başka bir şey isteyip istemediğini sormuştu. Daha önce hiçbir anımı hatırladığım için bu denli mutlu olmamıştım. Bir an, konuşmalarına tamamen yabancı kalmadığım için içim çok rahat etti.

Q donmuş gibi bakıyordu, sanki Suzette'in ela gözlerinde onu hareketsiz bırakan bir şey vardı. Duruşu, bakışı anlayışlı ve korumacı olduğuna işaret ediyordu. Sanki gözleriyle Q'yu bir şey yapmaya teşvik ediyordu? Ama neydi?

Önce sözlü sonra da sözsüz diyalogları kendimi fazlalık gibi hissetmeme neden oldu. Uzun süren sessiz bakışmanın ardından Q iç geçirerek kafasını salladı. “*Vous savez?*” Bunu anlamıştım, biliyorsun diyordu.

Suzette rahatlamıştı, yüzünden üzücü bir konuyu bildiği anlaşılıyordu. “*Elle est différente.*” Omuzunu silkti. “*Ne vous punissez pas.*”

Çok hızlı konuştuğu için sadece farklı ve ceza kelimelerini

yakalayabilmişim. Q yüzünde şehvet ve nefret karışımı bir ifadeyle bana bakınca mideme kramp girdi.

Gardını düşürerek sert bir şekilde başını salladı. Gözlerinde açlığın kıvılcımları vardı. "Oui"; derkenki ses tonu tüylerimi ürperti.

İçgüdülerimin zihnimden önce anladığı bir gerçek vardı. Q'da bir şeyler değişmişti. Sanki içten içe savaştığı şeye karşı yenik düşmüştü. Kalbim göğüs kafesimden fırlamış da dışarıda atmaya başlamıştı sanki. Hayra alamet olmayan bir his damarlarımda geziniyordu. Savaşmayı bırakmıştı. Hem boyun eğmiş hem de gergin vücut dili bu kararı doğruluyordu. Tam olarak neyle mücadele ettiğini hem öğrenmek istiyor hem de korkuyordum.

Giriş salonuna gitmeden önce Suzette bana ümit ve acıma dolu gözlerle baktı. Peşinden koşup neler döndüğünü anlatması için yalvarmak istedim.

Q ayakta dikilip tertemiz takım elbisesini ve gümüş renkli gömleğini fırçaladı. Gözlerime bakmaktan kaçınarak, "Suzette sana bazı talimatlar verecek," dedi. "Onun dediklerini yap. Bu arada bana adını söylememekte inat ettiğini görüyorum. Adını söylemeye karar verene dek seni *esclave* diye çağıracağım. Madem Fransızca öğreneceksin, ilk öğrendiğin kelime bu olsun."

Esclave köle demektir. Ben zaten bazı şeyleri anlamama yetecek kadar Fransızca biliyorum demek içinse hiç de doğru bir zaman değildi.

Masanın etrafından dolaşacaktı ama birden fikrini değiştirdi. Bana yaklaşıncaya vücudumdan soğuk terler boşaldı. Baldırlarını

---

* Fr. Evet. (Ed. N.)

omuzlarıma bastırđı, ardından yavaşça kalçasını salladı. Sanki bacaklarının arasında ne olduğunu bilmem için mahsus yapıyordu.

İnsani bir içgüdüyle heyecanlanıp yüzüm kızarıncı kendime çok kızdım. Q'nun uzun erkeklik organı sertleşmişti, kendisiyse gaddar ve acımasızdı. Üstüme abanması beni hem korkutuyor hem de içimde hiç istemediğim bir arzu uyandırıyordu.

Arkamı dönüp uzaklaşmaya çalıştım. Kaburgam yine çok ağrıyordu. Nasıl olur da böyle bir anda arzu hissederdim? Bu aklıma gelecek son şeydi, ancak bedenim benden bağımsız tepki veriyordu. Uzun zamandır açlığını çektiği şeyle karşılaşınca bedenim kontrolü eline almıştı. Cinsel arzu nasıl olur da içimdeki öfke ve tikslenme duygusunu bastırabilirdi? Gözlerim yaşardı. *Ben hastayım, aklını kaçırmış bir sapığım.*

İçimdeki çelişkili duygularla boğuşurken Q konuşmaya başladı. "Bu kelimeyi biliyor musun?"

İhanetimden dolayı kendi kendimi hırpalamakla öylesine meşguldüm ki cevap vermedim. *Mücadele et! Brax'i düşün.* Kalbim duracaktı. *Hayır, hayır, sakın Brax'i düşünme.*

Q çenemden tutunca mideme doğru bir ateş topu indi. "Cevap ver, *esclave*. Bu kelimeyi biliyor musun?" Bana bir nefes kadar yakındı, gözyaşlarımı saklayamıyordum.

Günahkâr bedenimi görmezlikten gelip kafamı çalıştırmaya çabaladım. Başım la onu onayladım. Ne demek olduğunu biliyordum; köle demektir. Ancak cehalet benim silahımdı ve Q'nun cephanemde neler olduğunu bilmesini istemiyordum.

Hızlıca düşündüm, neyse ki şehvet tehdidi ortadan kalkmış, yine nefret baş göstermişti. Evet, nefret. Bu duygu kurtulmama yardım edecekti. Q beni kendisine doğru döndürdü.

Sesim titreyerek, "Ben *esclave* değilim, sen de benim *maître*'m değilsin. Böyle bir şey asla olmayacak," dedim.

Q'nun gözbekleri büyüdü, birden elini boynuma doladı. Burunlarımız degecek kadar yakın mesafeden birbirimize bakıyorduk. "Sen benim *esclave*'msin ve bu konu tartışmaya açık değil. Bu arada sana sunduğum iki seçenekli teklifimi geri çekiyorum." Cinsel arzusunu gizlemeden derin bir nefes aldı. "Sen benimsin ve ben birinci seçeneği tercih ettim."

Heyecandan nefesim kesilmişti, bir yandan da içim sızlıyordu. Vücutumdaki her hücre kötü, tehlikeli düşüncelerle ateş almıştı. Karanlık bir çukara yuvarlanırken başım atıklarınca binmiş gibi dönüyordu. O karanlığa çekilmemek için sürekli Q'dan ne kadar nefret ettiğimi kendime hatırlatmaya çalışıyordum. Öyle bir karanlıktı ki içinde hem şehvetin ateşi, hem korku, hem kendini bilme hem de sarhoşluk barındırıyordu.

Gözümden süzülen bir gözyaşı yanağımı ıslattı, daha şimdiden perişan olmuştum.

Q konuşurken içimdeki derinliklerde bir şeyler eridi. Zihnim cinsel çağrışım ve müstehcenlikten kusmak isterken hain bednim alev alev yanmaya başlamıştı. Nasıl olurdu da vücudumun bana böyle ihanet etmesine izin verirdim? *Her şeyi nasıl da mahvettim?*

Q merakla beni izledi. Dudakları aralanmıştı, mat gözleriye parlıyordu.

Bütün bunlar yanılttı, hem de çok yanılttı. Büyük bir kederin içine kafaüstü düşmüştüm.

Q burnunu benimkine değdirince donup kaldım. *Hareket edemiyorum.*

"Ben birinci seçeneği istemiyorum," diye fısıldadım. Birinci

seçeneğe nelerin dahil olduğunu tahmin ediyordum; aşağılama, cinsel işkence, kısaca istenmeyen bir eşyaya yapılabilecek her şey. Önce eğlenceli bir oyuncakmışım gibi benimle oynayacak işi bitince de düşünmeden çöpe atacaktı.

Asi bir gözyaşı daha elimden kurtulup kendini dışarı atmıştı. O an gözyaşlarım dahil her şeyden nefret ediyordum. Akan gözyaşı ne kadar zayıf olduğumu, daha şimdiden yenik düştüğümü ilan ediyordu.

Q durup yanağımdan süzülen gözyaşını izledi. Gözlerimin içine baktı. Saniyenin milyonda biri kadar kısa bir an için gözlerinde vicdan, pişmanlık gibi insanca bir hissin olduğunu fark ettim. Son derece yumuşak ve kibar bir dokunuşla yanağımdaki gözyaşını yaladı.

Belki deri ceketli adam da beni benzer şekilde yaladığı için karşılaştırma imkânı bulduğumdan, belki de içgüdüsel olarak bildiğim bir nedenden ötürü içim biraz rahatlamıştı. Q beni hastalıklı bir zevkle değil sevgi, şefkat karışımı bir duyguyla yalamıştı.

Q'nun küstahça hükmetmesi beni delirtiyordu. Ancak içimde kırık, yaralı bir parça onun aslında iyi kalpli ve beni incitmeyecek biri olduğuna inanmak istiyordu. Ancak o beni rüşvet olarak kabul etmişti! İyi bir ruha sahip hiç kimse böyle bir şey yapmazdı. Biraz önceki davranışının beni kandırmasına izin vermezdim.

Gözlerimi kapatıp ruhumun farklı kişilikleriyle yüzleştim. Yüzde onluk bir bölümüm Q'nun tehditlerinin gerçekleşmesini, bana sert davranıp benden faydalanmasını isterken, yüzde doksanlık bölümüm bıçağı kapıp gümüş duvar kâğıtları ve güzel masa örtüsü kana bulanana dek defalarca ona sapsamak istiyordu.

Tess'in Gözyaşları

Yumuşak parmak uçlarını saçımda gezdirdikten sonra beni serbest bıraktı. Beni çabucak etkileyebiliyor ve kafamı allak bulak edebiliyordu.

“Bu geceye kadar bekle, *esclave*.”

Onuncu Bölüm

Kırlangıç

Köle olmak... Nasıl söylenir bilmiyordum ama... Sıkıcıydı. Q ayrıldıktan sonra Suzette etrafımda gezinerek beni gözünün önünden ayırmadı. Uysal ve sempatik görünse de ben gerçeği görüyordum. O da Q'ya aitti; kölesini hizada tutmasına yardım eden evin kâhyasıydı. Acaba yemek odasında Q'ya ne demişti? Q'yu kışkırtarak bir konuda ona izin veriyor gibiydi. Q onun maaşını ödüyor olabilirdi, fakat onun da Q üstünde henüz anlam veremediğim bir gücü olduğu kesindi.

Suzette kendi içinde savaşmaya bir son vermesini söylemeydi şayet, Q ne üstüme abanır ne de gözyaşımı yalardı, en azından ben böyle hissetmiştim.

Bazen içgüdülerimin bu kadar doğru çıkmasından nefret ediyordum. Gerçekleşmesini hiç istemediğim şeylerin bile gözümde canlanması ya da içimde öyle olacağına dair kuvvetli bir his oluşması bana ağır geliyordu.

Beni en çok delirten de Q'nun onu dinlemesiydi, hele ki kendini dizginlemeye çalıştığı bir şeyi onun teşvikiyle yapmasını aklım hiç almıyordu. Gözlerimi kısıp derin derin düşün-

meye başladım, acaba aralarındaki ilişkinin boyutu tam olarak neydi?

Q odadan çıkar çıkmaz açlık duygum geri gelmişti. İştahla tabağımdaki soğuk yumurtaları yedim. Yemeğimi yerken Suzette bir an olsun yanımdan ayrılmadı. Ardından beni kütüphaneye götürüp ilgisiz bir şekilde kapıyı kapattı.

Odadan çıkarken kulak kesilip acaba kilitlenecek mi diye kapıyı dinledim.

Bana çok tatlı gülümsüyor olması, çevremde çok değerli kitaplar ya da kristal şişeler olması durumu değiştirmiyordu. Daha iyi koşullara sahip olsa bile burası hâlâ benim kafesimdi.

Kafamdan Q ile ilgili onlarca düşünce geçiyordu. Birden nereye kaybolmuştu öyle? Büyük olasılıkla imparatorluğunun devamı için yasadışı ve ahlaksız işlerle meşguldü. Böylesine büyük bir servet, böyle lüks bir hayat yasadışı işlere bulaşmadan elde edilemezdi. Çok büyük bir uyuşturucu kaçakçısı falan olduğunu duysam doğrusu hiç şaşırmazdım.

Kendimi bir berjer koltuğa atıp rahatlamaya çalıştım. Q'nun sandal ağacı, ardıç ve turunçgiller karışımı kokusu hâlâ üstümdeydi.

Kokusu benim için mutsuzlukla özdeşleşmişti. Bu yüzden tekrar koklamak kendimi kötü hissettirdi. Pencereden bakıp kaçış planımı yapmak istiyordum, ancak kitapları güneş ışınlarından korumak için pencerelerde panjur vardı. Burası bir mağara gibi çok az güneş ışığı alıyordu, o da etrafı aydınlatmaktan ziyade küçük bir alana sızıyor ve havada uçuşan tozları göstermekten başka bir işe de yaramıyordu.

Orada yalnız kalarak biraz olsun huzur bulsam da bomboş oturmaya devam edemezdim. Çünkü Q hâlâ benim için büyük

rehlike arz ediyordu. Yanımdan ayrılırken bu geceye kadar bekle *esclave* demişti, son sözleri hâlâ beynimin içinde çınliyordu. Öylece oturup planladığı şeyi yapmasını bekleyemezdim. Artık harekete geçmeliydim. Mesela bir silah bulabilir ve özgürlüğümü kavuşabilirdim.

Önce kapıyı yokladım ama kilit zorlamayla açılacak türden değildi. Sonra panjurların yanına gittim. Var gücümle açmaya çalıştıysam da başarılı olamadım.

Kütüphaneden çıkmanın tek yolu şömineydi, ancak bacaya tırmanmak pek bana göre değildi.

Kaçmayı düşünmekten keçileri kaçırarak gibi olduğumda kitapların yanına gittim. Beynimi tırmalayan düşüncelerden bir an olsun uzaklaşmayı ümit ederek paha biçilemez eserlerin ilk baskılarını incelemeye başladım. Kelimelerin beni başka diyara, başka zamana taşımamasını ummak da işe yaramadı. Elimdeki kitabı kapatıp şömine ateşini izlemeye başladım. Acaba buradaki bütün kitapları yaksam Q'ya küçük de olsa bir ders vermiş olur muyum diye merak ettim.

Kırmızı deri ciltli bir kitabı şöminenin içine soktum. *Haydi, yap şunu*. Parmaklarım kitabı hevesli alevlerin pençesine bırakmayı reddetti, bir türlü yapamadım. Ondan ne kadar nefret etsem de en az bir asırlık maziye sahip, böyle muazzam kaynaklara saygısızlık ederek onları yok etme cüretini gösteremezdim.

Üstelik burada kalacağım süre boyunca bu kitaplar benim tek eğlencem bile olabilirdi.

Köşedeki aile yadigarı saat kaçınılmaz sonumun giderek yaklaşacağını haber verircesine her saat başı beni uyarıyordu.

Acaba Q gelmeden önce ne kadar vaktim vardı? Küçük odama gidip uykunun kollarına saklanacak kadar çok vaktim olacak mıydı?

Fransa'nın çetin kışında güneş batarken karnım gurulduyordu. Saatlerdir kıvrılmış bir pozisyonda pencere kenarında oturuyordum. Ahşap panjurların arasından dışarıdaki dünyanın küçük bir kesitini görmeye çabalıyordum. Minik serçeler çeşmenin altındaki küçük havuzun yanında tüylerini yalıyordu. Onlar özgürdü ama ben değildim.

Daha önce güneşten bu kadar uzun süre ayrı kaldığım hiç olmamıştı. Cildime güneş ışığı değmeyeli bir haftadan fazla oluyordu. Dışarıya çıkmayı özleyeceğim, hele ki bu denli soğuk bir havada dışarıda olmak için can atacağım aklıma bile gelmezdi. Dayanması o kadar zordu ki sanki bir yerim kaşınıyor da elimi uzatıp kaşımama izin verilmiyor gibi hissediyordum.

İki siyah sedan arabanın çakıltaşlı yoldan gelip evin önüne park ettiğini görünce kalbim sıkıştı. Özel şoför hızla inip arka kapıyı açtı.

Q arabadan inerken şoföre yapmacık bir şekilde tebessüm etti. Siyah trençkotunun yakasını kaldırıp derin bir nefes aldı. Sanki kendi evine girmeden önce güçlü olup, moralini yüksek tutmaya çalışıyordu. Trençkotunun dar olması geniş omuzlarını daha belirgin gösteriyordu. Kafasını çevirip kütüphaneye doğru baktı, kesin beni arıyordu. Ardından kravatını gevşetti.

Eve bakan ahlaksız, günahkâr ve mutsuz bir adamdı. Pencere kenarında iki büklüm olup panjurlar ve loş ortam sayesinde gizlendim. Orada oturmuş ona bakarken kafamda onunla ilgili hikâyeler yazıyordum.

Kimdi bu adam? Bu gizemli, çözümlenmesi zor bilmece gibi adam kimdi gerçekte? Genç ama çok zengin biri olduğu ortadaydı. Kendisine sunulan kadınları kabul eden ve aslında çalışanlarla dolu bir evde tek başına yaşayan bir adamdı. Bu adamın benim Brax'ten sakladığımdan bile çok sırrı vardı.

Acaba daha önce hiç üzölmüş müydü? Karısı olmuş muydu? Hata ve kusurlarına bakıp onunla ilgili değışik masallar uyduruyordum. Belki de sert ve huysuz mizacının aksine içinde çok zarif bir adam taşıyordu. Belki onun kimseye göstermediğı bir parçasına, hassas bir noktasına ulaşıp beni kendi isteğıyle serbest bırakmaya ikna edebilirdim?

Belki.

Belki.

Belki.

Sakın su koyvermeyin diye uyararak istercesine gözlerime vurduğum. Sonuçta bütün hikâyelerim kurgu ürünüydü. Gerçek dünyaya dönmem şarttı. Bu dünyada beni kurtuluşa götürecek iki şey vardı; odaklanmak ve kaçmak için hazırlık yapmak.

Bir an aklıma diğerk birkaç konu takıldı, mesela kaçış paketi. Buradan kaçmayı başarırırsam beni sıcak tutacak kıyafetlere, karnımı doyumak için yiyeceğı, bileğimdaki GPS'i kesmek için de bir bıçağı ihtiyacım vardı. Kaçtıktan sonra hayatta kalabilmem için bunlar gerekliydi.

Bir yolunu bulup Avustralya Konsolosluğu'na ulaşmalıydım, kim bilir hangi cehennemdeydi. Acaba beni kurtarıp eve gönderirler miydi? Evime, Brax'e ve beni umursamayan aileme kavuşur muydum? Emekliliklerini mahvettiğim için benden nefret eden ailem beni özlemiş miydi?

Ön kapının açılma sesinden Q'nun içeri girdiğini anladım. Kütüphanenin cam kapılarından mağrur ifadesini gördüm, kalesine dönen bir kral gibiydi. Kapının önündeki çelişkili ve hafif çekingen yüz ifadesinden eser kalmamıştı.

Eve girdikten sonra doğruca kütüphaneye gelip kapının kilidini açtı.

Gergindim, kollarımı kavuşturmuş oturuyordum. Odaya adım atarken heyecandan nefesim kesildi.

Beni bulması biraz zaman aldı. Önce berjer koltuklara sonra kitaplığın oraya baktı. Bakınıp da beni göremeyince biraz gerildi. Sonunda beni bulduğundaysa donup kaldı.

Aramızda tam olarak adı konulamayan bir şey vardı, biraz farkındalık biraz cazibe biraz da baştan çıkarma dolu bir şey. Adı her neyse ona bir son vermek için zihnimde epey bir savaş verdim, sonunda bağlantıyı kestiğime inanıyordum.

Odanın iki köşesinden birbirimize ters ters bakarken Q'nun burun delikleri büyüdü.

"Gel," dedi elini uzatarak. Benden uysal olmamı, sözünü dinlememi bekliyordu. Sanki...

Bütün dişlerimi göstererek gülümsedim. Ona sözle cevap vermemiştim ama vücut dilim derdimi gayet iyi anlatıyordu. Ona nefret ve küçümsemeyle bakıyordum.

Dişlerini sıktı, lafını yineleme gereği bile duymadan küçük bir çocuk gibi kolumdan tutarak oturduğum yerden beni zorla kaldırdı. Kolumu canımı acıtacak kadar çok sıkarak beni kütüphanenin dışındaki yumuşak halıya doğru sürükledi.

Ne kadar kıvrandıysam da elinden kurtulamadım. "Bırak beni."

Cevap vermedi. Evin içinde beni çekiştirirken ortalıkta kimse yoktu. Ne bir ses ne bir nefes... Kimse bana yardım edemezdi.

Q doğruca mavi kadife geniş merdivenlere yöneldi, ahşap panelleri yumruk atınca korkudan yüreğim ağzıma geldi.

Panel açılınca ardındaki kapı görüldü. Damarlarımda kan değil korku dolaşıyordu. Beni evin üst katına götürmesi bana ki-bar, nazik davranacağı yanılısamasına inanmamı sağladı. Alt kat-

larsa özgürlüğümün kısıtlanacağına, tutsak edileceğime dair bir işaretti. Aklıma gelen başıma geliyordu. Korku dolu önsezilerim belki de gerçek olmak üzereydi.

“Hayır!” diye bağırıp kolumu bükünce Q'nun canı yandı. Ya beni bırakacaktı ya da bileği kırılacaktı, üçüncü bir seçeneği yoktu.

Bir hamle yapmıştım ama Q daha hızlı davranınca ikimiz birden duvara çarptık. Kaburgam çok acıdı, ağrıdan ölüyordum. Görünen oydu ki deri ceketli adamın bana öğrettiği şeyi çabuk unutmuştum; itaat bazen en doğru yol ve istediğin kapıları açmak için önemli bir anahtardı. Ancak ne olursa olsun o merdivenleri gönüllü olarak inemezdim. Onun yerine yaralanmayı seçmiştim. Sonuçta kendimi kurtarmak için çabaladığımı biliyordum.

Kalçalarını üstüme ezercesine bastırarak, “Direnmeyi bırak *esclave!*” dedi.

Kollarımı yakalayıp sıkıca tuttu. İp izleri ve dayak yüzünden canım çok yanıyordu. Diziyle zorlayarak bacaklarımı ayırdı, beni kısıvrak yakalamıştı.

Vücudum emirlerime uymayıp onun dokunuşuyla ısınca hafifçe inledim. Q alnını alnıma dayadığında kalbim kuş gibi atıyordu. Gözlerinin ışıltısı içime işliyordu. “*Arrêt!*”

Sesindeki kararlılık yüzünden bir an nefes bile almadım.

Çenemi kaldırdım. “Hayır.”

İç geçirdi. Bileklerimden tutmaya devam ederek beni ileriye itti. Gizli kapıdan geçirip zorla merdivenlerden indirirken bacaklarım tutmuyordu.

O kadar sert çekiyordu ki bir an tökezleyip düşecek gibi oldum. Onun sırtına çarpınca az kalsın onu da düşürüyordum.

Anında koluyla beni tuttu ve korkuluğa yaslayıp durumu kontrol altına aldı.

“Merde,” diye mırıldandı. “Yürümeyi bile beceremiyor musun? Acaba seni bu yüzden mi bana verdiler? Yani sen defolu musun?”

Sözleri sert, iğneleyici ve acımasızdı. Konuşmayı tokat atsa daha iyiydi.

Böyle mi olmuştu yani? Deri ceketli adamı hırpaladığım için hastalıklı operasyonlarına zarar vermiştim. O aşağılıklar da her şeyi mahvetmeden önce beni oradan uzaklaştırmaya mı çalışmışlardı. Hem öfkelenmiş hem de mutlu oldum. Öfkeliydim çünkü beni defolu ilan edip ıskartaya çıkarmışlardı, mutluydum çünkü onlara diklenmeyi becerebilmiştim.

Teşekkürler Tanrım, iyi ki mücadele etmişim. Q'nun yanında ne kadar tehlikedeydim bilmiyordum, ama buranın Meksika'dan daha iyi olduğundan adım gibi emindim. En azından burada uyuşturucuyla zehirlenmeyecek, sürekli tecavüze uğramayacak ve kendi kusmuğumda boğularak ölmeye terk edilmeyecektim. Burada sorunlu bir milyonerle başa çıkmak zorundaydım.

Görüyor musun, Tess? Ne olursa olsun o kadar da kötü durumda değilsin.

Garip bir şekilde bu sözler beni daha güçlü kıldı. Hâlâ zeki bir beyne ve ince bir espri anlayışına sahiptim. Temelde hâlâ kendim olmaya devam ediyordum. Sadece biraz ağzı bozuk biraz da şiddet yanlısı birine dönüşmüştüm.

Cevap vermediğimi görünce Q beni merdivenlerden indir-meye devam etti. Kısa yolculuğumuz sonrası loş bir oyun odasına vardık. Sağ tarafta tepesinde kırmızı bir avizenin asılı olduğu, yeşil kadife kaplı bir masa vardı. Sol taraftaysa spot ışıklarının

şişelere vurmasıyla kesme kristallerden değişik renklerin yayıldığı bir bar yer alıyordu. Duvarlardaki paneller ve yer döşemesi ahşaptandı. Odada tek eksik puro ve sigara dumanıyla sert içkilerdi.

İçerideki hava sakin, huzurlu ve özeldi. Bir adamın cenneti gibiydi.

Q beni tekrar dokunamayacağı kadar uzağa fırlattı. Bilardo masasının yanma gelince durmaya çalıştım, ancak dirseğimle çarptığım için üçgen şeklinde düzgün duran toplar dağıldı.

Dönüp Q'nun yüzüne bakmak istedim ama anında beni yakaladı. Yüzümü masanın üstüne bastırırken çılgık attım. Kalçalarımı sıkıştırıp beni masaya yasladı.

O ana dek işin bu noktaya gelmesi beni çok korkutur sanıyordum. Ancak gerçekte korkmuyordum. Q'nun bedeni altında esir düşmek, sıcak nefesini enseme hissetmek bana onun avcı benim de av olduğumu hatırlattı. Q kapana kısıtırarak beni aşağılamış, hatta doğru ifadeyle bana haddimi bildirmişti. Kan akışım hızlanmış, içimi tiksinti duygusu kaplamıştı.

Elinden kurtulmak için savaştım.

Ne yaparsam yapayım kurtulamıyordum. "Bırak gideyim!"

Cevap olarak parmaklarını daha sert kullandı ve beni kırdayamaz hale getirdi. Vahşi bir hayvan gibi yakalanmıştım. Elim geçirdiğim bilardo topuyla kafasını ezmek istiyordum. "Çek ellerini üstümden orospu çocuğu."

Q işkence görüyormuş gibi inledi ama hiçbir şey söylemedi.

Sığınağının sakin ve huzurlu ortamı nefes nefese bir mücadeleyle bozulmuştu.

Q'nun sessizliği beni endişelendirdi. Ne düşündüğü ya da ne yapmayı planladığı hakkında en ufak bir fikrim bile yoktu.

Sessizliği diğer duyularımı güçlendiriyordu; yara ve çürüklerim artık daha çok acıyor, korkum artıyor ve bacaklarımın arası gide-rek daha çok ıslanıyordu.

Eğer bunu yapan Brax olsaydı, yani bana bu kadar vahşi dav-ransaydı anında boşalırdım. Bir yerde okuduğuma göre seksi iyiden harikaya çeviren şey zihinmiş. Bu kadar sert davranılması normalde beni incitecek, canımı yakacak bir şeyken neden vü-cudum korkumu umursamayıp gevşiyordu?

Mücadele etmeyi bırakmaya karar verdim, en azından savaş-maktan vazgeçmiş gibi görünecektim ve ilk fırsatta tekrar saldı-racaktım.

Q uysallaştığımı hissedip beni daha yumuşak sarsmaya baş-ladı. Ancak böyle yapınca bedenimi daha çok ateş bastı. Derin bir nefes aldı, hafif titreyen yumuşak elini saçlarımda gezdirdi. O kadar yavaş okşuyordu ki kulağımın arkasındaki saç tellerime bile dokundu. Sanki dokunarak bana ibadet ediyordu.

Kibarlığı ve yumuşak dokunuşlarıyla kalbim biraz yumuşa-dı. Adeta sapık zarafetini kabul etmem için beni boyun eğmeye zorlamıştı.

Dakikalarca süren okşamasıyla eridim bittim. Saçlarımdan sonra omuzlarıma, omurgama dokundu. Fısıltıya benzer bir ses çıkarmak dışında tek kelime etmedi.

Ben haşinlik beklerken o bana hassasiyetle, sevecenlikle do-kunuyordu. Bu şekilde onunla nasıl rekabet edebilirdim? Yine de güçlü durmalı ve gerektiğinde hayvansı güdülerimle savaşma-ya hazır olmalıydım.

Parmakları göğüs kafesimden aşağı inip göğüslerimin hizası-na gelince hafifçe inledim.

Yavaşça parmağıyla göğüsümün üstünde daireler çizmeye

başladı, her yeni dairenin yarıçapı bir öncekine göre daha kısa olduğu için her daire meme ucuma daha da yaklaşması demekti.

Cinsel uyarılma yüzünden meme uçlarım dikleşmişti. Onun bana böylesi bir içtenlikle dokunduğunu bilmek nefesimi kesiyordu. Birden saçımdan tutup gövdemi keçenin üstünden çekti. Fakat hâlâ kalçalarım onunkilerle masa arasında duruyordu.

Saç derim acıyınca ciyak ciyak bağırdım. Ancak aynı zamanda içime sıcak, şehvetli bir memnuniyet de yayılmıştı. Vücudum alev alev yanıyordu.

Bir eliyle göğsümü kapattı, ardından meme ucumu sıkıttı. Sıcacık nefesi boynumda gezindi, keskin dişleriyle hafifçe boynumu ısırıldı.

Vücudumun tepkilerini bir türlü kontrol altına alamıyordum, öte yandan yaptığı şeyin hoşuma gittiğini düşünmesini de istemiyordum. Zaten onu istemiyordum, hem de hiç. "Dur. Lütfen yapma."

Gözlerimi yumarak vücudum sebebiyle ruhumu acıtan suçluluk duygusundan kurtulmayı ümit ettim. Onun dokunuşlarına tepki verdiğim için suçluydum. Çaresizce daha fazlasını istediğim için suçluydum. Onu öldürmek istediğim için suçluydum.

Q, Fransızca bir şeyler mırıldandı. Nane kokan nefesini daha da hassaslaşmış tenimde hissettim. Daha önce Brax'in hiç yapmadığı kadar sert bir şekilde eliyle göğsümü mıncıkladı. Hünerli parmaklarıyla meme ucumu yuvarlayınca elimde olmadan inledim.

Q iyice kızışmıştı, sertleşmiş penisini popoma dayayıp "Putain", seni becermeyi çok istiyorum," dedi.

* Fr. Sürtük. (Çev. N.)

Göğüs ucumu çimdikleyerek, “Bu ne?” diye fısıldadı.

Q daha önce onu durduran kurallara göre oynamayı bırakmışa benziyordu. Onun cinsel isteğini hissetmek bacaklarımın arasındaki sızlamayı körükledi. Bedenimi saran şehvetin etkisinden kurtulmaya çabalıyor, ama yapamıyordum.

Nefes alamadım. Brax’in mavi gözleri geldi aklıma. Ne yapıyordum? Eğer bunun olmasına izin verirsem Brax, sonsuza kadar benden nefret ederdi. Başka seçeneğim olup olmaması bile fark etmezdi... Başka biri tarafından kullanıldıktan sonra ona geri dönezdim. Gözlerim doldu, zayıflığımdan ve bedenimden nefret ediyordum.

Q tekrar boynumu ısırды, dudaklarını köprücük kemiğime bastırды. Pahalı takım elbisesi sırtıma sürüyordu. “Söyle, *esclave*. Dokunduğum şey nedir?”

Zihnim kendini yenilemişcesine tekrar çalışmaya başladı. Bedenimden faydalanabilirdi ama ruhuma dokunamazdı. Ruhum pes etmeyecekti ve ben el değmemiş kalacaktım. Ruhem dokunulmazdı.

Cevap vermeyince popomu sıkıştırdı, acıyla çığlık attım. “Ne bu?”

“Ben... Benim... Meme ucum.”

Kulak kepeçemi ısırды. Daha kızgın ve yüksek sesle, “Yanlış. Bu benim,” dedi. Ardından beni biraz serbest bıraktı ve rahatça nefes alabildim. Çok geçmeden eli popoma gitti. Aynı yumuşak dokunuşlar bu kez popomdaydı, donup kalmıştım. Parmakları giderek daha aşağı kayıyordu.

Bacaklarım titriyor ve hain bedenim daha çok uyarılıyordu.

Q mırıldanarak, “Cildinin burası çok yumuşak,” dedi. Eli yavaş yavaş aşağı gitmeye devam ediyordu.

Gözümünden damlayan bir damla yaş yeşil çuhaya düştü. Yeşil bitkiyi andıran çuha artık yağmur ormanına dönüşmüştü.

Q derin bir nefes aldı. "Canını o kadar çok yaktığım için mi bağırma ihtiyacı hissediyorsun? Sana vurdum mu? Seni dövdüm mü?"

Kafamı salladım, cevap verecek durumda değildim.

Dokunuşu beni artık daha derinden etkilemeye başlamıştı. İstilacı eli bacaklarımın arasına dokunmak üzereyken soluğumu tutup bekledim. Utanç, istek, arzu, *tiksinme* ve nefret, hepsi kalbime aynı anda hücum etmişti.

Parmağının ucuyla iç çamaşırımın, vajina girişine denk gelen kısmına dokundu. "Çok ıslaksın *ma chérie*." Parmak ucu klitoris bölgeye ulaşırken burnunu boynumda gezdirdi. Karşı koymaya çalıştım ama göğsünü sırtıma yasladı. "Bedenin yalan söylemez. O benden hoşlandı, hem de gerçekten hoşlandı."

"Fiziksel tepkilerimi kontrol edemiyor olabilirim, ancak sakın aklına senden hoşlandığım gibi bir şey getirme." Söylediğim hem doğru, hem yalandı. Bir tarafım can atarken öbür tarafım öfkeleniyordu. "Hiçbir zaman senden hoşlanmayacağım. Asla!"

Kıkır kıkır gülerek parmağını klitorisimde hareket ettirmeye başladı. "Demek savaşmakta bu kadar kararlısın? Peki madem." Sert bir hareketle boynumdan yakaladığı gibi beni tekrar oyun masasına bastırdı. Parmağı hâlâ aşağıdaydı. Hafifçe bastırarak "Bu ne?" diye fısıldadı.

Yanaklarım alev alev yanıyordu, o an çok ama çok uzakta olmak için neler vermezdim.

"Bana cevap ver, *esclave*."

* Fr: Tatlım anlamına gelmektedir. (Çev. N.)

“Vajinam.”

Gülerek daha sert tuttu. “Yine yanlış cevap...” Bu konuda uzman görünen parmakları iç çamaşırımın kenarlarından tutup kenara çekti, artık tamamen gözler önündeydim. Vajinam kapsamlı bir denetimden geçiyor gibiydi. *Aman Tanrım.*

Neden şu an bunlar oluyor diye düşündüm. Brax. Onunla ilgili anılarımın yerine, bana sahip olduğunu zanneden bu canavarla yaşadıklarımı koymak istemiyordum. Sakın şimdi bunları düşünme, Tess. Gözyaşlarım yine ağır ağır yanaklarımdan süzülüyordu.

Q bedenim üstünde çalışmaya devam ederken sandal ağacı ve turunçgil kokusu burnuma geldi. Dokunmaması durumu daha da kötüleştiriyordu. Parmakları hâlâ oradaydı; kalçalarıma değen teninin sıcaklığını hissedebiliyordum. Şimdi sırada ne olduğunu bilmek beni hem öldürüyor, hem de deli gibi azdırıyordu.

Q saçımın çekerek kafamı yana çevirdi. Ağzı benimkine uzandı, açmamak için sımsıkı kapatmama rağmen dili hiç zorlanmadan dudaklarımdan arasından girdi. Dilini ağzımın içine soktuğu an parmağını sert ve hızlı bir hareketle vajinama soktu.

“Aman Tanrım.” Ağzım bir karış açılmıştı. Bana sahip olduğunu sert bir hareketle onaylaması, bedenimin fatihi edasıyla yaptığı son hamle bütün bedenimi titretmişti. O an ne kibar, ne sevecen ne de tatlıydı.

“Bu benim. Her şeyin, her yerin benim...”

Ne istediğini biliyordum. Kelime dilimin ucuna kadar geldi ama yutkunup kendimi tuttum. Benden duymak istediği şeyi asla söylemeyecektim.

“Benim,” diye gürlledi. Bana haber verme gereği bile duymadan başka bir parmağını daha vajinama sokup beni becermeye

başladı. Parmaklarını içime daha çok ve daha hızlı soktukça bedenim zevkle titriyordu. Çok gürültülü ve hızlı nefes alıyordum. Daha önce hiç bu kadar yoğun bir haz yaşamamıştım. O an içimde gidip gelen parmaklar dışında hiçbir şeyin önemi yoktu. Bedenim orgazmın sınırlarına yaklaşırken inledim. Orgazm olamazdım, bu durumda orgazmı yaşamak ihanetlerin en büyüğü olurdu.

Ona karşı koymaya çalışmalıydım. Parmaklarını çıkarmaya çalıştım, ancak bu sefer de daha çok üstüme abanıp penisini popoma dayadı. “Merde, çok ıslaksın. Benim için mi ıslandın?” Sesi şaşkın, hatta neredeyse hürmetkâr denebilecek bir tonda çıkmıştı. Daha önce hiçbir kadını ıslatmamış mıydı? Böyle bir şey hayatta doğru olamazdı, çünkü beni çıldırtan, içimdeki arzuyu ortaya çıkaran dokunuşları çok tecrübeli, hatta bu işte çok iyi olduğunu gösteriyordu. Stockholm Sendromu’ yaşamamanın vakti değildi. Ondan nefret ediyor ve yaptığının çok yanlış olduğunu biliyordum. Ancak benim kahrolası bedenimin bunu umursadığı yoktu, o hâlâ bildiğini okuyordu.

İnternette erkeklerin kadınları çok sert ve vahşi bir şekilde becerdikleri videolar izlemiştim. Q, bana arzuladığım bir şey vermişti, bana hayalini kurduğum o günahkâr sahnelerden birini yaşatmıştı.

Q, kalçalarını sallarken elimde olmadan ben de geriye doğru kaykıldım. Boynuma gıdıklar gibi dokunuyordu. Her ne kadar elinden kurtulmak istesem de aslında zevkten ölüyordum. Üstümde kurduğum hâkimiyet beynimle bedenimi iki ayrı yola

---

* Rehinenin kendisini rehin alan kişiyle olası diyalog sürecinde oluşan, duygusal anlamda sempati ve empati kurulması olmalı olarak özetlenebilecek psikolojik durumu anlatan terimdir. (Ed. N.)

sokmuştı; beynim ondan kaçmak isterken bedenim halinden memnun şekilde zevkin sınırlarını zorluyordu. *Bunu yapmanı istemiyorum. Kes şunu!*

Parmakları içime girdikçe vücut sıvım daha çok dışarı akıyordu.

Derin derin iç geçirerek diziyle bacaklarımın arasını daha çok açtı. Dengemi kaybedince parmakları popoma doğru kaydı. Bacaklarını büküp pantolonunun altındaki dikleşmiş penisini ıslak vajinama yasladı. Bir ütü kadar sert ve sıcaktı.

Gözlerimin önünde yıldızlar uçuyordu. Bana sahip olmasının önündeki tek engel pantolundu. İçime girmeye çalışır gibi yaptığı her hamlede ondan daha çok nefret ettim. “Lütfen... yapma,” dedim ağlayarak. Vajinam gibi gözlerim de kontrolden çıkmıştı, hem altım hem üstüm sırlıslıklamdı.

Derin ve kaba bir ses tonuyla konuşmaya çalıştı. “Birinci seçeneği seçtin, unuttun mu?” Dirseğini sırtıma bastırarak el yordamıyla bir şeyler aradı. Fermuarını açmak için kendini bir anlığına geri çekti. Fermuarın metal dişlerinin açılma sesini duyunca dehşete düştüm. Bedenim onu istiyor olabilirdi ama ben, içime girmesini kesinlikle istemiyordum.

Sırtımı acıtan dirseğine rağmen doğrulmaya çalıştım. Yana dönüp diz kapağına tekme attım. Bacağı acıyınca düşecek gibi olsa da hemen masanın kenarından destek alarak toparlandı. “Savaşma. Karşı koyma artık. Kendin için her şeyi daha da zorlaştırıyorsun.”

Bu cümleyi kim bilir kaçınıcı kez duyuyordum. Her seferinde de doğru olduğunu tecrübe etmiştim. Ancak savaşmazsam olmazdı. Karşı koymazsam bir daha asla aynada yüzüme bakamazdım.

Güçlkle nefes aldım, ciğerlerim acıyordu. Kollarını göğsüme dolayıp ikimizi de yere serdi. Kol ve bacaklarımız birbirine dolanmıştı. Üstelik kaburgam da acıyordu. Fermuarı tam açmadığı için Q'nun pantolonu hâlâ kalçalarındaydı. İç çamaşırım da örtmesi gereken yerin üstünde değildi. *Hayır! Tabrik olmuyorum. Pes edemem. Beni yıldırılmaz. Henüz değil.*

Gözlerinde sınırsız bir sahiplenme, şehvetle körüklenen bir mülkiyet hissi vardı. Q'ya bir tokat attım. Sinirden şaha kalkmış bir at gibi bir tokatla beni yere yapıştırıp üstünlüğünü korudu.

Kanım dondu, eli tekrar bacaklarımın arasına gitmesin diye dizlerimi birleştirip sıktım. Çenemden tutup beni gözlerinin derinlerine bakmaya zorladı. "Nesin sen?"

İçimde yeşeren arzunun benzerini onun gözlerinde de görmek ve sesindeki açlık midemi bulandırdı. Brax'ten bana böyle davranmasını istediğim için hasta ruhlu olmalıydım. Gerçi ondan *hiç* bu tarz bir şey istememiştim. Ondan rol icabı ellerimi bağlamasını falan istemiştim. Yani buna kıyasla çok daha masum bir fanteziydi, kesinlikle bu tarz bir şey değildi. *Lütfen Tess, sakın bundan hoşlanma.*

Q şaşırtıcı bir şekilde sessizce boynumu öptü. Derin derin nefes alarak bir süre öpmeye devam etti. Aniden kendini çekince yüzündeki şaşkınlığı gördüm.

Gözlerinde birbiriyle çelişen duygular vardı, az önceki pervasız şehveti yerini başka bir şeye bırakmıştı. Pişmanlık dolu bir ses tonuyla konuşmaya başladı. "Haydi söyle, söylersen gitmene izin vereceğim. Seni incitmeyeceğim. Sana tecavüz de etmeyeceğim. En azından bu gece değil."

Dudağımı ısırđım. Söylersem teslim olmuş ve kendimi onun merhametine bırakmış olacaktım, ama söylemezsem tecavüze

uğrayacaktım, tecavüze uğramayı kaldıramazdım. Yaşadığım onca travmadan sonra kesinlikle kaldıramazdım. Bütün hayatım elimden alınıp, dünyada bir başıma kaldıktan sonra olmazdı. Özellikle de bedenim bir numaralı düşmanım haline gelmişken böyle bir şeyi yaşayamazdım.

“*Esclave*, söyle hadi.” Sesi bir kez daha kulaklarımı tırmaladı.

Mücadele gücümü kaybetmiştim, itaatsizlik konusundaki inadım uysallık kisvesine bürünmüştü. “Senin,” dedim ve nefes aldım. Ağzımı en etkili sabun ve deterjanlarla yıkamak istiyordum.

Beni öptü, o kadar yumuşak ve sevecen bir öpücüktü ki... Nefesi nane ve şehvet kokuyordu, şehvetin bir kokusu var mıydı bilmiyorum ama olsaydı eminim böyle kokardı. “Tekrar et.”

Kafamı salladım, elinden kurtulmaya çalıştım. Kollarını daha da sıkıp beni erekte olmuş penisinin üstüne bastırdı. “Sakin sabrımı sına. Gitmene izin verme kararımın caymama ramak kaldı. Haydi, şansını bir kez daha dene istersen. Bakarsın bu kez az önceki gibi duramayabilirim.”

“Tereddüt etmenin nedeni ne? Zaten yapmak istediğin şey bu değil mi? Beni hırpalamak, beni tutsak etmek, bana seks kölen gibi davranmak... Senin gözünde istismar edilecek bir hayvandan ne farkım var?” dedim fısıldayarak. Ancak öfkem ve vahşi hislerim sebebiyle sesim çatallanmıştı.

“Canını yakmak istemiyorum. Senden faydalanmak istemiyorum,” dedi mırıldanarak. Kalbim duracak gibi oldu. Bu kez ses tonu gizli duygularını ele vermişti, sesinde olan şey... Pişmanlıktı.

“Ne istiyorsun o halde?” diye sordum tek kaşımı kaldırarak.

Q, duraksadı. Parmaklarını gevşetip kolumu serbest bıraktı, sonra aniden bunu farkında olmadan yapmış gibi tekrar kolumu kavradı. “Ne istediğimi biliyorsun, *esclave*.”

Kalbim çok kırılmıştı. Bu şekilde devam edemezdim. Bir an bana eşi benzeri bulunmayan bir sanat eseriymişim gibi hassasiyetle dokunuyor, sonra ders verilmesi gereken bir fahişe muamelesi yapıyordu. Beni sarsarak, "Tekrar söylemeni istiyorum," dedi. "Sonra gidebilirsin."

İki seçenek. İki karar. İkisi de kolay değildi. İkisinin de ağır sonuçları vardı. Ancak şimdilik kararım bir sonraki geceye dek iffetimi korumaktı.

Kafamı kaldırıp, "Senin," dedim.

On Birinci Bölüm

Tarla kuşu

Ertesi gün Suzette yanıma geldi. Gece boyunca gözümü bile kırpmamıştım. Q, gitmeme izin verir vermez koşarak merdivenleri çıktım ve kafesime kapandım.

Panikten odaya girdiğimde bile kendimi güvende hissetmiyordum. Şifoniyeri kapının arkasına ittikten sonra büzüşmüş bir şekilde yatağın ortasına oturdum. Aldığım o kadar önleme rağmen yine de gece gözüme uyku girmedi. Ya Q başladığı işi bitirmek için geri gelirse diye korkudan öldüm öldüm dirildim.

Bütün gece mide bulantısı ve olan biteni hatırladıkça alev alan bedenimle uğraştım durdum. Ne içimdeki korkudan ne de kalbimdeki utançtan kurtulabiliyordum. Utanmamın sebebi Q'nun bana yaptıkları, yani beni öpmesi, bana dokunması ve ıslanmama neden olması değildi. Utancımın sebebi Q'nun bana *sahip olmasını* arzulayan karanlık yönümdü. Kahretsin ki o an bunu deli gibi istemiştim.

Bu kez gözlerim kuruydu, sırlıslık olansa kalbimdi. Brax'in daha vahşi, daha sert olmasını istediğim için Q ile ce-

zalandırılıyordum. Hastalıklı fantezilerimi yaşamam için karma var gücüyle çalışmıştı. Muhtemelen normal olmadığımı, yardıma ihtiyacı olan bir fahişe olduğumu anlayıp kendine göre bana yardım etmiş, günahkâr hayallerimi gerçekleştirmişti.

Sürekli karşı koymaya çalışmak kaburgamın durumunu daha da kötüleştirmişti. Çektiğim acıya rağmen kaburgama bastırıp ağrıyı daha da arttırmaya çalıştım. Hayatımda gördüğüm en tatlı adama karşı işlediğim günahlardan ötürü acıyla kıvranmayı, ıstırap çekmeyi hak ediyordum. Büyük olasılıkla o adamı bir daha asla göremeyecektim. Ruhumdaki onca pisliğin hakkından ancak acı gelebilirdi. *Ailenin seni hiç sevmemesi boşa değilmiş, Tess. Sadece rahat bir emeklilik dönemi yaşamalarına engel olduğun için senden nefret etmiyorlar, aynı zamanda onlar senin bile görmediğin şeyi gördü: Arızalı ve hasta ruhunu.*

Ben kötü, hem de çok kötü bir insandım. Başıma gelenlerin hepsini sonuna kadar hak ediyordum. Ahlıksız düşüncelerim yüzünden bu kâbusu kaderim yapmıştım.

Q, benim lanetimdi.

Sabah olup da Suzette odamın önüne gelince önce kapıyı açmayı denedi. Sonra Fransızca bir şeyler söyleyip kapıyı tıklattı. "Kapıyı aç. Odaya girmemize engel olma konusunda iznin yok." Muhtemelen yüklendiği için kapı hafifçe aralandı.

Şifoniyeri güçlükle de olsa kenara itmeyi başardığını görünce gözlerim fal taşı gibi açıldı. Kahretsin, eğer bir kadın bile güvenli bölgeye bir şekilde girebiliyorsa Q'nun dilediği zaman girmesi hiç de zor olmazdı.

Bu odadan başka çıkış yok muydu acaba? Posta pulu kadar küçük pencereye bakıp aşağı inmek için bir boru ya da o tarz bir şey var mı diye araştırdım. Ancak işe yarar hiçbir şey yoktu.

Ağaçlar çok uzaktaydı, oda da en az beş kat yükseklikteydi. Zaten bir şekilde aşağı insem bile ayağımdaki GPS bilekliği anında Q'ya nerede olduğumu haber verirdi.

Suzette kapıyı yeterince açtıktan sonra içeri girmeyi başardı. Ardından elini beline koyup, "Bir daha bunu yapma, *esclave*," dedi.

Yine o hitap kelimesini duyunca aklıma dün gece yaşananlar geldi: Q'nun kokusu, dokunuşu, güçlü aurası içimi ürpertti. Belki de tek yapmam gereken hayatıma son vermektir. Böylelikle içimdeki savaş ve çektiğim acılar sona ererdi. Yutkundum. Ümitsizlik yüzünden ölümü düşünecek kadar zayıf karakterli oluşumdan nefret ettim. *Asla! Kahretsin, Tess! Asla bunu yapma. Ne olursa olsun yaşayacaksın. Hayatta kalabilirsin, bunu başarabilirsin.*

Suzette kollarını kavuşturup gözlerini üstüme dikti. "Zamanla her şey daha kolay olacak." Kişisel sorunları olduğu, öfkesi ve daha önce incindiği sesinden anlaşılıyordu. Onun da benzer şeyler yaşadığını çocuk olsa anlardı.

Gözlerine baktım. "Sen de mi aynı şeyleri yaşadın?" Yoksa Q kontrolcü ve kibar tavırlarıyla oluşturduğu ideal karışımla, onu günden güne dize mi getirmişti?

Suzette kafasını salladı, parmaklarını kolunun üstünde ritmik bir şekilde hareket ettiriyordu. "Hayır, *Maitre* Mercer değil. Başka biri."

Ela gözleri önce parladı ardından uzaklara daldı. İç çekerek, "Q'nun bir sürü özelliği olabilir ama kesinlikle diğerleri kadar kötü biri değildir," dedi. "Asla da olmadı."

Söylediklerini can kulağıyla dinledim. Q'nun adını ağzına alması garip gelmişti. Onun Q'ya Efendi Mercer demesine çok

alışmıştım. Bu ikisi arasında ne tür bir ilişki vardı? Çok umurunda olmasa da insan merak etmeden duramıyordu.

“İzin ver de sana birkaç öğüt vereyim.” Suzette bana yaklaşıırken dikkatle onu izledim. Dostça tavırlarının samimi olduğundan şüphe duyuyordum. “Akışına bırak. Sonsuza dek böyle sürmez, yine de kendini rahat bırak. Sana iyi davranıyorsa sorun yoktur, sürekli durumun ve koşulların ne kadar yanlış olduğuna odaklanma.”

Söyledikleri çok makul gelmiyordu ancak yine de dediklerini düşündüm. Bir anlığına bile olsa Tess olmaktan vazgeçmek nasıl bir şey olurdu? İdeal köle rolünü oynarsam nasıl hissederdim? Tess’in yerine *Esclave* geçse ne olurdu? Kaçmanın bir yolunu bulana dek mükemmel oyuncak rolünü oynayabilirdim.

En iyisi Suzette’i tavsiyelerine uyacağıma inandırmaktı. Ayağa kalkıp kafamı salladım. “Haklısın. Elimden geleni yapacağım.” Acaba diğer kurbanlar bu süreci nasıl atlatmıştı? Ruhumu koruma altına almalıydım, ruhumun yara almaması için bir zırha ihtiyacım vardı.

Meksika’da kendimi korumanın bir yolunu bulmuştum. Akıl sağlığımı ve zihinsel bütünlüğümü korumak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdım. Tek yapmam gereken bu taktiğimi kalıcı ve sürekli kılmaktı.

Suzette gülümseyerek alkışladı. “*Super*. Şimdi duş alıp giyin ki güne başlayalım.” Bu cümleyi kirli kazağıma bakarak kurdu.

Sırf Q’ya bir şans vermeye karar verdim diye gözlerinin memnuniyetle ışıldaması hiç hoşuma gitmemişti. Buradaki koşullara uygun bir Tess olacağım için mutluluktan yerinde duramıyordu. Dehşete düştüm. Niçin bu konuyla bu denli ilgileniyordu? Zih-nime not etmem gereken bir şey vardı; onun yanında gardımı

asla düşürmemeli, bir an bile kendimi açık etmemeliydim. Çünkü ağzımdan çıkacak her şeyi anında Q'ya yetiştirirdi.

"Giyecek başka bir şeyim yok," dedim.

Suzette gardıroba göz atarak, "Anlaşılan Q'nun sana neler aldığına henüz bakmamışsın," dedi.

Q bana kıyafet mi almıştı? *Pis herif*. Önce zorla ona ait olduğumu söylettirmişti, şimdi de benden Barbie bebek gibi giyinmemi bekliyordu.

Yataktan inip Suzette'in omzunun üstünden gardıroba baktım. Suzette kısa boylu sayılırdı ama boyuna göre oldukça baskın bir karakteri vardı. Dolaptan üst tarafı pırıltılı, vücuda tam oturan, gümüş renkli şahane bir elbise çıkardı. "*Fantastique*, bu senin üstünde harika duracak."

Burun kıvırdım. Bir an nerede ve ne koşullarda olduğumu unutup bir bayan arkadaşımın kıyafet alışverişindeymişim gibi hissetmişim. "İmkânı yok böyle bir şey giymem." Şık elbisenin tenimde nasıl duracağını, o elbiseyle erkekleri nasıl cezbedeceğini, özellikle de Q'nun ilgisini çekeceğimi düşününce ürperdim.

Dolaba uzanıp kot pantolon ve krem renkli el örgüsü bir kazak çıkardım. Dolaptaki en iddiasız kıyafetler onlardı. Ancak ikisi de özel tasarımı ve çok pahalıym diye bağırıyordu adeta.

"Bunlar işimi görür." Meksika'dan beri üstümde olan kıyafetlerden kurtulup onları giyeceğim için heyecanlandım.

Suzette kafasını salladı. Kıkır kıkır gülerek, "Eğer Q seni istemesin diye vücut hatlarını saklamayı düşünüyorsan, tek söyleyebileceğim çok yanılıyorsun. Onu benim kadar iyi tanımıyorsun. O... O çok farklıdır. Çevrende gördüğün hiçbir erkeğe benzemez."

Mideme bir ağrı girdi. Ses tonu hiç hoşuma gitmemişti, se-

sinde anaç bir sevgi vardı. Farklı derken tam olarak neyi kastediyordu ki? Belki de normalde azgın bir pislik değildi, bu yönünü görmüş olmak tamamen benim şanssızlığımı.

Bir şey soramadan Suzette kapıya doğru yürüdü. "Hazırlandıktan sonra aşağıya gel. Şimdi seni biraz yalnız bırakayım." Kıbar bir şekilde gülümsedikten sonra kapıyı kapatıp beni düşüncelerimle baş başa bıraktı.

Odada uzun süre tek başına kalmak istemediğim için hemen beyaz renkli dantel bir sutyen ve ona uygun külot seçip banyoya girdim. O sırada aklıma komik bir şey geldi. Bundan bir hafta önce Brax'i etkilemek ümidiyle mor dantelden pahalı iç çamaşırları giymiştim. Şimdiyse bedenimi en iyi nasıl saklarım diye en kapalı kıyafetleri seçiyordum.

Sıcak su üstümdeki ağırlığı almış, sinirlerimi yatıştırmıştı. Dün gece, Q bana saldırdıktan sonra da sakinleşmek için duş iyi gelebilirdi. Ancak evin içinde çıplak olma fikri, özellikle de Q hayvani şehvetiyle çok da uzağımda değilken, çok ürkütücü gelmişti. Onun yerine kötü kokmayı tercih ettim, belki pis olmak Q'yu geri püskürtmek için doğru bir yoldu.

Ancak şimdi gün ışığında yıkanmak beni çok rahatlatmıştı. Gözlemlediğim kadarıyla gündüz saatlerinde Q evde olmuyordu, bunun için ona minnettardım. Bu sayede meraklı parmakları ve istekli ağzı olmadan biraz yalnız kalabilirdim.

Giyindikten sonra merdivenlerden aşağı indim. Suzette'i giriş salonunda buldum. Kış güneşinin cılız ışınları, beyaz halı üzerinde altın renkli parıltılar oluşturuyordu. Bu evdeki her şey balmumundan bir heykel ya da müzede sergilenen bir parçaya benziyordu. Kısaca ev, fazla mükemmel, fazla derli topluydu. Evde yaşam belirtilerine dair ufak detaylar yoktu; örneğin ka-

pının yanında bir çift ayakkabı ya da masanın üstünde kirli bir bardak. Ev hastanelerden bile daha sterildi.

Brax'le yaşadığım evi özlemiştim. Evimizin dağınıklığını, eşyalarımızın dokusunu, ama hepsinden çok birlikte geçirdiğimiz mutlu anları. Burada asla mutlu olamayacaktım. Belki de Suzette haklıydı. Belki tekrar hür olana dek bir parça rol yapmak daha kolaydı.

Duygularıma kulak vermeye bir son verip, "Geldim işte. Bana niçin ihtiyacın var?" diye sordum. Umarım tekrar kütüphaneye kilitlemez diye düşünüyordum. Bu sabah Q kahvaltıda ona katılmamı emretmemişti, ama kim bilir Suzette'e hangi yeni kuralları ya da notları tembihlemişti.

Suzette cam silmeyi bırakıp bana gülümsedi. "Özel bir nedeni yok. Sadece yukarıda yalnız kalman içime sinmedi, başka bir şey yok." Cam bezini önlüğünün cebine sokup yanıma geldi. "Şu an neler yaşadığını biliyorum. İstedğin zaman benimle konuşabilirsin. Güvenini kötüye kullanmam ya da sana ihanet etmem." Bakışlarında anlayış ve merhamet vardı.

Kibar yaklaşımı, dost olmayı önermesi kalbime dokundu. Davetsiz gözyaşları yine akmanın bir yolunu buldu. Ne kadar çaresiz, ne kadar ümitsizdim ki bir arkadaş fikri bile beni duygulandırıyor? Etrafımda konuşabileceğim birinin olması mükemmelden de öte olurdu.

Yapamazsın. Suzette, Q'ya ait ve ona çok sadık.

İçimdeki ümidin yerini kuşku aldı. "Q, ne yapmanı emretti? Benimle arkadaş olunca sana adımı söyleyeceğimi mi düşünüyor? Ya da ona asla anlatmayacağım şeyleri sana anlatacağımı mı sanıyor? Amacınız bütün savunma mekanizmalarımı yıkmak mı?"

Suzette'in ağız hafifçe açıldı, yüzü allak bullak oldu. "Hayır, asla. Sadece sıcak ve nazik davranmaya çalıştım."

Tepkisi beni afallatmıştı, kuşkulananmakla ayıp ettiğimi düşündüm. Tam bir fahişeydim. Ben bir şey söylemeyince ortama huzursuz edici bir sessizlik çöktü.

Mutfaktan bir kadın seslendi. "*Suzette, arrêter de parler à l'esclave et venir aider à faire le dîner de maître Mercer. C'est dimanche; je ne vais pas faire le canard à l'orange par moi meme.*"

Uzun Fransızca cümleyi çözmeye çalıştım. Sanki şu tarz bir şeydi: *Köleyle konuşmayı bırak da Efendi Mercer'in akşam yemeğini hazırlamama yardım et.*

Bence o işkence uzmanı yemek yemeyi bile hak etmiyordu.

Suzette gülümserken tek kaşımı kaldırarak baktım. O an ne düşündüğünü öğrenmek için her şeyimi verirdim. Belki yakın gelecekte beni nasıl bir cehennem beklediği konusunda bana yardımcı olurdu.

"Benimle gelip yemek pişirirken bize yardım etmek ister misin? *Maitre Mercer*, pazar günleri portakallı ördek yemeye bayılır. Hazırlamak biraz zaman alacak."

Ağzım bir karış açık kaldı. Dün akşam beni parmaklayan o aşağılık herif için akşam yemeği hazırlamak isteyeceğimi gerçekten düşünüyor olamazdı. Acaba oyun odasında olanlardan haberi var mıydı? Yanaklarım kızardı. Q, beni merdivenlerden aşağı sürüklerken pek de tedbirli davranmamıştı.

Acı acı güldüm. "Dürüstçe cevap vermemi ister misin? Ya da söylemem gereken şeyi mi söyleyeyim?"

Suzette gözlerini indirip bana yaklaştı. Kolaçan eder gibi mutfığa kaçamak bir bakış fırlattı. "Haydi, yardıma gel. O burada değilken bu evin bir parçası ol. Güzel vakit geçirmene ya da

arkadaşlık kurmana mani olamaz.” Elini elimin üstüne koyunca gerildim. “Eğer diğerleriyle ilişki kurarsan daha güçlü olursun ve dayanman daha kolay olur.”

Daha çok dayanmak mı? Neye dayanacaktım ki? Erotik işkence ve akıl oyunlarına mı? Bu kez dişlerimi göstererek tekrar güldüm. “Eğlenebileceğimi düşünüyor musun? Bu imkânsız. Bırak gideyim. Bırak erkek arkadaşına döneyim, bak o zaman nasıl eğleniyorum, ne kadar mutlu oluyorum.” Sinirden elim ayağım titriyordu. Keşke şu an karşımda Q olsaydı da ona bağırıyordum, ama bu minyon kız dediklerimi harfiyen iletenecekti nasıl olsa. “Beni kaçıran adamlar Brax’i öldürmüş olabilir. Her şeyin sebebi kadınlara sahip olmayı seven o hasta patronun. Bunların hepsi büyük bir hata!” Kalbime giren ağrı yüzünden göğsümü tuttum. “Brax ölmüş olabilir, anlıyor musun? Hepsi benim suçum!”

Dudağını ısırarak başını salladı. Ani öfke patlamam yüzünden rahatsız olmuş gibi görünüyordu. “Erkek arkadaşının başına gelenler için çok üzgünüm. Ancak onu unutmak zorundasın. O artık geçmişte kaldı. Ayrıca Maitre Mercer kötü bir adam değil. Ona bir şans...”

Korkunç gerçeği öğrenmeyi reddeden bir çocuk gibi ellerimle kulaklarımı tıkadım. “Bir gün Brax’i unutabileceğimi düşündüğün için kalpsizsin.” Sinirden ağlamak üzereydim. “Bu arada Q için yalan söylemeyi kes artık. Onun kafasındaki ideal köle kavramına uyayım diye beni şekillendirmekten de vazgeç!”

Kolumu tuttu, kulaklarımı açayım diye hafifçe çekti. Fısıldayarak, “Dayanmaya, katlanmaya çalıtırken yaşamayı bırakma. Geçmişinle ilgili acılarının bu yeni hayatında mutlu olmanı engellemesine de sakın izin verme,” dedi. Derin bir nefes aldı.

“Sakın benim yaptığımı yapma, sakın bir gün buradan kurtulacakmışsın gibi davranma. Ben sahiplerimin beni yenmesine, yıldırmasına izin verdim. Ancak bunu yapmamın nedeni daha fazla mücadele edemeyeceğimi düşünmem değildi, bu şekilde yaşamak daha kolaydı. Hiçbir zaman, kimse seni gerçekten ele geçiremez. Burada kilit nokta kendine yalan söylememek, kendi yalanına kendini inandırmamak.”

Kollarımı aşağı indirdim. Ela gözlerinin irisinde kendinden emin ve bilge bir ifade vardı. O en zor yoldan dersini almıştı, başıma gelecekler konusunda beni uarmaya, bilgilendirmeye çalışıyordu.

Hâlâ Q ile ilgili bu kadar iyi şeyler söylemesine bir anlam veremiyordum, ama konunun küçük bir bölümünü çözmüştüm. Birlikte geçirdiğimiz son gece Brax'in dizinde oturduğumu hatırlamak içimi parçalıyordu. Kulaklarımda çınlayan Brax'in sesi yine şöyle diyordu; “*Gerçek asla yalan ve yalancılar kadar acıtmaz.*”

Gerçeği bırakmak zorundaydım, çünkü hayatta kalmak için yalanlara sığınmam gerekiyordu. Tamamen değişmeliydim.

Suzette bana farklı bir gerçeklik göstermişti, her ne kadar hücremin parmaklıklarını tıklatıp buradan asla kurtulamayacağımı teyit etse de biraz olsun beni rahatlatmıştı da ortadaydı. Suzette her şeye dayanıp hayatta kalabileceğimin canlı bir kanıtıydı.

“Teşekkür ederim,” diye mırıldandım. “Şaşırtıcı bir şekilde söylediklerin iyi geldi.”

Koluma girdi, birlikte mutfağa doğru yürüdük. “Memnun oldum. Bir dahaki sefer sakın onunla savaşmaya kalkma, anlaş-tık mı?”

Bir anda kan beynime sıçradı. Öfke, ona duyduğum samimi hislerimin üstüne basıp geçti. "Senin için bunun ne önemi var?"

Benimle göz göze gelmekten kaçındı. "Bir önemi yok. Haydi gel, akşam yemeği kendi kendine hazır olamaz."

Saatler geçti. Burnuma bulaşmış un ve etrafı saran portakal kokusuyla hâlâ mutfaktaydık. Aşçı Bayan Sucre bir yandan hamur yoğuruyor, bir yandan da neredeyse pişmek üzere olan fırındaki ördeği kontrol ediyordu. O esnada ön kapının çarparak kapandığını duydum.

Tüm öğleden sonrayı mutfakta geçirmiştim. Dürüstçe söylemek gerekirse bu, Meksika'ya gitmek üzere uçağa bindiğim andan itibaren en çok keyif aldığım zaman dilimiydi. Suzette bana dostça davranıyordu. Onunla yeni filizlenen arkadaşlığımızın, bu evde tutsak olduğum sürece mantıklı davranmam konusunda bana yardımcı olacağını ümit ediyordum.

Q mutfağa adımını attığı an, içimdeki bütün rahatlatıcı ve huzurlu duygular uçup gitti.

Elimde patateslerin biberiye eklenerek kavrulduğu tencereyle donup kaldım. Q'nun varlığı her anlamda mutfağı dolduruyordu, aldığım oksijeni, bilincimi, alanı... Her şeyi fazla fazla kullanıyordu. Şık takım elbisesi, kırmızı gömleğiyle göz alıcı bir tavus kuşuna benziyordu. Tuhaf saç ve donuk yeşil gözleri mutfak ışıkları altında daha parlak görünüyordu.

Bedenim tümüyle onun gelişine tepki verdi. Göğüs uçlarım dikleşti, ağzım aralandı. Tepkilerimi kontrol etmeye çalışsam da bedenim, onun çağrısını göz ardı edemiyordu.

Q dönmüştü. Burada, evdeydi.

Aman Tanrım. İçimdeki ilkel hayvan onu tırmalamak için kuduruyordu. Öte yandan cinsel isteğim yüzünden içime bir gevşeme dalgası yayıldııkça yayılıyordu. Hissettiğim çelişkili duygular yüzünden bir an titredim, az kalsın patates tenceresini yere düşürüyordum.

Suzette yanına gelip parmağıyla hafifçe kalçama dokundu. Kız kardeşlerin konuşmadıkları şeyleri dokunarak anlatması gibi sevgi dolu ve yumuşak bir dokunuştı. Sinirlerime hâkim olup durumu soğukkanlılıkla kabul etmeyi denedim. Q gözünü benden ayırmıyordu. Gözlerimin içine öyle bir bakıyordu ki sanki aramızda fiziksel bir bağ inşa ediliyordu, kalp atışlarım hızlandı, henüz bir şey olmadığı halde içimi suçluluk duygusu kapladı.

Q ve ben sessiz savaşıma devam ederken Suzette gülümse- di. Q birden yanımıza gelince Suzette sıçradı, hangi ara dikilme- yi bırakıp yanımıza geldi anlayamamıştık.

“*C'est quoi ce bordel, que fait-elle ici?*” dedi Q, Suzette'e çıkışır gibi. Öfkeli görünüyordu.

Suzette başını öne eğdi. “*Je suis désolé, maître.*”

Suzette'e ikinci bir söz hakkı vermeden kibirli bir cdayla tepe- den tırnağa beni inceledi. “Burada ne yapıyorsun? Sen kölesin, ücretle çalışan bir personel değil. Çık dışarı.” Eğilip yanağıma dokundu. Tenime değdiği an bir elektriklenme oldu, bedenim yine alev almıştı.

Tekrar olmaz. Lütfen, bana ihanet etmeyi kes! Bana her dokun- duğunda bedenim erirken ondan nasıl nefret edebilirdim ki?

Q hızla elini çekti. Aramızdaki kıvılcımın suçlusu benmişim gibi gözlerini kıstı. “Git duş al, her yerin un olmuş. *Merde.*”

Köle kelimesinin anlamı gereği yemek pişirmem ve temiz-

lik yapmam gerektiği konusunda bir şey diyecektim ki Suzette kolumdan tutup kapıya doğru çekiştirdi. Fısıldayarak, "Sakin onunla tartışma," dedi. "Ona diklenmek istediğini gözlerinden anlıyorum. Söylediklerimi hatırla."

Giriş salonuna gelince Suzette telaşla, "Duşunu al ve o şahane elbiselerden birini giy," diye ekledi. "Aldığı kıyafetlerden birini giydiğini görmek hoşuna gidecektir." Sanki çöpçatanlık yapmanın bizim durumumuzda makul bir yanı vardı da ben göremiyordum. "Ona istediğini ver."

Yine kendimi ihanet ediyormuş gibi hissettim. "Demek ona istediğini vermeliyim? Kendimi bağlayıp ana yemek olarak servis etmeme ne dersin? Sonuçta istediği bu, öyle değil mi?"

Suzette burnunun ucunu kaşıyarak bana bezgin bir bakış fırlattı. "Eminim ki fantezilerini seninle paylaşacaktır. Senin görevin korku ya da suçluluk hissetmeden fantezilerini sana anlatmasını sağlamak."

Duyduklarıma inanmadım. "Ne? Onun korku ya da suçluluk hissettiğini mi düşünüyorsun? Bence bu duyguları hisseden kişi o değil kaçırılan kız, yani ben! Lanet olsun." Lanet okumam Suzette'de bomba etkisi yarattı, hiç onaylamadığını göstermek için kaşlarını çattı.

"Sadece git ve giyin," deyip merdivenleri işaret etti. Koşarak oradan uzaklaştım.

Oradan kurtulmayı bekleyecek durumda değildim, ama itaat etme gibi bir niyetim de yoktu. Patronunun benden daha çok ıstırap çektiğini ima ederek çizgiyi fazlasıyla aşmıştı. *Hepsinin canı cehenneme!* Orada olmaktan ne kadar nefret ettiğimi Q'ya gösterecektim. Rol yapabileceğimi ya da sessiz kalabileceğimi sanmıştım. Köle gibi uysal, ezik olabileceğimi düşünmüştüm.

Ama yanılmıştım.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkarken çok ama çok öfkeliydim. Evet, ona gösterecektim. Sonuçlarını düşünmeden kendimi daha iyi hissettirecek şeyi yapacaktım.

Odama girip kapıyı çarptım. Sonra doğruca gardırobun önüne gittim. Tasarım elbiseleri, Victoria's Secret marka iç çamaşırımlarını kapattığım gibi yere fırlattım. Bütün sinirimi bu masum kumaş parçalarından çıkaracaktım. Fiziksel olarak Q'ya zarar veremezdim belki ama cüzdanına zarar vermek elimdeydi.

Önce ilk parçayı aldım elimde, ametist taşlarla süslü çok şık bir elbiseydi. Askılarını ve boyun kısmını dişlerimle parçaladım. İpek kumaşı dişlerken kalp ritmim arttı. Birkaç denemeden sonra devamını elimle yırtabilecek kadar zarar vermeyi başarmıştım. Elbise gök gürültüsüne benzer bir ses çıkararak ikiye ayrıldı.

Diğer kurban pamuk kaplı askıya asılmış krem renkli bir gömlekti, üstünde şahlanan siyah atlar vardı. Onu da parçaladıktan sonra yere, giderek büyüyen kıyafet mezarlığının üstüne fırlattım.

Bir hışımla sutyenleri aldım, askılarını söktüm. Onlar da mezarlığa gömüldü. Ardından naylon çorapların olduğu çekmeceyi açtım, çorapları tırnak ve dişlerimle parça pinçik ettim.

Nefes nefeseydim, damarlarımda dolaşan öç alma duygusu hoşuma gitmişti. Zarar verdiğim şeyler sadece kumaş parçası olabiliirdi, ama hissettiğim rahatlık tarif edilemezdi, bir çıkış noktası bulmuş gibiydim. Başka bir ipek gömlekle zarar verme çalışmalarına devam ederken sırtımdan terler boşalıyordu.

Kapının açıldığını duyunca donup kaldım.

Q, orada dikiliyordu. Yumruk yaptığı elleri, dimdik ve kaska-

tı duruşuyla oradaydı. Parçalanmış kıyafet yığınınına baktı. Dişlerini sıkarak bana baktı, bir şey söylemese de sessizliği bile emir verir gibiydi.

Bacaklarım titriyordu, yere kapanıp af dilemek istiyordum. Kapı eşiğinde duran bu adamı ilk kez görüyordum. Dün gece beni parmaklayıp acı ve zevkle kıvrandıran adamdan eser yoktu.

Ah, kabretsin.

Yere çömelip elimdeki gri gömleği buruşturdum. Sonbaharda ağacın dalında sallanan bir yaprak gibi korkudan tır tır titriyordum.

Q, boğazını temizleyip boynunu kütlekti. Yüzündeki hiddete tanık olmak bile tokat yemiş gibi hissetmemi sağlamıştı. "Üç bin euro değerindeki kıyafetleri neden parçaladığını bana anlatmak ister misin?" Şehvetini ve öfkesini zar zor dizginlemeye çalışırcasına sakin, tane tane konuşmaya çalışıyordu. Yüzünden öfkesi, gözlerinden de için için harlanan arzusu okunuyordu.

Kanım yanardağdan püsküren kızgın lavlar kadar sıcaktı, bedenim yine kontrolü ele almıştı. Onun çekim gücüne yenik düştüm, o kadar ıslanmıştım ki kendimi çimdiklemek istedim. otokontrol denilen şeyin bende olmadığı kesindi. Bana köle gibi davranmakta haklıydı. Brax'in hayranlığını ve sevgisini zerre kadar hak etmeyen, azgın bir kadından başka bir şey değildim. Dövülmeyi, hırpalanmayı ve zorla sahip olunmayı hak eden, cinsel açlığını doyuramayan bir kadındım. Beni seven adamın yumuşak dokunuşları ve sevgi dolu öpücükleriyle tahrik olamayan berbat biriydim. Ancak söz konusu beni esir alıp becermek isteyen bir adam olunca şıfıntının teki olup çıkıyordum.

Gözlerimden yaşlar boşalınca Q bağırdı. "Şimdi ağlamanın bir manası yok. Kızacağımı biliyordun ama yine de bildiğini

okudun.” Kapıyı çarpıp bana doğru yürüdü. Bir metre uzağımda durdu. “Gözyaşların seni kurtaramaz.”

Burnumu çekip sırtımı dikleştirdim. Ondan korktuğum için değil de bedenim bana ihanet ettiği için ağladığımı itiraf edip, onu sevindirmeye niyetim yoktu. Korkum biraz azalmış olsa da engelleyemediğim cinsel arzum daha da arttı, asıl korktuğum şey de buydu. Beni satın alan başka bir adam olsa acaba yine aynı tepkiyi mi verirdim? Yoksa Q farklı mıydı, yani bedenimin bu tepkileri ona özel miydi? Q’nun varlığı günahkâr bedenime afrodizyak etkisi yapıyordu.

Fısıltı kadar kısık bir sesle konuşmaya başladım. “Beni oyuncak bir bebek gibi giydirmene izin vermeyeceğim. Bunu asla kabul edemem.” Bazı kıyafetlerin gerçekten çok güzel olduğundan, bankada yüklü bir hesabım olsa kendime bu kıyafetlerden almak isteyeceğimden bahsetmedim. “Ben de insanım. Senin oynayacağın bir oyuncak değilim.”

Kıkır kıkır güldü. “Evet, hep çıplak gezmek durumunda kalacak bir oyuncak. Demek istediğin buydu.”

Başımı önüme eğip, “Hayır,” dedim.

“Hayır mı?” Cehennem kadar yakıcı sicağıyla bana yaklaştı, şehvetli bedeni beni kavuruyordu. “Sana aldığım onca kıyafeti parçaladıktan sonra hayır mı diyorsun?”

“Aldığın şeylere zarar vermem seni incitti mi?” Gözlerinin içine baktım, sinirden burun delikleri büyümüştü.

“Böyle yaparak beni inciteceğini mi sandın? Benim de tıpkı senin gibi hislerim var, öyle mi?” Ani bir hareketle beni ensemden yakaladı, kendine doğru sürükledi, kaslı vücuduyla burun buruna geldim, nefes alamıyordum. “Benim gibi olduğumu mu düşünüyorsun? Değilsin,” diye bağırdı. Ardından ağzını, ağzıma

dayayıp diliyle dudaklarımı araladı. Ona yumruk attıysam da durmadı. Attığım yumruklar onu daha da insafsızlaştırıyordu, iyice kontrolden çıkmıştı.

Beni döndürüp kapıya yasladı, üstüme abandı. Tek bir ayak hareketiyle bacaklarımı ayırdı. Kendinden emin ve çok hızlıydı.

Daha önce hiç yapmadığı kadar sert bir şekilde beni öperken nefes alamadım. Karanlığının tadı kanıma karıştı. Dişleri, dudaklarımı morarttı. Ne düşüneceğimi bilemiyordum. Sertleşmiş penisini üstüme bastırınca ağlama ve inleme karışımı bir ses çıkardım.

Beni öpmeyi bıraktıktan sonra aynı vahşilikle, "Kime aitsin?" diye bağırdı.

Gözlerimi kırıştırdım, beynim allak bullak olmuştu. Sonra tekrar kavga etmeye başladık, onu ittim.

İtmemin etkisiyle geriye kaydı ama bu onu durdurmaya yetmeyecekti. Tekrar üstüme çıkıp bütün ağırlığını verdi. Kirli sakalını çeneme sürtünce yanaklarım yanmaya başladı. "Sakin beni zorlama. *Kiminsin sen?*"

Tekrar olmaz. Birden gelen deli kuvvetiyle ona bir kafa attım.

Gözlerinden alevler çıktı, dudaklarını sıktı. Güçlü erkek imajına kısa bir an şaşkınlığın gölgesi düştü. Kalçalarını bacaklarımın arasına sokup, bana sürtmeye başladı. Üstündeki kıyafetlere rağmen bedeni, bedenime değişiyordu, yanıyordum. *Onu istiyordum.*

"Dün gece bana söyledin zaten. Beni dize getirdin unuttun mu? Aynı şeyi tekrar söylemeyeceğim," diyerek itiraz ettim.

Kalçasını hareket ettirirken hırlar gibi bir ses çıkardı. Güçlü parmaklarıyla beni yakaladı. Kafamı omzuna dayamak istiyordum ama yapamazdım. Bu çok yanılttı. Tanrım bana yardım et,

iki arada bir derede kalmaktan yorulmuştum. Kaç. Seviş. Kaç. Seviş. İyice kendimden geçmiştim, vajinam sıırsıklamdı. Daha önce hiç bu kadar tahrik olmamış, birinden hiç bu kadar nefret etmemiştim.

“Tekrar söylediğini duymak için seni yıldırmaya çalışmaktan memnuniyet duyarım.” Bileklerimden tuttu, kafamın üstüne doğru kaldırıp kapıya yasladı. Bir eliyle bileklerimi tutmaya devam ederken diğer eli tekrar kot pantolonumun oraya gitti. Marifetli parmaklarıyla kotumun düğmelerini açtı. Parmakları atik bir şekilde önce kotumun sonra da iç çamaşırımın içine girdi.

Bir parmağını içime sokunca itiraz etmeye çalıştım. Ön sevişme, hafif bir okşama falan değildi, direkt becermek niyetiyle sokmuştu.

“Söyle,” diye emretti. Parmağını G noktama bastırırken gözlerimi kapattım. “Bedenin benim için eriyor *esclave*, hem de damla damla. Eğer söylersen, beni içinde hissedebilirsin. Şimdi, benim olduğunu söyle.”

İkinci parmak da birincisi gibi ani ve sert bir şekilde içime girdi, bacaklarım hazdan titriyordu. Bileklerimden tutarak beni ayağa kaldırdı, bu sayede parmaklarını daha çok içime soktu. Daha önce kimse bana bu kadar derinden dokunmamış, böylesine sahip olmamıştı. Brax... Ön sevişmeden pek hoşlanmazdı... *Brax'i düşünmeyi kes. Özellikle de şimdi hiç strası değil. Bu anı görse kalbi çok kırılır.*

Zihnim kırık bir çömlek gibi parça parça olmuştu. Ona teslim olmamı ve bunu itiraf etmemi bekleyen insan müsveddesiyle savaşmak zorundaydım, asla teslim olamazdım. Giderek ağırlaşan gözkapaklarımı hafifçe kaldırdım. “Kendime aitim. Senin değilim.”

Ona vurmuşum gibi geri çekildi, gözleri yabani bir hayvan gibi bakıyordu. "Yanlış cevap." Meksika'da beni kaçıran adamlardan birinin yaptığı gibi beni omzuna attı. Beni yakalayınca hep duyduğum o korkuyu hissettim. Üstelik bedenim de artık şehvetle inlemiyordu, bu kez özgürlük için yanıp tutuşuyordum. Bütün bunlara bir son vermek, buradan kaçmak için ruhum ve bedenim seferber olmuştu.

Q beni yatağa indirip çabucak pantolonumu çıkardı. Ona engel olamadım. Birkaç saniye önce üstümde olan kıyafetler şimdi kıyafet mezarlığının üstündeydi.

Üstüme çıkınca ona ayağımla vurdum. Önce hafifçe geri çekildi, sonra beni yakaladı ve dizimi kırık kaburgamın üstüne bastırdı. Acıdan her şey bulanık görünmeye başladı. Kıvranışım ona kravatını çıkarıp bileklerimi sıkıca bağlayacak kadar zaman kazandırdı.

Kalbim kulaklarımda atıyordu, bu kadar sıkı bağlanmaktan nefret ediyordum. Kafamın üstündeki bağlı bileklerimi gösterdi, bacaklarımla arasına girmeye çalıştı. Sokak kedileri gibi dövüşmeye başladım. Bacaklarımız kıyasıya bir mücadele içindeydi, ayaklarımız çarşafı kırıştırmıştı. Bir anlığına kazanabileceğimi düşündüm, ama olmadık bir yerime aldığım darbe yüzünden kaybettim.

Dakikalar sonra yatakta kollarımla bacaklarım yanlara açılmış vaziyette yatıyordum. Q ise üstümde ve nefes nefeseydi. Yıkıcı, kavurucu bir şehvet duygusu bedenimi tutuşturdu, olmayacak zamanda ortaya çıkan bir şehvet... Hınç ve şaşkınlıktan beni çıldirtan bir şehvet...

Q'nun yüzünde hevesli ve ateşli bir ifade vardı. Günah, sandal ağacı ve turunçgil karışımı kokusu bütün duyularıma işliyor.

bedenimin her yerini çıra gibi tutuşturuyordu. Q üzerimdeyken kokusu beynimin sinaps' bölümünü bir şekilde ele geçirdi.

Aman Tanrım. Duyu organlarımdan birine daha şimdiden kolaylıkla sahip olmuştu. Koklama duyum artık onundu. Daha fazlasını elimden almasına izin veremezdim.

Bağırıp omzunu ısırdım. "Bırak beni orospu çocuğu!"

Hafifçe doğruldu, gözlerinde hiddet ve neden olduğunu anlamadığım bir saygı vardı. Acaba ona vurduğum için mi bana saygı duymuştu? Yoksa ona vurmam onu bu kadar çok mu tahrik ediyordu? *Hasta ruhlu aşâğılık herif...*

Bana vuracakmış gibi elini kaldırdı.

Büzüşüp bir top kadar küçük olmak istedim. Vahşi gözlerine dik dik baktım. "Yap, haydi. Vur bana. En azından vurunca her gün görmek zorunda kalacağın fiziksel bir iz bırakırsın."

Bir şey söylemek istercesine ağzını açtıysa da vazgeçmiş olacak ki tekrar kapattı. Kaldırdığı elini bir süre tereddütle havada tuttuktan sonra yanağıma dokundu. Titreyen başparmağını dudaklarımin üstünde gezdirdi. "Söyle." Bakışlarında derin bir anlam, psikolojik açıdan hassas bir duygu vardı. Ona ait olduğumu itiraf etmediğim için üzölmüşe benziyordu.

Parmağını aşâğı uzatıp külotumun üstünden klitoris bölge mi ovuşturdu. Bir anda bedenimdeki kıvılcımlar havai fişek gibi patlamaya başladı. Bütün kaslarım orgazmıla kasıldı, kafamı geriye yatırdım.

"Ah, kahretsin." Orgazm olmak istemiyordum ama olmak üzereydim. Brax bana böyle bir orgazmı bir kez bile yaşatma-

---

* Nöronların (sinir hücrelerinin) diğer nöronlara ya da kas veya salgı bezleri gibi nöron olmayan hücrelere mesaj iletmesine olanak tanıyan özelleşmiş bağlantı noktaları. (Çev. N.)

mıştı, orgazm olmam ayrılığımızı ebedi kılacaktı. Sanki Q bizi ayırmış, bana vahşi ve sert davranılmasını isteyen karanlık yanıyla beni bir başıma bırakmıştı.

Kaslarımın hazla kasıldığını görünce Q dokunmayı kesti. Beni oturur konuma getirdi. Bileklerimden bağlı ellerim kucağıma düştü. Gözlerimi kırdım. Hazza doğru sürüklenen bedenim kendini toparlamaya çalışıyordu. Aldığım haz yavaş yavaş azaldı ve kayboldu.

Çıglık atmak istiyordum. Kasıtlı olarak beni zevkin eşliğine getirmiş ve tatmin etmeden bırakmıştı.

“Adın ne?” diye sordu. Bir yandan da pantolonundan kemerini çıkarıyordu. Kemerini yere attı. Ağır kemerin yumuşak halıda çıkardığı ses kalp atışlarımı daha da hızlandırdı.

Cevap vermeyi reddettim ama pantolonunun ve gömleğinin düğmelerini çözerken gözümü ondan ayıramıyordum. Mavi ceketini çıkarmasa da düğmeleri açık olduğu için ceket yana doğru açılmıştı. Önüme geçip kasık bölgesini ağız hizama getirdi. “Em beni,” diye emretti. Q’nun bakışı kanımı kaynatsa da korkum heyecanımdan kat kat üstündü. Onu emecek miydim? Yapamazdım. Bir adamı ememezdim. Hem de yabancı birini, *sahibimi*... Emmek yerine ısırmayı yeğlerdim.

Bende bir hareket görmeyince Q, boxerını indirip penisini hücrelerinden çıkardı. Penisinin ucu zevk suyu salgıladığı için parlıyordu, kolonyasının ve karanlık ruhunun kokusu beni sarıp sarmalamıştı.

Kalın penisini avuçlayarak dudağını ısırıp, penisini sıvazlamaya başladı. Mideme ağrılar girdi, gözlerimi kapadım. “Lütfen...” dedim kafamı sallayarak. “Yapamam.”

Bana daha da yaklaştı, penisini dudaklarıma bastırıyordu. “Yaparsın ve yapacaksın, *esclave*.”

Kafamı yana doğru eğince erekte olmuş penisi yanağıma değdi, zevk suyu yanağıma ıslattı. Ani bir hareketle çenemden tutup başımı sabitledi. “Aç ağzını. Eğer ısırırsan seni öyle kötü döverim ki günlerce yataktan kalkamazsın.” Sesinde büyük bir heyecan vardı ve adını koyamadığım bir şey daha vardı.

Gözlerimden yaşlar akarken geri çekilmeye çalıştım. Yardıma ihtiyacım vardı. Birinin beni kurtarması şarttı. Bütün duygularım bir anda buharlaşıp yok oldu, bir çıkış yoktu... Sonra aniden bir şey oldu.

Her şey... Durdu. Dünya durdu.

Zihnim sustu, bedenim uyuştu. Uğruna savaştığım her şey... yok oldu. Bomboş bir kabukta kalmıştım, hiçbir şeyin önemi yoktu, hiçbir şey umurumda değildi.

Zorlu bir mücadeleye girişmektense itaat etmeyi kabul edince kendimi sakin ve soğukkanlı hissettim. O an onun istediği şey olmuştu. *Onun olmuştu*.

Q, ruhumda tezahür eden şeyi fark etmemişti. Başımı eğip penisini ağzıma vermek isteyince ağzımı açıp, istediğini yaptım.

Kafamın arkasına bastırıp uzun, kadifemsi penisinin tamamını ağzıma soktu. Boğazıma dayanan penisi şaşırtıcı bir şekilde öğürmemeye sebep olmadı, Q ise inliyordu.

Ona izin verecektim.

Erişilmez kozamdan çıkıp bana her istediğini yaptırmasına müsaade edecektim.

O erkekti. Ben de kadındım. Hepsi bu kadardı.

Uzanıp ona dokundum. Bir elimle hayalarından birini tutarken diğer elimle penisini sıvazlamaya başladım.

Ona dokunmak, onun tadını almak, ona dokunmaktan zevk almak hiçbirisi umurumda değildi. Daha doğrusu ben hepsine kayıtsızdım. Koku, tat ya da ses hiçbirini kaydetmiyordum. Hiçbirinin bende bir duygu ya da düşünce uyandırmasına izin vermiyordum. Artık duyarsızdım. Bir robot ya da mükemmel bir oyuncak gibiydim... Tek amacım, onun boşalmasını sağlamaktı.

Neden bunca zaman onunla savaşıyıştım ki? Böylesi çok daha kolaydı. Uyuşturucu kullanmaya, uyuşturucu etkisindeyken görülen halüsinasyonlara benziyordu. Rüyada gibiydim, içimden gülmek geliyordu. Özgürdüm, sonunda özgürdüm... Zihnimde özgürdüm.

Q penisini ağzıma sokmayı bıraktı. Güçlü parmaklarıyla boynumdan tuttu, kafamı kaldırıp ona bakmamı istiyordu. Yeşil gözleriyle beni süzerken bile penisini sıvazlamayı bırakmadım.

Gözlerimi kırptım, hiçbir şey umurumda değildi. Eğer bana tecavüz etmek istiyorsa, yapabiliirdi. Eğer sonsuza kadar onun olacaksam, benim için bir sorun yoktu. Bedenime sahip olabiliirdi ama ruhuma asla...

"Lanet olasıca adın ne?" diye sordu, Fransız aksanıyla ettiği İngilizce küfür kulağa küfür değil de kuş şakıması gibi geliyordu. Daha etkili olması adına Fransızca küfür etse iyi olurdu, o kulağa daha normal geliyordu.

Gözlerimi kaçırmadan penisini sıvazlamaya devam ettim, hâlâ kurmalı bebek gibi işimi yapıyordum.

Sinirle ellerimi penisinden çekti. Boşta kalan ellerim otomatikman kucağıma düştü.

Q, ayağa kalktı. Erekte durumdaki penisıyla gururla dikildi. Hâlâ ayak bileklerinde olan pantalonu prangaya benziyordu. Bakışları cildimde hafif bir karıncalanmaya neden oldu, ancak

onun dışında bedenimde hiçbir etki yaratmadı. Ne istediği umurumda değildi. Adım mı? Adımı bile bilmiyordum ki!

Ah, pardon. Cevap vermek zorundaydım. Çünkü bana bir soru sormuştu, ben de emre itaat edip cevap vermeliydim. “*Esclave*. Benim adım *Esclave*.”

Tekrar penisine doğru hamle yaptığım sırada tırnağıyla penisinin ucundaki yarığa bastırdı.

Ardından parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi. Saçımın bir kısmından tutup kafamı arkaya doğru yatırdı. Yüzünü yüzüme yaklaştırdıncaya birbirimizin verdiği nefesi solumaya başladık.

Orada öylece oturdum, kımıldamadım bile. Kalbimdeki rahatlamayla iç çektim. Artık hiçbir şeye aldırımıyordum. Zihnimi serbest bırakmayı başarmıştım, artık o burada değildi. Odada olan şeylerin hiçbir önemi yoktu. Hayatım lekelenmemişti, çünkü hayatımı askıya almıştım.

Q'nun bakışlarında önce ısrar ve baskı vardı. Sonra bir anda yumuşamış, mutsuz ve kederli bakmaya başlamıştı. Ani değişikliğin sebebini çözmeden beni öptü.

Dilini uzatınca ağzımı daha çok açıp öpücüğüne tam bir karşılık verdim. Hatta dilini ve dudaklarını yaladım, tadımı rahatça almasına izin verdim. İnledi. Ama bu inleme zevkten değil de ruhuna işkence eden bir şeyden kaynaklanıyordu. Sanki beni dilediği gibi öpmek istiyor da ahlak anlayışıyla, manevi değerleriyle çelişiyordu.

Kalp ritimimde ufacık bir değişiklik bile olmadı. Eli göğsüme uzanıp, meme ucumu sıktağında bile kalp atışlarım hızlanmadı. Tam da onun istediği şekilde itaatkâr bir köle gibi davranıyordum. Güneşi görünce açmış bir çiçek gibi bedenimi ona sunuyordum.

Birden onu ısırılmışım gibi ani bir hareketle geri çekildi. Az kalsın pantolonuna takılıp düşüyordu. Öfkeyle pantolonunu yukarı çekip ereksiyonunu gizlemeye çalıştı.

Kafamı kaldırdım, ne olduğunu merak ediyor olsam da zerre kadar umursamıyordum. Halbuki her şeyi doğru yapmıştım. "Seni memnun edemedim mi?" Sesim normal tondaydı... Cansız, tekdüze, bir robot gibi...

Q duraksadı, ellerini kısa saçlarının arasından geçirdi. Koyu reni bembeyaz kesilmişti, korkmuşu benziyordu. "Sen kimin sin?" diye sordu.

Tereddüt bile etmeden cevabını çok iyi bildiğim soruyu cevapladım. "Senin."

Derin bir nefes aldı. Önüme geçip gözlerini bana dikti, bir an bile kaçırmadı. "Bunu dile getirmeyeceğini söylemiştin! Çok güçlü, çok dirayetli, çok inatçı görünüyordun. Demek bana yalan söyledin." Çok sinirlenmişti. "Henüz seni becermedim bile ama sen daha şimdiden pes ettin." Öfkeli sesinde suçluluk duygusu da vardı.

Telaş yapmadan, sakın sakın durdum. Beni pes ettirdiği için mi bu kadar öfkeliydi? Zaten amacı bu değil miydi? Bu kadar kısa sürede amacına ulaştığı için memnun olması gerekirdi. Ben daha uzun süre dayanırım diye düşünmüştüm, ama zihnim artık savaşmak istemiyordu. Serinkanlılığımı koruduğum için artık ne ağlıyor ne de ona bağıryordum. Yoksa benim çığlıklarımı duymayacağı için mi üzülüyordu?

Bir cevabım olmadığı için gözlerimi kaçırdım. Bağlı ellerime bakıp bekledim.

Q sinirle bileklerimdeki kravatu çözmeye başladı. "Bana yalan söyledin ve ben yalancılardan hiç hoşlanmam."

Omuz silktim. Ne söyleyebilirdim ki? Benim sahibimdi... Bana dilediğini söyleyebilir, beni istediği isimle çağırabilirdi. “Ben seninim. Duymak istediğin bu değil miydi?”

Kafasını salladı, hâlâ çok sinirliydi. “Sen vazgeçtin. Ben seni benim yapana dek benim değilsin!”

Zihnim bulandı, ne dediğini anlamıyordum. Onundum işte. İnkâr edilemez bir gerçeği onun olduğum. O da bunu *biliyordu*. Bedenim zaten avaz avaz bağırarak bunu itiraf etmemiş miydi?

“Kazağını çıkar.” Gözlerini göğüslerime dikti. Bu kez içimde ne heyecan, ne korku ne de bir beklenti vardı, hiçbir şey hissetmiyordum... Hem de hiç... Seks tanrısı gibi tepemde dikiliyor, pantolonunun altındaki sertleşmiş penisi de beni çağırıyordu.

Tek bir hareketle kazağımı çıkardım. Ayağa kalkıp beline uzandım. Kalça kemiğine dokunduğumda teni çok sıcaktı.

Sutyenime bakarak hızla nefes almaya başladı. Hiçbir şey hissetmemek çok güzel bir duyguydu. Şayet Brax beni Q gibi seyretseydi doğum lekemi gizlemek için hemen karnımı kapattırdım. Acaba kusurlarımla bile beni sever mi diye endişelenirdim. Ancak burada doğum lekem umurumda bile değildi.

“Bana sutyenini ver.” Elini uzatıp bekledi. Elimi arkaya uzatıp dantel sutyenimin kopçalarını açtım. İşaret parmağıma takıp ona uzattım. Göğüs uçlarım sızlıyordu. Bakışları bedenimi etkilemeyi başarmıştı, içimdeki boşluk hissi arzuya dönüşüyordu.

Q elimden sutyeni alırken başparmağı barkod numaramın yer aldığı dövme de değdi. Dövmenin acısıyla biraz ürktüm. Gümüş bilekliğin çıkardığı ses Q'nun dikkatini çekti, kaşlarını çatarak bilekliğe baktı.

Brax'in hediye ettiği bileklikti.

Her şeye kayıtsız kalma kararım bir anda buhar oldu. Hatıralar geldi aklıma.

Brax.

Meksika.

Acı.

Deri ceketli adam.

Zihnim faaliyete geçip unutmak istediğim bütün anıları geri getirdi. *Hayır. Hayır, burada kal. Sakın geçmişini hatırlama.*

Elimi geri çekince Q dişlerini sıktı. Bir an bir ürperme geldi. Hangi ara onun önünde külotla dikilmeye başlamıştım? Olan biten her şey buğuluydu; uyanmak istemediğim bir rüya gibiydi.

Q, bileğimden tuttu. Beni kendine doğru çekerek gözlerim aracılığıyla ruhumun derinliklerine bakmaya başladı. Başparmağıyla bilekliği çevirdi. "Sana bunu kim verdi?"

Yutkundum. *Cevap verme.*

Cevap vermem gerekmiyordu. Q galip ve alaycı gözlerle baktı. "Değer verdiğin biri verdi. Bunu saklamana izin vereceğimi mi düşündün?" Bilekliği hızla çekip alırken metal parçası tenime battı. Muhtemelen kıracaktı.

Tess, biraz önceki haline dön. Geçmişini unut ve her şeyi akışına bırak. Bileklik kimin umurunda? Bırak, Q alsın. Brax sana yenisini alır.

Kalbim sızladı, bir anda gerçek tokat gibi yüzüme çarptı. Ya Brax o tuvalette öldüyse, bana hiçbir zaman yenisini alamazdı. O bileklik Brax'ten bana kalan tek şeydi.

Kavgaya başlamıştı bir kere, ben de saldırdım. Üstüne atlayıp tırnaklarımla yanağını çizdim. Birlikte yere düşünce çılgılık attım. Q bağırarak bir şeyler söyleyip bileğimi kavradı. Gümüş bileklik çit diye kırıldı ve halıya, tam da Q'nun kafasının arkasına düştü.

Brax!

Bağırarak yerde süründüm. Benim vahşi bir hayvan gibi ilerlediğimi görünce Q yüzünü korumak için kapattı. Tam kırık bilekliğe ulaşıyordum ki Q daha hızlı davrandı. Bilekliği o aldı, ben de gri halıda onun altında kaldım. Güç bile sarf etmeden beni kollarımdan yakalayınca ondan daha çok nefret ettim. Beni her seferinde kelebek gibi avlarken onu dövebileceğimi nasıl düşünürdüm?

Dudaklarını yaladı, yüzünde tutkulu bir ifade vardı. “İşte, yine buradasın. Sakın bir daha farklı biri gibi davranma. Sana bunu yasaklıyorum.”

Dehşet verici hayatıma geri dönmüştüm, savaştım. Yumruğumu sıktım. Q ile boğuşurken sağa sola sallanan çıplak göğüslerimden iğrendim.

Q ayağa kalktı, göğüslerimi tuttu. “Adın ne?” Göğüs uçlarımla oynarken bedenimde acı ve haz karışımı bir şey hissettim. “Adın ne dedim lanet olası? Söyle bana.”

İçimdeki bütün kini gözlerimle ona püskürtür gibi baktım. Sessizlik oldu.

Eğer adımlı söylersem dilim kopsun diye kendime söz verdim. Adım bana aitti, ona değil. Onun ağzından adımlı kesinlikle duymak istemiyordum. “Asla!”

Q adını koyamadığım bir duyguyla ürperdi ve bana tokat attı. Acıdan çok utanç hissettim. Pis herif bana vurmuştu!

“Merde!” Kırık bilekliği sallayarak, “Bu benim,” dedi. “Sen de benimsin. Eğer bir gün bu bilekliği geri almak istiyorsan öncelikle dediklerimi kafana sok.”

Dizlerimin üstünde ilerleyip bilekliğe uzanmaya çalıştım. Hayır, bilekliğimi alamazdı. O benim geçmişime aitti, o bileklik

Brax'ten yadigârdı, her şeyden öte o bileklik sevgi ve şefkat isteyen içimdeki naif kızla aramdaki tek bağıdı.

Boğazım düğümlendi. "Sana istediğin şeyi söyledim. Ben seninim. Lütfen onu bana geri ver. Ben seninim!"

Q'nun güçlü bedeni gerildi, alaycı gözlerle bana baktı. Önce verecekmış gibi yapıp bilekliği parmaklarının arasından sarkıttı, sonra ceketinin cebine koydu. "İstediğim kelimeleri söyledin, ancak inanmadan söyledin. Yalancılardan hiç hoşlanmadığımı sana söylemiştim."

Arkasını dönüp kapıyı açtı, kapı tokmağını tutan parmakları bembeyazdı. "Burada kal. İtaat etmediğin için açlıkla cezalandırılacaksın. İyi geceler."

Yüzünü sıvazlayarak odayı terk etti.

On İkinci Bölüm

Çalığışu

O gece bir rüya gördüm. Rüyamda tutkunun ve şiddetin rengini, kırmızıyı gördüm. Bana zorla sahip olduğunu, Q'nun beni oyun masasının üstünde becerdiğini gördüm.

Parmakları kaygan vajinamda gidip geliyordu. Q'nun bana yaşattığı orgazm öyle şiddetliydi ki dişlerimi sıkıyordum.

Gerçek dünyaya gözümü açtığımda kalbim çok hızlı çarpıyordu. Ayağıma kramp girmişti. O kadar ıslanmıştım ki yatak çarşafı bile nemlenmişti. Bu kadar ıslak olduğumu fark edince yanaklarım kızardı. Ancak karanlıkta kendime yalan söyleyebilirdim. Boş midem ve kırık kalbimle tekrar uykuma döndüm.

Haftalardır ilk kez o gece mışıl mışıl uyudum.

Zaman çok yavaş geçiyordu.

Saniyeler dakikalara, dakikalar saatlere dönüştü. Önce yarın oldu, sonra da ertesi hafta gelip çattı. Bu kadar süre boyunca Q beni hiç rahatsız etmedi, işten eve döndüğünü bile görmedim.

Ancak evde çalan tutkulu müzikten ne zaman döndüğünü anlayabiliyordum. Şarkı sözleri Q'nun gelişini haber veriyordu. Benimle aynı evde yaşıyordu ve istediği her an yanıma gelebilirdi, ama hiç gelmedi.

Çoğu zaman Fransızca hüznü şarkılar çalardı. Fakat bir gece hoparlörden İngilizce bir şarkı duyuldu.

*Kötü huyuma yenildiğim her saniye ve hayvani
dürtülerimin ortaya çıktığı her an,
Kazanabileceğini düşünebilirsin, çünkü seni içten içe
kemiren günabların yok.
Hassasiyetle sevecenlik asla cebennem ve yıkımla
başta çıkamaz.
Karanlığımın derinliklerini görmeni istemiyorum,
Çünkü orada şeytanlarım ve kâbuslarım var.
Sakın gözlerime bakma, gerçeğe katlanamazsın.
Koşmalı, kaçmalı ve sonsuza dek saklanmalısın.*

Şarkıyı dinledikten sonra iliklerime işleyen ıssızlığı tarif etmeye kelimeler yetmezdi. Şarkıda bir özür havası vardı, kafam karmakarışık olmuştu.

O gece çalan hüznü şarkıdan sonra Q'nun, bana şarkı aracılığıyla bir şeyler anlatmaya çalıştığını düşünmeden edemedim. Ancak buna inanamazdım. Çünkü eğer inanırsam sonra ne olacaktı? Sahibim için üzülecek halim yoktu ya. Soğuk ve mesafeli durmaya devam etmeliydim. *Buz saçağı gibi ol, keskin ve ölümcül...*

Hayatım belli bir tempoda akıp gidiyordu; hoşnut olmadığım ve gelgitlerle dolu bir tempo. Kendimi hayatın akışına bırakmıştım, ama yine de Q'nun neden beni huzur içinde ve

yalnız bıraktığını merak ediyordum. Yoksa yeni eşyasından bu kadar çabuk mu sıkılmıştı? Ya da işlerinin yoğunluğu sebebiyle mi bana kısmi de olsa özgür olma imkânı bahşetmişti?

Nedeni ne olursa olsun benden uzak durmasına seviniyordum. O pazar gününü hayatım boyunca unutamazdım. Çünkü o gün Q, duygu ve düşüncelerimi allak bullak edince kaçabileceğim bir yer keşfetmiştim, içimde bir yerde. Her ne kadar amacı beni yıpratıp yıldırma da olsa, farkında olmadan bana kendimi nasıl koruyacağımı öğretmişti.

Takvim sayfalarını karaladığım beş gün daha geçti. Suzette paslı Fransızcamı geliştirmek için bana yardımcı oluyordu. Bazen uzun uzun ön kapıya bakıp, bir mucize olsa da özgürlüğüme kavuşsam diye hayal kuruyordum. Ama yeşil gözlü koruma bir an bile kapıdan uzaklaşmıyordu, her saniye gözü üzerimdeydi. Ben de ön kapıya baktım, baktım, baktım...

Hayatımdaki en iyi şey Suzette'in varlığıydı. Mercer malikânesinde beni kollarını açarak karşılayan tek kişi oydu, üstelik yüzdüğüm dalgalı denizde yeri geliyor can simidim oluyordu.

Beni sürekli gözetleyip bana zorla bir şeyler yaptırdığı olmamıştı. Onunla önemli ya da önemsiz şeylerden bahsetmek normal hissetmemi sağlıyordu. Arada bir çatık kaşlar ve meraklı gözlerle bana baktığını fark ediyordum. Bir şeyler planladığını hissediyor ama ne olduğunu bilmiyordum.

Bayan Sucre bile mutfaktaki varlığıma alışmaya başlamıştı. Akşam yemeklerini hazırlarken ya da telaşla bir şeyler yetiştirmeye çalışırken onlara yardım ediyordum.

Suzette bana süpürge ve fırça verip ufak tefek ev işlerini yapmama müsaade etmişti. Ev işlerini yapmak can sıkıntısına iyi ge-

liyordu. Ne zaman boş boş otursam karşılaştığım tehlikeleri ve buradan nasıl kaçacağımı düşünmeye başlıyordum. Ancak hiçbir temizlik işi Q'nun, bilekliğimi aldığına hatırladığımda hissettiğim kalp çarpıntısına iyi gelmiyordu.

O bilekliği bana ders vermek için aldığına düşününce sırtımdan soğuk terler boşalıyordu. Kendince ona ait bir şeye zarar verdiğim için benim de aynı şeyi yaşamamı istiyordu.

Parçaladığım kıyafetlerin yerine yenilerini almadı. Bir hafta boyunca aynı kot pantolon ve krem rengi kazakla gezdim ama çok da umurumda değildi. Suzette kıyafetlerin başına gelenlere benden çok daha fazla üzölmüştü. Bana göre o kıyafetler şatafatlı bir üniformadan başka bir şey değildi.

Cuma günü giriş salonunun camlarını silerken hızla cama çarpıp içinden geçmek istedim. Niyetim ölmek değildi tabii, sadece dışarıya çıkmak istiyordum. Bahçede kanat çırpan kuşlar, soğuk kış mevsimi, açık hava sanki beni çağırıyordu. Dışarıya çıkmayalı tam iki hafta olmuştu.

Camı kırıp kanlar içinde ölme kısmı deliceydi, yapmamak daha doğrudu. Ama içimdeki koşma isteği bir türlü dinmiyordu. Büyük ihtimalle bu malikâne sınırları içinde bir spor salonu vardı ve tabii koşu bandı. Olduğum yerde koşmak bile hiç koşmamaktan daha iyiydi. Çok formda olmasına bakılırsa Q'nun mutlaka bir yerlerde spor aletleri vardı.

Bileğimdeki GPS ötmeye başlayınca şok oldum. Yumuşak kanepelerden birine oturup pantolonumun paçasını sıyırırdım. Kahrolası cihaz neden ötüyordu ki? Bu GPS mevzusu beni delirtiyordu. Öyle olur olmaz zamanlarda ötüyordu ki mesela uyuymaya çalıştığım sırada ya da giyinirken iğrenç bir ses çıkarmaya başlıyordu. Umarım su geçirmez değildir diye düşünüp de duşta

saatlerimi harcadığımı hatırlıyorum. Onca suya rağmen bozulmadığına göre, ne yazık ki su geçirmezdi.

“*Esclave?*” diye seslendi kapıda beliren Suzette. “*Maitre Mercer* az önce aradı. Bu akşam potansiyel müşterileriyle bir iş yemeği olacakmış.”

Ayağa kalktım, gerilmiştim. Q'nun benim için gelmiyor olması iyi bir haberdi, yaralarım iyileşecek vakit bulabilecekti. Deri ceketli adamın morarttığı yerlerim çirkin bir sarıya dönmüştü, kaburgam da eskisi kadar şiddetli olmasa da hâlâ ağrıyordu.

Ne yazık ki Q'nun attığı tokat iz bırakmamıştı. Beni incitmek istediğine dair içimde bir his vardı ama onda o yürek ne gezerdi. Keşke bana iz bırakacak kadar zarar verseydi diye içimden geçirdim. O zaman kendi yarattığı şeyle yüzleşmek zorunda kalırdı.

Her ne kadar içgüdülerimi dinlemek istemesem de içimden bir ses Q'nun çok daha kötü şeyler yapacağını söylüyordu. İçgüdülerim yine doğru çıkmadan önce buradan kaçmalıydım. Suzette Q hakkında yanılıyordu, bence onun iyi bir yanı falan yoktu. Öyle hüzünlü sözlere sahip şarkılarla falan beni kandıramazdı.

“Yemeği hazırlamanıza yardım etmemi ister misin?” diye sordum gülümseyerek. Suzette ile yemek pişirmek köle hayatımın en keyifli eylemlerinden biriydi. Daha önce pek yemek yapmazdım, bizim evin aşçısı Brax idi. Burada içimdeki yemek pişirme aşkı kabarmıştı. Brax'i anımsamak kalbimi sızlattı. Hatıralar hiç beklemediğim anlarda beni yakalıyordu, yas tutmak istiyor ama yapamıyordum. Çünkü Brax'in öldüğünü ya da onu bir daha göremeyeceğimi kabul etmek istemiyordum. İki seçenek de benim için katlanılmazdı.

Suzette yanıma geldi. İfadesinde bir değişiklik vardı. Bana üzülererek baktı. "Artık daha mı kolay?" diye sorduğunda tenim ürperdi.

Neyi kastettiğini anında anlayıp dudaklarımı büzdüm. Kolay mıydı? Asla daha kolay olmayacaktı.

İç geçirdi. "Hâlâ sana sahip olmadı mı?" dedi fısıldayarak.

Gözlerindeki kıskançlığı görünce çok şaşırdım. Beni kıskanıyormuydu? Neyimi kıskanabilirdi ki? Aşağılanmamı mı yoksa kullanılmamı mı?

Bir iki adım geri çekildim. "Bu soruları neden soruyorsun?"

Yere baktı. "Öğrenmem lazım. Bu gece... Yani bu iş toplantısı için seni nasıl hazırlayacağımı bilmeliyim."

Bir an içim rahatladı. Bu kadar şeye katlanabiliyorsam, bir akşam yemeğine de pekâlâ katlanabilirdim. Bunca olan bitenden sonra hizmetçi ya da garson rolü yapmak zorla bir adama oral seks yapmaktan çok daha kolaydı. Nabzım normale döndü. Belki de davetlilerden birine Q'nun bu evde beni zorla tuttuğunu ve polise ihtiyacım olduğunu söyleyebilirdim.

İçimden gülmek geldi ama kendimi tuttum. Suzette aklımdan geçenleri, ümit ettiğim şeyi bilmemeliydi. Aklıma gelen şeyi tekrar düşününce mutluluğum yok oldu. Muhtemelen gelen adamlar da tıpkı Q gibi hasta ruhlu adi heriflerdi.

Kısa bir duraksamadan sonra Suzette, "Yemek için yardım etmene gerek yok. Biz hallederiz. Senin yukarı çıkıp hazırlanman gerek. Misafirler bir saat içinde gelmiş olur," dedi.

Gözlerim cama kaydı, saati tahmin etmek için dışarı baktım. Güneş neredeyse batıyordu. Ne çabuk akşam olmuştu.

Suzette beni merdivenlere doğru itelerken mırıl mırıl konuşmaya başladı. "Sana bir şey daha sorabilir miyim?"

Kaskatı kesilmiş olsam da kafamı salladım. "Tabii."

"Onu çekici bulmuyor musun?"

Merdivenin başında donakaldım. "Konunun çekicilikle alakası yok, Suzette. Sorun burada yaşadığım koşullar ve onun bana davranış tarzı."

Gözlerini kıstı. "Q, sana daha önceki sahiplerimin bana davrandığından katbekat iyi davranıyor. Çok şanslısın." Birden sesi canlılığını yitirdi. "Asla tahmin bile edemezsin."

Kan beynime sıçramıştı, konuşamıyordum. Onun için üzülüyordum, muhtemelen çok zor şeyler yaşamıştı, fakat benim daha iyi durumda olduğumu söylemesi gerçekten büyük saçmalıktı. Hıh!

Sözlerine devam etti. "Q'nun taleplerini kira bedeli ya da korunmanla ilgili bir gider gibi düşün. Ona istediğini verirsen o da seninle ilgilenir. Q asla sana büyük bir zarar vermez. Şeylerin aksine..." Ürperdi ve sözlerini yarıda kesti. Ruhunun derinliklerinde yanan sırları olduğu ela gözlerinden anlaşılıyordu. "Ona istediği şeyi ver, ondan sonra kafesinin sınırlarını test edebilirsin."

Merakım öfkemden ağır bastı. Derin bir nefes alıp yumuşak bir tonda, "Hangi adamlar onlar, Suzette?" diye sordum. "Bura ya nasıl geldin? Benim gibi seni de mi kaçırdılar?"

Parmaklarını büküp mermer zemine baktı. "Q'ya satıldığım gün hayatımın en güzel günü..."

Ön kapı açıldı, şeytanın ta kendisi alacakaranlıkta dikiliyordu. Saçı biraz daha kısaydı. Sanki berberine su samuru postu gibi olsun diye talimat vermişti; kaygan, parlak ve delinmez. Açık gri parlak takım elbisesi ve turkuvaz gömleğiyle pahalı bir mücevhere benziyordu.

Gözlerini bana dikti, her zamanki setleri çekmemişti, daha

normal, daha okunabilir bakıyordu. Çok kısa bir an yüzünde yalnız, şaşırmış ve korumacı bir ifade gördüm. Böyle bir bakışa hasret olduğum için bir an içim sızladı. Ya Suzette dediklerinde haklıysa diye düşündüm. Ya Q sandığımdan daha derin biriysen ve ben ona haksızlık ettiysem? İçinde adi, kötü ve karanlık bir canavarın yanı sıra bir de insan varsa?

Mutsuzluğuna çare olmayı önermekle, kendi acım ve onun acısına son vermek amacıyla onu öldürmek arasında kalmıştım.

Boş bakışları gerçek düşüncelerini gizliyordu, sadece bir an duygularını açık etmişti. Brax'in bilekliğini aldığından beri onu görmemiştim. Sanki acımı yaşayayım, yaptığı şeyi kederle kabul leneyim diye kendince bana süre tanımişti.

Bileğimden tutup gözlerime baktı. Az önce gördüğümü sandığım bütün duygular kaybolmuştu, yüzünde ve duruşunda sadece kibir vardı. "Suzette sana onu hazırlamam söyledim diye hatırlıyorum?"

Suzette başıyla selam verdi. "*Oui, Maître.*" Sonra nazikçe beni iterek, "Gardıroptaki gece elbisesini giy," diye talimat verdi.

"Bu arada eğer onu da parçalarsan, cezan çok daha ağır olacak," diye homurdandı Q. Ses tonu tenimden geçip kanıma işlemişti. Koşarak merdivenleri çıktım.

Hücremde ve güvende olduğumdan emin olduktan sonra gardırobu açtım.

Dolaptaki tek kıyafet altın renkli, dantel, uzun bir elbiseydi. Kasık ve göğüs kısmındaki astar dışında tamamen transparandı.

Şaşkınlıktan küçük dilimi yutmak üzereydim.

Aman Tanrım! Benden bunu giymemi mi bekliyordu? Hem de akşam yemeği için? Kesinlikle bu elbiseyi giyemezdim. Giymeyecektim.

Birden odanın kapısı açıldı. Hemen elbiseyi boğazımdan başlayarak üstüme tuttum. Parlak yeşil gözlü koruma bana bakıyordu. Q'dan daha iri yapılıydı, korkmuştum. "Bay Mercer elbiseyi doğru giyip giymediğini kontrol etmem için gönderdi." Çenesini kaldırdı. "Soyun. İstersen sana yardım ederim."

Ürkerek geri çekildim. Q bu adamın bana bir şey yapmasına izin vermezdi, yoksa verir miydi? İzin vereceğini sanmıyordum ama yine de ne yapacağı belli olmazdı. Odadaki oksijen tükenmiş gibi nefes almakta güçlük çektim. "Yalnız kalmam lazım," dedim.

Kafasını sallayarak, "Mahremiyet iznin yok," dedi.

Dişlerimi sıktım, kımıldamadım. Bağırmak ve üstüne atlayıp ona vurmaya istedim, ama teknik olarak bunun pek faydası olmazdı. Bu evde hiçbir gücüm olmadığını Q bana net olarak göstermişti. Bu adamın önünde üstümü değiştirmek ölümden beter olsa da başka çarem yoktu.

Kot pantolonumu ve kazağımı çıkarıp yere koydum. Elbiseye uzandım, adamın pençe gibi eli omuzumdayken nasıl giyeceğimi düşünüyordum. "İç çamaşırını çıkar. Bu elbisenin altına hiçbir şey giymeyeceksin."

Tiksinerek odanın köşesine kaçtım. Korumanın dokunuşu bende Q'nunki gibi bir etki yaratmamıştı. Sıcaklık basması falan olmadığı gibi çok gerilmiştim, onun kilometrelerce uzağında olmak istiyordum.

Koruma oflayarak kollarını kaldırdı. "Sana dokunmayacağım. Bu *Maitre*'in hakkı." Gözlerini kapatırken bir heyecan parıltısı gördüm. "Ancak bu gecelik konuklar da bu hakka sahip."

Ne? Kulaklarıma inanmadım. *Hayır. Lütfen.* O korkunç manzarayı gözümün önüne getirince dizlerim titredi. Akşam

yemeği... Muhtemelen yemek olmayacaktı, çünkü ana yemek bendim. Çok büyük bir ihanete uğramıştım, kalbim acıyordu. Q'dan nefret ediyordum, ama başka birinin daha bana dokunmasına izin vereceğine hayatta inanmazdım. Beni böylesine sahipleniyorken yapamazdı.

Koruma elini uzattı. "Sutyenini ve külotunu bana ver. Konuklar her an gelebilir. Onlar gelmeden yerini alman lazım."

O yakışıklı yüzünü yumruklamak, tırnaklarımla onu kanatmak için ellerim yanıyordu. Ancak yine aynı şeyi aklıma getirdim, bunun bana ne faydası dokunurdu ki? Hiç. Sonuç yine aynı olurdu, sadece bu kez daha acılı bir sonuca katlanırdım.

Sutyenimi çıkarıp attım, külotumu ona vermek istemediğim için tekmeyle duvarın yanına attım.

Koruma sırtı. "Merak etme koklamayacağım, o güzel kafan bunun için endişelenmesin. Gerçi Bay Mercer'in kokladığını duysam hiç şaşırmazdım." Bir kahkaha attı, şakasına bayıldığı belliydi.

Başımı dik tutarak elbiseyi kafamdan geçirdim. Elbiseyi aşağı indirmek için epey kıvrılmak zorunda kaldım. Elbise kesinlikle beni başkasının bakışlarından koruyacak ya da sıcak tutacak, yani bir kıyafetten beklenen temel şeyleri yerine getirebilecek türden değildi. Tam olarak giydiğim zaman kendimi kapana kısılmış gibi hissettim.

Sadece kısa adımlarla yürüyebiliyordum. Elbisenin deseni tenime işlenmiş gibi görünüyordu. Etekleriyse ayaklarıma dolaşıyordu, tıpkı denizkızının kuyruğuna benziyordu.

Hazırlanmam bitince koruma dövmeli bileğimden tutup beni merdivenlere yönlendirdi.

On Üçüncü Bölüm

İspinoz

Merdivenlerden inip daha önce hiç görmediğim bir odaya girerken dudağımı ısırđım. Oda leş gibi seks, para ve güç kokuyordu. Q şehvet ve kötülük dolu kokusunu, baskın tabiatı gereği odaya yaymıştı bile.

Küçük, yuvarlak ve yüksek bir kaidenin çevresinde kırmızı standlar bulunuyordu. Sanki paha biçilemez bir heykel sergile-necekmiş gibi görünüyordu. Tavanın ortasından deri kayışlar ve kelepçeler sallanıyordu. Büyük pencereler ağır kumaş perdelerle kapatılmıştı. Yerdeki siyah, kalın halıysa odanın ses yalıtımında önemli rol oynuyordu.

Oda eski bir mezarlığı andırıyordu.

Koruma beni içeri soktuktan sonra Q'ya teslim etti. Kahrolası herifin yine hangi taraftan geldiğini anlamamıştım. Bu kadar sessiz hareket etmesine sanırım hiç alışamayacaktım.

Q bana dokununca tenimde hayvani bir açlık hissi uyandı. Q da derin bir nefes aldı. Sanırım bu çıldırtıcı arzuyu hisse-den bir tek ben değildim. Her dokunuşuna tepki veren bedene lanet okudum. Psikolojik destek almam şarttı. Hayatımı

cehenneme çeviren adam bana dokunduğunda ıslanmamalıydım. Nefret ve arzu karışımı bir şey hissetmemeliydim. Sadece nefret etmeliydim.

Beni göğsüne doğru çekti. “*Esclave...*” Burnunu yanağıma sürterken, eliyle boynuma ve köprücük kemiğıme dokundu. Sıcacık nefesi yüzünden kalbim saniyede bir milyon kez atıyordu. Parmaklarımı saçlarından geçirmek, kalçamı kasıklarına yaslamak istedim ama yutkunarak şeytani dürtülerimi bastırdım. Aslında gerçekten yapmak istediğim şey bu değil diye düşündüm. *Q’nun boğazını kesip evime ve Brax’e koşmak istiyorum.*

Keskin dişleriyle boğazımı ısırınca dengem altüst oldu.

Bana son dokunuşunun üstünden bir hafta geçmişti. Ancak bir dakika ya da bin yıl da geçse her seferinde aynı tepkiyi verirdim. Ondan nefret ediyordum. İçimdeki her şeyi altüst etmişti ve canım çok yanıyordu.

Elleri belimde, dudakları boynumda beni geriye doğru yürüttü. Kaidenin oraya gelince beni durdurdu. Elimden tutup beni platforma çıkardı. Tutkulu bakışları göğüs hizamdaydı.

Hiç beklemediğim bir anda kollarını bana dolayıp yüzünü göğüslerime gömdü. Ben kollarında hapisken elbisenin deliklerinden tenimi yaladı, giderek daha da çok ıslanıyordum.

“Dur,” diye inledim. Bedenim titriyor, içim eriyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde dediğimi yaptı ve podyuma yanıma çıktı. Bana tebessüm ettikten sonra yukarı uzanıp deri kelepçeleri aldı.

Ardından sağ kolumu yukarı kaldırıp kelepçeyi bileğıme taktı. Kelepçeleri sıkarken nefes alamadım. Bana Meksika’yı, dövme, muayeneyi, iğneyi hatırlattı. Korkarak geri çekilmeye çalıştım. Kurtulmaya çalışırken omzumdan bir ses geldi. Panik-

le Q'yu ittim. El yordamıyla kelepçenin bağlantı kayışını arayıp kelepçeyi bileğimden çıkarmaya çabaladım.

Q başparmağıyla altdudağını sıvazlayarak hafif bir tebessüm etti. "Sana bir sır vereceğim, *esclave*. Bu benim için de bir ilk." Elini indirip pantolonuna, erekte olmuş penisinin üstüne koydu. "Seni mücadele ederken görmek beni fena halde azdırıyor."

İki şeyin olmasını çok istiyordum: Birincisi Q'nun sefil bir yaratık gibi ölmesi, ikincisiyse Q'nun beni becermesi. Bu şekilde bağlı olmak aptalca fantezilerimi çoştürmüştü. İçimde baş gösteren hayvana bir türlü dur diyemiyordum. Q bana yaklaştıkça daha çok ıslanıyordum.

"*Fuck, tu me donne des envies primal.*" Kahrolası herif bedenimi alev alev yakıyordu. Sesini duyunca kalbim son hızla çarpmaya, cinsel organım karıncalanmaya başladı. *Onu çok arzuluyorum.*

Kalbim bir kez daha kırılmıştı. Koku alma duyumun yanı sıra iştme duyuma da sahip olmuştu. Sert sesinin beni baştan çıkarmasını ve içimde uyanan baskın itaat isteğini engelleyemiyordum.

Q sol kolumu da kelepçeledi. Beni kolları havada bırakıp biraz geri çekildi. Korkarak aldığım hızlı nefeslerden dolayı göğüs kafesim hızla inip kalkıyordu. "Bunu yapamazsın."

Horoz gibi başını kaldırıp, "Yaptım bile," dedi.

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Yutkunup konuşmama devam ettim. "Bunu yapmak istemiyorsun. İçinde bir şey beni kirli emellerin için kullanmak, beni taciz etmek istemiyor. Hissedebiliyorum."

Q dondu, burun delikleri genişledi. Bir süre öylece durup sessizce birbirimize baktık. Ardından saçlarını avuçladı. "Hiç-

bir şey bilmiyorsun, *esclave*. Bunu yapmayı istiyorum, hem de çok uzun zamandan beri. Acıtacağını düşünüyorsan da yanılıyorsun.” Eğilip kulak kepçeme bir öpücük kondurdu. “Senin canını yakmaktan korkmuyorum. Korktuğum şey içimdeki bu istekle ne kadar ileri gidebileceğim.”

Eğer kollarım bağlı olmasaydı büyük olasılıkla olduğum yere yığılırdım.

“*Maitre, vos invités sont arrivés,*” dedi Suzette. Anlaşılan misafirler gelmişti.

Bana yardım et dercesine yalvarır gibi Suzette’in gözlerinin içine baktım. Kapı girişinde dikiliyordu, hislerinin karmakarışık olduğu yüzünden okunuyordu. Net olarak gördüğüm duygulardan biri arzuydu. Dudaklarını yalayıp gözlerini kaçırdı.

Q eliyle odanın köşesini işaret etti. “İpi çek Suzette.”

Suzette’in gözbebekleri büyüdü. Az önce yüzünde gördüğüm istek yerini şaşkınlığa bırakmıştı. “Emin misiniz *maitre*?”

Q bağırarak emrini tekrar edince Suzette, korkudan sıçrayıp hemen dediğini yapmaya çalıştı. Küçük elleriyle ipi sıkıca tutup tek hamlede çekti.

İple çekilen omuzlarım dikleşirken acıyla çığlık attım. Vücut ağırlığım artık ayaklarımda değil bileklerimdeydi. Podyuma sadece ayak başparmaklarımdan uçları değiyordu, o da zar zor. Yerçekimiyle kelepçeler arasında tutsaktım.

Q podyumdan inip beni incelemeye başladı. Kollarım yukarıda olduğu için göğüslerim dikleşmişti. Zaten pek kapalı olmayan elbiseden vücudumun her yeri görünmeye başlamıştı. Q, “Bizi yalnız bırak,” derken Suzette’e bakmadı bile.

Nefes alamıyordum.

Suzette hemen odayı terk etti, onunla birlikte son umudum

da odanın dışına çıktı. Q önümde durdu, başını kaldırıp bana baktı. Yavaşça orta parmağını ağzına sokup emdi. Gözlerinde daha önce tanık olmadığım karanlık bir bakış vardı. Parmağını büyük bir zevkle yalıyordu.

Hipnotize olmuş gibiydim, dudaklarım kendiliğinden aralandı. Q'ya odaklanmak nasıl olduğunu anlamadığım bir şekilde korkumu azaltmıştı. Sonuçta Q kötü biri olabilirdi ama kesinlikle en kötüsü değildi.

Kalçamdan tutup beni sabitlerken bir rahatlama hissettim. Parmakları sıcacıktı. Usulca parmağını elbisenin kumaşından içeri sokup bacak aramdaki nemli kısma dokundu.

Gözlerimin içine bakarak, "Beni şaşırtmaya devam ediyorsun. Islaklığına bakılırsa parmağımı yalamama gerek yokmuş," dedi.

Parmağını ıslak bacaklarımda gezdirdi. Parmağı vajinamın girişinde durunca yanaklarım yanmaya başladı. Bir sarkaç gibi beni kendine doğru çeki. Elimden bir şey gelmezdi, istediği yere gidecektim. Yüzünü göğsüme bastırıp parmağını içime soktu. Dizlerimin bağı çözüldü, o an beni tutan tek şey kollarımdan çeken ipti.

Diğer elini kalçamın üstünden çekip belime götürdü. Sıkıca belime sarılarak, "Ah *esclave*, hâlâ yalan söylüyorsun," dedi. "Senin aksine bedeninin gerçeği inkâr etmiyor."

Bana ihanet eden bedenime lanet okumak istesem de elimden bir şey gelmiyordu. Q bir maestro edasıyla beni, bedenimi, arzularımı ustaca yönetiyordu. Aniden duyduğum bir sesle kendime geldim.

"Q, görünen o ki bizsiz başlamışsın," dedi bir erkek sesi. Ardından bir diğeri, "Anlaşılan kendini tutamamış, şu nefis parçaya baksana," diye ekledi.

Utançtan yanaklarım kızardı. Dört adam gözlerini açmış Q'nun beni parmağıyla becerişini izliyordu. Q parmağını hızla ve sertçe hareket ettirmeye başlayınca ona mani olmak için bacaklarımı sıkmaya çalıştım. Q'nun dokunuşları kesinlikle ne yumuşak ne de nazikti. Ancak aynı anda hem onun dokunuşlarına hem de adamlara odaklanamazdım.

Q, G noktama baskı yapınca gözlerim hazla kapandı. Duyduğum haz giderek artmaya başlıyordu. Aman Tanrım şu an orgazm olamazdım. Bu şekilde olmazdı. Beni seyreden, duyan, arzulayan dört adam daha varken orgazm olmanın zamanı değildi.

Vajina kaslarım parmağını sıkınca Q, beni soluk soluğa bırakıp parmağını çekti. İpe asılı halde sağa sola sallanıyordum. Durmak için parmak uçlarımla podyuma değmeye çalıştım.

Q geri çekilip bana baktı. Yürürken içimden çıkan parmağını ağzına götürüp emdi. Benim zevk suyumu, benim tadımı, benim özümü emdi.

Kurulanmak istiyordum.

Kasılmıştım, hazla gevşemek isteyen bedenime direnmeye çalıştım. Q'nun kendini beğenmiş bakışları unutulacak gibi değildi. İncindiğimi bildiği halde beni o halde bırakacaktı. *Adi, aşağılık Fransız.*

Kendisini bekleyen dört adamın yanına gidip tek tek ellerini sıktı. Adamlar gözlerini benden ayırmadan davetinden ne kadar memnun olduklarını İngilizce belirttiler. Gecenin anlam ve önemi ben olmuştum. Kimse bana bilgi verme zahmetine girmemiş olsa da adamlar şehvetle bakan gözlerini benden ayırmıyorlardı.

"Aile işini devam ettirdiğinden haberim yoktu Q," dedi bir adam gri bıyığını sıvazlayarak. Gözleri de ırzıma geçmekle meşguldü.

Q'nun kurnaz arkadaşlarıyla kaynaşıp güleceğini düşünüyordum. Ancak Q parmağını adamın göğsüne dayayınca irkildim. "Sakın bir daha bu lanet cümleyi kurma," diye tısladı. "Bu tamamen farklı bir durum."

Adam donup kaldı; erkeklere özgü bir savaş yaşıyordu. Adam kafasını çevirdi. Omuz silkerek, "Madem öyle diyorsun," dedi.

Marka bir kot pantolon ve pahalı bir siyah gömlek giymiş diğer adam, Q ile aynı yaşlarda görünüyordu. Yüzü bana 1920'li yılların film yıldızlarından birini hatırlattı. Jöleli saçları arkaya doğru taranmıştı, porselen gibi pürüzsüz bir cildi vardı. "Q..." diye sözüne başlarken korku dolu gözleriyle bana bakıyordu.

Korku mu? İçimdeki dehşet çarkı dönmeye başladı. Benden neden korkuyordu ki? Aklıma Q'nun bana yaşatacağı türlü türlü kâbuslar gelmeye başladı. Belki de bana, bunu yaşayacağıma keşke ölseydim diyeceğim kadar kötü şeyler yapacaktı.

Q kafasını çevirip kolunu adamın omzuna attı. İki kişi ağır ağır yürüyerek diğer adamlardan uzaklaştı. Q aceleyle adamın kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Tek kelime bile duyamıyordum ama Q'nun bir gözü sürekli bendeydi. 1920'li yılların film yıldızına benzeyen adamsa, Q dediklerinde haklıymış gibi kafasını sallayarak onu onaylıyordu. Bir süre sonra adamın gözlerindeki korkunun yerini hevesli bir bakış aldı.

Adam sırtına hafifçe vurunca Q teşekkür etmek istercesine bir kez kafasını salladı. Ardından diğer misafirleriyle ilgilenmek için adamın yanından uzaklaştı.

Film yıldızına benzeyen adam, Q'nun ardından baktıktan sonra bana doğru yürümeye başladı.

Tam önümde durunca korkudan nefesim kesildi. Safir ma-

visi gözlerini üstüme dikti. Baldırımını tutup sıkınca sendeledim. “Demek son gözdesi sensin.”

Etrafımda dolaştı, parmaklarını popomda gezdirdi. Tam bir tur attıktan sonra diğer baldırımını tuttu. Tekrar önüme geçip göğüs uçlarımdan birini sıktı.

Ayağımla ona vurmaya çalıştım. Ben sallanmaya başlayınca adam bir kahkaha attı. Belimden yakalayıp, parmak uçlarımda dengeye gelmeme yardım etti. Kaşlarımı çattım. Bu kahrolası yerde neler oluyordu böyle?

Film yıldızı kılıklı adam başını sallayarak, “Nedenini görabiliyorum,” dedi. Şifreli yorumunu yaptıktan sonra da arkadaş grubuna katıldı.

Adamların ukala tavırları ve sohbetleriyle yaklaşık on dakika geçti. Söylenen her heceyi, özellikle de Q'nun derin ses tonuyla söylediklerini dikkatle dinlemeye çalıştım. Başıma geleceklerden çok korkuyordum.

Bedenimin Q'nun sesine ve kokusuna anında tepki vermesine nasıl engel olabilirdim ki? İki duyu organımı ele geçirmişti... Bana sadece dört duyum kalmıştı; görme, dokunma, tatma ve içgüdü. Yemin ederdim ki içgüdülerime asla sahip olamazdı, bu kadar iyi çalışan sezgilerimi benden almasına izin vermezdim.

Suzette ve siyah beyaz üniforma giymiş iki hizmetçi, odaya girip leziz yiyeceklerle dolu tabakları yan taraftaki standın üstüne bıraktı. Tabaklarda çoğunlukla elle yenen yemekler vardı; taze krema eşliğinde sunulan somon balıklı atıştırma, zeytin dolması, jambona sarılı karides ve çikolata çeşmesi.

Çikolata çeşmesinin tabanındaki ananas, çilek gibi çeşit çeşit meyveleri ve şekerlemeleri görünce açlıktan midem guruldadı. Q'nun işkence malikânesine geldiğimden beri bir kez bile

tatlı bir şey yememiştim. Daha doğrusu Suzette yememe izin vermemişti.

Evin çalışanları yavan yemekler yiyordu. Daha açık olmak gerekirse şarap, ekmek ve peynirleriyle nam salmış bir ülke insanına yakışmayacak kadar kötü şeyler yiyorlardı.

Adamlar sohbe ara verip açık büfeye gittiler. Tabaklarını doldurduktan sonra yan tarafımdaki kırmızı kabinlere oturdular.

Q kolayca yerine geçtikten sonra daha rahat oturmak için gri ceketinin düğmelerini açtı. Ağzını kocaman açıp zeytin dolmasını ağzına attı. Çiğnemesini, lokmanın boğazından inişini izledikçe midem sırtıma yapıştı.

Sonra diğer adamları da izlemeye başladım. Bir tanesinin büyük bir burnu ve kabarık, siyah saçları vardı. Takım elbisesi üstüne tam oturmadığı gibi, yakasında da bir leke vardı. Q ile karşılaştırıldığında akşam yemeği ve sahne şovu için gelen sıradan biri gibi duruyordu. Q bu adamı nereden tanıyordu ki? Ne kadar karanlık arzuları ya da sapık zevkleri olursa olsun bu adam diğerlerine göre amatör lig oyuncusu gibiydi.

İkinci adam gözlerini benden ayırmıyordu. Hançer gibi delici bakışları kanımı donduruyordu. Hem enine hem boyuna dedikleri türdendi. Özellikle boyu, neredeyse profesyonel basketçilerinki kadar uzundu. Üç numara kadar kısa kesilmiş saçlarından kafa derisi görülüyordu, sağ kulağının arkasında tıksindirici bir yara izi vardı.

Takım elbise yerine sırt ve omuz kısmında on dokuz yazan bir tulum giymeyi tercih etmişti. Bu adamla ilgili hiçbir şey anlam verememiştim. Ortamda çok sırtıyor, Q'nun dünyasına uygun görünmüyordu. Aslına bakılırsa Q'nun hayatına ve yanı-

na en çok yakışan film yıldızına benzeyen adamdı. Sanki o ve Q arasında dostluk denebilecek türde bir bağ vardı.

Kollarıma hızlı kan pompalanması durduğu için ellerim buz kesmişti. Deri kelepçeler bileklerime sürüyor, dövmemse deli gibi kaşınıyordu. Omuzlarıma binen yükü biraz olsun azaltmak niyetiyle kafamı eğip parmak uçlarıma daha sağlam basmak istedim. Ancak yere bir türlü istediğim gibi basamıyordum. Rahatsız pozisyonda durmaktan her yerim ağrımaya başlamıştı.

Q bir kez bile bana bakmadı. Bütün ilgisi yemek dolu tabağında ve Bay Büyük Burun'daydı.

Hal böyle olunca beyaz tulumlu adamın iğrenç bakışları altında kendimi çok yalnız hissettim. Sıcak atıştırılmalık dolu tabağını silip süpürdükten sonra Q'ya, "Hediyeni beğendin değil mi?" diye sordu. Q, korkunç gözleriyle beni tepeden tırnağa süzerek başıyla onayladı.

Kulaklarıma inanamadım, adamın aksanı Fransız değil Rus'tu. Neler olduğunu anlamak için zihnim son hız çalışmaya başladı.

Q yemeye son verip peçeteyle ağzını sildi. Rus oduncuya kıyasla Q'nun hareketleri çok sakın ve kontrollüydü. Q'nun gözlerinde ölçülü bir hoşgörü, başka bir şeyi perdeleyen kısıtlı bir tolerans vardı. "Oui. Çok memnun edici," deyip bana baktı. Ardından, "Onu nereden aldın?" diye ekledi.

Rus adam gururla göğsünü kabarttı. Q'nun benden memnun olması neden onun umurundaydı ki? Q bir şey yapsın diye beni rüşvet olarak önermişti. Ama neydi?

"Bağlantılarımın adını paylaşamam. Ancak şu kadarını söyleyeyim beyaz bir kız rica ettim. Özel tercihlerin olduğunu biliyorum."

Bakışlarım Q'ya kilitlendi, ama o duruşunu hiç bozmadı. Soğutulmuş şarabından bir yudum alıp, "Peki, anlaştık sayabilirsin," dedi.

Rus adam somurtarak, "Sözünü tutacağını nereden bileceğim?" diye sordu.

Q hafifçe yana kaydı. Konukseverliğinde bir değişiklik olduğunu fark edince ürperdim. Q otorite peleriniyle odadaki gölgeleri emmeye başladı. "Benim iş ahlakımdan şüphen mi var?"

Rus adam önce Q'ya sonra bana bakıp çenesini sıktı. "Kontrollatlar ne zamana hazır olur?"

Q zaman kazanmak ister gibi kol düğmeleriyle oynadı. "Üç ay. Bu işler bu kadar sürer, ancak sen sözüme güvenebilirsiniz. Sözüm kanundur."

Rus oduncu burnundan soluyarak omuzlarını çevirdi. Anlaşmadan memnun olmuş gibi bir hali yoktu. Bence elinden de bir şey gelmezdi. Kontrol tamamen Q'nun elindeydi. Adam da benim durumumdaydı.

Gözlerimi kırıştırdım. Orada öylece sallanırken aklımı kaçırmak istemiyordum.

Kısa bir sessizlikten sonra Rus adam ayağa kalkıp çikolata çeşmesinin yolunu tuttu. Q gözlerini kısarak onu izledi. Sonra Büyük Burun ve Gri Bıyık ile konuşmaya başladı. Film yıldızına benzeyen adam araştırmacı mavi gözleriyle bir Q'ya bir bana baktı. Aklında onlarca şey olduğu bakışlarından anlaşılıyor olsa da yüzü ifadesizdi.

Rus oduncunun duruşu beni korkutmuştu. Çikolata çeşmesinin önünde dikilirken Q'ya çok sert baktı. Gözleri kıskançlık, güçlü olma isteği ve açgözlülükle parlıyordu.

Q'ya baktım. Acaba onu Rus adamın arkadaşı değil de düş-

manı olduğu konusunda uyarmalı mıydım? *Neler düşünüyorsun, Tess? Bu seni ilgilendirmez. Hem neden umurunda olsun ki...*

Her ne kadar kendime bile itiraf edemesem de aslında umurumdaydı. Sadece Q'nun değil, kendi güvenliğim için de önemli bir konuydu. Eğer Q beni odadaki Rus gibi adamlara takdim ederse altın varaklı kafesim karanlık bir zindana dönüşürdü.

İstemsizce sallanıyordum. Rus oduncuya bakmak için karın kaslarımı sıktım. Sanki derdi tatlı yemek değil de bir şeyler düşünmekmiş gibi çok ağır hareket ediyordu.

İçgüdülerim bana fısıldamaya başlayınca tüylerim diken diken oldu. Aynı içgüdü Meksika'daki o kafeye girmememizi de söylemişti. İçime doğan şeyler hiç hoşuma gitmemiştir. *Daha ne olabilir? Neredeyse tamamen çıplak bir halde bir tavanda asılısın ve beş sapık adam bir yandan yemek yeyip bir yandan da seni izliyor.*

Olan biten her şey gerçekten berbattı ve içinde bulunduğum durumdan nefret ediyordum. Yine de beyaz tulumlu adamda midemi bulandıran bir gariplik vardı.

Birden Rus harekete geçti. Üstleri çikolata kaplı meyve ve şekerleme dolu tabağını alıp masaya dönecekti ki son saniye fikir değiştirip bana doğru gelmeye başladı.

Uzaklaşmak istiyordum ama bütün çırpınışlarım boşunaydı. İlgisini çekip bunu durdurması için Q'ya baktım. Fakat o başı eğik vaziyette Gri Bıyık'la koyu bir sohbete dalmıştı.

Rus adam podyumun alt kısmında durup bana baktı. Bu kadar yakından ve yukarıdan bakınca cildinde bir sürü akne olduğu ve suratının yağdan parladığı görülüyordu. Kısacık saçlarından buram buram sprey, jöle gibi saç ürünleri kokusu yayılıyordu. Altın kaplama birkaç dişini göstere göstere gülümsedi.

"Privet, krasivaya devushka." Delikli elbisenin üstünden dizimi okşadı. "Az önce söylediğim, 'Merhaba güzel kız' anlamına geliyor," dedi. Sesini duyunca korkum tavan yaptı. Dokunduğu yer böcek ısırımı gibi karıncalandı. Cildimin kusma gibi bir imkânı olsa kesin yapardı.

Bir kez daha Q'ya baktım. Bu adamın bana dokunmasına izin verdiğine inanamıyordum. Durumumu fark etmiş ya da umursuyor gibi görünmüyordu. Yüzü diğer tarafa dönük, elleri masada Büyük Burun'un söylediklerini onaylıyordu.

Beni abaza bir pisliğin katlanılması imkânsız dokunuşlarıyla baş başa bırakmıştı. Bu adamın Q'nunki gibi hassas ve tutkulu bir şehvetten ziyade vahşi bir hayvanın azgınlığıydı. Acı verecek, canımı yakacak bir cinsel güdü taşıyordu. Çılgınlıklarımın bile ona zevk vereceğinden zerre kadar şüphem yoktu.

Sadistçe gülümseyerek tatlı tabağından aldığı erimiş çikolatayı baldırına sürdü. Çikolata çok sıcaktı.

Q yana kaydı ama dönüp bana bakmadı. İçimden deli gibi çılgılık atmak geliyordu, fakat başıma daha büyük bir bela açıp açmayacağımdan emin olamıyordum. Belki de Q, Rus adama istediğini yapma izni vermişti de ben fark etmemiştim.

Rus oduncu sırtarak şekerleme dolu tabağı yere bıraktı, ancak çikolata koyduğu küçük kâseyi eline aldı. *Kabretsın!*

"Sakin yapma! Beni rahat bırak lanet olasıca," dedim titrek bir sesle.

Q'nun yeşil gözleri bana bakmaya başlayınca bir rahatlama hissettim. Bu adamın bana sataşmasına izin vermeyecekti.

Q ile aramda sıcak bir bağ kurulunca dudaklarım aralandı. Ancak Q birden arkasını döndü.

Kalbim durma noktasına geldi, uğradığım ihanet çok ağırdı.

Bedeninin diğer tarafa ufacak bir dönüşüyle beni kaderime terk etmişti.

Rus adam tombul parmaklarıyla baldırımdan tutarken gözlerim yaşardı. Beni sabit tutarak büyük ıslak diliyle tenimdeki çikolatayı yaladı. Pis tükürüğünü tenime ve elbiseye bulaştırdı.

Tiksintiyle ürperdim. Ondan kurtulmaya çalıştım ama bacacağımı daha çok sıktı. "Direnme güzel kız." Kâsedeki çikolatadan birazını ayağıma döktü, sonra yere eğilip çikolatalı parmağımı emdi. Ona tekme atmaya çalıştım, fakat bunun için ayaklarımın yerde ve sabit bir pozisyonda olması lazımdı. Film yıldızı adamda olduğu gibi kontrolden çıkıp sürekli dönmek istemiyordum. Gerçi o bana karşı daha nazik davranmış ve durmama yardım etmişti. Bu Rus pislik muhtemelen beni özellikle döndürüp bana eziyet edecekti.

Rus adam ayağa kalkıp karnıma çikolata sosu serpti. İpe asılıp bacak kısmıma gelsin diye uğraştım, ama yeterince hızlı olamadığım için çikolata karnımın biraz aşağısına denk geldi. Kasıklarına çok yakın olduğu için oldukça tehlike arz eden bir yerdi.

"Yeterince aşağısı değil, değil mi güzel kız." Bir hayvan gibi böğürerek beni ağzına doğru çekti. Pis, ıslak diliyle çikolatayı yalamaya çalışırken sürekli kıpırdandım. Kafasını hareket ettirirken kısa bir an dili klitoris bölgeme değdi. Pis, iğrenç bir yaratık tarafından yalanmanın verdiği utanç ve mide bulantısından oracıkta ölmek istedim.

"Sen aşağılık bir piçsin. Bundan paçayı kurtaramayacaksın." Boğazını kesip, hantal bedenini krematoryuma* attığımı hayal ederek dokunuşlarına katlanmaya çalışıyordum. Q'nun ayart-

---

* Ölülerin gömülme yerine yakılması gerektiğini düşünen bazı dini inanışlara göre cesetlerin yüksek sıcaklıkta yakıldığı yer. (Çev. N.)

ması sonucu ıslanan bedenim kupkuru ve isteksizdi, midem bulanıyordu.

Birden bir şey fark ettim. Yaptığı onca şeye rağmen bedenim Q'ya tepki vermişti, çünkü bana bunları yapan o idi. Ancak başka biri dokununca anında kendini kapatmıştı. Eğer beni yalayan bu iğrenç Rus değil de Q olsaydı, uğradığım erotik işkenceden ötürü ondan nefret etsem de gizliden gizliye zevk de alırdım. Bu dev Rus'un her şeyi beni tiksindiriyor, yakınımnda olması düşüncesi bile beni cinsellikten soğutuyordu.

Q ile bu adamı karşılaştırınca yaşadığım aydınlanma bana aynı anda iki farklı duygu hissettirdi. Hem işkenceye uğradığım için öfkeliydim hem de yaşadığım şeyin nedenini keşfetmekten ötürü rahatlamıştım. Bedenim Q'yu arzuluyordu ama ondan başkası için böyle bir arzu söz konusu değildi. Acaba haberim bile olmadan beni bu kadar iyi mi eğitmişti? Ya da dokunma duyumu ona gönüllü olarak mı sunmuştum? *Lütfen, o duyunu da ele geçirmesine sakın izin verme.*

Rus adama duyduğum nefret asla sönmeyecek, hatta dünyayı kül edecek kadar büyük bir ateşti. Hâlbuki Q'ya olan öfkem saniyesinde yatışıyor, hiçbir yeri yakmayıp sadece beni eriten bir ateş olmaktan öteye geçemiyordu. Hayatımı çaldığı için Q'dan nefret ediyordum, ama nefretim bana sahip olmasın diye kendimi öldürecek kadar değildi.

Rus adam şişman parmaklarıyla baldırlarımı aralarken ağır nefesinden sarımsak kokusu yayıldı. Beni itince dengemi kaybedip sallanmaya başladım. Podyuma çıkıp sallanan bedenimi yakaladı. Yüzümü diğer tarafa çevirdi. Kendisini Q ile arama yaparak beni Q'dan uzak tutmaya çalıştı.

Diğer tarafa dönünce hayatımda gördüğüm en fantastik du-

var resimlerini gördüm. Kahverengi ve siyahın farklı tonlarında bir serçe sürüsü duvarı süslüyordu. O kadar gerçekçiydi ki şiddetli fırtınadan uzağa uçmak için kanat çırpışlarını duyabiliyordum. Mavi gökyüzünde özgürce uçan kuşları görünce ben de aynı özgürlüğe sahip olmayı diledim. Sürüde sayamayacağım kadar çok kuş vardı ama her biri kendine has özelliklerle ve mükemmel yaratılmıştı, her biri özel ve özgürdü.

Rus adamın eli göğsümü kavrayıp sertçe sıktı. Ağzı kulağıma çok yakındı.

Bağırarak için ağzımı açtım, Q'dan bana yardım etmesini isteyecektim. Ancak büyük bir el buna engel oldu. Tıpkı deri ceketli adam gibi ağzımı ve burnumu aynı anda kapattı.

Ciğerlerim patlayacak gibiydi, mücadele ettim. Çaresiz çırpınırlarım sonucu cinsel organı popomun arasına değdikçe kıkır kıkır gülüyordu. Gözlerim uçan serçelere kaydı. Keşke benim de kanatlarım olsaydı da uçup gidebilseydim. Resme odaklanıp zihnimi o ortamdan uzaklaştırabilmeyi ümit ettim, bari zihnim özgür kalsaydı...

Cebinden çıkardığı bir şeyi karnıma dayadı, buz gibi soğuk ve keskin bir şeydi. Ne olduğuna bakmaya çalıştım, kalbim gümgüm atıyordu.

"Sus küçük fahişe. Bu ikimizin arasında. Biliyor musun bana çok pahalıya mal oldun. Şöyle bir tadına bakmak hakkım değil mi?" Şişman eliyle karnımın altından tuttu. Elbisemi yırtarken çıkan sesle dehşete düştüm. Aşağıya bakmaya çalıştım. Elbiseyi parçalayan buz gibi şey de neydi?

Elindeki şeyle sert bir hamle daha yapınca elbisenin metal askısı parçalandı, elbise artık popomu sarmıyor gibiydi.

Kulağıma yaladığı sırada elindeki avcı bıçağını gördüm. İle-

yerek daha çok debelendim. Bıçağın üstünde pas lekeleri vardı ama uç kısmı gayet keskin ve parlaktı. "Kıvrınmayı bırak küçük balık. Seni kesmeyeceğim." Bıçağı elinde çevirdi. Keskin metal kısmı nasırlı avucundaydı, ahşap sapıysa yukarı bakıyordu.

Kahretsin!

Önsezilerim avaz avaz bağıırıyordu. *Beni bıçağın sapıyla becerecek!*

Elimden geldiğince güçlü inlemeye başladım, yardım çağırmak için ciğerlerimdeki bütün oksijeni tükettim. Q öfkeyle emrederken bayılmak üzereydim. "Victor hediyemi bırak."

Kelimelerin gücüyle bir an rahatladım. Q başıma kötü bir şey gelmesine izin vermeyecekti. Bundan emindim. Beni kendi sapkın zevkleri için saklamak isteyeceğini ümit ediyordum, bu konuda ona güvenmek istiyordum.

"Sadece sarılıyordum, Bay M. Birazdan onu bırakırım." Omzumun üstünden Q'ya baktı, şüphesiz ki yüzünde sahte bir tebessüm vardı. Kalçamla ona vurmaya çalıştım. Dengesini kaybetsin diye ona tekme atıyordum ama yerinden kıılmadım bile.

Çok gergindim, sabırsızlıkla Q'nun bana yeterince dokunduğunu, beni bırakmasını söylemesini bekledim. Ama hiçbir şey demedi.

Q'dan ses çıkmazken, Rus adam kulağıma kıs kıs gülererek, "Hesaplarıma göre biri beni durdurana dek yaklaşık otuz saniyemiz var..." dedi.

Nefes alacak bile vaktim yoktu. Bileğimdeki GPS'in arkasına botunu sıkıştırıp zorla bacaklarımı ayırmaya çalıştı. Bütün ağırlığımı yüklenip bıçağın sapını vajinamın girişine dayadı.

Debelendim, mücadele ettim, savaştım ama çabalarım boşaydı. Üstüne sineklikle vurulan bir sinek kadar çaresizdim.

“Aslında bunun benim kamışım olmasını dilerdim ama bununla da idare edebilirim,” diye mırıldandı. Şişman avucunun altındaki ağzımı açtım ve var gücümle bağırdım. Ancak ciğerlerim patlama aşamasına gelmesine rağmen hiç ses çıkaramadım. Üstüme abandı. O kadar kuruydum ki ahşap saptaki her pürüzü, tahtanın dokusunu ve acısını sonuna kadar hissettim.

Acıdan gözlerim kapanıyordu, ölmek üzere gibiydim. Ancak içimdeki öfke, işte o hâlâ kanımdaydı ve ölmeme izin vermiyordu. Çaresizliğimden aldığım gücü hiddetime ekledim ve kurtulmak için mümkün olan her şeyi yaptım.

Ben yaralı bir hayvan gibi saldırdıkça Rus pislik homurdandı. Dönmeye çalıştım, ona bir tekme attım.

Adamın elinden kurtulacağım diye kendimi öldürtmeyi bile göze almıştım. Ne olursa olsun bunu yapmasına izin veremedim, canım pahasına bile olsa. Çünkü çok acıyordu. Canım çok yanıyordu. Q beni kurtarmadı, bu aşağılık herifin bıçağın sapını içime sokmasına izin verdi.

Birden bir silah sesi duydum. Sonra düştüm, düştüm, düştüm... Kelepçeler bana engel olana dek yere düştüm. Başımı omuzumun üstünde tutacak gücüm kalmamıştı. Nefes almaya öyle açtım ki alabildiğim kadar oksijen almaya çalıştım.

Rus adam böğürerek tecavüz aleti bıçağıyla podyumdan aşağı düştü. Bacağını, beyaz tulumundan fişkırان kanın olduğu yeri tuttu.

“Lanet olsun!” diye bağırdı.

Q öfkeden kuduruyordu. “Evimden hemen defol!” Kolunu öne uzatmıştı, elinde küçük gümüş renkli bir silah vardı.

Başım dönüyordu, beynimin içi karmakarışıklı. Q'nun bir silahı vardı. Q, Rus adamı vurmuştu.

Diğer konuklar telaşla kapıya koştu. Bir tek film yıldızına benzeyen adam kaldı. O da sinirle Q'nun arkasında dikiliyordu.

Q bağırarak, "Franco! Misafirlerimiz gidiyor, kapıya kadar eşlik et," dedi.

Yeşil gözlü koruma bir anda kapıda belirdi ve herkesi iterek dışarı çıkardı. Ardından odaya geri dönüp Rus adamı ayaklarından çekerek götürdü. Onlar gittikten sonra 1920'li yılların film yıldızına benzeyen adam, elini Q'nun omzuna koydu.

Q birden sıçradı, arkasını dönüp silahı doğrulttu. "Putain, Kes şunu Frederick. Ne yaptığımı biliyorum. Git buradan."

Adam kaşlarını çattı, Q'nun dediklerine inanmadığı belliydi. Ancak bir süre sonra dediğin gibi olsun der gibi kafasını salladı ve kapıya yöneldi.

Odaya derin bir sessizlik çöktü. Bu sessizliği bozan tek şey Q ve benim güçlüğükle aldığımız nefeslerdi. Kollarımdan asılı halde sallanıyor, gözyaşlarım yüzünden çevremi buğulu görüyordum. Kendimi yukarı çekecek gücüm yoktu, omuzlarım sızlamaya başlamıştı. Ancak bedenimin çektiği acıların hiçbiri içimdekiyle boy ölçüşemezdi. Yaşadığım ilk şoku atlatmış olsam da beynimde bir yer aynı acıyı tekrar tekrar yaşıyordu.

Q, bunun olmasına nasıl izin verebilmişti? Lanet olsun ben onundum ama o beni korumamıştı. Başka bir adamın benim canını yakmasına izin vermişti.

Paramparça olmuşum, son seferinde içine düştüğüm zor durumdan kurtulmama yardım eden o boşluğa, o sükûnete erişmek istiyordum. Ancak ne yaparsam yapayım zihnim özgür kalmıyor, özgür kalmayı bırak yaşadığım travmadan başka bir şeye odaklanmıyordu. Zihnim yaralanmıştı, yenilmişti.

Sanırım bir an kendimden geçmiştim. Tekrar kendime geldi-

ğimde bedenim güçlü kollarda, yanağım ise sıcak bir omuzdaydı. Turunçgil ve sandal ağacı kokusunu tekrar duymak aynı anda hem içimdeki özlemi uyandırmış hem de yaşadığım dehşeti hatırlatmıştı.

“*Je suis tellement désolé*,” diye fısıldadı işkencecimin sesi. Durmadan saçlarımdan öpüyordu. Onun kollarındaydım. “Seni koruyacağım. Her şeyi düzelteceğim.”

Ses tonu kafamı karıştırdı. Sesinde acı, keder ve hepsinden baskın bir pişmanlık vardı.

Neden üzgündü ki? O adamın istediğini yapmasına izin veren de kendisi değil miydi? Bütün olanların suçlusuzluğu o idi ve onun çektiği acı umurumda değildi, ne hissettiğini bilmek dahi istemiyordum. Benim acım bana yetiyordu. Onun kahrolası özrünün hiçbir değeri yoktu.

Ona vurmama yetecek kadar güç toplamaya çalıştım. Ona, avaz avaz bağırarak hayatım boyunca kimsenin beni bu denli yaralamadığını söylemek istiyordum. Öz ailemin bile bana cüzmamlı muamelesi yaptığı düşünülürse bu gerçekten büyük bir başarıydı.

Ancak içimden geçenleri söyleyemeden zihnim yeterince yorulduğunu düşünmüş olacak ki çalışmalarına ara verme kararı almıştı, kendimden geçmiştim.

---

* Fr. Özür dilerim. (Çev. N.)

On Dördüncü Bölüm

Sinek kuşu

Sabah rahmimi kemiren bir ağrı ile uyandım. Kanamam olduğu için bacaklarım kan içinde kalmıştı. Ilık bir duş alarak dün geceye dair bütün anılarımı ve yaşadığım korkuyu bir kafe-se hapsedmeye çalıştım. O geceyi bir daha hatırlamak istemiyordum, tamamen unutmalıyım. Kâbuslarımda bile o gece eksikti, sanki hiç yaşanmamış gibi bazı kısımlar silinmişti. Bazı insanlar kaçmanın kötü bir fikir olduğunu düşünebilir; bana göre kaçmak akıl ve ruh sağlığımı korumanın, hayatıma odaklanmanın tek yoluydu. Tekrar tekrar aynı ıstırapı çeken, kendine acıyan yarı deli biri olmaktansa kaçmayı yeğledim.

Devekuşu gibi kafamı kuma gömmüştüm ama bu bana özgürlüğümü vermiş, ruhumu acıtan olaylara karşı bağışıklığımı güçlendirmişti. Bedenen zarar görmüş olsam da çektiğim tek acı bu değildi. O yüzden acımı hayatımın merkezi yapmayı reddettim. Her şey bir yana beni en çok inciten şey zaten bedenen yaşadığım acı dolu deneyim değildi, içimdeki en büyük yarayı açan Q idi. Beni büyük hayal kırıklığına uğratmıştı.

Köle ve sahibi arasındaki hastalıklı hiyerarşi kapsamında de-

ğerlendirildiğinde, benim can güvenliğim ve iyiliğim onun güven-
cesi altında olmalıydı, ama o başıma gelenlere göz yummuştu.

Bu eve geldiğimden beri bana onlarca şey yapmıştı. Ancak
dün gece yaptığı en kötüsüydü. Dün gece yaptığı şeyin içimde
tamiri mümkün olmayan bir hasar bırakmasını beklerdim. Öte
yandan yaşadıklarım beni daha da güçlendirmişti. Artık gitme
zamanı gelmişti. Ben çok daha iyi bir hayatı hak ediyordum.
Hastalıklı piçlerin nesnelere bana tecavüz ettiği ya da Q'nun
akıl oyunları ile kafamı ve ruhumu karıştırdığı bir hayattan daha
iyisine layıktım. Hiçbir şey bu cehennemden kurtulup tekrar
normal insanların arasına dönmeme engel olamazdı.

Dehşet gecesinin üstünden tam dört gün geçmişti. Bu süre
zarfında Suzette bir kez bile benimle göz göze gelmedi. Q yine
ortalardan kaybolmayı seçmişti. Müziğin sesi her zamanki gibi
çok açıktı, şarkı sözleri buradan kaçma fikrini destekliyordu
adeta. Hoparlörlerden kendinden nefret etme ve pişmanlık te-
malı Fransızca şarkılar duyuluyordu.

*Mes besoins sont ma défaite. Je suis un monstre dans une
peau humaine.*

Arzularım beni çökertiyor, ben insan derisi altına
gizlenen bir canavarım.

Çalan şarkılardan nefret ediyordum. Tıpkı diğer insanlar
gibi Q'nun da hataları ve acıları olduğunu anlatan şarkıları
duymak istemiyordum. Onun yerine sert, öfkeli ve intikam dolu
şarkıları tercih ederdim. Bir kez böyle bir şarkı duymuştum ve
kaçma isteğim daha da artmıştı. Sözleri şöyleydi:

*Et je vais prendre ce que je veux et payer mon propre d sir.
Cauchemars de ma solitude. L'obscurit  pour un ami.*

İstediyimi alacağım ve arzularımın bedelini ödeyeceğim.
Yalnızlığıma karşılık k busları,
Dostluk içinse karanlığı yaşatacağım.

Q'nun evinde kalmaya devam ettikçe Fransızcam daha da düzeldi. Özel bir çaba sarf etmediğim halde paslı Fransızca bilgilerim güncellendi. Artık kaşlarınımı atıp duyduklarımın anlamını merak etmiyor, acemi tahminler yürütmek yerine söylenen cümlelerin anafikrini kolaylıkla anlıyordum.

Suzette'i ve arkadaşlığını çok özlemiş olsam da yalnız kalmama çok da  z lm yordum. Tek başına bırakılmak odaklanmamı sağlıyordu.

Temizlik numarasıyla girdiğim kütüphaneyi silah ya da o tarz bir Şey bulabilme ümidiyle didik didik aramıştım. Ayağımdaki GPS cihazını kesmek için zarf bıçağı, makas ya da o tarz bir alet işimi görürdü. GPS'i çıkarmadan buradan kaamazdım, Q beni anında enselerdi.

Kaçış planım çok da iyi tasarlanmış bir Şey değildi. *Görevimiz Teblike* filmindeki gibi Q'yu rehin alıp beni serbest bırakmasını sağlamak gibi bir düşüncem yoktu. Kaçmak için elimde sadece bacaklarım ve mutfaktan gizlice aşırdığım birkaç elmam vardı. Böylesine büyük bir malik nede yaşamak insanda özgürlük ya-nılsaması uyandırıyor. Sanki silah aramak için istediğim yere gidebilir, evin içinde dilediğim gibi dolaşabilirmişim gibi geli-yordu. Ancak durum hiç de göründüğü gibi değildi.

Korumalar  st katlarda devriye geziyordu, yatak odalarına

girmem yasaktı. Bahçedeysen siyah takım elbiseli adamlar soğuga rağmen etrafı sürekli kolaçan ediyorlardı, ne zaman camdan dışarı baksam nefeslerinin yarattığı buharı görüyordum.

Sadece kütüphaneye, giriş salonuna, mutfağa ve yatak odama girme iznim vardı. Evin devasa büyüklüğü düşünülünce benim girebildiğim kısımların toplamı ancak küçük bir kafes ederdi. Eğer burada kalacaksam biraz daha gözlem ve araştırma yapmalıydım. Mesela Q nerede uyuyordu? Diğer odalarda ne vardı? Rus pisliğin bana zarar verdiği podyumlu oda gibi başka oda var mıydı, ya da daha kötü şeyler için kullanılan başka odalar?

Artık hiçbir şey umurumda değildi. Burada yeterince uzun kalmıştım. Burada küçük hanım rolü oynayarak Brax'in ya da polislerin beni kurtarmasını bekleyemezdim. Çünkü Brax ya da polisler asla gelmeyecekti. Buradan kurtulmak sadece benim elimdeydi ve ben gitmeye hazırdım.

Elimde toz fırçasıyla kütüphaneden çıktım. Henüz keskin bir alet bulamadığım için hayal kırıklığı yaşıyordum.

Turunçgil ve günah kokusu burnuma gelince kalbim hızla atmaya başladı. Q yakınlarda bir yerdeydi.

"*Je suis allé trop loin, Suzette.*" Çok ileri gittim diyordu Q. Sesinde kendini affetmeyen, pişman ve gizemli bir hava vardı.

Bir top gibi büzülüp saklanmak istedim. Birileri konuşurken gizlice dinlemekten nefret ederdim. Çocukken ne zaman bir konuşmaya kulak misafiri olsam, duymayı hiç istemeyeceğim kadar kötü ve kırıci şeyler işitirdim. Günlerce duyduklarımı hazmetmeye çalışırdım. Genelde konular hep aynıydı, beni istememeleri, baş belası ve ayak bağı gibi görmeleri falan.

Bir keresinde çok ağır grip olmuşum. Ben hasta hasta yatar-ken ailem beni evlatlık verme konusunu konuşuyordu. Bu yaşta

hasta bir çocukla uğraşmak istemiyorlar, masum bir kız çocuğu yerine kendilerine vakit ayırmayı tercih ediyorlardı.

Suzette cevap verdi, sesi mavi renkli kadife merdivenlerin arka tarafından geliyordu. Orası oyun odasına giden gizli kapının olduğu bölümdü. "Kırılmadı. Onu görmelisiniz *maitre*. Gözlerinde hâlâ aynı ateş var." Havada tutku kokusu vardı, ben-den bahsediyorlardı. Bedenim beni boykot ediyordu. Oradan uzaklaşmak istiyordum ama hareket edersem beni duyarlardı. O zaman Q ne yapardı?

Q, tam duyamadığım bir şeyler mırıldandı.

"Siz o Rus gibi değilsiniz. Bunun sizi durdurmasına izin ver-meyin. Size nefretten daha farklı şeyler hissediyor. Lütfen bana inanın. Kadınlar, bir kadının bir adamı arzulayıp arzulamadığı-nı bilir."

Q kıs kıs güldü. "Beni arzuluyor musun, Suzette?"

Suzette imalı imalı kıkırdadı. "Arzuladığımı biliyorsunuz. Ancak ben aynı zamanda verdiğiniz sözü tutma isteğinizi de çok takdir ediyorum. Bu yüzden hayatınıza devam etmeniz gerektiğini düşünüyorum." Sesindeki uysallık, hüznün ve kabullenmişli-ği duyunca onun adına üzüldüm.

Q insafsız, gaddar biriydi, hangi şeytanlarıyla mücadele etti-ğini umursamıyordum. Hiçbir şey yaptığını haklı gösteremezdi. Peki, onu başkasıyla düzüstüğünü düşünmek neden içimde kıs-kançlık uyandırıyor? Hakkında hiçbir şey bilmiyordum, yine de bedenim hep daha fazlası için yanıp tutuşuyordu.

Eğer Suzette benim tarafımdaysa niçin dört gün boyunca benimle tek kelime etmemişti? Hâlâ benimle arkadaş olmak istediğini göstermiş olsaydı, ben de içime kapanıp özgür kalma planlarıma bu denli gömülmezdim.

Aniden gözlerim fal taşı gibi açıldı. *Bunu demek istemiyorsun, Tess.* Bunca olandan sonra burada kalmayı nasıl düşünebilmişim?

Aklıma gelenleri reddetmek istercesine kafamı salladım. Hayır, bunun mümkünatı yoktu. Burada kalamazdım. İhtiyacım olan tek şey saniyelik bir kaçma fırsatı yakalamaktı, hemen gidecektim. Tıpkı duvardaki serçeler gibi Q'nun beni bulamayacağı kadar yükseklere uçacaktım.

“Yeter. Bu konu hakkında konuşmayacağım,” dedi Q, bu kez ses tonu az öncekine göre daha sertti. Bir giysi hışırtısı duyduğum gibi kütüphaneye gittim, bir kitap rafının yanına saklandım. Kapının önünden geçen Q'nun silüetini gördüm, dışarı çıkıyordu. Kapı açılınca içeri gün ışığı girdi, peşinden koşmak istedim. Koşarak açık havaya çıkmayı, bu kafa karıştırıcı, korkunç yerden uzaklaşmayı diledim.

Dışarıda bir araba bekliyordu, ancak Q arabaya binmedi. Uzun adımlarla yürüyüp gözden kayboldu.

Kımıldamadan durmayı sürdürdüm. Suzette'in bağırdığını duydum. “Ben köye gidiyorum, Bayan Sucre. Bugün yarım gün izinliyim. Dışarıda halletmem gereken bazı işlerim var.”

Bayan Sucre'in cevabını duymadım ama sanırım onun için de bir sorun yoktu. Kalbim dörtmala koşan bir at ritmiyle atmaya başladı. Suzette evden ayrılıyordu. İşte beklediğim fırsat! Böyle bir fırsat tekrar elime geçmeyebilirdi. Köy demek insanlar demektir. Sayıca çok insan da güvenlik anlamına geliyordu.

Suzette söylenerek ayağını yere vurdu, anlaşılabilir açığı onu çağırıyordu. Bir an bile kaybetmemek için olimpiyat koşucusu gibi hızla giriş salonuna gittim. Heyecandan titreyen parmaklarımla ön kapıyı açtığım gibi koşarak buzdan kayganlaşmış merdiven-

leri indim. Hemen arabaya ulaşmalıydım. *Lütfen, anahtarlar üstünde olsun.*

Dondurucu soğuğa rağmen kış güneşi gözlerimi kamaştırdı. Açık havanın ferahlığı içime bir mutluluk ve ümit saçtı. Kendimi kurtarabilirdim. Tess, hayatta kalmayı beceren kadın.

Kanımdaki adrenalin maksimum seviyedeydi, anahtarlar yerinde mi diye baktım.

Hiçbir şey yoktu.

Kahretsin! Özgürlüğüme doğru gitmek için arabayı kullanamayacaktım ama Suzette'in kullanacağı arabaya kaçak binebilirdim. Cesaretimin kırılmasına izin vermedim, hemen arka kapıyı yokladım. Açık olduğunu görünce sevinçten ağlayabilirdim.

Arabanın arkasına binip, ayak koyulan bölüme sığmak için iki büklüm oldum.

Suzette'in merdivenlerden inen ayak sesleri duyuldu. *"Bonjour, Franco. Beni köye sen mi bırakacaksın?"*

Ah, kabretsin! İçimden geçeni sesli söylememek için elimle ağzımı kapattım. Neden Suzette kendi kullanmıyordu ki? Yoksa Q'nun yanında çalışanlar bile korumasız bir yere gidemiyor muydu? Kalbim yerinden fırlayacak gibi hızla atıyordu. Bir sürü aksilik olabilirdi... Franco beni yakalardı, Q da bana ağır bir ceza verirdi.

"Sorun değil. Zaten birkaç paket sigara alacaktım, yani zamanlaman harika." Franco'nun sesi dostça ve dünya üzerinde hiçbir derdi yokmuş gibi iyimserdi. Anlaşılan işverenin kadınlara yaptığı şey onun pek de umurunda değildi.

Suzette ön koltuğa oturup eliyle üniformasını düzeltti. Franco da şoför koltuğuna geçti. Siyah renkli kırışık takım elbisesinden bile belli olan kaslarım görünce kaçma ümitlerim azaldı.

Araba çalıştı, motor sesi dişlerimi titretti. Franco vitese takıp arabayı hareket ettirirken daha da küçülmeye çalıştım. Araba çakıl kaplı yolda giderken epey gürültü çıkıyordu. Üç atlı büyük çeşmeyi de ardımızda bırakıp yola devam ettik.

Arabayla gittiğimiz her saniye aklımı kaçırma noktasına daha da yaklaştım. Bütün çabalarım boşa gidebilirdi ama olur da başarılı olursam, Q'yu bir daha asla göremeyecektim. Ne bir daha sesini duyacak ne de kendine has kokusunu içime çekebilecektim. İçimde bir yerde, çok derinlerde ince bir sızı, garip bir huzursuzluk vardı. İki duyu organımın kontrolünü elimden aldığı için ondan nefret ediyordum, aslında belki de üç demeliydim. Bedenimin ihtiyaçlarını, arzularını kontrol eden, erotik hazlar için zihnimi feda ettiren bir yönetici, bir efendi gibiydi. Onun yüzünden kaç kere kendi bedenim bana ihanet etmişti, fakat bu kadarı yeterdi.

Her fren sesiyle içimi bir heves ve hayal kırıklığı karışımı bir duygu kaplıyordu. Hayatımın tek sahibi yine ben olacaktım. Bedenim eskisi gibi faaliyet göstermeyen bir yanardağ olacak, gizli arzularını herkesten saklayacaktı. *Ama ben onu istiyorum!* Q insan kılığında bir canavardan başka bir şey değildi. Hatta şarkı seçimine bakılırsa kendisi bile bunun farkındaydı. Adamın birinin bana bıçağın sapıyla tecavüz etmesine izin verdiyse, kim bilir bir sonraki sefer neler yapardı.

Q'ya nefretten başka bir şey hissetmem mümkün olamazdı. Suzette kesinlikle yanılıyordu; içimde Q'ya karşı tiksintiden başka bir şey yoktu. Kaybettiğim duyularımı zamanla tekrar kazanabileceğimi ümit ediyordum. Yaşadığım bu kâbusu eninde sonunda unutacaktım.

Cehennemden kurtuluşa giden yolda ilerledikçe endişelerimin altından, heyecan baloncukları çıkmaya başladı.

Suzette ve Franco bir süre hiç konuşmadılar. Ben de gizlendiğim yerde olabildiğince sessiz nefes almaya özen gösterdim. Yanında hiç şahsi eşya olmadan seyahat etme fikri garip gelmişti. Param, kredi kartım ve pasaportum olmadan ne kadar uzağa gidebilirdim ki?

Pasaportum ve cüzdanım Cancun'daki otel odasında kalmıştı. Brax ve benim geri dönmediğimiz fark edilince otel görevlileri muhtemelen hemen odayı boşaltmıştır diye düşündüm. Acaba Brax geri dönmüş müydü? Eve gitmek üzere yola çıkmışken onun ölmüş olma ihtimalini aklıma bile getirmek istemiyordum. Hayatta olmalıydı, ölüsüne değil dirisine ihtiyacım vardı. O sahip olduğum, değer verdiğim tek insandı. Eğer onunla olmayacaksam kime kavuşmak için buradan kaçıyordum ki?

İçinde bastırдыңın şeyleri rahatça ifade edebildiğın bir hayatı bırakıyorsun, Tess.

Bu açıdan bakmak içimi sızlattı. Q'nun esareti altında yaşarken daha önce hiç olmadığı kadar canlı hissetmiştim. Onun aşağılık biri olduğu ve kanunlara uygun davranmadığı doğrudu, ama her şeye rağmen o bana *yaşadığımı* hissettirmişti.

Bu kâbusu yaşamamın sebebi hastalıklı ve sapkın düşüncelerimdi, yani tek suçlu bendim. Ancak Q, Brax'le yaşadığım hayatın eksik olduğunu göstermişti. Brax bana elinden geldiğince ilgili davranmıştı, fakat beni asla istediğim gibi tahrik etmemiş, kanımı alev alev kaynatmamıştı.

Arabanın arka tarafında yerde oturup kendini sahibim sayan adamdan kaçarken, hayatımı kapsamlı bir değerlendirmeye tuttum. O kadar uzun süredir kendimi inkâr ediyordum ki bunun olması neredeyse kaçınılmazdı. Brax'i sevmiştim, bunu inkâr edemezdim. Ancak ona duyduğum sevgi kardeş sevgisinden çok

az farklıydı. Arkadaş sevgisi de denebilirdi. Hiç bitmeyecek ya da tükenmeyecek türden bir sevgiydi. Brax'i sevmiştim, çünkü o beni kalbine ve hayatına almıştı. O beni yanında istediği için onunla kalmış, içgüdülerime kulak verip ruhuma dokunacak adamı aramaktan vazgeçmiştim.

İçimde uyanan suçluluk duygusu beni yere daha da yapıştırdı. Kendime yalan söyleyerek Brax'i ne kadar da kırmıştım. Gözümden birkaç damla yaş süzülünce burnumu çekmemek için kendimi zor tuttum. Bir şeyden emindim; eğer Brax hâlâ hayattaysa kendimi ona affettirecek, her şeyi telafi etmeyi hayatımın amacı haline getirecektim. Beni Meksika'da kurtaramamış olmasını mazur görüp onun hep istediği gibi tatlı ve uysal bir prenses olacak, bütün ilgimi ona verecektim.

Suzette ve Franco havadan sudan konuşmaya başladılar. Kafamdaki kötü anıları görmezlikten gelip ne dediklerini anlamaya çalıştım. An itibariyle üzücü şeyler düşünmemeliydim. Her an kaçmam gerekebilirdi, sürekli kendimde ve hazır olmalıydım.

Pencereden bakarken çitler, arsalar, büyük ağaçlar ve tepeler gördüm. Buradaki doğa harikaydı, dışarıdaki manzara ressam elinden çıkmış kadar güzeldi. Bu kadar bakir ve masum bir tabiatın ortasında yaşadığı halde, Q'nun böylesine karanlık ve kötü biri olması inanılır gibi değildi.

Sürekli virajlı yollarda gitmek midemi bulandırdı, gözlerimi kapatıp geçmesini bekledim.

Bir süre daha yola devam ettik, belki yirmi dakika belki de daha fazlaydı. Ardından araba yavaşladı. Suzette, "Beni *Rue La Belle*'de indirir misin?" diye sordu. "Çok kalmam."

Franco tamam der gibi mırıldandı. Birkaç dönüş daha yaptıktan sonra köyün işlek bir yerine geldik. Gevezelik yapan insan

sesleri ve trafik beni çok heyecanlandırmıştı. İlk kez özgür olmaya bu kadar yakındım.

Gözlerimi açma cesaretini gösterdim. Yayalar arabanın yanından geçiyor; şirin, tarihi binalar Fransız tarzının en güzel örneklerinden birini sergiliyordu.

Suzette arabadan indi. "*Merci Franco, à plus tard*."

"On dakika sonra arabada seni bekliyorum," dedi Franco. Franco'nun kapıyı açıp arabadan indiğini görünce gözlerime inanamadım, anında telaşlı kalabalığa karıştı.

Arka koltuğun yerine boylu boyunca uzandım, boş arabada olmanın rahatlığıyla derin derin nefes aldım. Evet, arabada yalnızdım!

Koşmadan önce biraz bekle.

Bedenim koşmak için sabırsızlansa da kendime hâkim olup yaklaşık bir dakika bekledim. Hayatımın en uzun bir dakikasıydı. Ağır ağır yerden kalktım ve kapıyı açtım. Bacaklarım uyuştugu için yürümekte epey zorlandım. Şirin arnavut kaldırımlarını incelemeye fazla dalmış olacağım ki farkında olmadan yaşlı bir kadının yolunu kesmiştim. Kadın suratını astı. Omuz çantasını yukarı kaldırıp, "*Excusez-moi*" dedi. Sonra yanımdan geçip yoluna devam etti.

Dik durmaya çalıştım. Koşabileyim diye bütün uzuvlarıma kendilerine gelmelerini emrettim.

İşlek cadde Fransa'nın küçük bir örneği gibiydi. Eski binaların ön tarafında dükkân tabelaları sallanıyor, kış güneşi altında çiçek sepetleri çok şık, meyve dolu kilerlerse çok leziz görünüyordu. Her yerde Fransızca yazılar olduğu için kaybol-

* *Fr. Görüşürüz.* (Ed. N.)

** *Fr. Affedersiniz.* (Ed. N.)

mamın an meselesi olduğunu biliyordum. Tanrı aşkına burası da neresiydi böyle? Acaba Paris'e yakın mıydık?

Merakla etrafıma bakındım. Bir daha özgürlüğüme kavuştuğum diye erkenden büyük laflar etmeyecektim. Üç haftalık hapis hayatımdan sonra tenimi yalayan rüzgârı yadırgamıştım. Ve güneş, benim çok özlediğim eski arkadaşım, bir süredir ondan da ayrıydım. Kalbim kuş gibi atıyordu. Sonunda *kaçmıştım*.

Franco ya da Suzette'in hangi tarafa gittiğini bilmiyordum. Bu sebeple kalabalığa karıştım, onlarla birlikte yolun karşısına geçtim.

Manavın önünden geçerken, "*Bonjour, ma belle*" dedi yaşlıca bir adam. Kafasını eğerek beni selamladı. Kasalar dolusu meyveleri görünce ağızım sulandı. Dükkândaki her yiyecek hem renkleriyle hem de kokularıyla harika görünüyordu, duyumlarının bu kadar iyi çalışması beni hayrete düşürmüştü.

Bir kalabalığa dahil olmak kendimi özgür ve keyifli hissettirmişti. Bir şeyin parçası olmaya bu denli ihtiyaç duyduğumu daha önce hiç fark etmemiştim. Tabii bunda aile sevgisinden yoksun büyümemin, sürekli insanların beni istemediğini düşünmemin de payı büyüktü. Bu zamana kadar üniversite hayatımın benim için ne kadar önemli olduğunu düşünmemiştim. Arkadaşlarım, hem de iyi arkadaşlarım vardı.

Fiona, Sonya ve Stacey'yi hatırlayınca gözlerim doldu. Bu kadınlarla birlikte çalışıp hayal edebileceğimiz en mükemmel binaların taslak çizimlerini yapıyorduk. Ağaç evler de çiziyorduk, sualtı malikâneleri de... Ancak paylaştığımız onca şeye rağmen gerçekte beni pek tanımayanlardı. Brax'in neler yapmasını

---

* *Fr. Günaydın güzel hanım.* (Ed. N.)

istediğimden onlara hiç bahsetmedim. En müstehcen sohbetlerimizde bile kendimi açıp bir geceliğine bile olsa birinin bana boyun eğdirmesi fantezimden söz etmedim.

Neler olduğunu bilseler acaba ne derlerdi? Bedenimin bana karşı gelmesini anlayışla karşılarlar mıydı? Nefret ettiğim adamla aramızdaki cinsel çekim ve bana her dokunuşunda delicesine tahrik olmam onlara nasıl gelirdi?

Yaşadığım şeyler normallik diye tabir edilen sınırların o kadar dışındaydı ki muhtemelen beni tuttukları gibi polise götürür, zorla psikiyatrik açıdan değerlendirilmemi talep ederlerdi.

Polis.

Bir anda aklımdaki bütün düşünceler uçup gitti. Henüz özgür sayılmazdım.

İlerideki binaya girmeye karar verdim. Tek katlı, şirin bir yerdi. Önünde *Le Coq* yazan horoz resimli bir tabela vardı.

Duraksadım, Q'nun kaçmama yardım ettiğini düşünerek Suzette'e zarar verecek olması beni çok üzdü. İç geçirdim. O cehenneme bu kadar sadık oluşum yüzünden kendime lanet ettim. Beni oraya bağlayan ipler ya da barkod numaralı dövmele değil, içimdeki sorumluluk hissiydi. Nefesimi tuttum, içimi korku kaplamıştı.

Suzette'in başına gelecekler için hissettiğim korkuya rağmen kafenin kapısını açıp içeri girdim. Kapının üstündeki küçük çan çalarak bana evime döneceğimi hatırlattı. Neredeyse hiç tanımadığım biriyle olan arkadaşlığımın beni yolumdan alkoymasına izin veremezdim.

Kasaya doğru ilerlerken benim tek arkadaşımın hız olması gerektiğini düşündüm.

Tezgâhın arkasındaki kısa boylu ve tombul kadın bağırarak,

“*Bonjour, que puis-je faire pour vous?*” dedi. Yani, ‘size nasıl yardımcı olabilirim’ diye sordu.

Dilim damağım kurumuştı, gözlerimi kırıştırdım. İşte bu o andı, geri dönüş yoktu. “Ben kaçırıldım. Bir telefona ve polise ihtiyacım var,” diyebildim.

On Beşinci Bölüm

Balıkçıl

Kadının gözleri iri iri açıldı. Müşterilerinden birinin konuyla ilgili onu aydınlatmasını beklercesine, bakışlarını sağa sola çevirdi. Tabii ki bu Avustralyalı piliç doğruyu söylüyor olmazdı.

Panikten göğsüm sıkıştı. *Ya kadın bana inanmadıysa.*

Omzumun üstünden etrafıma bir göz gezdirip, mekânın müdavimlerini inceledim. Bana hayvanat bahçesinden kaçmış bir şempanzeymişim gibi bakıyorlardı. Küçük kafe kırmızı renk ağırlıklı dekorasyonu, horoz ve tavuk resimleriyle dolu ortamıyla oradaki insanlara kendilerini evlerinde gibi hissettiriyor olabiliirdi. Ancak benim açımdan düşmanca gözlerle bakan insanların bulunduğu yabancı bir yerdi. Her an etraftaki tavuk figürleri canlanıp gözümü oyacak gibi hissediyordum.

Yabancı bir kadına içimi açmıştım ama onun tek yaptığı bakmaktı.

“Telefonunuzu kullanabilir miyim?” diye sordum sesim titreyerek. Gözyaşlarım kapıda bekliyordu. Özgürlüğüme bu kadar yakın olmak beni germişti.

Kadın tereddütle kafasını salladı, ne dediğimi tam anlamadığı ortadaydı. Tezgâhın arkasındaki telefona onu çektim.

Ellerim titriyordu. Acil durum tuşuna basmak istesem de yapamadım. Önce başka birinin sesini duymak istiyordum.

Ezber bildiğim numarayı tuşladım, telefon çalmaya başlayınca gözlerim doldu. Çaldı, çaldı, çaldı... *Lütfen, lütfen aç. Lütfen hayatta ol.*

Kadın kaşlarını çatarak kafenin arka bölümüne geçti. Bir süre sonra yaşlı bir şefi sürükleyerek içeri döndü. İkisi de sarı üniforma ve önlük giyiyordu, ikisinin de yüzünde 'burada ne oluyor' ifadesi vardı.

Telefonun bağlanmasını bekledim. Zamanım giderek azalıyordu.

Merhaba, Brax Clifflingstone'u aradınız. Şu an telefona cevap veremiyorum ama ne yapacağımızı biliyorsunuz. Lütfen mesaj bırakın, en kısa sürede size döneceğim. Eğer konu çok acilse lütfen kız arkadaşım Tess ile irtibata geçin, o size yardımcı olacaktır. Tess'in numarası: 044-873-4937. Teşekkürler!

Biiipp.

Kalbim sızladı. Çok uzun süredir birinin ağzından ismi mi duymamıştım. Brax'ın ağzından ismimi duymak mücadelecî kişiliğimi unutturdu, küçülüp ufacık bir kız olmuştum. Meksika'dan ve Q'dan önceki, neler yapabileceğimi bilmediğim zamanki halime dönmüştüm.

Harap haldeydim, hıçkırarak ağlamaya başladım. Brax'ın sesi hâlâ kalbimde ve kulaklarımda çınlıyordu. Niçin telefonu açma-

mıştı? Ölmüş müydü yoksa sadece meşgul müydü? Beynimde bir sürü soru vardı, ancak hiçbirinin cevabını bana telesekreter veremezdi.

Burnumu çekip, ağlamayı kestim. Güçlkle de olsa konuşmaya başladım. "Brax, benim. Hayattayım. Q adında bir adama sattım. Yaralı değilim, şu an eve dönmek üzere yola çıktım. Eğer bu mesajı alırsan, ben Avustralya Konsolosluğu'nda olacağım. Pasaport gibi resmi prosedürlerle falan uğraşiyor olurum diye ümit ediyorum."

Derin bir nefes aldım. Ona anlatmak istediğim o kadar çok şey vardı ki; ne kadar değiştiğim, başımdan geçenler. Ancak ona Q'nun bana yaptığı şeylerden asla bahsedemezdim. Perişan duygularımı ve hastalıklı arzularımı da anlatamazdım. Ona anlattığım an Q'nun beni tahrik ettiğini sesimden anlardı. Hatta monotonluğun hoşuma gittiği konusunda yalan söylesem bile gerçeği hemen hissedirdi. Zaten monotonluk köprüsünü vibratörümü gösterip daha heyecanlı şeyler yapmayı önerdiğimde yıkılmıştım.

Birden beni bir telaş sardı. Telefonu kapatmalıydım, zaman geçiyordu. Eve dönünce dilediğim gibi ağlar, zırlar ve eski haline dönerdim.

"Brax, eğer... eğer eve dönemezsem lütfen bana bir söz ver. Fransa'nın küçük bir yerleşim bölgesinde yaşayan Q Mercer adındaki adamı bulacağına söz ver. Çok büyük bir evi ve çok sayıda çalışanı var. Polise bunları anlat. Seni seviyorum."

Telefonu kapatırken gözlerim tekrar doldu. Birden başka bir numara tuşladım. Sos ve una bulanmış önlük takan şef telefonu elimden aldı.

"Hey!" dedim ters ters bakarak.

Öfkeyle kafasını salladı. "Bir sürü yalan söylüyorsun. Sana inanmıyorum..." diyordu ki birden kapıya baktı. Kapı sert bir şekilde açıldı, küçük çan uyarı zili gibi çaldı.

Korkuyla dönüp baktım.

Aman Tanrım! Franco kafenin girişindeydi. Harekete geçmeden önce kısa bir duraksama yaşadı. Elini ceketinin iç cebine sokup bir şey aradı. Ne arıyordu ki? Yoksa bir silah mıydı?

Yanılmış olmayı diledim, ne aradığını görecektim yoktu.

Koşmaya başladım.

Bir kadın ve adama çarparak geçtikten sonra mutfağa gittim. Tanrı'ya şükür mutfakta bir çıkış vardı. Omzumla iter itmez kapı açıldı.

Kafenin arkasındaki cadde benim kurtuluşumdu, var gücümle koştum. Arnavutkaldırımlı caddede koşarken yaralı bileğim sızladı. Hemen bir ara sokağa girdim. Zik zak çizerek Franco'nun yön duygusunu yitirmesini sağlamayı ve tamamen gözden kaybolmayı umuyordum.

Arkamdan bağırıldığını duyunca daha da hızlı koşmaya başladım. Geri dönemezdim. Kesinlikle olmazdı. Q beni cezalandırırdı, zihnimin ona daha ne kadar dayanabileceğini de bilmiyordum. Belki de bir daha asla kaçma fırsatım olmazdı.

Yolumu değiştirip ana caddeye yöneldim. İnsanlara çarpa çarpa ilerliyordum. Herkes soluk soluğa koşan kızın kim olduğunu merak ediyordu.

Yolun orta yerinde sendeleyerek durunca sürücüler korna çalmaya başladı. Delirmiş gibi etrafa bakınıyor, beni kurtaracak biri ya da bir şey arıyordum. Franco yakınlarda mı diye kontrol etmek için arkama bakmaya cesaret edemedim. Bir av konumundaydım, her saniye beynime bir kurşun yiyebilir ve kaçak bir tavşan gibi yere serilebilirdim.

Gereksiz düşünceleri bırakıp bir kurtarıcı bulmaya odaklandım.

Çok sert bir frenle bir araba durdu, bana çarpmasına milimetreler kalmıştı. Arabanın ramponu dizime değince korkudan yüreğim ağzıma gelmişti. *Kahretsin, ölmeyi yaşamaya tercih etmeye bu kadar mı hevesliyim?*

Sürücü, "*Putain de merde!*" dedi, yani 'ne halt ediyorsun' diye sordu. Kızıl kahve renkli saçlı genç bir adam kapısını açıp sinirle el kol işareti yaptı. "Az kalsın seni öldürüyordum!"

Acaba güvenilir biri mi diye içgüdülerime danışmak için adamın gözlerinin içine baktım. Acaba beni kurtarabilir miydi? Şoför bölümüne koşup, "Lütfen beni polise götürün. Beni kaçırdılar," dedim.

Franco'nun arayı kapattığını görmeyi bekleyerek arkama baktım. Sonuçta tıkalı bir yolun ortasında dikilen açık bir hedeftim.

Genç adam beni baştan ayağa süzdü. Elini saçlarının arasından geçirirken sinirden burun delikleri genişledi. Kafasının karıştığı kahverengi gözlerinden belliydi. Tam o an beni bir korku sardı. Adam bana yardım etmeyecekti.

Doğrulup tekrar koşmak için kendimi toplamaya gayret ettim.

Tam uzaklaşıyordum ki adam, "Dur! Seni götüreceğim," diye bağırды. Arabanın önünden dolaşıp yolcu kapısını açtı.

Küçük sedan arabanın içine bakarken tedirgin oldum. Acaba yağmurdan kaçarken doluya tutulmak dedikleri durum bu muydu?

Başka kimin seni kurtarmasını bekliyorsun?

"*Esclave!*" diye bağırان Franco'nun sesini işittim.

Korkudan kendimi paldır küldür arabanın içine attım. "Çabuk bin! Haydi bin!" Yayıların arasından koşarak bana doğru ilerleyen Franco'ya bakarken nefesim kesildi, gözünü benden ayırmıyordu.

Genç adam koşarak yerine oturdu ve hemen arabayı çalıştırdı. Araba harekete geçince bize yetişen Franco öfkeyle aracın ta vanına vurdu. Diğer arabaları sollayarak hızla oradan uzaklaştık.

Genç adama, yani kurtarıcıma baktım. İnce bir beyaz çizgi gibi dudakları vardı. Arabayı son hız kullanıyordu. İçimden teşekkür etmek için ona sarılmak geçti.

Dönüp arka camdan dışarı baktım. Franco öfkeden tepiniyor, siyah saçını çekiştiriyordu. Arabayı park ettiği yere dönmeden önce bağırarak bir şeyler söyledi.

Önüme dönüp sakinleşmeye çalıştım. *Başarmıştım. Artık özgürdüm.*

Kartpostal kadar harika görünen kasabadan çıkıp, güzel Fransa'nın güzel yollarında giderken tek kelime etmedik.

Sessizlik arabadaki üçüncü yolcuymdu. Camdan dışarı baktım, heyecandan midem ağrıyordu. Mutluluktan dans etmek istiyordum ama henüz tam olarak özgür sayılmazdım. Soğukkanlı ve tedbirli olmam şarttı. Kaşlarımı çattım. Üç haftalık işkenceden sonra gerçekten bu kadar kolay olabilir miydi? İçimi bir huzursuzluk kapladı, dudağımı ısırıldım. Kesinlikle bu kadar kolay olmazdı.

GPS! Telaştan Q'nun çıldırıtıcı cihazını unutmuşum. *Kahretsin!* Bacağımı kaldırdım. Bilekliğe ulaşmak için kot pantolonumun paçasını sıyırdım. Hızla çektim, parmağımı arasına sokayım derken bilekliği daha da sıkıştırdım. Ayağıma giden kan akışı kesilmişti.

Burnumdan soluyordum. Bu kahrolası şeyden nasıl kurtulacaktım?

Adam tek kaşını kaldırarak bana baktı. "Ne yapıyorsun? O da ne?" diye sordu.

Göz göze geldik. Yüzünden kibar biri olduğu anlaşılıyordu. Yakışıklı değildi, çirkin de denemezdi. Otuzlu yaşlarının ortasında gösteriyordu, kahverengi gözlerinin çevresi erken kırışmışa benziyordu. Adamın güvenilir olduğuna kanaat getirdikten sonra, "Bir bıçak ya da makasa ihtiyacım var. Bu tarz kesici bir aletin var mı?" diye sordum. Bileklikle oynuyordum. Ayağımı ağız hizama getirme şansım olsaydı dişlerimle kemirebilirdim. O halimi gözümün önüne getirince içimden gülmek geldi. Kaçmıştım, artık tek yapmam gereken aç bir fare gibi kendi ayağımı kemirmektir.

Adamın hayır demesini bekliyordum. Yani olan biten her şey fazla mükemmeldi, işler bu kadar yolunda gidemezdi. Parlak zırlı bir şövalye tarafından hayatı kurtarılıp, eski bir Volvo ile götürülmek kimin başına gelirdi ki?

Aklım Franco'ya takıldı. Acaba Q'yu aramış mıydı? Benim için kapsamlı bir arama başlatmışlar mıydı? Q benim bu kadar kolay kaçıp gitmeme izin vermezdi. Beni tekrar avlamak için ne gerekiyorsa yapardı. Ancak benim de yakalanmaya niyetim yoktu.

Hemen gitmek istiyordum. Genç adamın gaza biraz daha basmasını diledim. Hemen kaçmak için Formula 1 hızına ihtiyacım vardı, tedbirli büyükanne hızına değil.

Adam kıpırdanarak pantolonunun cebinde bir şey aramaya başladı. Yüzünü ekşitip el yordamıyla ulaştığı şeyi çıkarmaya çalışıyordu, aynı anda araba da kullandığı için kolay olmuyordu tabii.

Ne yaptığına anlamaya çalışarak şaşkın şakin adamı izledim. Birkaç garip hareketten sonra gülümseyerek elini cebinden çıkardı.

Gösterişli bir hareketle bana minyatür İsveç çakısını uzattı.

Gözlerim yuvalarından fırlayacak gibiydi, titreyen elimle çakıyı aldım. "Teşekkürler." Adama karşı, korku ve merak karışımı

bir saygı duymuştum. O andan itibaren yanımda İsveç çakısı taşımaya karar verdim. Ne zaman ihtiyaç duyacağım hiç belli olmazdı. Bahse varım ki bu adam da sabah bıçağı yanına alırken, kaçak bir kızın bileğindeki cihazı kesmek için lazım olur diye düşünmemişti.

Kırmızı çakının içinden tırtıklı bir bıçak çıkardım. Kalın plastiği keserken gözümün önüne düşen sarı saçlarımı üfledim. Cihazı kesmek için çok çaba harcadım, ancak sonunda başardım.

Cihaz yere düştüğü an büyük bir rahatlama hissettim. Kâbusum neredeyse bitiyordu, artık Brax'e bir adım daha yaklaşmıştım.

Adam dikkatle ne yaptığımı izledi. Bıçağı geri verince hızla alıp cebine koydu. Adamın atik tavrını boş gözlerle izledim.

Belki de bıçağı ona geri vermekle hata etmiştim. *Sağlıklı düşünemiyorsun, Tess. Kimseye güvenme.*

Adam bana hafifçe tebessüm etti. Direksiyonu sıkıca tutuyordu. "Ne oldu?"

Sadece birkaç kelime söyleyebildim. "Olan şey Q Mercer." Birden yorgunluk bastırdı, olan biteni düşünmek istemiyordum. Bu konu hakkında konuşamazdım. Belki de bir daha asla kendimi bu konuyu konuşmaya hazır hissetmeyecektim, her şeyin bedelini ödemiştim. Q ile olanlar asla dillendirilmeyecek ve unutulmaya yüz tutacak bir anı olarak kalacaktı.

Kendimi toplamaya çalıştım. Çok ama çok yakındım. Kanımdaki adrenalin hormonu arttıkça aynı anda bir sürü duygu yaşadım. "Şu an sadece polise gitmek istiyorum."

Adam anladığını kafasını sallayarak belirtti. Siperlikten sızan öğleden sonra güneşi, saçındaki kırmızı rengi daha da belirginleştiriyordu. "*Pas de probleme*."

* Fr. Sorun değil. (Ed. N.)

Adama tebessüm ettim. Ardından arkama yaslanıp önümde akan yola ve geleceğime baktım.

Çakıltaşlı yolda frenlerin çıkardığı sesle irkildim. Eski dostum panik yine yanı başımdaydı. Çakıl mı? Lütfen biri bana tekrar Q'nun evinde olmadığını söylesin.

Doğrulup pencereden dışarı baktım. Korkudan hızla nefes alıp veriyordum. Dehşete düşme denilen duyguya iyiden iyiye alışmıştım. Acaba bir gün tekrar kendimi güvende hissedebilecek miydim?

Karanlıktı; ortalıkta ne bir köy, ne kasaba, ne de insanlar vardı. Zifiri karanlıkta hiçbir şey görünmüyordu. Kuşkuyla beni kurtaran adama baktım, neler olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Adam sırtıyordu. Yavaşlayarak durdu. Pencereden bakınca gözlerime inanamadım. Polis merkezinin parlak ışıkları neredeydi? Ya da insan sesleri?

Frenler tiz bir ses çıkardı, adam kendi kendine gülmeye devam ediyordu. "Benimle gel," dedi.

"Ama burası polis merkezi değil."

Kıkırdadı. "Hayır, polise gitmiyoruz. Ama sana şu kadarını söyleyeyim artık evindesin."

Kulaklarıma inanamadım, aptal aptal adama bakıyordum. Ciddi değildi. Söylediklerinde *ciddi olamazdı*. Yine aynı şey olamazdı. Olmamalıydı. Meksika'daki adamlar ve Q ile yeterince mücadele etmemiş miydim?

Öfkem iyiden iyiye çoğalmıştı, gözümü kan bürümüştü. Tekrar aynı şeyin olmasına izin veremezdim. Kapıyı açıp dışarı çıktım.

“Hey, *arrét!*” Adam emniyet kemerini çıkarmaya çalıştı, ancak çok geç kalmıştı. Ben çoktan koşmaya başlamıştım.

Arkamdan edepsizce küfürler yağdırıp lanet okudukça daha hızlı koşuyordum. Saklanabileceğim bir yer var mı diye etrafa bakıyor, koşmak için bir hedef arıyordum. Ancak çevrede sadece yüksek tepeler ve tarlalar vardı. Beni nereye getirdiğini bile bilmiyordum ki. Kilometrelerce koşsam da yardım edecek birini bulamayabilirdim.

Geçmiş deneyimlerimi hatırlayan kalbim acıdı. Sıra halindeki yüksek çam ağaçlarını görünce ağzım bir karış açık kaldı.

Ay ışığı çok geniş özel mülkü ve ilerideki büyük evi aydınlatıyordu. Toskana vadisini andıran bir yerdi. Fakat ne kadar güzel görünürse görünsün içgüdüsel olarak iyi bildiğim bir şey vardı; başım fena halde dertteydi, bu ev kötülük doluydu. Şeytanın eviydi.

Eyden olabildiğince uzağa kaçmak için sağa doğru koşmaya başladım. Önüme ahşap bir çit çıktı, üstüne tırmandım. Ayaklarım tekrar toprağa değdiğinde ilerlemeye devam edemedim çünkü kolumu sıkıştırıp takıldım. Yaralarım ve sızlayan kaburgam an itibariyle önemli değildi, tek amacım koşmaktı.

Karanlıkta sendeleyerek yürürken etrafımı aydınlatan tek şey parlak ay ışığıydı. Ayağım çapalanmak için hazır olan patateslere takıldı. Çevreme baktım, onlarca dönüm patates tarlası vardı.

Koşmaya devam et!

Bacaklarımda takat kalmamıştı ama bir an olsun yürümeyi bırakmadım. Aslanın kovaladığı bir ceylan yavrusu gibiydim, çevremde sadece uzun sıralar halinde ekilmiş patatesler vardı.

Biraz daha gidersem gecenin karanlığına saklanabilirdim. Başka bir yerden yardım bulabilirim diye düşündüm. Ancak ko-

şarken insanlara inancımı da kaybetmiştim. Hayatım boyunca insanların iyi niyetli olduğuna inanmıştım. Bana kötülük yapabilecekleri aklımın ucundan bile geçmezdi. Ancak şimdi, herkesten nefret ediyordum, her insandan şüpheleniyordum. Artık bir özelliğimi daha kaybetmiştim; güvenme kabiliyetim.

Gözücuyla belli belirsiz bir siluet görünce çılgılık attım. Güçlü biri beni yakaladığı gibi yere fırlattı. Toprak kokusu hincımı arttırmıştı, canım çok yanıyordu.

Dövüşürken ağır nefesini kulağımda hissettim. Yuvarlandık, karanlıkta toz toprak içinde dövüşüyordum. Isırmaya çalıştım ama ısırabileceğim kadar yakında bir organa denk gelmedim.

Dövüştüğüm kişi vahşi bir hayvana benzeyen iri biriydi. Q'nun neredeyse iki katıydı. Pis pençeleriyle beni ayaklarımdan sürüklerken, "Merhaba hazine," dedi.

Tekme atıp, "Bırak beni," diye bağırdım.

Kafasını arkaya yatırarak bir kahkaha attı. Seyrelmiş kahverengi saçlarını ve yüzünü görünce ellili yaşlarının ortasında olduğunu tahmin ettim. Ancak orta yaşlı çoğu insanda bile bu kadar sert bir vücut yoktu. İnsan değil kas yığınıydı adeta. Geçtiğim tarla boyunca beni sürükledi. Pire kadar hafifmişim gibi hiç zorlanmıyordu. Mücadele etmeyi bıraktım, savaşın bu kısmını kaybettiğim ortadaydı. Ancak gücümü toplar toplamaz tekrar savaşacaktım.

Arabayı süren adam ahşap çite dayanmış bekliyordu. Hayvan gibi güçlü olan adam beni kaldırıp çitin üstünden geçirirken öbürü pis pis bakıyordu. Sonra genç olan beni yakaladı, beni özellikle göğüs kafesimin oradan tutmuştu. Hafifçe göğüslerime dokunuyordu. "Kaçmakla ne iyi ettin, kovalamaya bayılırız."

Yere baktım, kıyafetlerim toz içindeydi. Zihnimin kendini

boşluğa bırakma özelliğine minnettardım, yine umursamaz Tess olmayı ümit ediyordum. Ancak beni Toskana esintileri taşıyan eve sokmaya çalışırlarken beklediğim şey olmamıştı. Zihnim hâlâ yerindeydi ve başıma neler geleceğini merak ediyordu.

Hayvan gibi güçlü adam beni iterek kapıdan içeri soktu. Kapı çarparak kapanınca korkudan sıçradım. Boğazım kurumuştu, çıkmama engel olacak kaç kilit var diye merak ediyordum. Kilitli yeterli bulmamış olacaklar ki zincir ve uzun bir demir de koymuşlardı. Kahrolası herifler burada ne yapıyordu ki? *Sakın bu soruya cevap verme.*

Panik yapmamaya çalıştım ama elimde değildi. Korkudan hızla soluyordum.

İri olan adam, kolumdan tutup beni evin içinde sürükledi. Abartıdan uzak ama şık odalar, ince bir zevkin ve paranın ürünüydü. Ancak avize ve şamdanlardan sarkan örümcek ağları ve kullanılmayan mobilyaların üstündeki bir karış toz, evin bakımlı olmadığını gösteriyordu. Kahrolası bu yer de neresiydi ki?

“Bunu neden yapıyorsunuz?” diye sordum odalardan birinin kapısını açan adama. Ağzım bir karış açık kalmıştı.

Harap ve bakımsız evin balo salonu, sadist amaçlar için hazırlanmış bir eğlence odasına dönüştürülmüştü. Tavanda alçıdan gül ve melekler, duvarlardaki raffardaysa işkence aletleri, kırbaçlar, kayışlar, ipler ve sayısız oyuncak vardı. Seks mağazasını andırıyordu. Geniş ve büyük duvarların ikisi boydan boya ayna kaplıydı.

Hemen aynadaki görüntüme baktım, ama iki adamın tuzağına düşmüş bitkin halime bakmaya katlanamadım. Hayatım yine şeytanın avuçlarındaydı. Q'dan kaçarak buna ben neden olmuşum. Gerçekten çok aptal olmalıydım. Kahretsin, hem de çok aptaldım!

İri adam beni çenemden tutup siyah gözlerine bakmaya zorladı. "Bunu yapıyorum çünkü o adi Mercer'in bana bir çitür verme vakti gelmişti. Kadınları kiralamayı bırakabileceğini sandı herhalde. Çok yanlış bir karar. Müşterileri olduğunu ve müşterilerinin bazı ihtiyaçları olduğunu unutmamalıydı."

Dünya başıma yıkıldı. Bu doğru olamazdı. Q çok kötü olabiliirdi ama kadını paylaşıp, kadınları kiralayıp ticaret yapacak biri olduğuna inanamazdım. Yine de içimden bir ses acaba servetini bu yolla mı kazandı diye sorgulamadan edemedi. Bütün gün nereye gidiyor, ne işle uğraşıyordu? Acaba evin içinde benim gibi kullanılan, taciz edilen başka kızlar da var mıydı?

Kafamı salladım. Oduncu kılıklı Rus pisliğin yaptıkları yüzünden Q, kendinden nefret etmişti. Pişmanlık duymuştu, üzgündü, hatta kendince özür bile dilemişti. Şayet bir kadın taciri olsaydı böyle duygular hisseder miydi? Hayır, hayır. Bu çok mantıksızdı!

Beni oraya getiren adam lafa girdi. "O şerefsiz Mercer'in cevaplaması gereken bir sürü soru var. Biz de o cevapları senden almaya karar verdik." Dudaklarını yaladı. "Bana ondan kaçtığını söylediğin an, ayağıma kadar gelen şansına inanamadım! Mercer bize yalan söyledi ve şimdi bunun bedelini sen ödeyeceksin."

İri adam enseme sıkınca acıyla inledim. Bana yerdeki yatağı gösterdi. Yere düştüm, boğazıma kaçan toz beni fena halde öksürttü. Gözlerim yanıyordu ama kendimi tuttu tek damla gözyaşı dökmedim.

Adamlar kahkahalarla birbirlerinin omzuna şaka yollu vurdular. Sanki şanslı günlerinde oldukları için kutlama yapıyorlardı. Onların şans diye adlandırdığı şey, benim açımdan şeytani demektir. Onlardan nefret ediyordum. Nefret, nefret, nefret ediyordum!

Kafamı kaldırıp baktım. “Ben intikamınızı almak için kullanacağınız bir eşya değilim. Eğer Q ile bir sorunuz varsa, gidin onunla halledin!”

İri adam bacaklarına vura vura kahkahalarla güldü. “Ah, hazine. En büyük intikam *sensin*, mükemmel olacak.” Kahverengi ceketini çıkarıp yere fırlattı. “Bu arada merak ediyorum da şu an elinde kaç kız var?”

Dudaklarımı mühürledim. Q beni yegâne kölesi, tek oyuncu çağı olduğuma inandırarak kandırmıştı. İçten içe yine aynı kıskançlığı duydum. Q'nun bana söylediği her şey koca bir yalandı demek. Aslında beni hiç umursamıyordu. Duyguları falan da yoktu, kadınları kaçırıp satan ya da kiralayan basiretsiz tüccarın tekiydi. Meksika'da beni kaçırın adamlardan bile daha kötüydü, onlar en azından renklerini belli etmişti. Hâlbuki Q öyle miydi? O bukalemun gibi binbir kılığa girerek gerçeği saklamıştı.

Diğer adam rafların oraya gidip işkence aleti reyonundan kısa saplı bir kırbaç aldı. Kırbaçı eline vurarak test edince kalbim güm güm atmaya başladı. Tozlu bir kâseden iki paket çıkarıp birini iri adama attı.

Adam kafasını sallayarak, “*Merci,*” dedi. Bana kötü kötü bakıyordu. Bu adamlar ruhsuz birer iblisti. Sonunda beni öldüreceklerinden adım gibi emindim. Keşke bana zarar vermeden, o pis ellerini bana değdirmeden önce beni öldürselerdi.

Diğeri arkama geçince ürperdim, yakınımda olması midemi bulandırıyor.

Odanın havası giderek ağırlaştı, üçümüz öylece dikiliyorduk. Normal bir hayat yaşamayı beklerken üçüncü kez hayatım altüst olmuştu.

İri adam kendini yerdeki yatağa attı. Diğeri saçımı tutunca

çıgılık attım. Saçımdan öyle bir çekiyordu ki bana, yerdeki yatağa uzanmaktan başka çare bırakmıyordu. Oldum olası uzun saçlarımı severdim ama o an, keşke kel olsaydım diye düşündüm. Bedenimin bir parçası benim prangam olmuştu, adamın elinden kurtulamıyordum. Saçımı daha da sert çekince saç derim acıdı. "İtaat et sürtük!" diye bağırıldı.

İri adam üstüme çıkmakta hiç vakit kaybetmedi, ağır bedeni öğürmeme sebep oldu. Ekşi nefesi sigara kokuyordu. Bacaklarımı kibrit çöpü gibi ayırdı. Beni yemek üzere olan aç bir canavardan farksızdı.

Güçlkle nefes almaya çalışırken gözlerim karardı. "Durun!"

Adamlar güldü. "Yalvarmaya devam et, hazine. Ağlayıp yalvarınca daha çok hoşumuza gidiyor."

Aman Tanrım! Aman Tanrım! Düşündükleri şeyi gerçekten yapacaklardı, başıma bunun geleceğine inanamıyordum. Gözlerinde ufak bir insani duygu yoktu. Beni kurtaracak kimse de yoktu. Ne Brax ne de Q, ikisi de beni kurtaramazdı.

Bu boş evde sadece ben ve bu iki azgın canavar vardı.

İri adam pantolonumun düğmelerini açıp çıkarırken gözlerimi sıkıca yumdum. Ben saçımı bıraksın diye diğerinin bileğini tutarken, iri olan iç çamaşırımı da çıkardı.

Saçımı tutan, boş olan eliyle bana tokat attı. Tokadın sesi odada yankılandı. Sonra bana bir kez daha tokat attı, gözlerimden yaşlar boşaldı. Ardından elini tişörtümün içine soktu. Göğsümü öyle çok sıktı ki gözlerimin önünde yıldızlar uçuştı.

Sessiz kalmaya gayret ettim. Onlara yalvardığımı görme zevkini yaşatmak istemiyordum. Ancak elimde olmadan hem ağlıyor hem de konuşuyordum. "Lütfen. Sadece eve gitmek istiyorum. Bana yardım etmeniz lazım!"

Düşmanca bir tavırla tuttuğu saçımı döndürürken kıkır kıkır güldü. “Peki, sana yardım edeceğiz.”

Gözlerine bakma gafletinde bulunmuştum. Hayvani bir şehvet ve acı çekmemden zevk alan bir bakıştan başka bir şey yoktu. Q bu adamlara ne yapmıştı da bir kadının canını yakarak bu kadar mutlu oluyorlardı? Onun günahlarının bedelini neden ben ödüyordum?

Adam boğazımı sıkarak kafamı yere bastırды, beni boğmak üzereydi.

Tess, haydi kaybol. Haydi, saklandığın o boşluğu bul. Çabuk ol!

İri adam, tükürüklediği parmaklarını bacaklarımın arasına değdirdi. Yüzünü asarak, “Bir ağaç kabuğu kadar kuru,” diye mırıldandı.

O an aklıma Brax geldi. Brax’le birlikte olurken de hep kuru olurdu, ama Q... Q ıslanmamı sağlayabiliyordu. Ona duyduğum nefrete rağmen bedenimin dilinden en iyi o anlıyordu. Erkeklerin bana işkence etmesine gerek yoktu, ergenlik çağıma girdiğimden beri kendi kendime sürekli işkence etmişim zaten.

İri adam pis salyasını içime sokunca dehşete düştüm. Parmakları içime giriyordu, çok kuru olduğum için de canım çok yanıyordu... Hatta resmen ıstırap çekiyordum.

Biri bana silahla vurulmak mı yoksa şu an yaşadığın şeyi mi istersin diye sorsa, tereddüt bile etmeden silahı seçerdim.

Birinin üzerimde baskı kurup bana emir vermesini nasıl istediğime inanamıyordum. Masum tecavüz fantezisi bile kesinlikle eğlenceli değildi. Tecavüz ne seksi ne de tutkulu bir şeydi. Şu an yaşadığım şey, gerçek bir tecavüzdü ve benden alınan tek şey bedenim değildi. Ruhum, duygularım, hayallerim bu pisli-

ğin içinde benden sökülüp alınıyordu. Sonunda bütün varlığım paramparça olacaktı.

İri adam pis parmaklarını içime daha sert bastırdı. Kafamı yana çevirdim. Canım öyle yanıyordu ki çekilen saçımın acısı bunun yanında bir hiçti.

Kendimi geri çekmeye çalışırken hüngür hüngür ağlıyordum.

Diğeri yüzüme bir tokat patlattı. "Kes sesini. Hoşuna gidecek sürtüük. Sonra sıra bende."

Gözlerimi açmak gibi büyük bir hata yaptım.

İri olan penisini dışarı çıkarmış, ince bir prezervatif geçiriyordu. Prezervatifin kokusu midemi bulandırdı, kusmak istiyordum. Bacaklarımı kapatıp, dizlerimi birleştirmeye çabaladım.

Diğer adam güldü, elindeki kamçıyı kafamın üstünden diğer adama uzattı. "Bunu kullan, onu hazırlayacaktır."

İri adamın dudaklarında bir tebessüm belirdi. "Ah, hazine. Sıradaki şeye hazır mısınız?" Kolunu kaldırıp kısa kırbacı sertçe indirdi.

Kırbacın deri lifleri baldırıma geldi ve anında kan akmaya başladı. Dudağımı ısırdım. Bu acıya dayanmak çok zordu. Keşke ölseydim de bunu yaşamasaydım diye düşünüyordum.

İri adam bana tekrar vurdu. Ve tekrar. Her vuruş darbesinde bana ait bir şeye zarar veriyordu; ümitlerim, aptalca kaçış planlarım, Brax'e duyduğum sevgi, Q'ya olan kinim... Bütün duygularım dev bir kazanın içinde birbirine girmişti. Karanlığın derinliklerine doğru çekiliyordum. Kendime olan saygım, gururum parçalara ayrılmıştı. Pörsümüş, çürümüşüm. Her darbeyle beni daha da savunmasız ve bomboş bırakıyordu; kaybolmuşum. Artık Tess'in kim olduğunu bilmiyordum. Bilmek de istemiyordum.

İri adam kırbaçla vurmaya kesip tekrar bacaklarımı ayırdı. Tükürüklediği parmağını haşın bir şekilde içime soktu.

“Lütfen...” dedim inleyerek. “Yapmayın.”

Adam bu kez gülüp, bacaklarımın arasında pozisyon aldı. “Bu bir yalvarma mıydı hazine? Beni istiyor musun?”

Diğer pislikse nefesini kulağıma veriyor, önündeki görüntünün uyandırdığı heyecanla saçına daha da çok asılıyordu. “Bence sana beni becer diyor. Haydi, ona istediğini ver.”

Lütfen yine aynı kayıtsızlık çöksün üzerime, burada olmak istemiyorum. Buradan sağ çıkamayacaktım. Zihnim daha şimdiden cam bir bardak gibi tuzla buz olmuştu.

İri adam beni penisıyla dürttü. Vücudum isyan ediyor, midem bulanıyor, gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu. *Hayır, hayır, hayır!!!*

Ve içime girdi, bütün bedenim onu reddediyordu.

Penisini daha de derinime soktu. Titreyerek kafasını arkaya atıp, sırtarak diğerine baktı. “Acayip sıkı, bu seferkinden çok hoşlanacaksın.”

Adam homurdanarak “Çabuk ol,” dedi. Pis parmaklarını ağzıma soktu, ekşimsi ve metalik bir tadı vardı.

O parmaklarıyla ağzımı becerirken iri adam kalçalarını daha da sert bastırarak üstüme abandı. Pis, ağır kokulu nefesini yüzümde hissetmek iğrençti.

Bir an bütün hayati faaliyetlerim dursun istedim. Adamın parmaklarını ısırarak, onlarla dövüşmek istiyordum. Bir et parçasından fazlası değildim.

Kulaklarım uğuldadı, aşağılık heriflerin kötü ruhları odayı sarmıştı. Aynada iri adamın beni becerirkenki görüntüsünü, çıplak poposunu görüyordum. O esnada diğer herifin yüzünde bir panik duygusu belirdi.

Çok gürültülü bir silah sesi duyuldu, evin içinde bir yerden ateş edilmişti. İri adamın içimde gidip gelmesi kesildi. Gözlerimi sıkıca kapattım. Başka adamların da geldiğini görmeye dayanamazdım. Gözlerimi bir daha asla açmak istemiyordum.

Bir el silah sesi daha duyuldu. Adamın iğrenç penisi içimden çıktı, üstümdeki ağırlığı artık yoktu. Diğerinin çektiği saçım artık serbestti.

Odada bir bağırışma duyunca gözlerimi açtım.

Takım elbise giymiş üç adam iri adamı dövmeğe başladı, bileklerindeki kot pantolonuyla iğrenç görünüyordu. Yumruk üstüne yumruk attılar, yumruklardan biri çenesine öyle sert indi ki dişleri kırıldı.

İri adam hak ettiği cezayı bulduğu ve acı çektiği için biraz rahatlamıştım.

Diğerini de kırbaç ve kelepçelerin olduğu aynalı duvara yasladılar. Birkaç adam aynı anda ona girişti. Kafası omuzlarına düştü, şakakları kanamaya başladı.

Q'nun odaya girdiğini görünce kalbim yerinden çıkacak gibi hissettim. Çok öfkeli olduğu yüzünden anlaşılıyordu. Ama gözleri... Daha önce hiç görmediğim bir hiddet vardı gözlerinde.

"*Putain de bâtards*," diye bağırды Q, silahını çıkarmak için elini beline atarken. Sessizce yerde yatan iri adama yaklaştı. "Benim kadınıma dokunduktan sonra yaşayabileceğini mi sandın?"

İri adam Q'nun ayaklarına uzandı, merhamet diliyordu. "Biz sadece ailenden almaya alıştığımız şeyi aldık. Başka bir şey yapmadık." Yaralı ağızından kan ve tükürük akıyordu.

Q gözlerini kapattı, çok sinirliydi. İri adama bakarken yü-

* *Fr. Kahrolası, piçler.* (Ed. N.)

zündeki ifadeyi görünce ben bile korktum. “Bunu eski ve şu anki hesaplar için yapılmış bir ödeme olarak kabul et.” Q tetiğe bastı, artık dünyada iri adam diye biri yoktu. Kanlı başı yatağa düşünce ondan uzaklaşmaya çalıştım.

Q hiç beklemediğim bir sakinlikle dönüp bana baktı. “Ah, *esclave*.” Silahını beline sokup yanıma geldi. “Bunlar olmak zorunda değildi.”

O an Q’ya olan hislerim değişti. Benim gözümde canavarlıktan kurtarıcılığa terfi etmişti. Q, Brax’in Meksika’da yapamadığını yapmıştı; beni bulmuş, benim için adam öldürmüştü. O beni, canımı yakan adi heriflerin elinden kurtarmıştı.

Q artık benim için şeytan değildi.

Q benim sahibimdi ve ben ona aittim.

On Altıncı Bölüm

Güvercin

Q, Fransızca bir şeyler mırıldanarak beni evin içinde taşıdı. Bir yerden bulduğu battaniyeyle beni sarıp sarmaladı. Çok kibar konuşuyordu. Beni kollarına aldığındaki dokunuşu, tenime değen bir tüy kadar yumuşak ve hassastı. Ancak gözlerinde çok keskin bir öfke vardı. Öfkesi beni korkutmuştu, ama kendimi toplayıp güvende olmanın ve ilgi görmenin tadını çıkardım.

Q'nun kollarında uzun zamandır hasret kaldığım huzuru bulmuştum. Kalp atışları kelimelerden çok daha kıymetli şeyler anlatıyordu. Burnumu boynuna sürttüm, sandal ağacı ve turunçgil karışımı kokusunu içime çektim. Q benim için gelmişti. Q beni istemişti.

Korumalar cesetlerin icabına bakmak için evde kalmıştı. Aniden korkuyla titremeye başladım. Q kollarını bana sıkıca sardı ve beni bedenine daha da yaklaştırdı. "Her şey bitti. Artık korkmana gerek yok," diye fısıldadı. "Kim canını yakarsa onu öldürürüm."

Sesinde gerçek ve güvenilir bir hava vardı. Ona inanıyordum,

hem de bütün kalbimle inanıyordum. Q benim için daha önce kimsenin yapmadığı bir şeyi yapmıştı; beni korumuştı. Ailem bile benim uğruma bu kadar mücadele etmemişti, yazık ki sevdiğim adam Brax bile beni koruyamamıştı. Q'nun peşimden gelmesi benim için dünyalara bedeldi. Ölesiye yalnız ve savunmasızken imdadıma yetişen sadece Q idi.

Evden çıkınca gece soğuğu iyiden iyiye bastırmıştı, Franco hemen yardıma koşup arabanın arka kapısını açtı. Q beni kollarından indirmede, arabaya birlikte bindik.

Malikâneye giderken kimse tek kelime etmedi. Q'nun hiçbir şey yapmasına gerek yoktu, beni taşıması yeter de artardı. Bunun için ona minnettardım. Başıma gelenleri düşündükçe ağladım. Tuzlu gözyaşlarımla pahalı ve şık takım elbisesini kirletmeme izin verdi. O kadar çok titriyordum ki dişlerim birbirine vuruyordu, Q bana sımsıkı sarıldı.

İnadımdan nefret ediyordum. Aptallığım yüzünden başıma bir sürü iş açmıştım. Kendimi çok zor durumlara düşürmüştüm.

Eve giden yol bana hem sonsuzluk kadar uzun hem de saniyeler kadar kısa gelmişti. Evin önündeki kaygan yola gelince Q şakağımdan öperek, "Artık güvendesin," dedi.

Bu iki kelime adeta kalbime işledi, bende kalıcı bir değişime neden oldu. Sanki ruhumun önündeki baraj kapakları açılmış, bildiğim her şey suyla uzaklaşıp gitmişti. Daha önce olduğum, hissettiğim her şey bir hiçe dönüşmüştü. Brax'i seven Tess, kaçmak için mücadele eden Tess tarihe karışmıştı. Çünkü o Tess, Q'nun korumasını hak etmiyordu. Onun için adam öldüren birine layık değildi.

Q haklıydı; onun yanında güvencydim. Aslında her şey bu kadar basitti. Nasıl kaçtığımı anlamıyordum. Q'nun yanındaki

güvenli hayatımdan kaçmıştım ve çok geçmeden canavarlar karanlıkta beni bulmuştu.

Yaptıklarım için çok üzgündüm. Brax'in telesekreterine bıraktığım mesajda Q'nun adını söylediğim için içimi bir korku sardı.

Sorunlu ve inatçı biri olabilirdim ama Q, beni bu özelliklere rağmen istemişti. Benim peşimden gelen, ne olursa olsun gitmeme izin vermeyen ilk insan Q idi. Birinin beni bu kadar çok istemesi çok büyük bir mutluluktu. Q'nun da kusurları vardı, hatta beni bulmaya çalışmasının ardında yatan nedenler son derece yanlıştı. Ancak nereye gidersem gideyim beni bulacak olması içimi rahatlatmıştı. Başıma gelen korkunç tecavüzü atlatmak için artık daha güçlüydüm. Q'nun bunda payı büyüktü.

Q bana bir sürü şey yapmıştı ama asla beni incitmedi. Onun tek yaptığı bedenimin arzularını yerine getirmektir. Kendi bedeni olduğunda ben bile gerçekten ne istediğine, nasıl mutlu olduğuna önem vermemiştim. Q bedenime benden daha iyi kulak vermişti.

Q benim evimdi. Q benim efendimdi. Q benim yeni hayatımdı.

Kim olduğumu belirleyen şey, ne geçmişim ne de yaşadığım korkunç tecavüz deneyimiydi. Bana beni gösteren, kim olduğumu ortaya çıkaran, beni baştan yaratan Q idi. Q kölesi olmamı istiyordu.

Bunca şeyi daha önce neden görememiştim acaba? Omuzlarımdan büyük bir yük kalkmış gibiydi. Hissettiğim teslimiyet duygusuyla derin derin iç çektim.

Q yere bakıyordu, kafamı kaldırmadan ona daha da sokuldum. Mutlaka bir yolunu bulup kendimi affettirecektim. On-

dan özür dileyecektim. Böylelikle Q beni bir daha asla dünyanın acımasız kollarına bırakmayacaktı.

Araba durdu, Franco kapıyı açtı. Q güçlü kollarıyla beni sıkıca sararak eve taşıdı.

Evin kapısı kapandığı an içimi bir huzur, bir memnuniyet kapladı. Eydeydim.

Suzette koşarak giriş salonuna geldi. Q'nun kollarında beni görünce derin bir oh çekti. "Oh, dieu, merci."

Suzette yanımıza gelince Q hafifçe başını salladı. Suzette elini bartaniyeyle örtülü bedenimde gezdirdi. "Q'nun seni bulmasına çok sevindim. Sen bu ailenin bir parçasısın, *Ami*. Sakın bir daha kaçma."

İçim bir hoş oldu. Suzette bana arkadaşım diye hitap etmişti.

Bencilce davranıp onu bıraktığım için gözlerim doldu. Brax'in artık bana ihtiyacı yoktu, ama Q'nun ve buradaki yeni hayatımın vardı.

Q merdivenlere doğru yürümeye başladı. Biz giderken Suzette arkamızdan baktı. Q'nun beni kendi odama götüreceğini sanıyordum. Fakat birinci kata gelince yavaşladı ve odalardan birinin kapısını açtı. Hayatım boyunca gördüğüm en muhteşem odaya girince şaşkınlıktan ve hayranlıktan gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Duvarlarda gerçek boyutuna uygun şekilde çizilmiş bir atlıkarınca resmi vardı; şahlanan at, vagon, dans eden ayı ve havada süzülen bir kartal. Bir oyunağın, siyah beyaz çizimi oldukça çocukça gelebilirdi, ama odaya şık ve zarif bir hava katmıştı. Yine siyah beyaz temaya uygun olarak seçilmiş odadaki diğer eşyalar-

---

* *Fr. Tanrı'ya şükür.* (Ed. N.)

la garip bir uyumu içindeydi. Beyaz lake direklerden oluşan dört direkli yatak ve yatağın kenarlarını çevreleyen gümüş renkli tül-ler çok güzeldi. Ancak Q yatağa doğru değil de doğruca banyo-ya gitti. Rengârenk fayanslar, iki kişilik duş ve jakuzinin olduğu banyo da çok hoş dekore edilmişti.

Q hemen duşun yanına gitti. Beni yavaşça yere koyunca sıkıca omuzlarından tuttum, bir yere gitsin istemiyordum. Yalnız kalıp da olan biteni düşünmek yerine, onunla olup bütün düşünceleri-mi ona yoğunlaştırmak istiyordum. Olanları hatırlamayı reddediyordum, içimi acıtan o kötü hadiseyi zihnimden, gözlerimin önünden uzak tutmaya çalışıyordum. O trajik anılardan sonsuza kadar kaçmayı, içimi çürüten acıyı, güvensizliği, korkuyu ve katlanılmaz üzüntümü yok sayabilmeyi ümit ediyordum.

Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı, yaşadığım travmadan sonra asla mükemmel bir hayata sahip olamayacaktım. Buradan kaçarak hayatımı ben mahvetmiştim. Q'nun beni affetmesini çok istiyordum, bunun için ne gerekiyorsa yapardım. İçimden 'bir daha sakın kaçmama izin verme olur mu?' demek geçiyordu.

Q gözlerime baktı. Donuk yeşil gözleri, üzüntüden sisli bakı-yordu. Sessizliğimizle ortak bir şeyi paylaştık, sadece bizim hissedebileceğimiz türden bir şeydi. Elini arkama doğru uzatarak suyu açtı.

Birden su aynı anda iki duş başlığından birden fışkırmaya başladı. Suyun tazyiki, kıyafetlerimin üstünden sıcak iğneler ba-tıyor gibi hissettirmişti. Başımı suyun altına soktum, kaynar su-yun hiçbir damlası boşa akmasın, üstümdeki trajediyi ve pislği bir an önce temizleyeyim istiyordum.

Q battaniyeyi alıp duşun dışına attı. Kazağımın lastiğinden tutarak kafamdan çıkardı.

Pamuk ve ipek karışımı şık takım elbisesinin rengi ıslandıkça koyulaştı. Pahalı takımı zarar gördüğü halde Q hiç umursamıyordu. Her zamanki kusursuz görüntüsü yok olurken onun tek ilgi odağı bendim. Elleri hızlı ve ne yaptığından emin hareket ederken, yüzü ciddiydi. Yaptığı şeye kendini kaptırdığı her halinden belliydi. Ancak gözleri... Onlar vahşet ve gaddarlıkla parlıyor, bana doğru halka halka korku dalgaları gönderiyordu.

Kazağımı yere attıktan sonra gözleri göğüs bölgeme kaydı. Beyaz sutyenim içimi gösteriyordu. Bu yüzden bana bakınca dikleşen göğüs uçlarım belli oluyordu. Bakışları aşağı kayıp da bacaklarımdaki yara, çizik ve kesikleri görünce dişlerini sıktı.

Uğradığım işkencenin acısını suyun altında bile hissedebiliyordum. Keşke bana değil de başka yere baksa diye düşündüm. Artık güzel bir köle olmadığım için beni yollamasından korkuyordum.

Q parmağını yumuşakça kamçı izlerinden birinin üstünde gezdirdi. Kötü anılar aklıma geldiği için gözlerimden yaşlar akmaya başladı. Bir an duşta değil de o köhne, iğrenç evdeymişim gibi hissettim. Q'nun dokunuşu da yumuşak değil de gaddar, sert ve tiksindirici gelmeye başladı.

Derin bir nefes aldım. Zihnen ve bedenen şu anı yaşamalı, kötü anıların ve kâbusların beni karanlığa çekmesine izin vermemeliydim.

Q'nun yüz ifadesi değişti. Yüzümü sıcak ellerinin arasına aldı. "Nesin sen?" diye sordu. Sert yüz ifadesinden ne hissettiğini anlayamıyordum.

Soruyu duyunca olduğum yere sabitlendim, acımasız yeşil gözlerine baktım. Hangi cevabı duymak istediğini biliyordum. "Ben seninim," dedim.

Q derin bir nefes aldı, titriyordu. "Tekrar söyle ama bu kez İngilizce olarak değil."

Q beni sarhoş ediyordu. Dudaklarım aralandı, sonsuza dek onun kolları arasında kalmak istedim. Bizi birbirimize bağlayan eski, tuhaf ama çok güçlü bir bağ vardı. Q'nun ruhuna baktım. Ruhunda ıstırap, acı ve kötülük olsa da o, kesinlikle kötü biri değildi.

Q dudaklarıma baktı. "*Je suis à toi.*" Bütün hareketlerinde yakıcı ve öldürücü bir şeyler vardı. Dudaklarını dudaklarıma yapıştırıp beni çabucak öptü. "Bu ben seninim anlamına geliyor," dedi.

Nefesim kesildi, dudaklarını tenimde hissedince bedenimin her yeri ayrı ayrı tutuşmaya başladı. Cazibesi, gücü, dokunuşu beni benden alıyordu. Beynimin hiç kullanmadığım bir bölgesi söylediği şeyi *Q benim*, diye çevirdi. Bu iki kelimenin insana verdiği güç tarif edilemezdi.

Benden neden bu cümleyi söylememi istediğini anlayabiliyordum. Ben bile söyleyince kelimelerin gücüyle kendimden geçmiştim. *Q benimdi. Sadece benim. Benim.*

Acaba Q nasıl bir hayat yaşamıştı? Nasıl bir hayat sonucu bu teyit cümlesini duyma ihtiyacı hissediyordu? Onun peşinde ne tür hayaletler vardı? Hangi acılar arkasından koşuyor, hangi anılar ruhunu zapt ediyordu?

Q parmaklarıyla sıkıca çenemden tuttu. "Söyle."

Komutunu duyunca kurban konumuma, tecavüzden kurtulan köle kimliğime büründüm. Kendimi, kişiliğimi kaybetmek beni yoksun bırakmıştı.

Q ıslak sutyenimin altındaki göğüs ucumu sıktı. Sert dokunuşu tenimi kızarttı, mücadelecı yanım teslimiyete dönüştü.

Beni sersemleterek yaralı, mahsun halime geri döndürmüştü. Gücümü ve özgüvenimi tekrar kazanmaya çok yaklaşmışken aniden elimden hepsini almıştı.

Gözlerimden yeni yaşlar akıyordu. Fısıldayarak, “*Je suis à toi,*” dedim.

Q içini çekti. Alnını alnıma dayadı. “Bir daha kaçacak mısın? Seni herkesten daha çok isteyen adamı tekrar bırakıp gidecek misin? Böyle bir korumayı bırakacak mısın?” Sesinde pişmanlık, boyun eğme ve acı vardı. Sanki tekrar kaçmışım da yalnızlığın acısını çekmiş gibiydi.

Gözlerimi iri iri açtım. Kafamı sallayarak, “Hayır, bir daha kaçmayacağım,” dedim.

Kısık gözlerle bana baktı. “Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? Seni korkutmuyor muyum? Benden tiksiniyor musun?”

Ondan hiç tiksiniyordum, sadece korkmuştum. Öte yandan Q söz konusu olunca, korkum bile bende afrodizyak etkisi yaratıyordu. Ancak bunu ona söyleyemezdim. “Bir daha asla kaçmayacağım. *Je suis à toi.*”

Kafasını sallayıp sutyenimin kopçasını açmak üzere sırtıma uzandı. Gözyaşım kirpiğine damlayınca kaşlarını çatı. Sutyenimi düşün dışına attı.

O sırlıslıklam takım elbisesiyle, bense çıplak ve hırpalanmış bedenimle dikilirken ikimizin aynı koşullarda olmadığını hatırladım. Karşımdaki adam beni sevdiği ya da arzuladığı için benimle ilgilenmiyordu. Benimle ilgilenmesinin tek nedeni mülkiyet duygusuydu. Çünkü o benim sahibimdi.

Q beni fayansa yasladı, her yerim sızlıyordu. Güçlü parmaklarını boğazıma geçirince panik oldum. Q öfkesini serbest bırakıp çizgiyi geçmişti. “Demek kaçmak hoşuna gidiyor, sürtük! Seni

mutlu etmek için ne kadar uğraştığımı biliyor musun? Senden hoşlanırken seni kırmamaya çalışmak ne kadar zor biliyor musun? Sana hiç ciddi bir zarar verdim mi? Bir kez olsun canını yaktım mı? Sana tecavüz ettim mi? Sende onarılması mümkün olmayan bir hasar bıraktım mı?”

Yaptığı şeyden o bile korkmuş gibi bir anda geri çekildi. Öksürüp, boynumu ovuştururken kuşkulu gözlerle bana baktı. Parmakları hâlâ bedenimde geziniyormuş gibi hissediyordum.

Titredim, tekrar bir öfke patlaması yaşar, hatta belki bu kez bana vurur diye bekledim. Sonuçta yaptığım onca şeyden sonra bunu hak etmiştim.

Q söylenerek ellerini ıslak saçlarında gezdirdi. “Cevap ver, *esclave*. Benim gibi birinin sana sahip olması bu kadar mı kötü?”

Başımı önüme eğdim. Q söz konusu olunca sürekli işleri batırıyordum. Hayır, bana tecavüz etmemişti. Fakat zihnimin ırzına geçen bir sürü zor duruma sokmuştu. Beni allak bullak etmiş, Brax gibi bir adamı sevdiğim fikrine sıkıca yapışmışken beni karanlık dürtülerimle yüzleştirmişti.

Bana türlü türlü oyun oynayarak işkence etmiş, adamın birinin içime bıçak kabzası sokmasına izin vermişti. Bana bir sürü kötü şey yapmıştı, ama hiçbir zaman o iki adamın yaptığı kadar büyük bir kötülük yapmamıştı.

Nedenini bilmiyorum ama beni istemene çok ihtiyacım var!

Yığılırcasına dizlerimin üstüne çöktüm. Bacaklarımdaki kesikler ve kamçı izleri acırken hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordum, fayanslar da diz kapaklarımı sızlatıyordu. Başımı öne eğip ayaklarına kapandım. Elimden başka bir şey yapmak gelmiyordu. Q benden nefret ediyordu. Beni dışarı atacaktı. Beni kapının önüne koyarsa ben nereye giderdim? Bu saatten sonra beni kim isterdi ki?

“Özür dilerim!” diye bağırdım. Kesik kesik soluyordum. Keder, kendine acıma, yitiklik duygusu içinde debeleniyordum. Boğuluyormuş gibi hissediyordum. “Beni incittin, bana işkence ettin...” Hıçkırmaktan konuşmama devam edemeyip, kollarımla kendimi sardım. “Ama sana ihtiyacım var!” Bunu yapamazdım. *Yapamazdım!*

Q beni teselli etmedi; duymak istediğim şeyleri söylemedi. Güçlü ve gaddar bakışlarıyla orada öylece durup, benim çözülmemi izledi. Beni üst kata taşıyan adam nereye gitmişti? Şu an yanımda olmasını istediğim adam bu kahrolası aşâğılık sahibim değil, beni kucağında taşıyan o ilgili adamdı.

Q çömelerek göğsümün üstünde kavuşturduğum kollarımı açmaya çalıştı. Ama ben ona karşı gelip düşün köşesinde iki büküm oturdum. Önüme düşen sarı, ıslak saçlarım sayesinde bakışlarından biraz olsun korunabiliyordum.

“*Je suis un salaud*”, diye mırıldandı. Sonra beni çekip dizinin üstüne oturttu. Aşâğılık biri olduğunu inkâr edemezdim, fakat sesindeki acı beni çok derinden etkilemişti. Söylediklerine yüreğinin en derininden inandığı belliydi.

Onun kucağındayken aklımdan, bedenimden onlarca şey geçti. Bir yanım ona sokulup onu sakinleştirmek isterken, diğer yanım bana duyduğu tutkunun canımı yakmasından korkarak kaçmak istiyordu. Ancak ikisini de yapamazdım. Çok güçsüzdüm ve yine ağlamaya başladım.

Q sırtımı sıvazladı, uzun bacaklarını düşün zeminine boylu boyunca uzatmıştı. Yaşlı gözlerle bakarken ayakkabılarının hâlâ ayağında olduğuna dikkat ettim. Sahip olduğu hiçbir şeyi ger-

* Fr. Ben aşâğılık herifin tekiyim. (Ed. N.)

çekten önemsemiyor muydu yoksa? Onun için her şey satılık mıydı? Her şeyin bir ömrü, bir ederi mi vardı?

Daha çok ağlamaya başladım.

Q bana sınıksık sarıldı. Kulağıma, "Sen benimdin, *esclave*," dedi. "Ben seninle ilgileneceğim, ben senin yaralarını saracağım. Şimdi seni yıkarken ağlamana izin veriyorum. Ama yıkanman bitip tamamen temizlendikten sonra bir daha ağlamak yok. Anladın mı?"

Yaşlı gözlerimi kırdım. O kadar çok titriyordum ki cevap bile veremiyordum.

"Bu gece olan her şeyi unutacaksın. Bu geceyle ilgili tek hatırladığın ben ve benim sana yaptıklarım olacak. Anlaştık mı?" Beni sarsarak sorusunu yineledi. "Cevap ver, *esclave*."

Kafamı salladım. Birinin bana bu geceyi unutmamı emretmesi içimi rahatlatmıştı, emre itaat edip unutmaya çalışacaktım. Sonuçta duyma yetim Q'ya aitti, ona karşı gelemezdim. "Anladım."

Ardından Q cam rafa uzanıp kristal şişelerden birini aldı. Çiçek kokulu şampuanı avucuna döküp saçlarımı yıkamaya başladı.

Elleriyle saçlarıma masaj yaparken içimde bir şeyler kırıldı. Gözyaşlarım durmadan akıyordu, hiçkırıklarım da artmıştı. Çektiğim acı ikiye katlanmış gibiydi. Ancak bu tecavüzün ya da Q'nun hiddetinin acısı değildi, acımın sebebi Q'nun dokunuydu. Daha önce kimse bana bu kadar yumuşak dokunmamıştı. Ailem bile bir kez olsun kollarında huzur bulmama izin vermemiş, bir kez olsun bana sevgi göstermemişti. Sevgi, sarılmak, öpmek gibi kavramların ne olduğunu bile bilmeden büyümüşüm. Sonra hayatıma Brax girmişti, çok tatlıydı ve yaralarıma merhem olmuştu. O yumuşacık kalbine rağmen Brax bile benimle

bu kadar yakından ilgilenmemiştir. Ne beni yıkamış, ne bana şefkat göstermiş ne de gerçek beni görmüştü.

Demek tatmadığım duygular olduğunu anlamam, ne kadar eksik hissettiğimi fark etmem için kaçırılmam ve beni istemeyen bir adama satılmam gerekiyordu. Q sıra dışı yöntemleriyle benim duvarlarımı yıkmıştı. Bu saatten sonra bütün duygularımı arafta tuttuğum eski hayatıma nasıl geri dönebilirdim ki? Eski hayatımda kimse beni uğruma adam öldürecek kadar önemsememiştir.

Q saçlarımı yıkamayı bırakıp beni kendine doğru çekti. Göğsüne dayadı. Bana göre eşsiz ve güzel olan kokusunu içime çektim.

Ağlamama izin verdi. Ne gözyaşlarımı sildi ne de beni azarladı. Duygularımın gözlerimden fıskıran yaşlarla suya karışmasını saygıyla bekledi. Beni sessizliğiyle teselli etti, kollarında huzur buldum. Alnımdan öpüp, “*Je suis ici,*” dedi. *Ben buradayım. Ben buradayım.*

Onun bu hassasiyeti, şefkati içime dokundu, çok şanslı bir köleydim. Ona kendimi adamam için öfkelenmesi şart değildi. Onun bu kibarlığı ve şefkatli sevgisiyle bana yaptırılmayacağı şey yoktu. Emir vermek ya da tehdit etmek bunun yüzde biri kadar etkili olamazdı. İlgiye, şefkate, sevgiye bu kadar aç olduğum için acınacak haldeydim.

Bir süre sonra gözyaşlarım acı ya da bunalımdan değil, hissettiğim rahatlık ve huzur duygusundan akmaya başladı. Yirmi yıllık bir mücadeleden sonra sonunda birine ait olma duygusunu tatmıştım.

Çağlayan gibi tepemizden akan suya rağmen Q, benimle ilgilenmeyi bir an olsun bırakmadı.

Onun hakkında bildiğim her şey yanlıştı. Beni kollarında avutan bu adam da kimdi böyle? Benimle bu kadar çok ilgilenen bu adam gerçekte kimdi?

Sonunda ağlamam kesildi. Q saçlarımı yıkamaya devam etti. Parmaklarıyla boyunuma, omuzlarıma ve sırtıma masaj yaparken kucağında sessizce oturdum. Elleri sihirli gibiydi, bana daha önce tatmadığım türden bir mutluluk yaşıtıyordu. O düşün içinde, yerde kendimi onun evcil hayvanı gibi hissettim. Ben tamamen ona aittim. Ben *onundum*, hem de her şeyimle...

Q, saçlarımı duruladıktan sonra göğüslerimi sabunlamaya başladı. Dokunuşu şehvetli değil de sevgi dolu ve zararsızdı. Göğüslerimden sonra sırasıyla kollarımı, boynumu ve karnımı sabunladı.

Beni yatıştırmıştı, halimden çok memnundum. Daha önce hiç bilmediğim bir mutluluk örtüsüyle beni sarıp sarmalamıştı. Elleri kasıklarımında daireler çizerken donup kaldım. Suyun buharıyla aramızdaki çekim daha da artmıştı. Q'nun nefes alışverişiindeki değişikliği görünce düşüncelerinin ilgiden arzuya yöneldiğini, yavaş yavaş uyarılmaya başladığını fark ettim.

Alnını yanağıma bastırınca ıslak saçları benimkilere karıştı. "Bırak sana yaşadığın her şeyi unutturayım. İzin ver de zihninde taptaze anılar yaratayım, *esclave*."

Soluğu soluğuma karışıyordu, ben de tahrik olmaya başlamıştım. İri adamın bedenimde bıraktığı ıstırabın yerine Q'yu koymak istiyordum, bedenim onu arzuluyordu. Q beni incitmez, bana zarar vermezdi. Çünkü o iğrenç adamlar gibi biri değildi.

Usulca başımı salladım.

Q'nun nefes alış hızlandı. Beni incitmemeye gayret ederek bacağıma dokundu, kırbaç izlerimi acıtmamak konusunda çok

özenliydi. Elleri bacaklarımda milim milim ilerledi ve sonunda vajinamın oradaki sıcak bölgeye ulaştı.

Vajina girişimde parmağıyla daire çizince korkuyla titredim. Gözlerimden yaşlar boşalmaya başladı, ama o gözyaşlarımı öperek sildi. Beni sıkıca tutuyordu. “Écarté pour moi,” dedi. Yani, *aç bana kendini*.

Sesi emreder gibiydi, ben de emrine uydum. Kendimi kasma-yı bıraktım, yavaşça dizlerimi açtım. Q tanıdığım fırsatı hakkıyla değerlendirdi.

Bir parmağını yavaş yavaş içime soktu. Aslında parmağıyla beni resmen okşuyordu. Ancak o iri adam canımı o kadar çok yakmıştı ki acıyla kendimi çekmeye çalıştım.

Q başını eğip köprücük kemiğimi ısırtdı, etim dişlerinin arasındaydı. “Sadece beni ve sana yaptığım şeyleri düşün. Acıda bile bir yakınlık, bir paylaşım vardır. Bırak çektiğin acıyı zevke dönüştüreyim.”

Parmağını içime bastırınca karşı koymaya çalıştım. İçimdeki yaralara bastırarak hem onları iyileştirmeye çalışıyor hem de beni ne kadar istediğini gösterip oraya kendini koyuyordu. Yüzümü buruşturup beni saran kollarına ve içime dokunmasına odaklanmaya çalıştım. Q haklıydı; acı bile insanı yakınlılaştırıyor, acı sayesinde insanlar bütünleşebiliyordu, hem de her anlamda. Daha hiç bu kadar çıplak ve savunmasız hissetmemiştim, hiçbir zaman kendimi birinin ellerine bu kadar kayıtsız bırakmamıştım. O an Q, beni benden çok düşünen bir şifacı gibiydi, bedenimin acıları onun dokunuşlarıyla dinecekti.

Bir parmağı içimdeyken avucuyla klitorisimi sıvazlamaya başladı. Onun için ıslanmıştım, onun kollarında kıvranıyor-

dum. Bu adam beni arzulayan, bedenimi çağıran adamdı. O benim efendimdi.

Yüzünü göğüslerimin arasına gömüp, göğüslerimin arasındaki vadiyi yaladı. Ardından diğer parmağını da içime sokup sertçe bastırdı. Ağzımı açtım, zihnimdeki düşünceleri uzaklaştırıp kendimi hazza bırakmaya çalıştım.

“Eğer gevşersen beni de tahrik edeceksin *esclave*, kendini rahat bırak.”

İtaatkâr bir köleden beklendiği gibi dediğini yaptım. Hem ağlıyor hem de inliyordum. İçimdeki parmaklarına uygun bir ritimde kalçamı hareket ettirmeye başladım. Bedenim zevkten titriyordu.

Q kulağını ısırды, bacaklarımı tamamen açtığımda hırıltıya benzer bir ses çıkardı. Nefesini tenimde hissediyordum, nane ve baharat kokan nefesi beni heyecanlandırıyordu.

Birden klitorisimi tekrar sertçe ovuşturmaya başladı. Sırılsıklamdım. Bir haz dalgası bacaklarıma yayılmaya başladı.

Ben kucağında zevkten kıvranırken o inlemeye başladı. İyice azmıştı. Sertleşmiş penisini kalçama dayadı.

Ben de kalçamı penisine bastırdım, verdiği hediye hoşuma gitmişti. Bana şehvet dolu bir güç armağan etmişti. Benim gevşemem ve ona karşılık vermem onu daha da azdırdı.

O da beni, en az benim onu arzuladığım kadar arzuluyordu. Bunu bilmek cinsel şevkimi bin kat artırdı. Daha önce hiç cesaret edemediğim bir şeyi yapıp bileğinden tuttum, elini klitorisimden çektim.

Gözlerime baktı, dudaklarını araladı. Bakışlarımı kaçırmadan parmaklarını tekrar içime sokmasını sağladım. Kollarını eğip daha da derinime bastırmasına yardım ettim. Vajinam onu

istediğini çok güzel belli ediyordu, elini hep istediğim şekilde hareket ettirmesi için yönlendirdim.

Parmaklarıyla beni becermeye devam ederken, bedenimi kucığından yere, ıslak ve soğuk fayansların üstüne indirdi. Omurgam uyuştu, sıcak su yüzüme yüzüme akarken nefes almakta biraz zorlandım. Ancak hiçbir şeyin önemi yoktu. Önemli değildi çünkü Q parmaklarını içimden çıkarmış, el yordamıyla kemerini açmaya çalışıyordu. Tahrik olmanın doruk noktasındaydı.

Pantolonuna uzanıp ıslak kıyafetlerinin altındaki penisini çıkarmasına yardım ettim. İkimiz de nefes nefeseydik. İkimiz de sevişmek arzusuyla yanıp tutuşuyorduk, birleşmek, tek beden olmak istiyorduk.

Q önce pantolonunu sonra da iç çamaşırını kalçalarından aşağı indirdi. Göz kamaştırıcı penisi gururla dikilmişti, bir an küçük bir korku hissettim. Q donuk yeşil gözleriyle bana bakarken yutkundum. "Sana ihtiyacın olan şeyi vereceğim," dedi. "Sakın benden korkma." Sesi derinlerden geliyordu.

Başımı salladım.

Kalçalarımdan tutup beni kendine çekti. Tek hamlede bacaklarımdan arasına yerleşti. Atik ve sahipleniciydi. Ona baktım. Bedenim alev alev yanıyor, kalbim çok hızlı atıyordu. Çok heyecanlıydım, ilk kez sevişiyor gibi hissediyordum. Aslında çok da yanlış değildi. Bu benim ilkimdi. İlk kez bir adam bütün fantezilerimi hayata geçiriyordu; bağıllık, sahiplenilme, tutku, şehvet.

Q ağzını ağzıma yapıştırdı, tadı ağzımı doldurdu. Tatlı, nane aromalı tadı, o pislik herifin ekşi metalik parmaklarının tadını silmişti. İnlerek Q'yu kendime çektim. İlk kez Q'nun tadını alması için bu kadar hevesliydim.

Q'nun kokusunda, dokunuşunda, tadında ve sesinde eriyordum. İnlediğini duydukça zevkten ölüyordum.

Dili tamamen ağzımın içindeydi, başım dönüyordu. Tükürüklerimiz ve duştan akan su birbirine karışırken biz, yudum yudum hazzı içiyorduk.

Q penisinin başını içime soktu. Aniden durup beni öpmeyi bıraktı. "Korunuyor musun?" diye sordu.

Nasıl bu kadar sorumsuz olabilmişim? Korunmak hiç aklıma gelmemişti. Saçlarımı yüzümden çektim. Umarım Q'nun bir hastalığı falan yoktur diye düşündüm. Yere bakmaya başladım. "İğne oluyordum."

"Daha önce kaç erkekle birlikte oldun?"

İçimden hiç kimseyle demek geçti ama bu cevap iki ucu keskin bir bıçak gibiydi. Brax benim ilkimdi ve ben sadece onunla birlikte olmuştum... Ta ki bu geceye kadar...

Q cevabın ne olduğunu yüzümden anlamış olacak ki başını salladı. "Cevap vermene gerek yok. Bu arada benimle ilgili endişelenmeni gerektirecek bir durum yok."

Durup korunma konusunda konuşmak garip gelmişti. Üstelik bu kadar tuhaf şartlarda seks yapıyor olmamıza rağmen yine de içim rahatlamıştı. Kendimi kısıtlayacak bir durum olmaması, ateşli arzularımı yaşayabilecek olmak güzeldi. Hayatımda ilk kez tamamen dürüst davranarak, "İçimde olmanı istiyorum, seni arzuluyorum," diye fısıldadım.

Q'nun cevabı bana verdiği ateşli öpücükte, dudaklarımı morartırcasına öpmüştü. Sonra tek bir harekette tamamen içime girdi. Islak ve kaygan vajinam onu çok hoş karşıladı. Ne acı ne de ıstırap hissettim. Hissettiğim tek duygu coşku ve zevkti. Takım elbisesi ıslak tenime sürttü, fayanslar yüzün-

den sırtım da kötü durumdaydı. Ama hâlâ hiçbiri umurumda değildi.

Q inleyerek içimi bedeniyle doldurdu. Parmak uçlarıyla belime bastırarak beni olduğum yere mıhladı. “Bu eve geldiğin ilk günden beri seni becermek istiyordum,” dedi. İçimde gidip geliyordu, ikimiz de aynı ateşin alevleriyle dans ediyorduk.

Konuşamıyordum. Tek düşündüğüm Q ve içimdeki sıcaklığıydı. Beni sert ve güçlü bir şekilde beceriyordu. İçimde her gidip gelişinde ona daha da ait oluyordum. Derinlerimde bir orgazm başladı, çılgınca inliyordum.

Q üstüme daha da çok abandı, resmen yere yapışmışım. “İşte bu. Bana sana ait bir şey ver. Bana bunu borçlusun.” İçimde kalarak durdu, Fransızca bir şeyler mırıldandı. Gözleri öyle çok şey anlatıyordu ki şaşkınlıkla ve saygıyla bana gösterdiği şeye baktım.

Bedenim ona tepki vererek içimdeki penisini sıkıca kavradı, iri adamın iğrenç tecavüzünü daha şimdiden unutmuş gibiydi.

Q kulağımı ısırıp penisini daha da sert bastırdı. Hızla gidip gelmeye başladı. Zevk ve şiddet arasındaki ince çizgi bana daha önce hiç tatmadığım keyfi yaşatıyordu. “Benim için gel, *esclave*.”

Sihirli sözcükleri beni onun tesiri altına aldı. Bedenim artık beni dinlemiyor, yeni sahibine itaat ediyordu.

Ayak başparmaklarımdan bacaklarıma, oradan da vajinamın içine yayılan bir orgazma kendimi bıraktım. Bütün kaslarım hazla kasılıyordu. Artık havai fişeklerin patladığı bir yerde değilim, daha da tepelerdeydim. Q'nun içimde gidip gelmesi, tadı, kokusu ve dizginlenemez coşkusu beni en yukarıya çıkarmıştı.

Q daha hızlı gidip geldikçe havai fişekler kuyruklu yıldızlara, kuyruklu yıldızlar galaksilere dönüştü.

Bağırarak, “*Baiser moi*,” dedi. Becer beni anlamına geliyordu.

Hiç yaşamadığım kadar sert bir şekilde bana sahip oldu. Yumuşak hayaları popoma değiyordu; yandım, yandım, kavruldu. “Geliyorum, geliyorum. Benden bir parça al,” diye inledi.

İçime yayılan sıcaklığını hissettim, ondan bir parça artık benim içimdeydi.

Titreyerek içindeki bütün spermleri boşalttı. Üstüme yığıldı. Ne sıcak duş ne de berbat durumdaki takım elbisesi umurundaydı. Gümbür gümbür atan kalbi benimkinin üstündeydi. İkimiz yerde hareketsiz yatarken zaman durmuştu.

Hayatımda ilk kez birine bağılandığımı hissettim. Bu, çok derin ve güçlü bir bağdı. Yaradılışımın bir parçası artık ona aitti. Efendi ve köle gibi değil, bir adam ve bir kadın gibi bağılydık.

Kalbime dokunan, ruhuma şarkılar söyleten bu adam mıydı? Bir an zorba olup bana boyun eğdirmeye çalışan, başka bir an beni pamuklara sarıp sarmalayan bu adam kimdi?

Bana çok bencilce bir hediye verdiğini inkâr edemezdim. Artık bedenim o gece kalbimi kıran şeyleri değil, sadece onu hatırlayacaktı. Q bana o geceye dair yepyeni bir anı hediye etmişti. Bedenim yaşadığım orgazmın son kalıntılarıyla zonkluyordu, tüylerim ürperiyordu. Böylesini hayal bile edemezdim.

Q gözlerimin içine baktı, yüzündeki öfke beni ürküttü. Yutkunup, “Başım belada mı?” diye sordum. Beni dizine yatırıp dövmek ister gibi bakıyordu.

Dudaklarını kapatıp, popomun kenarına hafif bir şaplak attı. “Ah, *esclave*, başın çok ciddi belada. Şu andan itibaren seni yalnız bırakabileceğimi sanmıyorum.”

On Yedinci Bölüm

Bildircin

Duştan sonra Q'nun içine kapanıp yanımdan ayrılacağını sanmıştım. Aramızda çok şey yaşanmıştı ve ben çok tecrübesizdim. Üstümden çekilip ayağa kalkarken Q gözlerime bakmaktan kaçındı. Ancak yanımdan da ayrılmadı.

Eğilip beni yerden kaldırdı, sonra ıslak pantolonunu banyoya attı. Islak giysi yere çarpınca gürültülü bir ses çıkardı, ardından ceketini çıkardı. Gömleği üstünde kaldı. Gömlek kalçalarını örtecek kadar uzun olabilirdi, ama büyük penisi hâlâ görünüyordu. Saçlarını düzeltti. Biraz önceki azgınlığından eser olmasa da hâlâ sert ve çok erkeksiydi.

Vücudumu tatlı bir ürperti sardı. Q çok erkeksi ve canlıydı. Bense kötü bir geçmişi olan tecrübesiz bir kızdım. Ona yetmemin imkânı yoktu ama denemekte kararlıydım.

Bu gece bana tutku ve öfke karışımı bir duyguyla sahip olmuştu, oysa ben daha fazlasını istiyordum. Buraya geldiğim ilk gün bana vaat ettiği şeyi istiyordum; bana zorla sahip olmasını. Bedenim istediği her şeyi ona seve seve verecek durumdaydı.

Oyun masasının üstünde Q'nun beni parmakladığını hatırlı-

layarak dudağımı ısırđım. O gün hayal bile edemeyeceğim kadar çok tahrik olmuşum. Zaten çok zor olan bir deneyime başka bir boyut getirdiğı için o gün ondan nefret etmişim. Ancak şimdi ondan nefret etmiyordum. Yine de hâlâ onunla mücadele etmek istiyordum.

Q'nun bana defalarca sahip olmasını istiyordum. Beni öyle bir kıvama getirmeliydi ki bana tecavüz eden o pislik adam yüzünden seksten korkmamalıydım. O iğrenç tecavüzcü böyle bir zevki tatmamalıydı. Ben Q'ya aittim. O hiçbir zaman işkence sınırlarını geçip tecavüzcü bir kişiliğe bürünmemişti.

Havluya sarındım, aklım karmakarıştıktı.

Q ardında ıslak ayak izlerini bırakarak banyodan çıktı. Reddedilmenin soğuk rüzgârı beni üşüttü, titredim. Bu kadar mıydı yani? İstedini almış ve başımın çaresine bakmam için beni yalnız bırakmıştı. Beni hiç yalnız bırakmayacağına dair verdiği söze ne olmuştu?

Q'nun beni başından atmasına izin veremezdim. O yoksa ben kimseye ait değildim. Artık ne ailem ne de Brax vardı. Eski hayatım mazide kalmıştı.

Q beni rengârenk bir ışık huzmesinden geçirip grinin yavanlığına bırakmıştı.

Banyo birden kötü anılarla dolu karanlık bir mahzene dönüştü. Q yanımda değilken karanlık gölgelerden çıkan canavar ve şeytanlar beni yakalayacakmış gibi dehşete düşüyordum.

Sorunlarımı kendi başıma çözmem, gücümü yeniden kazanmam gerektiğinin farkındaydım. Q'yu acı hatıraları unutmak için bir yara bandı olarak kullanamazdım, ama henüz kendimi o kadar güçlü hissetmiyordum.

İçeriden açılıp kapanan çekmece sesleri geldi, sonra Q

kucağında bir sürü kıyafetle banyoya döndü. Kıyafetleri kuru lavaboya koyup havlumu çıkardı. Çırılçıplak karşıyındaydım. Titriyordum, hem soğuktan hem de bana bakışlarından.

“Kollarını kaldır,” dedi. Elindeki bol beyaz tişörtü kafamdan geçirip, eteklerinden tutup aşağı çekti.

“Ayağını kaldır.” Tek kaşını kaldırarak beyaz iç çamaşırını giydirmeye başladı. Dengemi kaybedip de düşmemek için ıslak omzunu tuttum. Külotu bacaklarımdan yukarı çekti. Tenimi yalayıp geçen parmaklarını daha iyi hissetmek için gözlerimi kapattım.

Tebessüm ederek külotun lastiğini kalçalarımdan geçirdi.

Benim için adam öldüren, beni beceren, bana sahip olan adam beni giydiriyordu. Bu çok mantıksızdı.

Tişörtün altında kalan ıslak saçlarımı parmaklarıyla çekti. Parmakları beni şehvet girdabına sürüklüyordu. Bir türlü doymak bilmiyordum.

Burun delikleri genişledi. Buhar, seks ve şehvet dolu banyo artık yoktu. Sert ve soğuktu, Q'nun yüzünde her şeyi kontrol etmeye çalışan bir adamın maskesi vardı.

“*Merhaba hazine.*”

İri adamın sesi beynimin içinde yankılandı. Tecavüz sahnesi gözümün önüne gelince panikten boğazım kurudu. Olanları hatırlayınca bedenimi bir ürperme sardı, tir tir titriyordum.

Q sert bir hareketle çenemden tuttu. “Ne yapıyorsun? Sana unutmanı söylemiştim. Bu geceyle ilgili hatırlayacağın tek şey ben olacağım.”

Yere bakıp kafamı salladım. Keşke ona itaat edip dediğini yapabilseydim, ama zihnimi karartan düşüncelerden çabucak kurtulamıyordum. Bana tecavüz eden adam, pis nefesi, iğrenç

parmakları, diğer pisliğin söylediği yalanlar, saçımı çekişi... Hepsi gözümün önündeydi.

Q orada yanımdayken unutmama yardımcı oluyordu. Ancak ne zaman şefkatli bir sevgiliden soğuk ve mesafeli bir efendiye dönüşse bataklık beni içine çekiyordu.

Tuvalet masasının çekmecesini açıp içinden bir tüp merhem çıkardı. Kapının arkasındaki yumuşak pufu işaret ederek, "Otur," dedi. Oturup önüme diz çöken Q'yu izledim. "Bu sana iyi gelecek."

Parmaklarının yumuşak hareketleriyle yağlı merhemi, baldırlarımdaki kırbaç izlerinin üstüne sürdü. Dokunuşları hem canımı yakıyor hem de beni mutlu ediyordu. Kötü hatıralar beni hapsedmek istiyordu, fakat Q'nun dokunuşları kötü kâbusların beni ele geçirmesine izin vermezdi. Q, bacaklarımın arasında oturup yaralarımı iyileştirirken bana bir şey olmazdı. Turunçgil esanslı kokusu bana gerçekleri hatırlatıyordu. Q'nun kusurları olduğu doğrudu ama sahip olduğu şeylere kıymet veriyordu. Onu memnun ettiğim sürece o da benimle ilgilenecekti.

"O odada kelepçelenmişken, ne kadar ileri gideceğimden korkuyorum diyerek neyi kastettin?" diye sordum. Kelimeler ağzımdan dökülüvermişti. Korkuyla elimle ağzımı kapatsam da olan olmuştu, söyleyivermişim. *Aman Tanrım, neden şimdi böyle bir şey söylemişim ki?*

Q donup kaldı, onun ani tepkisizliğini görünce ben de ne yapacağımı bilemedim. "Şu an bu sorulara cevap verecek havada değilim, *esclave*."

Sonra bu diyalog yaşanmamış gibi yaralarımın üstüne merhem sürmeye devam etti. İçimde garip bir güç hissettim, belki de deli cesaretiydi bilmiyordum. Bildiğim şey öğrenmek zorunda

olduğumdu. Bilmeyece gibi gizemli bu adam hakkında daha çok şey öğrenmeliydim. *Kimdi bu adam?*

“O gece o adamlar neyi kastetti? Sadece eskiden aldığımız şeyi alıyoruz derken ne demek istediler? Kadınları kaçırıyor musun, Q? Bu yüzden mi diğerlerine yaptığın şeyi bana da yapmaktan bu kadar çok korkuyorsun?”

Q'yu korkarken göreceğim hayatta aklıma gelmezdi. Aniden ayağa kalkıp merhem tüpünü lavaboya fırlattı. Tüp döndü, döndü ve tam da gider deliğinin orada durdu. Q elleriyle yüzünü ovuşturdu. “Benimle bu konu hakkında konuşma. Bu seni hiç mi hiç ilgilendirmez. *Merde, ne me demandez pas de nouveau.*” Bunu bir daha sakın sorma diyordu.

Gazabından korkup geri çekildim.

Q beni yakaladı, ayağımdan çekti. Elinden kurtulmak için mücadele ettim.

Gözlerimin içine baktı. Aramızdaki güçlü bağ kaybolmuştu. Sadece öfke, hüsrân, gerilim, nefret ve tikslenme vardı. “Adın ne?” dedi sert bir ses tonuyla.

Eski Tess ölmüş olabilirdi, ama yeni Tess de bunu sır olarak saklamakta kararlıydı. Neden böyle bir karar verdiğimi tam hatırlamıyordum, ancak ismimi sır olarak saklamak hayati derecede önemliydi.

“*Ami,*” diye fısıldadım. Madem Suzette bana arkadaş olarak seslenmişti, ben de onunla aynı fikirdeydim. Arkadaş ismine pekâlâ alışabilirdim. Tess'i de zamanla unutturdum. Bu düşünce beni hüzünlendirse de Q'ya ismimi söylememekte kararlıyım. Ona ismim dışında her şeyimi verebilirdim. En azından bu kadar küçük bir şey bana özel kalmalıydı.

Q önümde yürüyerek bağırdı. “Şu an bile inat etmeye devam

ediyorsun. Bunca olandan sonra kendini hâlâ bana karşı gelecek kadar güçlü sanıyorsun.” Birden durdu. “Söyle bana! Bana adını ver, *esclave*. Adını söyle!” Sinirden göğsü hızla inip kalkıyor, beni döver gibi bakıyordu.

Başımı önüme eğdim. Beni kurtardığı için ona istediği her şeyi verirdim, ama adım olmazdı. Adım geçmişime aitti. Geçmişim de Brax’indi. Q tamamen farklı bir yerdeydi. O benim yeni hayatımdaki her şeydi.

“Ami,” diye tekrarladım.

“Sen benim arkadaşım değilsin,” diye bağırdı. “Yalan söylemeyi kes.”

Kafamı salladım. Bunu ben de biliyordum. Zaten ben de onun arkadaşı olmak istemiyordum. Ben de onun her şeyi olmak istiyordum. Bana dokunuşlarıyla vaat ettiği kişi olmak istiyordum. Tıpkı bedenlerimiz gibi onun da dürüst olmasını istiyordum. Burada yalan söyleyen tek kişi ben değildim.

Q arkama geçti, turuncu ve şehvet karışımı kokusu ondan önce geldi. “Son kez soruyorum, *esclave*. Adın ne?”

Baskıcı tavır ve ısrarlı soruları karşısında mideme kramplar giriyordu. Ancak ona doğruyu söyleyemezdim. “Katrina.”

“Yalan.”

“Sophie.”

“Yalan.”

“Crystal.”

“Lanet olsun! Kes şunu!” diye bağırdı. Saçımdan tuttuğu gibi kafamı arkaya yatırdı. Yeşil gözleri hiddet saçıyordu. “*C’est quoi ton nom?*” dedi. Adın ne?

“*Esclave.*”

Aniden gözlerini kapattı. Gözlerinin derinliklerindeki öfke,

keder, arzu gibi birbiriyle çelişen duygularını görmemi istemiyordu sanki.

Gözlerini tekrar açınca artık o duygulardan eser kalmadığını gördüm. Bakışlarında sonsuz bir boşluk vardı. Kafasını salladı. "Bir gün kim olduğunu öğreneceğim. Söz veriyorum bunu yapacağım. Benim sözlerim kanundur unutma."

Nedenini bilmediğim bir şekilde kalbim kuş gibi çırpınmaya başladı. Denemeye devam edeceği konusunda bana söz vermişti, denemeye devam etmesi beni tanımak adına daha çok çaba sarf etmesi, benimle yakın olması anlamına geliyordu. Belki zamanla ona bir eşya ya da nesneden ziyade bir kadın olduğumu gösterebilirim diye ümit ettim. Efendisinin tuzağına düşmüş bir köleden ziyade, onu arzuladığı için onun kapanına kısılan bir kadın olduğumu o da fark edebilirdi. Onun küçücük, çılğın yanları bile beni bu malikâne ve korumalardan daha iyi tecrit eden bir kafese kapatmaya yetiyordu. Esrarlı karakteri, zihnimi hücrelerin en iyi korunmasına hapsediyordu. Hem adımları bilip de ne yapacaktı ki? Ona en değerli sırrımı verdikten sonra beni cazip bulmayarak dışarı mı atacaktı? Yoksa dizlerinin üstüne çöküp, benim için bu kadar değerli bir şeyi onunla paylaştığım için bana teşekkür mü edecekti?

Bilmiyordum. Ama bilmek istiyordum. Q'ya dair her şeyi öğrenmek istiyordum. Her şeyi...

"Hayır! Bu doğru olamaz. Olamaz!"

Brax yatağın içinde kıvranıyordu. Gördüğü kâbusun etkisiyle yorganı tekmeliyor, korkuyla bir sağa bir sola dönüp duruyordu. Sadece bu hafta gördüğü dördüncü kâbustu, çok yorulmuştum. Gerçekten çok yorgundum.

"Brax uyan." Terli omzundan tutarak onu sarstım.

Cevap vermedi, çok üzgündü. Onu bu kadar üzen şeyin ne olduğunu biliyordum, rüyalarından bana bahsetmişti. Bütün rüyaları ailesini kaybettiği araba kazasıyla ilgiliydi.

Her gece ona sarılıp onu teselli etmeye çalışıyordum. Doğal olarak da her sabah uykumu alamadığım için yorgun kalkıyordum. Onu yatıştırmaya çalışıyordum, çünkü bana ihtiyacı vardı. Yanında olmam onun için önemliydi. Ben de kendimi ona ait hissediyordum.

Brax kollarını açıp gerinince yumruğu çeneme çarptı. "Ah! Kabretsin, Brax. Uyan artık!" Burnunu siktim. Nefes alamam ki hemen uyansın istiyordum. Ama yatağın altındaki gölgeler bir araya geldi, karardı, şekil değiştirdi.

İri adam ve öteki bana pis pis bakınca korkudan yüreğim ağzıma geldi. Dudaklarını yalayıp, penislerini pantolonlarının içinden çıkarıyorlardı. Bana düşmanca bakıyorlardı.

Başladıkları işi bitirmek için gelmişlerdi. Beni öldüreceklerdi.

"Brax! Yardım et!" diye çığlık atarak ona bir tokat attım. Ama Brax bir türlü uyanmıyordu.

İri adam kıkır kıkır güldü. "O sana yetecek kadar güçlü değil, hazine. Seni öyle sert becereceğim ki ölmüş olmayı dileyeceksin." Ani bir hareketle yorganın altındaki bileklerimi kavradı, beni yatağın ucuna doğru çekiştiriyordu.

Avaz avaz bağırdım.

Hayır, bu gerçek olamazdı. "Brax!"

Brax orada öylece yatıyordu, kendi dertleriyle ilgileniyordu. Ben umurunda bile değildim. Diğer adam kahkaha attı, pijamalarının düğmelerini koparıp yere fırlattı.

Vücudum bana ağır geliyordu, uyuşturucu verilmiş gibi hareket ediyordum. "Durun! Lütfen ırzıma geçmeyin!"

İki adam da sadece güldü.

Keşke ölseydim de bugünü görmeseydim diye düşündüm, gözlerimden kanlı yaşlar süzülüyordu. İri adam ve diğerinin arkasında bir gölge daha belirdi. Aç, simsiyah bir kuzgun gibi kanat çırpıyordu, öldürmek için gelmişti. Ancak kuzgunu görünce korku yerine bir rahatlama hissettim.

Efendim.

Q dizginlenemez hiddeti ve heybetiyle karşımda dikiliyordu. Cebinden gümüş silahını çıkarırken zaman çok daha yavaş akmaya başladı. İki adama da ateş etti. Kanları yağmur gibi yağıyordu. Her yer kan olmuştu ama umurumda değildi. Cesetlerin üstünden geçerek Q'nun gölgesine doğru emekledim. Gözlerimi ondan ayıramıyor, bir an önce ona ulaşmaya çalışıyordum.

"Hayatımı kurtardın."

Gülüşüyle içimde çok güzel bir müzik çalmaya başladı. "Sen benimisin. Seni korumak benim için bir onurdur." Kendine doğru çekip beni öptü. "Je reviendrai toujours pour toi." Bu cümlenin anlamını biliyordum. "İstediyin her an senin için geleceğim..."

Lüks bir odada gözümü açtım. Yumuşacık yatak ve nevre-simler beni pofuduk bir bulut gibi kucaklıyordu. Duvarlardaki atlıkarınca figürleri kendimi küçük bir çocuk gibi hayalperest hissettirmişti. Dün gece iki ayrı adam tarafından becerilen bir köle değildim sanki. Q adımı söylemediğim için bana kızmıştı, yaramaz bir çocuğu yatırı gibi beni yatağa yatırmıştı.

Kapı tıklatılınca hemen doğruldum. Ürkerek bacaklarımdaki çizikleri saklamaya çalıştım. Yara, kesik ve morluklarımdan durumunu görmek için gece kendimi kontrol etmiştim. Ancak Q'nun ilgili tavırları ve sürdüğü merhem yaralarımaya iyi gelme-

ye başlamıştı bile. Daha şimdiden dün geceye kıyasla on kat iyi görünüyorlardı. Yara ve çiziklerimin tamamen geçmesini bekleyecek sabrım yoktu. Her kesik bana o aşâğılık herifleri, Q'nun adam öldürdüğünü, buradan kaçınca başıma gelen korkunç şeyleri hatırlatıyordu.

Q gerçekten çok haklıydı. Bana sahip olarak iri adamın bedenimde bıraktığı izleri silmişti. Korku ve dehşet dolu anılarım hâlâ içimdeydi. Ama ne zaman bu kötü anıları hatırlayıp da cinsellikten soğusam Q, yanımda olup bedenimden arzu sıvıları fıskırtacaktı. Bana dokunup, beni öpüp, bana emirler verince ondan başka bir şey düşünmem mümkün değildi. Çektiğim ıstırap ve acıyı şehvet ve arzunun içinde eriterek yok etmişti.

Q, o aşâğılıkların gücünü elinden almıştı. Bana sahip olarak beni özgür kılmıştı.

Kapı tekrar tıklatıldı. Cevap vermek için seslenmeme fırsat bile kalmadan açıldı.

Suzette ev yapımı reçel ve sıcak kruvasanlarla dolu kahvaltı tepsiyle içeri girdi. Gülümseyerek tepsiyi kucağıma bıraktı. “*Bonjour, Ami.*”

Onu bu kadar mutlu görünce göz kırptım. Ela gözleri ve esmer teni bugün daha parlaktı.

Gözlerimi kısıp ona baktım. Kadınsı bir içgüdüyle gülmeye devam etmesinin nedenini anlamıştım. “Dün gece bana sahip olduğundan haberin var, değil mi?” Bu kadar açık konuşmak oldukça tuhaftı, ama Suzette de keyiflendiğini pek saklamıyordu. Bugünün gelmesini sandığımdan da uzun zamandır bekliyordu.

Kafasını sallayarak yatağın ucuna oturdu. “Evet. Ancak daha çok seni burada tek parça görmenin verdiği mutluluktan gülüyorum.” Başım eğip önlüğüyle oynamaya başladı. “Kaçman çok ap-

talcaydı. Bu çevredeki bazı tehlikeli insanlarla ilgili seni uyardım gerekirdi. Franco seni evin içinde tutmak için çalışan bir koruma değil. Onun görevi bizleri o tehlikeli insanlardan korumak.”

Kruvasanımı ısıtırken duraksadım. “Ne demek istiyorsun?”

İçini geçirip kaptıya doğru baktı. Sanki Q'nun bir hışımla her an içeri girmesini bekliyordu. O tek kelime edemeden ben bir soru daha sordum. “Sen de Q'nun kölesi misin, Suzette?”

Donup kaldı.

Aslında cevap vermesini beklemiyordum. Ama söylediklerini duyunca gözlerim fal taşı gibi açıldı. “Ona satılınca Q beni serbest bıraktı. Bu yüzden ona hep minnettar kalacağım.” Dudağını ısırıp konuşmaya devam etti. “Q bana hiç sahip olmadı, denemediğim için değil. Buraya geldiğimde o kadar kötü durumdaydım ki bir daha asla iyileşmem sanmıştım. Aklıma hayalime bile gelmeyecek kadar kötü şeyler başıma gelmişti. Yaşadıklarım hakkında konuşabileceğimi bile düşünemezdim. Kendi halime bırakılmak istiyordum. Ama Q... Q beni yeniden hayata döndürdü.”

Tepsiyi ileri ittim, kahvaltı düşünecek durumda değildim. Acaba sonunda gizemli sahibim hakkındaki gerçekleri öğrenebilecek miydim? “Seni nasıl hayata döndürdü?”

Kafasını kaldırdı, hatırladığı acı hatıralarla gözleri nemlenmişti. “Bana özgürlüğümü verdi. İyileşmem için ne gerekiyorsa yaptı. Yaklaşık bir yıl sürünerek, başımı sallayarak yaşamama katlandı. Sonra beni ayağa kaldırmayı başardı. Ama beni açması da neredeyse bir yıl sürdü. Önceden sadece soru sorulduğunda konuşuyordum, fakat o bir yıldan sonra istediğim zamanlarda da konuşmaya başladım. Kısaca yavaş yavaş ve sabırla kırgınlığımı kırmayı başardı. Her şey ve herkese küskün birini yaşamla barıştırdı.”

Suzette elimi tutup, parmaklarımı sıktı. “Anlayamazsın, Ami. O sana kendini anlatana dek de anlayamayacaksın. Ama sana şu kadarını söyleyeyim ki Q hayatım boyunca tanıdığım en iyi adamdır. İçimizde en çok kırılan, en çok zarar görmüş olan o. Ona bir türlü yardım edemedim. Beş yıldır onun için çalışıyorum, bir kez bile yanından ayrılmadım. Ancak ona yardım etmek için yaptığım hiçbir şey işe yaramadı. Ne yaptysam olmadı.”

Kalbim hızla atmaya başladı. Suzette dün gece düşündüğüm şeyleri onaylamıştı. Q çok baskın ve otoriter biri olabilirdi, ama o herkesten çok acı çekiyordu. Peki, neden? Belki de biri onda, yani bedeninde kalıcı bir hasar bırakmıştı. Acaba bu yüzden mi gömleğini hiç çıkarmıyordu? Onu bir kez olsun çırlıçiplak görmemiş, tenine hiç dokunmamıştım.

“Anlat, Suzette. Senden ya da benden daha kırgın olmasının sebebi ne? Niçin bu kadar acı çekiyor?”

Suzette kafasını dikleştirdi. “Bu benim sana anlatabileceğim bir hikâye değil, Ami. Güvenini kazanmalı ve efendini tanımak için çaba sarf ettiğini, onu gerçekten umursadığını ona göstermelisin.”

“Peki ya öğrenmek istemiyorsam?”

Suzette ayağa kalktı, az önce hatırladığı kederlerinin üstesinden gelmiş görünüyordu. “O zaman onu hak etmiyorsun.”

O gece Q benim için geldi.

Bütün günü Suzette ve Bayan Sucre ile geçirmiştim. İki farklı duygu arasında gidip gelmiştim. Bir an Q'nun gücünü, duştaki şehvetli halini hatırlayıp tenim tutkuyla yanıyordu. Başka bir ansa iri adamı hatırlayıp kusmak istiyordum.

İki uç duygu arasında gidip gelmek çok yorucuydu. Mutfakta yediğimiz akşam yemeğini bitirdikten sonra üstüme bir ağırlık çöktü, gözlerimden uyku akıyordu. Uyumam lazımdı ama yine kâbus görmekten çok korkuyordum.

Yatağa uzanıp yukarıdaki gümüş renkli sayvanı incelemeye başladım. Atlıklarınca odada kalmaya devam edebilir miyim diye kimseye sormamıştım. Franco odaya uğrayıp beni selamlayıp çıkmıştı. Başıyla verdiği selamın hücreye benzeyen hizmetçi odası yerine, burada kalabileceğim anlamına geldiğini düşünmüştüm.

Gece kapı çok yavaş açıldı, kalbim deli gibi atmaya başladı. Kim o diye sormama gerek bile yoktu. Çünkü cevabı bütün varlığımla biliyordum. Gelen... Efendimdi.

Q kalın halı üzerinde sessizce yürüdü, silüeti gururlu ve sinsi görünüyordu. Yorganın altında hafifçe kıpırdandım. Hafta içi gecenin ikisinde burada ne işi vardı ki? Ne kadar yoğun çalıştığını biliyordum. Bu saate kadar çoktan yatmıştır diye düşünmüştüm. Q'yu yatakta hayal edince dilim damağım kurudu. Sahi nerede uyuyordu acaba? Odası neye benziyordu?

Sonra bir şeyi fark ettim; Q'nun işlerinin yoğun olduğunu bilmiyordum, öyle olduğunu sanıyordum. Daha doğrusu onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Hele ki iri adamın Q ve ailesi hakkında söylediklerinden sonra, bilmeyi hiç istemiyordum. Öğrendiğim korkunç gerçeğe katlanamazsam tekrar kaçmak zorunda kalabilirdim.

Ve ben buradan kaçmak istemiyordum. Dünya çok tehlikeli bir yerdi; bilmediğim tehlikelere atılmaktansa bildiğim bir şeylerle yaşamayı tercih ederdim.

Q bana yaklaşırken nefesimi tuttum. Attığı her adımla bütün

enerjim ona doğru çekiliyordu. Q'yu yatağında çıplak uyurken gözümün önüne getirdim. Onu savunmasız halde düşünmek ağzımı sulandırdı.

Yatağın yanına gelip durdu. Karanlık olduğu için bedenini tam seçemiyordum, ama ölçülü ve güçlü nefesini hissediyordum.

Üstünde açık renkli bir kot pantolon ile pejmürde bir tişört vardı. Daha önce onu sıradan kıyafetler içinde hiç görmemiştim. Saygın ve prestijli kişiler gibi sürekli takım elbise giyiyordu. Takım elbise otoritesini güçlendiren, karşısındakine boyun eğdirmesine yardımcı olan bir üniforma gibiydi. İşe de yarıyordu elbette. Takım elbiseyle keskin ve acımasız bir silaha dönüşüyordu. Onun bu tehlikeli görüntüsü, içimdeki dişiyi harekete geçiriyordu. Ancak kot pantolon ve tişört giyen Q tamamen başka biriydi. Takım elbiseli adamın altındaki gerçek karakterdi, kimseyle konuşmak istemediği sırlara sahip esrarlı bir adamdı.

Tek kelime etmeden yatağın ayağının kenarına iki şey bıraktı. Bir süre karanlıkta sessizce dikildi.

Yarakta kıpırdamadan yatıyordum, ne yapacak diye merakla bekliyordum. İstedğim şeyi almadan bu kapıdan öylece çıkıp gitmesine izin verecek değildim. Onunla konuşup sırlarını açığa çıkarmak istiyordum. Çok arzuladığı için mi gecenin bir yarısı buraya beni uyandırmaya gelmişti, bilmek zorundaydım. Acaba efendim bana bir emir verir mi diye karanlıkta bekledim.

Elini saçlarının arasında gezdirirken dudaklarımı yaladım.

Bir süre sonra kapıya doğru yürümeye başladı. Tam kapıya gelince aniden durup arkasını döndü. Derin bir nefes alıp beklediğim emri verdi. "Uyan, *esclave*."

Sesi tenime işledi. Nefes alışveriş ritmimi hızlandırarak ken-

dimi ele vermiştim. Elimde değildi ki... Sonuçta duyma yetim ona aitti.

Q güldü. "Tabii gerçekten uyuyorsan..."

Kahretsin.

Yanıma gelip yatağın yanındaki taşlı lambayı açtı. Bana baktı. Hem ışık hem de gözleriyle büyük bir aydınlanma yaşadım. "Bon soir." Dudaklarını mühürleyip bana tepeden bakmaya devam etti. Yorganın altında bedenimi iyice sıcak basmıştı, ama yorganı açmaya da cesaret edemezdim. Üstümde şort ve bol bir tişört vardı. Q bana böyle bakarken onlar beni nasıl koruyabilirdi ki? Sanki ben çikolatalı pastaydım, o da benim üstümdeki kremayı bir çırpıda yalayacaktı.

"Merhaba," dedim mırıldanarak. Korku ve arzu karışımı ses tonum hoşuma gitmişti. Artık ona istediğini verdiğime göre suçluluk duygusuyla daha fazla kendimi yıpratmama gerek yoktu. Brax'e olan hislerimi özgür bırakmıştım... Onun gitmesine izin vermiştim. Brax'in kibarlığını ve esprilerini hatırlarsam üzülebilirdim, ama kendime işkence etmenin de bir manası yoktu. Q benim sahibimdi... Aklımda tutmam gereken tek gerçek buydu.

"Sana bazı hediyelerim var." Q yatağın kenarına oturdu. Sıcaklığını yorganın altından bile hissedebiliyordum, içim gıdıklandı.

Yorganı kaldırıp elini soktu. Bileğimi tutunca bağırdım, ayağımı çekmeye çalıştım.

Bacağımı kucağına koyunca konuşamadım. Başparmağını bilek kemiğimin üstünde gezdirdi. "Burada eksik bir şey var," dedi.

---

* Fr: İyi akşamlar. (Ed. N)

Bileğime dokununca otomatik olarak başka yerlerim de etkilenmişti. Eğilip bacağıma bir öpücük kondurunca titredim. Arka tarafa uzanıp bana siyah bir bileklik gösterdi.

Küçük dilimi yutmak üzereydim. Elinde yeni bir GPS cihazı vardı.

“Bu senin hayatını kurtardı, *esclave*. Gerçi sen bunu kestir ama... Eğer bunu arabanın içine değil de camdan dışarıya atmış olsaydın seni zamanında bulmam mümkün olmazdı.” Tehditkâr ses tonu içime bir korku saldı.

Aman Tanrım! Yine haklıydı. Polis merkezinde özgürlüğüm kavuşacağımı düşünmemiş olsaydım, şu an patates tarlasındaki patatesler gibi kızarmış olurudum... Keşke öyle olsaydı da o korkunç gece yaşanmasaydı.

Hemen ayağa kalktım. Q'nun elindeki GPS cihazını bileğime taktım. Kendim takarak tekrar kaçmayacağıma dair söz vermişim.

Q derin bir nefes aldı. Elimi çekeceğim esnada bileğimi tuttu. Barkod numarasının yazılı olduğu dövmeye baktı. Yüzünde nefret ve öfke karışımı bir ifade belirdi, ama bu kez öfkesinin muhatabı ben değildim. Beni kaçıran ve bu dövme yapan adamlardan nefret ettiğini bilmek içime dokundu.

Gözlerini bana dikerek, “Ne kadar kötüydü?” diye sordu. “Yani seni kaçırdıkları zaman neler oldu?”

Bana bunları yaşatanlara kin duyarım sanıyordum fakat hiçbir şey hissetmedim. Kaçırılma olayını zihnimden mi uzaklaştırmıştım, yoksa tecavüz travması duygularımı mı köreltmmişti, emin değildim.

Titreyerek kolumu çekmeye çalıştım. “Hayatımın en kötü haftasıydı, dün geceye kadar tabii.”

"Benden de mi kötüydü?" dedi Q. Sesi mesafeliydi, sorduğu sorunun altında başka anlamlar da yattığı belliydi.

Dün gece benim için yaptığı onca şeyden sonra, ona bir şey vermek isteyerek başımla onayladım. "Çok daha kötü!"

Q kafasını salladı, gelişigüzel etrafa bakıyordu. Aklı başka yerde gibiydi. Hatıralar gömülü olduğu yerde durabilirdi. Ben de o an Q'nun peşinden gidip, hatırladığı şeyi öğrenmek istiyordum. Onu tanımak istiyordum. Ona yaklaşmama izin verecek miydi? Bedenini ona sunan bir kölenin, sahibine yardım etmesi kurallara uygun muydu? Kuralların ne olduğunu bilmiyordum.

Q kolumu bırakıp diğer paketi aldı. "Bu senin için." Paketi alıp açınca gözlerime inanamadım. İçinden büyük bir eskiz defteri ve kara kalem çıktı. Mimari çizimler için kullanılan milimetrik kâğıtlar, üniversitede kullandığımın aynıydı.

Gözlerimin içi neşeyle parlıyordu. "Sana anlattığım şeyleri unutmamışsın... Birlikte yaptığımız ilk kahvaltıydı, beni öpmüştün hani."

Oturduğu yerde dikleşerek, "Her şeyi hatırlıyorum, *esclave*," dedi. "Nasıl koktuğunu, tadının nasıl olduğunu, Lefebvre malikânesinde seni bulduğumda ne kadar korkmuş olduğunu... Hepsini hatırlıyorum. Ayrıca bana anlatmadığın şeyleri de hatırlıyorum. Mesela sana yaptıklarımın içten içe nasıl hoşlandığını. Saklayabileceğini mi sandın? Ben gözlerindeki karanlığı görüyorum. O karanlık beni besliyor, o karanlık beni çağırıyor."

Yorganı kaldırıp yere attı. Vücuduma bakmaya başladı. "Neden seni yalnız bırakamadığımı anlamıyor musun?"

Gözlerimi ondan alamıyordum, anlamlı bakışları beni yine tutkunun içine çekmişti. Onu istiyordum. Cevap vermediğimi görünce bana, "Yataktan çık," diye emretti.

Ne yapacağını görmek için bir anlığına dediğini yapmamak istedim. Ancak küçük bir parçam ondan hâlâ çok korkuyordu. Sıcak yatağına bırakıp ayağa kalktım.

Q seri bir hareketle kalçalarımın tuttuğu gibi beni önüne çekti. Kesinlikle seksiz olmayan kıyafetimi uzun uzun inceledi.

Kaşlarını çattı, aklından bir şeyler geçiyordu. Şifoniyerin yanına gitti. Çekmecelerden birini açıp dantel bir tanga çıkardı. Elinde tangayla yanıma gelince şaşkınlıktan yutkundum. Niyeti gayet açıktı.

Yerimden kıpırdamadım. Duygularım karmakarışıktı.

Dişlerini gıcırdatarak kolumdan tuttu. Beni yatağın beyaz lake direğinin önüne dikti. "Kollarını başının üstüne koy."

Çok yakınımdaydı; sandal ağacı ve baharat karışımı kokusu içime işliyordu. Sırtımı yatağın direğine yaslayıp, göğüslerim onun göğsüne değsin diye gerinerek durdum. Q şaşkınlıkla tek kaşını kaldırdı. Ellerini yukarıya kaldırıp bileklerimi tangayla yatağın direğine bağladı. Dantel tenimi çizdi ama kesinlikle o serçeli odada bağlanmak kadar kötü değildi. En azından bu sefer ayaklarım halıya basıyordu ve acıyla kıvrandığımı seyreden davetliler yoktu.

Q boylarımızı aynı seviyeye getirmek için hafifçe başını eğdi. Bedenini üstüme bastırdı.

Çenemi eğip dudaklarımı beni öpmesi için hazırladım. Donuk yeşil gözlerini kapatmayı bırak kısımadı bile. Bakire kız meraklısı erkeklerin katıldığı bir müzayedede, benim için fiyat biçiliyormuş gibi hissettim.

Beni öpecekmış gibi bana yaklaşıırken heyecandan güçlükle yutkundum. Ama Q aniden gevrek bir gülümsemeyle kendini çekti. "Seni öpmemi istiyorsun, *esclave*. Ancak bu iş sandığın kadar basit değil."

Elini arka cebine sokup metal bir makas çıkardı. Korkudan gözlerim yuvalarından fırlıyordu. Lanet olsun! O da neyin ne-siydi?

“Sana yapacağım şeyleri sen seçemezsin. Seni öpmemi istediğin için özellikle öpmeyeceğim.”

Sızlandım, hain ağzıma bir tokat patlatmak istedim. *Ulu Tanrım, Tess kulağa çok tehlikeli geliyor.* Bağlanmak ve kötü davranılmak istemiyordum. *O halde niçin içten içe bu acıyı istiyorsun?* Kahretsin, ben sahiden de hastaydım. Tecavüze uğramak beni değiştirip, azılı bir sürtüğe dönüştürmüş olmalıydı. Fakat bu koca bir yalandı. Gerçekte öyle biri değildim, farklı olan tek şey Q idi. O benim bedenimi kukla gibi oynatıyordu. Ona karşı gelmek istemiyordum. *Ona itaatsizlik edemezdim.*

Belki de Q'ya oral seks yaptığım günkü sakin ve soğukkanlı halime geri dönmeliydim. Zihnimdeki o güvenli alan beni üzücü düşüncelerden kurtarabilirdi. Bu sayede hem akıl sağlığımı korur, hem de bağlanmak gibi hastalıklı bir şeye direnebilirdim.

O boşluğa, o güvenli alana ulaşabilmek amacıyla gözlerimi kapattım. Korkuyordum. Eğer arzularıma şimdi engel olmazsam yokuş aşağı yuvarlanabilirdim. Belki de eski normal halime bir daha geri dönemezdim.

Sen hiç normal biri olmadın. Dudaklarımı büzdüm. Kafam karmakarışık, kaybolmuştum. İki farklı şeyi aynı anda nasıl isteyebiliyordum? Hem baskı hem de özgürlük... İkisine karşı da yoğun bir tutku duyuyordum.

Q baş ve işaret parmağıyla çenemden tuttu. Gözlerimin içine bakarak beni hipnotize ediyordu. “Sakin! Sakın bir yere gitme. Benimle kal.”

Düşüncelerimi boşluğa sürüklediğimi, kaçmaya çalıştığımı

nasıl bilebiliyordu? Parmaklarının arasından kurtulabilmek için kafamı salladım. "Nereden anladın?"

Q enerjisini toplamak istercesine omuzlarını çevirdi. "Sana söylemiştim... Seni hissediyorum." Beyaz tişörtünün altından güçlü kasları görünüyordu; gözümü kot pantolonundaki kabarıklıktan ayıramıyordum.

"Şimdi, şu anda, burada benimle kal." Serinkanlı bir edayla makasa uzandı. Makasın keskin soğuk metalini boynumda gezdirdi. Makasın ağzı yakamı kesmeye başlayınca Q heyecanla solumaya başladı.

Özenle tişörtümü tam orta yerinden kesti. Makasın her hareketi beni felaketime doğru adım adım sürüklüyordu. Sonunda göğüs bölgemi açınca kuş gibi çırpınan kalbim ve sırlarım ortaya döküldü.

Her hareketinin bir anlamı vardı. Q tek kelime etmeden benimle oynuyor, her şeyi belli bir maksatla gerçekleştiriyordu. Onunla ilgili her şey çözülmesi zor bir bilmeceydi.

Kim olduğunı öğrendiğim zaman bu kadar ukala olamayacak. Sırlarını, aynı oyunları ona oynamak için kullanacaktım. Hastalıklı akıl oyunları ve güç savaşlarıyla onu kendi silahlarıyla vuracaktım. Q ile ihtiraslı bir mücadeleye girdiğimi düşünmek beni tahrik etti. Kazanabileceğimi sanmıyordum. Onun kazanmasını istiyordum. Beni yönetmesine izin verebilirdim, zaten benim istediğim de buydu.

Q, tişörtün etek kısmını da kesince yutkundu. Çıplak memelerime ve hızla inip kalkan göğsüme bakıyordu. Kendinden son derece emin bir şekilde makasın ucunu altdudağımın, boynumun, göğüslerimin arasından geçirdi. Şortumun bel kısmına gelince durdu.

Makasla tenime bu kadar yumuşak dokununca tüylerim diken diken oldu. Makas cildimi buruşturuyor ama delmiyordu. Ona güvenmek ve ondan korkmak arasındaki ince çizgide debelenmek beni fena halde heyecanlandırıyordu.

Q derin düşüncelere dalmışa benziyordu. Göbek deliğimin çevresinde makasla daireler çizmeye başladı. Bana zihnimin güvenli boşluğuna gidip o anı bırakmamamı söylemişti, ama aynı şeyi bu kez kendisi yapmıştı. Q *kaybolmuştu*. Aklına gelen hatıralar onu benden uzaklaştırmıştı. Hatırladıkları muhtemelen güzel, keyifli şeyler değildi, titriyordu. Onun peşinden gidebilmek için her şeyimi verirdim. Bu sayede karanlıkta mı, yoksa aydınlıkta mı yaşadığını keşfedebilirdim.

Bileklerimi ne kadar sıkı bağladığını zorlayarak kontrol ettim. Tangayı çok sağlam bağlamıştı. Makasın altında kıvranmaya başladım, göz göze geldik. Zihnindeki kötü düşünceleri uzaklaştırıp bana göz kırptı.

Avucundaki makasla bağlı bileklerimden tuttu, çok yakınımdaydı. Kot pantolonunun düğmeleri kasıklarına batıyordu. Tişörtünün göğüs kısmı memelerime değince, meme uçlarım dikleşti. "Seni becermeyi ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin."

Aman Tanrım. Sesi vücudumun her yerini uyarıyordu. Nefesim kesildi. "O halde neden yapmıyorsun? Yoksa önce işkence etmekten mi zevk alıyorsun?"

Geri çekildi. "Bunun işkence olduğunu mu düşünüyorsun? Sana çok daha kötüsünü yapabilirim, *esclave*." Kasıklarıyla üstüme öyle bir abandı ki popom yatağın direğine yapıştı. "Çok daha kötüsünü yapmak *istiyorum*." Aksanı sertleşti, mırıldanır gibi konuşuyordu. "*Je tiens à te faire hürler*." Seni bağırtdmak isti-

yorum diyordu. Ancak bu kez oyun oynar gibi ya da sapkın bir tonda değil, kâbus gibi bir tutkuyla söylemişti. O an aklıma acı ve kandan başka bir şey gelmiyordu.

İşe yaramıştı.

Şehvetim korkuya dönüşünce sızlandım. Ancak bu kez zevkten değil itiraz etmek için. “Lütfen... Beni bağışlamak zorunda değilsin. Buna gerek yok. Bana sahip olabilirsin, ben zaten seninim.”

Pis pis güldü. “Hâlâ anlamıyorsun değil mi, *esclave*? Senin bana izin vermen benim sana duyduğum arzuyu söndürüyor. Bir şeyler hissetmem için senden bir şeyler almam lazım. Eğer sana tecavüz eden adamlar gibi biri olduğumu sanıyorsan, yanılıyorsun. Benim içimde bir şey kırıldı, tekrar yaşadığımı hissetmek ve boşalmak için acına ihtiyacım var.” Öfkeli parmaklarıyla meme ucumu döndürdü. Çılgılık attım.

Bir saniye sonra acım zevke dönüştü, bedenim yanmaya başladı. Islanmıştım. Eğer Q seksten zevk almak için acıya ihtiyaç duyuyorsa ben de ondan farklı değildim. Hayatımın tamamını bu gerçeği bilmeden heba edebilirdim. Benim zevkimin temelinde yatan şey de acıydı.

Q barbarlığı ve gaddar tavırlarıyla bana tabu olarak nitelediğim bir özelliğimi göstermişti. Ben cinsellikte yüzeysel ilişkiyi değil de bana hâkim olunmasını seven, sertlikten hoşlanan bir kızdım. Hayır, artık rol yapmayacaktım, gerçek bir şeylere ihtiyacım vardı.

Farkındalığım beynimi gün ışığı gibi aydınlattı. Ben pamuk şeker ve sonelerden hoşlanan masum, tatlı bir kız değildim. Ben bir savaşıyıcıydım, kendi bedenine söz dinletilmesini isteyen bir sürtüktüm.

Yatağın direğine bağlı halde dikilip sahibimin gözlerindeki günahkâr bakışlar ve dudaklarındaki acı dolu vaatlere bakarken değiştiğimi hissettim. Kendimi hapsedtiğim koza çatladı ve ben özgür bir kelebek olarak içinden çıktım. Yeni kanatlarımla Tess'ten daha farklı biriydim. Ona sahip olunmasından hoşlanan değerli bir eşyaydım. Q'nun canını acıtmasını isteyen bir köleydim.

Karın bölgemde bir ateş topu hissedince dişlerimi gösterdim. Öfkeyle, "Beni becermene izin vermeyeceğim," dedim.

O an birden her şey durdu.

Q. Ben. Zaman.

Q yüzümü okumaya çalışırken dünya dönmeyi bırakmıştı. Birbirimize bakarken kendi içimizdeki karanlık arzuların, vahşi dürtülerin yansımaları gözlerimizin içinde görüyorduk. Aramızdaki bağ çok güçlenmişti, prangalardan, zincirlerden daha sağlam bir bağla bağlıydık. Gerçek kişiliğimle barışarak bağlı olmanın tadını çıkardım. Q ona teklif ettiğim şeyi anlamıştı.

Q vahşi bir hayvan, yırtıcı bir avcı, karnı aç bir köpekbalığı gibi bedenini usulca hareket ettirdi. "Demek seni becermeme izin vermeyeceksin, *esclave?*" Bakışlarında hoşnut bir ifade, karanlık bir şehvet belirmişti. "Seni zaten becerdim. Tekrar becermek istediğimi de nereden çıkardın?"

Kalçamı çıkarıp sıcak kasıklarımı erekte olmuş penisine yasladım. Ona karşı çıkan kurban rolüne büründüğüm an, Q fena halde tahrik olmuştu. Penisini sert, inatçı ve ulaşılmaz zordu.

"İzin verip vermemen umurumda değil. İzin vermiyorsun, çünkü sana bu konuda izin..."

Bedeniyle beni dümdüz etti, ağzını ağzıma yapıştırdı. Diliyle dudaklarımı hunharca araladı.

Eriyordum, deli gibi öpücüğüne karşılık vermek istiyordum. Ancak bu oynadığım role uygun bir hareket olmazdı. Daha doğrusu oynamak istediğim role...

Dudaklarıyla beni dağlarken inledim. Dili bütün duyularımı ele geçiriyordu, zevk, tat alma, haz hepsi dilinin ucundaydı. Acaba öpücüğüne karşılık vermeli miydim? Hayır, yapmamalıyım. Kelimenin tam anlamıyla sonuna dek onunla mücadele etmeliydim.

Dudaklarımı kaçırp nefes aldım.

Makası tekrar tenime sürttü, ölümcül eli hâlâ şortumun lastiğindedi. Mırıldanarak, "Durmamı mı istiyorsun?" diye sordu.

Aman Tanrım. Hayır! Asla!

"Evet, seni aşâğılık herif! Bunu yapmana izin vermeyeceğim. Bu hastalıklı bir şey, üstelik çok da yanlış... Bırak gideyim."

Q tam olarak anlamadığım bir duyguyla titredi. Gözlerini gözlerimden ayırmadan tekrar kesmeye başladı.

Makası aşâğılara inip kasık bölgeye bastırınca kıvrandım. "Buna iznin yok. Dur artık."

Sorgular gibi bakıyordu. Sonra daha yavaş kesmeye başladı, makasın her hamlesini biraz bekleyerek yapıyordu.

Şortun ağ kısmını da kesince şort yere düştü. Eğer Q, o an bana dokunursa alev alev yandıgımı anlayabilirdi. Islak çamaşırım apış arama yapışmıştı. Savaşıyor taklidi yapmak kadınısı arzumu orman yangınına dönüştürmüştü.

Görev icabı seks kesinlikle bana göre değildi. Makaslar, tehditler beni arzuyla kavuruyordu.

Q dizlerinin üstüne çöküp güçlü kollarıyla bacaklarıma sarıldı. Beni kendine doğru çekiyordu. Ağzını çamaşırımın üstüne dayayınca çığlık attım, bacaklarımanın arasındaki bomba patlamasının diye nefes bile alamıyordum.

Çamaşırımın üstünden klitorisimi ısırınca daha da azmıştım.

Bacaklarımı açıp Q'nun omuzlarına koymak ve ağzını yönlendirmek istiyordum, ama bu gönülsüz bir kölenin yapacağı türden bir şey değildi. Onun yerine kıvranarak beni eriten dilinden kurtulmaya gayret ettim.

İnip kalkan göğsü bacaklarıma değiyordu. Bir eliyle ayak bileğimi tuttu, kasıtlı olarak dikkati GPS bilekliğine çekiyordu. Sessizliğiyle konuşuyordu. Dokunuşları her şeyi gayet net anlatıyordu. *Sen benimisin. Seni izliyorum. Kaçamazsın.*

O istediği için vahşi ve ahlaksız olabileceğimi bilmek, beynimdeki özgürlük bayrağını dalgalandırdı. Avaz avaz bağırabilirdim ya da acıyla debelenebilirdim, bunlar onu sadece heyecanlandırdı. Brax olsaydı yatakta bağırduğımı görünce arkasına bile bakmadan benden kaçardı.

Q bir yandan parmağının ucunu deler gibi bastırıyor bir yandan da ıslak çamaşırımı yalıyordu. Tüy kadar hafif bir şekilde solumaya başladım, içim arzuyla doluydu.

"Bunu istemiyor musun?" diye sordu Q mırıldanarak. Bacak aramdan çıkardığı parmağını doğruca ağzıma getirdi. Dudaklarını yalayıp parmağını ağzımın içine kadar soktu.

O an içgüdüsel olarak içimden parmağını emmek geldi, fakat güdülerimi kontrol etmek için kendimi zorladım. Emmek yerine parmağını ısırardım.

Birden parmağını çekti.

Pis pis sırtıttım. "Ağzıma istediğin şeyi koyabilirsin. Ancak yemin ederim ki koyduğun her şeyi ısırırım." Ağzımın içi tükürükle doldu. Beklentiye girmek beni acıktırdı.

Q'ya ait olduğum günden beri, daha önce yeterince güçlü olmadığım için görmezden geldiğim bir sürü özelliğimi keşfet-

miştim. Bu yeni, karanlık tarafım Q'nun kanının tadına bakmak istiyordu. Samimi, cesur ve vahşi olmayı ve hata üstüne hata yapmayı arzuluyordum.

Q tekrar yanıma yaklaştı, kot pantolonu iyice kabarmıştı. Artık çadırı değil kuleyi andırıyordu. Göz temasımız bana tuhaf bir şekilde rahatlık vermişti. Çok yakınımdı. Hedeflediğim şeye hiç bu kadar yakın olmamıştım. Aman Tanrım, Tess neredeyse sana zar zor dokunuyor.

Akıl oyunları oynuyorduk. Beynim yeni öğrenmeye başladığı bu oyundan çok keyif alıyordu.

Q'nun gözleri arzuyla parladı. Altdudağımı ısırırdı. Bu bir uyarı işaretiydi; muhtemelen o da bana ısıarak karşılık verecekti.

Beni bırakınca baştan ayağa ürperdim. Külotumu kesmesini beklerken o durup makası kendisine çevirdi.

Makasın ağzını kendi tişörtünün yakasına soktu. Tıpkı benimkine yaptığı gibi kendi tişörtünü de tam ortadan kesti. Ardından onu da yerdeki kesik kıyafetlerin üstüne fırlattı.

Dünya fırl fırl dönüyordu, o an tek düşünebildiğim serçelerdi.

Q onu yargılama cesareti gösterir miyim diye bana bakıyordu. Üst gövdesinin tamamında ve sağ yanında kanat çırpın kuşlar vardı. Serçelerin gözündeki paniği görmek boğazımı düğümledi. Kuşlar telaş içinde çalı, dikenli tel ve fırtına yüklü bulutların uzağına doğru uçuyordu. Bulutlar yan tarafındaydı, şanssız kuşları yutmaya hazır halde bekliyordu.

Q'nun karmaşık dövmesine bakınca içim sızladı. Dövmeye gizlenmiş kötülükle keder bana o akşam yemeğini ve duvardaki resmi hatırlattı. Mükemmel denecek kadar güzel çizilmiş dövmenin çizgileri üzerinde parmağımı gezdirmek istedim. Q'nun

meme ucunu yalamak istiyordum, çünkü tam orada bir kuş özgürlüğüne kavuşmuştu, gözleri sevinç ve umutla parılıyordu.

Dövme hakkında söylenebilecek çok fazla şey vardı, ama tam olarak anlamamıştım. Q'nun gözlerine baktım. Bir anlığına o da bana baktı, ardından kafamın üstünde bir noktaya bakmaya başladı. Derin bir nefes alınca karın kasları gözüme olağanüstü göründü.

Q çok gerilmişti. Kalbim bir serçenin kanatları gibi pır pır ediyordu. Nihayet son duyumu da Q'ya teslim etmiştim; görme yetim. Soğuk ve mesafeli tavrı, heybetli görüntüsü, dimdik penisiyle gözlerimi dolduruyordu. Ondandır bir milim ötesini göremiyordum. İçgüdülerim ve kalbim dışında her şeye sahip olmuştu.

"Anlat bana. Bana kuşların hikâyesini anlat."

Çenesini sıkı. "Bu senin bilmen gereken bir hikâye değil."

"Ancak senin için çok şey ifade ediyor. Bu temayı hayatında sürekli görüyorum Q... Öğrenmek, anlamak istiyorum."

Bakışları sertleşti, yüzüne karanlık çöktü. "Yatağa bağlıyken bana Q diye hitap etmeye hakkın yok. Ben senin efendimim. *Maitre* hatırladın mı? Bana böyle hitap et."

Reddedilmenin kızgınlığıyla onunla tartışmak istedim. "Seninle savaşıcağım. Eğer beni becermek istiyorsan, dikenli çalılarla sarıp sarmalaman gerek. Tıpkı göğsündeki kuşlar gibi, *maitre!*"

İğneleyici sözlerim işe yaradı. Çenemden sıkıca tuttu. "Bu tehditlerinle vahşi ve ateşli olduğunu mu sanıyorsun? Benim işim seni zincirle ya da dikenli tellerle bağlamak değil, *esclave*. Görevim seni *zincirlerinden kurtarmak* ve sen ne kadar inkâr etsen de eninde sonunda bunu başaracağım."

Burnunu burnuma değdirip mırıldanarak, “Artık şu lanet sesini kes ve bana kırılması gereken bir şifreymişim gibi bakmaya da bir son ver,” dedi. “Bırak sana istediğim şeyleri yapayım.”

Geriye doğru bir iki adım atarak kot pantolonunu tuttu. Ancak üstünden çıkarmak yerine kesmeye başladı. Önce bel kısmını ardından da bacak kısımlarını doğradı. Yavaş yavaş sert kalçaları ve düzgün çıplak bacakları ortaya çıktı. “Ben bedenine sahip olurken tehditlerinde ne kadar ciddi olduğunu görelim haydi.”

Yüce Tanrım! Bütün vücudum zevk suyu salgılıyordu, çıra gibi tutuşuyordum. Bu kadar çok ıslanmanın verdiği utançtan yanaklarım al al oldu. Tepkilerimi bir türlü kontrol edemiyordum. Q benim her anlamda efendimdi.

Q kesik pantolonundan tamamen kurtulup aramızdaki kısa mesafeyi de kapattı. Gözlerimi dövmesinden alamıyordum. Benim de bu dövmeyle bir ilgim vardı. Bu dövmenin neyi temsil ettiğini garip bir şekilde hissedebiliyordum. Bu arada Q mesafeyi sıfıra indirmek üzereydi, artık üstünde sadece dar boxer vardı.

Penisini kasıklarına dayayıp alçak sesle, “Bunu istemediğini bir daha söyle *esclave*,” dedi.

Bedenim avaz avaz gerçekleri haykırırken nasıl yalan söyleyebilirdim ki? Zihnim şehvetten bulanmıştı, doğru düşünemiyordum. Ama rolümün en önemli kısmına geliyordum. Q onunla savaşmamı istiyordu... Ben de sonuna dek mücadele etmekte kararlıydım.

Öne eğilip, dişlerimi ısırır gibi gösterdim. Burun kıllarını bile görece kadar yakınındaydım. “Canın cehenneme!” dedim.

Aniden penisi boxer duvarını aşıp beni haşlamak için geldi. Avucuyla yanağımı tuttu, elleri ateş saçıyordu.

Gözlerim yaşarana dek gözlerimi kırpmadan ona baktım. "Sana hayır diyen bir kadını dövecek misin yoksa? Sen tam bir sapıksın."

Dudaklarını büzdü. "Bana bilmediğim bir şey söyle."

Teklifini değerlendirip hemen kabul ettim. Fısıldayarak, "Bir canavar olduğunu düşünüyorsun ama değilsin," dedim.

Saçımdan tuttuğu gibi kafamı geriye yatırdı. Birden canım çok acıdı, o an sahiden de çok korktum. "Sence kibar bir adam bunu yapar mı?"

Cevap vermediğimi görünce saçıma daha da çok asıldı. Çığlık attım. "Hayır! Sadece bir canavar bunu yapar."

Sakinleşmemişti. Makası kaptığı gibi önce benim külotumu ardından da kendi boxerını kesti. İç çamaşırlarımız tek parça halinde yere düştü. Eliyle makası tarttıktan sonra ucunu karnımda gezdirdi. "Peki, kibar bir adam bunu yapar mı?" Bileğinin küçücük bir ters hareketiyle makas karnımı çizdi. Küçük kesikten kan akmaya başladı. İçim titredi. Elimi üstüne kapatıp kesigi saklamak istiyordum.

Rolümden çoktan çıkmış, gerçek gözyaşları döküyordum. Bu adamın içinde affedilebilir biri olduğunu düşünmekle aptallık etmiştim.

"Hayır, sadece bir canavar yapar bunu," dedim işitilebilir bir tonda.

Q alay edercesine gülümsedi. "Şimdi gerçeği biliyorsun." Eğilip karnımdan akan kanı yaladı. Yumuşacık diliyle gösterdiği hassasiyet acımı çabucak zevke dönüştürdü. Tükürüğü yaranın içine işledi, ayağa kalkıp kanlı dudaklarını yaladı.

Farkında olmadan ağzım aralandı, çaresizce onun kanını tatmak istedim. Onu tatmak yeterince adildi. Beni kestiği için bir bedel ödemesi gerekiyordu.

Q gözlerini kıstı. Kelimeleri kullanmadan ruhlarımızla temas kurmaya başladık. Ruhlarımız deliler gibi bağırarak konuşuyordu.

Senin canını yakmak istiyorum.

Sana sahip olmak istiyorum.

Seni parçalayıp yutmak istiyorum.

Benim olmanı istiyorum.

Ben zaten seninim.

Bunu kim düşünmüştü? O mu yoksa ben mi? Zihnimize bile bilemediğimiz gerçeği, kimin gözleri önce itiraf edecekti?

Q göğüs ucunun altındaki, özgürce uçan serçenin oraya makasla bir çizik attı. Koyu kırmızı kanı göğsünün üstüne sızmaya başladı. Dayanılmaz bir istekle seyrettim.

Tatmam lazım.

Daha da dikleşerek göğsünü ağzıma dayadı. Kan damlasını memnuniyetle yaladım. Kanının tuzlu metalik tadı beni benden aldı, bütün varlığımla inledim. Kanını yalayıp temizledikten sonra Q geri çekildi. "Canavarlar birbirini karanlıkta bulur," dedi.

Ses tonundan neyi kastettiğini tam anlayamamıştım, ama ima ettiği şey hoşuma gitmemişti. *Ben canavar mıyım?* Brax'le kıyaslanınca kuvvetle muhtemel canavardım, oysa Q'ya kıyasla... Benim asla aşma cesareti gösteremeyeceğim sınırlarım vardı, ama Q onları çoktan geçmişti. Sahiden de birbirimizi karanlıkta mı bulmuştuk? Karanlık arzularım, sapkın dürtülerim olduğu doğrudu. Ancak aynı zamanda naif yönlerim de vardı ve naifliği de seviyordum. Acı ve aşağılanmayı yumuşatmak için şefkate ihtiyaç duyuyordum. Böyle ara bir seçenek var mıydı?

Q eliyle penisini kavradı, gözlerimin içine bakarak

ovuşturdu. Öbür elini de vajinamın girişine uzatıp bir parmağını içime soktu.

Bedenim hazla karıncalanmaya başladığı halde rolümden çıkmadım. Q bunu ne kadar istediğimi bilmemeliydi. Savaşmak zorundaydım... Ayak diremek *istiyordum*.

Garip bir şekilde mükemmel bir aktrise dönüştüm ve zorla da olsa bir damla gözyaşı döktüm. "Bunu istemiyorum."

Q'nun burun delikleri genişledi. Penisini bırakıp parmağının ucuyla akan gözyaşımı yakaladı. Önce parmağının ucundaki gözyaşıma sonra da bana baktı. Bakışlarında bir kararsızlık sezdim. Gece onu çağırıyordu, yüzü gölgelendi. Tuzlu gözyaşımı yalayıp, "Seninle işim bittiğinde daha çok ağlayacaksın," dedi.

Efendimi nelerin tahrik ettiğini yavaş yavaş çözüyordum. Gözyaşları bunlardan biriydi, mücadele etmek de diğeri. Acaba onu en çok baştan çıkaran, kesinlikle dayanamayacağı şey neydi? Ne olduğunu bulana dek durmayacaktım.

Buraya ilk geldiğim zaman ondan nasıl nefret ettiğimi düşünüp zorla ağlamaya çalıştım. Birkaç gözyaşı daha aktı. Hayatımı kurtarmadan, benim için adam öldürmeden önce ondan çok nefret ediyordum. Q yumuşak başlı, ezik bir köle istemiyordu. Benim isyankâr, sert tavrımı, pes etmememi seviyordu.

Bu arada çözülmesi gereken bir bilmece daha vardı. Acaba Suzette yaralı ve perişan olduğu için Q'nun ona elini sürmediğini söyleyerek neyi kastetmişti? Q bana dokunuyordu, çünkü ben ona kafa tutuyordum. Ona karşı koyacak kadar güçlüydüm. Yaralı bir kadını beceremezdi ama yine de istemişti. Q gerçekten ne istiyordu? Beni evcilleştirmek, terbiye etmek ya da bertaraf etmek olabilir miydi? İçinde bir şey tecavüzle suçlanmayı

istiyordu. Hasta ve sapkın yanı böyle diliyordu, çünkü gerçekte kendini böyle görüyordu.

Q dilini yanağımda gezdirdi, bir kez daha akan gözyaşlarımı yakalamıştı. Çıplak tenlerimiz birbirine değerken kıvrandım. Meme uçlarım heyecandan yine sertleşmişti.

Kafasını eğince alınlarımız birbirine değdi. Soluğunu içime çektim. Sırtımı tamamen direğe yasladım, bedenimin hiçbir yeri ona değmemeliydi. Bu oyunu bozardı. Unutmamam gereken bir şey vardı o da bunu istemediğim.

"Ah ,*esclave. Tu m'excite au-delà de la croyance.*" Beni inanamayacağın kadar çok heyecanlandırıyorsun demişti. Parmaklarını içime sokup sertçe bastırdı. Elini sallamaya başlayınca dizlerimin bağı çözüldü.

Bedenim ona cevap veriyordu. Onu içinde istiyor, ona duyduğu *arzuyla* titriyordu. Q'nun bana vereceklerine karşı son derece açgözlüydüm. Onu o kadar çok istiyordum ki... Ancak bir o kadar istediğim başka bir şey daha vardı; o da savaşmak. Ona hayır deme rolü beni tuhaf biri yapmıştı. Seksi, vasatlıktan çıkarıp şehvet karnavalına dönüştürmüştü. Sekse aç, libidosu tavan yapmış bir kadın olup çıkmıştım; sadece Q erotik iğnemi yapabiliirdi.

Q Fransızca bir şeyler mırıldandı. Gecenin sessizliğini sadece onun sözleri ve benim nefesim yarıyordu. Her şey rüya gibiydi.

Parmağı da bana sahipti, hızla içimde hareket ediyordu. Daha fazlası için yanıp tutuştuğumu görünce Q derin bir nefes aldı.

Kendimi tutamayıp inledim.

Penisini kasıklarına dayayıp, ucundaki parlak zevk suyunu üstüme sürdü. Ereksiyonu sıcak, sert ve akıl almaz derecede ateşliydi. Nefesi nefesime karıştı. "Yalan söyleyemezsin. Özellikle

de şimdi olmaz. Bedenin gerçeği haykırıırken yalan söylemek olmaz." Parmaklarıyla daha derinlerime dokundu, vajinamın içi rahatlama arzusuyla zonkluyordu.

Q haklıydı, yalan söyleyemezdim. Daha da sesli bir şekilde ağlarcasına inledim.

İçimden becer beni, ben seninim diye bağırarak geçiyordu. Ancak bu sözler yerine, "Çıkar o lanet parmağını içimden," dedim.

"Şşşt! *Ma belle*! Bunu istiyorsun." Sesi çok dokunaklıydı. Acaba o ne kadar rol yapıyor diye merak ettim. Acaba benim için kendini uysal olmaya mı zorluyordu? Ne kadar ileri gidebilir, daha kötü neler yapabiliirdi?

Q bacaklarıma biraz daha zevk suyu akıttı. Göğüslerim dokunulma arzusuyla yanıyor, ağzım öpücük ihtiyacıyla kuruyordu. Kalbim öyle bir ateşle yanıyor ki her an infilak edip, küçük kor parçalarına ayrılabilirdi.

Q aniden durup geri çekildi. "Gerçekten arzuladığın şeyi sana verebilecek tek kişi benim." Parmaklarını yanaklarımda gezdirerek içimin kokusunu tenime yaydı. "Ama ben almayı reddediyorum." Bacaklarımdan arasına geçip penisine, onu en çok istediğim yerin girişinde pozisyon aldırdı. Penisinin ucuyla vajina girişimi sıvazlayınca deli gibi inledim.

İçime gir diye yalvarırcasına sallandım. İçimdeki arzu öyle dayanılmaz bir seviyedeydi ki dişlerim birbirine çarpıyordu.

"Ya bana istediğimi verirsin ya da seni bir hiçe çeviririm."

Gözlerimi kısarak, "Benden istediğin her şeyi sana zaten veriyorum. Sana verecek hiçbir şeyim kalmadı ki," dedim.

---

* *Fr. Güzelim.* (Ed. N.)

Geriye çekildi, gözleri pervasız bakışlarla bana baktı. Elini kısıcık saçlarının arasından geçirerek birkaç adım attı.

Arzulu ve sert kalçaları adımlarıyla aynı tempoda sallanıyordu. Ona dikkatle baktığım için utanarak direğe yaslandım, görmemiş olmasını umuyordum.

Ancak fark etmişti. “Hep yalan söylüyorsun.”

Hiçbir şey demedim.

Q volta atarak, “Seni istediğin gibi becereceğim,” dedi. “Tabii eğer bana *istediğimi* verirsen.”

İçimde coşkulu bir beklenti oluşsa da suratımı astım. “Ne istiyorsun?”

“Senin tamamını istiyorum, *esclave*. Her şeyini istiyorum. Buna adın da dahil.”

Kalbim güm güm atmaya başladı. Sözlerinde haklılık payı vardı. Cevap verirken rol yapmama gerek yoktu. “Öğrenmeden öleceksin,” dedim. Tepemi attırmıştı.

Kıkr kıkr güldü. Gülmesi aramızdaki gerginliği bir nebze azalttı. “Kimse ölmeyecek, ama ben sana tamamen sahip olmanın hazzından ölebilirim.”

Heyecanımı gizleyip tavrımın arkasında durdum. “Aşağılık.”

Yeniden emreden baskın haline büründü. “Hiçbir şey bildiğin yok.” Acı dolu bir kahkaha attı.

Nefesim kesildi. Yarım yamalak Fransızcama güvenerek, “*Je ne suis pas à toi*,” dedim. Senin değilim.

Dişlerini sıkarak yanıma geldi. Tangayla bağlı bileklerimi çözdü. Beni direğin önünden alıp yatağa fırlattı. “Bunu tekrar söyleme cesaretini göstermeni istiyorum, *esclave*.” Canlı bir pelerin gibi üstümü örttü. Yatakla bedeni arasında tosta dönmüş-tüm. Boğulmak üzereydim. Miyavlar gibi ağlamaya başladım.

Üstüme bütün ağırlığını vererek abanması hem korkutucu hem de heyecanlıydı.

Dudaklarıyla boynumu öperken parmaklarını karnımdan aşağıya kaydırды, hem de her seferinde daha da aşağıya...

Tenimde kat ettiği her milimetreyle bedenimin ısısı daha da arttı. Tek dokunuşuyla beni nasıl arzuyla titrettiğini bir türlü anlayamıyordum. Q'nun hâkimiyeti bu muydu? Onu durduramayacağımı, ona dayanamayacağımı bilmek miydi? Olamazdı. Tecavüz sonrası bu saçma fantezimden kurtulmuştum.

Beynimde bir yer Q'nun bana zararı dokunmayacağını biliyordu. Beni istiyordu ve ben onundum. Bu yüzden bana dilediği şekilde sahip olmasının hiçbir yanlış tarafı yoktu.

"Aç bacaklarını," diye emretti.

Hemen dediğini yaptım. Parmaklarını içime soktu. İki parmağı içimde gidip geliyordu, ama benim için yeterli değildi. Daha fazlasını istiyordum. Hafif bir orgazm kendini belli etti. Daha yakın, daha hızlı olmasını istiyordum. Çaresizce onu içimde istiyordum.

Q ne kadar zor durumda olduğumu anlamış olacak ki kendini aşağı doğru kaydırды. Diliyle önce bacağımla sonra da en çok sızlayan yerimi, klitorisimi emmeye başladı. Kalçalarımı yukarı ve aşağı hareket ediyordu. Daha önce hiç bu kadar arzulu olmamıştım. Gerçek özgürlük buydu, özgürlük hemen orada, bana oral seks yapan efendimin yanında duruyordu.

Klitorisimi yalamaya devam ederken bir parmağını içime soktu, dilinin her hareketiyle bedenimde yıldızlar uçuşmaya başladı. Karnıma doğru bir zonklama yayılıyordu. Ovuşturması için parmağını yönlendirdim.

Aslında onu içimde istiyordum, beni arzulamasına ihtiyacım vardı.

Kalkıp boynumdan tuttu. Beni onu öpmem için zorladı. Islak çenesi beni kendi sıvımın tadıyla doldurdu.

Dudağımı ısırıdıktan sonra arkama geçti. “Her şeyin benim, *esclave*.”

Penisinin sert, keskin ve ani istilâsına hazırlıksız yakalandım. Alışmama bile fırsat vermeden içime girince çılgılık attım.

Bana arkamda pozisyon alarak sahip olması ve penisini en derinime sokması tarif edilemezdi. Zevkten inliyordum. Daha önce hissetmediğim bir haz dolaşıyordu bedenimde.

Q omzumu ısırıdı. Sert parmaklarıyla beni kendine çekti. İçime her giriş çıkışında kuruyor ve inliyordum. Hatta hayatım boyunca çıkarmadığım sesler çıkarıyordum.

“*Putain de merde*,” dedi homurdanarak. Beni öyle sert beceriyordu ki dizlerim yatağa vurup duruyordu.

Vajinamdaki galaksiyi rahatlatacak tek şey Q'nun sesiydi. Daha önce hiç yaşamadığım kadar şiddetli bir orgazm yaşayarak çılgınlık attım.

Q'nun oynadığı akül oyunları, akıntıya kapılmış bir hayat yaşadıktan sonra kurduğum bağ, hepsi bir yıldız gibi patlamıştı. Vücudum da o yıldızlardan oluşan bir galaksi gibi bütün patlamaların toplamıyla tatmıştı hazzı.

Q'nun seksüel hâkimiyeti beni aydınlattı. Artık iyi kız olma konusunda kendimi kandırmıyor, arzularıma set çekmiyordum. Q'nun altında zevkle kıvrılırken onun da orgazm olmasını istiyordum.

Q beni daha sert becerdikçe sıcak hayaları klitorisime çarpıyordu. Bedeni bedenime tokat gibi çarparken çarşafı sıkıyordum.

Q saçımından tutup popoma bir şaplak attı. "Seni kanatmayı deli gibi istiyorum," dedikten sonra bana defalarca vurdu. Her darbesi sıcak, acı-zevk karışımı duygular yaratan erotik bir işkenceydi.

Bedenime verdiği acı, cinsel dünyamda yeni bir eşik oluşturdu. "Aman Tanrım," diye inledim. Popomda hissettiğim acı önce bir titremeye dönüştü. Ardından bacaklarımdan vajinama yayılan bir haz dalgasına...

Tekrar mı oluyordu? Kesinlikle. Daha önce hiç peş peşe birkaç kez orgazm olmamıştım.

Q küfür ederek popoma o kadar sert vuruyordu ki gözlerimden yaş geldi. *Acıtıyor. Çok iyi hissettiriyor. Dur. Daha sert vur. Hayır. Daha da sert...*

Q'nun içimdeki penisiyle bedenimin her hücresi zevkten ikiye ayrılıyordu. Bir kez daha orgazm olmuşum.

Q popoma öyle sert vuruyordu ki dudağımı ısırarak kanattım. Bedenimdeki keskin acı Q'nun içime boşalmasıyla yavaş yavaş azaldı. Her sperm damlasıyla ona ait bir şeye sahip olmanın mutluluğunu yaşadım. Bana kendini vermişti.

Onun boşalma sıvısı benimdi, benimki de onun.

Popom yanıyordu ama bedenim gayet rahatı. Bütün kaslarım gevşemişti.

Q nefes nefese içimden çıktı. Arkamı dönüp banyoya gidişini izledim. Beline bir havlu sarıp odaya döndü.

Ruhen ve bedenen yaşadığım doyumla doğrulup yatağa oturdum. Çok rahat, çok keyifli hissediyordum.

Q bir anda kendini kapattı, sinirliydi. Gözlerime bile bakmadı.

O kadar mı kötüydüm? Çok deneyimli değildim belki, fakat

Brax benimle sevişmekten hep zevk alırdı. Reddedilmek kalbime bir hançer gibi saplandı; Q'nun tatmin olduğunu gösterecek bir işaret bekledim, ancak bana bakmıyordu bile.

Spermleri bacaklarımdan süzülüp çarşafa damlamaya başladı. Gözlerim nemlendi. Çok kötü bir şey yapmış olmalıydım. Hatamı düzeltmek zorundaydım. Q memnun olmadıysa şayet beni, bana tecavüz eden o adamlar gibilerine verebilirdi. Belki de beni korumaktan tamamen vazgeçerdi. Onun yanında duyduğum rahatlık hissinden sonsuza dek mahrum kalabilirdim.

Ne yapacağımı bilmiyordum.

Yataktan kayarak inip Q'nun yanına doğru emekledim. Benden insan olmam dışında bir şey beklememişti, belki de beni hor görüyor, ona layık olmadığını düşünüyordu.

Belindeki havludan tutup işkenceci yeşil gözlerine baktım. İyi bir seks yapıp boşalmış bir adamdan ziyade, intiharın eşiğinde ya da penisini sabunla zımparalarcasına yıkamak isteyen biri gibi görünüyordu. Sanki içinde pişmanlıktan başka duygu yoktu.

Başarısızlık ve yetersizlik duygusundan boğazım düğümlendi. "Özür dilerim. Daha iyisini yapabilirim. Söz veriyorum. Lütfen, bana bir şans daha ver."

Eski Tess korkuyordu. Eski bir çift çoraptan kurtulur gibi benden kurtulmak isteyen bir adama yalvarıyordum.

Hayatıma son vermek üzereymiş gibi yalvarıyordum.

Çünkü istese bunu yapabiliirdi. Dünyaya artık hiç güvenim yoktu, ama Q'ya güvenmiştim, hem de bütün benliğimle... Yaptığım bir hatadan ötürü beni aşağılamasına, benden nefret etmesine dayanamazdım.

Q geri çekildi, kaslarının hareketiyle göğsündeki serçeler ka-

nat çırpıyor gibi görünüyordu. “*Esclave*, kes şunu. Git ve temizlen. Sonra da yat uyu.”

Sözleri yüzüme bir tokat gibi çarptı. Benden temizlenmemi istiyordu? Temizlenince bedenimde ondan bir parça kalmayacaktı. Bunu benden nasıl isteyebilirdi? Biz birbirimize aittik, güçlü bağlarla kenetlenmiştik. Eğer duş alırsam o bağ kopacaktı ve ben eskisi gibi bir hiç olacaktım.

Ulu Tanrım, her şeyi mahvetmiştim. Çok kırgındım, perişan olmuştum.

Q çenesini sıkarak yere baktı. “Bana adını söyleyene kadar sana tekrar dokunmayacağım,” diye söyledi son sözünü.

Ve gitti... Her zaman yaptığı gibi...

On Sekizinci Bölüm

Kuğu

Yeni hayatım başlamıştı.

İki hafta boyunca Q'yu sadece işten eve dönünce gördüm, o da çok kısa bir süreydi.

Q'nun içinde yanan ateşi bilmiyordum, yüzünde de ne olduğunu anlamadığım bir ifade vardı. Q evin girmeme izin verilmeyen bölümlerine gidip ortadan kaybolmadan önce, bana kısa bir süre dikkatle baktı.

Dakikalar sonra hoparlörlerden müzik sesi gelmeye başladı. Ağıt gibi beddua içerikli şarkılardı, sözlerinde öfke ve tehditler vardı.

Q'nun eklektik bir müzik zevki vardı. Bir gece çalan ağır metal şarkının sözleri beni çok etkiledi.

*Artık uyandım ve karanlığın kollarına dönmeyi
reddediyorum.*

*Her an, her saniye, kalbimin her atışında seni incitmeyi
çok istiyorum.*

*Kararlarımdan cayıyorum, suçluluk duygum azalıyor,
arzularım güçleniyor.*

Başına gelenlerin sorumlusu ben değilim.

Beni sen kıskırttın, beni uyandırdın, heyecanlandırdın.

Dilim kanının özlemiyle sızlıyor, kalbim acın için atıyor.

Korku benim kimliğim ve niyetim seni dehşete düşürmek.

Q aynı şarkıyı iki kez üst üste çaldı, sanki bana bir mesaj veriyordu. Yapmak istedikleriyle kıyaslandığında yaptıkları çok hafif, çok masumdu. Ona ismimi söylemediğim sürece benim canımı yakmayı her an daha çok istiyordu.

Adımı saklamak Q'ya karşı elimdeki tek silahtı. Bu silahın onu delirtmesi hoşuma gidiyordu. İçindeki duygusallığı ortaya çıkarmak bana keyif veriyordu.

Gece yatağıma uzanıp bekledim. Kapımın aniden çalınmasına, hiddedi Q'nun beni istemesine hazırdım. Ancak inadım en iyi dostumdu ve bana ait son sırrı da onun eline vermeyecektim. Ya efendimi kıskırtma çılgınlığında bulunacak ya da esaret altında delirecektim. Q'nun yüksek sesle çalan şarkılarını dinlediğim ve yaşadığımı hissettiğim sürece ikisi de benim için fark etmezdi. Q için alev alev yanan tenim, göğsündeki kuşların uçuşunu görmeye duyduğum özlem beni ele geçirmiş, Q beni büyülemişti.

Sonuçta oyunumuzu oynamıştık, artık kimin önce pes edeceğini bekleyip görmek lazımdı. Geceler amansız arzular, gündüzlerse işkenceli bir bekleyiş ve sabırsızlıkla geçiyordu.

Tam on dört gün boyunca Q sözünü tuttu ve bir kez bile yanıma gelmedi.

Kışın son günleri yaşanıyordu. Hatta kırsal kesimlerde lale ve nergislerin açması gelen baharın habercisiydi.

Yaşadığım yeri asla bilemeyecek olmayı kabullenmiştim.

Suzette'e sorunca bana cevap vermedi, Q'nun da sorumu yanıtsız bırakacağından emindim.

Bir daha kimse Tess Snow'u bulamayacaktı. Artık o hayatta değildi. Ben Ami *Esclave*'dim.

Her gün Suzette'le Fransızca çalıştım, her gece de Q'yu bekledim. O ortalarda değilken bile onu hayal ettiğim için sürekli ıslak geziyordum. Bana artık katlanamadığı için Q'nun beni evden attığıyla ilgili kâbuslar görüyordum. O aşağılık adamlar rüyalarımda bana yine tecavüz ediyor, tam beni öldürecekleri sırada Q gelip beni kurtarmıyordu. Q yerine deri ceketli adam gelip beni Meksika'ya geri götürüyordu. Orada beni hırpalıyor, dövüyor ve başka birine satıyordu. Brax rüyalarımda hep başroldeydi ama beni hiç kurtarmıyordu. Bana işkence yapılırken ya uyuyor ya da çaresizce bakıyordu.

Kalbim sızlıyordu. Bilinçaltım olanlar için Brax'i suçlasa da o kafeden gidelim diye ısrar etmemek benim hatamdı. Brax'ten benim için dövüşüp adam öldürmesini bekleyemezdim, bu onun doğasına aykırıydı. Kibarlığını hem özlüyordum, hem de bu kadar kibar ve pısrık oluşuna kızılıyordum. İlişkimize erkek gibi davranan taraf hep bendim, fakat gücümü kullanmama izin vermediği için mızımız, muhtaç, uysal ve ezik biri gibi davranıyordum.

Q bana vurmuş, beni becermiş ve beni bir eşyaya çevirmişti. Bütün bunlara rağmen bir şekilde içimdeki gücü uyandırmıştı. O olmasa içimde böyle bir güç olduğundan haberim bile olmazdı.

Q her şeyimi almıştı, ancak bunları benden çalmamıştı. Aksine ben ona gönüllü olarak vermiştim. Ona beni yönetme izni verirken o da bana çok somut, çok önemli bir şey vermişti. Q

bana *kendim olma* serbestliğini vermişti. Gerçek, samimi, canlı olmamı mümkün kılmıştı.

Artık naif, ürkek çitkırıldım bir kız değildim. Artık kızlıktan kadınlığa terfi etmiş, ruhen ve bedenen büyümüştüm. Karmaşık, sorunlu, gizemli bir adamın arkasında durmak isteyen bir kadın olmuştum. Gerçeği öğrenene dek iz sürmekte kararlı bir kadın...

“Ami, akşam yemeği için peynirli sufle yapar mısın?” diye sordu Suzette. Yanımdan geçerken bana bir kalça attı. Mutfak-taydık, sıcak ekmek kokuları altında yemek yapıyorduk.

Sürgülü mutfak kapıları açılınca hafif bir rüzgâr esti, kuşlar cıvıltılarıyla baharı selamlıyordu. Fransa beni başka biri yapmış-tı. Avustralya'nın parlak güneşini özlemiştim, ama Fransa'nın serin havasını da sevmiştim.

Acaba Q'nun özlediği ya da çok istediği bir şey var mıydı? Her şeye sahipti; binlerce dönüm arazi, korumalar, yüzlerine bir kez bile bakmadığı çalışanlar, devasa bir ev... Yine de onu bir kez bile mutlu görmemişim.

Gülümseyerek başımı salladım. “Yaparım tabii. Yapılacak başka bir şey var mı?”

Suzette kıkırdadı. “İstediğin zaman odana gidip Q'yu baştan çıkaracak kıyafetler giyebilirsin. Eve döndüğünde ona sürpriz olur. Uzun zamandır bana anlatmanı bekliyorum, kâfir? Neden epeydir seni görmüyor?”

Suzette son zamanlarda hayatımla fazla ilgilenmeye başlamıştı. Her gün aramızda aynı konuşma geçiyordu. Q beni becerirken birkaç kez bağırdığım için bana isim bile takmıştı; küçük kâfir. Bizi duymuş olması hiç hoşuma gitmiyordu.

Bayan Sucre ellerini mutfak havlusuna kuruladı. “Suzette

gürültü yapmayı kes," dedi. Sonra bana dönüp, "Efendini yatağına aldığın günden beri böyle gülüp duruyor," diye ekledi.

Başka yere bakmaya çalıştım. Bayan Sucre'in geniş vücudundan karıştırdığı istakoz sepeti görünmüyordu.

Gözümün önüne gelen saçımı çektim. "Onu yatağıma almak mı demişti? Sanki başka şansım vardı da..." Suzette'e döndüm. "Benim yanıma gelmeyen Q, Suzette. Ona adımı söyleyene kadar da gelmeyecek."

Suzette homurdanarak, "Q hâlâ senin efendin ve sen de hâlâ onun kölesisin. Bilmek istediği her şeyi ona söylemelisin. Ondan sır saklamaman gerek," dedi.

Kızardım, yağurduğum hamura bakıyordum. "Herkesin yanında bana patronluk taslayabilir, ama her detayı onunla paylaşmak zorunda değilim. Üstelik ben artık o eski kız değilim. Ben Amiyim." Cümlemi bitirirken hafifçe tebessüm ettim. "Serçeli dövmesiyle ilgili bir şey bilmiyorsun değil mi?"

O dövmeyle aklımdan çıkaramıyordum. Dövmesini bir harita gibi incelemek, her çizgisini öpmek, altında yatan her nedeni öğrenmek istiyordum.

Suzette dudağını ısırıldı. "Şey..."

Bayan Sucre bize dönüp ellerini önlüğüne sildi. "Suzette sakın ha! Bu senin söyleyebileceğin bir sır değil."

Bakakaldım, gerçeği söylemeleri için ikisine de işkence yapmak istedim. Zaten uzun süredir Q ile olamadığım için yeterince sinirli ve çaresizdim.

Suzette omuz silkip kilere doğru yürüdü.

Somurtarak hamurumu yağurmaya devam ettim.

O gece, akşam yemeğinden sonra Q eve her zamankinden geç geldi. Fransızca bir müzik açtı. Şarkının sözleri malikânenin içinde ve kanımnda yankılanıyordu. Hüzünlü müzik her yanıma iğneler batıyor gibi acıtıyor, beni evin içinde bir yere doğru yönlendiriyordu.

Saatin kaç olduğunu bilmiyordum ama çalışanlar çoktan odalarına çekilmişti. Uyumak için fazlasıyla gergin ve heyecanlıydım. Vücudum huzursuzdu, sadece Q'nun verebileceği bir şeye gereksinim duyuyordu.

Daha önce hiç geçmediğim bir koridorda yürürken bir çift keskin, yeşil göz beni yakaladı. Franco sert sert bakıyordu ama beni engellemek için bir şey yapmadı. Q'nun katil olduğu o korkunç geceden beri Franco bana daha çok özgürlük vermişti. Nereye gitsem gözü üstümdeydi, ancak beni durdurmaya çalışmıyordu. Belki de Q ona evin içinde dolaşmama izin vermesini emretmişti ya da bir şekilde tekrar kaçmayacağımı hissediyordu. Kafesimin genişlemesinden dolayı ona minnettardım.

Franco'yu geçip yoluma devam ettim, batı kanadının uç taraflarına doğru yürüdüm. Sık sık Q'nun bu tarafta gözden kayboluşuna tanık oluyordum. Artık nereye gittiğini bulmanın vakti gelmişti.

Koridorun sonundaki çift kanatlı kapıyı açıp, İran halısıyla kaplı uzun bir odaya girdim, duvarlardaki kanvas fotoğraflara dikkatle baktım. Fotoğraflarda vahşi hayat ya da insanlar değil de şehir manzarası ve yüksek binalar resmedilmişti. Manzara ve metal resimler ilk etapta alakasız geldi. Ardından her fotoğrafın altındaki tarihi fark ettim. Nerede olduğunu ve ne zaman satın alındığı belirtiliyordu.

Bu fotoğraflar zevkten koyulmamıştı, edinilen mülklerin belgeleriymiş. *Vay canına, bunların hepsi Q'nun mu?*

Kafam karışmıştı. Büyük ve lüks oteller, apartman kompleksleri gibi sayısız mimari eserin resmi duvardaydı. Bu fotoğraflardakilerin hepsi onunsa şayet küçük bir ülkeye sahip demektir.

Daha fazlasını öğrenebilmek için yürümeye devam ettim. Evdeki her şey köklü bir servet, kalite ve cazibe kokuyordu. Ancak el yapımı eşyaların, heykellerin ve odanın dört köşesindeki egzotik bitkilerin yanında Q'yu göremedim.

Q hâlâ gizli yerindeydi ve kendi dünyasına dalmıştı. Araştırmama devam ederek cevapları bulabileceğimi ümit ediyordum, ama elde ettiğim tek şey daha çok kafa karışıklığıydı.

Attığım her adımda Fransızca şarkı peşimden geliyordu, içli ezgiler ve umut verici soneler beni izliyordu. Şarkının nakarat bölümünü mırıldanarak söyledim.

*Tu ne vois pas mon sort, quand tout ce que je veux faire est de
me battre,*

*Tu me peint dans une lumière que je ne pourrai jamais être,
Je suis enchaîné avec l'obscurité, consommé par la rage et le feu,
Je suis proche de la rupture, l'envie est tremblant, le viol,
Je suis le diable, et il n'y a pas d'espoir.*

*Tek yapmak istediğim savaşmakken verdiğim sözü
göremiyor musun?*

*Beni hiç olamayacağım bir renge boyadın,
Gölgelerle zincirlendim, öfkem ve yangınım beni tüketti,
Pes etmek üzereyim, tecavüz ihtiyacıyla titriyorum.
Ben şeytanın ta kendisiyim ve senin için hiç ümit yok.*

Şarkı bittiğinde kalbim hızla atıyordu. İçimden gelen bir sesle büyükçe bir kapıyı açıp cennet gibi bir yere girdim. Dört yatak odalı bir ev kadar büyük, cam kubbeli, gökdelen kadar uzun palmiye ağaçlarıyla dolu saklı bir cennetti. Ağaç yapraklarının arkasından, şelaleden akan su ve azgın bir nehir sesi geliyordu. Cam kubbeden gökteki yıldızlar görünüyordu, bu gece ay yoktu.

Kalbim duracak gibi oldu, kulak kesildim? O da neydi?

Kuş civıltıları geliyordu. İki katlı, dev kuş kafesini görene dek yaprakları araladım.

Çok değerli kuşlar kafeslerinde şarkı söylercesine mutlu bir şekilde ötüyordu. Kuşların çoğu, gece olduğu için kafalarını kanatlarının arasına gömmüş uyuyor, sadece göğüsleri hafifçe inip kalkıyordu.

Daha yakından baktım. Papağan ya da muhabbet kuşları yerine serçe, bıldırcın, çalığışu ve karabakal görmeyi bekliyordum. Her yerde rastlanabilecek, sıradan kanatlı yaratıklar olabilirlerdi, ama bir o kadar da karışık ve kusursuzlardı.

Kuşların ne anlama geldiğini öğrenmem lazım.

Aklıma duvardaki ve Q'nun göğsündeki serçeler geldi. Hayatımda gördüğüm en olağanüstü dövmeydi.

Benim on dakikada yapılan dövmemin aksine Q'nunkini yapmak saatler sürmüş olmalıydı. Bileğimdeki barkod numaralı dövmeyle ovuşturdum, acaba değiştirilebilir mi diye merak ettim. Bileğimdeki dövmenin bana sürekli olanları hatırlatmasını istemiyordum... Artık her şey geçmişte kalmıştı... Q'nun dövmesiyle kıyaslanamazdı bile.

Dövmemin siyah çizgilerinin üstünde parmağımı dolaştırırken garip bir suçluluk duygusu hissettim. Meksika'daki di-

ğer kadınları, benden sonra başlarına gelenleri, şu an nerede olduklarını ve kime satıldıklarını bilmiyor, onlar için çok üzülüyordum.

Daldaki bir serçe uçarak yakınımaya geldi. Kafasını eğerek siyah, zeki gözleriyle beni inceledi.

Ne düşünüyorsun küçük kuş? Efendini tanıyor musun? Bana onun kim olduğunu söyler misin?

Bir süre tünekte durduktan sonra uçarak uzaklaştı. Ardında sadece döktüğü birkaç tüyü kalmıştı.

Hoparlörde yeni bir şarkı çalmaya başladı. Derin, erotik bir şarkıydı. Bas öylesine baskındı ki müziğin sesiyle yapraklar bile sallanıyordu.

Bedenim sızladı, rahatlamak istiyordum. Duyma yetim Q'ya aitti. Onu istediğim, onu arzuladığım için üzüleceğimi, şarkının beni hüsrana uğratacağını biliyor muydu?

Mastürbasyon yaparak tatmin olmak istemiyordum. En kısa sürede yanıma gelmezse onu yakaladığım gibi aptalca sözünden vazgeçecektim. Hem ismimi söylemeyecek hem de savaşı ben kazanacaktım.

Kuşları seyrederken parmaklarım, Q'nun makasla açtığı yararın olduğu yere gitti. Kesik uzun zaman önce iyileşmişti ama ben yenisini istiyordum. Sert, kaba ve yabancı olmasını özlüyordum. Vücudumda morluk, bere ve kesikler olsun ki aldığım zevk artsın diye umuyordum.

Q'nun tekrar popoma şaplak atmasına ihtiyacım var.

"Esclave. Que fait tu ici?"

Sesini duyduğum an bedenimin her yeri kasıldı, eridi ve ona

---

* Fr. Burada ne yapıyorsun? (Çev. N.)

tepki verdi. Yeşilliklerden onu göremiyor, kendi çevremde döne-
rek nerede olduğunu anlamaya çabalıyordum.

“Nerede olduğumu nasıl bildin?” Yaprakların yanından ge-
çen yeşil gözlerine baktım.

Q manalı manalı güldü. “Bütün evde kameralar var. Bilgim
dışında bu evde hiçbir şey olamaz.”

Tahmin etmeliydim. Kontrol delisi Bay Mercer imparatorluğu-
nu sürekli gözetliyordu. Acaba benim odamda da kamera var mı-
ydı? Acaba sürekli gördüğüm kâbuslardan, saatlerce uyumadan onu
beklediğimden haberi var mıydı? Varsa bile hiç çaktırmamıştı.

Q bir çam ağacının arkasında göründü. Üstünde beyaz renk-
li keten bir takım elbise vardı. Ancak kusursuzluğuna gölge dü-
şürecek tek bir kırışıklık bile yoktu. Gri gömleği, soğuk bir kış
gününe anımsatıyordu. Kıyafetlerinin rengi yeşil gözlerini daha
da belirginleştirmişti. Elinde tuttuğu siyah deri dosyayı bacağı-
na bastırıyordu.

O dosyayla popoma vurduğunu düşününce popomda
kontrol edemediğim bir yangın çıktı.

İç geçirerek gülümsedim. Her şey olması gerektiği gibiydi.
Dünyadaki yerim Q'nun yanındaydı. Bunu kabul edeli çok olmuştu.
Bedenim onun isteklerini, popoma şaplak atarken boşalmasını
hatırlayınca tutuşuyor, eriyordu. Bana, beni bağırtdmak istediği-
ni söylemişti. Yalnız geçirdiğim iki haftadan sonra ona memnu-
niyetle izin verecektim.

Q biraz daha yakına geldi, omuzları gergin, gözleri keskindi.

Kaşlarımı çatarak alın ve ağız kenarlarındaki stres çizgilerine
baktım. Göz göze geldik. Q'nun gözleri her zamanki gibi canlı
yeşil değildi, acı çekiyor gibi soluktu. Durdum. Bu bakışı tanı-
yordum, ben de aynı şeyden mustarıptım.

Q'nun migreni vardı.

"Burada olmamalısın." İçini çekti. Elini kısa saçlarında gezdirdi, çok yorgun ve gergin olduğu yüzünden anlaşılıyordu.

Kalp atışlarını hızlandı. O an çok insani görünüyordu. Haraptı. Sert, kaba, kafa karıştırıcı efendimin altında çok çalışmaktan yorgun düşmüş, canı yanan bir adam saklıydı. İçimde bir şefkat hissi uyandı; onunla ilgilenmek, stresini azaltmak istiyordum. Bu gece öfkeli bir güç savaşı, hâkimiyet olmayacaktı. Ancak umurunda bile değildi. Q'yu bu halde görmek çözmeye çalıştığım bulmacanın başka bir parçasını daha bulmamı sağladı. Aynı zamanda kendi hislerimin de ne kadar derin olduğunu fark ettim. Q denilince akla gelen bütün normal duygular gitmişti; korku, farkındalık, sıcaklık... Hepsi onu sakinleştirme, onu avutma isteği altına saklanmıştı.

Büyük kafesteki kuşlarla ilgilenmeyi bırakıp Q'nun yanına doğru yürüdüm. Ağzının kenarına çok yumuşak bir öpücük kondurdum. "İyi görünmüyorsun."

Burun delikleri genişledi. Sinirle geri çekildi. "Benim iyi olup olmamam seni hiç ilgilendirmez."

Kollarımı kavuşturup somurttum. "Senin iyiliğin beni ilgilendirir ve sana şimdi nedenini söyleyeceğim. Eğer hasta olursan o zaman bana ne olacak? Nereye giderim? Kime satılırım?"

Q gözlerini kaldırıp kuş kafesine baktı. Yüzüne gölge düştü, sırlarını yüzünden okumaya çalıştım. *Neden bütün yönlerini görmeme izin vermiyor?* Tanrı aşkına bu adam ne saklıyordu?

"Ben iyiyim. Bana ya da sana bir şey olmayacak." Gözleri hâlâ öfkeyle parlıyordu.

Ona şefkatimi ve ilgimi sunmuştum ama o kabul etmemişti. Korkak köle sınırını geçip ona denkmiş gibi davranmıştım. O ise beni içeri almayarak deli etmişti.

Arkamı dönüp kapıya yöneldim. *Adi herif*. Madem yalan söyleyip acısının içinde debelenmek istiyordu, benim için hava hoştu. Demek onun çevresinde dolaşım onun için endişelenmeme gerek yoktu. Madem eşyası gibi beni küçük bir kutuda tutmak istiyor, madem çok mükemmel olduğu için ona yardım etmek isteyen bir kadını istemiyordu, ben de ona göre davranacaktım.

“Bekle!” diye seslenirken elindeki dosyayı yere düşürdü. Çıkış kapısına baktım. Buradan gitmeliydim. Onun beni istemediğini gördüğümden, Q’nun sınırlarında daha fazla kalmak istemiyordum.

Q, şakaklarını ovuşturarak inledi. “Seni kırmak istemedim. Kölelerin etrafta gezinmesine pek alışık değilim.” Sonra gülümseyerek konuşmasına devam etti. “Sen çok meraklısın ama sana bu şans vereceğim.”

Aynı anda hem alınmış hem de mutlu olmuştum. Dönüp Q’nun yanına doğru gittim. Acısından etkilenmiyor gibi görünmeye çalışıyordu. Yere düşen dosyayı alıp ona uzattım.

Kafasını hafifçe sallayarak dosyayı aldı.

“Ağrı kesici aldın mı? Gidip getirmemi ister misin?” Acaba Suzette aspirinleri nereye koyuyordu? Aspirinin pek işe yarayacağını biliyorum, en azından bana bir etkisi olmuyordu. Migrene en iyi gelen şey mentolle yapılan kafa masajı ve uykuydu.

Q kafasını sallayarak önünde yürümemi işaret etti. Dediğini yaptım ve seranın içinde yürümeye başladık. Büyük bir havuzun yanındaki oturma bölümüne gelince durduk.

Q inleyerek hint kamışından bir berjer sandalyeye yığılmasına oturdu. Derin derin iç geçirdi. Dosyayı kahve masasına fırlatıp, bacak bacak üstüne attı. Baş ağrısına bir faydası olacaktı gibi uzun vücudunu gerdi.

Gitmemi mi yoksa kalmamı mı istiyordu bilmiyordum. Ancak aklıma bir fikir geldi. Q her zamanki gibi savunmacı değildi. Eğer yanında kalır ve ona destek olursam bana bir şeyler söyleyebilirdi.

Yanındaki sandalyeye oturup onu izledim. Acıdan alnını kıvrıttırıyordu, gözleri kapalıydı.

Akan suyun sesini dinleyerek sessizce oturduk. Q güçlü parmaklarıyla boynunu ovdu.

Ayağa kalkıp sandalyesinin arkasına geçtim. İzni olmadan ona dokunmamı nasıl karşılayacağından emin değildim; acısını düşünmeden duramıyor, sadece ona yardım etmek istiyordum. *Bunu gerçekten yapmak istiyor musun, Tess?* Eğer onunla ilgilenirsem Q'ya kalbimin başka bir bölümünü açmış olacaktım. Ona hissedebileceğim bu yeni duygulardan kaçmanın bir yolu da yoktu. Şu an ona dokunursam emrettiği için değil, içimden geldiği için dokunmuş olacaktım. İlişkimizin dinamikleri daha yumuşak, daha hassas bir özellik kazanacaktı.

Q farkında bile olmadan bana istediğim her şeyi vermişti, ben de ona canımı yakma ve seks aracılığıyla beni kullanma imkânı tanımıştım. Eğer bana yumuşak davranmış olsaydı, ben ona sert davranacaktım. Bana doğru meyletmesi, benimsediğim karanlık yönlerini yumuşatabilmek için ışık yakmıştı.

Aklımdan onlarca şey geçiyordu, durup ne yapmam gerektiğini düşündüm.

Q kendini zorlayarak bir nefes aldı, ağrıdan sandalyeye yapışmıştı. Kararımı verdim. Onunla ilgilenirsem bana kendini açabilirdi. Belki o zaman bana bakınca bir köleden fazlasını... yani Tess'i görürdü.

Aman Tanrım. Q'ya adımı söylemek, adımı onun ağzından

duymak istiyordum. Seksi, kontrolcü sesiyle benim adımla konuşmasını istiyordum. Beni sert bir şekilde becerirken adımla konuşmasını istiyordum. Artık kimliksiz biri olmak istemiyordum.

Bana neler oluyordu böyle?

Ellerimle Q'nun başını tutup, parmaklarımla hafif bir masaj yapmaya başladım. Kısa saçları ne kadar da yumuşaktı. Turunçgil ve sandal ağacı karışımı kokusunu derin derin içime çekmek istiyordum.

Q şaşırıp, hemen ellerimi tuttu. "Ne yapıyorsun, *esclave*?"

Tess. Benim adım Tess.

Kafa derisine daha çok bastırdım. Parmaklarımla güçlü etkisi onu ürpertti. "Baş ağrısını geçirmeye çalışıyorum." Parmaklarımla ensesine doğru kaydırdım. Öne doğru eğilip kulağına, "Eğer izin verirsen?" diye fısıldadım. Dudaklarım kulak kepçesini yalayıp geçti.

Q derin bir nefes aldı. Tenim arzusuyla yanmaya başlayınca dizlerim kenetlendi.

Q ellerimi sıktı, ağrıyan yere doğru götürdü. Bana izin vermişti.

Ona dokunma izni almak beni heyecanlandırdı. Daha sert bir masaj yapmaya başladım. Parmak uçlarımla yanı sıra tırnaklarımla da masaja dahil ettim.

Parmaklarımla acısını alırken Q inledi. Ellerimi kafa derisinde gezdirdim, sonra yavaş yavaş alnına götürdüm.

"*Ouf, une sensation incroyable.*" Çok iyi geliyor, diyordu. Kulaklarının çevresinde daireler çizip, şakaklarına bastırınca daha yüksek sesle inlemeye başladı.

Midemde kelebekler uçuyordu. Efendimle ilgilenmişim ve o bundan çok hoşlanmıştı. Acaba beni ödüllendirir miydi?

Kendi kendime gülümsedim. Q, kazanmıştı. Savunmasız bir anında beni bağışlayarak arzularımızın savaşının galibi olmuştu. Bir dahaki soruşunda ona adımı söyleyecektim. O istediği için değil, ben istediğim için.

Masaj yapmaya devam ettikçe sırtım ağrıdı. Acıma rağmen ne kadar gerekiyorsa o kadar uzun süre masaj yapmakta kararlıydım.

Bir süre sonra ellerimi tekrar tutup yumuşak bir dille, "Artık oturabilirsin. Ağrım biraz geçti. *Merci*," dedi.

Durmak istemiyordum. Onun arkasında dikilmek kendimi onun sahibiymiş gibi hissettirmişti. Son bir sıvazlamadan sonra dediğini yapıp yerime oturdum.

Gözlerini araladı. Alnındaki çizgiler kaybolmuş, ağız kenarındaki gerginlik azalmıştı. Ancak gözleri hâlâ baygın ve donuktu.

Gözlerimizi ayırmadan birbirimize baktık. Q beni kendine doğru çeken kara bir buluttu, bense ondan uzağa uçmaya çalışan bir serçe. Ancak dövmeyle o an arasında bir fark vardı, ben uçmayı bırakıp bulutun beni yakalamasını diliyordum.

"Teşekkürler, *esclave*." Yere bakarak sandalyesinde dikleşti.

Tenimde bir ürperti dans ediyordu. Bir şeylerle meşgul olmak için dosyaya uzandım. Dosyayla oynarken ona kaçamak bakışlar attım. Onunla ilgilenerek ilişkimizde değişiklik yaratmıştım. Kölesi olarak ondan bir şey yapmasını bekleyemedim, iyileşmesi için onu yalnız bırakmalıydım. Ancak öfkeli, deli, şehvetli efendimin onunla ilgilenmeme izin vermesi ıslanmama neden olmuştu.

Zihnim gerçek hislerimi bulmakla meşguldü. Q ile ilgilenmek neden kendimi aynı anda güçlü, yeterli ve kayıp hissettirmişti?

Dosyayı açıp içine göz atınca Q sesini çıkarmadı.

Fransızca metine bakınca kaşlarımı çattım. Fransızca konuşmaları kolaylıkla anlayabiliyordum, ama okuma kısmında çok iyi değildim.

Q öne eğildi, ellerini açık bacaklarının üstünde kenetledi; tıpkı buraya geldiğim ilk gün GPS cihazını bileğime taktıktan sonra yaptığı gibi. Cihaz aklıma gelince bileğim kaşındı. Cihaza bu kadar çok alışmam komikti. Aslında çok güvenli bir bileklikti, bana Q'nun her zaman benim için geleceğini hatırlatıyordu. Rüyalarım da aynen böyle diyordu.

Sayfanın üstündeki logoyu işaret etti. Gökdelenlerle dolu bir fonda uçan bir kuş silüeti idi. "Moineau Holdings," dedi Q.

Kalbim deli gibi atmaya başladı. Gözlerine bakarak, "Serçe Holding," dedim.

Kafasını sallayarak doğruladı. Cevap vermek için ağzını açtı ama sonra vazgeçti. Boğazını temizledi. "Gayrimenkulden anladığını söylemiştin. Bu benim vasiyetim. Yirmi yıldan az bir sürede beş yüzden fazla gayrimenkul edindim." Gözleri parladı. "Yönetimi on altı yaşında devraldım. Hayatım boyunca önceliğim hep iş oldu, ama karşılığını fazla fazla aldığım için memnunum. Paramla çok değerli şeyler elde ettim."

Daha önce hiç böyle konuşmamıştı. Konuşmasını kesersem ya da anlatmayı bırakırsa diye nefes bile almaya korkuyordum. Olduğum yere sabitlendim.

Gözleri gurur doluydu; öfke ve değersizlik dolu enerji alanı yok olmuştu. Yerine bir imparatorluk yöneten, başarılı bir CEO'nun sözlerinin güçlü enerjisi hâkimdi. "Babam başındayken adı Mercer Şirketleri'ydi." Sesini kalınlaştırarak sözlerine

devam etti. "O ölünce ben bazı değişiklikler yaptım. Sadece adını değil, bütün şirket yapısını değiştirdim."

Sessizlik oldu. Konuşmak, kıpırdamak ya da dikkati kendi üstüme çekecek bir şey yapmak istemiyordum. Q ilk defa benimle bir seks oyuncuğu ya da bir eşya değilmişim gibi konuşuyordu. Hiç bilmediğim bir şirket için kalbinde duyduğu derin tutkuyu görmeme izin veriyordu. Tahmin bile edemeyeceğim kadar büyük bir servetin sahibiydi, üstelik ergenlik döneminden beri bu şirket için çalışıyordu.

Q babasından bahsettikten sonra biraz sinirlendi. Meraktan ölüyordum, acaba ne olmuştu? Yoksa babası onu dövüyor muydu?

Hatıralardan uzaklaşmaya çalışarak elini dosyaya uzattı. "Oku. Bu özel satın almayla ilgili düşüncelerini öğrenmek istiyorum."

"Ne?" Sesimdeki şaşkınlığa engel olamamıştım. Beni kölelikten çıkarıp çalışan statüsüne koyan dosyaya bakakaldım. Q'nun çalışanı olmak istemiyordum. Ben ona denk olmak istiyordum. *O halde ona cevap ver... Sana bir kadın olarak soruyor... Seni görüyor.*

Kalp atışlarım hızlandı. Serçe logosuna parmağım titreyerek dokundum.

Q, şakağını ovuşturuyordu. "Sana ne düşündüğünü soruyorum, *esclave*. Üniversitede gayrimenkul özellikleriyle ilgili eğitim almamış mıydın? Tabii bu konuda da yalan söylemediysen şayet?"

İsmim konusunu ima ediyordu. *Sana söylemeye hazırım. Sadece sor.*

Sinirlenmişim. Q fikrimi soruyordu ama hâlâ bana insani haklarımı vermiyordu. Gözlerimden ateşler çıktı. "Bana soru mu soruyorsun? Evden çıkmasına, telefonu ya da interneti kullanmasına izin vermediğin bir köleye mi? Rüşvet olarak kabul

ettiğin bir kıza mı?” İçim daralıyordu, sonunda ne için rüşvet verildiğimi tahmin edebiliyordum.

Dosyaya bakarak dudaklarımı büzdüm. “Bir inşaat kontratı için rüşvet verildim değil mi?” Cevabı dosyada ararcasına sayfaları çeviriyordum. “Rus adam beni sana yasadışı bir şey için verdi.” Kendimi haklı görmem ses tonuma yansımıştı. “Rüşveti alınca ne yapmaya ikna oldun?”

Doğru dürüst düşünemiyordum. Ticari bir konudan başka bir şey değildim, ama Q beni incittiği için Rus adamı vurmıştu. Neye sadıktı? Kölesi olan bana mı yoksa ona servet kazandıran insanlara mı?

Q doğruldu. “Bu seni ilgilendiren bir konu değil. Ben sana buradaki şirket birleşmesini soruyorum, başka bir şeyi değil.”

Kafamı salladım, böyle kaçıp gidemezdi. Nihayet bir cevaba erişmiştim, kalan parçalar da yavaş yavaş yerine oturuyordu. “Bu yüzden mi başka kızların da var? Onaylamadığın binalar için kadınları rüşvet olarak mı kabul ediyorsun?” Zar zor nefes alıyordum. Her şey anlam kazanmıştı. “Diğer kızlara ne oldu peki?” Bitkilerin ardındaki kuş kafesine baktım. “Neden bu evde sadece ben varım? Benden sıkılınca bir kenara mı atacaksın? Ya da daha iyisi verilene dek mi beni burada tutacaksın?”

Q, öfkeyle bakıyordu.

Q’ya tokat atmak istiyordum. “Gerçeği söyle! Bana ne olacak?” Gelecek korkusu benliğimi ele geçirdi, ciğerlerim işe yaramıyor, nefes alamıyordum. Q’nun benimle ilgilendiği için geldiğini, beni koruyacağını ve dışarıdaki dünyaya bir daha dönmeyeceğimi düşünmüştüm.

Ancak bir kez daha bana yalan söylemişti. Yeni kızlar gelecekti ve burada sonsuza dek kalmayacaktım. Yeni iş anlaşmaları

yapılacaktı. Başka köleler Q için bacaklarını ayırarak, onun tarafından becerilecek ve dövülecekti.

Yaşadığım panikten gözlerim karardı. Onun gözündeki cazibemi yitirdiğim an kadro dışı kalacak, öldürülecek ya da başka birine satılacaktım.

Q ölümcül bir sükûnetle oturmaya devam etti. Beni izliyordu. Kaşlarının arasını ovuşturarak baş ağrısını hafifletmeye çalışıyordu. “Yanlış düşünüyorsun, *esclave*. Şu an seni hizaya getirecek havada değilim.”

Ulu Tanrım, ona adımı söylemediğim için öylesine mutluydum ki! Sonuçta onun için bir değeri yoktu. Ne beni ne de adımı umursuyordu. Bütün kölelerini *esclave* diye çağırdığı konusunda her türlü bahse girerdim. Tabii onları da gerçek kişiliklerini öğrenecek kadar uzun tutmuyordu.

Kalbim çok kırılmıştı. Ayağa kalkıp elimi uzattım. “Bilekliğimi geri istiyorum. Buradan gitmeme izin ver.”

Q, güldü. “Bileklik benim. Tıpkı senin benim olman gibi. Bunu kabullendiğini sanmıştım.”

“Asla. Yalan söylediğimi düşünüyorsun, değil mi? Senin hakkındaki her şey koca bir yalan. Dürüst olmayan bir efendi istemiyorum. Çok daha iyisini hak ediyorum.” Onun canını yakmak istiyordum. “Beni satın alan bir efendi istiyorum! Başka seçeneği olmadığı için beni kabul eden birini değil.”

Gözleri çok tehlikeli bakıyordu. “Sözünü geri al yoksa buradaki esaret hayatını cehenneme çeviririm, her an yeni bir zorlukla karşılaşırsın.”

İçimden ağlamak, gülmek hatta ikisini aynı anda yapmak geliyordu. Tehdidi bile yalan gibi gelmişti. Eğer söylediğinde ciddiye bunu çoktan yapmış olurdu. İki hafta boyunca bana

dokunmuştu bile. Ben rüyalarında henü bağla diye ona yalvarırken, gerçek hayatta bana elini sürmemişti. Yaşayan şeytanlar ve kontrol edilemez dürtülerle ilgili çaldığı yarıklar da sadece sağımalıktı.

Benimle alay eden, beni kandıran soğuk kalpli biriydi. Önce bana olabileceğim kadını göstermiş, ardından beni bir hiçliğe yuvalamıştı.

Burada işim bitmişti.

Q çenesini sıkı ve aniden bana çok sert bir tokat attı. Yaşlı gözlele acıyan yanağımı tuttum. Korkumu dik başlılığıma galip gelmiş, suspus olmuştum.

Q'nun yüzünde keder ve açlık vardı. Pis pis sırtarak avucunu ovuşturdu. "Hem böyle konuşup hem de cezalandırılmayacağını mi sandın, *esclaire?*" Ensemden tuttuğu gibi beni öne çekti. Tuzlu gözyaşlarımı diliyle yakaladı. "Bu, tanık olduğum ilk hassas hareketin." Ses tonu alçak ve egzotikti.

Ökeme ve acıma rağmen, sesi kalbime işledi. Onunla daha sett dövüşmek, onu yere fırlatmak, ata biner gibi üstüne oturmak ve bana verdiği günahkâr sözleri yerine getirmesi için ona yalvarmak istedim.

Ancak beni bırakırsa diye duyduğum korku çok daha güçlüydü. Kafamı eğdim. "Nedir peki?"

Q beni bıraktı. "Beni tanı, beni gör. Ben senin efendinim."

Boğazım düğümlendi, çok adaletsiz bir durumdu. Evet, efendimdi ama ne kadar bir süre için? Buradaki esaretimin ne kadar süreceğini seçme şansım yoktu. Dedikini yapmayacaktım.

Beni asla Töss olarak, bir kız olarak görmeyecekti. Kimseye boyun eğmeyecek türde biri, seksi bir rüşvetten daha fazlası olduğumu anlamayacaktı.

Ters ters baktım. "Gör beni. Ben işkence edesin diye senin değilim."

Gözlerimiz buluştu. Bu sözsüz kavgalardan kaç tane daha etmemiz gerekiyordu? Q'nun gözlerinde parlayan karanlık arzuyu görünce nefesim kesildi. Hayvani dürtülerimiz havayı kaplamış, kuşlar bile ötmeye bir son vermişti.

Bedenim yine ısındı, yandı ve eridi. *Hayır, sakın bana ihanet etme.* Bacaklarımın arasındaki ıslaklığı ya da zihnimde dört dönen fantezileri engelleyemiyordum.

Son orgazmımın üstünden uzun zaman geçmişti. Kendimi Q için saklamıştım, ama şimdi beni tekrar ziyaret etmesini kesinlikle istemiyordum.

Pişmanlık ve suçluluk içimi kemiriyordu. Q'nun benim için doğru kişi olduğunu nasıl düşünebilmişim? Benim ruhumu titretmiyordu. Sadece beni ağlatıyor, bağırtıyor ve parçalara ayırıyordu.

"Senden nefret ediyorum."

"Hayır, etmiyorsun. Sadece görmek istemiyorsun."

"Neyi göreceğim?" diye tersledim.

Barkodlu bileğimden yakalayıp beni kendine çekti. Bedeni sıcacıktı. "Sen benimsin. Seninle istediğim her şeyi yaparım. Seni giydirebilirim, seni becerebilirim. Seni gönderebilirim. Başkalarına kiralayabilirim. Sen bana aitsin. Sonunda bunun romantik, seksi ya da eğlenceli olmadığını anlayacaksın. Bu kimsenin isteyeceği ya da arzulanacağı türden bir şey değil. Sen benim esirimsin."

Beni sarstı, baş ağrısının hâlâ geçmediği gözlerindeki acıdan anlaşılıyordu. "Efendin olarak benim görevim, hiçbir şey hissetmeyene dek seni aşağılamak, küçük düşürmek. Sonunda

içinde ne bir duygu, ne umut ne de hayal kalacak. Sana başka biriyle seviş dediğimde sen ne kadar bir süre için diyeceksin. Sana bir şey giymeni söylediğimde sen onu kesip doğramak yerine giyecek ve sana verdiğim şeyi takdir edeceksin. Sen benimsin, *esclave*. Seninki sonsuza kadar mutlu olunan türden bir hayat olmayacak.”

Beni itince sendeledim. “Gerçekle yüzleşmek nasıl bir his?”

Nefes alamıyordum. Gerçek beni her şeyden daha çok korkutmuştu. O an Q'nun dediklerinin hepsini yapabileceğine inandım. Beni bomboş olana dek aşağılayacaktı. Bana bir ayak kabı ya da eski bir bavul muamelesi yaparak mutlu olacaktı.

Ben bir hiçtim.

Q, acıyla yüzünü ekşitti. “Dizlerinin üstüne çök, *esclave*.” Omzuma eliyle bastırdı.

Tekme atamayacak ya da kaçamayacak kadar hissizleşmişim. O kısa zaman diliminde onlarca duygu yaşamıştım. Az önce olan lanet şey de neydi? Bir an bana Tess diye seslenmesini istemişim, sonra ölmesini. Ayakta duramıyordum.

Q beni dizlerimin üstüne çökmeye zorladı. “Pantolonumu çıkar.”

Yine uyuşacağımı, hislerimi tamamen yitireceğimi düşünmemiştim. Ancak Q'nun beline uzanırken bir aldırmaçlık bulutunun içine çekildim. Fermuarını açıp penisini çıkarırken kalp atışlarım hızlanmıştı, ama zihnim bomboştu.

Q sendeleyince saçımdan tutup dengesini korudu. “Em beni. Baş ağrımı başka yöntemlerle gider.”

Parmaklarımla sıcak penisini kavradım. Zihnimdeki boşlukta alakasız bir fikir belirdi. Önce bana bağırıp sonra da ısırma-
dan onu emmemi beklediği için ya çok cesur ya da inanılmaz

derecede aptal olmalıydı. İkisi de umurumda değildi. Emre itaat edecektim.

Penisini ağızıma alıp emmeye başladım. Q kalçalarını öne çıkararak hafifçe inledi.

Zevk suyunun tuzlu tadı dilimdeydi. O tat beni anında yaşadığım gerçekliğe döndürdü, oral seks yaparken ondan fidye isteyebilirdim. Penisini ısırabilir ve büyük bir acı çekmesini sağladım. Sonra da özgürlüğümle acısını takas ederdim.

Ağızımı daha çok açıp penisini boğazıma kadar soktum.

Kalçaları kasılırken saçımı çekiyordu. Isırabilirdim ama ısır-mak istemiyordum. O an bile, bedenim bana hainlik yapıyordu. Şehvetle titredim, zihnimdeki boşluk arzuya doldu.

İleri geri hareket ederek onu emdim.

"Oh, merde!"

Sonra bir an donup kaldım. Q ıslak penisini ağızımdan çekti.

Suzette arkada dikiliyordu, ağızı bir karış açıktı. "Özür dile-rim! Ben... şey..." Arkasını döndü. "Bölmek istememiştim," dedi.

Kafamı kaldırmamaya çalıştım. Q, çok sinirlenmişti. Çabu-cak pantolonunu giydi. Fermuar o an çok hassas olan penisine sürtünce irkildi. "*C'est quoi ce bordel?*" Lanet olsun, ne var?

Suzette tavana bakıyordu. "*Je suis désolé*, ama sizi görmek isteyen birkaç adam var *maitre*."

Q derin bir nefes alıp, saçını ve takım elbisesini düzeltti. Bana ikinci bir tokat atıyormuşçasına sert bir şekilde baktı. Yanağım hemen kızardı. "Gönder gitsinler. Bu kadar geç saatte misafir kabul edecek durumda değilim."

Suzette omzunun üstünden baktı, yüzünde içi rahatlamış gibi bir ifade vardı. Başını hafifçe çevirerek bana baktı.

Kalbim deliler gibi atıyordu. İçgüdülerimin seslenişini duy-

mamak için kulaklarımı tıkamak istiyordum. Palmiye ağaçlarına bakarak kaçınılmaz sonu bekliyordum. Suzette'in daha fazla konuşmamasını diledim.

"Gitmeyecekler Q. Arama emirleri var."

Q arkasını dönüp Suzette'in yüzüne baktı. "Arama emri mi?"

Elimle ağzımı kapattım. Dünya başıma yıkılmıştı. Polisler gelmişti. Brax. Muhtemelen mesajımı almıştı. Brax hayattaydı! *Brax yaşıyor ve beni kurtarmak için birilerini gönderdi!*

Kalbim sıkıştı. Ne düşüneceğimi, ne hissedeceğimi bilemiyordum. Nefes bile alamıyordum. Dizlerimin üstüne oturmak-tan başka bir şey yapamadım.

Q yavaşça dönüp yüzüme bakınca içimi derin bir ümitsizlik kapladı. Sindim, büzüştüm, küçüldüm. Buradan kaçmakla yaptığım hatanın sonuçları bir kez daha hayatımı mahvetmişti.

Polisler Q için gelmişti. Q'nun hayatını berbat etmiştim, tıpkı onun benimkine yaptığı gibi...

Bu doğru değil, doğru olmadığını sen de biliyorsun. Q sana hayatını geri verdi. O sana yeni bir hayatın kapılarını açtı. Çok daha iyi bir hayat gösterdi sana. Beynimdeki düşünceleri susturmaya çalıştım. Suzette'e bakma cesareti gösterdim.

Suzette'in gözlerinde hayal kırıklığı ve yoğun bir hüüzün vardı. Utançtan yere yapıştım, ona ihanet ettiğim için kendimden nefret ediyordum.

Suzette gözlerini kaçırıp Q'ya baktı. "Polisler senin Tess Snow adında bir kızı, zorla burada tuttuğunu düşünüyor," dedi alçak sesle. Öfkeyle bana doğru birkaç adım attı, ancak Q kolundan tutarak ona mani oldu. "Bunu nasıl yapabilirsin? Sen... sen..." Sesi titriyor, üzüntüden dudaklarını ısırıyordu. "Hepimiz sana güvenmiştik."

Hayatım dördüncü ve son kez paramparça olmuştu.

Q donup kaldı, yüzündeki acı ve diğer duygular yok olmuştu. "Bu senin adın mı? Tess mi?"

Q'nun dudaklarından adımlı duymaya hasret olduğum için bedenim ürperdi. Nihayet adımlı söylemişti. Yaklaşık iki ay boyunca beni *esclave* diye çağırırdıktan sonra sonunda adımlı ağzına almıştı.

Fransızca aksanıyla adımlı söyleyen dili ne kadar da hoştu. Keşke o tatlı dil tenime değse diye geçirdim içimden. Her şeyi unutmak, bana yaşattığı korkunç şeylerin hiçbiri olmamış, onun işini ya da hayatını mahvetmemiş gibi yapmak istiyordum. O an tek istediğim ona kalbimi açmak, onu sevmek ve geri kalan her şeyi sonsuza dek unutmaktı.

"Tess..." diye fısıldadı Q. Yüzüne gölge düştü. Gözlerindeki ihanet acısını görmek içimde, bütün kırbaçlardan daha derin, daha acılı bir iz bırakmıştı. "Demek polisi aradın?" Omuzları düştü, yüzünde acılı bir ifade belirdi.

Suzette destek olmak için ona dayandı. Q da onu kendine çekerek ona sarıldı.

Kıskançlıktan ölüyordum. Ne cüretle bir hizmetçinin kollarında teselli arardı? Ben onun kölesiydim. Teselliyi benim kollarımda ara... *Her ne kadar senin şu anki yıkıntının nedeni ben olsam da!*

Q bir kez kafasını salladı. "Peki, onlarla görüşeceğimi söyle."

On Dokuzuncu Bölüm

Saka kuşu

Q ve Suzette seradan ayrıldı. Q, tek bir kelime etmeden, hatta gözücuyla bile bana bakmadan arkasını döndü ve hayatımdan çıktı.

Dizlerimin üstüne oturmaktan bacaklarım uyuşmuştu, fakat kalbime inen felcin yanında lafi bile olmazdı.

Mutlu olmam gerekirdi. Brax hayattaydı! Ancak efendim için ben ölmüştüm, beni neyin beklediğini bilmiyordum. Polisler onu tutuklayacaktı. Beni Avustralya'ya göndereceklerdi ve eski hayatıma dönecektim. Artık hiç istemediğim, eski ama eksik hayatıma...

Orada öylece sallanarak ne kadar oturduğumu hatırlamıyorum. Gözyaşlarım mermer zemine damlayınca kendime geldim.

Bunu sen yaptın. Doğru olmadığını düşündüğün için buradan kaçtın. Q haklı değil. Toparlanmak için kendimi ikna etmeye çalışıyordum. Onca kötü şey yaşadığım bu evden ayrılmak, tekrar özgürlüğüme kavuşmak için kendime gelmeliydim. Ancak hiç enerjim yoktu.

Ayağa kalkmaya çalışırken tökezledim. Kuşlar sessizdi, güir

bitkiler, ağaçlar hepsi o kadar sessizdi ki sanki o serada yaşayan bir tek bendim. Kimse beni istemiyordu. Terk edilme korkum yine yüzeye çıkmış, kendimi sefil biri gibi hissetmeme sebep olmuştu.

Sersemi dönmüş bir halde seradan çıktım, fotoğrafların olduğu odadan geçip uzun koridor boyunca yürüdüm. Attığım her adımla darağacının yanında bekleyen celladıma daha da yaklaştığımı hissettim. Suzette'i bir daha asla görmek istemiyordum, onunla yüzleşmezdim. O, Q'yu seviyordu, bense onu hapse yollamıştım. Bana bir daha asla Ami diye seslenmeyecekti.

Q'nun hapse girmesini istemiyordum. Çok kötü biri olsa da benim ona yaptığım şeyi hak etmiyordu. Benim canımı yakabilir, o iri adam gibi ırzıma geçebilirdi. Fakat o imkânı olmasına rağmen bunları yapmamıştı. Benim tam ve güçlü durduğumdan emin olmak için arzularıyla savaşmıştı. Aciz bir köle için her şeyini feda etmişti.

Mideme kramplar giriyordu. *Ben ne yapmıştım?* Hayatımı geçirmek istediğim evden ayrılıp, beni istemeyen bir dünyaya dönmek için her şeyi altüst etmiştim. Bana ihtiyaç duyduğum şeyleri veremeyecek bir adamın kollarına geri dönmek üzereydim. Yarım hayatıma doğru yol alıyordum.

Gözlerimden yaşlar boşaldı. Kaçmak felaketim olmuştu. Franco'ya çok öfkeliydim. Hepsi *onun suçuydu*. Eğer gözünü benden ayırmamış olsaydı, buradan asla kaçamayacaktım. Bir sürü insanın hayatını mahvetmeden önce beni yakalaması gerekirdi.

Aklıma Brax geldi. Suçluluk duygusu girdap gibi beni içine çekti. Acaba o son birkaç ayı nasıl geçirmişti? Sözümü tutmadığım için benden nefret ediyor olmalıydı. Onu asla bırakma-

yacağımı söylemişim ama bırakmışım. İlk seferi benim elimde değildi belki, ama ikinci sefer kesinlikle benim hatamdı. Onu zihnimden bilerek uzaklaştırmış, kalbimi ve odamı efendime açmışım.

Brax'le ilgili görüntüler beni perişan etti, kalbim allak bullaktı. Beynim onu düşünmeyi reddetmek için kısa devre yapıyordu.

Q bir kez daha beynimi ele geçirmişti. Yere oturup ellerimi duvarda gezdirdim. Ya polis onu hemen gözaltına aldıysa? Q'yu bir daha asla göremeyebilirdim. Yüce Tanrım! Ya onun aleyhine tanıklık etmem gerekirse? Yapamazdım. Yapamazdım.

Şüphesiz Q benden sonsuza dek nefret edecekti. Hatta o iri adamın beni öldürüp patates gibi kızartmasına izin vermiş olmayı dileyebilirdi.

Kalbim ölmüştü bile.

Q'dan her şeyi istemiştim. Ondan üstümde hâkimiyet kurmasını, sert olmasını, öfkesini istemiştim. Ancak bunların yanı sıra ondan sevgi de istemiştim. Bir saat önce kurduğumuz yakın ilişkiye ihtiyacım vardı. Çok çaresizdim. *Ben aptalım, çok aptal bir kızım!*

"*Esclave*. Yerde ne yapıyorsun?" diye sordu Franco. Siyah renkli parlak takım elbisesiyle gelip önümde durdu.

Gözlerine bakmaya cesaret edemedim. Muhtemelen onun da başı beladaydı. Neden polis herkesi alıp götürmemişti? Ne siren ne de bağırma sesi duymuştum. Suzette sadece bir arama emrinden bahsetmişti... Belki... Belki de polis hiçbir şey yapmayacaktı?

Franco omzuma dokundu, keskin gözlerinde hüznü vardı. "Kaçtığın için pişmansın, değil mi?"

Hıçkırıklara boğuldum, kollarımı sıkıca kavuşturdum. Fran-

co bana hep iyi davranmıştı. Buraya ilk geldiğim zaman biraz sert ve iğneleyici olsa da hep kibardı. İşverenini sevdiği ve olanlardan dolayı üzgün olduğu yüzünden anlaşılıyordu. O işverenini seviyordu, ama ben bu sevginin nedenlerini daha yeni anlamaya başlamıştım.

İç geçirip yanaklarımdaki yaşları sildi. “Tamam, tamam. Sorun yok. Dünyanın sonu değil.”

Kafamı salladım. “Dünyanın sonu. Benim dünyamın sonu. Efendimin dünyasının sonu. Senin dünyanın da... Her şey... Her şeyi mahvettim!”

“Seni kafede bulduğum gün bunu mu yapıyordun? Yani polislerle mi konuşuyordun?” diye sorarken kızgın görünmüyordu, sadece meraktan soruyordu.

Güçlkle nefes almaya çalıştım. “Hayır. Erkek arkadaşımı aradım. Polisi de arayacaktım ama sen geldin.”

Franco endişeliydi. “Yani doğruca polisi aramadın?” Bakışlarındaki sakinlik ve ilgi kendimi daha da suçlu hissettirdi. Q’yu ele vermediğime, onlara ihanet etmediğime inanmak istiyordu.

Fısıldayarak, “Erkek arkadaşımın telesekreterine bıraktığım mesajda Q’nun adını söyledim,” dedim. Güçlkle gözlerine baktım. “Polisleri de arayacaktım, Franco. Kaçarken her şeyi göze almıştım.” Çaresizliğime ve üzüntüme rağmen kafam karmakarışıktı. Top gibi büzülüp başımı ellerimin arasına aldım.

Franco ayağa kalktı. Dirseğimden tutup çektiği için ben de ayağa kalkmak zorunda kaldım. “Bunu çözebilirsin.” Beni koridora doğru çekişirdi. “Bu senin hatan değil, *esclave*. Sen, yapmak zorunda hissettiğin şeyi yaptın. Fakat şimdi... Bunu tekrar yapmayacağına inanıyor ve seni affediyorum.”

Burnumu çekerek ona baktım. Ben onun efendisini ömür boyu hapse gönderiyordum ve o beni *af* mı ediyordu?

İçtenlikle gülümsedi. Yeşil gözleri Q'nunkilere kıyasla daha canlı bakıyordu. "Polislerle konuş. Onlara bir hata olduğunu söyle. Sebep olduğun şeyi düzeltmek senin elinde!"

Verdiği fikirle içimde bembeyaz bir umut belirdi. Sevinçle Franco'ya sarıldım. "Ben bunu neden düşünemedim ki?"

Franco güldü. "Çok şey yaşadın ama şimdi..."

Franco'nun sözünün bitmesini beklemedim. Q'nun hayatını, işini kurtarabilecek tek kişi bendim. Zaten ağlayarak çok vakit kaybetmiştim.

Koşmak ne kelime adeta uçtum.

Evin içinde hızla koşarken resimler film şeridi gibi görünüyordu. Q'nun hayatını, işini elinden alamazdım. Benim yerim onun yanıydı. Bunu canıgönülden kabul etmiştim. Ne yapıp edip kendimi affettirmenin ve burada kalmaya devam etmenin bir yolunu bulacaktım. Q da ben de her şeyi berbat etmiştik. Ancak birlikte çözebilirdik, birlikte her şeyin üstesinden gelebilirdik.

Giriş salonuna göz attım, boştu.

Kütüphaneye baktım, camları buğuluydu. İçeride birileri vardı. Hiçbir şey umurumda değildi, kapıyı açıp odaya daldım.

Q kafasını kaldırıp bana baktı. Gözleri acıdan bulutlanmıştı. Deri kanepede dedektif kılıklı iki adam oturuyordu.

Aptal gibi orada dikilmeye başladım. Ellerine kelepçe vurulmuş Q ile polisler arasında arabuluculuk etmeye çalışacağım sahneyi gözümün önüne getirdim. Öncelikle sakin olmak zorundaydım.

Brendi, likör kokusu ve puro dumanı havaya sinmişti. İki po-

lise doğru düzgün bakmamıştım bile. Tek seçebildiğim ikisinin de bıyıklı olduğuydu. Birinin bıyıkları ince, diğerininkiye güre ve griydi. Öyle rahat oturuyorlardı ki dışarıdan gören biri, kaçırılma suçlaması sebebiyle değil de akşam yemeği sonrası sohbet etmek için orada olduklarını zannederdi.

Q'nun elinde kristal bir kadeh vardı. Bana bakınca gözlerinde nefret ya da ihanete uğradığını gösteren bir duygu görmeyi bekledim, ama öyle bir şey yoktu. Mesafeli, soğuk ve ilgisizdi. Her zamanki mükemmel, duygu ve düşüncelerini açık etmeyen efendim gibi görünüyordu.

Bıyıklı adamlar beni baştan aşağı süzdü. Ancak yüzlerinde aceleci bir tavır ya da telaşlı bir bakış yoktu. Brendilerini yudumlayıp purolarını içmeye devam ettiler.

Tanrı aşkına burada neler dönüyor? Q'yu hırpalayıp tutuklamalarına engel olmak için koşup gelmişim, fakat odadakiler bana üstüme vazife olmayan bir şeye burnumu sokmuşum gibi bakıyorlardı.

Ağzımı açsam da tek kelime etmeden hemen kapattım. Burada neler olduğunu sormak istiyordum, ama ne diyecektim ki?

Kahretsin, durumu toparlamak için nasıl bir hikâye uyduracağımı düşünmeliydim. İşkence gören şövalyesini kurtarmak için ejderhalarla savaşan bir prenses edasıyla odaya dalmıştım. Öte yandan bunu nasıl yapacağımı düşünmemiştim bile.

İnce bıyıklı memur Q'ya dönüp Fransızca mırıldanarak, "Kız bu mu?" diye sordu.

Q çenesini sıktı, bana sert bir bakış fırlattı. Kafasını ağır ağır sallayarak onayladı. "Bu Tess Snow, aradığınız kişi."

Q'nun dudaklarından ismimi duyunca kasıklarım uyuştü. Tekrar duyma arzusuyla titredim. Birkaç adım öne çıktım.

Q hızla ayağa kalktı, migren ağrısının arttığı gözlerinden belliydi. Bu haldeyken alkol almamalıydı. "Çıkın Bayan Snow. Burada olmanız doğru değil."

Emrini duymak kanayan yarama tuz bastı. *Burada istenmiyorum.*

Gür bıyıklı memura baktım. Karısına düşkün bir koca, seven bir aile babası gibi görünüyordu. Q'nun esir tuttuğu kadına odadan çık demesini nasıl karşılayacaktı acaba?

Adam liköründen bir yudum aldı. Q ve beni gündüz kuşağında yayınlanan bir pembe diziyi seyrederek gibi izledi.

Hiçbir şey beklediğim gibi gitmiyordu. "Kayıtlar için bazı konulara açıklık getirmek istiyorum. Yanılıyor olma ihtimalinize karşı," diye mırıldandım. Q'nun bakışlarını görmezlikten gelmeye çalıştım.

Polisler birbirine bakıp omuz silkti. Gür bıyıklı olan kadehini sehpaye, purosunu da kül tablasına bıraktı. "Neye açıklık getirmek istiyorsunuz, Bayan Snow?"

Q'ya bakmak istiyordum ama yapamazdım. Kafamı dik tutup, "Burada olmanızın nedeni hakkında beni bilgilendirirseniz şayet size gerçeği söyleyebilirim," dedim. Durup dururken bilmedikleri şeyleri anlatmanın gereği yoktu.

Gür bıyıklı adam hafif bir tebessüm etti. "Gayet makul." İç cebinden çıkardığı not defterini açtı. "Buradayız, çünkü Avustralya Federal Polisi sizin tarifinize uygun bir kadının kaybolduğuyla ilgili bizimle temasa geçti. Braxton Clifflingstone sizin Meksika'da kaçırıldığınız konusunda ihbarda bulunmuş."

Ardından ince bıyıklı adam söze girdi. "Fena halde dövüldüğü, kendisine geldiğinde sizin orada olmadığınız konusunda detaylı bir ifade vermiş. Ayrıca sizin tarafınızdan telefonuna

bırakılan bir mesajdan bahsetmiş. Mesajınızda kayboluşunuzdan Bay Mercer'i sorumlu tuttuğunuzu belirtmişsiniz. Tahmin edeceğiniz gibi Bay Clifflingstone mesajı alana dek öldüğünüzü düşünüp çok üzölmüş."

Gür bıyıklı, "Hayatta ve iyi durumda olduğunuzu duyunca çok sevinecektir," dedi.

Q parmaklarıyla kadehi sıkıyordu. Bir an olsun gözlerini benden kaçırmadı, Brax'in adını duyduğunda bile dikkatle bana bakıyordu.

Sanki kütüphanede polisler yoktu da Q ile yalnızdık, kendi dünyamıza çekilmiştik. Gücü, sert yüz ifadesi, öfkeli gözleri beni yakaladı. Ona ihanet ettiğimi düşünerek ya da benden nefret ederek bakmıyordu. Yalnız ve anlayışlı bir adamın gözleriyle bakıyordu.

Ellerimi yumruk yapıp sıktım, beni affet deyip dizlerine kaplanmamak için kendimi zor tutuyordum. Şiddetli baş ağrısına rağmen Q hâlâ dimdik ve otoriter görünüyordu. O an gözlerinde onun için ne anlama geldiğimi gördüm.

Bedeni, bedenimi çağırıyordu, uysal bir köle gibi ona gitmek istiyordum. Yaptım da... Onun yanına gittim. Parmaklarına dokununca Q irkilip geri çekildi. Kadehi sıkmaya devam etti. Burun delikleri genişledi. Omzumun üstünden meraklı gözlerle bizi izleyen polislere baktı.

Hiçbir şey umurumda değildi. Q ile aramdaki şeyi görmek zorundaydılar. Anlamayabilirlerdi... Kahretsin ben bile anlamıyordum ki...

Q, parmaklarını kadehten çekip sert bir hareketle parmaklarımı yakaladı. Yeşil gözlerinin derinliklerine bakarken bedenim alev aldı.

Ayağa kalkıp şöinenin yanına geçti.

Kendisini benden uzak tutmasından nefret ediyordum. Arzumun yerini ümitsizlik aldı. Bir kez kafamı aşağı yukarı salladım. Beni çoktan bırakmıştı.

Varoluşumun yeni safhasını mahvettikleri için polislerden nefret ediyordum. Sonunda beni bulduğu için Brax'ten nefret ediyordum. Bu kadar zayıf olduğum için kendimden de nefret ediyordum.

Ellerimi birleştirip yüksek sesle gerçeği dile getirmeye başladım. "Tess Snow benim ve Meksika'da kaçırıldım. Ancak bu beyefendi," dedim Q'yu işaret ederek. "Q Mercer ve bu evin çalışanları hayatımı kurtarıp bana güvenli bir ortam sağladılar. Burada tamamen kendi isteğimle kalıyorum. Bay Clifflingstone'un telefonuna bırakılan sesli mesajda bir hata olmalı. Sanırım yanlış duymuş."

Brax'le ilgili yalan söyleyerek korkunç bir hata daha yapmıştım. Ancak o an tek odağım Q idi. Tek düşündüğüm kırdığım şeyi tamir etmeye çalışmaktı.

Gür bıyıklı adam ayağa kalkıp başını salladı. "Açıklamanızla duruma netlik kazandırdığınız için teşekkürler, Bayan Snow. Ancak şimdi Quincy ile yalnız konuşmamız lazım."

Quincy.

Quincy.

Q'ya baktım. Artık adını biliyordum.

Sessizliğimizle verdiğimiz onca mücadeleden sonra, ikimiz de gerçeği üçüncü şahıslar aracılığıyla öğrenebilmiştik.

Özlemle, arzuyla ona baktım, dudakları aralanmıştı. Aramızda bir kıvılcım oluştu. Nefes alamadım. Beni aşağılayacağı, bana sahip olacağı, bana istediğini yapacağı konusunda serada söylediği her şeyi kabul etmiştim.

Q bana sahip olmak ve beni aşığalamak istiyordu. Quincy hayatının bazı bölümlerini benimle paylaşmak istiyordu. İşi hakkında konuşan Quincy idi. Oral seks yapmamı emredense Q'ydü.

İkisini de deli gibi istiyordum. Aman Tanrım! Nasıl olur da ikisini de isterdim?

Q'yu parmaklıkların ardında gözümün önüne getirip, kuşları kimsenin beslemediğini düşününce içim sızladı. Dizlerimin üstüne çöküp af dilememe ramak kalmıştı.

Hissettiklerimi ifade edecek bir kelime yoktu; gözlerimden yaşlar aktı. "Lütfen Q'yu, yani Quincy'yi tutuklamayın. O yanlış bir şey yapmadı," dedikten sonra kaçarcasına odadan çıktım.

Yirminci Bölüm

Deniz Kırlangıcı

Sabahın ne getireceğini bilmeyerek, korkuyla kendimi yatağa attım.

Bir ödleğ gibi kaçtıktan sonra gizlice konuşulanları dinlemeye çalışmıştım, ama merdivenlerin oradan konuşulanlar duymuyordu.

Neler olacağını bilememek beni çıldırtıyordu. Q'nun hapis-hane hücreesindeki görüntüsü gözümün önünden gitmiyordu.

Saate baktım, gecenin ikisiydi.

Kimse beni almaya gelmemiştir. Q'nun evden zorla götürüldüğüne dair ufakık bir ses bile duymamıştım. Olayı görmezden gelmeleri için polisler rüşvet mi vermişti acaba? Umarım bu kâbus bir an önce sona erer ve hayatımıza kaldığımız yerden devam ederiz diye düşündüm. Eğer düşündüğüm gibi olmazsa kendimi yatağın direğine bağlar, gitmemek için direnirdim. Brax'e ya da beni umursamayan aileme dönmek istemiyordum.

Arama belgesinin tam olarak neyi kapsadığını bilmiyordum. O belge onlara evi arama hakkı vermiyor muydu? Nasıl olur da kimse eve göz atmazdı?

Bazı şeyler çok mantıklı gelmiyordu. Sonuçta hâlâ Brax'in beni zorla tutmakla suçladığı adamın evindeydim. Demek Q, kanuna aykırı davrandığı halde bir yolunu bulup tutuklanmamıştı. *Sandığımdan çok daha güçlüydü!*

Bu da başka bir bilinmeyendi. Hâlâ bilmediğim ne çok şey vardı.

Saat iki buçuk olunca yatakta dönüp uyuyor taklidi yapmaktan vazgeçtim. Q'nun bana armağan ettiği çizim defterini alıp lambayı açtım.

Göğsümdeki darlık hissiyle defterin ilk sayfasını açıp, elime bir kurşun kalem aldım. Parmaklarım kalemi eski bir arkadaş gibi kucakladı ama kâğıda öylece bakakaldım, zihnimde kaybolmuştum.

Önümdeki deftere bakarken içimden onlarca şey geçiyordu. Koşmak, savaşmak, bağırarak istiyordum. Hem Q'dan özür dilemek, hem de bana yaşattığı duygulardan dolayı onu azarlamak istiyordum.

İçimdeki her şeyi defterin beyaz sayfasına akıtmak istedim.

Yavaşça birkaç şey çizmeye başladım. Bir süre sonra kendimi çizmenin rahatlatıcı kucağına bıraktım. Çizmek yorgun zihni mi susturmak, ruhumdaki dalgalı denizi durgunlaştırmak için iyi geliyordu. Çizgiler birbirini kovaladıkça hafızam tazelendi. Endişe ve şehvetten uzaklaşıp mimarinin huzurlu kollarında kayboldum.

Küçük bir hata yapınca önce kaşlarımı çattım, ardından çizmeye devam ettim. Normalde bir fotoğrafa bakarak ya da güneş yüzüme vururken binanın önünde dikilerek çizmeyi tercih ederdim.

Yatakta oturup kaderimin bana ne zaman sesleneceğini beklerken, Q'nun malikânesini çizmeye başladım. Onun hediye et-

ciği deftere onun evini çizdim. Duruşu, bakışı, mimikleri aklıma gelince kalbim hasretle sızladı. *Lütfen, onun hapse girmesine izin verme, Tanrım.* Geleceğimin belirsizliği dinlenmeye çalıştığım vahayı bile elimden almıştı, derin derin iç geçirdim. Suzette nereye gitmişti ki? Seradan sonra onu hiç görmemiştim. Q onu durdurmasaydı bana tokat atacaktı.

Saat çok geç olmuştu ama ben ışığı hâlâ kapatmamıştım. Dünyam parçalanmış gibi dört elle çizmeye sarılmıştım. Q'nun malikânesi iyice ortaya çıkmıştı; camların kenarına aplikleri ve alçıları, büyük sütun ve keruvları çizdim.

Normalde çelik iskeletli modern binalar yapmak benim tutkumdu, ama bu tarihi malikâne en başarılı çizimlerimden biri olmuştu. Keşke insan resmi de yapabilsem diye düşündüm. Q'nun sert görünüşünü, duruşunu ve yüzünü bir sayfada ölümsüzleştirmek ne güzel olurdu. Ancak hiçbir şey, mükemmel çekilmiş bir fotoğraf bile Q'nun doğasını, özünü yakalayamazdı. Q, canlı ve özeldi. Q, dünyada eşi benzeri olmayandı. Q, tekti.

Q, ışık saçıyordu. Adının Quincy olduğunu öğrendiğimden beri Q, gözümde bir insan olmuştu. Ancak ben insan istemiyordum. Ben efendimi istiyordum. Bana sahip olan, varlığıma hükmeden sevgilimi istiyordum.

Hüzünle yoğrulan yorgunluk beni ele geçirdi, bilinçsizce başımı yastığa bıraktım.

Dizimdeki defter ve kalemden kararmış ellerimle öylece uyuyakaldım.

"*Esclave.* Yani... Tess demek istedim."

Kalbim güm güm atmaya başladı.

Bana tecavüz eden adamlar.

Pis elleri. Penis. Acı.

Korkudan nefesim kesiliyor, kâbuslar yakamı bırakmıyordu. Omzumda sıcak bir el hissedince korkuyla uyanıp eli tuttum.

Çığlık attım. Bileğimde bir acı hissettim. “Ne oluyor?” diye avaz avaz bağırdım.

Bir adamın sesi gecenin sessizliğini böldü. Turunçgil ve ona eşlik eden brendi kokusu burnuma geldi.

Q, tökezleyerek geri çekildi. “*Merde*. Bana bu lanet...” Yataktan düşüp göğsünü ovuşturdu.

Aman Tanrım! Bu gerçekten Q’ydu.

Beynim dikkatli olmamı söylese de bedenimi bir sıcaklık kapladı.

Q, homurdanarak tekrar yatağa çıkmak için çarşafı çekiştirdi.

Kahretsin, efendim körkütük sarhoştı. Migreni tutmuşken alkol almaması gerekliydi. Omuzları dik ve gururlu değildi. Gözleri donuk ve susuz bakıyordu. *Sakin bana bunca zaman polislerle içki içtiğini söyleme.*

Yorganı üstümden atıp yataktan çıktım. Q yine sendeleyince yatağın direğine tutundu. Dikkatle ona yaklaşıp elimi uzattım. Kalbim kuş gibi atıyordu. “Q... yatağa yat, yoksa tekrar düşüp bir yerini inciteceksin.”

Kıkır kıkır güldü. Aslında gülüşü küçük bir kızinkine benziyordu. “Benim... sarho... Sarhoşluğumdan mı yararlanmak istiyorsun, *esclave*?” Sarhoşluktan dolanan dili ve Fransızca aksanı yüzünden ne dediğini anlamakta güçlük çektim.

Yanına yaklaştım, buram buram içki kokuyordu. Kibrit çaksam havaya uçacak haldeydi. Arkaya doğru kaçmaya çalıştı ama Pisa Kulesi’nin insan modeli gibi sürekli sallanıyor, bir

tarafa doğru düşüyordu. Tanrı aşkına, bu adam kaç kadeh içmişti böyle?

Onu yakalayıp kolunun altına girdim. Puro dumanı üstüne sinmişti. Alkol kokusu ya da bedenime yaslanan sıcak, ağır vücudu duyularımı ürpertti. Belki de ürpermemin sebebi, traş losyonunun ve sandal ağacı aromalı parfümünün kokusuydu. En çok hangisinin ağır bastığını, hangisinin üstümde bu kadar etkili olduğunu anlayamadım.

Q ağırlığını bana verip saçımı koklayınca mideme kramp girdi. Kokumu derin derin içine çekti. "Çok güzel kokuyorsun. Gerçekten çok güzel kokuyorsun. Sanki yağmur gibi... Hayır, hayır, buz gibi kokuyorsun. Keskin ve ferah bir kokun var, tıpkı buza benziyor. O kadar soğuk, o kadar acıtıcı ki..." Gözlerini kapadı, giderek alçalan sesi fısıltıya dönüştü. "Acı çek... Acı çek-tirmeyi seviyorsun."

Kalbim durdu. Onu incitmiş miydim? Aslında gerçek tamamen zıttıydı, acı çeken bendim. Bu eve geldiğim günden beri hayatım boyunca çekmediğim kadar çok acı çekmiştim.

Likör yüzünden kaymış gözleriyle bana baktı. "İşte sen bu-sun. Acı veren birisin." Göğsüne bir yumruk attı. "Bana acı veriyorsun." Tekrar gözlerini kapattı. Kaşlarını çatıp yutkundu.

İçimdeki karışık duygular hakkında tek bir kelime bile etmedim, onu yatağa doğru ittim. "Otur yoksa düşeceksin." Nefes nefese bir halde yatağa uzanmasına yardım ettim.

Kalkmaya çalıştığım esnada kolumdan tutup inledi. Kolumu kavrayışı düşmek zorunda olduğum ölümcül bir tuzaktı, yanına oturmaktan başka şansım yoktu. Dövmeli bileğimden tutan sıcak ve kuvvetli parmakları bana istediğini yaptırmıştı.

Q'ya biraz daha yaklaştım. Çekingen bir edayla parmakları-

mı kısıcık saçlarında gezdirdim, ona bir kere daha dokunabildiğim için çok mutluydum. Onu bir daha göremeyeceğimi düşünüp çok korkmuştum. Ancak şimdi onunla bu odada yalnızdık. Odama geldiğini sabah hatırlamayacak olması çok da önemli değildi. Şu an burada, yanımdaydı. Ama sadece şimdilik... Gece-nin sabaha kavuşmak üzere olduğu o an, güneş doğmadan önce Q her şeyiyle benimdi.

Q sessizdi, sadece yumuşak dokunuşlarım yüzünden hafifçe mırıldanıyordu. Kendinden geçmek üzere olduğunu görünce içimi bir hüznün kapladı. Onun sadece benimle olduğunu görmek için çok beklemişim. Yatağımı ısıtmak için gelmişti, ama yalnızlığımın soğuk kucağında bir başıma bırakmıştı.

Nefes alış verişini iyice yavaşladı; uyuyakalmıştı. Tam yanından kalkmak üzereydim ki birden parmaklarıyla bileğimi sıktı. "Snow. Snow. İsmi kış mevsiminde vermişler... Kış en sevdiğim mevsimdir."

Donakaldım. Kendini tutmadan, içinden geldiği gibi konuşuyordu. Sesi hâlâ anlaşılır bir tonda çıkıyor olsa da alkolden dolayı tam anlamıyla kendinde değildi. "Kış neden seviyorsun?" diye fısıldadım, cevap vermeden uyursa diye çok korkmuştum.

"Kış her şeyin öldüğü mevsimdir. Ama tekrar doğuş gibisi de yoktur." Gözleri parladı. Dirseklerinden güç alarak doğrulmaya çalıştı. "Sana yaptığım şey de bu, biliyor musun? Ben kıyım."

Ne demek istediği hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Ancak elimden geldiğince sessiz durmaya özen gösterdim. *Lütfen, konuşmaya devam et.*

Yeşil renkli donuk gözlerinde garip bir ışık belirdi. "Elli yedi," diye mırıldandı.

Kalbim deli gibi atmaya başladı. Q'nun bana kendini açmak üzere olduğunu hissedebiliyordum. Sonunda gardını indirip içeri girmeme izin vermişti. Anında meraklı, araştırmacı kimliğime büründüm. Çok ilgili bakmamaya özellikle dikkat ettim. Parmaklarımı onunkilere geçirip hafifçe sıktım. "Elli yedi nedir, efendim?"

Gözlerini kapatıp inledi, dokunuşumdan etkilenmişti. Birden dudaklarını kapatıp, kendini çekti. "Efendim yok. O lanet kelimedden ölesiye nefret ediyorum." Çenesini sıktı, içinde bir savaş verdiği belliydi. Büyüleyici gözlerine bakmaya devam ettim, hareket edemiyordum.

Birden yine sarhoş sarhoş bakmaya başladı; söylediği kelimenin ağırlığıyla içini çekti. "Doğru değil. Aslında *senin* efendinken o kelimeyi seviyorum. Senin canını yakmak, seni becermek, seninle akıl oyunları oynamak hoşuma gidiyor. Kendimi tıpkı onun gibi hissetmemi sağlıyor."

Q yumruk yaptığı eliyle sertçe göğsüne vurdu. "Ben hastayım. Ben bir hiçim. İçimde yaşayan bir şeytan var." Beni tutup kendine çekti, burunlarımız neredeyse birbirine değecekti. "Sen ortaya çıktın ve bana karanlığı kabul ettirdin."

Neyi kastettiğini anlamamıştım. Gözlerindeki hiddet ve tuhaf parıltı hiç hoşuma gitmemişi. Kendimi kayıp ve yaralı hissettim. Yutkunup konuyu değiştirmeye çalıştım. "Neden elli yedi? Bu sayı neyi ifade ediyor?"

Q, pis pis güldü. "Kızları tabii ki... Kış ayazında donan elli yedi küçük kuş, buzlarını eritmelerine yardım ettim."

Kızlar mı? Benden önce elli yedi kıza sahip olmuş ve onlarla mı yaşamıştı? İçimde hastalıklı bir kıskançlık duygusu uyanmıştı, dondum kaldım. *Kahrolsun, bu da ne demektir şimdi?* Bey-

nimden vurulmuşa döndüm. Q'nun sarhoş sarhoş kullandığı benzetmelerin altında bir anlam aramak saçmaydı. Hiçbir adamın elli yedi kadını olamazdı. Bu çok canice, canavarca bir şeydi.

Ona bir tokat patlatmak istedim. "Sana ait elli yedi kadın mı vardı?"

Çok mantıklı bir şeymiş gibi doğrulamak için başını salladı. "Elli yedi." Göğüslerimin arasına parmağıyla dokundu, beni işaretler gibiydi. "Sen elli sekizsin." Göğüslerime baktı, bir göğsümü sertçe sıktı. "Hayatımı mahveden elli sekiz numara."

Göğsümün üstündeki elini çektim. "Hayatını mı mahvettim?" Sinirden tepem attı, öfke ve kıskançlık karışımı hislerim içimi yiyordu. Kalbim saniyede milyon kez atmaktan yorulup atmaktan vazgeçse yeriye. "Elli yedi köleyle yattın ve bana daha önce kaç adamla birlikte olduğumu sorma küstahlığında mı bulundun? Sen lanet olası ikiyüzlü herifin tekisin." Yataktan kalktım, titreyen parmaklarımı saçımda gezdirdim. Gerçeğin dayanılmazlığından başım çatlayacak gibi ağrıyordu. "Beni nasıl perişan ettiğin hakkında hiçbir fikrin yok."

Q, uzun ayaklarını yataktan indirip ayağa kalkmaya çalıştı. Fakat sonra kafasını tutarak mecburen tekrar yatağa oturdu. "Bağırmanı kes, *esclave*. Buraya gel." Başını eğip elini uzattı, itaat edeceğimden emin gibiydi. Bu sefer yanılıyordu. Artık sabrımın sonuna gelmiştim, benim de bir sınıırım vardı.

Ona bir tokat attım. "Şimdi hemen polisi arıyorum. Sen adi herifin birisin."

Q iyice ağırlaşan gözkapaklarını kaldırmaya çalışıyordu, beyine daha fazla oksijen gitmeye başlamıştı. Ayaş görüntüsünün yerinde öfkeden kuduran bir adamın sert yüzü belirdi. Ne olduğunu anlayamadan ayağa kalktığı gibi beni yakalayıp yatağa

fırlattı. Üstüme çıkınca çığlık atmaya başladım, beni çarşaf gibi dümdüz ediyordu.

Bağırmaya başladı. "Adi herifim öyle mi? Efendi olmanın gerekliliklerinden biri kaba ve dokunulmaz olmak değil midir?" Brendi aromalı diliyle kulağımı yaladı. "Sana bir pislikmişsin gibi davranmayı seviyorum. Bu beni acayip sertleştiriyor." Sıcak penisini incecik şort pijamama dayadı. "Hissediyor musun, *esclave*? Meydan okuyarak bana neler yaptığını görüyor musun? Bana karşı gelince, bana diklenince neler oluyor bak? Seni cezalandırmak, seni becermek, senin yerinin benim altım olduğunu ve beni tatmin etmek zorunda olduğunu sana göstermek için nasıl da sertleştirdim gördün mü?"

Penisiyle beni bir kez daha dürttü, yüzünde ölümcül bir ifade vardı. "Senin bu evde olduğun her an benim için nasıl bir işken- ce biliyor musun? Seni her görüşümde cildini acıdan kıpkırmızı yapmak, zevkten nefesini kesmek istiyorum. Yapmamam, yapmayı istememem gereken her şeyi sana yapmak istiyorum. Anladın mı? İçimdeki hasta yarattığı ortaya çıkararak bana nasıl bir acı yaşattığını biliyor musun?"

Her kelimesi zihnimde yankılanıyordu; onu itmeye çalıştım. Kollarım o kadar zayıf ve güçsüzdü, bedenim öyle ıslak ve arzu doluydu ki yapamadım. Sesindeki karanlık ve kararlılık bedenimi yakmıştı. Fakat aynı zamanda midemi bulandırmış ve beni dehşete düşürmüştü. Sadece bir duyum değil, bütün duyularım alarına geçmişti. Aptalca bir nedenden ötürü onu daha da kızdırmak için yüzünü tırmalamaya çalıştım.

Kasıklarım sızlıyordu, şiddetli bir şekilde bana sahip olması için deliriyordum. Ama aklımda hâlâ onun başkalarıyla da olduğu gerçeği vardı, hem de onlarca başka kadınla. "İn üstümden lanet olası."

Q'nun cevabı beni öpmek oldu. Dili dudaklarımı yararcasına açtı, içindeki öfkenin şiddetiyle dudaklarıma öyle sert bastırıyordu ki kaçamıyordum. Altında birkaç kere kıvrandım ama nafileydi. Beni tadıyla dümdüz ederken bileklerimi başımın üstüne kaldırdı. Q da nefes nefeseydi. Altdudağımı ısıtıp geri çekildi. "Adını bilmemi neden istemedin?"

Öfkeden sorguya aniden geçince sersemledim. Dudaklarımı büzerek baktım.

Kızıdığı yüzünden belliydi, beni öyle sert öptü ki acıdan çılgınlığı bastım. Q ağzımın açık olmasından yararlanıp dilini boğazıma kadar sokmuştu. Sonunda nefes almama izin verdi ve boynumu ısırdı. Kafasını avını kısırmış bir aslan gibi salladı. Dişlerini tenime geçirince canım çok yanmıştı.

"Lanet olsun!" diye bağırınca güldü.

Acıyan tenimi likörlü diliyle yalayarak acımın üstüne salyasını akıttı.

Gözlerimi yumdum ve öylece uzandım. "Neden bu kadar kabasm?"

Sapkın duygularım şehvetten, nefret-şehvet karışımı bir noktaya erişince gözlerimden yaşlar aktı. "Keşke polisler seni tutuklasaydı." Q söz konusu olunca hangi hissimin gerçek ya da doğru olduğunu ayırt edemiyordum. Bir an kölesi olarak karşılığında çok daha fazlasını alacaksam ona istediği her şeyi verebilirim diye düşünürken, başka bir an gebermesini diliyordum.

Q geri çekilip öfke ve pişmanlıkla baktı. Kalbim duraksadıktan sonra kekeler gibi düzensiz atmaya başladı. Bu akşam Q'nun içinde bir sürü farklı kişilik vardı, hangisine ayak uyduracağımı kestiremiyordum.

Q, "Tu ne peut pas être la mienne, mais je suis en train de devenir le vôtre," diye mırıldandı.

Kalbim duracak gibi oldu, midemde kelebekler uçmaya, şenlikler düzenlenmeye başladı. Göz göze geldik, bakışlarımı kaçırıyordum. Q dudaklarını yavaşça dudaklarıma bastırdı ve cümlesini İngilizce olarak tekrar söyledi. Kelimeleri teker teker yutabileyim, her soluğumda sözlerini soluyayım diye dudaklarımdın dibinde gibiydi. "Sen benim olmayabilirsin ama ben giderrek daha çok senin oluyorum."

Zaman durdu.

İtirafı beni esir almış, zihnimi çalmıştı. Sarhoşluğuyla duygularının derinliklerini görmeme müsaade etmişti. Zaman artık daha farklı akacaktı, bizi bekleyen yeni ihtimaller, yeni hayaller vardı. Artık bedenim benim değildi, bedenim Q'ya aitti. Her şeyim Q'ya aitti.

"Lanet olsun, hiç adil oynamıyorsun," diye fisıldadım. Yanağıma süzülen tek damla gözyaşımı sildim.

Q döndü, yatağa dayadığı dirseğinden destek alarak yanıma uzandı. Bir parmağı ince tişörtümün altından kendini belli eden meme ucumu yakaladı. Derin Fransızca aksanıyla bir şeyler mırıldandı. "Esclave... yapamam... olmaz... yapmayacağım."

Ben farkında bile olmadan elim onun yanağına uzandı. Nemli teni parmak uçlarımdın altında alev alev yanıyordu. Can kurtaran halatıymışım gibi bana sarıldı.

Mırıldanarak, "Ne istiyorsun, efendim?" diye sordum. Bedenim cevabı biliyordu gerçi, hem de başından beri. Q benden daha çok zafer kazanmıştı ama sarhoşlukla söylediği o çılgın şeyden sonra, kalbinin derinlerinin çok daha farklı olduğunu gördüm. O da çok acı çekiyordu. "Söyle bana, istediğin şeyi söyleyebilirsin, her ne olursa..."

“Onu öldürdüm. Onu kızlara yaptıkları yüzünden öldürdüm. Fakat ben de çaresizce aynılarını sana yapmak istiyorum.” Dizlerinin üstüne oturdu, hâlâ alkolün etkisindeydi ama bilinci yerindeydi.

Derin bir nefes aldı. “Sana istediğim her şeyi yapabileceğim bir gece yaşat bana. Bütün varlığını bana teslim et. Karşı çıkma, kavgaya etme, direnme. Sadece mükemmel bir köle ol,” dedi. Sesi ni alçaltarak, “Benim için,” diye ekledi.

İsteğindeki karanlık arzuyu gördüm. Öyle yoğun bir şekilde istiyordu ki istediği her neyse, şiddetli bir sevişmeden öteydi, kaza gibi bir şeye benziyordu.

“Sen sadece bir eşya ya da mülkiyetimdeki bir nesne değilsin, *esclave*. İstediyimi yapman için istersem seni zorlayabilirim, ama zorlamayacağım.” Başparmağını altdudağımın üzerinde gezdirdi. “Sana seçme şansını veriyorum.”

Aramızdaki bağ kuvvetlendi. Seçme şansını tanıması, bana zarar vermek istediği kadar beni önemseydiğini de gösteriyordu.

O an dünyadaki hiçbir şeyin önemi yoktu. Polisler ya da Brax umurumda bile değildi.

Q ve ben kendi galaksimizdeydik, ona vermek üzere olduğum hediyenin tadını çıkaracaktım. Ona her şeyimle kendimi sunacaktım.

Yataktan kalkıp dizlerimin üstüne çöktüm. Efendisine itaat eden kölelerin yaptığı gibi başımı eğip bacaklarımı yaydım. Kafamı o kadar çok eğmişim ki fısıldayarak konuşmaya başlarken saçlarım yüzüme düşmüştü. “*Je suis à toi*. Becer beni efendim, istediğin fanteziyi gerçekleştir. Canımı yak, beni aşağıla. Senin olmamı sağla.” Her kelimeyi öyle vurgulu söylemişim ki her kelimeyle daha önce hiç olmadığım kadar tahrik olmuşum. Ona

kendimi gönüllü olarak sunacak olmam, bana istediğini yapmasına izin vermem aramızdaki ilişkiye farklı bir boyut kazandıracaktı. Bunu en az onun kadar istiyordum.

Q, yataktan kalkıp önüme geçti. Heyecandan hızla soluyordu. Saçımdan çekerek kafamı kaldırdı, gözlerinin içine bakmaya zorladı. Ona ait her şey; gözleri, ağzı, bedeni içimi alev alev yakıyordu. Sırf havaya saçtığı feromon bile orgazm olmama yeterdi.

“Demek seçimini yaptın. Unutma artık vazgeçemezsin. İsteğin üzerine sana her şeyi yapma hakkına sahibim, *esclave*.” Saçlarımı daha sert çekti, kafa derim acıyınca çığlık attım, ellerinin arasında çaresizdim.

Ben de ayağa kalkınca Q, “Bağırabilir ya da ağlayabilirsin. Ancak sana söz veriyorum ki anahtar kelimeyi söylediğin an duracağım,” dedi.

“Anahtar kelime nedir?” diye sordum. Oysa sormama gerek yoktu. Gevrek gevrek gülümsedim.

Aynı anda ikimiz de, “Serçe,” dedik.

Q, bana ruhumu titreten bir bakış daha fırlattı. Anlaşmamızı imzalamıştık. Q, hâkimiyet heyecanından titriyor bense içimde garip bir güç hissediyordum. Adını koyamadığım bir güçtü. Q üstünde sahip olduğum bir güç...

“Bu gece benimsin,” deyip yanağımdan öptü.

“Ever,” dedim, Q'nun fahişesi rolüne bürünmüştüm. Q'nun hevesli, arzulu, tutkulu küçük fahişesi.

Q elimden tutarak beni odadan çıkardı, dizginlenemez bir cinsel arzusu vardı. Uzun koridor boyunca sarhoş efendimi takip ettim, ardından bir duvar panelinin ardındaki özel merdivenlerden çıktık.

Yuvarlak merdivenleri çıktık, çıktık... Sonunda Q, ortaçağ-

daki kapıları andıran bir kapının önünde durup cebinden bir anahtar çıkardı.

Beni içeri atıp kapıyı çarptı. Aynı anahtarla kapıyı kilitledi.

Silindir şekilli odaya bakınca gözlerim iri iri açıldı. Burası bir kule olmalıydı. Muhtemelen zamanla malikâneye yeni bölümler eklenmiş ve burası dışarıdan görünmez olmuştu. Çok maskülen bir yerdi, damarlarımda sıcak sıcak bir şeyler akmaya başladı.

Devasa şöminenin önüne büyük, beyaz bir halı seriliydi. Ayaktayken bile beni tamamen örtecek kadar büyük bir halıydı. Duvarlarda silahlar ve antika tablolar asılıydı. Bir de normal yatakların üç katı büyüklükte bir yatak vardı.

Burası, Q'nun özel alanıydı.

Odanın dekoru *ben avcıyım* diye bağıırıyordu; Q'nun isteklerini, zarar verme arzularını dile getiriyordu. Bu büyük oda kontrol ve hâkimiyetten ne kadar hoşlandığının kanıtıydı. Beni buraya istediği her şeyi yapmam için getirmişti. *Acaba buraya başka kaç kız gelmişti?*

Beynime üşüşen düşünceleri görmezden gelmeye çalıştım. Bu gece sadece Q ve ben vardık. Şu muhteşem anda ne geçmiş ne de gelecek önemliydi.

Devasa yatağın ucuna aynalı bir sandık koyulmuştu. Ayna, Q'yla boğuşmaktan darmadağın olmuş saçlarımı ve gergin yüzümü yansıtıyordu.

Kalbim hızla çarpıyor, bu kadar şeyi kaldırmakta güçlük çekiyordu.

Q arkama gelip popoma bir şaplak attı. "Odanın ortasında dur." Q'yu yavaşlatan alkolün etkisi iyice azalmıştı, hatta kokusu bile tamamen gitmişti. Belki de Q iyice ayılmadan isteğini kabul etmemeliydim.

Kıpırdamadığımı görünce Q, boğazımı sıkarak bana doğru korku ve arzu dalgaları yolladı. "İtaat et, *esclave*."

Boğazımı bırakınca çabucak odanın ortasına geçtim. Ayaklarım halının gümüşü beyaz, kalın tüyelerine gömüldü. Muhteşem şömineye yakından bakınca, av köpeklerinin yakaladığı oyma tilki figürlerini ve demire takılmış tilki başlarını fark ettim. Bu oda ilk etapta şirin ve eğlenceli görünebilirdi, ama detaylara göz gezdirince öldürme açlığını yansıtıyordu.

Sırtımdan aşağı korkuyla karışık bir ürperme indi. Arkama dönüp Q'ya baktım. Duvarın kenarında dikilmiş bir kaldıraç kolunu çekiyordu.

Yukarıdan bir gıcırta sesi gelince kafamı kaldırıp baktım. Zincirler ve deri kelepçeler bana doğru alçalıyordu.

Boğazım düğümlendi. Beni serçeli odadaki gibi zincire vurmak istiyordu. İçimi yoğun bir panik kapladı. Isınan kanım volkan olmuş damarlarımdan püskürüyordu adeta.

Arkamda Q'nun sıcaklığını hissettim. Erekte penisini popoma dayayınca titredim. "Ellerini yukarı kaldır, *esclave*."

İsteddiği her şeyi yapardım ama aynı şeyi tekrar yaşayacak cesaretim yoktu. O an tek düşünebildiğim Rus herif ve bıçağıydı.

Kafamı iki yana salladım, sızlanarak, "Her şeyi yaparım, ama bu, bu olmaz..." dedim.

Derin bir nefes aldı. "Demek bana karşı geliyorsun?" Ses tonu kâbuslarıma girecek kadar ürkütücüydü. "Kollarını hemen yukarı kaldırmazsan seni cezalandıracağım."

Dudağımı ısırardım. Sesindeki kararlılıktan korkarak kollarımı yavaşça kaldırdım. Q'nun yapmak üzere olduğu her şey beni test ediyor gibiydi. Ya kafaüstü aşk denizine çakılacaktım ya da tamamen pes edecektim. Bu acıyı istiyordum. Her saniyesini.

her anını hissetmek istiyordum. Hayatımın sonuna dek bunu hatırlamak istiyordum. Madem razı olduğum şey tekrar bağlanmamı gerektiriyordu, o zaman kabul edecektim. Belki bu Rus herif ve bıçağının beynimde bıraktığı hatıraların yerine geçerci. Tıpkı Q'nun tecavüz travmamı duşta başka bir tecrübeyle değiştirmesi gibi.

Q deri kelepçelerle bileklerimi bağlarken gözlerimi kapattım. Son tokayı da sıktıktan sonra fısıldayarak, "Eğer izniniz olursa sizden bir ricam var efendim," dedim.

Q yüzünü boynuma bastırđı, odamdayken ısırđığı yeri yaladı. "Sadece bir rica ama daha fazla olmaz. Söyledikten sonra değerlendireceğim."

Titreyerek içimde kalan son bariyerleri de kaldırdım. Bu rica benim içindi. Sadece benim için. "Bana Tess diye hitap etmeni istiyorum."

Q dondu, penisi popomda, göğsü sırtımdayken öylece donup kaldı. Yaklaşık bir dakika o halde durdu. Ardından, "İsmi bu geceyle ilişkilendirmek mi istiyorsun?" diye sordu. "Hem de bana adını söylememek için bu kadar mücadele ettiğın halde."

Kafamı salladım, kalçasını sallayıp penisini bedenime bastırınca daha çok tahrik oldum. "Biliyorum ama yine de beni adıyla çağırmanı istiyorum. Benim sahibim olduğunu bilmek istiyorum." Q, göğsüme dokunup meme ucumu sıkınca inledim.

"Nasıl istersen, *esclave*. Sana her Tess deyişimde sana canımın istediğini yapabileceğimi hatırla. Çünkü ben senin sahibimim."

"Evet."

"Bu gecedен sonra, adını söylediğim her an beni arzularak ıslanacaksın. Sadece vücudun değil, kimliğın, kişiliğın de bana ait. Bunu inkâr ediyor musun?"

"Hayır, etmiyorum. Ben seninim, hem de tepeden tırnağa."

Q meme ucumu bir kez daha sıkıp şöminenin olduğu tarafa gitti. Kelepçeye vurulmuş bedenimle usulca onu izledim.

Ateşe kütük atmadı ya da kibritle tutuşturmadı. Tek bir tuşa basınca alevler parladı ve şömine anında yandı.

Q yüzüme bakarak elini başının üstünde gezdirdi. Çakırkeyifliğinin son demleri de gitmişti, yüzünde artık sadece hâkimiyet duygusu vardı. Ardından ağır adımlarla yürümeye başladı, cebinden gümüş bir makas çıkardı.

Bir nefes kadar yakınıma geldiğinde küçük dilimi yutmak üzereydim, ama tek kelime etmedim. Makasla tişörtümün bel kısmından kesmeye başladı.

Keskin makas karnımı gıdıkladıktan sonra göğüslerime doğru çıktı, son olarak tişörtün yaka kısmını kesti. Q çenesini sıkarak sutyenimi ve şortumu da kesti. Gözlerindeki arzuyla son olarak iç çamaşırım kesti ve yere düşüşünü izledi.

Çırılçıplaktım, içimde korkuyla karışık bir mutluluk vardı.

Q yerdeki kıyafet parçalarını alıp şömineye attı. Yanan kıyafetlerin kokusu odayı doldurdu. Q'nun yüzündeki sarhoş şehvetin yerini gözü karalık almıştı.

Q arkama geçip gözden kaybolunca istemsiz olarak hızla nefes alıp vermeye başladım. Önce bir sürgü sesi, ardından da ağır bir kapağın açılırken çıkardığı gıcırıtıyı duydum. Bir şeyler tıngırdamaya başladı. Gerilerek omzumun üstünden neler olduğuna bakmaya çalıştım. Sandıktan çıkan oyuncakları ve aletleri görünce ağzım bir karış açıldı.

Şömineden gelen alev sesleri dışında odada çıt çıkmıyordu. Kendimi çok rahatsız hissediyordum. Beklentilerim ve gerçekler arasında gidip gelmekten zihnim yorulmuştu. *Ne yapıyorum*

ben? Bunu istemiyorum. Acı çekmek ve küçük düşmek istemiyorum. Hemen anahtar sözcüğü söyleyip bütün bunların koca bir hata olduğunu itiraf etmeliydim. Zincire vurulmuş ve çıplak bir halde bekleyerek bir adamın bana istediğini yapmasına izin vermemeliydim. Beni öldürebilirdi ve ona engel olmak adına elimden bir şey gelmezdi.

Arkamdan sürünmeye benzeyen bir ses gelince iyice gerildim. Ne olduğunu bilmek istemiyordum. Q'nun arkamda yürüdüğünü hissediyordum, halının üstünde ayak sesleri neredeyse duyulmuyordu. "Seni bu kadar uygunsuz bir pozisyonda görünce bu durumu kendi lehime kullanmaya karar verdim," dedi. Ses tonu pürüzlü ve günahkârdı.

Aman Tanrım! İçimden ne demek istiyorsun diye sormak geçti ama birden Q arkamda, birkaç metre uzağımda durdu. Neden bu kadar uzaktaydı ki?

"Ne kadar zamandır *becerilmek*, işkenceye uğramak ve kullanılmak konusunda fanteziler kuruyorsun?" Becerilmek kelimesini özellikle vurgulamıştı; karnımdan kasıklarımın erotik bir akım oluştu. Hayatım boyunca duyduğum en açık, net ve direkt soruydu.

Ancak soru aynı zamanda beni yalan söylemeye iten, hatta yalan söylemem için yalvaran türdendi. Ergenliğe girdiğimden beri tatmadığım bazı sıra dışı şeyler için can attığımı ona söyleyemezdim. Birinin üstümde hâkimiyet kurduğunu ve korku dolduğumu düşünerek defalarca mastürbasyon yapmıştım. Dudaklarımı birleştirdim, cevap vermeyecektim.

Bir anda kürek kemiğimi büyük bir acı yalayıp geçti, binlerce arı aynı yeri sokuyor gibiydi. Kırbacın şaklama sesi odanın içinde yankılandı.

Çılgılık atarak zinciri çekiştirdim.

Lanet olası herif beni kırbaçlıyordu! Keskin, şiddetli ve sıcak acı sırtımın tamamına yayıldı. Pişmanlıktan ölüyordum. O anlamaya hırpalanmak ya da dayak yemek için razı olmamıştım. Sadece sert bir şekilde becerilmek için onunla anlaşmıştım. Yeni bir darbeyle bedenime yeni bir ısırap dalgası yerleşti, gözlerim yaşırdı. Omurgam tarif edilemeyecek kadar çok acıyordu, bacaklarımın arasıysa daha çok ıslanmıştı.

“Bana cevap ver, Tess. Ne kadar zamandır? Ne kadar kötü şeyler düşündün? Bilmem lazım.”

Başımı eğdim. İnleyerek, “Çok uzun zamandır,” dedim. “Kendimi bildim bileli beynimde bu hastalıklı düşünceler var. Beni bile korkutan düşünceler... Kontrol edemiyorum. Hastalıklı düşüncelerim hayatımda gördüğüm en tatlı ve sevgi dolu adamlarla ilişkiye zarar verdi. Çünkü ihtiyaç duyduğum şey, aşk yapmaktan ziyade becerilmektir.” Kendime bile söylemekten çekindiğim gerçekler bir anda dilimden dökülürmüşü. “Bu hastalıklı şeyleri deli gibi istiyorum, bu istekle yaşamamın ne kadar kötü ve zor olduğu hakkında hiçbir fikrin yok.”

Q kıkır kıkır güldü. “Ah, aslında biraz var.” Kırbaç tekrar şakladı.

“Dur!” diye bağırdım ağlayarak. Gözyaşlarımı tutmaya çalışmaktan vazgeçmişim.

“Kırbaç seni ıslatıyor mu? Azıyor musun?”

“Evet! Kahrolsun ki evet! Hem de çok.”

Q, pis pis güldü. Gülüşündeki şehveti ve kötülüğü görünce kalbim duracak gibi oldu. Acı çektirmeye ihtiyacı vardı, bu hazı ondan alamazdım.

Kırbaç bir kez daha şakladı. Ancak bu kez gerilip dikilmek

yerine kırbaçla barışmayı seçtim. Bedenim kırbacı kabullenmiş, gayet uysal davranmaya başlamıştı.

“Bana en karanlık, en kötü fantezini anlat,” diye emretti. Kırbacı sürükleyerek yürümeye başladı.

İnledim, aklıma bir sürü sahne geldi; saçımın çekilmesi, popoma şaplak atılması, bağlanmak. Nelerden hoşlandığımı aslında biliyordu... Evet, Q *biliyordu*. Ama ben onun hoşuna giden şeyleri bilmiyordum. Bağlı ellerimi döndürdüm. “Bana yaptığın her şey fantezilerimden biri. Ben de seninkini öğrenmek istiyorum. Ne kadar kötüsünü arzuluyorsun? Ne kadar ileri gideceksin?”

Q bu kez daha aşağıya, sırtımın alt kısmına ve popoma vurdu. “Soru sorma hakkın yok.” Çıplak tenime değen her darbe cildimi yakıyordu. Ancak artık bana zarar vermiyor aksine beni değiştiriyordu. Sırtımdan çıkan alevlerle kendimi Anka Kuşu gibi hissetmeye başladım, kırbaç darbeleri bir öpücük gibi geliyordu. Kırbacı, sırtım değil vajinam kabullenmişti. Sırtımdaki sıcaklık içimde, derinlerimde büyük bir şenlik ateşi yakıyordu.

“Lütfen, bilmek istiyorum. Lütfen...”

Q, kırbaçlamayı kesti. Soruma cevap vermesini beklemiyordum, ama birden enseme nefesini hissettim. Fısıldayarak, “Ahlaksızlığımın derinliklerini duymak için henüz hazır değilsin, *esclave*,” dedi. Eliyle popomu sıkınca inledim.

Çektiğim çok boyutlu acıdan hem hoşlanıyor hem de nefret ediyordum. Üstelik hiçbirini diğerinden daha baskın değildi. Zincirlerimden kurtulmaya çalıştım. Kırbaçlanmak için değil tam bir teslimiyet için bağlanmıştım. Misilleme yapacak ya da öç alacak durumda değildim. Ne arkamı dönebilir ne de kaçabilirdim. Orada asılı durup Q'nun yapacağı her şeyi kabullenmekten başka çarem yoktu.

Q arkama geçip mırıldandı. "Cildin çok güzel kırbaçlanıyor, Tess. Kırbacı yedikçe pembe ve kırmızının en güzel tonlarıyla çiçekleniyor, güzelleşiyor. Bence birkaç renge daha ihtiyacımız var. Mesela bordonun hoş bir tonu, vişneçürüğü gibi..."

Kırbaç bu kez dizlerimi bükecek kadar şiddetli bir şekilde bacaklarımda şakladı. Sallanmaya başladım. Zincirler artık sadece bedenimi değil duygularımı da taşıyordu. İçime yine korku hâkim olmuştu. Baştan çıkarıcı sorularla oynanan şehvet oyunu bitmişti, yaşadığım şey düpedüz katıksız şiddetti.

"Bu beni polise ihbar ettiğin için," dedi Q kırbacı daha da sert indirerek.

"Bu kaçtığın için." Bir kırbaç daha.

"Bu günahların beni tüketmesine izin verdiğin için. Senin yüzünden artık doğru dürüst düşünemez oldum." Q, kırbaçla bedenime vurduktan sonra homurdanma ve inilti karışımı bir ses çıkarıyordu. Hıçkırarak ağlıyor, artık durması için feryat ediyordum. Çapraz kırbaç darbeleri beni ruhuma kadar soymuştu.

Q, kırbacı ayaklarımdan altına atıp beni kollarına aldı. "Tamam, geçti... Ağlama artık." Bana sarıldıkça keten takım elbisesi sırtımı daha çok tahriş ediyordu. Acıdan sırtım zonklarken kalbim küt küt atıyordu. Derin bir nefes almaya çalıştım. *Bitti mi?* "Sen benim zihnimle dalga geçiyorsun," dedim yaşlı gözlerle.

Q, elini daha da aşağıya indirip bacaklarımdan arasından beni avuçladı. "Hayır, ben senin *zihninin için* seni beceriyorum. Sana daha önce de söylemiştim, sana tümüyle sahip olmak istiyorum. Bedenine, kalbine, her şeyine..."

Kulağımı ısırtıp klitorisimin üstünde daireler çizirken inledim.

“Söyle bana, kırbaçlanmak hoşuna gitti mi?” Aniden içime parmağını sokup bastırdı. “Bana doğruyu söyle.”

Düzgün düşünemiyordum. Mırıldanarak, “Kırbaç hoşuma gitmedi, ama sana istediğini vermek hoşuma gitti,” dedim. “Senin hoşuna gittiğini görmek beni daha da çok ıslatıyor.”

“Hoşlanmadığını sanıyorsun... Ama bedenin kırbaçla uyum içinde hareket etti. Bedeninin sesine kulak ver. Bırak bedenin seni yönetsin.” Q derin bir nefes aldı, içimdeki parmağını birkaç kez hareket ettirip çıkardı. Parmağını ağzıma getirdi. “Çok ıslaksın hem de çok. Parmağımı em, Tess.”

Ağzımı açarak parmağını içeri kabul ettim. Ağlamaktan burun tıkanmış için yeterince hava alamıyordum. Yine de Q'nun turuncu aromalı kokusuyla karışan salgımın kokusu, acımı alıp yerine şehveti koydu.

Sessizce yalvarır gibi Q'nun erekte olmuş penisinin üstünde sallandım.

Q geri çekilip beni tutsaklığımla yalnız bıraktı. Onun tarafından sahiplenilmenin romantik, seksi ya da eğlenceli olmadığı konusunda Q yanılıyordu. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Bu denli teklifsiz, serbest davranmamıştım. Böyle özgür olmamıştım.

Q, gözlerimi siyah bir kumaşla sıkıca bağlayınca dünyam karardı. Boynumu kavrayan parmakları tüylerimi diken diken etmişti. Bedenimi yakan ateş öyle kavurucuydu ki boncuk boncuk terler dudağıma damlıyordu.

“Şimdi kontrolü senden tamamen alıyorum, Tess.”

Erotik bir teslimiyetle başımı salladım, kalbimin atış hızını anlatmaya kelimeler yetmezdi.

Q, bir eliyle göğsümü tuttu. Keskin bir şeyin meme ucumu

kıstırdığını hissettim. Keşke ne olduğunu görebilsem diye düşündüm. Sonra diğer göğsümü de avuçladı. İlk göğsüme taktığı şey, ağırlığının etkisiyle sallandı. Q mırıldanarak, "J'adore tes seins," dedi. Meme uçlarımı sevdiğini söylüyordu.

Diğer meme ucuma da aynı şeyden taktı, sanki vajinama doğru bir sinyal hattı çekilmişti de her haz anında oraya da ulaşıyordu.

Göğsümden sallanan şeyler ve sırtımdaki kırbaç izleri yüzünden titriyordum. Sırtımdan daha çok kan akınca ve acım katlanılmaz olunca hafifçe inledim.

Q boynumdan tutup ağzını ağzıma bastırdı. Önce dili dilimi teslim aldı, sonra da nefeslerimiz karıştı.

Q'nun tadıyla sarhoş olup hazla inledim.

Q beni öpmeyi bıraktıktan sonra karnımın üstünde yumuşak ve deri gibi dokuya sahip bir şey hissettim. Ne olduğunu anlamaya çalıştım. Gözlerimin bağlanmasından nefret ediyordum, hiçbir şey görmemek çok zordu. Gözlerim bağlı olunca bedenime değen her şeye karşı çok duyarlı oluyor ve tedirgin hissediyordum.

Q derin bir nefes aldı. "Kırbaçla sana her vuruşumda daha çok sertleştim, her kırbaç darbesi beni daha çok azdırdı."

Deri cisim karnıma çarpınca inledim, tam kasık kemiğimin oraya değiyordu. İki büklüm olmak istiyordum ama bağlar yüzünden dik durmaktan başka bir şey yapamıyordum. Ne tür bir işkence planladığını bilmiyor olsam da başıma geleceklere hazır bir şekilde dikiliyordum.

"Ne kadar ileri gideceğimi, ne kadar kötüsünü yapacağımı öğrenmek istiyordun değil mi? Kan istiyorum. Ağlayarak ayaklarıma kapanmanı istiyorum. Bir paçavraya dönmeni istiyorum. Bunlar seni korkutuyor mu?"

Sert bir darbe daha geldi, bu kez tam göğüslerimin altına. Acıdan kaburgalarım yanıyor, kaçmak için debelendikçe meme uçlarımdaki şeyler sallanıyordu. Tamamen onun insanına kalmış bir halde olmanın kasıklarımı zonklatıldığını inkâr edemezdim, ama nedenini anlayamıyordum. Bu denli itaatkâr olmak beni niçin tahrik ediyordu? Neden acı çektirmek Q'yu tahrik ediyordu?

Duyulabilir bir tonda, "Evet, beni korkutuyor," dedim. "Hatıta dehşete düşmek hoşuma gidiyor." Dürüstlüğüm ikimizi de şok etti. Güçlülkle nefes alıyordum. "Niçin benim canımı yakmak istiyorsun, *mâitre*?" diye sordum.

Q çok ani ve sert bir tepki gösterdi. Yumuşak avucuyla yanığıma tokadı yapıştırdı. Çok acıtılmamıştı, yine de gözlerimdeki bağın altından gözyaşları süzölmeye başladı. "Konuşma iznini iptal ediyorum."

Azarı yiyince başımı eğdim. Böyle olacağını bilemezdim ama tahmin etmem gerekirdi.

Q, kırbaç tenime sürterek etrafımda daire çizmeye başladı. "Bu senin canını yakmakla ilgili değil tatlı Tess. Bu seni işaretlemekle, damgalamakla ilgili... Tenin kar kadar saf ve masum, işaretlemem lazım." Kırbaçla popoma bir kez daha vurdu. Bedenimde acı dolu bir kırbaç izi daha oluştu. "Bu hem doğru hem yanlış... Acına ihtiyacım var," dedi. Kulağıma fısıldayarak, "Canını yaktığım zaman yenilmez oluyorum," diye ekledi.

Gözümün önüne gelen vahşi görüntülerle dehşete düştüm. Vücutumdaki bütün kaslar kaçmak için haykırıyordu. Anahtar kelime dilimin ucuna kadar geldi. *Ben bundan çok daha güçlüyüm. Bunu ben istedim. Hayır, söylemeyeceğim... En azından şimdi değil.*

Q, kasıtlı olarak bana çok daha sert vurdu. Arı sokması gibi olduğunu düşündüğüm şey, dev yabani arıların saldırısına dönüşmüştü. Yine de sesimi çıkarmadım.

Q, yeni kırbaç izine parmağıyla dokunurken inledi. "Kahretsin çok mükemmel."

Görmek istiyordum. Görmeyi arzu ediyordum.

"Bir ödülü hak ettin Tess," dedi tatlı bir ses tonuyla. Sanki küçük bir kız çocuğuydum ve lolipop kazanmıştım. Ancak hâkimiyetinden ve otoriter tavrından çıkardığım bir şey vardı, o da ödül olarak bana dondurma falan vermeyeceğiydi.

Acı bir kez daha evrim geçirip tutkuya dönüştü. Kırbaç izlerini, yaraları, acıyı içtenlikle kabul ettim. Q'nun bedenimde bıraktığı izleri bağrıma bastım.

Gözlerimdeki bağı çıkarıp beni öptü. Saçımdan tutup kafamı öyle bir sabitlemişti, diliyle ağzımı öyle sert beceriyordu ki nefes bile alamıyordum.

Boğulacak gibi oldum ama dudaklarını çektiği an daha fazlasını istedim. Onun öpücükleriyle ölmek istiyordum.

Yeşil gözlerindeki parıltıyla önümde dizlerinin üstüne çöktü. "Bacaklarını omuzlarımın üstüne koy," dedi.

Gözlerimi kırıştırdım. "Bacaklarımı mı? Omuzlarının üstüne mi?" Başının vajinama çok yakın olacağını düşününce arzuyla karışık bir mahcubiyet duydum. O kadar ıslaktım ki vajina salgım bacaklarımdan süzülüyordu. Kafamı iki yana salladım. Kendimi bu kadar savunmasız bir pozisyona sokamazdım.

Q bana doğru uzanıp popoma bir şaplak attı. Vurduğu yer kırbaç izlerinin üstüne denk gelince acıyla bağırardım.

"Sana emrettiğim gibi davran, Tess." Adımı öyle bir vurguluyordu ki üstümde tam da istediği etkiyi bırakıyordu. Adımı duy-

mak bana Q'nun sahibim olduğunu, bu yüzden seçme şansım ya da özgürlüğüm olmadığını hatırlatıyordu.

Tereddütle bir bacağıma kaldırıp omzuna koydum. Gözleri vajinama kaydı, yüzü arzu doluydu. Kendimi bildiğim için yanaklarım kızardı. Diğer ayağımın kıpırdamadan yerde durduğunu görünce Q bağırdı. "İki tane bacağın var. Bacaklarını omuzlarıma koy demiştin, haydi yap şunu."

Gözlerindeki tutku bana kadınsı bir cesaret verdi. Sıçrayarak vücut ağırlığımı kelepçelere verdim. Diğer bacağıma da istediği gibi omzuna koydum. Artık tamamen onun merhametine kalmıştım. Kollarını uzatıp popomdan tuttu, pazularıyla bedenimi kilitlemişti. Islak vajinamdan gözlerini ayırmıyordu. "Kahretsin, çok ama çok güzelsin." Baldırımın iç tarafına bir öpücük kondurdu, nefesi sıcacıktı. "İşte, canını yakmama izin verdiğin için hediyen bu." Ağız klitorisimi kavrayınca başım arkaya düştü.

Bacaklarım ayrıık durumda olduğu için şartlar onun lehineydi. Kasıklarım, vajinam, hepsine istediği gibi erişim hakkına sahipti.

Dili utangaç değildi. Ne yaptığını bilircesine klitorisimin etrafına dokunuyor, yalıyor ve doğru noktayı emiyordu. Islaklığıma dalmış, diliyle bana sahip olmaya başlamıştı.

Bu kadarı çok fazlaydı. Çok yoğun bir dokunuştı. Zevkten kıvranıp duruyordum. Dilinin her dokunuşu ile içimde, gözümün önünde yıldızlar yanıp sönüyordu.

Dilini o kadar içe bastırdı ki ağlar gibi inledim. İçimdeki dili değil de penisi olmasını diliyordum. "Lütfen, efendim... Daha fazlası..." Bedenim arzulanmak, yaralanmak gibi safhaları çoktan geçmiş, hazzın kollarında yeniden uyanmıştı.

Kırbaç izleri dayanılmayacak kadar çok sızlıyor, bedenimden

terler boşalıyor, göğüs uçlarım serbest kalmak için yalvarıyordu. Kalçalarımı Q'ya doğru ittirdim, dili daha da derine girsin, daha da sert yalasın istiyordum.

"Evet, lanet olsun, eveet, evet," diye inledi Q, parmaklarını kalçalarımın oyarcasına bastırıyordu. Bütün yüzü bacaklarımın arasındaydı. Klitorisimi ısırırken inledi. Basit bir çimdik gibi ısırılmamıştı, vahşice parçalarcasına dişlerini geçirmişti.

Klitorisim kendi nabzıyla atıyordu, zonklayıp kasılırken çığlık attım. Kıvrınarak ileri geri hareket etmeye başladım. *Daha fazlasını istiyorum. Daha fazlasıyla başa çıkamam, dayanamam.*

Zihnim tamamen kontrolden çıkmış, boşalma arzusu tarafından yönetilmeye başlamıştı. "Becer beni, Q. Becer beni. Yapanamıyorum... Daha fazla dayanamıyorum."

Baldırlarımdan tutarak beni itti, onun için eriyordum. Işık kadar hızlı hareket ederek ayağa kalktı. Tavana asılı bir şekilde sallanıp tir tir titreyerek onu bekledim. Kafamı dik, gözkapaklarımı açık tutmak giderek daha zor bir hal alıyordu. Yaşadığım işkence biraz olsun azalsın diye bacaklarımı kesmek istedim. Q, beni mantıklı bir kadından ihtiras bağımlısı bir dişiye çevirmişti. Bedenim için uyuşturucumu almam şarttı. Q'nun penisine ihtiyacım vardı. Efendime ihtiyacım vardı.

Q çenemden tutunca isteksizce gözlerimi açtım. "Dayanamıyorsun değil mi?" Seksi gölgesi parlıyordu. İleri doğru sallandım, onu yalamak, onu temizlemek istiyordum. Onu emme düşüncesi bile ağzımı sulandırmaya yetmişti. Onun beni ısıracağı gibi ben de onun penisini ısırarak istiyordum. O kadar çok istiyordum ki amacıma ulaşamazsam, bomba gibi patlayıp havaya uçabilirdim.

Hislerimi doğru ifade edebilmek için cümle kurmaya gayret ettim. “Beni becermeyeceğin düşüncesine dayanamıyorum.”

Bir süre gözlerini kapalı tuttuktan sonra Q kontrolü tekrar ele aldı. Mırıldanarak, “Bana her şeyinle teslim olmuş durumdasın,” dedi. “Bunun benim için ne demek olduğu, bana neler hissettirdiği konusunda hiçbir fikrin yok.”

Aslında bir fikrim vardı. Onun bana yaptıkları da bende aynı delicesine hisleri, beynimi altüst eden düşünceleri uyandırıyor. Eğer o an bağlı olmasaydım, üstüne atılır içimdeki yoğun, yakıcı, vahşi arzu doyana kadar onu becerirdim. Tek bir sorun vardı, o da içimdeki arzu öyle kolay doycak bir şeye benzemiyordu. Hatta hayatım boyunca çalışsam da onu tatmin edemeyebilirdim. Üstelik ben de o arzunun doymasını, yok olmasını istemiyordum.

“Bir daha söyle, Tess.” Q beni bırakıp ceketinin düğmelerini açmaya koyuldu.

Nefes almaya çalışarak, ceketini çıkarıp yere atışını izledim.

“Becer beni, efendim. Sensiz olmaya dayanamıyorum.”

Q inledi. Bir yandan kravatını çıkarmaya çalışırken diğer yandan ayakkabılarını tekmeleyerek uzağa fırlatıyordu. Gözleri kötü, vahşi bir ışıkla parlıyordu. Parmak uçlarıyla tuttuğu açık renk kravatıyla oynuyordu. Önce kravata, sonra bana baktı.

Bana yaklaşırken kalbim resmen teklledi. “Aç ağzını.”

Kafamı salladım. “Hayır, nefes alamam.”

“Çevresinden nefes alırsın, dişlerini gıcırdatır gibi ısırabilirsin.”

Ağzımı kapattım. Q kravatı zorla dudaklarımın arasından geçirip bağlarken inledim. Bağlandığından emin olduktan sonra tıkalı ağzımı öpüp, dilini altdudağımın üstünde gezdirdi. “Ellerin ve ağzın bağlıyken *olağanüstü* görünüyorsun, *esclave*. Bu geceyi her hatırladığımda pantolonuma boşalacağım.”

Geriye çekilip kıyafetlerini çıkarmaya devam etti. Gömleğini çıkarmak için düğmeleri açma zahmetine bile girmedi, gömlek tek bir hamlede yırtıldı. Düğmeler havada uçuşan mermilere benzer bir sesle etrafa saçıldı.

Q'nun ne kadar mükemmel görüldüğüne dikkat edince dilim damağım kurudu. Düzgün ve pürüzsüz göğsü, biçimli kasları çok seksiydi. Siyah ve kahverengi mürekkeple çizilmiş serçeler canlıymış gibi görünüyordu. Kemerinin tokasını açtı, ardından pantolonunu çıkardı.

Artık üstünde sadece siyah bir boxer vardı, yüzündeki gururlu ifadeyle karşımdaydı. Aynı anda hem bana bakıyor hem de erekte olmuş kalın ve uzun penisini okşuyordu. Bakışları kıskaçla tutturulmuş meme uçlarımda yoğunlaştı. "Vücudun çok diri, Tessie."

Ani bir hareketle kendimi çektim. *Tessie*. Brax'ın bana taktığı isimdi. Suçluluk dev bir tsunami dalgası gibi tepemden boşaldı, acıyla öksürdüm. Olabilecek en kötü şekilde Brax'e ihanet etmiştim. Sadakatsiz sürtüğün tekiydim.

Q sessizce yanıma gelip parmaklarıyla ağzıma bağlı kravata dokundu. "Ne dedim? Neden incindin? Seni kıracak bir şey mi söyledim?"

Yere baktım, Brax'i zihnimden uzaklaştırmaya çalışıyordum. Aslında umurumda olmamalıydı, ama hâlâ umursuyordum. Q'nun bana adıyla hitap etmesini istemek büyük bir hataydı. Tess, Q ile sadist erotik oyunlar oynamaktan hoşlanabilirdi ama Tessie... O basit ve masum bir geçmişe aitti.

Göz göze geldik, Q neler olduğunu anlamışa benziyordu. "Sana Tessie diye hitap etmem hoşuna gitmedi."

Keşke daha farklı hissetseydim, fakat elimde olmadan gözümünden bir damla yaş süzüldü. Başımı salladım.

Q gözlerimden akan yaş yaladı. “Artık Tessie umurumda değil. Sen benimsin. Benim Tess’imsin.”

Gözlerim parladı, ona yaslandım. Suçluluk duygum hızla buharlaşıp yok olmuş, şehvetim bin misli güçlenerek geri gelmişti. Q’nun bakışları beni hayata döndürmüştü.

O da bunu biliyordu. Penisini çıkarıp, parmaklarıyla sıvazladı. “Sana böyle söylemem hoşuna gitti mi? Benimsin demem? Hem de her şeyinle benimsin.”

Kafamı salladım. Gözlerimi penisini ovalayan Q’dan ayıramıyordum. Sırtımı kavis yapıp göğüslerimi ileri çıkardım. İşkenceye uğramış meme uçlarımı Q’nun göğsüne sürterek biraz olsun rahatlamaya çalıştım.

Q ürpererek penisini daha sert sıvazlamaya başladı. Diğer elinin iki parmağını içime soktu. Penisinin başını kayganlaştırmak için benim bedenimin salgısını, kendisi için kullandı.

Bedenim çözülürken inledim. Vajinam kasılıyor, sıkıca boşluğu kavıyordu. Q’nun içimde olmasını arzuluyordu. O an dünyada hiçbir şeyin önemi yoktu, ihtiyacım olan tek şey Q’nun içimde olmasıydı. Becer beni diye deliler gibi bağırarak istiyordum, ama ağzım bağlı olduğu için kelimelerim belli belirsiz inleme seslerine dönüşüveriyordu.

Q penisini karnıma yasladı, bana penisıyla vurdu. İnleyerek kıvrandım, ona daha yakın olmak istiyordum.

“Bacaklarını kalçalarımına dola,” dedi Q kollarını kaldırarak, beni kucaklamaya hazırdı.

Sonunda istediğim olacaktı. *Evet. Evvett.*

Zıplayarak bacaklarımı ayırdım, kendimi yukarı çekmek için bileklerimdeki kelepçelerden güç aldım. Rahat bir şekilde Q’nun kucağındaki yerimi aldım. Q’nun sıcaklığı benim ıslak-

lığma değiyordu. Q beni yakıyor, ben onu eritiyordum. Penisini vajinama o kadar yakındı ki arzudan çıldıracak gibi oldum.

Ben sallanmaya başlayınca Q'nun gözlerinde bir kıvılcım oluştu. Bütün vajina sıvım penisine ve hayalarına bulaştı. Zerre kadar utanmadan kendimi ona bastırınca Q inledi, sürtünme katsayısı artmıştı. Bu şekilde devam ederse her an boşalabilirdim.

Q bedenlerimizin arasına uzanıp beni geriye doğru itti. Penisini vajina girişime yönlendirdi.

Elleri kalçamdayken tek ve hızlı bir hareketle penisini içime soktu. Penisinin tamamı içime gömülmüştü. Uzun penisini rahmim kadar dayanmıştı. Böyle bir istilaya uğramak zihnimi pelteleştirmişti. Sabit durup bir fahişe gibi inlemeye başladım.

Penisini içime bastırınca Q'nun yüzünde vahşi bir şehvet belirdi, parmaklarını bedenime batırıyordu. "Lanet olsun, penisim tamamen içinde." Tek elle göğsüme bir şaplak atınca meme ucumdaki kısıkaç harekete geçti ve memelerimi iyice sıktı. Karnıma, kasıklarına ve bacaklarına doğru acı ve tutku dalgaları ilettiler, daha çok ıslanıyordum. Uzun süre dayanamayacaktım. Kahretsin, çok yakındım; daha şimdiden bedenimde bir gevşeme başlamıştı. Orgazmum adeta bıçak sırtındaydı, keskin ve ölümcül.

Q, kalçalarını özellikle yavaş bir tempoda hareket ettiriyordu. Bu sayede bedeninin her santimi bedenime sürtüyordu. Çıglık atmak istiyordum. Yavaş olmasını istemiyordum. Bayır aşağı hızla yuvarlanmak için deliriyordum.

"Gözlerini aç," diye emretti Q.

Gözlerimi beni beceren penisinden güçlükle ayırıp gözlerine baktım. Donuk yeşil gözlerinde kilit altında tuttuğu şeytanların

gezindiğini görebiliyordum. Şeytanlar kontrolü kaybetsin diye onu kışkırtıyordu.

İnleyerek içime hızla girip çıktı.

Ardından iki kere daha içime girip sertçe bastırdı.

Sonra coşkuyla üç kez içime girdi.

Kafamı sallayarak ağzımdaki kravattı çiğnemeye başladım. İnlemek, beni nasıl şiddetle becerdiğini ve ne kadar ileri gitmesini istediğimi haykırmak için yanıp tutuşuyordum.

Dişlerini gıcırdatarak bir kez daha içime girdi. “Yeminimi bozdurduğun için senden nefret ediyorum.” Yüzünde hem isteksiz, huzursuz bir ifade hem de karanlık bir haz vardı. “*Ce que tu me fait?*” Bana ne yapıyorsun böyle?

Cevap vermeme fırsat vermeden Q birden kontrolünü kaybetti. Sonunda olan olmuş şeytanlar serbest kalmıştı, Q bedeniyle beni dövmeye başladı. Sarsılma, gidip gelme ya da sevişme değil düpedüz şiddet uyguluyordu. Heyecandan deliye dönmüş gözleri, terli bedeni ve çıkardığı garip seslerle bana saldırıyordu adeta. Kalçalarını içime gömercesine bastırıyor, manikürlü tırnaklarını kuduz köpeğin pençesi gibi popoma geçiriyordu. Bana mümkün olan her acıyı yaşatmaya çalışıyordu.

Ağzımdaki kravat çiğliklerime engel oluyordu. İçimde her gidip gelişinde kollarında zıplıyordum ve meme uçlarımdaki kısıkaç sallanıyordu. Nefeslerimiz ve terli bedenimde şaklayan tokat sesleri odayı dolduruyordu. Oda çok sıcaktı, Q odadan da sıcaktı. Bu kadar duyusal uyarıyı bedenim daha fazla kaldıramayacaktı.

Aman Tanrım. Aman Tanrım. Geliyorum...

“*Tu es à moi.*” Sen benimsin diyordu. Q arkaya kaykıldı, vücut ağırlığımı onu dengeleyecek karşıt bir mekanizma gibi kul-

lanıyordu. Penis o kadar sert ve sıcaktı ki artık kırılma noktama gelmek üzereydim.

Kalbim kanat takıp havalandı. Bir rahatlama dalgası gide rek daha da şiddetlendi, şiddetlendi, bir türlü zirve yapmıyor, son hız artmaya devam ediyordu. Zevkimin kenarları korkudan dantellerle süslüydü. Çok yoğun. *Yoğun ve şiddetli bir orgazm.* Dayanabileceğimi sanmıyordum.

Ağızımdaki kravat hava almama izin vermediği için oksijensizlikten beynim uyuşmaya başladı. O an tek düşünebildiğim Q, tırnakları, penis ve düzensiz nefesleriydi.

Q daha da geriye kaydıldı, kafası aşağı düştü. Yine de o pozis yondan beklenmeyecek kadar sertçe beceriyordu beni. Kalça kemikleri hafifçe baldırlarımın iç tarafına dokunuyordu. Sonunda bana beklediğim, arzuladığım azgınlığı ve coşkuyu vermişti.

“Lanet olsun, Tess. Lanet olsun. Evet. Evet. Al hadi. *Putain, ta chatte s'adapte à ma bite si bien.*” Kahretsin, vajinan penisime çok uyuyor.

Artık yapamıyordum. Daha fazla dayanamıyordum. Bede nim hazdan yarılıyordu ama hâlâ zirveye ulaşamamıştım.

Lütfen, lütfen. Tanrım, lütfen. İstiyorum. Yapamam. Ben... Ben...

“Bana bak,” diye bağırdı Q gözlerime bakarak.

Dediğini yapıp kendimi gözlerinin derinliklerinde boğulmaya bıraktım. Aramızda tüketici bir gerginlik, bizi bizden alan başka bir şey vardı. Artık köle ve efendi değildik. Biz artık aynı hedefe kilitlenmiş iki azgın hayvандık.

“Efendim, lütfen...” diye yalvardım ağızımdaki nesne el verdiği ölçüde.

Q saldırya geçti, ateşli gözleri ve aralık dudaklarıyla kendi-

ni içime bastırıldı. "İstediğin şeyi vereceğim." Bedeni sarsılıyor, boğazından boğuk, kızgın bir inleme sesi çıkıyordu. Sıcak spermlerini içimde hissettim, tek istediğim buydu.

Zevkten çılgına dönmüştüm.

Bedenimdeki her hücre patlayıp ateş almıştı. Islak vajinam Q'nun inmeye başlayan penisini sarıp sarmalamıştı, çığlık attım. Q boynumu ısırdı. Hazdan bedenim erimiş, zihnim dağılmıştı.

Q inleyerek penisini son bir kez daha içime itti, iyice rahatlamam için bana zaman kazandırıyor. Dişleri ise köprücük kemiğimi bırakmıyor, ısırdığı yerden akan kanı yalayıp duruyordu. Beynimin çok ilkel bir bölümü iyice vahşileşti. Beni bu kadar çok ve canımı yakacak kadar kötü arzulanması hoşuma gidiyordu, tenimi kanatıyor, acıtıyordu. Özümü içer gibi beni yalayan tatlı diline bayılıyordum.

Orgazm dalgaları üst üste geldikçe ürperiyordum. Bir süre sonra orgazmın yoğunluğu yavaş yavaş azalmaya başladı. Ayaklarıma kramp girmiş, üstümden araba geçmiş gibi bütün bedenim bitap düşmüştü.

Titreyen parmaklarıyla Q önce ağızımdaki kravata, ardından bileklerimdeki kelepçeleri çözdü. Beni kucakladıktan sonra ikimiz de yığılırcasına yere uzandık. Kalın, beyaz halının üstünde uzuvlarımız karışık halde uzanıyorduk. Ayrıca ter, boşalma sıvısı ve kan karışımı bütün salgılarımız da halının üstündeydi.

Q içimden çıkmadan beni yüzüm diğer tarafa gelecek şekilde döndürdü. Tek kelime etmedi. Kendine doğru çekip güçlü bedeniyle beni sarıp sarmaladı.

Kalp atışlarını sırtımda hissedebiliyordum. Benim kalbim de en az onunki kadar düzensiz atıyordu.

İyice kıvrılıp ona sokuldum, çok keyifliydim. Q canımı yak-

mıştı ama aynı zamanda bana tapmış, beni sevmişti. İstedğim her şeyi bana vermişti. Aramızdaki yakınlığı tarif etmek imkansızdı. Meme uçlarımdaki kıskaçları çıkarıp usulca göğüslerimi ovuşturdum.

Q derin derin iç çekip esnedi. Dolaşım sistemindeki alkol yüzünden iyice tükenmişti.

Beni kullandın, ama bana bir şey olmasına da izin vermedin. Beynimdeki düşünceyi ona da iletmeye çalıştım. Konuşacak taktim yoktu. Q beni kendine doğru çekerek bir şeyler mırıldandı.

Gökyüzünde güneş parlamaya başlamıştı. Q kendinden geçti, olanları unutmaya başlamıştı bile.

Yaşadığım bu gece hayatımı değiştirmişti. Q ruhumu ağlatıp paramparça edebilirdi, ancak bunu çok sanatsal bir şekilde ve keyifle yapardı. Q ruhuma şarkılar söyletmekle kalmıyor, aynı zamanda onu memnun edip keyiflendirebiliyordu.

Sonunda ruhumdaki çarpıklığın nereye ait olduğunu bulmuştum.

O yer Q'nun kollarıydı.

Yirmi Birinci Bölüm

Sülün

Sabah acı ve sızıyla uyandım. Dün geceye dair anılarım ışık hızıyla zihnime üşüşüp, girdap gibi beni içine çekti. Q'nun beni becerişini, kızlar ve kış mevsimi hakkındaki saçma sapan sarhoş söylemlerini hatırlayınca içim ürperdi. Bana gerekli ipuçlarını vermişti; artık tek yapmam gereken kullandığı benzetmelerin anlamlarını çözmekti.

Ancak şu an ne bedenem ne de zihnen bunu yapacak durumda değildim. Bedenim sanayi atıklarıyla dolu bir çöplük gibiydi, bedenimse kırbaç izleri yüzünden fena sızlıyordu. Kullanılmış, hırpalanmış, yaralanmış ama aynı zamanda hayranlık uyandırmış biri gibi hissediyordum.

Daha rahat bir pozisyona geçmek üzere kımıldandım. Kalın tüylü halı hem minder gibi rahattı hem de tenimi çok gıdıklıyordu. Q inleyerek bana daha sıkı sarıldı, karnımın üstüne dolanan kaslı erkek kolu kendimi iyi hissettirdi. İnanılmaz bir şekilde hâlâ içimdeydi. Penisi iyice yumuşamış olsa da içerde olduğunu hissettirecek kadar büyüktü.

Onu tahrik etmek için birkaç kez kalçamı salladım.

Derin nefesleri giderek sığılaştı. Ağır ağır sertleşmeye başladı, erekte olmaya başlayan penisi şişirilen bir balon gibi vajinamı doldurdu. Dün gece bana ne kadar sert sahip olduğunu hatırlayınca içim titredi.

Burnu saçlarıma değince dudağımı ısırđım.

Q, hafifçe inleyerek sallandı.

Hünerli parmaklarıyla meme ucumu okşayınca gözlerimi kapadım, meme uçlarıma yumuşakça dokunuyordu. Dün geceki hâkimiyet kurmaktan hoşlanan öfkeli adamdan çok farklıydı. Bu sabah beni beceren Q değil, Quincy'ydi.

Inleyerek onun gidip gelmelerine uyumlu bir tempoda hareket etmeye başladım. İkimiz de çok yorgunduk. Bu seferki, bedeni hazdan titreten büyük bir orgazmla biten hayvani bir şehvet işbirliğinden ziyade, keyifli ve yumuşak dokunuşlu bir seks oyunu gibiydi.

Eli yavaşça göğsümden kasıklarına indi. Gidip gelmeler daha arzulu bir hal alınca klitorisimle oynamaya başladı.

Q bacaklarını bana dolayıp beni kapana kısırdı. Üstüme abanıp penisini derinime, rahmimin kapısına kadar soktu.

"Sıradan seksten zevk alacağım hiç aklıma gelmezdi," diye fısıldadı saçlarıma.

Dondum kaldım. Ne demek istemişti ki? Daha önce biriyle hiç yakın olmamış mıydı yoksa? Öfkeli, azgın ve hayvani seksle yumuşak, sevgi dolu seksi neden karşılaştırmıştı?

Ne demek istediğini anlamaya çalışırken dalıp gitmiştim. Parmakları klitorisimi öyle bir ovuşturuyordu ki ister istemez dikkatimi oraya vermek durumunda kaldım.

"Benim için gel, *esclave*." Emri soluğumu kesti, bacakları sıkıca bedenime dolanmıştı.

Daha sert bastırmaya başladı. Alışık olduğum şiddetin sadece küçücük bir bölümünü kullanarak klitorisimi parmağıyla sıvazlıyordu. Q içime tohumlarını boşaltırken bedenim kasılmış bir halde Q'nun orgazmını kabul etti. Yumuşak tondaki inlemesi kalbimi kanat çırpan bir kuş gibi attırdı. Elimde olmadan gülümsedim.

Tekrar kendimizden geçmiş olmalıyız ki bir kapı sesiyle uyandım.

Q telaşla benden uzaklaşmaya çalıştı. Birbirine karışan sıvılarımız yüzünden tenimiz hemen ayrılmadı. Q kafasını dik tutmaya çalışarak söylendi. "Merde, dün gece ben ne kadar içtim?"

Güldüm. "Kuşlar ve kızlar hakkında saçmalayacak kadar çok..." derken ses tonum canlılığını yitirdi. Seks sonrası renk gelen yüzüme bir hüznün çöktü. "Ben elli sekiz numarayım."

Q donup kalırken odanın havası da soğumuş gibiydi. "Ne?" Gözlerinde panik vardı. "Bunu ben mi söyledim?" Dik durup gözlerini kırptırdı.

Yaşlı gözlerimi Q'nun fit ve biçimli vücudundan ayıramıyordum. Penisinin ucu içime girdiği için hâlâ parl parl parlıyordu. Üst bedenindeki serçe dövmesi anlayamadığım bir nedenden ötürü üzülmemeye sebep oldu.

"Şimdi bana anlatabilir misin? Benden önce sahip olduğun elli yedi köleyle kuşların ne ilgisi var?"

Q eliyle yüzünü ovuşturarak yürümeye başladı. Pantolonunu giyerken gözlerini benden özellikle kaçırdı. İç çamaşırı olmadan pantolonunu giymek umurunda değildi. Arkadan dövmesini göremiyordum, ama dövmedeki bulut uğursuz ve düşmanca gö-

rünüyordu. Masum küçük kuşları yalayıp yutmak için bekleyen fırtına yüklü bir kâbus gibiydi.

Yere bakmaya başladım, daha fazla Q'ya bakacak gücüm kalmamıştı. Bedenime bakmaya başladım. Her yerimde çürükler, pembe kırbaç izleri vardı. Sırtıma bakmak için kafamı çevirmeye çalıştım. Kırbaç izleri çapraz desenli bir tel örgüye benziyor, acıyla yanıyordu. Cildimi parçalamamıştı ama kahretsin ki çok acıtmıştı.

Düğmesiz gömleğini giyen Q etrafa bakandı. Yataktan aldığı rüylü battaniyeyi bana uzattı. "Odana gidene kadar üstüne bunu geçirmek zorundasın, gördüğüm kadarıyla kıyafetlerini yakmışım."

Ters ters baktım. "Sorumu kasıtlı olarak duymazlıktan mı geleceksin?"

Q kendini kapattı. Akşamdan kalmışlığın etkisiyle gözleri hâlâ yarı baygındı, çenesini sıktı. Mesafeli tavırlarına, soğukluğuna bir anlam veremedim.

Aramızda tırmanan gerginlik tekrar tıklatılan kapı sesiyle bölündü.

Q içini çekerek benden daha da uzaklaştı. "Gitmek zorundayım," dedi.

Üstüme battaniyeyi almadan çıplak ve gururlu bir şekilde ayakta dikildim. Bana yaptıklarını görmesini istiyordum. Tutkunun işaretleriyle giydirmişti beni. Nasıl biri haline geldiğimin delilleriydi. Artık bakire ve masum bir kar değildim. Sahip olunmuş, kullanılmıştım. "Tartışmanın tam ortasında öylece çekip gidecek misin?"

Gözleri yaralı bedenime kaydı, yüzünde sıcak basması ve stres karışımı bir ifade belirdi. "Dün gece olanlar kafanı karıştırmasın. Sarhoş efendi ve kölesi arasındaki bir becerme hadisesiy-

di sadece. Bana istediğim şeyi verdin. Ancak şimdi sabah oldu ve ilgilenmem gereken başka işler var.”

Özellikle yapsa bile canımı bu kadar yakamaz, kalbimi bu denli kıramazdı. Kısık gözlerim yaşla doldu. “Bunların hepsi koca bir saçmalık. Bunu sen de biliyorsun,” diyebildim.

Omuz silkti. “Neye inanmak istiyorsan ona inan, *esclave*, ben gidiyorum.”

Kalbim duracak gibi oldu. *Esclave*. Tess yerine *esclave* demişti. Bu kadar kolayca sahibim olmaktan vazgeçmişti.

Neler döndüğünü sormama fırsat kalmadan Q kapıyı açıp odadan çıktı.

Yuvarlak merdivenlerden inerek yatak odamın yolunu tuttum. Duş alıp, yaralarımın üstüne öküzü sürdüm. Sonra gardıropta bulduğum güzel, gri elbiseyi giydim.

Artık Q'nun giymemi istediği kıyafetleri giymek konusunda isteksiz degildim. Dün gece bana yaptığı onca şeyin yanında, basit bir giysi seçiminin lafı bile olmazdı. Bütün duyularımı, bedenimi, ruhumu açmasına, hatta beni incitmesine bile izin vermiştim. Ancak kendimi değerli ya da tamamlanmış değil de boş ve pişman hissediyordum. Bana, yapılmasına izin vermeyi bırak aklıma bile getiremeyeceğim kadar kötü şeyler yapmıştı, ama ben yine de anahtar kelimeyi söylememiştim. Çünkü onun yanında kendimi güvende hissediyordum.

Öte yandan bu da başka bir yalandı. Bana tek bir açıklama bile yapmayarak güvenimi de kaybetmişti. Sıkmaktan çenem ağrıyordu. Q'nun mesafeli davranıp tek kelime etmeden gitmeye hakkı yoktu. *O her türlü hakka sahip. O senin efendin.*

O bundan çok daha fazlası... Ölene dek aksini iddia etse de...

Sert fırça darbeleriyle saçımı taradım. Belki de Q'nun bana karşı gösterdiğinden daha derin hisleri olduğuna inanmakla kendimi kandırıyordum. Benden önce elli yedi kadına daha sahip olduğunu ağzıyla itiraf etmişti... Benim gibi küçük bir kız onun umrunda bile değildi.

Sarhoşken söylediği şeyler zihnimde yankılanmaya devam ediyordu. *Kış. Kuşlar. Buzların erimesi.*

Saç fırçasını elimden düşürdüm.

Kahretsin. Bu gerçek olabilir miydi? Q kadınları satın alıyor. Ama onları kullanmak için değil sadece kurtarmak için.

Olan bitene ve söylediklerine bir anlam veremiyordum. İçindeki şeytandan bahseden şarkılar ve benim için yaptığı onca şey kafamı daha çok karıştırıyordu. Her şeye rağmen kalbimde nedensiz bir umut vardı.

Gerçekleri öğrenmek zorundaydım. Kararlı bir şekilde odadan çıktım.

Suzette'i mutfakta havuç doğrarken buldum; bana kızgındı. Kara bulutlar, bahar güneşinin önüne geçtiği için dışarıda hafif puslu bir hava vardı.

Bayan Sucre bana yarım yamalak bir şekilde gülümsedikten sonra kilere gitti. Orada istenmediğimi bilmek tüylerimi ürpertti. Ben haindim, dışlanmayı hak ediyordum.

Büyük mutfığa girmeden girişteki tezgâha yaslandım. Suzette elinde bıçakla bir şeyler kesip bana bakarken onun hâkimiyet bölgesine girip, sınırlarını ihlal edecek kadar cesur değildim.

Mutfakta huzursuz edici bir sessizlik oldu; evin içinde garip bir hava hâkimdi. Gergin, durgun atmosfer kopmak üzere olan fırtınanın habercisi gibiydi.

Eğilirken ya da kambur dururken kamçı izlerim çok sızıyordu. İnsanların beni görmezden gelmesi yüzünden yalnız ya da ihmal edilmiş hissetmeye hakkım yoktu. Olan biten her şeyin suçlusunu bendim.

“Suzette... Dün gece ne oldu? Polisler neden Q'yu tutuklamadı?” diyerek kolay bir soruyla lafa girmek istedim. Şüphelerimi doğrulatmadan önce, aradaki buzları eritmem gerekiyordu. Aslında şimdi düşününce bazı şeyler çok daha mantıklı geliyordu; mesela Suzette bana defalarca Q'nun onun hayatını kurtardığından bahsetmişti, ama ben o kadar kaz kafalıydım ki inatla onu dinlememiştim.

Suzette dudaklarını büzüp gözlerini kıstı. “Ne olduğunu sanyorsun? Polisler buraya kadar geldi ve Q'yu seni kaçırmakla suçladı.”

“Ama sonra gittiler. Dava açılmadığına ya da tutuklama olmadığına göre Q'yu suçsuz bulmuş olmalılar.”

Suzette alaycı bir ses tonuyla, “Bilmediğin çok şey var, *esclave*. Üstelik öğrenme hakkını da kaybettin,” dedi.

Mideme bir ağrı girdi. Suzette'in arkadaşlığının benim için ne kadar değerli olduğunu o ana dek fark etmemiştim. “Ben polisi aramadım. Sadece erkek arkadaşımı arayıp Q'dan bahsettim, ama... Hepsi bu kadar...”

Suzette havuç doğramayı kesti. “Bunun seni akladığını mı düşünüyorsun?” Sinirlerine hâkim olmak için gözlerini kapattı. Tekrar açtığında ela gözleri parlıyordu, fakat artık kızgın değildi. “Buraya geldiğin zaman çok korktuğunu biliyorum. Meksika'da başına kötü şeyler geldiğinden de haberim var. Erkek arkadaşını özlediğinin de farkındayım. Sürekli ayak dirediğın, mücadele ettiğın, buradan kaçtığın ya da cesur davrandığın için sana kı-

zamam ya da senden nefret edemem. Keşke bazı yargılara varıp da yanlış bir karar vermeden önce bize biraz daha zaman tanısaydın.” Bıçağı alıp doğrama işlemine kaldığı yerden devam etti.

Sırtımdan aşağı soğuk terler boşaldı. Suzette konuşurken geçmiş zamanı kullanıyordu...

Bayan Sucre fırını açıp kurabiye tepsisini çıkardı. Mutfağı şeker ve tarçın kokuları sardı. Kurabiyeleri önüme koydu, tepsi- den duman tütüyordu. Çabuk soğusunlar diye elindeki elbezini sallamaya başladı.

Deli gibi atan kalbimin sesini duymazlıktan gelmeye çalış- tım. Böyle hissetmekten nefret ediyordum. İçimde garip, esra- rengiz, hatta uğursuz bir his vardı. “Bayan Sucre, Efendi Mercer’i gördünüz mü? Onunla konuşmam lazım.”

Suzette kaskatı kesildi ama kafasını kaldırıp bakmadı.

Bayan Sucre kafasını salladı. “Hayır. Bir saat kadar önce çıktı. Kısa süre içinde döneceğini de sanmıyorum.”

İçimi bir hüznün kapladı, tezgâhı sıkıca tuttum. Bana hoş- ça kal bile demeden gitmişti. *Ne bekliyordun ki? Sırf dün gece seni kirbaçlamasına izin verdin diye bazı şeylerin değişeceğini mi sandın?*

Canım bu kadar yanmamalıydı... Aslında gayet olağan bir durumdu. Hafta içiydi ve Q’nun yönetmesi gereken koca bir imparatorluk vardı. Ancak bu sabah farklıydı, bu sabah evden çıkmamış, kaçmıştı. Yolunda gitmeyen bir şeyler vardı. “Hu,” diyebildim sadece.

Bayan Sucre kahverengi, keskin gözleriyle beni incelercesine baktı. Tebessüm ederek bana sıcak kurabiye uzattı. “Yesen iyi olur, çocuk. Bir daha ne zaman yemek yiyebileceğini bile- mezsın.”

Bayan Sucre'in gözlerine baktım, tüylerim ürpermişti. "Neden bilemeyeyim ki?" Önsözlerim doğru çıkmaya başlamıştı, Bayan Sucre'ı bileğinden yakaladım. "Ne demek istiyorsunuz?"

Suzette gözlerini açmış bizi izliyordu, üzgün görünüyordu. Tam bir şeyler demek için ağzını açıyordu ki arkamdan sert bir erkek sesi geldi.

"Artık burada, bizimle kalmayacağını söylemek istiyor, *esclave*."

Hayır.

Bayan Sucre'in bileğini bırakıp Franco'ya döndüm. Sert, mağrur ve düşünceli bir şekilde karşımda dikiliyordu. Yüz ifadesi ile duruşu buraya ilk geldiğim günküme benziyordu. O günü, Q'nun bana gösterdiği dosyayı hatırladım. Benden motorsikletteki sarışın kız diye bahsedilen dosyayı ve o günleri...

Yüreğim sıkıştı. Q bunca zamandır ne yapacağını biliyordu. Niyetinin ne olduğunu göremediğim için aptal olan bendim. İsteddiği her şeyi yapacağım bir gece yaşatmamı boşuna istemişti. Bir gece... Benden sadece bir gece istemişti, çünkü fazlasına ihtiyacı yoktu. Sonra da kıcıma tekme basıyordu. *Aşağılık herif*...

Franco yakınımaya geldi. Ondan uzaklaşmaya çalışırken Bayan Sucre'in ılık, yumuşak bedenine çarptım. Q, beni bu evden göndererek ailemden daha çok önemseyen insanlardan ayırıyordu. Bayan Sucre'in anaç sevgisi, Suzette'in gizemli kardeşliği, hatta Franco ile aramdaki tuhaf bağ bile artık hayatımda olmayacaktı.

Her şey bitmişti.

Franco gülümsedi ama gözlerinin içinde hüznü vardı. Önümde durdu. Bayan Sucre ellerini omuzlarıma koydu. Franco tek dizinin üstüne çöküp GPS cihazını keserken bana destek oldu. Cihaz bileğimden mutfak seramiklerinin üstüne düştü.

Cihazın artık bileğimde değil de yerde olması görüldüğünden çok daha derin anlamlar içeriyordu. Artık Q'nun umrun-
da değildim, beni bir fahişe gibi tokatlamayacaktı, onun için
bir hiçtim. Üstümden korumasını ve garip ilgisini çekmişti.
Bana tecavüz eden adi heriflerin yaşadığı dünyaya beni geri
yolluyordu.

“Demek bu kadar? Ne diyebilirim ki?” dedim çatlak bir ses-
le. İçim anlatamayacağım kadar çok acıyordu. Q, omurgasız bir
hayvan gibi davranmayı seçmiş, adam olup da bunu bizzat yap-
maya tenezzül bile etmemişti. Artık istenmeyen bir hayvanmı-
şım gibi bilekliğimi kesme işini personeline bırakmıştı. Asabım
bozuk bir şekilde gülmeye başladım. “Demek beni fino köpeği
gibi kapının önüne koyacaksınız.” O anı yaşayacağıma beynime
bir kurşun sıkılmasını tercih ederdim. Bunca şeyle nasıl başa çı-
kacaktım? Ne yapardım bundan sonra?

Franco güldü. “Sonunda *esclave*, sonunda evine dönüyorsun.”

Ev. Bu kelime artık bana mutluluk ya da ait olmak gibi kav-
ramları çağrıştırmıyordu. Yabancı, sevimsiz, iç karartıcı bir keli-
meydi.

Q beni asla dönmek istemeyeceğim bir dünyaya post alıyor,
beğenilmeyen bir yılbaşı hediyesi gibi bir kenara fırlatıyordu.

Bayan Sucre omuzlarımı sıktı, ardından beni hafifçe
Franco'ya doğru itti. “Git şimdi. Bütün olanları arkada bırak.”

Koşarak Suzette'in yanına gittim, ellerini avuçlarımın ara-
sına aldım. Gözlerime baktı; gözlerindeki acıma duygusu içi-
mi kanatıyordu. “Gitmek istemiyorum, Suzette,” dedim. “Bu-
radan kaçmak çok büyük bir hataydı. Q'ya her şeyi anlatır ve
kalmama izin vermesini sağlarsın, değil mi? Hem bana sürekli
ona iyi geldiğimi, Q'nun sandığımdan çok daha iyi bir adam

olduğunu söyleyip durmuyor musun? Onun için önemli ve değerli olmak istiyorum, Suzette. Burada kalıp hikâyesini öğrenmek istiyorum.”

Ellerini çekip geri çekildi. “Anlıyorum, Tess ama artık çok geç. Q, polislerle bir anlaşma yaptı. Eğer seni evine gönderirse Q hakkında herhangi bir dava açılmayacak. Tek çıkar yol bu.”

Kalbim o kadar sızlıyordu ki nefes bile alamıyordum. Demek polisleri bu şekilde evden göndermişti. Kendi kızını kurtarmak için onlara beni vermişti.

“Hayır! Gidemem. Burada kalmak istiyorum. Burada kalmam gerek.”

Franco beni güçlü kollarıyla zapt etti. “Haydi gel! Vakit geldi.” Beni çekiştirerek mutfaktan çıkardı, Suzette’ten ve yeni hayatımdan uzaklaştırdı.

Giriş salonunda yürürken, Franco’ya vurmaya, elinden kurtulup kaçmaya çabaladım. Kendimi yatak odama kilitleyebilir ve Q’nun gelmesini bekleyebilirdim. Beni istemediğini onun ağzından duymak istiyordum. Fakat Franco çok güçlüydü, çabalarım boşunaydı.

Franco beni ön kapıdan çıkarıp alaycı bir tonda güldü. “Çok komik değil mi? Buraya geldiğin ilk gün eve gir ve efendinin önünde eğil diye seni çekiştiriyordum. Şimdiyse evden çıkarmaya çalışıyorum.” Gülmeye devam etti. “Daha önce hiçbir köleyi evden çıkarmak için bu kadar zorlanmamıştım.”

Q’nun dün gecenin yadigânı olarak bedenimde bıraktığı izler sızlıyordu. Gerçekler gün gibi ortadaydı ve bunu durdurmanın bir yolu yoktu. “Şu an o gündün ve senden ölesiye nefret ediyorum,” dedim.

Kafasını salladı. “Anlıyorum ama ben sadece bana verilen emri yerine getiriyorum.”

Özenle biçilmiş bahçeden geçip Q'nun özel uçağının olduğu piste gittik. Şiddetli rüzgârdan saçlarım karışıyordu. Gökyüzündeki kara bulutlar yağmur yüklüdü.

Bir şans daha var mı acaba diye düşündüm. "Bu havada uçacak mıyız gerçekten? Hiç güvenli değil." Franco'dan kurtulmaya çalışarak topuklarımı yere sürttüm. "Lütfen Franco, kalmak istiyorum. Q'yu ara. Lütfen onunla konuşmama izin ver."

Franco kafasını sallayarak beni uçağa doğru çekiştirdi, boş yere debeleniyordum. "Q seni bir daha görmek istemiyor, *esclave*. Bunu söylediğim için üzgünüm ama onun hayatında yeterince soruna yol açtın." Kelimeleri çok sert ve yaralayıcı olsa da ses tonu gayet kibar ve üzgündü.

Kafamı kaldırdım, vazgeçmiştim. Neden direniyordum ki? Kaderimi değiştiremezdim.

Franco uçağın merdivenlerini çıkmama yardım ederek beni lüks jetin içine soktu. Krem renkli deri koltukların ve bal sarısı ahşabın kullanıldığı uçağın içi, bir hapisaneyeye benziyordu. Buraya gelirken oturduğum koltuğa oturdum. O günkü korkumu ve kederimi hatırladım, yine aynı duyguları hissediyordum. *Ben deliyim. Eve gidiyorum! Heyecanlı olmam gerekirdi.*

Hayatım boyunca tekrarlanan şey bir kez daha gerçekleşiyordu. Ailem beni istememişti. Brax beni korumak için kavga etmemişti. Ve Q... Q her şeyimi çalmış ve köpekbalıklarıyla dolu dünya sularına tekrar bırakmıştı.

Ellerimi kenetledim. Emin olduğum bir şey vardı. Eğer Q bana bunu yapacak kadar kalpsiz biriyse zaten beni hak etmiyordu. Franco'ya baktım.

"Eğlenceli olacak, Tess. Sadece arkana yaslan ve rahatla. En kısa sürede seni evine ulaştıracamız." Arkasını dönüp kokpite girdi.

Uçak hostesi göründü. Sarı saçlı, beyaz üniformalı biriydi. Üniformasının göğüs kısmında Q'nun adının baş harfleri vardı. Hostesi dövmek istedim. Üniformasını zorla üstünden çıkarıp çalmak istedim. Q'nun başharflerini meme uçlarının üstünde taşımayı hak eden biri varsa şayet, o kişi kesinlikle ben olmalıydım. Kahretsin! Dün gece ruhumun ve bedenimin her zerresine sahip olmuştu.

Öfkeden kan beynime sıçradı. Keşke Q'ya onun hakkındaki gerçek düşüncelerimi söyleyebilseydim diye düşündüm. Ciğeri beş para etmez şerefsizin biriydi.

Onun olduğumu vurgulamak için her yerimi işaretledikten sonra beni kendinden uzaklaştırıyordu. Bunu nasıl hissedemiştim? Bu kadar iyi yalan söylemeyi nasıl becerebiliyordu?

Uçak havalanırken gözlerim doldu. Çimlerin üstünde yükselerek bulutlu göğün koynuna doğru uçmaya başladık.

Q'nun malikânesi, küçük bir nokta gibi görünene dek aşağı bakmaya devam ettim. Soğuk elimi cama bastırdım. Kara bulutlar görüş alanını kaplayıp, uçak beni karanlığa götürürken yutkundum.

Q umutlarımı, hayallerimi, rüyalarımı çalmış yerine karanlık ve boşluk koymuştu.

Çok incinmişim. Yenilmiştim.

Uçuş planına uygun olarak sessizce uçtuk. Daha önce adını bile duymadığımız yerlerde durup yakıt ikmali yaptık.

Saatler sonra Fransa'nın bahar havasından çıkıp Avustralya'nın güz mevsimine girdik.

Ay gümüşü bulutların arasında dans ederken özel bir hangara

iniş yaptık. Fransa'dan ayrılırken fırtına kopmak üzereydi, vardığımız yerdeyse çok güzel yazdan kalma bir gece yaşıyordu.

"Gitme vakti, *esclave*," dedi Franco kokpitten çıkarak. Kolunu kaldırmış karaya ayak bastığımızı belirtiyordu.

Franco'nun önderliğine uyup kemerimi çözdüm. Uçaktan indik. Bağırıp çağırarak ya da Franco'yu büyük bir hata yaptığı konusunda ikna edecek gücüm yoktu. Zaten beynim yolculuk boyunca bir dakika bile susmadığı için iyice tükenmiştim. Q'nun artık umurunda bile olmayan şeyleri defalarca söylemenin bir anlamı yoktu.

Franco özel uçaklardan inen yolcular için tahsis edilmiş binaya doğru yürürken kuzu kuzu onu takip ettim. Yürürken kafamı hafifçe çevirip Q'nun özel uçağına baktım. Q'ya ait görebileceğim son şey o uçaktı.

Yüreğim daralıyordu. Uçağın üstündeki *Q.M.* harfleri alay edercesine bana bakıyordu. Uçak bambaşka bir dünyaya aitti. Benim artık tadını çıkaramayacağım bir dünyaya...

Gizli fantezileri olan utangaç bir genç kızken, Meksika'daki sahiplerini öldürmekten mutlu olacak bir savaşçıya, ardından da gerçek arzularından utanmayan güçlü bir kadına dönüşmüştüm. Şimdiye tek istediği uyumak ve her şeyi unutmak olan yorgun bir kızdım. Hastalıklı çember tamamlanmıştı.

En akla gelmeyecek şeyi yapmış, imkânsızın olmasına izin vermiştim; kendimden gönüllü olarak vazgeçip efendime âşık olmuşum.

Lanet olasıca Q.

Franco danışmadaki görevlilerle hızlıca bir şeyler konuşurken yere bakıp durdum. Muhtemelen benimle ilgili sahte evraklar sunuyordu. Bir süre sonra adamlar başlarını salladı. Franco

elini sırtıma koydu, Melbourne toprağına basmak üzere birlikte dışarı çıktık.

Ilık, kuru Avustralya havasında sadece hafif bir esinti vardı. Burada olmak istemememe rağmen ülkemin havasını derin derin ciğerlerime çektim. Melbourne kokuları bazı hatıraları çağrıştırdı, ayrıca küçük çaplı bir rahatlama hissettirdi. Artık evdeydim.

En kısa sürede ait olma duygusunu tekrar öğrenmek zorundayım. Aklıma gelen bu düşünce boğuluyormuşum gibi hissettirdi. Eski hayatıma dönüp kendime ve Brax'e yalan söylemek zorundaydım. Seksüel korkunun sarhoşluğu ve zevki olmadan, heyecansız bir şekilde yaşıyor taklidi yapmaya devam etmeliydim. Aman Tanrım.

Düşüncelere dalıp gitmişken Franco'nun sesiyle kendime geldim. "Devam et escl... Yani Bayan Snow."

Dönüp Franco'nun yüzüne baktım. "Beni geri götür. Artık buraya ait değilim."

Kaşlarını çattı. "Seni geri götüremem. Fransız polisinin haberi olur. Anlaşma buydu. Bay Mercer yetkililerle uzun süreli bir anlaşma yaptı."

Kulaklarıma inanamadım. "Uzun süreli anlaşma ne demek?"

Franco iç geçirdi. "Bir köleye göre haddinden fazla soru soruyorsun."

"Ben artık köle değilim. Anlat bana."

Homurdandı. "Eğer gerçekten dinleyip biraz anlamaya çalışsaydın, Bay Mercer'in kölelerle oyun oynayan biri olmadığını anlardın."

Söyledikleri çok şaşırtıcı değildi. Ben de bu gerçeği az çok çözmüştüm. Q ve sarhoşken verdiği sinir bozucu emirler saye-

sinde. “Bana bilmediğim bir şey söyle. Ben elli sekiz numarayım. Bu da demek oluyor ki benden önce elli yedi kişi var. Bu onu kadın tüccarı yapar.” Buna katlanamıyordum. Q’nun bu kadar çok kadına sahip olması fikri içimde onu tekmeleme ve yumruklama hissi uyandırıyor. Avaz avaz bağırarak istiyordum. Şimdi ben de gittiğime göre artık yeni kızlar olacaktı, bundan hiç şüphem yoktu. “Ama bunu yapmak için haklı nedenleri olduğunu biliyorum. Q onlara yardım etti... Öyle değil mi?” Ondand nefret etmek istiyor ama edemiyordum. Sırf bu sebep bile nefret etmemi imkânsız kılıyordu.

Franco kolumdan tutarak beni meraklı kişilerin bizi duymayacağı bir kenara çekti. Mırıldanır gibi alçak bir ses tonuyla, “Evet, Bay Mercer’in elli yedi kölesi oldu,” dedi. “On iki tanesine sahip olduğunda henüz on altı yaşındaydı. O kadınları satın alır, rüşvet olarak kabul eder ama hiçbirinin kılına bile dokunmaz.” İç geçirdi. “Q kalbi kırık kadınları iyileştirir, sonra onları sevdiklerinin yanına gönderir. Kalbi ve hayatı bir daha onarılamayacak kadar hasar görmüş kadınlar için parasını, personelini ve evini adar. Özel bir Mercer yapıştırıcısıyla kırılan parçaları bir araya getirir.”

Gerçek kulağa tatlı geliyordu. Sonunda gerçeği biliyordum.

Hal, tavır ve yüzünden kendini ele vermeyen bir efendiyle iki ay yaşadıkdan sonra maskenin ardını görebiliyordum. Suzette en başından beri gerçeği birkaç kez çıtlatmıştı, ayrıca serçe ve kuşlar da gerçekleri yüzüme yüzüme bağırıyordu. Kuşlar Q’nun kurtardığı, hayata döndürdüğü kadınları sembolize ediyordu. Gözlerim açıldı, sonunda dövmesinin anlamını öğrendiğim için çok mutluydum. Fırtına yüklü kara bulut ve dikenli bitki de dünyanın ne kadar korkunç ve acımasız bir yer olduğunu temsil

ediyordu... Ya da Q'nun. Kurtardığı kızları kuşlara benzetip bir tılsım, bir uğur gibi üstünde taşımayı seçmişti, bir şeref madalyası gibi...

Eğer ondan nefret etmeseydim, sırf bu yüzden ona âşık olabilirdim.

Yumuşadım, Q'nun beni neden dışarı attığını anlayıp kabullenmiştim. Gelecekteki kızları korumak zorundaydı. Zamanını başka kızları kurtarmak için adanmışken benim gibi hayatını mahveden birine sahip olamazdı. Bunu anlıyordum ama anlamış olmaktan bile nefret ediyordum. Ben de olsam aynı şeyi yapardım diye düşündüm.

Kalbim kaskatı kesildi, geri dönmenin mümkün olmadığını kabullendim. Franco asla Q'ya ihanet etmezdi. Yine de bilmem gereken bir şey daha vardı.

Kafamı kaldırdım. "Neden ben? Madem bugüne kadar hiçbir kıza dokunmadı? Madem kıvrılan parçaları onarmak istiyor, niçin beni kırmaya çalıştı?"

Franco ensesini ovuşturarak uzaklara baktı. "Seni kırmak istemedi. O..." Sözüünü yarıda kesip dudaklarını kapadı, yüzünde utançın gölgesi vardı. "Bu konu hakkında konuşmak bana düşmez."

Kolunu tutup sert kasını sıktım. "Lütfen, Franco. Anlat bana. Bilmem lazım. Bilmezsem bunca şeyle başa çıkamam. Q'nun benden hoşlandığını sanmıştım. Ben ondan hoşlanıyor, onu istiyordum. Polisi aramakla en büyük hatayı yaptım, hayatımı kendi ellerimle mahvettim." Gözlerimden yaşlar akmaya başladı. "Eğer zamanı geri alabilme imkânım olsaydı inan bana yapardım. Lütfen. Bana gerçeği borçlusun."

Franco elimi kendi elinin üstüne koydu. "Biliyorum, Bayan Snow. Ancak bu, Q'nun ilk defa bir köleye gerçek bir efendi

gibi davrandığı gerçeğini değiştirmiyor. O senin karakterini ve mücadelecî yanını gördü. Senin kırılmaz olmanı sevdi. Bütün bunları seni kırmak amacıyla yapmadı.” Sesi o kadar alçalmıştı ki güçlkle duyabiliyordum. “Bunları yaptı, çünkü senin onu kırabileceğini ümit etti.”

Kulaklarım alev alev yanmaya başladı. Savaşma, mücadele isteği ve arzularla ilgili şarkılar aklıma geldi. Gerçeği daha önce göremediğim için kendimi tokatlamak istedim. Q’nun kendi karanlığını paylaşabileceği, acı ve zevk arasındaki ince çizgide onunla yürüyecek birine ihtiyacı vardı.

Birbirimize çok ama çok benziyorduk, fakat o bir kez bile bunu ona gösterecek kadar yakınında olmama izin vermemişti. Her şeyi mahvetmiştim. Polisler Q’ya ultimatom vermişti, kabul etmekten başka şansı yoktu.

Franco güçlkle yutkunup sözlerine devam etti. “Q birçok şeyle ilgileniyor, çok işi var. Sonunda ona yardım edebilecek birini buldu diye ümitleniyordum. Ancak sonra sen kaçtın ve her şey başlamadan bitti.”

Franco’nun omuzları düştü, geriye doğru birkaç adım attı. Sonra büyük bir adımla yanıma geldi. “Meksika’da başına gelenler ve Lefebvre’in sana yaptığı şey için çok üzgünüm. Fakat artık Bay Mercer’i ve onunla ilgili her şeyi unutup erkek arkadaşının yanına dönme vaktin geldi.”

Brax’ten bahsedince kalbime bıçak saplanmış gibi hissettim. Ne kadar iğrenç bir kız arkadaşına dönüşmüştüm böyle. Eğer Q beni yanında isteseydi, onu bırakıp buraya geri dönmezdim bile. Brax’i bir başına bırakır, onu asla terk etmeyeceğim konusunda verdiğim sözden cayardım. *Bundan sonra kendimle nasıl yaşayacağım?*

Franco beni taksi durağına doğru çekiştirdi. Parlak havaalanı ışıklarının altında sıralarca araba bekliyordu.

Elime bir şey sıkıştırdı. "Bu yaşadığın zahmetler için. Hoşça kal, Bayan Snow!"

Franco gözden kaybolurken var gücümle bağırarak istiyordum. Soyadımdan nefret ediyordum. Bana *esclave* denmesini özlemiştim. O kelimenin ifade ettiklerini özlemiştim; *ait olmak*. Sadece Q'ya değil, tamamen yeni bir hayata ve varoluşa ait olmak...

Franco'nun elime tutuşturduğu zarfı sıkıca kavrayıp kaldırımda ne kadar dikildiğimi hatırlamıyordum. Yoluma devam etmekten başka çarem yoktu. İlerlemeliydim. Yaşamayı ve unutmayı denemeliydim.

Serselemiş halde bir taksinin yanına gittim.

Şoför gri renkli gür kaşını kaldırarak, "Bagajınız yok mu küçük hanım?" diye sordu.

Gözlerimi kırptım. Arabaya bindiğim an, eski hayatım vantuz gibi beni içine çekmeye başladı, durduracak gücüm yoktu. Tekrar Tessie olmuşum. Vahşi ve azgın Tess artık yoktu. Artık Q da yoktu.

Q bir konu hakkında yanılıyordu. Kırılan bir şey vardı; kalbim.

Kafamı sallayarak mırıldandım. "Hayır. Bagajım yok."

Önce bugünü bitir, yarını daha sonra düşünürsün. Bebek adımlarıyla ilerlemek en doğrusuydu.

Şoföre adresimin yazılı olduğu kâğıdı uzattım. Adresimiz. Benim ve Brax'in.

Eve gidiyordum.

Yirmi İkinci Bölüm

Çan kuşu

Anahtarım yoktu. Kapı kasasının üstünde parmaklarımı gezdirerek yedek anahtarı buldum. Dairemiz sekiz katlı bir apartmanın zemin katındaydı. Tek yatak odalı dairenin manzarası yoktu, doğru dürüst güneş bile almadığı için portatif soğutuculara benziyordu. Daha canlı bir hava yaratmak için dekorasyonda rengârenk kumaşlar kullanmıştık. Tabii bir de Brax'in her hafta sonu geliştirdiği özel projeler vardı, onlar sayesinde daha konforlu ve hoş bir yere dönmüştü.

Kabretsın, gir haydi.

Ellerim o kadar çok titriyordu ki anahtarı deliğe sokmakta çok zorlandım.

Evdeydim. Kim olduğumu bilmeyecek kadar cahil ve budala olduğum dönemde mutlu olduğum yerde, evdeydim. O kapıdan tekrar girmek eve dönmekten daha fazla şey ifade ediyordu. O kapıdan girdiğim an Q'nun kazanmasına, sahibim olmaktan vazgeçmesine izin verecektim.

Kamburumu çıkarıp midemi tuttum, güç toplamak zorun-

daydım. Gözlerim Brax'in paspasın üstünde duran ucu metal kaplı botlarına takıldı, kalbim göğüs kafesimden fırlamak istercesine atıyor, içim daralıyordu.

Sakın Brax'in seni bu halde görmesine izin verme, Tess... Tessie. Bu acı senin, sana özel.

Dik durmaya çalışıp derin bir nefes aldım. Brax yardıma ihtiyaç duyan perişan kız arkadaşını görmeyi bekliyordu, başka bir adamı arzularak içi titreyen birini değil. Kırbaç darbeleri ve şiddet için can atan bir kadın görmek istemezdi.

Kilidi açıp kapı eşiğini geçtim.

İlk etapta hissettiğim şey korkuydu.

Her şey aynı olduğu için korkuyordum, Brax ve Tessie'nin yarattığı monotonluktan korkuyordum. Beni geçmişe döndürmek, eski hayatıma zorla çekmek için pençelerini çıkarmış aç bir yırtıcıdan korkuyordum.

İçeri girince tek bir adım dahi atamadım, olduğum yere sabitlenmiş gibiydim. Oradan koşarak kaçmamak için kendimle savaşıyordum. Orada korkudan titreyerek dikilmeye devam ettikçe kafam daha da çok karıştı. Zihnim birbirine zıt kavramlarla çalkalanıyordu; Tessie ve Tess, Brax ve Q, Avustralya ve Fransa. Çarkın dişlileri birbirine geçmiyordu, apartman dairesinde olmak da bu zıtlığı pekiştirmekten başka bir işe yaramamıştı. Korkumu kontrol altına alıp o daireden hiç ayrılmamışım gibi hissetmeye gayret ettim.

Q? O da kimdi? Sadece hayal gücümün ürünüydü.

Meksika? Brax'le evden hiç ayrılmamış ve o kadar uzak bir ülkeye gitmemiştik.

Göz açıp kapayıncaya kadar geçen kısacık bir sürede, iki buçuk ay boyunca yaşadığım her şey gerçekliğini yitirip rüyaya dö-

nüsmüştü. Asma filizine tutunarak olanları unutmamaya çalıştım. *Asla* unutamazdım. Ne kadar acı verici olduğu umurumda değildi, yaşadığım her şeyi bir zırh gibi üstüme giymek istedim. Bu sayede bir daha asla o kadar güçsüz olmayacaktım.

Ellerimi sıkarak yavaş yavaş ilerledim. Çiçekli perdeler *Brax*'in hep yaptığı gibi gelişigüzel çekilmişti. Krem rengin ağırlıkta olduğu küçük mutfağın lavabosunda kirli bir tabak vardı. *Brax*'in kırmızı alet çantası banyo ve yatak odasına giden koridoru kapatacak şekilde ortalıkta duruyordu.

Evde hiç ışık yanmıyordu. Kendi evimde parmak uçlarıma basa basa yürüyor, kendimi eve zorla girmiş biri gibi hissediyordum. Buraya ait değildim. Hiçbir zaman buraya ait olmamıştım.

Yatak odasından bir gürültü geldi.

Koşmaya hazırlanırcasına yere çömeldim, içgüdüsel olarak kaçmak istiyordum.

Döşeme tahtalarına sürtünen pati sesleri ve havlama sesi gecenin sessizliğini böldü. *Blizzard* yatak odasından geliyordu. *Husky*, alet çantasının üstünden atlayarak bacaklarıma çarptı.

Sıcak köpek vücudunu hissettiğim an yere yuvarlandım. *Blizzard*'ı oldum olası sevmemiştim, ama aslında bana *Brax*'i hatırlatıyordu. Onun gibi hevesli, mutlu ve sonsuza kadar sadıktı.

Salyasını akıta akıta burnumu yalamaya, kuyruğunu deli gibi sallamaya başladı. "Sakin ol *Blizzard*, öpücüklerinle beni boğmana gerek yok."

Biraz hava almak amacıyla onu iterken inledi. Ağır vücuduyla kucağıma oturmaya çalışırken çılgınlar gibi yalamaya devam ediyordu. Pes edip yüzümü tüylerinin arasına gömdüm. "Beni çok mu özledin? Umarım ben yokken el çantalarımı çiğnemişsindir."

Blizzard kesik ve tiz bir sesle havladı.

Yatak odasından önce bir gümbürtü ardından da bir ahlama sesi duyuldu.

Dondum kaldım. Blizzard ne hissettiğimi anlamışçasına kucağımdan atlayıp efendisinin görüldüğü koridora yöneldi.

Kafam karıştı. *Efendi*. Blizzard'ın bir sahibi vardı, benimse artık bir sahibim yoktu.

Brax, Blizzard ona yaslanınca sendeledi. Sonra kafasını kaldırıp benim olduğum tarafa baktı.

Göz göze geldik, gök mavisi gözler, gri mavi gözlerle buluştu. Donuk yeşil gözlerle o kadar çok alışmıştım ki bir an ürktüm.

Şaşkınlıktan Brax'in ağzı açık kaldı, gerginlik tırmanıyordu.

Hayret, yadırgama ve karışık duygular yüzünden ne yapacağımı bilemiyordum. Eski Tess olsa koridoru koşarak geçer ve kendini Brax'in kollarına atardı, sarmaş dolaş yere yuvarlanırdık. Gözyaşlarına boğulup Brax'i öpücük yağmuruna tutardı. Hayatını paylaşacak kadar ona önem veren birine tekrar kavuştuğu için çok ama çok mutlu olurdu.

Yeni Tess kalbindeki Onuncu Dünya Savaşı'yla uğraşıyordu. Her ne kadar fiziksel olarak onun koşullarında yaşamaktan kurtulmuş olsam da, Q beni hâlâ esir tutuyordu. Q, ondan ayrılınca ne kadar perişan ve yalnız hissedeceğimi düşünmemişti. İyi bir efendi olmadığını kanıtlamıştı. Herkesin bildiği basit bir gerçek vardır; evcil bir hayvan vahşi doğada hayatta kalamaz. Sırf bunu düşünmediği için cezalandırılması gerekirdi.

Q'ya ait değilsin. Artık ona ait değildim. Ancak ondan sonra nasıl yaşayacaktım? Artık gerçekten birine ait olmanın ne demek olduğunu biliyordum. Etik ya da normal olmayabilirdi, ama onun yanında kendimi paha biçilemeyecek kadar değerli

bir hazine gibi hissetmiştim. Üstelik istediğim tek şey ait olmak değildi. Biri tarafından *yönetilmek* istiyordum. Brax kesinlikle beni yönetebilecek türden biri değildi. İstese de yapamazdı.

Brax yolunun üstündeki köpeği kenara çekip ileri atıldı. "Bu gerçek mi?" Uykü sersemi sesi, bazı anıları hatırlatıp içimi gıcıklatı. *Brax, tatlı ve huzurlu Brax*. Bunca zaman boyunca yalnızdı. Muhtemelen benden on kat fazla üzülmüş, çok acı çekmişti.

"Brax," dedim öne doğru birkaç adım atıp.

Bir an olsun göz temasımız kesilmedi. "Tessie? Aman Tanrım, Tess."

Sonra birbirimize doğru koşup sarıldık. Nefessiz kalana dek kollarımızla birbirimizi sıktık. Brax beni öpücük yağmuruna tuttu. Üstünde sadece boxer ve atlet vardı, yataktan yeni çıktığı için hâlâ sıcak olan vücudunu tenimde hissedince içimi bir keder kapladı.

Kalbim paramparça olmuştu. Beynimde Q'nun sesi, sözleri yankılanıyordu. "*Çok güzel kokuyorsun. Gerçekten çok güzel kokuyorsun. Sanki yağmur gibi... Hayır, hayır, buz gibi kokuyorsun. Keskin ve ferah bir kokun var, tıpkı buza benziyor. O kadar soğuk, o kadar acıtıcı ki...*" Gözlerini kapadı, giderek alçalan sesi fısıltıya dönüştü. "*Acı çek... Acı çektirmeyi seviyorsun.*"

Acı.

Acı kalbimin en tanıdık yolcusuydu. Q, bana sonsuz bir ıstırap vermişti. Bunca acıyla artık hayatta kalmayı beceremeyecektim. *Yaşayacaksın Tess, hayatta kalacaksın.*

Brax saçlarımı öpmeyi bırakıp, kemiklerimi kıracak kadar sıkıca sarıldı. "Aman Tanrım Tess, Tessie? Bu gerçekten sen misin? Aman Tanrım!" Tanıdık vücut yapısı ve elma aromalı kokusu beni boğuyordu. O an asla yapmayacağım diye yemin ettiğim şeyi yaptım.

Kırıldım.

Gözlerimden sular seller gibi yaşlar boşaldı, hıçkırarak ağlamaya başladım. Bu adamla geçirdiğim zaman için ağladım. Artık tamamen değiştiğimi, farklı biri olduğumu bildiğim için geri dönemezdim. Eski Tess olamazdım. Bundan sonra kalbimde hep Q olacaktı; artık kalbimde Brax'e yer yoktu. Ama hâlâ onu seviyormuş gibi davranmak, rol yapmak zorundaydım. İstek ve arzularımı kilitli bir kutuya kaldırdığım an Tessie kararlılık ve yalanlarla yeniden doğacaktı.

Brax geri çekildi, yüzünde gözyaşı izleri vardı. Dudaklarıma ıslak bir öpücük kondurdu; geri çekilmemek için kendimi zor tuttum. *Senin öldüğünü düşünerek yaşadığı cehennemden geliyor. Öp onu. Onu hâlâ sevdiğini göster.*

Ağzımı açtım, sert ve vahşi bir dil bekliyordum. Ancak Brax çok masumane öpüyordu, Q'dan çok farklıydı. Arzuladığımdan çok farklıydı.

Kendini çekip ellerimi tuttu. "İyi misin? Yaralandın mı?" Gözleri panikle beni tarıyordu. Gri elbisem buruş buruş olmasına rağmen hâlâ pahalı görünüyordu. Galiba Prada markaydı. Brax elimdeki zarfı görünce kaşlarını çattı. Zarfı açmayı hâlâ akıl edememiştim.

Yaralı mıydım? Evet, birçok açıdan ağır yara almıştım. Ancak yaralarım dışarıdan görülebilecek türden değildi. Kafamı salladım. "Ben iyiyim."

Somurarak, "Ne oldu?" diye sordu. Ellerini vücudumda gezdirerek etrafımda dönüyordu. "Emin misin? Buraya nasıl geldin? Kaçtın mı? Belki de bir hastaneye gitmeliyiz?"

Parmakları vücudumu gıdıklayınca hafifçe güldüm. Birden eli sızlayan kaburgama değdi, canım acıdı. "Ben iyiyim. Gerçek-

ten iyiyim. Sadece yatıp dinlenmek istiyorum. Gerçekten uzun bir gündü." *Hayatımın en uzun günü...*

Brax kollarını boynuma doladı, birlikte karanlık yatak odasına doğru yürüdük. Yatağımız bizi bekliyordu. Eyfel Kulesi'ne benzetmeye çalışarak eski parçalarla hazırladığım yatak örtüsü, dalga geçer gibi bana bakıyordu.

O kuleden yere çakılsam daha iyiydi. Neden? Neden böyle olmuştu? *Neden?*

Fransa'nın en romantik simgelerinden biri hançer olup defalarca böğrüme saplanmıştı, bir daha, bir daha... Artık dayanmıyordum. Örtüyü kapattığım gibi odanın köşesine fırlattım. Eski efendimin yaşadığı ülkeyi simgeleyen bir örtünün altında uyuyamazdım. Benim çektiğim acıyı o da çeksin diye Tanrı'ya dua ettim. Lanet olsun, o soğuk kalbinin acıyla feryat etmesini diliyordum. *Istırap çukurunda debelenirsin umarım, aşâğılık herif.*

Sinirden tir tir titriyordum. Brax omzuma dokununca korkuyla sıçradım. "Tessie... Tamam, her şey yolunda, sorun yok! Neler olduğunu bilmiyorum ama yardım alacağız tamam mı?" Beni yatağa doğru çekip soyunmama yardım etti.

Düşünceler, anılar bir türlü zihnimi rahat bırakmıyordu. Keşke beynimi yeniden başlatma imkânım olsa da her şeyi unutsam diye düşündüm. Her şeyi unutmak istiyordum.

Elbisemin altına sadece ipek bir kombinezon giymiştim. Brax'le yatağa yattık. Yumuşak dokulu kumaş ve deterjan kokusu beni daha da öfkeliydirdi. Bir zamanlar bu yatakta ne kadar huzurlu olduğumu anımsamaya çalıştım. Aynı huzuru tekrar yakalayabilirdim, önce denemem gerekiyordu.

Brax kafamı göğsünün üstüne yasladı. Bu bizim genel yatış

pozisyonumuzdu, kalp atışlarını dinledim. Güçlü ve düzenli atan kalbi beni yavaş yavaş sakinleştirdi, uyuşturdu.

Kısa bir süre içinde kendimi yeni bir dünyaya, uykuya bıraktım.

“Esclave, ne yaptığını sanıyorsun?”

Efendime bakarak donup kaldım. Q, yatağımın yanında gururla dikiliyordu. Dudakları şehvetle aralanmış, sert penisini sıvazlıyordu.

“Beni becerdiğini düşünerek kendimi tatmin etmeye çalışıyorum, maître.”

Penisini daha sert sıvazlamaya başladı. Penisinin ucu zevk suyu salgısıyla parlıyordu. Kendime engel olamıyordum. Ayağa kalkıp onu emmeye başladım. Ben yaladıkça Q saçlarını çekerek inliyordu.

“Kahretsin, esclave. Ağzın benim dünyam. Seni her gün, her saniye, günlerce becermek istiyorum. Seni beceremediğim zaman doğru dürüst düşünemiyorum. Hiçbir yere gitme diye seni bağlamak istiyorum.” Ağzıma bastırdıkça sesi kısıldı, enseme dürtüyordu.

İnleyerek parmaklarımı bacaklarımın arasına götürdüm, çok ıslanmıştım.

“Kendine dokunmayı bırak, Tess. Orası benim. Her yerin benim.” Beni arkaya itip bacaklarımı ayırdı. Birden hızla bana vurdu, dizlerimin üstüne çöktüm. Bana öyle sert vurmuştu ki cildim acı-haz karışımıyla yanıyordu.

Popomu çıkararak yalvarmaya başladım.

“Sana verdiğim her şeyi alacaksın. Sonunda yürüyemez hale geleceksin. Nasıl? Duydukların hoşuna gitti mi?” Bana bir kez daha sertçe vurdu, inledim.

"Evet efendim. Hoşuma gitti."

Q arkama geçti ve...

"Kahretsin Tessie, sırlıslıkla olmuştun."

Parmakları içime girmişti, bacaklarımın arası çok ıslanmıştı. Brax açık bacaklarımın arasına sıkışmıştı, rüyadaki güzel hayatım gerçeğe toslamıştı.

Bu gerçek değil.

Kalbim küt küt atıyordu, neler olduğunu anlamaya çalıştım. Q, gerçek değildi. Sadece bir rüya görmüştüm. Ellerimi saçlarımda gezdirdim, Q ile ilgili düşüncelerden kurtulmak için kafamı yumruklamak istedim. Ancak parmaklarım sırlıslıkla, muhtemelen uykumda kendimi ellemiştim.

"Çok hızlı nefes aldığını duyunca uyandım," diye mırıldandı Brax, parmağı hâlâ içimdeydi. "Çok acı çekiyor gibiydin, Tessie. Sonra kendini parmaklayarak inlemeye başladın." Sesinden çok üzgün olduğu anlaşılıyordu, ama hâlâ tebessüm etmeye çalışıyordu. "Seni durdurmaya çalıştım fakat zorla parmağımı içine soktun ve sonra... Şey... Uyandın."

Utançtan yanaklarım kızardı. Bakışlarındaki telaşı görmek için kafamı çevirip başka yere baktım. "Özür dilerim, Brax."

Derin bir nefes aldım. Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Kafamı çevirip turuncgil ve sandal ağacı kokusunu aradım. Duyularım çok yalnızdı, Q ile ilgili her şeyden yoksundum. Bedenimdeki hiçbir şey artık bana ait değildi, o yüzden kendimi kontrol edememişim. Bedenim beni ele vermişti. Brax çok incinmiş, üzülmüştü.

Bunu düzeltmem gerekiyordu. Bir şeyler yapmak zorundaydım.

Brax bana doğru kaydı. Penisini bacağıma bastırdı. Ne yapacağıma biliyordum; onu öpmek için eğildim.

Dilimle dudaklarını aralarken Brax dondu. Ona kız arkadaşını geri verebilir, gerçekten döndüğümü gösterebilirdim.

Gürültülü bir şekilde inledikten sonra Brax üstüme çıktı, parmakları daha derine kaydı. Dokunuşu Q'nunkiler gibi tenimi yakmıyordu. Brax bana dokunurken ıslanmayı bırak giderek kuruyordum.

"Tess, Aman Tanrım. Seni çok özledim." Yumuşak dudaklarını benimkilere bastırdı. Gözlerimi kapatmak istedim ama sevdiğim adamın Q Mercer olmadığını teyit etmem gerekiyordu. Evet, bu adam Q değildi, dağınık kahverengi saçlı, gök mavisi gözlü bu adam kesinlikle Q değildi. Bu Brax'ti ve ben onu seviyordum. Gerçekten seviyordum.

Başka bir parmağıyla daha derinime bastırınca yüzümü buruşturdum. Kalçalarımı oynatarak parmağını içimden çıkarmaya çalıştım.

Brax beni öpmeyi bırakıp aşağıya baktı. "Çok mu erken sen-ce? İstersen durabilirim. Sadece gerçekten burada olduğunu bilmek istedim. Tekrar sana sahip olursam rüya görmediğimden emin olurum diye düşündüm, Tessie." Burnunu boynuma sürterek derin derin içini çekti. "Kaç kere rüyamda eve döndüğünü gördüm biliyor musun? Hâlâ kendimi bu anın gerçek olduğuna inandıramıyorum."

Yanağından tutup başparmağımı dudaklarında gezdirdim. Önemli olan tek şey Brax idi. Düşünmeyi bırakıp önüme bakmak zorundaydım. "Ben de seni istiyorum."

Q'nun izlerini silmek için Brax'e ihtiyacım vardı. Belki o zaman gerçekten özgür olabilirdim.

Brax sessizce içime girdi. Kafası omzumda yavaşça gidip gelmeye başladı. Keşke bedenim ona yanıt verebilseydi.

Birlikte hareket ettik. Bedeni içimi dolduruyordu, orada, onunla, o anda kalmak için çok çaba sarf ediyordum. Brax'e duyduğum sevginin yoğunlaşıp tutkuya dönüşmesine izin vermek istiyordum, ama küçücük bir ışık olmaktan öteye geçemiyordu. Q'nun yarattığı galaksilerin yanında Brax sönmüş bir yıldızdı. *O aşağılığı düşünmeyi bırak.*

Brax inleyerek kulağımı öptü. "Kahretsin, öyle muhteşemsin ki... Seni özledim, hem de tahmin edemeyeceğin kadar çok özledim."

Kendimden nefret ediyorum.

Q'dan nefret ediyorum.

Hastalıklı fantezilerimden nefret ediyorum.

Brax'in olduğumu düşündüğü kadın olamadığım için kendimden çok nefret ediyordum. Bana olanlardan çok kendi sorunlarından yakındığı için Brax'ten de nefret ediyordum.

Karışık ve kötü düşüncelerimle uğraşırken, Brax'in boşalmayla biraz olsun rahatladım.

Bedenimde hafif bir ısınma dışında bir değişiklik olmamıştı, orgazm olmak imkânsızdan da öteydi.

Brax kalkıp yatağa oturdu. Bana bakmaya başladı. İpek kombinezonum göğüslerime kadar çıkmıştı, neredeyse çırılçıplaktım.

Bedenimdeki izleri görünce, "Lanet olsun," diye bağırdı. Bakmaya çalışırken o kadar yana kaymıştı ki neredeyse yataktan düşecekti. "Kahretsin, Tessie. Ne oldu sana böyle?" Vücudumdan ayıramadığı gözleri yaşarmıştı.

Kalbim hızla atmaya başladı, aşağıya baktım. Psikoza girmiş biri gibi kahkaha atmaya başladım. Brax en kısa sürede beni akıl hastanesine yatırmaya karar vermiş gibi bakıyordu.

Mükemmel benim kırbaç izleri, kesikler, çürük ve morluklarla rengârenk boyanmıştı.

Kafamı salladım. Q beni geri göndermeye karar verdikten sonra bunları yaptıysa, eski erkek arkadaşımın göreceğini tahmin etmiş miydi? Bütün bunları kasıtlı olarak mı yapmıştı?

Q sen sinsi bir piçsin. Ancak o an neyi, ne niyetle yaptığı umrumda değildi. Kırbaç izleri gibi bedenimdeki bütün işaretler beni ona bağlıyordu. O kesikler, o yaralar sızladıkça ben onun *esclave'i* olarak kalacaktım. Q istese de istemese de...

Brax ayağa kalktı. "Neler olduğunu anlat bana. Ayrıca ne halt etmeye gülüyorsun?"

Gülmeyi kesip yere bakmaya başladım. Duygularım benimle rulet oynadığı için birden ağlamaya başladım. Hain vücudumun salgıladığı sıvıyla nemlenmiş bacaklarıma vurdum.

Brax tereddütle yatağa atladı.

Hissettiğim suçluluktan çarşafı çeneme kadar çektim. "Hiçbir şey, Brax. Hiçbir şey olmadı. Şu an buradayım değil mi? Her şey geçmişte kaldı. Ne olup bittiğinin artık bir önemi yok."

Brax kafasını salladı, mavi gözlerinde endişe ve telaş vardı. "Psikolojik yardım almak ister misin? İstersen hemen şimdi gidebiliriz. Kendimi çok çaresiz, çok aciz hissediyorum."

Olanları başka biriyle konuşma fikri bile beni dehşete düşürdü. "Hayır, iyi olacağım merak etme. Gerçeği söylüyorum, endişelenecek bir şey yok."

Brax hıçkırarak ağlamaya başladı, omuzları çöktü. Üzüntüden sesi çatallı çıkıyordu. "Tess, ben, çok ama çok özür dilerim. O adamları durduramadığım için özür dilerim. O günü benimde defalarca yaşadım. O adamlara engel olacak kadar güçlü olmadığım için kendimi öldürmek istedim. Seni dinlemediğim

için cehenneme gitmeyi hak ediyorum. O kafeye girelim diye seni ben zorladım, her şey benim suçum.”

Panik olmuşum. Brax'ın de kırılıp yıkılmasını kaldıramazdım. Kendim bu haldeyken onu toparlayacak gücü nereden bulabilirdim.

Ama çözülmüştü bir kere, birkaç saniye içinde çok üzgün, çok perişan görünmeye başlamıştı.

Çarşafla bedenimi iyice örttükten sonra çabucak Brax'ın yanına gittim. Yüzünü ellerimin arasına aldım. “Senin hatan değildi. Onları kimse durduramazdı.” Deri ceketli adamı hatırlayınca çok gerildim. “Hiç kimsenin suçu değil, tamam mı? Onlar sayıca bizden çok fazlaydı. Kendini affetmek zorundasın.”

Brax kafasını kaldırdı. “Benden nefret etmiyor musun? Seni dinlemediğim, seni o kafeye soktuğum için bana kızgın değil misin? Son iki ayı öldüğünü düşünerek geçirdim. Şimdi seni böyle kanlı canlı, yaralı ve kafayı dağıtmış bir halde görmek...”

Geri çekildim. Pek çok şey olabilirdim ama zihinsel olarak gayet sağlıklıydım. Q'nun hakkından gelmeseydim kazanamazdı.

Brax gözlerime üzgün üzgün baktı. “Erkekler tuvaletinde kendime geldiğimde yalnızdım. Sen gitmiştin. Otele nasıl geri döneceğimi bilmiyordum, ama bir şekilde dönmeyi başardım. Polisler büyük çapta bir arama başlattı, fakat kimse seni bulmak konusunda ümitli değildi. Bir hafta sonra aramayı bıraktılar. Sonra Avustralya Konsolosluğu devreye girdi ve beni eve gönderdiler.”

Brax acı acı güldü. “Beni eve sensiz gönderdiler! Sensiz hayatıma devam edebileceğimi nasıl düşündüler hiç aklım almıyor. Orada kalıp seni bizzat aramak istedim, ama polisler kafeye gittiklerini, kafenin kapısında tahtaların çakılı olduğunu, kapalı

olduğunu söyledi. Kafenin yakınlarında bile kimseyi bulamamışlar.”

Brax elimi acıtacak kadar çok sıktı. “Seni nereye götürdüler?”

Brax’ın hikâyesini dinlemeye hazırdım. Öldüğümü düşünerek için için kendini yiyip bitirmişti, ama benim hikâyem... Anlatamazdım. Meksika’da başımdan geçen korkunç olayları ona anlatamazdım. Kaçınca uğradığım tecavüzü anlatamazdım. Q’nun benim için ne anlama geldiğini anlatamazdım. Şu an bile Q’yu görmek için nasıl can attığımı söyleyemezdim. Bütün sırlarım benimle mezara gidecekti.

Brax bileğimi tuttu, barkoda bakıyordu. Başparmağını dövmenin koyu çizgilerinin üstünde gezdirirken mırıldandı. “Sana bunu onlar mı yaptı? Adi serseriler.” Dövmeyi silebilir ya da yok edebilirmiş gibi bileğimi çevirdi. “Neden sana dövme yaptılar?”

Elim istemsizce kulağımın arkasına gitti, çok korktum. Takip cihazı hâlâ boynumdaydı. Q kendi GPS cihazını çıkarmış olabilirdi, ama ya Meksikalılar beni tekrar bulursa, o zaman ne olurdu? Acaba belli bir zaman geçtikten sonra cihaz otomatik olarak işlemez duruma mı geçiyordu. En kısa sürede cihazı durdurmanın bir yolunu bulmak zorundaydım.

Serinkanlı olmaya çalıştım. “Lütfen benim için endişelenme, bana başına gelenleri anlat. Sonra eve mi döndün? Seni bir başına bıraktığım için çok özür dilerim, Brax. Seni terk ettiğim için çok üzgünüm.”

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü. Ağlamamın nedeni hissettiğim ağır suçluluk duygusunun yanı sıra Brax’ın çektiği acılar ve geçirdiği zor günlerdi. Sürekli kâbuslarla yaşamak korkunç olmalıydı.

“Eve dönünce ilk işim Meksika’da kaçırılan kadınların götü-

rüldüğü yerleri araştırmak oldu,” dedi Brax. “Ancak kaybolan kızların çoğu bir daha asla bulunamamıştı. Bazılarının izine İspanya’da, bazılarınınınsa Arabistan’da rastlanmıştı, ama hiçbirisi hayatta değildi. Seni bir daha göremeyeceğimi düşünmeye başlayınca kalbim çok kırıldı.”

Brax’in sesi titriyordu. Yüzünde o kadar derin bir ıstırap vardı ki içim sızladı. Brax konuşmaya devam etti. “Sonra sen aradın! Telefonu açmadığım için kendimden nefret ettim. Fakat patronum işe döneyim diye o kadar çok arıyordu ki onun aramalarından kurtulmak amacıyla telefonu sessiz moda almıştım. Sesini, sesindeki paniği duyduğumda hayatta olduğuna inandım. Kahretsin, mesajını aldıktan sonra seninle konuşamadığım için telefonu kırıp parçalamak istedim.”

Göğsü hızla inip kalkıyordu. “Ama bana bir isim vermiştin. Q Mercer adında adi birinden bahsettin. Sen ipucunu vermiştin, bana peşinden gitmek düşüyordu. Frans’a da ne arıyor olabileceğin konusunda en ufak bir fikrim yoktu. Hemen federalleri aradım, olayı onlar devraldı. Blois’da çok büyük servet sahibi bir adam buldular. Biraz araştırma yaptım ama adamın bir tek fotoğrafını bile bulamadım. Seninle ne işi olabileceğine dair en ufak bir detaya dahi rastlamadım.”

Brax sözlerine devam etmeden derin bir nefes aldı, yaşadığı korkunç günleri hatırlamıştı. “Polisler verdikleri sözü tuttu. Bana konuyu araştıracaklarını, seni bulurlarsa Q denen adamı hapse atıp seni onun elinden kurtaracaklarını söylediler. O adamı asmaları için Tanrı’ya dua ettim.”

Q’nun öldüğünü düşününce korkudan kalbim sıkıştı. Brax’in sesindeki nefret içimi ürpertti, hemen araya girmek istedim. “Q

Mercer sandığım gibi biri değilmiş. Ondan kaçınca başıma çok daha büyük dertler açıldı ama Q beni kurtardı.”

O iri adam aklıma gelince titrememe engel olamıyordum. Kendimi toparlamaya çalışarak açıklamaya devam ettim. “Q, beni iyileştirdi, ardından da gitmeme izin verdi.” Olan bitene dair tek söyleyebileceğim bunlardan ibaretti. Hayatımda tıpkı böyleydi, içinde ne olduğu belli olmayan pembe kurdeleyle bağlı bir hediye kutusu gibi.

Brax’ın yüzü altüst olmuştu. “Ne yani kendiliğinden gitmene izin verdiğini mi söylüyorsun? Polisler gelip olaya el koymadı mı?”

Gülümsedim. “Polisler eve geldi tabii. Bu arada beni bulmaları konusunda polise yardımcı olduğun için çok teşekkür ederim. Ancak Q zaten en başından beri beni bırakacaktı.” İçimden söylediğim şeyin doğru olmamasını diledim. “Az önce de söylediğim gibi o incinmiş, kırılmış, satılmış kadınlara yardım edip onları iyileştiriyor. Onları satın alıyor, iyileştirdikten sonra da evlerine gönderiyor.” Göğsümün gururla kabarmasına engel olmadım. Q bir canavar değildi. Kendi bile bir canavar olduğunu düşünebilirdi, ancak hiçbir canavar onun yaptıklarını yapmazdı. Bir canavar işkence eder, ırza geçer ve öldürürdü. Acı çeken insanlara özgürlüklerini geri vermezdi.

Brax biraz olsun rahatlamıştı. “Yani sana elini bile sürmedi, öyle mi? Bu kadar süre boyunca güvende miydin?” Gözleri boğazıma kadar çektiğim çarşafa kaydı. “Peki ya vücudundaki izler?”

Oturduğum yerde dikleştim, gerçeği saklamalıyım. “Bunlar oradan kaçtığımda oldu. Normalde lüks içinde yaşadım. Ayrıca Suzette ismindeki evin çalışanıyla arkadaşlık ettim.” Gözlerimin yaşarmasına engel olup, canlı ve neşeli görünmeye çabaladım.

“Ben gerçekten iyiyim. Bu konuda dürüst olduğuma inan lütfen. El ele verip hayatımıza kaldığımız yerden devam edebiliriz.”

Brax horoz gibi kafasını kaldırdı. Kısa bir an söylediğim yalana inanmadı mı acaba diye endişe ettim. Ancak sonra yanıma gelip beni kollarının arasına aldı.

Başımın üstünden öpüp mırıldanarak, “Artık her şey çok daha iyi olacak. Evdesin. Bir daha seni gözümün önünden ayırmayacağım,” dedi.

Tek kelime etmeden Brax'e sarıldım.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Ağaçkakan

İnsan hayatta her şeye alışsa da kalbi bir türlü alışmıyordu. Günler günleri kovalarken aradan bir ay geçmişti. Hiç gitmemiş gibi eski hayatıma kaldığım yerden devam ettim. Dönüşümden iki hafta sonra ailemi aradım.

Brax onlara Meksika'da olanları anlatmıştı. Onlar da eski oyuncaklarımdan birini ölü bedenim gibi düşünüp yakmışlar ve küllerini arka bahçeye savurmuşlardı. Eski ve bağnaz inanışlarına göre benim hayatta olmam, yani reenkarnasyonum mutlu olmam için verilen ikinci bir şanstın ziyade daha çok çile çekmem, zorlu sınavlar vermem için ortaya çıkan bir karışıklıktan kaynaklanıyordu. Ailemle konuşmam yapmacık ve yüzeyseldi.

Onları bir daha aramadım.

Ben de Q gibi öfkeli, hırçın şarkıların bağımlısı olmuştum. Bu tarz şarkıların sözleri acımı paylaşıyor, içimdeki zehri atma-
ma yardımcı oluyordu.

*Hatıran hep beynimde kalacak.
Hiç aklımdan çıkmayacak, beni avlayacak, beni
çıldırtacak, ölmüş olmanı diliyorum.*

*Gözlerimi her kapattığımda oradasın, karanlık arzuların
içine beni çekmeye hazırsın.
Artık gerçeklik olmak istediğim yer değil,
rüyalarım kurtuluşum.
Seni yeneceğim, seni doğrayacağım, bedenindeki
her kemiği kıracağım.
Ancak bu sayede karanlık ezgilerinle biraz olsun
huzur bulabilirim.*

Şarkıları kesinlikle Brax evdeyken dinlemiyordum. Yalnızlığımla baş başa kaldığım anlarda şarkı sözleri, yüreğimdeki acı ve gömülü arzularımın üstüne yağmur misali yağıyor, içimi ferahlatıyordu.

Rüyalarımda hep Q'yu görüyor, kafamın üstünde uçuşan yıldızlarla orgazm olmuş vaziyette uyanıyordum. Gündüzleri kendimi zorlayarak Tessie gibi olmaya, öyle davranmaya çalışıyor, kendim dahil herkesi kandırıyordum. Gerçekler ve Q'nun hatırası hâlâ kalbimde olsa da gerçek hislerimi saklama konusunda, Q kadar başarılı olmaya başlamıştım.

Sırlarım mavi gözlü masumiyetimle kaplı kalede kilit altında duruyordu. Zamanla bedenim iyileşti, kırbaç izleri artık belli olmuyordu. Ancak ruhumdaki izler hâlâ tazeydi ve kanıyordu.

Bazı geceler meme uçlarımı sertçe döndürerek zihnimi, bunu yapanın Q olduğuna ikna etmeye çalışıyordum. Ancak bir kez olsun işe yaramamıştı, ne yazık ki bana dokunan Q değildi.

Bana verdiği kuşatıcı ve iç titretici hayat artık çok uzaktaydı, ulaşılması zor karanlık bir cenneteydi. Artık yönetimi gerçek dünya devralmıştı. Üniversitedeki final sınavlarıma girdim. Başıma gelenlerden ötürü sınavlara geç girmeme izin vermişlerdi.

Çok iyi notlar aldım. Brax sınav sonuçlarını kutlamak için beni akşam yemeğine götürdü. Yemek boyunca düşündüğüm tek şey, sınavları geçmekle beni buraya bağlayan iplerden birini daha kesmiş olmamdı. Artık burayla tek bağım Brax'ti. Geçen günler bana bu bağın yeterli olmadığını ispatladı.

Eskiz defterime Q'nun malikânesini resmetmeye çalıştım, ama ne kadar çabalarsam çabalayayım bir türlü gerçek görünüşünü çizemiyordum.

Stacey ve üniversiteden birkaç arkadaşla tekrar görüşmeye başladım. Gayrimenkul piyasasında iş aramaya koyuldum. Hayatımı yarı uyanık bir halde yaşıyordum. Tebessüm ediyor, kahkaha atıyor, normal insanlar gibi davranıyordum. Ancak aslında her şey dilsiz ve sözsüzdü. Sinema perdesinde film izler gibi yaşıyordum, ne parlak renklerin orjinalini görebiliyor, ne farklı kokular alıyor ne de haz, keyif, neşe gibi duyguları deneyimliyordum.

Q'nun benden vazgeçişinin üstünden otuz altı gün geçmişti ki yavan ve sıradan hayatımda deprem etkisi yaratan iki şey oldu.

Brax değişmişti, gizemli hatta sinsi davranıyordu. Çöpleri atarken gereğinden fazla dışarıda kaldığını fark ettim. Önceleri pek umursamasam da bir gece merak edip onu izledim.

Apartmanın arkasına saklandım, Brax koridorun karşısında ki komşumuzla konuşuyordu. Kız yüzünü Blizzard'ın tüyelerine yaslamış hayran hayran Brax'e bakıyordu.

Kalbim deli gibi atarken parmaklarımı sıkıyordum, bir ay sonra yaşadığım ilk duygu belirtisiydi, heyecanlanmıştım.

Q ile sapık köle oyunları oynarken bir an bile Brax'in hayatı nasıl gidiyor diye düşünmemiştim. Brax kızı önemsiyordu, ilk tanıştığımızda bana da böyle çekingen bir sevecenlikle davran-

mıştı, gözlerinde yine benzer bir pırıltı vardı. Aman Tanrım, öldüğümü düşünürken hayatına pat diye girdiğim için bana kızmış ya da gücenmiş olabilir miydi?

Hiç onun açısından bakmadığım için çok bencilce davranmıştım. İlk sabahtan sonra ikimiz de hiçbir şey olmamış gibi davranmıştık. Olan bitenleri bir daha hiç konuşmamıştık, tekrar seks yapmadığımız için hiç şikâyet etmemiştim. Kendime itiraf etmekten çekinsem de Brax'le yaşamak, beni öpmesine, bana dokunmasına izin vermek Q'ya ihanet ediyordum gibi hissettiriyordu. Boş ve aptalca olabilirdi ama öyle hissediyordum. Hatta efendime ihanet ettiğim için bedenim bile benden nefret ediyordu. Gerçek Q'nun yerine rüyalarındaki Q'yu koyup uykumda ıslanıyor, hazla titriyordum.

Brax kızın kalkmasına yardım ettikten sonra ona gereğinden uzun bir süre dokundu, orada durmuş röntgenci gibi onları izliyordum. Kızın gözlerindeki heyecanlı ve imalı bakışlar beni duygulandırdı. Böyle bakmayı, böyle hissetmeyi özlemiştim. Başka birinin hasretiyle yanıp tutuşuyordum.

Kıskançlık duymayı bekledim. Gördüğüm manzara karşısında sinirlenmeyi bekledim. Brax'ın hâlâ umurumda olduğunu gösterecek ufacak bir duygu kırıntısı bekledim.

Ancak hiçbir şey yoktu, hiçbir şey hissetmiyordum.

Brax, Blizzard'ın kafasını okşarken kızın söylediği bir şeye kahkahalarla gülüyordu. Dudaklarıma garip, belli belirsiz bir tebessüm yayıldı.

Brax başka birinden hoşlanıyordu. Artık beni koltuk değneği gibi kullanmayacaktı. Artık benim olmasına ihtiyaç duymuyordum. Bu farkındalık beynimde milyonlarca ışık yakıp yüzlerce davul çaldırdı.

Mutluluk. Özgürlük.

Artık Brax'in bana ihtiyacı yoktu.

Özgürüm artık!

Duygularım karmakarışıktı. Beni Brax'e bağlayan, arkadaşlık ve sorumluluk duygusuyla örülü bir pamuk ipliği idi. Artık o ip kopma noktasındaydı, artık ona ait değildim.

Hayatımda ilk kez sadece kendime aittim. Tamamen yalnızdım. Kimsenin üstümde hakkı yoktu, kimse hayatımla ilgili söz söyleyemezdi. Kimse sahibim değildi. Hayatımın tamamına egemen olan eski düşüncelerim, insanların beni umursamasına duyduğum ihtiyaç uçup gitmişti.

Kendimi önemsiyordum. *Je suis à moi*. Ben bana aittim. Bunu Fransızca olarak doğrulamak çok hoşuma gitmişti.

Fısıldayarak aynı şeyi tekrarlamaya devam ettim. "*Je suis à moi*."

Ertesi gece Brax'e hoşça kal dedim.

Çöpü çıkarmak için dışarı çıkıp komşu kızla flört ederken, yatağın altındaki eski valizi çıkarıp toparlanmaya başladım. Radyoyu açıp kendimi pop müziğin hayat dolu melodisine bıraktım, yeni başlangıcım hoş geldin diyordum.

Artık beğenmediğim kıyafetleri, önemsemediğim aksesuarları valize koydum. Hayatımda ilk kez sadece kendimle gidecektim. Ne bir B planım ne de bir güvencem vardı. Sırtımı kendimden başka kimseye dayamıyordum.

Kafamda net bir güzergâh yoktu. Ancak verdiğim bir sözü yerine getirmek istiyordum. Meksika'da bana dövme yapan kadına bir söz vermiştim. Ona karmanın bir gün onu bulacağını ve

kıçından büyük bir ısırık alacağını söylemişim. O karma olmak istiyordum. Bu işe dahil olan herkesi avlayıp canlarını yakmak istiyordum. Benim gibi mutlu sona ulaşamayan bütün o kızların intikamını almalydım.

Artık güçsüz ve pısrık olmayacaktım. Bundan böyle Tessie ile işim bitmişti. Tessie ölmüştü.

Bandajlı bileğime bakarak gülümsedim. Bir aydır dövmeyle lazerle sildirmeye çalışıyordum, seansların ortasındaydım. Acıyı kucaklamışım; onca şeyden sonra Q bana acının zevk olduğunu öğretmişti.

Sesi hâlâ beynimin içinde haykırıyordu.

“Sadece beni ve sana yaptığım şeyleri düşün. Acıda bile bir yakınlık, bir paylaşım vardır. Bırak çektiğin acıyı zevke dönüştüreyim.”

Kasıklarımdaki karıncalanmayı görmezden gelip, beynimdeki hatıralardan kurtulmak için kafamı salladım. Tanrım, onu çok özlemişim. Bencil soğukkanlılığını, kavurucu şiddetini özlemişim.

Her şeye rağmen ona teşekkür borçluydum. Onun zulmü, gaddarlığı olmasa derinlerimde saklı sert, güçlü Tess'i keşfedemezdim.

Gülümsedim. Parmağımla barkodun iki ucu arasında tuzağa düşen küçük kuşa dokundum. Serçenin altında 58 yazıyordu.

Hastalıklı bir şey olduğunun farkındaydım. Nereden bakılırsa bakılsın kendimi elli sekiz numaralı köle olarak damgalamam yanıştı, ama Q hayatımdaki en önemli şeydi. Onu bir daha görmesem de hayatımın en keskin acısı, en şiddetli şehveti, en dokunaklı kısmı, en temel taşı olarak kalacaktı.

Gün gelecek evlenecek, yaşlanacak, hayattan sıkılacak ve güçten düşecektim. İşte o zaman bana onu hatırlatacak bir şey

ihtiyaç duyacaktım. Kuş dövmesi ve numara, hatıralarımı hep canlı tutacaktı. Zihnimin en gizli bölmesindeki kilitli kutuyu açıp sadistçe zevkleri ve vahşi hatıralarını anımsayacak, bir anlığına da olsa geçmişe gidip rahatlayacaktım. İçimi yakacak bir şeylere ihtiyaç duyduğum her an Q, bileğimde ve zihnimde hâzır olacaktı.

Derin derin iç geçirerek gardırobumdaki son eşyayı elime aldım.

Q'nun evinde giydiğim gri elbiseydi. Tam o an radyoda bir şarkı çalmaya başladı.

Dokunuşun içimi eritiyor, beni korkutuyor, aklıma çeliyor.

Beni tutsak etmek istiyorsun.

Bense kurbanın olmak için can atıyorum.

Canımı yakmak istiyorsun.

Bense senin kırılmanı istiyorum.

Bana karanlığını gösterdin.

Ben de sana ışığı vereceğim.

Şarkının sözleri bir tokat yemişçesine beni kendime getirdi. Uzun zamandır ilgilenmediğim elbiseye bakakaldım. Kalbim atmak mı ölmek mi istiyor bilmiyordu. Gözden düşmüş olmanın acısıyla elbiseyi koklamaya başladım. Turunçgil ve sandal ağacı kokusu içimde hem aşk hem de nefret uyandırdı. Birbirine bu kadar zıt bu iki duygunun, ikisi de çok güçlüydü. Ancak benim için artık zerre kadar farklı değillerdi. İkisi de tek bir şey ifade ediyordu; tutku.

Elbiseyi top gibi katlayınca bir ses geldi.

Kaşlarımı çatarak Franco'nun verdiği zarfı çıkardım. O kadar

ödledim ki okumaya cesaret edememiştim. Unuturum ümidiyle elbisenin cebine tikiştirmiştim.

Oysa tek bir an olsun unutmamıştım.

Ama şimdi güçlüydüm. Kaderimin dümeni benim elimdeydi. Yatağa oturup zarfı yapışkan kısmından açtım.

Zarfı sallayınca Brax'ın hediye ettiği bileklik kucağıma düştü.

Aval aval kucağımdaki bilekliğe baktım. Q bilekliğimi geri vermişti.

“Merde! Bu benim. Sen de benimsin. Eğer bir gün bu bilekliği geri almak istiyorsan öncelikle dediklerimi kafana sok.”

Beynimde çınlayan sözleri yalandı, söylediği her şey koca bir yalandı. Sanki ona hiç ait olmamışım gibi bileklikten bu kadar kolay vazgeçmişti. Bana tamamen sahip olacağı konusunda verdiği sözü tutmuş olsaydı, son bir ayı arafta geçirmek zorunda kalmazdım.

Bilekliği uzağa fırlattım; Brax'ın yastığının üstüne düştü. Artık o bilekliği istemiyordum. Bileklik iki farklı karaktere aitti, artık kaderine boyun eğecek biri değildim.

Hayatıma devam edeceğim, bana yardım et. Tacize ve tecavüze uğramış, sayısız güçlüğe katlanmış kadını bulup kurtaracaktım. Kadın kaçakçısının en korkunç kâbusu olacaktım. *Ne kadar inkâr etsen de giderek ona benzemeye başlıyorsun.*

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Q kadınları kurtarmıştı, tıpkı benim yapmaya niyetlendiğim gibi. Q kadınları kurtarmış olabilirdi, ama onları kaçırın aşığılıkları kanun karşısına çıkarmamıştı. Bense sadece kurbanlarla yetinmeyecek, canavarların peşine düşecektim.

Atmadan önce zarfa baktım. İçinden küçük bir kâğıt parçası daha çıktı.

Ciğerlerime hava girmiyordu, soluk alamıyordum.

Esclave,

Tess,

Bu özgürlüğün için.

Yükseklere uç ve mutlu ol.

Je suis à toi.

Q

Ağlamamak için elimle ağzımı kapattım. Notun arkasında bir de çek vardı.

Quincy Mercer tarafından imzalanmış iki yüz bin euroluk bir çekti.

Düşüp bayılmak üzereydim. İki yüz bin! Sinirden kan beynime sıçramıştı. İki yüz. Değerim bu kadar mıydı? Bugatti marka bir arabadan ya da o tarz pahalı bir eşyadan daha az mı değerliydim?

Lanet olsun, satılık değildim!

Paranın küstahlığı ruhuma iki yüz bin hayal kırıklığı dalgası gönderdi. Q gerçekten de lanet olasıca bir budalaydı. Onun parasını istemiyordum. Ondan huzur dışında hiçbir şey istemiyordum. Tek istediğim kafamın içinden çıkmasıydı. Duyularımın tek sahibi ben olmak istiyordum. Gözyaşlarım dinsin, kalbim daha fazla sızlamasın istiyordum. O kadar çok şey istiyordum ki... Ancak asla elde edemeyecektim.

Umarım cehennemine dibine gidersin, Q Mercer.

Kalbim hızla atıyordu. Unutmaya, kaçmaya çalıştığım bütün anılar boğazıma yapışmış, insafsızca boğazımı sıkıyordu.

"Nasil istersen, esclave. Sana her Tess deyişimde sana canı-

mın istediğini yapabileceğimi hatırla. Çünkü ben senin sahibimim.”

“Evet.”

“Bu geceden sonra, adını söylediğim her an beni arzularak ıslanacaksın. Sadece vücudun değil, kimliğın, kişiliğın de bana ait. Bunu inkâr ediyor musun?”

İnkâr etmeye çalışmıştım. Kahretsin! Gerçekten denemiştım.

Fakat boş yere kendime yalan söylüyordum. Q hâlâ bana sahipti. Bedenime, kalbime, ruhuma ve lanet olasıca her şeyime...

Gözyaşlarım ellerimin üstüne aktı. Ne yapmam gerektiğini biliyordum.

Aceleyle yatağın kenarındaki komodine uzandım. Çizim defterimi çıkarıp bir sayfa kopardım. Mideme kramplar giriyor, elim ayağım birbirine dolaşıyordu.

Seni her zaman seveceğim. Kibarlığını, cömertliğini, dostluğunu ve gülümsemeni hep seveceğim. Kendimi nasıl daha iyi hissedeceğimi bilmeni, çok yalnız hissettiğim anlarda benim yanımda olmanı ve bana güvende olduğumu göstermeni hep seveceğim. Ancak artık sana ihtiyaç duyduğun hayatı yaşatamayacağımı biliyorum. Sana istediklerini veremem. Seni hak ettiğın kadar sevmeyip, sırtımı dayayacak kadar güvenmediğim için bencil olduğumun farkındayım. Ama inan bana ben bile bugüne kadar bunu fark etmemiştim.

Sana benden çok ihtiyacı olan başka biri var, çok mutlu olmanızı istiyorum.

Seni serbest bırakıyorum, Brax. Sana mutluluklar ve keyifli...

“Gidiyorsun değil mi?”

Kalemi elimden düşürdüm. Derin bir nefes aldım. Brax kapının orada dikiliyordu, çenesini sıkıyordu. Yatağa doğru yürüyüp yazdığım notu okumaya çalıştı. Sonra gözü yastığının üstündeki bilekliğe takıldı.

Bilekliği eline alıp boş boş bakarken dudağımı ısırardım. Bileklik geleceğimizi temsil ediyordu ve ben onu saygısızca fırlatmıştım.

Not bırakıp gitmek çok yüreksiz bir davranıştı, ancak yüze konuşma cesaretini gösterecek kadar güçlü olduğumdan emin değildim. *Gücünü topla, gerçeği bilmeyi hak ediyor.*

Kâğıdı atıp Brax'ın yanına gittim. “Evet, gidiyorum.”

Brax bilekliği sıkarak bana baktı. “Demek öylece gidiyorsun, Tessie?” Gözlerinde derin bir acı, incinmişlik vardı. “Peki ya ben? Benim istediklerim?”

Mavi gözlerinin içine bakarak elimi kalbinin üstüne koydum. “Ben sana istediğin şeyi veriyorum. Gerçekten ihtiyacın olan şeyi... Hep senin dostun olacağım Brax, ama birbirimize alıştığımız için birlikteyiz. Seni üzmeyi, incitmeyi kesinlikle istemem, fakat burada kalırsam seni üzeceğim.”

Brax alnını alnıma dayadı. “Bu doğru değil. Sana ihtiyacım var.”

Hafifçe içimi çektim. “Bence başka birinin sana benden daha çok ihtiyacı var.”

Tek kaşını kaldırarak bakmaya başlayınca açıklamaya devam ettim. “Hani şu uzun vakitler geçirdiğin komşu kız? Sizi birlikte gördüm, Brax. Ona karşı bir şeyler hissettiğini biliyorum.”

Brax'ın boğazı düğümlendi. “Öyle bir şey yok. Doğru söylüyorum. Sen... Şey sen gittiğin zaman taşındı. Bazı zorlu erkek işleri için ona yardım ettim.” Ses tonu alçaldı. “Babası ve erkek

kardeşi evlerinde çıkan bir yangında ölmüş. Annesini ise daha bebekken kaybetmiş. Kimsesi yok. Sadece kibar olmaya çalışıyordum.”

“Adı ne?”

Brax ürkekçe cevapladı. “Bianca.”

Gözlerindeki bakıştan nefret ettim. Benden ona bağırمامı ve onu yumruklamamı beklercesine bakıyordu. Kendi kadar yalnız birine yardım etme hakkına sahipti tabii ki. Birlikte olurlarsa birbirlerinin her şeyi olabilirlerdi. Brax’e kırgın değildim. Güçlü karakterim ve cesaretim yüzünden aramızda hep bir uçurum vardı.

Brax’i nazıkçe öptüm. Fısıldayarak, “Bırak gideyim,” dedim. “Emin ol daha mutlu olacaksın. Gerçek asla yalan ve yalancılar kadar acıtmaz... Hatırladın mı?”

Brax güçlükle yutkundu, bir kez kafasını salladı. Gerçeği söylediğimin o da farkındaydı. “Nereye gideceksin?” Bana sıkıca sarıldı.

Ben de ona sarıldım ama aklımdan geçenleri itiraf edemedim. “Emin değilim. Ancak çok mutlu olacağımı ve istediğim şeyi yaptığımı biliyorum.” Brax’in yanağından öpüp geri çekildim. “Umarım sonunda birlikte olacağın kişi sana gerçekten uygun ve yeterli biri olur Brax.”

Beni öpüp gülümsedi. “Fransa’ya geri dönüyorsun değil mi?” Dondum kaldım.

“Ne kadar değiştiğini fark ettim, Tess. Yanında uyudum. Ne kadar sıcak ve seksi uyandığını gördüm. Orada olan bir şey seni değiştirdi. Bunu biliyorum. Meksika’da olanlar ikimizi de çok değiştirdi.”

İçimdeki utanç ve korkuyla savaşıyordum. Brax sandığımdan,

daha doğrusu gösterdiğime inandığımdan daha fazlasını fark etmişti. Utançtan yanaklarım kızardı. Haklıydı. Değişmişim ve bunu geri alma imkânım yoktu. O yanımda yatarken rüyamda Q'nun beni becerdiğini görmemi değiştiremezdim. Ben ağlarken Brax sessizce durdu.

İçimi ağır bir pişmanlık kapladı. "Brax, çok özür dilerim."

Brax güldü. "Özür dileycek bir şey yok, Tessie. Vibratörünü bana gösterdiğin günden beri ikimizin çok farklı olduğunu biliyordum. Ben o tarz bir nesneyle kendini rahat hissedecek türden biri değilim. Bence o gecedен sonra ikimiz de kendi yolumuza gittik. O zaman çok canım yanıyordu, ama şimdi... Sanırım artık seninle sadece arkadaş olma fikrine katlanabilirim."

Durumumuzu samimiyetle kabullenışı kalbimi özgür kıldı; ona bir kez daha sarıldım. "İrtibatla kalalım."

İki yıllık ilişkimiz dostça bitmişti, Brax'e mutluluklar diledim.

Yarım saat sonra, üstümde Q'nun elbisesiyle apartman dairemizden çıktım.

Yanıma hiç eşya almamıştım.

Benim için bir şey ifade etmeyen ıvır zıvırları taşımak istemiyordum.

Sadece ben, pasaportum ve efendimin yazdığı not vardı. Yeter de artardı.

Kalbimden gelen sıcacık bir gülümsemeyle eski dünyamı, yani dünyam sandığım yeri arkamda bıraktım.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Yalıçapkını

Paris'e doğru uçmak sonsuzluk kadar uzun geldi. Blios'a trenle gitmek ondan da uzundu.

Franco'dan kaçtığım köye gelince, içimi gökkuşağının renkleri gibi cıvı cıvı hisler kapladı. Tecavüze uğradığım günü hatırladığım için korkuyor, Q'ya bu kadar yaklaştığım içinse heyecanlanıyordum. Gelişimi nasıl karşılayacağını bilmediğimden çok gergindim. Ya benden artık nefret ediyorsa diye evham yapıyordum. Ya beni tekrar geri göndermeyi düşünürse, o zaman ne yapardım? Emin olduğum tek bir şey vardı. Q beni fırlatıp atmadan önce söyleyeceklerimi mutlaka dinleyecekti. Karanlıkta mı yaşıyordu? Tamam o halde, eğer beni dinlemezse ona öyle bir cehennem hayatı yaşatacaktım ki karanlığını özleyecekti.

Q'nun yanından kaçtığım güne dair kötü hatıraları unutmaya çalışıp, dönüşümden sonra yeni anılar biriktirmeye karar verdim. Le Coq isimli kafeye gittim, aynı kadına yaklaştım. Artık duvardaki tavuk figürleri gözümü oyar diye endişelenmiyordum. Çok rahat ve sevinçli hissettiğim için tavuklar gözüme tombul ve şirin görünüyordu.

Tezgâha yaklaşıırken kaçırıldığıma inanmayan kadın dikkatle bana bakıyordu. Tecavüzden önce de burada olduğumu düşününce tüylerim diken diken oldu, ama başka şeyler düşünmeye gayret ettim. Tecavüz artık hayatımdaki en önemli olay ya da benim yeni karakterimin baş edemeyeceği türden bir hadise değildi. Yaşanmış ve bitmişti.

Kadının ağzı bir karış açık kalmıştı. Gözlerine inanamıyordu.

“*Bonjour. Moineau* malikânesini arıyorum,” dedim. “Quincy Mercer’in evi.”

Kadının ağzı daha da açıldı, sararmış dişleri iyice ortaya çıkmıştı. “Siz... Siz buraya gelip onun sizi kaçırdığını söylemişsiniz. Şimdi oraya geri dönmek mi istiyorsunuz?”

Gülümsedim. “Evet. Çok mu mantıksız geldi?” Ayrımtılara inmedim. Gülmemek için kendimi zor tutuyordum. O kadar mutluydum ki hayatımda ilk defa sadece kendim için bir şey yapıyordum. Bu şekilde insan kendini çok daha özgür hissediyordu.

Kadın uzun bir süre öylece baktı. Hemen cevap vereceğini sanmıyordum. Ancak sonunda mutfağa seslenip birini çağırıldı. Mutfaktan pejmürde kılıklı, elleri köpüklü bir çocuk çıkageldi. “*Emmener la, à la résidence de Mercer.*” Bayanı, Mercer malikânesine götür diyordu.

Fransızcanın şiiresel tadını seviyordum, hoşnut bir şekilde dinledim. Bu dili çok özlemiştim. Giderek Fransa’yı ve Fransızca’yı daha çok seviyordum. Avustralya’nın sıcağı ve nazal tonda konuşulan dili, buranın yerini kesinlikle tutamazdı. Avustralya parlak, girgin ve aceleci insanlarla dolu muhteşem bir ülkeydi. Ancak Fransa şık, seviyeli ve tutku kokan bir yerdi.

Mutfaktan gelen çocuk, gözüne giren saçını itip başını salladı.

Kadına teşekkür ettikten sonra çocuğun peşinden dar sokakta duran beyaz kamyonetin yanına gittim. Franco'dan kaçarken de bu sokaktan geçmiştim.

Yabancı biriyle aynı arabaya bindiğim için ister istemez bir huzursuzluk duydum. Bana tecavüz eden adamlar gibi birilerine tekrar rastlarsam bu kez sağ çıkamayabilirdim, neyse ki artık çok daha güçlü biriydim.

Yol boyunca çocukla tek kelime etmedik. Tepeleri aşıp, manzaralı kırsal kesime gelince kalbim hızla atmaya başladı. Kat ettiğimiz her mil beni Q'ya daha çok yaklaştırıyordu. Her milde kendimi çok daha rahat ve güvende hissediyordum. Çünkü ait olduğum yere gidiyordum. Evime gidiyordum.

Büyük ve görkemli kapılardan geçince sırtımdan ter boşaldı. Çok gerilmiştim, heyecandan da dilim damağım kurumuştı.

Q'nun pastel tonlarındaki malikânesi görünmeye başladı. İkinci güneşi altında üç atlı çeşmenin yanından geçtik. Baharın son zamanlarıydı, yaz gelmek üzereydi. Q'nun mükemmel bahçeleri rengârenk çiçeklerle daha da güzelleşmişti. Kuş ve kelebekler neşeyle kanat çırpıyordu. Burası, içinde bir canavarın saklandığı masum bir cennetti. Hassas ve kırılgan şeylerden hoşlanan, ama onları asla öldürmeyen bir canavar...

Yüksek alçı sütunlar ve melek keruvlarının yanında durunca genç çocuk gülümsedi. Yüreğim ağzımdaydı. Kıpırdayamıyordum. Şimdi ne yapacağım?

"*Nous sommes arrivés.*" Geldik demişti. Artık inebileceğimi işaret ediyordu.

Malikâneye baktım, artık her detayı kafamda netleşmişti. *Bunu yapamam. Evet, yapabilirsin. Ama ya... Ya beni görmeyi reddederse... Ya başka bir köleyi gözdesi yapmışsa... Ya...*

Evin ön kapısı açıldı.

Arabanın koltuğuna mihlanmışım adeta, yere bakmaya başladım. Ödleklik beni rehin almış gibiydi.

Şans eseri evden Suzette çıktı, kamyonetin pencerelerine bakmaya başladı. Çekingen bir edayla el salladım. Şaşkınlıktan ağzı bir karış açılmıştı.

Çocuk gülmeye başladı, uzanıp kapıyı açtı. Arabadan indim. Telaşla gri elbisemi düzeltmeye çalıştım. Ardından yanaklarımı ovuşturdum, daha iyi görünmek için oyalanıyordum.

O sırada havuzun fiskiyesinden tenime su sıçrayınca ürperdim.

Suzette ve ben kıvıldamadan uzunca bir süre birbirimize baktık.

Serbest bırakıldıktan sonra buraya dönen başka bir köle olduğunu sanmıyordum. Ayrıca ben serbest bırakılmamış, resmen zorla gönderilmişim. Hep benden beklenmeyen şeyleri yaparak gelenekleri yıkıyordum. Göz gözeyken Suzette'e içimdekileri sessizce iletmeye çalıştım. *Ne kadar değerli olmak istediğimi görüyor musun? Q için geri döndüm. Senin için döndüm. Buradaki hayat için döndüm. Q'nun benden yarattığı her şey için döndüm.*

Suzette öne doğru yürüdü, siyah beyaz hizmetli üniforması tertemiz ve ütülüydü. Ela gözleri parlıyordu. "Ami? Ne yani... Anlamıyorum." Tereddütle bana doğru yürüyordu. Ben de aramızdaki mesafeyi kapatmak için ona doğru yürüdüm.

İçimden onu kucaklamak geliyordu, kendimi zor tuttum. Gülümsediğimi görünce eliyle ağzını kapadı. "*Bonjour, Suzette.*" Parlak güneş tenimi ısıtıyordu. Ne olursa olsun, doğru kararı vermiştim. Q'nun kavga edecek, savaşıcak birine ihtiyacı vardı. Q'nun onun uğruna savaşıcak birine ihtiyacı vardı.

Onunla savaşmak istiyordum. Onu *kazanmak* istiyordum.

Malikânenin pastel tonları güneşin altında soluk yeşil ve pembeye dönüşüyor, Rönesans Dönemi mimarisi gün ışığıyla parlıyordu.

Bir daha asla bu evden ayrılmak istemiyordum.

Suzette bağırarak kollarıma atıldı. "Geri mi döndün? Bunu neden yaptın? Ondan nefret ettiğini düşünmüştüm, yani bizden, bu evde olan şeylerden. O seni başından savdı, uzaklaştırdı. Onu suçlayacağını sanmıştım, böyle damdan düşer gibi ortaya çıkmanı beklemiyordum."

'Başından savma' kısmının içimi sıızlatmasını görmezden gelmeye çalıştım. Aslında beni başından savmamıştı. O sadece polislerin dediğini yapmıştı. Bu yüzden ona kin duymuyordum... Tabii kibirli bir pislik gibi davranmaya devam ederse onu yumrukladım, o ayrıydı.

Suzette'in sırtını sıvazlayarak lavanta ve temizlik malzemeleri karışımı kokusunu içime çektim. Onunla geçirdiğim anlar geldi gözümün önüne. Suzette çok zor şeyler yaşamış, çok zor biriydi. Üstelik Q'ya da çok sadıktı. Arkadaşlığının canımı yaktığı zamanlar oluyordu tabii, ama benden çok daha fazla şey yaşadığı için böyle sert ve acımasız olmasını anlayabiliyordum.

Suzette'e duyduğum saygı yüz kat artmıştı.

Geri çekilip konuşmaya başladım. "Düşünmek için çok zamanım oldu. Q beni değiştirdi, Suzette. O, içimdeki gerçek beni ortaya çıkardı ve beni özgürleştirdi." Q için kuşların ne kadar önemli olduğunu anımsayınca gülümsedim. Sözlerime Q'nun metaforu üzerinden devam ettim. "O kafesimin kapağını açıp uçmama izin verdi. Eğer özgürlüğüm buradaysa, ondan uzak durmam."

Suzette gülümsedi. “Sen onu çözdün.”

Elimi tutarak beni evin içine sürükledi. Bayılmamak için dikkatle ve derin derin nefes almaya çalıştım. Sessizce yürüyordum. Uçağa bindiğimden beri kalbim bir an olsun normal hızda atmamıştı. Artık yorulup duracak diye korkuyordum.

“Sarhoşken söylediği bazı cümlelerden ve Franco’dan yardım aldım tabii. Ama evet, onu çözdüm. Artık onu daha iyi görmeye, anlamaya başladım. Daha fazlasını öğrenmek için buradayım.” Giriş salonuna, gece mavisini kumaşla kaplı merdivenlere, devasa sanat eserlerine göz gezdirdim. Zihnimden ve bedenimden binlerce duygu geçiyor, midem resmen içimde takla atıyordu.

Suzette kapıyı arkamızdan kapatıp yanağıma dokundu. Bizi Q’nun dünyasına, Q’nun egemenlik alanına, geleceğime kilitledi. “Bugün günlerden ne?” diye sordu.

Göz kırpıtm. Uzun süren yolculuk yüzünden kafam allak bullaktı. Bir süre düşünüp “Şeyy, pazar olmalı,” dedim.

Gülümsedi. “Yani hafta içi değil.”

Aman Tanrım. “O burada,” diye fısıldadım. Daha fazla bekleyecek sabrım yoktu. “Beni ona götür hemen.”

Suzette elimi sıkıp sesini alçalttı. “Döndüğüne çok sevindim, Ami.”

Gülümsedim. “Gerçek adımlı biliyorsun. Lütfen bana Tess de.” Sırıttı. “Burada bekle.”

Beni yalnız bırakıp merdivenlerden yukarı çıktı. Parmaklarımı kenetledim. Bu göz kamaştırıcı evde davetsiz bir misafirdim ve başarılı bir adamdan aptalca davranmaya bir son verip beni geri almasını isteyecektim. Bana şiddetini, tutkusunu, tüm benliğimle arzuladığım hayatı vermesini rica edecektim.

Giriş salonunda hışırtıya benzer bir ses duydum. Arkamı dö-

nüp baktığımda üstünde bol bir pantolon ve üç beden büyük bir kazak giyen bir kız gördüm. Reddedilmiş, mahsun, üzgün bir ifadesi vardı. Göz göze geldiğimiz an, kız dizlerinin üstüne çöküp başıyla bana selam verdi.

Öylece baktım.

Elli dokuz numaraydı.

Elli dokuz numaralı köle benim yerime gelmişti. Nereden gelmişti acaba? Kıskançlıktan mideme kramplar girdi, kendimi rahatlatmaya çalıştım. Franco Q'nun daha önce hiçbir köleye elini sürmediğini söylemişti. İlk kez bana dokunmuştu. Umarım sonuncusu da ben olurum. Tabii önce onu ikna etmem gerekiyordu.

"Sorun yok, ayağa kalkabilirsin," dedim yumuşak bir tonda. Kıza doğru yürüdüm. Dağınık kahverengi saçları epey yağlanmıştı, gözleri gölgeliydi. Bilekleri kırılacak kadar inceydi. Dövdüğü, tacize uğradığı, şiddet gördüğü her halinden belliydi.

Acaba bu eve gelen kızlar hep böyle miydi? Bu yüzden mi Q beni görünce çok şaşırılmıştı? Ben ona selam vermemek için epey inat etmiştim. Hatta ona sövmüş, onunla dalga geçmiştim.

Nefesim kesildi.

O günkü halime Q'nun gözünden baktım; tepeden tırnağa bir savaşıydım. Üzüntüsüne yenilmeyip kul köle olmayı reddeden güçlü bir kadın... Hüzünle dolu bir dünyada parıldayan bir ışık... Bu eve geldiğim gün, şu an karşımda duran kızın tam tersiydim.

Dizlerimin üstüne çöküp kıza elimi uzattım. Titreyerek kaçmaya çalıştı.

Ayağa kalktım. "Endişelenme, seni incitmeyeceğim."

"Sephena. Ayağa kalk."

Kaskatı kesildim. Onun sesiydi, Q'nun, efendinin. Kontrol manyağının seksi sesiydi.

Ürpertiyle döndüm. Efendimin yüzüne baktım. Seçtiğim kaderimin gözlerine baktım.

Q merdivenlerin orta bölümünde dikiliyordu. Yeşil gözlerinde şaşkınlık, şehvet ve öfke karışımı bir duygu vardı.

Salonun havası yarılp tüm boşlukları heyecan ve gerginlik doldurmuş gibiydi. Tüylerim diken dikendi. O an dünyada Q'dan başka kimse yoktu.

Ürkek kız telaşlanmıştı. Başıyla Q'yu selamladıktan sonra ona doğru yürüdü.

Q'nun çekim gücüne kapılmış bir halde kızı takip ettim.

Q'nun gözleri benim üstümdeydi; ağır ağır merdivenlerden indi. İnce çizgili siyah takım elbiseyle patlıcan moru bir gömlek giymiş, açık gri bir kravat takmıştı. Boyalı ayakkabıları mavi merdivenlerin üstünde ıslık ıslık parlıyordu. Ona dair her şeyi tek nefeste içime çekmiştim.

Gözlerinin çevresinde daha önce olmayan çizgiler belirmişti. Omuzları dik ve gergindi. Her zamanki gibi heybetli ve mükemmel görünüyordu.

İki basamak yukarıda durdu. Bana bakarak, "Burada ne arıyorsun?" diye sordu.

Meydan okuyan ses tonu içime işledi. Duyma yetim tamamen ona aitti, bana ona tapmaktan başka bir şey düşmüyordu. İçimden sert ve biçimli vücuduna sarılıp bir daha beni gözünün önünden ayırmamasını istemek geçti.

Arzuyla dudaklarımı yaladım. Aramızda oluşan kıvılcım inkâr edilemezdi. Her an büyük bir yangına dönüşebilirdi.

Brax'le yaşadığım bir ay boyunca içimden hiç seks yapmak

gelmemişti. Ancak şimdi, ona sahip olamazsam ölüyorum diye düşünüyordum. Bacaklarım titriyor, bedenim alev alev yanıyor, vajinam eridikçe daha çok ıslanıyordu. Q'nun hasretiyle ateş topuna dönen vajinam parlamak üzereydi.

Zavallı Sephena'yı tamamen unutmuştuk.

"Senin için geldim," diye fısıldadım. "Kendi isteğimle."

Burun delikleri açılıp, dudakları aralandı. O ağız, o ağız o kadar çok öpmek istiyordum ki... Dilimle ağzına sahip olmak için can atıyordum.

"Sephena. Git ve Suzette'i bul. Sana yüzme havuzunun yerini gösterecek." Ses tonunu biraz yumuşatarak, "Unutma canının istediği her şeyi yapmakta özgürsün," dedi. Özgür kelimesini özellikle vurgulamıştı. Daha çok yıkıldım.

Kızda en ufak bir şaşkınlık belirtisi olmasa da ben çok şaşırılmıştım. Q'nun bir yüzme havuzu olduğundan neden haberim yoktu? Başka hangi sürprizlerle karşılaşacaktım? Q'nun yanında kalmama izin vermesini sağladıktan sonra her şeyi keşfedecektim. Hayatının her alanında ona yardımcı olmak istiyordum. Q'nun birine ihtiyacı vardı.

Q'nun ne kadar yalnız olduğunu fark edince gözlerimi kırpıştırdım. Kırılmış kadınları iyileştirmek için evini paylaşan, ancak birinde bile kendi aradığı teselliye bulamayan bir adamdı.

Sadece çalışıyor ve uyuyordu. Hayatı bunlardan ibaretti.

Sephena gidince yumruklarımı sıktım. "Konuşmamız lazım."

Dişlerini gösterdi. "Hiçbir şey yapmak zorunda değiliz. Seni geri gönderdim. Ne halt etmeye hâlâ buradasın?"

Avucumun içi onu tokatlama isteğiyle yanıyordu. Dayak yince bazı duyuları açılır diye ümit ediyordum. Neden olduğu acıya karşı nasıl bu kadar kayıtsız kalabiliyordu? Acaba yalnız

kalmaktan bunaldığı için artık doğru dürüst düşünememeye mi başlamıştı? Söylemeyi planladığım her şey aklımdan uçup gitmişti, yere çöktüm.

Onunla uysalca, sakın bir tonda konuşmayı düşünmüştüm. Fakat ben kaderine boyun eğecek, uysal biri değildim. Ben Q'nun kalbini çalacak kadındım, tıpkı onun benimkini çaldığı gibi. Başka seçeneği yoktu. Ona tek seçenek sunuyordum. "Efendim... Q... Quincy..."

Derin bir nefes aldı.

"Benim adım Tess Snow. Tatlım, Canım ya da Tessie değil. Ben neler yapabileceğini bilen, gücünün farkında olan bir kadını. Kimsenin kızı ya da sevgilisi değilim. Ben kimseye ait değilim. Ben sadece kendime aitim ve hayatımda ilk kez bunun nasıl bir güç olduğunun farkındayım."

Mermere bakıyordum. Kalbimi Q'nun ayaklarının altına sermiştim. "Efendimin içinde gördüğüm adam için geldim," diye devam ettim. "Sapkın ve karışık arzuları yüzünden bir canavar olduğunu düşünen adam için geldim. Köle kadınların hayatlarını kurtarıp onları iyileştikten sonra sevdiklerinin yanına gönderen adam için geldim. Q için geri döndüm. Onun hem dengi hem de *esclave*'ı olmak için döndüm."

Tutkudan boğazım düğümleirken sesim titredi. "Senin her şeyin olmak için döndüm... Tıpkı senin benim her şeyim olman gibi."

Kalbimin içinde davullar çalıyordu sanki. Kulaklarım kalbimin sesinden başka bir şey duymuyordu.

Q bana doğru yaklaştı.

Önce ayakkabıları görüş alanıma girdi. Kalın bir ses tonuyla, "Ne önerdiğinin farkında değilsin," dedi. Sesi salonda yankılandı.

Kafamı kaldırdım. Elimle ayak bileğini tuttum. "Sana acımı sunuyorum. Kanımı ve zevkimi sunuyorum. Sana beni kırbaçlama ve beceme hakkını sunuyorum. Beni aşağılama ve bana zarar verme yetkisini sunuyorum. Arzularına karşılık kendi arzularımı sunuyorum. Karanlığına ortak olmayı, acı ve işkencenin içindeki hazzı birlikte bulmayı teklif ediyorum. Senin canavarın olmaya talip olduğumu söylüyorum, Q."

Tırnaklarımı pantolonunun paçasına batırdım. Gerçekleri dile getirirken sesim titriyordu. "Biz aynıyız."

Homurdanarak ayağını çekti. Kütüphaneye doğru yürüdü. Ardından bakakaldım, şok olmuşum. Kahretsin, çok zor biriydi.

Ayağa kalkıp peşinden gittim. İçeri girdikten sonra büyük cam kapıyı kilitledim. İçerisi görünmesin diye kapı camını matlaştıran kolu çektim. Biraz mahremiyete ihtiyacımız vardı. Aramızdaki gerginliğe rağmen ikimiz de aynı arzuyla sarhoştuk. Aynı şehvet taneciklerini havaya saçtığımızı görebiliyordum.

Q masasına yaslandı, burnunun ucunu kaşdı. Karanlık oda kulaklarımıza günah fısıldıyordu. Erotik öykülerle dolu kitaplar tozu yeni alınmış raflardan bize bakıyor, başladığım şeyi bitirmem konusunda beni yüreklendiriyordu.

Q'ya döndüm ama onun da bir şeyler yapması gerekiyordu. Bana bir açıklama ve özür borçluydu. Bana kalbini borçluydu.

Q elini kısa saçlarının üstünde gezdirerek odada dolanmaya başladı. Bana bakınca gözlerinin içindeki yakıcı hislerini okumaya çalıştım.

"Buradan gitmem için beni zorlayamazsın. Sonuçta buraya hür irademle geldim. Burası senin evin olabilir, Q ama beni ikinci kez buradan atmaya senin bile gücün yetmez." Umarım haklıydım diye içimden Tanrı'ya dua ettim.

Sinirden burnundan soluyordu, hiç durmadan odanın içinde yürümeye devam etti.

Odanın ortasında durunca ne yapacağını merak ederek onu izledim. İçindeki canavarla boğuşuyor, acı, üzüntü gibi altından kalkamadığı duygularla ne yapacağını bilmiyordu, daha doğrusu öyle görünüyordu. Tekrar yürümeye başlayacaktı ki lafa girdim.

“Beni buradan göndermeden önceki gece, hayatım boyunca geçirdiğim en güzel geceydi. Bedenimde bıraktığın izler bir hafta boyunca tenimde kaldı. Aynada onlara her bakışında ya da duş alırken gördüğüm her morlukta aklıma sen geldin. Neredeyse her gece rüyamda beni ziyaret ettin. Sabahları hazdan sırlıslıklam bir halde ve boş bir kalple uyandım.”

Q'nun benden vahşi taleplerde bulunduğu rüyaları düşününce tenim yanmaya başladı. Popomdaki tırnak izlerini çok seviyordum. “Seninle ilgili hatıralar süpermarkette, üniversitede, her yerde aklıma geldi. Bir an olsun peşimi bırakmadılar. Senden asla kaçamam.”

Q dolaşmayı bıraktı, muhteşem yüzü arzuyla donup kalmıştı.

Parmak uçlarımda yürüyerek ona yaklaştım. “Hâkimiyetinin hasretiyle acı çektim. Beni becermen arzusuyla titredim. Seni özledim. İçinde bir yere sakladığın adamı özledim, ama sen bir kez olsun onu görmeme izin vermedin.” Bileğimi kaldırdım.

Bileğimi görünce gözleri şaşkınlıkla büyüdü. “Merde.”

Parmağıyla dövme, barkodun hapishanesinden çıkıp göğes kanat çırpan kuşa dokununca inlememek için kendimi zor tuttum. Elli sekiz numaranın üstüne sıcaklığını yayıyordu.

“Neden?” diye sordu hırçın ve tereddütlü bir tonda.

“Çünkü sen beni özgür kıldın.”

Öfkeli gözleri gözlerimin içine baktı. “Delisin sen. Sanırım

zihnini bulandı ya da aklını kaçırdın. Sana yaptığım onca şeyden sonra... Seni burada tuttuğum için başına gelenlerden sonra. Nasıl olur da böyle yalanlar söylersin?”

Yanağına dokundum, parmak uçlarımdan yayılan kıvılcıklar tenine hücum ediyordu. Acısız dokunamıyordum. Acısız dokunmak yapmacık, yüzeysel bir şeydi.

“Yalan değil. Sen bana gerçekte kim olduğumu gösterdin.” Kalbim çelik kadar güçlüydü, aynı zamanda da ateş kadar sıcak... “Seninle savaşılabilecek kadar güçlüyüm. Eğer bana karşılığında istediğimi verirsen, sana her şeyi vereceğim.”

“Sen gerçekten çıldırmışsın. Seni incittim... Buradan arkana bile bakmadan kaçmalı ve bir daha asla geri dönmemelisin.” Bileğimden tutarak beni kendine doğru çekti. “Ben ehlileştirilebileceğin ya da evcilleştirebileceğin bir şey değilim. Sana şiirler okuyup iyi davranacak türde bir adam da değilim. Ben... Ben o tarz bir... İnsan değilim.”

Güçlükle yutkundum, Q'nun öfkeyle söylediği sözler tokat gibi yüzüme çarpıyordu. “Ben sana bana şiirler oku ya da iyi muamele et falan mı dedim? Hayır! Bahsettiğin şeyleri isteseydim şayet Brax'le kalırdım.”

Q dondu, burun delikleri büyüdü. Sinirden ağız kenarındaki çizgiler daha da belirginleşmişti. “Sakın bir daha benim yanımda o ismi söyleme.” Buz gibi soğuk sesi tüylerimi diken diken etti.

Kaybediyorum. Beni görmüyor. Dediklerimi anlamıyor.

Q'ya sert bir tokat attım.

Avucum yanıyordu ama içime su serpilmişti. Şaşırarak geri çekildi. Çok geçmeden avcı, katil, canavar kimliği tahta geçti. “Çok ileri gidiyorsun. Pişman olmadan gitsen iyi edersin.”

Çocuk gibi tepindim. Q'nun gözlerini açamadığım için ötker

nöbeti geçiriyordum. Sinirden çenemi sıkıttığım için kelimeler ağzımdan zar zor çıkıyordu, yine de kendimi ifade etmeye çalıştım. “Seni istiyorum. Senin karmaşıklığını, gölgelerini istiyorum. Kırbaçlarını, zincirlerini ve vahşiliğini istiyorum. Beni dinle! Asla kıramayacağın, kesinlikle incitemeyeceğin bir köle olmayı vaat ediyorum. Tabii karşılığında istediğimi vermen koşuluyla...”

Q kafasını kaldırdı, nihayet yüzünde küçücük de olsa bir hayret belirmişti. “Karşılık olarak ne istiyorsun?” diye sordu mırıldanarak. O kadar yakınımdaydı ki sorusunu nefes gibi içime çektim.

Bedenim güçlü ve savunmacı duruşunu yumuşatmış, hevesli ve memnun hissetmeye başlamıştı. “Benimle ilgilenmene ihtiyacım var. Hayatını benimle paylaşacağın ve beni asla hayatının dışında bırakmayacağın konusunda söz vermeni istiyorum. Quincy’nin nasıl biri olduğunu öğrenmek istiyorum. Q’ya ait olmak istiyorum. Bana kendinle ilgili dürüst davranmanı ve senin için bir anlamım olmasını istiyorum. Bunu yapabilir misin, Q? Tüm ilgini bana verebilir misin? Ki ben de sana karşılığında arzu ettiklerini sunabileyim.”

Başını eğdi, beklemediğim bir anda burnunu enseme sürttü. Duygu ve düşüncelerini sarı saçlarımın arasına saklar gibiydi. “Benden imkânsız istiyorsun. Seni sevmemi istiyorsun.”

Sesindeki acıyı duyunca içim sızladı. Benden uzaklaşırken gözleri ıstırapla kavruluyordu. “Yapamam. Nasıl yapacağımı bile bilmiyorum.” Beni ittikten sonra ellerini cebine soktu. Odada yürümeye başlayarak yaklaşmamızın önüne yüksek bir barikat kurmuştu. “Kim kendisini seven insanın canını deli gibi yakmak ister? Ne tür biri insanların acı çektiğini, ıstırapla kıvrandığını

ve tüm varlığıyla ona boyun eğdiğini görmek ister? Aklı başında olan kimse istemez. Ben berbat biriyim, *esclave*. İstediklerini sana veremem.”

Esclave.

Vücudum ürperdi. İçindeki arzulardan dolayı Q'nun yüzü gerilmişti. O da ne dediğinin farkına varmıştı.

“Daha önce başka bir kızı *esclave* diye çağırдың mı?” Giriş salonundaki kıza Sephena diyerek adıyla seslenmiş, herhangi bir takma isim kullanmamıştı.

Gözleri parladı. Hayır anlamında kafasını salladı.

Q'ya doğru yürüyüp onu şöminenin yanına getirdim. “Kendinle ilgili ne düşünürsen düşün, her ne kadar bana aksini iddia etsen de aslında beni umursuyorsun. Bana çizim defteri ve kalem aldın. Tecavüze uğradıktan sonra bana ihtiyacım olan şeyi verdin. Özünde iyi bir insansın, Q. Onlarca kadının hayatını kurtaran bir kahramansın. Seni mutlu etmek istiyorum.”

Q derin bir nefes aldı. Elimi uzatıp boğazını tutunca hayretle izledi. Boğazını sıktıkça daha da dik durmaya başladı. Üstünde hâkimiyet kurmama izin verdiği için gözlerim güçle ışıldıyordu. Buraya gelmemin nedenini, planladığım şeyi söylemenin sırası gelmişti. Tatmin olmak için yapacağı açıklamayı duymam gerekiyordu.

Boğazına daha da sert bastırarak fısıldadım. “Beni buradan göndermek canını yaktı mı?”

Q cevap vermeyince boğazını daha da sıktım. Parmaklarımın altında yutkunmaya çalıştı. Âdemelması çok erkeksi bir şekilde hareket etti.

Bana bakıyordu ama içinde büyük bir savaş verdiği belliydi. Beni başından savmak istediğini biliyordum, istediği an yapabi-

lirdi ve engel olmak için elimden bir şey gelmezdi. Şaşırtıcı bir biçimde kısa bir an için bile olsa onu yönetmeme izin vermişti. Sonunda gözlerindeki kilit açıldı. Bakışlarında kalbimi parçalayan bir bakış belirdi. Kafasını sallayarak, “Evet,” dedi.

Nefes almakta güçlük çekiyordum. “Evet, yani canın yandı öyle mi?”

Omuzlarını çevirerek elimden kurtulup tepeme dikildi. “Evet, lanet olasıca, evet canım yandı. Haftalardır doğru dürüst uyuyamıyorum. Yatak odama bile giremedim, çünkü katlanamıyordum. Kırbaç darbeleriyle nasıl kıvrandığını hatırlayıp günde iki kez boşalıyordum. Cildinin alev alev yanışı, kırmızı yaralarının, kanın aklımdan hiç çıkmadı.” Sözlerine ara verip kısa bir süre durdu. Bedeni adeta bedenime yalvarıyordu, tepki vermek için kendimi zor tutuyordum.

Elini kafasına götürdü, devam etmek için kendini zorlamaya çalışıyordu. Sanki o anki itirafı hayatı boyunca yaptığı en zor şeydi. “Sende aradığım her şey var ve beni acayip korkutuyorsun. Benden canını yakmamı istiyorsun! Bunları söylediğin için gerçekten kafayı yemiş olmalısın.” Avını sokan bir yılan gibi hızlı davranıp beni sertçe öptü. “Sonunda kendimi tutamayıp seni öldüreceğim diye korkuyorum.”

Göz göze geldik, gerçeklerle başa çıkabilmiştik. Q'nun derin arzularını düşününce heyecanla ürperdim.

Ellerim titreyerek gömleğinin düğmelerini açtım. Her düğmede Q'nun nefesi kesildi. Ben de onunla aynı tempoda kesik kesik nefesler alıyordum.

“Kes şunu, Tess.”

Yutkundum. “Beni öldürmeyeceksin. O kadar ileri gitmeyeceksin.” Tenindeki serçenin üstünde parmaklarımı gezdirdim.

"Kurtardığın kadınların başına gelenlere ne kadar üzüldüğünü biliyorum. Beni kendimin gölgesi haline getirecek kadar kırma-yacağını biliyorum. Gaddarlığın, içindeki canavar beni besliyor." Kafamı eğerek Q'nun göğüs ucunu ısırdım, dişlerim kanatma arzusuyla kamaşıyordu. "Senden gelen her ne olursa olsun, kabul edebilirim... sadece... sadece nasıl hissettiğini bildiğimi sürece."

Gövdesinin yan taraflarından tutarak onu kendime çektim. Q bana yaklaşmamak için direndi. Ricamı reddettikçe sırt kasları daha da geriliyordu.

Bu kadar güçlü ve kontrolcü olması çok hoşuma gidiyordu, hafifçe inledim. Yine de onu daha da yakınımnda istiyordum. Gözlerimi ondan ayırmayarak ayak parmaklarımdan göğsüme kadar bütün bedenimi ona bastırdım.

Q dişlerini sıkı, şehvetten gözkapakları ağırlaşmıştı. Kımıldamıyor, put gibi duruyordu. Mükemmel görünüyordu. Tek kelime bile etmedi. Gücü ve hiddeti kütüphanenin havasını kaplıyordu.

"Anlat bana..." diye mırıldandım. "Konuş benimle."

Parmak uçlarımda dikilirken Q bir kez daha derin bir nefes alıp altdudağını yaladı.

Yumuşamıştı. Sırtındaki kas kümeleri titriyor, giderek bana yaslanıyordu. "Hiçbir zaman aldığım ile yetinmeyeceğim," diye fısıldadı. "*C'était la plus grosse erreur de ma vie à te renvoyer à lui.*" Seni göndermek hayatım boyunca yaptığım en büyük hataydı, diyordu.

Mutluluktan ölüyordum. İçimde dev bir keyif dalgası yükseldi.

"Burada kalmamı mı istiyorsun? Hem de polislere verdiğin lanet söze rağmen?" Dudağının çevresindeki kırışıklıkları yalar-ken, öfkeli iç çekişini yakaladım.

“Polisle yaptığım bir anlaşma yok. Hatta senin gibi güçlü bir köleyi kurtardığım için beni tebrik ettiler.”

Zaman durdu. Ne?

Geri çekildim. Öfkeyle Q'ya bağırdım. “Benimle oynamazsın. Benimle alay ettikten sonra bedelini ödemedemden elimden kurtulabileceğini mi düşündün?”

Kollarıyla beni sımsıkı kavradı. Hiç zorlanmadan ayaklarımı yerden kesti, sanki tüy kadar hafiftim. Beni kucağında masaya götürdü, tek ve hızlı bir hamlede masanın üstündekileri boşalttı. Kalem ve kâğıtlar havada uçtu, dizüstü bilgisayar bile yere düştü.

Beni masaya yatırıp dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

İçimizdeki ateş her yeri sardı, kelimeler kor parçalarına ayrıldı. Ancak şuurum hâlâ yerindeydi, dediklerini duymazlıktan gelecek kadar kendimden geçmemiştim. Hafifçe doğrulup kollarını tuttum. “Dur... Ne demek istiyorsun?” Bedenim kontrolü çoktan bırakmış olabilirdi, fakat zihnimin öğrenmek, anlamak istediği şeyler vardı. Kahrolasınca ne demek istemişti ki?

Q inleyerek sertleşmiş penisıyla beni dürttü. Hemen bacaklarımı ona doladım, vajinamdan lavlar fıskırıyordu. Onu çok arzuluyordum.

“Polisler ne yaptığımı biliyor. Kızlar iyileştiğinde... Polisler sevdiklerini bulup yanlarına gitmelerini sağlıyor.” Penisini bir kez daha bastırırken gözlerini kapattı. Kafasını üstüme eğince pis pis sıırttı. “Polisler on altı yaşımdan beri aşk hayatıma burunlarını sokuyor. Senin farklı olduğunu tahmin ettiler. Onlara sana yardım etmek yerine dokunduğumu çıtlattım.” Gözlerinde kıvılcımlar çakıyordu. “Senin yanındayken aklım başımdan gidiyor. Polisler gerçeği gördü. Öldürmeden ya da sana ölümden

beter şeyler yaşatmadan önce senden kurtulmak zorundaydım... Diğer efendilerin kölelerini ne hale getirdiğini biliyorum, seni o hale getirmek istemedim.”

Birden penisiyle beni dürtmeyi bıraktı, sessizlik oldu.

“Hâlâ görmüyor musun? Sana yapmak istediklerim aslında çok umrumda. Bir söz verdim, yemin ettim. Bir daha asla sözü mü çiğnemeyeceğim.”

Dünyam altüst oldu. Artık yuvarlak değil, dümdüzdü. Siyahla beyaz bile artık renkliydi. Gecem gündüze dönmüştü.

Nihayet. Sonunda beklediğim an gelmişti.

Artık Q Mercer ile ilgili bilmece daha mantıklı bir zemine oturmuştu. Bulmacanın son parçasını da bulup yerleştirmiştim. İçimden Q'ya sarılmak, ölene dek onu ısırarak, tokatlamak ve becermek geçiyordu. Benden vazgeçmesinin nedeni beni umursamasıydı. Bugüne kadar umurunda olmadığını iddia edip durmuştu ama gerçek tam tersiydi. Benim için benden uzak kalmasını göze almıştı.

Kahkaha attım. Ah erkekler, çok aptal ve bencillerdi.

Benim erkeğim.

Benim.

Q gözlerimin derinlerine baktı. Kalçaları hâlâ üstümdeydi, fakat hareket etmediği için tam algılayamıyordum. Q'nun altında ileri geri hareket etmeye başladım. Pantolonunun dikiş yerleri elbiseme sürttükçe inliyordum.

“Sözünü çiğne haydi,” dedim. “Hemen şimdi. Benimle.”

Q kafasını salladı, kalçalarını üstüme daha güçlü bastırıyor-
du. “Bir daha asla kendimi serbest bırakamam.”

Kalkıp onu öptüğümde zevkle inledi. Kollarımı boynuna dolayıp bütün varlığımı bu öpücüğe adamıştım.

Öpücüğüme karşılık vermeden önce bir iki saniye kendisiyle mücadele etti. Ardından dilini ağzımın derinlerine sertçe soktu, kontrolü tamamen ele almıştı. Beynim durmuş gibiydi, hiçbir şey düşüncecek halde değildim. Artık sadece hissedebiliyordum.

Dudağını ısırardım. Dilimle diline savaş açtım. Öyle bir savaşın içindeydik ki kelimelere ihtiyacımız yoktu, tenlerimiz, dudaklarımız kıyasıya mücadele ediyordu. Kalplerimiz bile aynı ritimde atıyordu.

Aniden öpmeyi bıraktı. Tutkulu ya da arzuyla titriyor gibi değildi, aksine yüzünde hüznün ve pişmanlık vardı.

Bacaklarımı daha da çok açtım. Yapacağımız şeyi düşünmesine ne fırsat vermeyecektim. Sert bedenine yaslandığımda inlemeye başladı. “Seni istiyorum... Beni incitmene ihtiyacım var.”

Odanın havası ağırlaşmıştı sanki. Gülümsememi zor tuttum. Quincy, Q karşısında kaybetmeye başlıyordu. Q'nun kilitli olduğu kafesin kapıları aralanıyor, simsiyah arzular ortaya çıkıyordu. *Ben kazanıyorum.*

“Bana ihtiyaç mı duyuyorsun? Yoksa beni arzuluyor musun?” diye sordu inleyerek.

Titredim, hazla kıvrandım. Şeytani efendimin karşısında çaresiz ve edepsiz küçük bir köleye dönmüştüm. Soluk soluğa, “İkisi arasında bir fark var mı?” diye sordum.

Bana göre bir fark yoktu. Bence ikisi de çok önemliydi. Hele ki bedenim bu kadar sıcakken ve rahatlama isteğiyle kıvrılırken ikisi de hayat memet meselesiydi.

İpek elbiseden iyice belli olan meme ucumu sıkıp çevirdi, elimde olmadan ağlar gibi bir tonda inledim.

“Bana bir erkek olarak mı yoksa efendin olarak mı ihtiyacın var?” Pantolonunun fermuarını açarken boynundaki bir damar

hafifçe kabardı. Erekte olmuş penisini dışarı çıkardı. "Yalvar yalvar istediğin şey bu mu *esclave*?"

Kafamı salladım. Gözlerimi Q'nun büyük ve nefis penisinden ayıramıyordum. "Evet. Tanrım. Evet."

Eliyle elbisemi sıyırdı, külotumu kenara çekip parmağını içime soktu. Ön sevişme falan yoktu ama zaten ön sevişmeye gerek de yoktu. Çünkü Q için çoktan sırlılıklam olmuşum. Dokunuşuyla kaykılmaya başladım, sonra ileri geri hareket ettim. O kadar, o kadar uzun zaman olmuştu ki Q'nun parmağının beni hazla kıvrandırmasını özlemiştim.

Vajina salgımı klitoris çevreme yaydı. Bacaklarım çok kasılmıştı, zevkten başım dönüyordu. "Q... Efendim..."

Q, göz temasını bir an olsun kesmeden parmağını bileğimdeki kuş dövmesinin üstünde gezdirdi. Hâkimiyetiyle beni hapsedmişti. Dokunuşları o kadar hünerliydi ki iradem onun önünde boyun eğmişti.

"Çok ileri gidersem şayet beni uyaracağına söz verir misin?" diye sordu. "Ruhuna, savaştı ve güçlü kişiliğine zarar vermemem için bana engel olacağına söz verir misin? Hep güçlü olacağına söz ver." Parmağını daha da içime sokarak g-noktamı sıvazlamaya başladı.

Hazdan kendimi kaybettim, beynim bomboştu. Benden söz vermeme mi istiyordu? Çok iyi, ona söz verebilirdim. Buraya zaten ona istediği her şeyi vermek amacıyla gelmişim. Benden anlaşmayı kanla imzalamamı bile istese bir saniye düşünmeden yapardım. Eğer Q bana kendini tamamen verecekse her türlü anlaşmanın altına seve seve imzamı atardım.

Parmağı derinlerimde gidip geldikçe karanlık arzularım yüze çıkıyordu; kasıldım, ona öyle açtım ki çaresizce daha fazlasını bekliyordum. "Bana cevap ver *esclave*," dedi.

Yeşil gözlerinin derinliklerine baktım, ikimiz de orada hapistik. Koyu renk irisi âşık, iyice ağırlaşmış gözkapaklarıysa şehvet doluydu. “Beni kırmana izin vereceğime ve seninle ölene dek sa-vaşacağıma yemin ederim.”

Q parmağını içimden çıkarıp kafamın üstünden ilerideki mektup açacağına uzandı. Metalin parlak keskinliği kalbimi vahşi bir heyecanla doldurdu.

“Ben işadamıyım, Tess. Öyle her söze kolay kolay kanmam.”

Doğrudum. Açık yerlerimi örtmek için elbisemi aşağıya çektiş-tirdim. Bedenim hâlâ arzuya titriyordu, ama bunun Q için ne kadar önemli olduğunu görüyordum. Göğsüm sızlıyordu. Q yanında kalmama ikna olmuş, hayatını paylaşmama izin vermişti. Ne yapacağını merak ederek bekledim. Onun için rahat ettirmek, aklında tek bir soru işareti bırakmamak için ne olursa yapardım.

“Şimdi sen benden sana bir köle gibi davranmamı, ama aynı zamanda hayatımı seninle paylaşmamı istiyorsun, öyle mi?” Kendini kapatmış, her şeyiyle yine Q olmuştu. “Hem seni kontrol etmeme izin vereceksin hem de benimle eşit olacaksın?”

Kafamı salladım. “Evet, kesinlikle. Eşit.”

Gözleri parladı, parmaklarıyla mektup açacağını sıktı. “Oraya geldim, az kalsın seni tekrar buraya getirmek için kaçıracağım biliyor musun?”

Yüreğim pır pır etti, gülümsemeye çalıştım. “Gerçekten mi? Neden?”

Anlamlı bir şekilde gülümsedi. “Nedenini gayet iyi biliyorsun. Niyetlendiğim şeyi yapmama ramak kalmıştı. *J'aurais malheureux sans toi.*” Sensiz perişandım, halim içler acısıydı diyordu. Derin derin iç geçirdikten sonra sözlerine devam etti. “Diğer kız, Sephe-

na sen gittikten bir hafta sonra geldi. Tahran'da sadistçe işkenceye uğramış, ağır yara almış. Eve geldiği gün tek düşünebildiğim sendin. Ön kapımdan girdiğin günü hatırladım, çok gururluydun. Bana tükürme cüretini bile göstermiştin." Öfkeli parmaklarıyla çenemden tuttu. "Yeni efendisiyle karşılaşmaktan o kadar korkmuştu ki bayılmıştı. Franco onu taşımak zorunda kaldı. Senin vahşiliğinden, başı dik tavrından, asiliğinden tamamen farklıydı."

Kafasını önüne eğip elindeki bıçağa baktı. Gözlerinde kararlılık ve kabullenme vardı. "Seni tamamen kırmama, yok etmeme asla izin vermemelisin. Ateşine, öfkene ihtiyacım var. O kırılmaz iraden, pes etmemen, gücün benim için çok önemli."

Kayarak masadan indim. Yerdeki kâğıt yığınının üstünde dikildim. Muhtemelen yeni bir binayla ilgili anlaşma belgeleriydi. "Biraz önce sana söz verdim, yemin ettim. Beni tekrar kaçırmama da gerek yok. Buraya kendi rızamla döndüm."

Q yutkundu, artık yüzünde karışık duygular yoktu, hayat dolu bir sevinç ve heyecanla ışıldıyordu. Dimdik ayakta durdu. Nihayet ona teklif ettiğim şeyi idrak etmişti, az önceki gibi öfkeli görünmüyordu. Sonunda, içinde yaşattığı canavarla baş edebilecek kadar güçlü olduğuma ikna olmuştu. Canımı yakması, beni incitmesi için ona izin verecektim. Ancak beni mahvetmesine ya da yok etmesine asla müsaade etmeyecektim.

"Benden istediğin şeyleri sana vermek için elimden geleni yapacağım, ama iki şartım var," dedi. Sarı saçımdan çekip dudaklarına tutkulu bir öpücük kondurdu.

"Tek yapman gereken ne olduğunu sormak..."

Ağzımın içine fısıldadı. "Öncelikle benim için çalışmanı istiyorum. Sınavlarımı verdiğini, okulunu bitirdiğini biliyorum. Üstelik çok yetenekli ve başarılısın."

Kafamı kaldırıp ona baktım, şaşkınlıktan ağzım bir karış açılmıştı. İki şey beni çok hayrete düşürmüştü. Birincisi, milyarlarca dolar değerindeki şirketinde iş verecek kadar bana güveniyordu. İkincisi gizlice beni gözetlemiş, her hareketimden haberdar olmuştu. Ruhum kanatlanıp uçmak üzereydi. Aslında beni bir başıma bırakmamıştı, ben fark etmesem de gözü hep üstümdeydi. *Gizlice beni takip ettiği için çok ama çok mutluyum.* Kahretsin, mutluluktan ölüyordum. Mest olmuştum.

“Ya diğeri?”

“Aslında diğer ikisi demek daha doğru...” Dimdik ve gururla durdu, gözlerinde kin vardı. “Eğer bir daha başka bir adamla yatacak olursan, Tanrı’ya yemin ederim ki yapacaklarımdan sorumlu değilim. Brax denen o çocukla eve gittin. Bir ay onunla aynı yatağı paylaştın. Bana işkencelerin en ağırını yaşattın, tekrar aynı şeye katlanmamın imkânı yok.” Nefes almaya çalıştı, kafasını salladı.

Kendimi onun kollarına atıp onu öpmeye başladım. Dişleri dudaklarıma öyle bir sürtüyordu ki sanki beynimdeki bütün düşünceleri alıp kendini yerleştirmek istiyordu, tamamen onunla dolmamı arzuluyordu. Aslında bunu yapmasına hiç gerek yoktu. Çünkü hiçbir şey yapmasa da bütün hücrelerim onunla doluydu. Öpüşmeyi kesip nefes alabildiğimde konuşmaya başladım. “Aynı şey senin için de geçerli. Hayatında kesinlikle başka bir kadın olmayacak. Kırbaçlayacağın, becereceğin tek kadın ben olacağım.” Dövmemi işaret ederek, “Bu küçük kuş senin kafesine ait!” dedim. “Ne o kuş başka bir kafeste yapabilir ne de kafesin kapıları başka bir kuşa açılabilir.”

Beni masanın üstüne sırtüstü yatırıp ileri geri hareket etti, inliyordu. Omuzlarım sert ahşapla bir olana dek kendimi

masaya bastırdım. Kravatından yakalayıp onu kendime doğru çektim. Beni ısıtsın istiyordum. Düğmeleri açık gömleğinden çıplak göğsü görünüyordu. Elimi uzatıp parmaklarımı sırtına batırdım, hazdan kasılıyordum. Azgın, edepsiz ve aceleci olmak umurumda bile değildi, bedenim onun için yanıp tutuşuyordu. Çok uzun zaman olmuştu; onu çılgınlar gibi arzuluyordum.

Q kafasını sallayarak dediğimi onayladı. "Gayet makul bir anlaşma gibi görünüyor."

Öpücüklerimle onu adeta içtim. "Ve son koşulun?" Dudakları boynumun yanından aşağı inip göğüslerimin arasındaki vadede kaybolunca zevkten çılgılık attım.

Q elbisemin üstünden meme ucumu ısırdı, karnımdan kasıklarımına güçlü bir akım oluştu. "Cinayet işlemek istiyorum."

Son hız çarpan kalbim durma noktasına geldi.

"Seni hırpalayan, inciten aşağılıkları geberteceğim. Kadın kaçırılma operasyonuna dahil olan herkesin hak ettiği cezayı almasını bizzat sağlayacağım."

Geri çekilip öfkeyle baktım. Nefes alamıyordum. *Benimle aynı intikamı almak istiyor.* Soru sormama bile gerek yoktu. Beni sandığımdan daha iyi tanıyor, kalbimin derinlerinde yatan arzuları bile biliyordu. İlişkimiz ne kadar sıra dışı olursa olsun, çok haklı gerekçelere ve aynı doğrulara sahipti. Q benimle, bir adam ve bir kadın arasında geçen diyalogtan çok daha derin bir seviyede iletişim kuruyordu.

O an onun için yaratıldığıma bir kez daha inandım, tıpkı onun benim için yaratılmış olması gibi. Bir elmanın iki yarısı, aynı sapkınlığın iki ucuyduk. Aynı hastalıklı duygularla atan iki kalp, birbirimizin ruh eşiydik. Birbirimizi bulana dek ne tamdık ne de özgürdük.

Kollarımı boynuna doladım, mis gibi turunçgil kokusunu, karanlığını, kötülüğünü içime çektim. Onda bütün enerjimi çeken çok güçlü bir şey vardı. Ruhumu ölümcül ruhuna adadım, fani şeyler gözümde değildi. Bana sahip olmasına, bütün varlığını ele geçirmesine hazırdım.

“Sen benim için doğru kişisin, Q Mercer,” dedim. “Hep öyleydin. Benim için tek ve eşsizsin.”

Q kızardı. Bu kadar güçlü bir adamın yüzünde ilk kez utançlıktan oluşan pembe rengi görüyordum. Pembeleşen yanakları, biçimli elmacık kemikleri içimi eritti. *Acaba gün gelir de benim için bu kadar önemli olmasına alışır mıydım?* Hayatımı sevinçle, neşeyle onunla kurduğum cennette geçirmek istiyordum. Tabii bir de korku, dehşet, acı ve anlatılmaz zevk vardı, onlarsız olmazdı.

Q dişlerini sıktı. Mektup açacağıyla avucunu kesti. Kesikten ince ince kan sızmaya başladı. Diğer avucuyla elimi tuttu, gözlerime bakarak elimi benzer şekilde kesti.

Acının hiçbir önemi yoktu, ondan gelen acının başımın üstünde yeri vardı. Q'nun yapmak istediği şeyi biliyordum. Birbirimizi tamamlamamızı istiyordu. Dışarıdan bakan biri bile özümüzü karıştırmak için nasıl hevesli olduğumu kolaylıkla fark ederdi. Kanımız, hayat gücümüz birleşti, varlığımız tamamlandı. Artık tek parçaydık.

Bu, karanlıkta savaşılan iki canavarın anlaşmasıydı. Böyle bir anlaşmayı imzalamak için mürekkep olarak kan kullanmamız gerekirdi. Acı ve sonsuz haz vaat eden, sonsuza kadar geçerli olacak bir anlaşma yapmıştık.

Ellerimizi kenetleyince kâinattaki bütün elementler ondan bana aktı, şimşekler çakıyor, bizi anlatan şiirler yazılıyordu. Q

inleyince tüylerim ürperdi. "Seni koruyacağıma, seni incitmeyeceğime, canını yakan herkesi yakalayacağıma ve sana hak ettiğin hayatı yaşatacağıma dair sana söz veriyorum. Geleceğim geleceğindir. Sırlarım sırlarındır. Yemin ediyorum ki canını yakan adamların cesetlerini sana teslim edeceğim."

Yaptığımız anlaşma beni çok heyecanlandırmıştı.

"Söz veriyorum ki seninle her gün, her saat savaşağım."

Q'nun dudaklarında alaycı bir tebessüm belirdi. "Dünyama hoş geldin, *esclave*. Zaten her saniyem içimdeki arzularla savaşmakla geçiyor."

Ellerimizi ayırdık, Q birbirine karışan kanımızı dövmemin üstüne sürdü. "Özgür bıraktıktan sonra yanıma dönen ilk kuş sensin. Hatta tek kuş!"

Gözlerim yaşardı, çenesine dokundum. "Aslında hep sana doğru koşuyordum, her kaçışında sana yaklaşıyordum. Sadece bunu bilmiyordum. Özgürlüğüm esaretindedir, Q. Sadece senin yanındayken uçabilirim."

Q dudaklarını yaladı, bakışlarında bir sevinç, garip bir memnuniyet vardı. "*Je suis à toi*." Ben seninim, dedi.

Kafamı salladım. "*Nous sommes les uns des autres*." Biz birbirimize aitiz, dedim.

Sansöz

Q Mercer

Yirmi yıl önce

En iyi arkadaşım sessizlikti. Hep öyle olmuştu. Büyük olasılıkla da hep öyle olacaktı.

Hava beni ele geçirmiş gibiydi, çıkardığım her sesi anında öldürüyordu. Beni bir gölgeye çevirmişti adeta. Bir hayalet, bir siluet gibi sessizce ve gizli hareket ediyordum.

Evden hiç çıkmadığım halde ailem daha önce beni iki kez kaybetmişti. Adına ev dediğimiz devasa malikânenin içinde gözden kayboluyor, bir odadan diğerine geçiyordum. Mutfaktan çaldığım yiyeceklerle kullanılmayan büyük şöminelerin içinde kamp kuruyordum.

Sessiz ve meraklı sekiz yaşındaki bir çocuktan sır saklamak çok zordu. Gerçekleri görüyor, neler olup bittiğini anlıyordum. Bildiklerim taş misali mideme oturuyordu.

Annem de biliyor ama hiçbir şey yapmıyordu. Şeftali aromalı votkayı ve Baileys'i babama tercih ediyordu. Öte yandan babam da kölelerini karısına tercih ediyordu.

Çığlık seslerini ilk kez duyduğumda henüz beş yaşındaydım. Yardım için bağırın endişeli, boğuk seslerin ardından zevk ve coşku dolu inlemeler duyuluyordu.

Bir gün girmemin yasak olduğu bir odaya gizlice girdim ve babamın bir kızı dövüp, ona tecavüz ettiğini gördüm. Kızı arkadan becerdikçe kızın poposu kıpkırmızı oluyordu.

Küçücük çocuk kalbim sızlamıştı. Bunu görmemem gerekiyordu. Gördüklerimi anlamamıştım bile. Kötü bir şeyler oluyordu ama ben ne olduğunu anlamak için çok küçük ve masumum. Ancak henüz bir çocuk olmama rağmen içimde, derinlerde bir yerde gördüklerimin ne olduğunu biliyordum.

Babam acı çekmek istemeyen bir kadının canını zorla yakıyordu. Üstelik o kadın benim bir zamanlar yaptığım kadar çok yaramazlık yapmamıştı. Tek yaptığı top gibi büzülmek ve ağlamaktı. Yine de babam kızı yumrukluyor ve kırbaçlıyordu. Kızın ağlamalarından, bağırışlarından zevk alıyordu.

O sahne ve o an hissettiğim korku beynime kazındı. Gördüklerim beni değiştirmişti, bir daha asla eskisi gibi olamazdım. Artık yaşayan, nefes alan her şeye karşı kibar ve hassas olma sınırlarını zorlamaya başlamıştım. Aşçı beni defalarca kuşları, fareleri ve ormanda yaşayan diğer canlıları beslerken yakaladı.

Annemin durumu her geçen gün daha da kötüleşiyordu. Giderek daha çok alkol kokmaya başladı. Sonunda beni annesiz bırakıp, bir alkolikle yaşamaya mahkûm etti.

Babam oldum olası rutinine bağlı ve düzenli yaşayan biriydi.

Geniş bir araba koleksiyonu vardı; Bugatti, Audi, Ferrari ve Porsche'nin en son modellerine sahipti. Ama bu kadarı ona *yetmiyordu*. Babam insanları istiyordu. Kızları. Kızlara bir mal, bir eşya gibi *sahip olmak* istiyordu.

Sekizinci doğum günümde babam eve on ikinci kısırağını getirdi. Kız çığıklar atarak debeleniyordu, babam kıza öyle sert bir yumruk attı ki kız bayıldı. Evimizin bir kanadı tamamıyla babamın satın aldığı kızlara ayrılmıştı. Hiçbir personelin evin o bölümüne girme izni yoktu.

Ama ben babamın bile bilmediği gizli yerler biliyordum. Duvarlardaki gizli geçitleri keşfetmiştim, hiçbir kilit istediğim yere girmeme engel olamazdı.

Havalandırma kanalları ve duvar deliklerinden gizlice izlerdim. Kırılğan kadınlara yapılan iğrenç, hastalıklı şeyleri gördükçe midem bulanırdı.

Hayatımı erkek çocuklarının duyduğu bir heyecandan ziyade bir utanç dalgası kaplardı. Suçluluk duygusuyla kıvranırdım. Benim kanımdan, canımdan olan biri başkalarının hayatını mahvediyordu. Kadınların elinden özgürlüklerini alıp onları değersiz, parçalanmış bir eşyaya, bir paçavraya çeviriyordu.

Babamı hiç sevmemiştim, ona duyduğum nefret günbegün katlanıyordu. Doğmama sebep olduğu için ondan ayrıca nefret ediyordum. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyor, sürekli evden gitmesini diliyordum.

On üçüncü doğum günümde, babam evde değilken ilk kez kurallara karşı geldim.

Kızların hepsi kanlı gözlerle korkarak bana baktı. Oraya niçin gittiğimi bilmiyordum. Onlara şefkat göstermek ya da onları rahatlattık niyetiyle miydi emin değildim. Orada dikilmek çok aptalcaydı. Kızlara istedikleri şeyi getirmeyi teklif ettim; mutfaktan yemek çalabilirdim. Gözlerindeki umutsuzluğu gidermek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdım. Ancak kızlar acı acı feryat ederek saklandı, on üç yaşındaki cılız bir çocuktan kaçmayı tercih ettiler.

Korktukları ve çok kötü korktukları için orada uzun süre kalamazdım. Yine de onlara hâlâ bir şey borçluydum, daha doğrusu her ne istiyorlarsa onu... Onlara zarar veren öz babamdı. Onun yaptıklarını düzeltmek bana düşerdi. "Lütfen. Niyetim sizi incitmek değil," dedim. Sesim hâlâ kalınlaşmamıştı, yine de kızların çığlıklarını bastırarak kadar yüksek sesle söylemişim.

O gün kızlardan hiçbiri yanıma gelmemiş olsa da ben yaralarını, çürük ve morluklarını, gözlerindeki acıyı ve ruhlarındaki boşluğu gayet iyi görmüştüm. Artık onlardan uzak durmam imkânsızdı.

Ertesi gün oraya tekrar gidip hayatım boyunca kullanmayacağıma dair yemin ettiğim kelimeyi söyledim. Babamın çok sık kullandığı bir kelimeydi. "*Esclave*, bana itaat et."

Kızlar anında burunlarını çekip dizlerinin üstüne çökmeye başladı. Uzun saçlı ve farklı ten renklerine sahip on iki kız aynı anda eğilip yeri öptü.

O gün kırılmış kelimesini ilk öğrendiğim gündü. Kızların hepsi kırılmıştı, hem de bütün benlikleriyle ve ben buna dayanamıyordum. Tek bir emirle hepsi benim olmuştu. Kızları bu kadar sefil yaratıklar haline getirdiği için babamdan çok nefret ediyordum, ama bu kadar zayıf ve güçsüz oldukları için kızlardan da en az onun kadar nefret ediyordum.

"Bana doğru emekleyin," diye emrettim.

Çıplak köleler daire çizerek dediğimi yaparken tenleri hâlâya sürtüyor, garip bir ses çıkıyordu.

"Durun," dedim ve hemen durdular. Her dediğimi anında yapıyorlardı, tamamen boyun eğmişlerdi.

Kızların oluşturduğu çemberin ortasında dikildim ve kendi kendime bir yemin ettim. Onlara yardım edecektim. Kimse

bir daha onarılamayacak, iyileşip eskisi gibi olamayacak kadar kırılmayı hak etmiyordu. Dünyadaki hiçbir insanın bu kızların hayatını çalmaya hakkı yoktu.

Onların kurtarıcısı olacaktım. Akıl ve ruh sağlıklarına tekrar kavuşana dek onları iyileştirecektim.

Elime istediğim tarzda kaçak, izi sürülemez bir silah geçirmek için üç yıl beklemem gerekti. Beni, canı sıkılmış bir sürü zengin çocuğun arasına karışmam için Londra'da bir okula gönderdiler. Hepsi de bir şekilde birbirleriyle bağlantılı olan zengin insanların çocuklarıydı. Suçlular, zenginlerin etrafına kokmuş etin üstünde uçan sinekler gibi üşüşüyordu. Tabii ben de bundan faydalanmayı ihmal etmemiştim.

İçime kapanık ve öfkeli duruşumla nam salmıştım. Babamı kanun karşısına çıkarmak için ne tür bir komplö kurmam gerektiğini düşünüp duruyordum. Sonucun istediğim gibi olacağını bilsem yapardım da ama babamın serveti ve ünü her şeyin önündeydi. Babamın ne kadar zengin ve ünlü olduğunu bilen herkes benden korkuyordu. Korkularıyla gücümü besliyorlardı. Bu, kodaman ve vahşi babamdan kalıtımla bana aktarılan bir güçtü.

Benden korkan insanların gözünü açmak ya da onlara aslında korkulacak biri olmadığımı göstermek için hiçbir şey yapmadım. Çünkü korku çok ama çok güçlü bir silahtı, bunu çok iyi biliyordum. Babamın korkularından yararlanarak kadınlara nasd hükmettiğini gözlerimle görmüştüm.

İki hafta sonra okul tatile girdi. Trenle eve dönerken yanımda deri kayışlı bavulum, belimde de silahım vardı.

Eve gitmekten nefret ediyordum. Öç alma arzusu dışında beni o eve bağlayan hiçbir şey yoktu.

Annem yaklaşık bir yıl önce alkol zehirlenmesinden ölmüş, beni bir başıma bırakmıştı. O benim öz annemdi ama bir gün olsun hayattaki tek çocuğuyla ilgilenmemişti. Sonuçta viski ya da şarap değildim, bu yüzden de onun için bir önemim yoktu.

Eve geldiğimde beni Bayan Sucre karşıladı. Doğruca odama gidip yeni aletimi temizlemeye koyuldum. Işıl ışıl parlayan mermilere bakarken öfkemi ve intikamımı kucakladım.

Saat sabahın ikisini gösterirken avlanmaya gittim. Geceleri babamın oyun saatleriydi. Onu nerede bulacağımı adım gibi biliyordum.

Yeni aletimi sıkıca tutarak sessizce sokuldum.

Kızların çığlıkları içimi titretti. *Birazdan. Birazdan özgür olacaksınız. Çok az kaldı.* Yapmak üzere olduğum şey için kızların bana teşekkür edeceğini biliyordum. Kendi ruh sağlığım, iç huzurum da bana minnettar kalacaktı. Çok kısa bir süre sonra babamın bir sürü masum kadının canını yakmasının suçluluğuyla yaşamaktan kurtulacaktım.

Babam hiçbir şey duymadı, geldiğimi hissetmemişti bile.

Gizlice yaklaşarak tam arkasında durdum. Babam bir kızı beceriyordu, kızın saçlarına tutacak gibi asılıyordu; kızın içinde her gidiş gelişinde yaşlı poposu titriyordu. Tiksinerek dudaklarımı sıktım, içim kalkmıştı. Kızların gözyaşları midemin içine ateş topu gibi düşüyor, içimi yakıyordu.

Silahı kaldırıp elimle ağırlığını tarttım. Elim kuruydu, sinirden terlememişti, son derece sakindim. Kalp atışlarım gayet düzenliydi, yapacağım şeyden emindim.

“Son hazzının tadını çıkar baba. Bundan sonra kimseyi beceremeyeceksin, bu son.”

Babam yani Birinci Quincy Mercer, kızın içine penisini sokarken durdu. Yüzü kırmızının parlak bir tonuna bürünmüştü, titremekten gıdığı sallanıyordu.

“Burada ne işin var küçük pislik? Çık dışarı. Evin bu bölümüne girmenin yasak olduğunu sana kaç kere söyledim.”

Odanın içindeki kızlar korkuyla büzüştü, ağlamaya başladı. Bazıları boynundan bazılarıysa bileklerinden bağlanmıştı. Bir kısmı da baş aşağı tavana asılmıştı. Sürekli ağlıyorlardı ama birden yaşlı gözlerinde ufacak bir pırıltı belirdi. Açlık, intikam, özgürlük gibi karışık hisler, içlerinde bir ateş yakmıştı. Kırılğanlıklarının prangasını kırmak üzereydiler.

Başka bir şey söylemedim. Zaten söyleyecek ne kalmıştı ki? Tetiği çektim.

Silah büyük bir gürültüyle ateş aldı. Babamın dağılan beyninin parçaları becerdiği kızın üstüne saçıldı, penisi hâlâ kızın içindeydi.

Kız çığlık atarak kaçmaya çalıştı, titreyen elleriyle yüzündeki kanları sildi.

Odanın içine garip bir karanlık çöktü. Odanın tam ortasında durup kollarımı açtım. Gerilip derin bir nefes aldım.

Artık babamın devri sona ermişti. Mercer İmparatorluğu'nun yeni sahibi bendim. Sadece on altı yaşında olmama rağmen bütün mal varlığı ve kız koleksiyonu bana kalmıştı.

Kısa bir an, babamın bıraktığı mirası devam ettirmeyi düşündüm, penisim sertleşti. Eli kolu bağlı bir kıza şiddet uygulamak çok kolaydı, ne kaçabilir ne de beni durdurabilirdi. Bakirliğime bir köyle son verebilirdim. Canımın istediği her şeyi yapabilirdim. Tıpkı yaşlı babam gibi gaddar ve ultra zengin bir işadamı olabilirdim.

Ancak orada zihnim karanlık ve kötülükle dolup taşmışken, asla babamın yolundan gitmeyeceğimi biliyordum.

Yine de o lanet yoldan gitmeyi deli gibi istiyordum. Birinin sahibi olmak, onun üstünde tam bir hâkimiyet kurmak için *can atıyordum*. Zor durumdaki bir kadının penisimi emdiğini düşününce *ağzımın suyu aktı*. O an kendimden nefret ettim.

Ne de olsa babamın oğluydum, her şeye rağmen... Onu öldürdüğüm an, vahşiliği, kötülüğü sanki bana geçmişti. Nasıl olduğunu açıklayamazdım, ama tuhaf bir şekilde öyle hissettim. Canavarca dürtülerimden hiç kaçamayacağımı anladığım an, içimden kendi beynime de bir kurşun sıkmak geçti.

Beynimdeki hastalıklı arzuların kaçmak arzusuyla çabucak kızları çözdüm. Onlara annemin dolabından kıyafetler verdim.

Kızlar verdiğim her şeyi kabul etti. Yine de tek kelime etmeden sürekli yere bakıyorlardı.

O gece hayatımda bir milattı, yeni bir başlangıca vesile oldu. Sadece kendim için değil, çevremdeki herkes için yeni bir hayat başlamıştı.

Bir yıl sonra on iki kızı iyileştirme çalışmalarım sona erdi. Bazı kızlar onları özgür bırakır bırakmaz gitmek istedi. Onlara para verip sevdiklerinin yanına gönderdim. Psikolojik yardıma ihtiyacı olan birkaç kız yanımda kaldı. Onları yerel bir hastaneye yatırdım ve hastane masraflarının tamamını üstlendim.

Kızların bu hale nasıl geldiği konusunda yalan söylememe gerek yoktu. Herkes babamı iyi tanıyordu ve hastalıklı zevklerinden haberdardı. İnsandan oyuncak isteyen hasta ve zengin pisliklere kız tedarik ediyordu. Kızları kiralamak için binlerce Euro alıyor, bazı kızların eve canlı dönmemesini ise zerre kadar umursamıyordu.

İçimdeki canavarı ne kadar inkâr etsem de ben de aynı fırça darbeleriyle boyanmıştım. Babama çok benziyordum. O kızları bir yere kilitleyip zincire vurmak, onlara boyun eğdirmek için yanıp tutuşuyordum. Ancak bir kez bile içimdeki canavarın dediğini yapmadım. Her an, her saniye hastalıklı dürtülerimle savaştım. Sonsuza kadar da savaşıacaktım. Bu da benim lanetimdi.

Evden en son ayrılan kız bir şeyhin kızıydı. Kız doğudaki kârlı bir gayrimenkul anlaşması için hediye edilmişti. Altı yıllık esaret hayatından sonra, onu özgür bıraktığım için bana hastalıklı bir bağlılık duymaya başladı.

Gitmesinden önceki gece odama geldi. Kızlar evin içinde istedikleri gibi dolaşabilirdi, özgürlük duygularına yavaş yavaş adapte olmaları için buna izin vermiştim.

Kız kapıyı kilitleti. Kilidin ufak bir sesiyle kız ne istediğini net bir şekilde ifade etmişti.

Kızı reddetmeye çalıştım. Onu ittim. Sonuçta bana hiçbir şey borçlu değildi. Artık bedeni tamamen ona aitti. Ancak kız kontrolü eline aldı ve beni, babamın yapmaktan gurur duyduğu şeyleri yapmaya teşvik etti. Bekâretimi kaybettim. Hem de tadı ve hassas bir sevişmeyle değil, kıza atılan şaplaklar ve aşığılamayla...

İşimiz bittiğinde kendimi çok isteksiz hissettim. Kızı dışarıya attım. Ertesi gün de özel uçağıma koyduğum gibi evine postaladım. O kız tekrar görmeye katlanamazdım. Kız bana ne kadar düşebileceğimi, kötüleşip ne kadar ileri gideceğimi hatırlatıyordu. Kıza baktıkça dünyada en çok nefret ettiğim adama ne kadar çok benzediğim gerçeğiyle yüzleşiyordum.

Ondan sonraki yıllar işkence gibi geçti. Hazla gevşemek istiyordum ama normal seks beni kesmiyordu. Tam bir rahatlama için şiddete ihtiyacım vardı. Birine hâkim olma, önümde boyun

eğdiğini görme arzusuyla kıvranıyordum. Kanımda öyle bir zehir dolaşıyordu ki ne iyileşebilecek ne de özgür olabilecektim.

Sonra rüşvet dönemi başladı. Babamın bıraktığı imparatorluğu büyütüp dünya çapında dev bir şirket yarattım. Dünya çapında iş yapmaya başladıkça işadamları gayrimenkullerle ilgili bazı özel ricalarda bulunmaya başladı. Şuraya bir bina yapalım, buraya özel bir tesis inşa edelim gibi taleplerin ardı arkası kesilmiyordu. Giderek önemli mevkilerde bir sürü güçlü arkadaşım oldu, iş dünyası bana hediyeler vermeye başladı. Babamın şöhreti bir kez daha devreye girmişti. Bana hediye sepeti yerine köle getiriyorlardı.

Önceleri kızlar çok sık gelmiyordu. Yılda bir kız gelirdi. Sonra iki oldu. Birkaç yıl sonra iş anlaşmaları için kaçırılmış kadınları kabul eden bir kral haline geldim. Kadınları kabul etmek bana bir servete mal oluyordu, yine de bir tanesine elimi sürmedim.

Kırık, perişan kızlar titreyerek evime geliyordu. Bazıları uyuşturucu müptelası haline getirilmiş, bazılarıysa ruhen ve bedenen ağır hasar görmüş oluyordu. Onlara bir baba, bir abi, bir arkadaş oluyordum.

Büyük çoğunluğu iyileşti ama diğerleri... Ne yazık ki bazıları kurtaramamıştım.

Yerel polise gönüllü olarak yardım etmeye başladım. Polisle el ele verip bıkip usanmadan çalışıyorduk. Hatta kurduğum 'dernek' için beni örnek vatandaş olarak gösteriyorlardı.

Sonra Suzette geldi. Vücudunun her yerinde ısırik izleri vardı. Saçları kazınmış, parmakları kırılmış, her yerinde sigara söndürülmüştü. Ona bu kadar ağır zarar veren, bu denli kıran adamlara bedelini ödetmek için bir sürü adam kiraladım.

Suzette'in ağzından tek bir kelime çıkması altı ay sürdü.

Onunla aynı odada olmama izin vermesiyse bir altı ay daha aldı. Zaman geçtikçe burada yaşamaya alıştı. Kendini ev işlerine adandı. Evin personeli gibi görünmez olmak, köle olduğunu unutmak ister gibiydi. Bu isteğine saygı duyup ona izin verdim.

Evde çalışmasının tahminimden çok faydası oldu. Soluk cildi giderek pembeleşti, gözlerindeki panik kayboldu. Artık beni karşısında görünce korkuyla sıçramıyordu.

Eve gitmek için hazır olup olmadığını sorduğumda gitmek istemediğini söyledi. Ayaklarıma kapanıp burada kalmasına izin vermem için yalvardı. Yanında kalabileceği kimsesi olmadığını söyleyip bana aşkını ilan etti. Benim de onu sevmemi istiyordu. Ona dilediğim gibi sahip olabileceğimi söyledi. Ancak yapamazdım. Dediği şeyi yapmam mümkün değildi. Kırılmış kadınlardan faydalanamazdım. Yapacağım şeyin kötü sonuçlarına katlanamazdım.

Hastalıklı arzularımı tatmin etmek için köleler yerine profesyonellere başvurdum. Bin euro karşılığı acı çekmeyi seve seve kabul edecek türde kadınlarla kötülük oyunları oynadım. Ama hiçbir zaman beklediğim tatmine ulaşamadım. Tatminsizlik bir yumru gibi boğazıma oturuyordu ve elimden bir şey gelmezdi. Benim ödemem gereken bedel, yapmam gereken fedakârlık da buydu. Ne olursa olsun bir daha asla bir köleye elimi süremezdim.

Suzette eve gelen diğer kızların iyileşme sürecinde önemli bir rol oynamaya başladı. Onlarla arkadaş oluyor, mutluluğa giden yolu kısa sürede bulmalarına destek veriyordu.

Küçük ekibimiz yıllarca çok güzel çalıştı. Tüm dikkatimi gayrimenkul işine verdim, kadınları kurtarmaya eskisi kadar odaklanmıyordum. İşleri büyütürsem kadınlar zaten bana sunu-

lacaktı. Şirketi büyütüp faaliyet alanını Güneydoğu Asya, Fiji, Yeni Zelanda ve Hong Kong'a kadar genişlettim.

Sonra bir anda dünyam altüst oldu.

Elli sekiz numaralı *eslave* eve geldi.

Ön kapının eşliğinden geçtiği an, içimdeki bütün karanlık arzular ve bastırılmış öfke açığa çıktı. Merdivenlerden inip hemen oracıkta ona sahip olmak istedim. Onu o kadar çok arzuluyordum ki...

O çok farklıydı.

O kırılmamıştı.

Hayatımda ilk kez bu kadar hayat dolu bir köle görmüştüm, üstelik yüzüme tükürme cesaretini bile göstermişti. Gözlerinden fıskıran keskin zekâyı görünce penisim kontrolüm dışında sertleşti. Olacaklara engel olamayacağımı o an anlamıştım. Kendimden nefret ettiğim kadar çok nefret ettim ondan.

Sonunda benimle aynı tutkuyu taşıyan, aynı ateşle yanan bir kadınla tanışmıştım. Tek istediğim onu kırmaktı. Akla gelebilecek her insani şekilde benim olmasını diledim.

Kurduğum fanteziler yüzünden hasta, aşâğılık herifin biriydim ve cehenneme gitmeyi hak ediyordum.

İçimdeki canavarla savaşmakla geçen on iki yılın ardından canavar bir yolunu bulup kafesten çıkmayı başarmıştı. Bir daha girmek de istemiyordu. Bütün hayatım boyunca bastırduğım dürtüler artık inkâr edilemez bir boyuta ulaşmıştı. Ben daha nasıl olduğunu bile anlamadan canavar dümene geçti, bir anda kendimi gerçek bir efendi gibi davranırken buldum. Sanki canavar gerçekte olduğum kişiydi.

Esclave bana aitti, o benimdi.

Günümüz

Tess kafasını salladı, güvercin grisi gözleriyle karanlık ruhuma baktı. “*Nous sommes les uns des autres.*” Biz birbirimize aitiz, dedi.

Göğüs kafesimde iki farklı duygu mücadele ediyordu. Canavar öne atılıp aşağılayarak onu incitmek istiyordu, diğer tarafımsa ona hassasiyetle dokunmak, kazandığım her kuruşu onu mutlu etmek uğruna harcamak istiyordu.

Yaptığım onca şeyden sonra, Lefebvre'in yaptığı onca şeyden sonra... Kalbim hızla atmaya başladı. İğrenç penisli aşağılık yaratık! Lefebvre'in ona tecavüz ettiğini düşündükçe öfkeden deliye dönüyordum. İçimden isimsiz mezarını kazıp bütün uzuvlarını bedeninden ayırmak geçiyordu. Tek bir kurşunla ölmek o pisliğin hak etmediği kadar güzel ve huzurlu bir ölümdü.

Ama Tess kurtulmuştu. Üstelik artık çok daha güçlüydü. Başına gelen onca şeye rağmen hiçbir zaman kırılmamıştı. Hâlâ aynı dikbaşı, öfkeli ve savaşçı kişiydi.

Bir kez daha bedenimi Tess'in üstüne bastırdım. Penisim alev yandıkça dişlerimi sıktım. Onu becermeyi çok istiyordum, ancak hâlâ bazı dürtülerimi terbiye etmem gerekiyordu.

“*Nous sommes les uns des autres,*” diye tekrarladım onu sertçe öperken. Yumuşak inleyişi beni daha da kontrolden çıkarıyordu. Nasıl olmuştu da onu buradan göndermişim? Bedenini kanatana kadar kırbaçladıktan sonra ona nasıl tekmeyi basabilmişim? Ben, bir melek iradesine sahip gaddar bir azizdim.

Böylesine mükemmel bir kadını kırmayı reddetmek için her şeyimi feda edebilirdim. Hayatıma aniden kıvılcım ve ateşle giren, beni yakıp kül eden bir kadın...

“Döndüğüne hâlâ inanamıyorum,” diye mırıldandım. Kalbim güm güm atıyordu, kanlarımızla ettiğimiz yeminin gerçek olduğuna hâlâ inanamıyordum. Koyu kırmızı sözleşmemizi Tess’in boğazına sürüp parmaklarımla köprücük kemiklerine doğru yaydım.

Sonra gözüm bileğindeki dövmeyle takıldı. Kahretsin, bunu gerçekten benim için mi yapmıştı, beni ikna edebilmek için? İçindeki karanlıkla konuşmuştu ve korkularına rağmen bana direnmiş, kafa tutmuştu. İtaat etmesi için yere yapışana dek onu dövmek istemiştin, ama asiliği benim felaketim olmuştu.

Artık onun etkisinden kurtulamaz, onsuz özgür olamazdım.

Tess Snow.

Tess *esclave*.

Benim.

Her şeyiyle benim.

Daha fazla bekleyemeyeceğim. Buraya kendi iradesiyle gedi. Şimdi sıra bende!

Ayağa kalkıp, pantolonumun içindeki penisimi çıkardım, ne kadar da sertti. Lanet kadın beni büyülemişti adeta. Tess o iri gözlerini kırptı, onu inciteyim, becereyim diye bana yalvarıyordu.

İnledim. Eğer bunu yaparsam, geri dönüşü olamaz diye düşünüyordum. İhtiyacım olan her şey onda vardı, kısa bir süre içinde her şeyim olmuştu. Ettiği yemine güvenmek zorundaydım. Her zaman yeterince güçlü olacağına dair bana söz vermişti. Umarım doğruyu söylüyordur diye Tanrı’ya dua ettim, çünkü ben içimdeki canavarla savaşmayı bırakmıştım.

Canavar kükreyerek göğsünü yumrukluyordu, sırada neyin olduğunu iyi bildiği için ağzının suyunu akıta akıta bekliyordu.

Artık hazırdım, Tess benimdi, hem de her anlamda.

"Gel," deyip bileğini yakaladım. Çekiştirerek onu kütüphanenin dışına çıkardım. Giriş salonundan geçerken attığı küçük çığlıklar şehvetimi körükleyip, cinnetimi pekiştirdi. Kahretsin, onu çok arzuluyordum. Çığlıklarına, acıdan kıvrınmasına ve akan kanına çok ihtiyacım vardı.

Ne tür bir adam bir kadının kanına ihtiyaç duyardı ki? Makul ve insafli bir adam duymazdı. *Ben hastalıklıyım. Zehirliyorum. Cehenneme giden kestirme yolları arşınlamak benim kaderim.*

Merdivenlerin alt tarafındaki gizli kapıyı yumruklayarak açtım, şiddet uygulamaya ahşap panelden başlamıştım.

Tess ürktü ama yerinden kıvıldamadı.

Kapı açılınca tek kaşımı kaldırdım. Büyük bir hata yaptığını itiraf etmesi için ona son bir şans tanıyordum. Gerçi kararı ne olursa olsun bu saatten sonra bir şey değişmezdi. Tekrar gitmesine izin verecek değildim. Gönüllü köle ya da gönülsüz bir köle, benim için bir fark yoktu. İçimdeki canavara kalsa gönülsüz olanı tercih ederdi, çünkü ben hastaydım. Hem de çok ağır hastaydım.

"*Je suis à toi,*" diye haykırdı.

Dişlerimi sıktım. Kahretsin, evet, evet, o benimdi. Başka kimseye ait değildi. Brax adındaki o aptal çocuğu asmadığım ya da parçalara ayırmadığım için Tess çok şanslı sayılırdı. Geri zekâlı çocuk, her gece Tess'in yanında uyumak, istediğin an ona dokunabilmek ne demek, biliyor muydu acaba? Ne kadar eşsiz bir hazineye sahip olduğunu göremiyor muydu? Gururdan göğsüm kabardı. Tess benim için onu terk etmişti. O, genç bir oğlan için çok fazlaydı. Onun içinde şeytan barındıran bir adama ihtiyacı vardı.

Benim gibi sapkın duygular taşıyan birini, kadın versiyonumu bulabileceğim hiç aklıma gelmemişti.

Fakat o beni bulmuştu.

Tess'i merdivenlerden aşağı sürüklerken hissettiğim heyecandan sırt kaslarım kasılmıştı. Biz yürürken ışıklar otomatik olarak açılıyordu. Tik ağacından yapılmış koyu renk bar, bilardo masası, müzik odası ve sauna aydınlandı.

Tess bilardo masasına bakarken tek kelime etmedi. Kahretsin! O gece ona dokunmak ne kadar da hoşuma gitmişti. Ona tecavüz etmek için çok hazırdım, tek bir hamlede içimdeki hastalığı açığa çıkarabilirdim. Ancak o kadar çok mücadele ediyordu ki beni arzuyla yakıyordu. Belirsizlik yaratmayı, ne yapacağını merak ederek ıstırap içinde kalmayı tercih etmiştim. Tess'in içini penisimle doldurmayı çılğınca isteyerek kendime işkence etmek istemiştim.

O gece gösterdiğim iradeden ve bu denli güçlü oluşumdan gurur duydum. Eğer o gece ona tecavüz etmiş olsaydım, ona yaptığım diğer şeylerle başa çıkıp çıkamayacağını asla bilemezdim.

Tess masadan gözlerini ayıramıyordu, önünü göremeyerek bana çarptı. Onu kollarımla sıkıca kavradım. "İçindeki parmaklarımı mı hatırladın, *esclave*? O gece ne kadar ıslaktın hatırladın mı? Bedenin bana ait olduğunu daha o zaman biliyordu."

Tess ürperdi, sıkı ve gergindi ama aynı zamanda dişi ve uysaldı da. "O gece başladığın şeyi mi bitireceksin? Yani beni bilardo masasına mı yatıracaksın?" Dudaklarının arasından şımarık bir çocuk gibi çıkan pembe dili beni acayip ayartıyordu.

Kahretsin, penisim o kadar sızlıyordu ki ayakta zar zor duruyordum.

"Hayır. Başka bir fikrim var."

Derin bir nefes aldı, tuttuğum bileğindeki nabzının atışını hissedebiliyordum.

Mantıklı ve makul fikirler azgın canavarı kenara itti. Telaşlandı. Bunun olmasına nasıl izin verebiliyordum? Onu nasıl incitebilirdim ve sonra... Ya akıl almaz dürtüm onun ödünü kopartırsa, o zaman ne yapardım? *Ne kadar zor olursa olsun, yaptığım şeylere nasıl tepki verdiğini görmek için bir gözüm onda olmalı.* Ne olursa olsun babamın yolundan gitmeyecektim. Asla.

Tess'e döndüm. Onu göğsüme hapsedip, penisimi karnına bastırdım. "Cildin çok kusursuz, onu yaralamak istiyorum," dedim. Gözlerimi sımsıkı kapattım. Sesim hasta bir azgın gibi çıkmıştı, ama kahrestin ki onu kalıcı bir şekilde işaretlemek düşüncesi bile beni çıldırtıyordu.

Tess kıvrılarak kalçalarını bacaklarıma bastırıp, beni ayartıyor, çığına çeviriyordu. Çok ama çok cesurdu, onda deli cesareti vardı. "Sen beni yaraladın zaten. Sadece göremiyorsun."

Derin bir nefes aldım. Yaptığım şeylerin Tess'in ruhunu paramparça ettiği görüntüler gözümün önüne geldi, çok korkmuştum.

Aklımdaki düşünceleri uzaklaştırıp homurdanarak, "Önemli bir noktayı netleştirelim," dedim. "Ben senin efendimim ve sen de benim... Sen *esclave's*ın. Seni inciteceğim, canını yakacağım. Seni becereceğim. İşimiz bittikten sonra da sana istediğin şeyi vereceğim. Seninle konuşmayı, muhabbet etmeyi ya da benden istediğin herhangi bir şeyi yapmayı deneyeceğim." Derin derin iç geçirdim, siyah arzular beni çağırıyordu. "Ancak yine de bu dediklerimi yapabileceğime dair sana söz veremem." Yarı insan olmayı deneyerek Tess'e sordum. "Bunu yapmayı hâlâ istiyor musun? İstedğin şeylerin hiçbirini yapamayabileceğimi, ama senden sürekli bir şeyler alacağımı bilerek bunu yapabilecek misin? Senden sürekli alacağım, sonunda bana verecek bir şeyin

kalmayana dek hep alacağım. Gün gelecek kupkuru olacaksın, canın çok yanacak ama acın bitmeyecek.”

Tess dediğimi kabul ederek kafasını salladı. Dudağını ısırtıyor, yüzü arzuyla parlıyordu. “*Oui, maître.*” Gri-mavi gözleri istekle bakıyor, buram buram seks ve arzu kokuyordu. Kafasını öne eğdi, sarı bukleleri yüzünü kapattı; beni tepeden tırnağa bir heyecan kapladı.

Bana tanıdığı özgürlük, kendi karanlığıyla benim karanlığımın karışmasına izin vermesi, tarif edilemeyecek kadar güzeldi. Ona öldürecek kadar sıkı sarılmak istiyordum ki beni bırakıp bir yere gitmesin. Onu kollarımda kırılacak kadar sert becermek istiyordum. Onu incittikten sonra yüzünün her yerinden öpmek, onu bizzat kendim iyileştirmek istiyordum. Tess’le ilgili o kadar çok şey istiyordum ki... Asla sahip olamam diye düşündüğüm her şeyi onunla yapmak, onunla yaşamak istiyordum.

Gözlerimi ondan alamıyordum. Yumuşak, kırılğan dudaklarını dudaklarıma bastırdı. “*Mâitre*, beni cezalandır. Senden uzakken başka bir adamla düzüştüğüm için cezalandırılmayı hak ettim.”

Ne? Kahretsin ne diyordu?

Kaskatı kesildim. Dünya dünüyor, döndükçe her yeri cehennem ateşi kaplıyordu. Parmaklarımı boğazına geçirdim. “Demek bunu itiraf etme *cüretini* gösteriyorsun? İntihara eğilimin mi var?” Gözlerinde gerçek bir korku görene dek boğazını sıkmaya devam ettim. Hoşuma gitmiş, içimdeki canavar beslenmişti. Kahretsin korku içimdeki canavarı besliyordu. Canavar gözyaşları, kırılğanlık ve korkuyla besleniyordu. Hassas ve minik bir kuşu sonsuza dek dünyadan silebilirdim, hem de kolaylıkla.

Korkum hiddetimin önüne geçti; parmaklarımı gevşetmeye çalıştım. *Gerçekçi ol!*

“İntihara meyilli değilim ama bana dokunmazsan eğer yakın sayılırım. Seni o kadar çok istiyorum ki şu an uçurumun kenarındayım Q.”

Tess'in dudaklarından adımı duymak içimdeki bombanın fitilini ateşledi. Artık kendimi zapt etmeyecek, durmayacaktım. Artık konuşmak yoktu.

Saçlarından tuttuğum gibi onu bilardo masasının önündeki kristal bara sürükledim. Oyun oynayacak havada değildim. Alkolle ıslanma havasındaydım.

Onu barın üstüne yatırdım. İncelemeleri, ağlaması ve seksi çılgınlıklarından zevk alıyordum. “Bunu söylediğin için çok üzüleceksin, *esclave*. Ne kadar ileri gideceğimi, ne kadar karanlık olabileceğimi görmek istiyor musun? Ne yazık ki göremeyeceksin. Verdiğin sözün doğruluğunu kanıtlayana dek göremeyeceksin. Yeterince güçlü olduğuna beni inandırana dek göremeyeceksin.”

Parmaklarımı kafatasının alt kısmına doladım. Yanağını soğuk granit tezgâha basturdım.

Debelendi. Sert poposunu bana yasladı. Lanet olsun, bu kadın beni delirtecekti.

“Bu seni kışkandırıyor mu? Brax'in hatırasını kendi penisinle silmek istiyor musun? Çünkü ben yapmanı istiyorum. Seni istiyorum Q... Lütfen... Lütfen Q.”

Kahretsin, kimdi bu küçük hayvan? Onu ben mi yaratmıştım, yoksa hep böyle sapkın mıydı? Tenimi tatlı bir ürperti sardı. Daha önce hiç tatmadığım duygular patlak verdi. Mutluluk. Evet, bu gerçektir, tarif edilemeyecek kadar çok mutluydum.

Gerçek olduğundan emin olmak için onu sarstım. “O çocuğu deli gibi kışkandım. Seninle Avustralya'ya uçtuğu için Franco'yu kışkandım. Arkadaşlığını kazandığı için Suzette'i kışkandım.

Seni becerdiğim için kendimi bile çok kıskandım. Kahretsin, evet, evet ben kıskancım. Seni *delicesine* kıskanıyorum.”

Dudaklarını çekti. “Güzel. Çok mutlu oldum.”

Kafamı sallayarak gri elbisesinin sırt kısmını kavradım, ona aldığı elbisenin aynısıydı. Elbiseyi yırtarak çıkarmaya çalıştım. Tess kumaş yırtılırken çıkan sesle titredi. Tamamen yırtıldıktan sonra elbiseyi yere attım. Sırtı, poposu, kalçaları artık tamamen ortadaydı.

Ne yaparsam yapayım avucumun kaşıntısına engel olamıyordum. Tess’in poposuna sert bir şaplak attım. Büyük ihtimalle aşırı sert vurmuştum ama o zevkle ağlarcasına inledi. Penisim sarsıldı, neredeyse boşalıyordum.

Şaplağı yer yemez beyaz teninde elimin izi çıktı, poposu kıpkırmızı oldu. İnleyerek onu okşadım. Daha fazlasını istiyordum, hep daha fazlasının açlığını çekiyordum.

Daha ileri gitme dürtüsüyle titreyip duraksayınca, Tess omzunun üstünden bana baktı. “Bir tek şaplak mı? Sence hak ettiğim ceza bu kadarlık mı?”

Kelimenin tam anlamıyla dediğini uyguladım. Ona vurdum. Kahretsin o kadar sert vurmuştum ki avucum sızlıyor, yanıyor. Tess’in gözleri yaşardı. Boşalamamaktan dolayı zonklayan penisimi poposuna dayadım.

Ellerimi oyalamak için bir şeyler yapmam lazımdı. Mini barı açıp kaliteli ve soğuk bir şişe şampanya çıkardım.

Altın renkli ambalaj halkasını çıkarıp şampanyayı patlattım. Bastırılmış duygularım yüzünden öylesine ürpermişim ki doğru dürüst düşünemiyordum.

Tess beni izledi, kirpiklerinden ve yanaklarından yaşlar süzülüyordu. Tek kelime etmeden yanağını tezgâhın üstüne bastırma devam etti, tıpkı itaatkâr bir köle gibi.

İçimdeki susuzluğu alkolün keskin tadıyla giderdikten sonra ona gülümsedim. Ardından pahalı şampanyanın tamamını Tess'in sırtına boca ettim. Saçlarını iyice ıslattıktan sonra soğuk şampanyayla üşümesini, sırtındaki köpükleri izledim.

Tess inleyerek kalçalarını bana sürtmeye çalıştı. Homurdanarak sallandım. Ona yapmak istediğim çok şey vardı, ama boşalma arzumu bütün kontrolü elimden alıyordu.

Ne kadar ileri gideceğimi, ne kadar kötü olacağımı görmek istiyor. Dört gözle beklediğimiz, ahlaksızlık ve günahla dolu bir gelecek vardı. Karanlık ve kötülüğün gerçek anlamını ona öğretecek, onu kendi dünyama alıştıracaktım.

Bir ürperti bacaklarımdan karnıma doğru yükseldi. Bir gelecek. Birlikte bir gelecek.

Zihnim deli gibi fikir üretmeye başladı, belirli bir düşünceye odaklanmıyordum. Tess bana her şeyini gönüllü olarak vermiş, seksi istediğim an almam için adeta tabakta servis etmişti. Yaptıklarına karşılık olarak, onu kaçıranlardan intikam alacaktım, bunu ona borçluydum. Onu kaçıran adamların cesetlerini ayaklarının altına sermek istiyordum. Bir canavar olabilirdim, ama sadece *onun* canavarı olduğumu kanıtlamak istiyordum.

Ona yanlış yapan herkesi paramparça edecek bir canavardım.

Başımı eğip beyaz tangasını dişlerimle yırttım. Hevesli dilimi sırtında ve kaburgalarının üstünde gezdirdim. Bütün omurlarını tek tek yaladım.

Kaburgaları hâlâ bakireydi, benimkiler gibi üstünde dövme falan yoktu. Göğsümdeki dövmenin son halini alması yaklaşık dört yıl sürmüştü. Giderek daha çok köle kurtarıyordum, kurtardığım her köle dövmeye eklenecek yeni bir kuş demekti.

Tess'in bileğine kuş dövmesi yaptırması, içimi görüp derin-

liklerimi anlaması demekti. Beni ne kadar arzuladığının göstergesiydi. Beni *her şeyimle* istiyordu.

Tess'in ve şampanyanın tadı zihnimi bulandırdı, daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Bileklerinden tuttum, dizlerimle vurarak zorla bacaklarını ayırdım. Kaydı, elleriyle tezgâha tutundu. "Q... Aman Tanrım, evet."

Sesi içimi ürpertti, şehvetim dizginlenemez bir boyuta ulaştı. Ayağa kalkıp tek çekişte kravatımı çıkardım. Tess'in gözleri büyüdü. "Hayır, ağzımı tıkama. Sessiz olacağım."

Ona bakarak kafamı salladım. "*Esclave, obéi.*" İtaat et. Gözlerini kapatıp yavaşça kravatla bağlamam için ağzını açtı. Kafasının arkasındaki kravatın iki ucu dizgine benziyordu. Kontrolün tamamen elimde olduğunu bilmek beni çılgına çevirdi.

Kravatın uçlarını hızlıca bağladıktan sonra bacaklarının arasında pozisyon aldım. Cinsel organındaki ıslaklık ve sırtından damlayan şampanya birleşince vajina kısmı göle dönmüştü, gördüğüm en güzel manzaraydı.

İnleyerek köpükleri yaladım, bacaklarının iç kısmına akan damlaları dilimle durdurdum.

Tess bacaklarını daha çok ayırdı.

Lanet olsun, tadı inanılmazdı. Yumuşak ve dumansı olmasının yanı sıra orkide ve buz tadı da hissediliyordu.

Klitorisini yaladığımda inleyerek kasıldı. Onu sabit tutmak için parmaklarımı baldırlarına bastırdım. Penisimdeki ağrıyı ifade edecek bir kelime yoktu. Artık içine girmek istiyordum.

Ama önce onu yalayıp onun tadındaki sıvıda boğulmak istiyordum. Aniden dilimi cinsel organındaki yarığa soktum. Ağzındaki kravata rağmen öyle bir çığlık attı ki daha sert

yalamam için bana ilham verdi. Tatlı vajinasına şampanyanın keskin tadı da karışmıştı. Aroma benim işimdi. Kokular ve aromalar zihnimi alevlendiren bir afrodisyaktı.

Isırmak, işaretlemek, tecavüz etmek istiyordum.

Pembeleşen tenine tapınmak arzusuyla yanıyordum, zaman kavramını yitirmiştim adeta. İstedğim ve ihtiyaç duyduğum her şey yanı başımdayken, zamanla ne işim olabilirdi ki? Tadı Tess'in tadına benzemeyen şeyleri ömrüm boyunca yemesem de olurdu.

Penisimin başı zevk suyuyla ıslandı. Yalama işini acilen bitirip içine girmeye başlamalıyım. Oyun oynama işini başka bir güne erteleyebilirdik. Spermlerimi orta yere lanet bir ergen gibi fıskırtmadan önce Tess'in içine girmeliydim.

Ayağa kalkıp çenemden akan Tess aromalı öz suyunu sildim. El yordamıyla kemerimi ararken şiddet bütün benliğimi ele geçirdi. Deri kemerimi pantolonumdan çıkarıp elime aldım.

Tess şehvetten ağırlaşan gözleriyle omzunun üstünden baktı. Ağzına bağlı kravat yüzünden dudakları açık, yüzü buruştu. Yanakları tutkudan kıpkırmızı olmuştu.

Metal kısmını avucuma aldığım kemeri elime doladım. Kemerle avucuma vurdum, şaklama sesiyle Tess daha çok bağırma-ya başladı. Çok hoşuma gitmişti.

Tek kaşımı kaldırarak sordum. "Sence bu başka bir adamla düzüştüğün için hak ettiğin cezaya yeter mi?"

Tess bir anlığına duraksadı. Hayır demesini bekliyordum. Bir sizlanma, bir yalvarma olur diye düşündüm. Ama yoktu. Hatta keskin mavi gözlerinde tuhaf bir ışıltı belirdi. Kafasını salladı, çenesini daha çok sallamaya başlayınca vücut dilinden ağzını çözmemi istediğini anladım.

Ağzını çözmek istemesem de dediğini yaptım.

Kravatı çözdüğümde derin bir nefes aldı. Kravatı tezgâhın üstüne bıraktım. Saniyenin milyonda biri kadar kısa bir süre konuşmadı, bağırılarıyla beni mest etti. Sonra gözlerinde yine o seksi ve tehlikeli bakış belirdi. Beni tersledi. “Sakın beni tekrar kırbaçlamayı düşünme seni canavar. Sana söylemiştim, bunu istemiyorum. Bırak gideyim.”

Aman Tanrım. Lanet olsun. İnkâr. Tecavüz. Öfke. Heyecandan coşma ve deli gibi azma.

Gözlerimi kapatıp canavarın ortaya çıkmasına izin verdim. “Lanet olsun, *esclave*. Beni kızdırmaman gerektiğini sana söylemişim.”

Deri kemeri ellerimle sıktım. Bu mükemmel kadın hayatının kırbacını yemek üzereydi. Ardından da onu becerecektim. Hem de vahşi bir hayvan gibi acımasızca.

Akla gelmeyecek kadar kötü şeyler yapmam için bana o izin vermişti. Bana istediğim her şeyi, hatta istediğimden de fazlasını sunmuştu. Hem gerçek beni hem de içimdeki canavarı beslediği için bir daha elimden kurtulmasının imkânı yoktu. Bundan sonra asla özgür olamayacaktı. O benim kafesimdeydi ve kafesinin kapısını hiçbir zaman açmayacaktım. Çünkü anahtar Tess idi. O mutluluğumun anahtarıydı.

Poposuna vurmak için elimi kaldırdım. Beklemeyle geçen süre ikimizi de daha çok kontrolden çıkarıyordu.

Hamlemi yapmaya koyuldum.

Kemer havada fisıltı gibi bir ses çıkardı, ardından şampanyayla ıslanmış cildiyle buluştu ve çok yüksek bir şaklama sesi çıktı.

Tess inledi. Dudağını ısırıp gözlerini sıkıca yumdu.

Kalçalarım kendine has bir ritimde sallanırken ona kemerle bir daha vurdum, sonra bir daha. Kesinlikle aynı yere iki kez vur-

madım, poposunu kırmızı çizgilerle istediğim gibi dekore ediyordum. Ona her vuruşumda nefesim kesiliyor, oksijen almak için göğsüm hızla inip kalkıyordu.

Kontrolümü kaybedip daha sert vurmaya başladım, kan akmaya başladı. Tess bağırarak poposunu kaçırmaya çalıştı, ama ben onun kımıldamasına izin vermedim. "Seninle işim henüz bitmedi, Tess. Kaçtığın için on kırbaç. Buradan gittiğin için on kırbaç. Son olarak seni özgür bırakan bir canavarın yanına geri döndüğün için on kırbaç." Sesim hazdan öyle kalınlaşmıştı ki ben bile kendi sesimi güçlükle duyuyordum.

"O kadarı çok fazla. O kadarına dayanamam." Gözlerinden yaşlar boşalıyor, çok üzgün görünüyordu.

"Karanlığı isteyen sendin. Sana istediğin karanlığı yaşatacağım."
Ve dediğimi yaptım.

Ona tam otuz parçalık karanlık verdim.

Beni baştan çıkararak, karanlık dünyayı aydınlatan otuz parçalık bir haz yaşadım.

Tess çığlıklar atıyor, hıçkırarak ağlıyordu. Ancak bunların altında çok güçlü bir cinsel istek akıntısı yatıyordu. Islaklığı bacaklarından süzüldü, artık şampanyadan daha kıvamlıydı, kremi ve yoğundu. Nefret ediyor olabilirdi ama aynı zamanda hoşuna da gidiyordu.

Son kırbaç darbesi de mükemmel poposunu öptükten sonra kemeri yere bıraktığım gibi pantolonumu çıkardım. Zonklayan penisimi dışarı çıkardım. "Yayıl," diye emrettim. Sırtının alt kısmına bastırarak onu istediğim pozisyona getirdim.

Dediğimi yaptı, kaşmir ceketim yaralarına sürterken acıyla inledi.

Sonra ağlamayı kesti.

Penisimi içine o kadar sert ve hızla sokuyordum ki ayakları yerden kesildi. Şampanyayla ıslanmış tezgâhın üstünde kaydı. “Oh! Lanet olsun, evet, evvettt,” diyerek inledim.

Çılgılık atarken sırtı kamburlaştı. Tek kolumu çıplak göğüslerine doladım. Onu dik tutmaya çalıştım. Kalçalarını ona yasladım, bedenindeki her santimetrekareye sahip olmak istiyordum. Aç ve çaresiz penisim onu doldurma arzusuyla yanıyordu.

Çok sıkı, çok ıslak...

İçine kayarak girip çıkıyordum. Penisimi o kadar derinine sokuyordum ki hayalarım poposunu tokatlıyordu adeta.

“Aman Tanrım, bunu çok özledim,” dedi inleyerek. “Seni özledim. Bu acıyı özledim.”

“Kapa çeneni ve beni içine al, *esclave*.” Penisimi bastırdım, meme ucunu sıkıp boynunu ısırdım. Tekrar kanatma arzusundan çenem titriyordu. Onun kanı için giderek daha çok vahşileşiyordum. Onun kanı en güzel, en etkili uyuşturucuydu. Onun kanı içimdeki canavarın yaşam iksiriydi.

Sıcaklığı, kırbaçlanmış bedeni kasıklarımı kavuruyordu; onu becermekten başka bir şey düşünemiyordum. Kontrolümü kaybettim. Güçlü parmaklarımla kalçalarını kavradım, kendimi kararlılığa adamıştım.

“Beni içine al, Tess.”

“Seni içime aldım zaten, *mâitre*.”

Kalça kemiklerini sert granit zeminde dümdüz yapacak, diz kapaklarını dolap kapaklarına yaslanmaktan morartacak kadar çok abandım üstüne. Tek odak noktam aldığım zevkti.

Tess inleyerek sırtını itti, daha sert, daha da sert olmam için beni dürtüyordu.

Penisimi keskin bir gevşeme ele geçirmeye başlayınca nefesim kesildi. Bu büyüleyici kölenin içine püskürmek isteyen bir yanardağ gibiydi. Bu kadın dünyamı altüst etmişti. Bu kadın... Felaketimin anahtarıydı.

Yaşadığım hazla vahşi bir hayvan gibi böğürdüm. Baldırlarım, hayalarım ve penisimdeki bütün duyular hazdan infilak etmişti. Son saniyelerini yaşamak üzere olan bir canavar misali penisimi bütün gücümle içine bastırdım, vajinasının içini spermlerimle doldurdum. Gerçek efendisinin kim olduğunu bildiğinden emin olmak istiyordum.

Ben boşalırken Tess beni tuttu. "Lanet olsun, evet, evet Q. Aman Tanrım. Hadi ver bana. Seni istiyorum. Her şeyini istiyorum." Sonra Tess içine bıraktığım bütün sıvıyı kucakladı, süt misali içti, her damlasını içine hapsetti.

Kasıldım, boşalma sonrası penisim çok hassaslaşmıştı. Ancak yine de onun içinden çıkmak istemiyor, elimde olmadan hâlâ gidip geliyordum. Onun sıcaklığını, karanlığını, ıslaklığını bırakıp ondan uzaklaşmak istemiyordum. Sonuçta benim yerim orasıydı, ben her şeyimle oraya aittim.

Tess gevşemişti, işkence görmüş bir karabakal gibi nefes alıp veriyordu. Titreyen bacaklarımda derman kalmamıştı. Tess'i kollarıma aldım. Ter ve şampanyadan yapış yapış olmuş vücudunu yere yatırdım.

Çıplak teni soğuk seramiklere değip üşümesin diye onu kucağıma yatırınca kahkaha attı. Yeni boşalmış olmama rağmen penisim bir türlü inmiyor, alev alev yanıyordu.

Acaba onu yeterince tatmin edebilecek miydim? Ne kadar kötü olabileceğimi, karanlığımın en uç noktasını bir gün ona gösterebilecek miydim?

Kendini çekmeye çalıştı ama ben onu sımsıkı tuttum. “Nereye gittiğini sanıyorsun?”

“Sana eziyet ettiğimi düşündüm.” Poposunu kıvıldatırken hayalarımaya kıvılcım saçıyordu. Onsuz geçen bir aydan sonra, bu kadar kolay elimden kurtulamazdı.

Karnına hafif bir şaplak attım, kemerden sonra poposunun çok kötü durumda olduğunun farkındaydım. “Seninle işimin bittiğini mi sandın, *esclave?*” diye fısıldadım kulağına. Dilimin yumuşak hareketleriyle kulağını yaladım. Gülümseyerek tek bir cümle söyledim. “Bu daha başlangıç...”

Yazar Hakkında

Pepper Winters yazar, okuyucu ve eş olarak hayatta bir sürü rol üstlenmektedir. Kafa karıştırıcı, karanlık ve kötülük dolu hikâyelerden ve tabu olarak nitelenen konuları irdelemekten hoşlanır. Ona göre başkarakter ne kadar işkence görürse hikâye o kadar iyidir. Durmadan hikâyelerindeki kahramanların zayıf ve kırılgan yönlerini ve onları nasıl iyileştirebileceğini düşünür. Bu arada, bir de seks var tabii... Seks, kitaplarının olmazsındandır.

Seyahat etmeye bayılır. Ayrıca çok iyi Fransızca konuşan muhteşem bir eş sahibidir. Kitaplarındaki erkek karakterleri ve aşkı yazarken sıklıkla eşinden ilham alır.

İlk romanı olan *Tess'in Gözyaşları*'nın ardından serinin devam kitaplarını da yazmıştır. Q'nun bu kadar çabuk durulacağını düşünmüş olamazsınız, değil mi?

Yazar hakkında detaylı bilgilere ve yeni haberlere ulaşabileceğiniz internet adresleri:

Pinterest:

pinterest.com/pepperwinters/boards/

Facebook:

facebook.com/pages/Pepper-Winters/539976006062848

Twitter: twitter.com/PepperWinters

Blog: pepperwinters.worldpress.com

Ayrıca aşağıdaki adrese e-posta atarak her konuda görüş ve fikirlerinizi kendisine iletebilirsiniz. Okuyucularından gelen e-postalara büyük önem vermektedir.

pepperwinters@gmail.com

Teşekkür

Herkese teşekkür etmek istediğim için bu kısmı kısa bir hikâye olarak düşünülebilirsiniz.

Öncelikle, günün on dört saati bu kitap üzerinde çalışmamı ve Q şöyle, Q böyle diye Q'dan başka bir şey konuşmamı anlayışla karşılayan sevgili kocama teşekkür etmek istiyorum. Bana göre kendisi tam bir aziz.

Sonra, *Tess'in Gözyaşları*'nı basılmadan, hatta üzerinde hiçbir düzeltme yapılmadan önce okuyup fikir belirten harika okuyuculara teşekkür etmek istiyorum. Skye Callahan, ilk sen okudun. Tanrı şahit ki seni bu zor duruma soktuğum için tüm kalbimle senden özür diliyorum. Facebook sayfamda her gün seni görmedim sanırım bu kitabı bitiremezdim.

As The Pages Turn'den Ing, Chelle Bliss, Monica Robinson, Blakely Bennett, Kyra Lennon, Kelley Lynn ve Suzi Retzlaff önerileriniz, beni cesaretlendirdiğiniz ve ölümsüz eserimi satışa çıkardığınız için hepinize çok teşekkür ederim. Çok vaktinizi aldığımın farkındayım.

Kitap kapağını hazırlayan Ari'ye de kocaman teşekkür

ederim. *Tess'in Gözyaşları* için daha güzel bir kitap kapağı hayal edemiyorum.

Ayrıca başarılı ve harika bütün editörlere teşekkürü bir borç bilirim; TJ Loveless, Lindsey ve Robin hepiniz harika bir iş çıkardınız. Sizler olmadan o küçük hataları fark edemezdim.

Ve siz inanılmaz blog sahipleri, siz olmadan kitabımı bu denli duyuramazdım. Tek tek belirtmek gerekirse: Aestas Book Blogger, Helenas Book Obsession, Breezy Books, Totally Booked, Hopeless Romantic, Dirty Books, House of Vetti, Read More Sleep Less, As The Pages Turn, Must Read Books, Swooning Over Books. Siz harika blog sahipleri, kitabımın dünya çapında duyulmasına yardımcı olduğunuz için hepinize çok teşekkür ediyorum. Hatta teşekkürle yetinmeyip hepinizi ayrı ayrı öpüyorum. 😊

Tess'in Gözyaşları'nın reklam kampanyasını yürüten muhteşem kadınları da unutmam mümkün değil. As The Pages Turn'den Ing, fedakârlık ve desteğin benim için çok değerli. Xpresso Book Tours'dan Giselle, kitaba bu kadar çok blogda yer verilmesinden sorumlu olduğun için çok ama çok mutluyum. Ve CBL Book Tours'dan Laurynne tanıdığım en zeki insanlardan birisin, emeklerin için sana da çok teşekkür ederim.

Totally Booked'dan Jenny, kitabın içinde şarkı sözlerine yer verme konusundaki bütün sorularıma sabırla cevap verdiği için çok teşekkür ediyorum. (Siz değerli okuyucular biz bu şarkıları daha önce duymadık demeniz gayet doğal, çünkü müzik kısmına da el atıp şarkı sözlerini bizzat ben yazdım. Yine de en arkadaki, kitaba ilham veren şarkılar bölümüne göz atmayı ihmal etmeyin.)

Ve son olarak bu kitabın basımıyla ilgili bütün konularla ilgilendiği için Black Firefly Yayınevi'ne ve bütün çalışanlarına kalpten teşekkür ediyorum. Kelimenin tam anlamıyla hayatımı kurtardınız.

ŞARKI LİSTESİ

Tess'in Gözyaşları'na ilham veren şarkılardan bazıları

Imagine Dragons – Demons
Evanescence – Bring Me To Life
Christina Perri – Arms
Lana Del Ray – Dark Paradise
Muse – Undisclosed Desires
Disturbed – Animal
Katy Perry – ET
Depeche Mode – Halo